วิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬ

หรือ

วิชาการอ่านเส้นบนลายมือแบบใหม่

เล่มที่ 2

READING SCIENCE OF THE RADIO CODE OF THE UNIVERSE

BOOK 2

ค้นพบและรวบรวมโดย

โหรฌานศิลป์

พิมพ์ครั้งที่ ๒

สารบาญ

บทที่ ๑

ว่าด้วยการพิมพ์ลายมือ

เมื่อผู้ศึกษาได้อ่านบทเรียนนี้แล้ว บางท่านอาจจะสงสัยว่าวิธีการพิมพ์ลายมือนี้ ทำไมจะต้องเอามาเป็นบทเรียนด้วย เพื่อแก้ความสงสัยข้อนี้จึงอธิบายให้ทราบว่า อันวิธีการพิมพ์ลายมือนี้เป็นความจำเป็นของการเรียนวิชานี้อย่างจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้ที่ต้องการจะศึกษาวิชานี้ให้แตกฉานทุก ๆ ท่านจะต้องหัดพิมพ์ลายมือให้เป็น เพราะการพิมพ์ลายมือของทุก ๆ คนที่มาให้เราดูนั้น เป็นความรู้ขั้นต้นที่จะทำให้ผู้ศึกษา ทำการศึกษาวิชานี้ได้อย่างแตกฉานต่อไปในอนาคต ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่า เมื่อผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาว่าด้วยการแยกเนิน, ความหมายของเนิน, รู้จักเส้น, และความหมายของเส้นแล้ว ต่อไปนั้นผู้ศึกษาจะต้องทำการศึกษา ลักษณะของเส้นที่แปลก ๆ แตกต่างกันออกไปอีก แต่มีความหมายอย่างเดียวกัน

เป็นเรื่องแน่นอนที่ผู้บรรยายสามารถจะกล่าวยืนยันได้ว่า อันเส้นต่าง ๆ บนลายมือของคนทั้งโลกนั้น ได้มาอยู่ในตำรา ๔ เล่มนี้หมดแล้ว (ตำราชั้นประถมทั้ง ๔ เล่ม) แต่เส้นต่าง ๆ ที่เขียนไว้ในตำรานี้ เมื่อไปดูในลายมือของคนทั่ว ๆ ไป เส้นเหล่านั้นจะมีลักษณะที่ใกล้เคียงกันเท่านั้น ซึ่งจะเป็นพิมพ์เดียวกันนั้นหายาก เหมือนดังที่เคยกล่าวมาแล้วว่า อันเส้นในลายมือคนเรานี้ไม่มีตัวพิมพ์ คือมีแต่ตัวเขียนอย่างเดียว ผู้ศึกษาจะรู้ว่าเส้นที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเส้นเดียวกัน กับเส้นที่เขียนไว้ในตำราหรือไม่ ก็อยู่ที่

ความชำนาญของผู้นั้น คือผู้ศึกษาจะต้องรู้จักหลักเกณฑ์ที่ขึ้นของเส้น และลักษณะของเส้นที่คล้ายคลึงกันเท่านั้น

ขั้นแรกเมื่อเรารู้ว่าเส้นนั้น ๆ คือเส้นอะไรแล้ว (ต้องรู้จักหมดทั้งมือ) นั้นคือความรู้ขั้นต้น ต่อไปนั้นสิ่งที่เราจะต้องรู้ อีกก็คือ เส้นนั้น ๆ มีลักษณะเหมือนกับเส้นในตำราหมายเลขที่เท่าใด อันนี้คือความรู้ทอดที่ ๒ ก็และถ้าว่าเส้นเหล่านั้นไม่เคยเหมือนกันเลย ตอนนี้ผู้ศึกษาจะรู้ได้ก็เกี่ยวด้วยสายตาที่มีความชำนาญดีแล้วเท่านั้น

อนึ่ง การที่เราจะไปนั่งดูเส้นในลายมือของคน ๆ หนึ่งอยู่ตั้งนาน ๆ นั้นมักทำไม่ได้ เมื่อเป็นดังนี้ก็มีอยู่วิธีเดียว วิธีนั้นคือการพิมพ์ลายมือของคนที่จะมาให้เราดูเอาไว้ให้มาก เมื่อเราพิมพ์ลายมือของคนที่มาให้เราดูเอาไว้มากแล้ว ตอนนี้ถ้าเราสนใจเส้นหนึ่งเส้นใดที่เรายังอ่านไม่ออก ไม่รู้ว่าตรงกับหลักวิชาในข้อใด ทั้ง ๆ ที่เราก็รู้อยู่แล้วว่าเส้นนั้น ๆ คือเส้นอะไร ตอนนี้เราก็เอาลายมือที่พิมพ์ไว้นั้นมานั่งดู แล้วก็เอาตำราที่ว่าด้วยเส้นนั้น ๆ ออกมาพลิกดูอีกทีหนึ่ง เมื่อเราทำได้ดังนี้ ไม่ช้าไม่นานเราก็จะเห็นได้ว่าเส้นที่อยู่ในลายมือนั้นได้มาอยู่ในตำรานี้แล้ว เป็นเส้นใดหมายเลขที่เท่าใด และเมื่อตำราบอกคำแปลไว้อย่างไร เราก็สามารถจะแปลความหมายของเส้นนั้น ๆ ได้ การศึกษาด้วยวิธีนี้ จะทำให้เราไม่ลืมคำแปลของเส้นที่เห็นนั้นอีก การศึกษาด้วยวิธีนี้ทำให้เห็นว่า ผู้ศึกษามีความรอบรู้ขึ้นได้อย่างรวดเร็ว ยิ่งกว่าการเรียนด้วยวิธีใด ๆ ทั้งสิ้น

เมื่อเราพิมพ์ลายมือคนใดออกมาแล้ว ต่อไปนั้นให้ผู้ศึกษาเอามานั่งดู เมื่อดูแล้วก็ให้บันทึกไว้ว่า ในลายมือนั้นเส้นชีวิตเป็นอย่างไร ? เส้นสมองเป็นอย่างไร ? เส้นหัวใจเป็นอย่างไร ? ถ้าเส้นไหนไม่ทราบคำแปลเราก็พลิกตำรามาดู เมื่อดูในตำราว่าอย่างไรแล้ว ก็บันทึกไว้อีกว่าเส้นไหนหมายความว่าอย่างไร ถ้าและเส้นใดสัมพันธ์กันกับเส้นใด เราก็แปลความหมายของเส้นที่สัมพันธ์กันอยู่นั้น ตามความหมายของเส้นและของเนินแล้วก็จดเป็นเรื่องราวลงไว้ โดยวิธีนี้ผู้ศึกษาก็จะสามารถพยากรณ์ชะตาชีวิตของบุคคลนั้น ๆ ให้ถูกต้องได้โดยวิธีที่ไม่ต้องเดาเลย เมื่อบันทึกแล้วอยากจะรู้ว่าถูกหรือไม่ถูกก็เอาไปให้เจ้าของมือนั้นดูก็ได้

การที่จะเป็นนักพยากรณ์ที่ดีนั้น ผู้ศึกษาอย่าทำเป็นคนใจร้อนใจเร็ว เพราะการศึกษาแบบใจเร็ว คือต้องการจะพยากรณ์ให้เป็นเร็ว ๆ นั้นเป็นความเข้าใจที่ผิดพลาดของผู้ศึกษาวิชานี้ทุกคน บางคนเมื่อมาจับเรียนเข้าไม่เท่าใด ก็อยากจะเป็นนักพยากรณ์เสียแล้ว เมื่ออยากเป็นนักพยากรณ์ทั้ง ๆ ที่ไม่รู้จริง ผลสุดท้ายก็ต้องเดา เมื่อเดาไปถูกบ้างผิดบ้างก็นึกว่าข้า ๆ เก่ง เลยไม่ต้องเรียนวิชาจริง ๆ เพราะการเรียนจริง ๆ นั้นยาก โกหกง่ายกว่า หรือบางคนเมื่อเริ่มอ่านหรือเรียนก็ชักดูถูกวิชานี้ โดยคิดว่าความรู้ในวิชานี้เรียนกันง่าย ๆ เพราะเห็นใคร ๆ ก็ดูลายมือเป็น และเห็นใคร ๆ ก็ดูลายมือกันได้ เพียงแต่ส่งฝ่ามือไปเท่านั้น ผู้พยากรณ์นั้น ๆ ก็พยากรณ์เป็นคุ้งเป็นแควโดยไม่ต้องใช้หลักเกณฑ์อะไรทั้งสิ้น เรื่องนี้ถ้าผู้ที่ศึกษาตำรานี้จะเอาแบบอย่างนั้น ๆ บ้างละก็ขอห้ามว่าอย่าเอาเลย เพราะวิชาโกหกนั้น ถ้าเราไม่เรียนได้ก็จะเป็นการดีที่สุด

การที่คน ๆ ใดชอบพยากรณ์อย่างพวกที่ตรัสรู้แล้ว ด้วยการใช้ความชำนาญในการพูด จริงอยู่หรอกที่อาจจะถูกเข้าบ้าง แต่สิ่งเหล่านั้น

ไม่ใช่หลักวิชา เพราะการพูดเดาสวดเป็นวิชาหากินของคนชั้นต่ำ เอาแต่ว่าพอให้ได้ข้าวสุกบรรจุกระเพาะไปวันหนึ่ง ๆ เท่านั้น ไม่ต้องการเกียรติยศชื่อเสียงแต่อย่างใด ผู้ที่จะเรียนวิชาชั้นสูงไม่ควรจะเอามาเป็นแบบอย่าง อนึ่งเล่า เรื่องที่นักพยากรณ์เดา ๆ เหล่านั้นพูดไป ส่วนมากก็เป็นเรื่องธรรมดาสามัญ ไม่เห็นจะเป็นเรื่องที่ลึกลับอย่างไร แต่เนื่องจากผู้ที่มาให้นักพยากรณ์ชั้นต่ำเหล่านั้นพยากรณ์ ตัวผู้มาให้พยากรณ์เองก็ไม่มีความรู้ในเรื่องการพยากรณ์ จึงเป็นช่องทางให้นักพยากรณ์หลอกลวงเหล่านั้น ต้มมนุษย์อยู่ได้ตลอดไป การพยากรณ์อย่างธรรมดาสามัญก็คือ การพยากรณ์ว่าหางง่ายใช้คล่อง หรือโกรธง่ายหายเร็วอะไรทำนองนี้ ควรจะให้เป็นเรื่องสำหรับหลอกเด็ก ๆ ต่อไปจะดีกว่า แต่ผู้ใดอยากเป็นนักพยากรณ์ที่แท้จริงแล้ว ไม่ควรจะมาหัดวิชาโกหกนี้ด้วย เพราะท่านจะเป็นนักพยากรณ์ที่ดีขึ้นไม่ได้อย่างเด็ดขาด

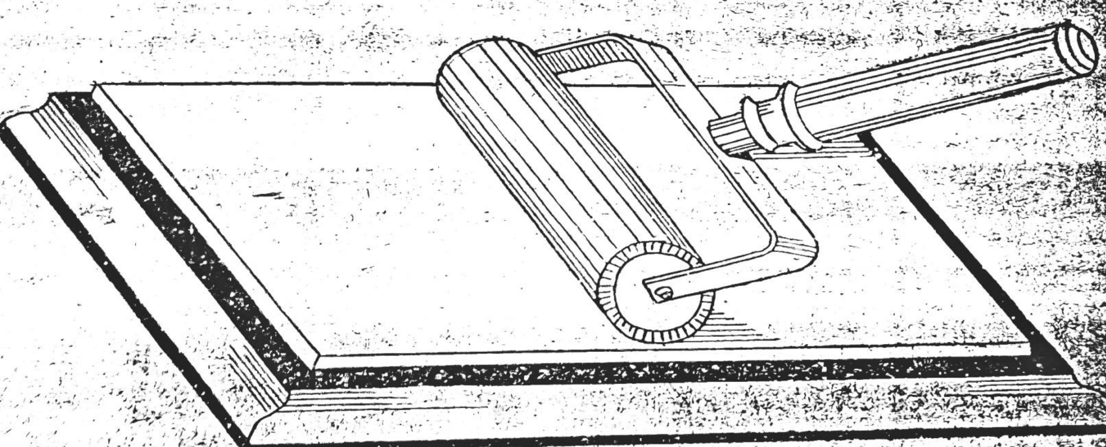
การที่เราจะทำการศึกษาโดยวิธีการพิมพ์มือคนให้มาก ๆ แล้วมานั่งพลิกตำราดูนี้ เป็นช่องทางที่จะนำผู้ศึกษาไปสู่การพยากรณ์ที่รอบรู้จริง ๆ ได้อย่างแน่นอน ชั้นแรกเมื่อเริ่มเรียนตำรานี้ ถ้าใครมาให้ดูเราก็ดูให้ แต่ก่อนที่จะดูนั้นก็ต้องพิมพ์มือผู้นั้นเสียก่อน เมื่อพิมพ์ลายมือผู้ใดแล้วก็ไปนั่งพลิกตำราและทำการบันทึกเหมือนดังที่ได้กล่าวมาแล้ว การบันทึกนั้นจะต้องบันทึกไปตรง ๆ ตามหลักวิชาไม่ต้องเจือปนด้วยคำเท็จ, หรือสิ่งที่ไม่รู้แล้วบอกว่ารู้ เมื่อบันทึกได้เท่าใดก็เอาบันทึกนั้น หรือคำพยากรณ์ที่บันทึกได้นั้นไปให้เขาดู ไม่ต้องไปตอบคำถามใด ๆ ที่ไม่เข้าใจ เพราะถ้าหัดเป็นคนตอบคำถาม โดยเรื่องนั้น ๆ ยังไม่สามารถจะรู้ตามหลักวิชาแล้ว ก็จะกลายเป็นคนที่ชอบโกหกไปเรื่อย ๆ ถ้าหัดเป็นคนโกหกแล้ว เรื่องที่จะเรียนวิชาที่แท้จริงให้รู้ ก็เป็นอันไม่ต้องเรียนเพราะการโกหกนั้นง่ายกว่าที่จะต้องไปเรียนรู้จริง ๆ เป็นไหน ๆ ดังจะเห็นตัวอย่างคนที่ชอบโกหกเล่นอยู่นับเป็นหมื่น ๆ ในปัจจุบันนี้

วิธีสำหรับพิมพ์ลายมือคนต่าง ๆ ให้เป็นการถูกต้อง และพิมพ์ได้สวยงามนั้น ก็จำเป็นจะต้องฝึกหัดพิมพ์บ่อย ๆ เมื่อเราทำการพิมพ์บ่อย ๆ ความชำนาญก็มีมากเข้าเหมือนศิษย์บางคนที่เห็นมาแล้ว เมื่อหัดพิมพ์ใหม่ ๆ พิมพ์ลายมือนั้นหนาบ้างบางบ้างเลอะบ้าง แต่พอพิมพ์ไปนาน ๆ เข้าก็ชักสวยขึ้นชัดเจนขึ้น

ก่อนที่จะหัดพิมพ์มือนั้นจำเป็นจะต้องเตรียมเครื่องมือหลายสิ่งหลายอย่างด้วยกัน ชั้นแรกจะต้องซื้อลูกกลิ้งสำหรับบดหมึก ลูกกลิ้งมีจำหน่ายตามร้านจำหน่ายเครื่องเขียนใหญ่ ๆ ทั่วไป เรื่องลูกกลิ้งสำหรับละเลงหมึกนี้ ก็มีความสำคัญเหมือนกัน ถ้าลูกกลิ้งนั้นยางแข็งไม่นิ่ม กลิ้งหมึกไปบนมือหมึกไม่ค่อยติด ยางบดหมึกที่นิ่มมักมีราคาแพง ถ้ายางแข็งราคาถูกแต่วิธีทำให้ยางอ่อนก็จะทำได้ง่าย ๆ คือถ้าซื้อลูกกลิ้งยางแข็งมา ก็ให้เอาลูกกลิ้งตอนที่มียางนั้นแช่ลงไปในน้ำมันก๊าสสักพักหนึ่ง น้ำมันก็จะทำให้ยางอ่อนตัวได้ โดยวิธีนี้จึงจะใช้บดหมึกหรือละเลงหมึกลงบนมือได้ง่าย แต่ถ้ายางนั้นถูกน้ำมันก๊าสอ่อนตัวลง ยางจะยืดออกไปมากกว่าแกนของลูกกลิ้ง ทำให้ยางไปติดกับก้านของลูกกลิ้งหมุนไม่ได้ เมื่อเป็นดังนี้เราก็ใช้กรรไกรขลิบยางที่ยาวกว่าแกนของลูกกลิ้งนั้นทิ้งไปเสียบ้าง แต่ถึงกระนั้นก็ยังไม่หมด

เรื่อง เพราะเมื่อยางยืดออก ยางกับแกนจะไม่ติดกันมักหลวม เวลากลิ้งแกนหมุนไปแต่ยางไม่หมุน เมื่อเป็นดังนี้ก็ต้องแก้ไขต่อไปอีก โดยเอากระดาษแข็งบาง ๆ อัดเข้าไปให้รอบแกนของลูกกลิ้ง เมื่ออัดแน่นดีแล้วยางกับลูกกลิ้งจะกระชับเข้าด้วยกัน เวลากลิ้งไปจะไม่หลวมอีก

หลังจากนั้นจะต้องซื้อหมึกพิมพ์ หมึกพิมพ์นี้ก็ต้องซื้อเฉพาะหมึกที่ใช้สำหรับการพิมพ์ลายมืออย่างเดียว ใช้หมึกอย่างอื่นไม่ได้ มีราคาตั้งแต่ ๑๐ บาทถึง ๓๐ บาทก็มี สำหรับแท่นรองหมึกพิมพ์นั้น ในระยะนี้ยังไม่เคยเห็นมีขายที่ใด ผู้ศึกษาจะต้องทำเอาเอง คือชั้นแรกตัดกระจกที่หนา ๆ สำหรับรองฝนหมึกสักแผ่นหนึ่งก่อน กระจกนี้ถ้าหนามากยิ่งดี เพราะเมื่อตัดกระจกแล้ว กระจกนั้นส่วนหนึ่งจะต้องฝังลงไปกับแท่นรอง

ภาพที่ ๑

แสดงแท่นรองฝนหมึกและลูกกลิ้งสำหรับพิมพ์ลายมือ

เมื่อตัดกระจกแล้วต้องจ้างช่างไม้ ให้ทำแท่นรองกระจกนี้อีกทีหนึ่ง โดยแกะไม้ให้ลึกลงไปเท่ากับหน้ากระจกพอดี แล้วฝังกระจกลงไปบนแท่นไม้ให้ลึกลงไปครึ่งหนึ่งของความหนาของกระจกนั้น ถ้าไม่แกะจะใช้ไม้ตีเป็นขอบกั้นกระจกไว้บนแท่นก็ได้เช่นเดียวกัน การทำแท่นรองนี้ราคาก็ไม่เท่าใด ส่วนกระจกที่ตัดมานั้นต้องตัดให้หน้ากว้างกว่าลูกกลิ้งที่เราซื้อมาสักเล็กน้อย ไม่ควรตัดกระจกให้เล็กกว่าลูกกลิ้ง เพราะถ้ากระจกเล็กกว่าลูกกลิ้ง หมึกจะทะลักลงมาข้าง ๆ กระจกทำให้เปรอะเปื้อนได้ ลูกกลิ้งนั้นควรใช้ขนาดกว้างประมาณ ๔ นิ้วฟุตเป็นการดี

ตอนที่จะบีบหมึกออกจากหลอดให้ลงไปบนกระจก ก็มีความสำคัญเหมือนกัน คือไม่ควรจะบีบหมึกลงไปทีเดียวให้มากเกินไป เพราะจะทำให้เลอะเทอะได้ ควรบีบหมึกลงไปแต่น้อยก่อน แล้วกลิ้งลูกกลิ้งไปมาดูอย่าให้หมึกหนามาก ถ้าเห็นหนามากต้องเช็ดทิ้งเสียบ้าง ถ้าเห็นว่าหมึกไม่พอค่อยบีบเพิ่มเติมลงไปทีหลังก็ได้

เมื่อเราบีบหมึกลงไปแล้ว จะต้องกลิ้งลูกกลิ้งไป ๆ มา ๆ ให้นาน ๆ จนกระทั่งเห็นว่ามีหมึกติดลูกกลิ้งเท่า ๆ กัน อย่าให้หมึกติดอยู่ทางหนึ่งทางใดหนาบ้างบางบ้าง เพราะถ้าติดหนาบ้างบางบ้าง เวลาเราละเลงหมึกลงบนฝ่ามือ จะทำให้เห็นทางหนึ่งติดดำอยู่ แต่อีกทางหนึ่งติดบางขาวไปไม่ดำเท่ากัน

เมื่อเราจะทาหมึกลงบนฝ่ามือ ให้ผู้ที่เราจะพิมพ์ลายมือนั้นแบมือขึ้นมา เมื่อเจ้าของมือแบมือขึ้นมาแล้ว เราก็ใช้ลูกกลิ้งที่มีหมึกติดอยู่นั้นกลิ้งลงไปบนมือ ถ้าและมือใดอ่างมือลึก ตอนอ่างมือเราก็ต้องกลิ้งลูกกลิ้งแรง ๆ จนกระทั่งหมึกติดไปทั่วทั้งมือ โดยเฉพาะที่ง่ามมือจะต้องพลิกลูกกลิ้งตะแคงลงไปหมึกจึงจะติดตอนง่ามมือได้

การกดมือลงบนกระดาษที่จะรองรับลายพิมพ์มือนั้น ก็มีความสำคัญเหมือนกัน คือกระดาษที่เราจะเอามารองพิมพ์มือนั้น จะต้องใช้กระดาษหลาย ๆ ชั้นซ้อนกัน ถ้าใช้กระดาษแผ่นเดียวตั้งลงก็ใช้ไม่ได้ เพราะตอนใดของมือที่คดขึ้น ตอนนั้นจะไม่ติด เนื่องจากกระดาษที่สำหรับรองพิมพ์มือนั้นไม่อ่อนตัว ถ้าและใช้กระดาษหลาย ๆ ชั้นซ้อนกัน ตอนใดในมือสูงขึ้น เมื่อเรากดมือลงไปบนกระดาษแรง ๆ กระดาษจะโค้งขึ้นมาทำให้ลายเส้นในมือตอนนั้นติดได้

เมื่อให้ผู้ที่เราจะพิมพ์มือวางมือลงไปบนกระดาษนั้น เราต้องบอกเขาว่าอย่ากระดุกกระดิกนิ้วเป็นอันขาด เพราะถ้าเกิดเจ้าของมือนั้นกระดกนิ้วขึ้นมา นิ้วที่ติดหมึกอยู่แล้วจะเลอะเทอะไปได้ เมื่อเจ้าของมือนั้นวางมือลงไปบนกระดาษ เราต้องกดที่หลังมือแรง ๆ ก่อน เพราะตามธรรมดามือทั่ว ๆ ไปตอนกลางของอุ้งมือจะโค้งขึ้น ถ้าไม่กดลงแรง ๆ ตอนกลางผ่ามือมักไม่ค่อยติดกระดาษ เมื่อกดผ่ามือแรง ๆ แล้วต่อจากนั้นเราจะต้องจับนิ้วมือพลิกไปมา เพราะถ้าเรากดเฉย ๆ หมึกที่ติดอยู่กับนิ้วจะติดกระดาษแต่เพียงเล็กน้อย เมื่อดูในกระดาษพิมพ์แล้วทำให้เห็นว่านิ้วนั้นเล็กเกินไป ถ้าเราจับนิ้วกลิ้งไปมา นิ้วตอนที่ติดหมึกอยู่ก็จะติดกับกระดาษทั้งหมด เมื่อยกมือออกแล้วจะทำให้เห็นว่านิ้วมือกับฝ่ามือนั้นมีส่วนสัดเท่ากัน

การพิมพ์มือหนึ่งมือใดก็ตาม ไม่ควรจะพิมพ์มือนั้นเพียงคู่เดียว ทางที่ถูกที่ควรจะต้องพิมพ์มือทั้ง ๒ ข้างสัก ๒-๓ คู่ เพราะถ้าเส้นหนึ่งเส้นใดในกระดาษแผ่นหนึ่งไม่ติด เมื่อพิมพ์อีกครั้งหนึ่งอาจจะเห็นก็ได้ หรือเส้นบางเส้นที่เชื่อมโยงกันไปมา เมื่อพิมพ์ครั้งที่ ๑ อาจจะขาดออกจากกัน แต่

เมื่อพิมพ์อีกครั้งหนึ่ง เส้นเชื่อมโยงนั้นจะติดกันขึ้น ซึ่งในทำนองนี้จะกระทำให้เราอ่านเส้นต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กันนั้นออกได้ทั้งสิ้น

ลูกกลิ้งสำหรับพิมพ์มือ แท่นสำหรับรองหมึก หรือหมึกสำหรับการพิมพ์มือนี้ ถ้าท่านผู้ใดยังไม่เคยเห็น ก็ไปดูได้ตามสถานีตำรวจทั่ว ๆ ไป เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจจำเป็นจะต้องใช้เครื่องพิมพ์นิ้มืออยู่เสมอ สำหรับพิมพ์มือของผู้ต้องหาเป็นประจำ การที่ว่าผู้ศึกษาคนหนึ่งคนใดจะทำการพิมพ์ลายมือของคนทั่ว ๆ ไปได้ดีหรือไม่ดีนั้น เรื่องนี้ก็ขึ้นอยู่กับความชำนาญเป็นสำคัญ คือถ้าเราหัดพิมพ์ลายมือบ่อย ๆ นาน ๆ เข้า ผู้พิมพ์นั้นก็จะมีความชำนาญขึ้นเอง โดยสามารถจะเกลี่ยหมึกให้พอเหมาะพอดี ไม่ใส่หมึกให้มากเกินไปหรือน้อยเกินไป การใช้ลูกกลิ้งที่ละเลงหมึกแล้วลงกลิ้งบนผ่ามือ ก็ต้องใช้ความชำนาญเช่นเดียวกัน จึงจะทำการพิมพ์มือได้ดี เวลากลิ้งหมึกลงไปบนมือ ถ้าหมึกมากเกินไปหมึกนั้นก็จะอัดลงไปในลายเส้นที่ผ่ามือ ทำให้เส้นต่าง ๆ ขาดหายไปมากก็ได้ ถ้าใส่หมึกน้อยไปเส้นบนมือนั้นจะเห็นไม่ชัด เพราะฉะนั้นการพิมพ์มือจึงต้องใช้ความชำนาญเป็นสำคัญ ผู้ที่ต้องการจะศึกษาวิชานี้อย่างแท้จริง จึงควรฝึกหัดการพิมพ์มือไปพร้อม ๆ กันกับการเรียนวิชานี้ จะให้ผลดีและทำให้รู้เร็วขึ้น เพราะเมื่อเราพิมพ์มือของผู้ใดไว้แล้ว เราอาจจะติดตามเรื่องราวของผู้นั้นไปเรื่อย ๆ ว่าเท่าที่ได้เกิดเรื่องอะไรขึ้นกับเจ้าของมือนั้นเพราะเส้นอะไรที่แสดงไว้ในลายมือนั้น จึงขอตักเตือนให้ผู้ที่จะทำการศึกษาวิชานี้อย่างแท้จริง จงได้ทำการฝึกหัดพิมพ์ลายมือเสียแต่บัดนี้ด้วย

อนึ่ง สำหรับสมุดที่จะเก็บลายมือต่าง ๆ นั้น ควรจะใช้สมุดที่มีความยาวสามารถจะพิมพ์ลายมือทั้ง ๒ มือลงได้ และควรใช้สมุดที่มีจำนวน

๑๐๐ ใบเป็นอย่างน้อย เพราะสมุดที่มีใบมากนั้น เมื่อเราจะทำการพิมพ์ลายมือใด เราไม่ต้องหาอะไรมารองอีก ความหนาของสมุดที่มีตั้ง ๑๐๐ ใบนั้น จะเป็นแท่นรองรับที่ดีอยู่ในตัวแล้ว และผู้ศึกษาอย่าลืมว่า การพิมพ์ลายมือลงบนหน้าสมุดนั้น ควรจะพิมพ์เพียงหน้าเดียว เพราะถ้าพิมพ์ทั้ง ๒ หน้าแล้ว เส้นด้านหนึ่งจะออกไปอีกด้านหนึ่งราง ๆ ทำให้รูปที่เห็นอีกข้างหนึ่งนั้นไม่ค่อยชัดเจนก็ได้ แต่ถ้าผู้ศึกษาไม่ชอบเส้นที่บนสมุด (โดยมากสมุดมักจะมีเส้นบรรทัดอยู่ด้วย) เราจะใช้กระดาษพิมพ์ดีดมาซ้อนกันหลาย ๆ แผ่นหลาย ๆ ชั้น เมื่อพิมพ์แล้วก็เอาลายมือที่พิมพ์นั้นเก็บเข้าแฟ้มไว้ ก็จะเป็นการดีเหมือนกัน เพราะลายพิมพ์มือจะสะอาดกว่าที่พิมพ์บนสมุด เนื่องจากกระดาษพิมพ์นั้นไม่มีเส้นบรรทัด ถ้าจะให้ดีกว่านั้นจะใช้กระดาษอาร์ตอย่าง ๑๐๐ ปอนด์ได้ยิ่งดี

การที่พิมพ์ลายมือผู้อื่นไว้มาก ๆ นี้ ต่อไปข้างหน้าถ้าเราจะทำตำราหรือจะทำบทเรียนอย่างหนึ่งอย่างใด ก็จะเอาลายมือที่พิมพ์ไว้นั้นมากางออกแล้วดูเส้นแปลก ๆ ต่าง ๆ ที่พิมพ์ไว้นั้น เป็นการไม่ต้องไปหาตัวอย่างที่ไหนต่อไปอีก

บทที่ ๒

โค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬคืออะไร

เมื่อได้อ่านหรือได้เรียนตำรา "วิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬ" มาถึงบทนี้ผู้ศึกษาไม่มากก็น้อยย่อมจะมีความสงสัยในคำว่า "โค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬ" นั้นหมายถึงอะไร จึงจำเป็นจะต้องบรรยายให้ทราบถึงเรื่องนี้เสียก่อน เพื่อว่าต่อ ๆ ไปผู้ศึกษาจะได้ไม่สงสัยอีก

อันวิชาที่ท่านอ่านหรือเรียนอยู่นี้ แต่เดิมเขาเรียกว่า "วิชาดูลายมือ" หรือ "วิชาหัตถศาสตร์" ที่ว่านี้หมายถึงเรียกตามภาษาไทย แต่เมื่อตำราเล่มนี้เป็นหนังสือแบบเดียวกัน คือเรียนดูลายมือเหมือนกัน แต่กลับมาเรียกว่า "วิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬ" คนที่ไม่เข้าใจก็ย่อมสงสัยเป็นธรรมดา จึงจำเป็นจะต้องบรรยายให้ทราบเสียชั้นหนึ่งก่อน

การบรรยายในที่นี้ ไม่ใช่จะบรรยายให้ผู้ศึกษาทราบแต่เพียงว่า ทำไมตำรานี้จึงเรียกว่า "วิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬ" เท่านั้น การบรรยายนั้นนอกจากแนะนำให้เข้าใจ ในคำเรียกชื่อของตำรานี้แล้ว จะได้นำหลักฐานต่าง ๆ มายืนยันให้เห็นด้วยตาอีก

การบรรยายนั้นจะได้แยกการบรรยายออกเป็น ๒ ตอน คือตอนแรกจะบรรยายให้ทราบว่าทำไมตำรานี้จึงได้ตั้งชื่อขึ้นต้นว่า "โค๊ต" ก่อน ส่วนคำว่า "วิทยุแห่งจักรวาฬ" นั้น ในตอนนี้จะต้องไปบรรยายในชั้นมัธยมจึงจะทำให้ผู้ศึกษาเข้าใจได้ หรือหมายความว่าจะบรรยายในคำว่าวิทยุแห่ง

จักรวาพให้ผู้ศึกษาเข้าใจได้นั้น ก็ต่อเมื่อผู้ศึกษานั้น ๆ อ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาพออกทั้งหมดแล้ว แต่ถ้าและผู้ศึกษาคนใดอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาพยังไม่ออกทั้งสิ้น ผู้ศึกษานั้น ๆ ถึงจะฟังคำบรรยายไปก็ไร้ประโยชน์ เพราะจะไม่มีใครที่ไม่เคยเรียนวิชานี้ฟังคำบรรยายนั้น ๆ เข้าใจได้เลย

ต่อไปนี้จะได้อธิบายในคำเรียกชื่อตำรานี้ขั้นต้นว่า "โค๊ต" ก่อน คำว่า "โค๊ต" นั้นย่อมหมายไปถึงอักษรย่อ คือเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็ตามที่เรื่องนั้น ๆ ได้ย่อลงมามากกว่าเรื่องราวที่เป็นจริง เช่นหนังสือที่จะต้องเขียนอย่างจริง ๆ นั้นมีข้อความยืดยาว แต่เมื่อเขาใช้คำหนึ่งคำใดหรือเลขตัวหนึ่งตัวใด ย่อเรื่องนั้น ๆ ลงมาให้สั้นเข้า คำที่ย่อลงมาจากเรื่องจริง ๆ นั้นเขาเรียกว่า "โค๊ต" เรื่องการใช้โค๊ตที่สั้นใช้แทนคำพูดที่ยืดยาวนี้ ผู้ที่ใช้กันมากก็เห็นแต่พวกนักสืบลับ หรือพวกที่เกี่ยวด้วยการจารกรรม พวกเหล่านี้มักทำโค๊ตย่อ ๆ เอามาเรียกมาใช้กันอยู่เสมอ เช่นบางคนหรือบางพวก เขาย่อคำที่ยืดยาวลงเป็นเลขต่าง ๆ เช่นจะเป็นเลข ๒๐ ๓๐ ๑๒ ๑๘ ๒๔ เป็นต้น เมื่อเขาจะใช้การส่งโทรเลขติดต่อกัน เขาก็ใช้โค๊ตย่อเหล่านี้รับส่งกัน หรือจะเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า "ระหัสลับ" ก็ได้ คำว่า "ระหัสลับ" นี้ ความอันที่จริงก็หมายถึง "โค๊ต" ที่ย่อลงแล้วนั่นเอง คือย่อเรื่องหลาย ๆ อย่างลงเป็น "ระหัส" หรือ "โค๊ต" เมื่อจะพูดถึงเรื่องที่ยืดยาวนั้น จะได้ไม่ต้องพูดกันอย่างยืดยาว คือใช้ "ระหัสย่อ" หรือ "โค๊ต" แต่เพียงย่อ ๆ นั้นแทน ให้รู้กันโดยเฉพาะในพวกเดียวกันเท่านั้น เช่นคำว่า "กำลังเดินทาง" เขาอาจจะใช้ระหัสหรือโค๊ตแต่เพียงคำเดียวว่า "๑๒" เท่านั้นก็ได้ ผู้อื่นเมื่อฟังเขาพูดเช่นจะดักฟังระหัสหรือโทรเลขที่เขาส่งมานั้น คนที่ไม่ได้เรียนระหัสหรือเรียนแปลโค๊ตเหล่านี้มาก่อน ก็จะไม่เข้าใจในคำที่เขาเรียกว่า

"๑๒" นั้นแปลว่าอะไร ซึ่งหมายความว่า "โค๊ต" ในชื่อของวิชานี้ก็หมายถึง "ระหัสย่อ" หรือ "โค๊ต" ที่ย่อเรื่องราวต่าง ๆ ลงมาแล้วนั่นเอง

อันระหัสย่อหรือโค๊ตย่อที่เกิดขึ้นในมือของคนเรานี้ ความจริงเป็นระหัสที่ย่อลงมากยิ่งกว่าระหัสที่พวกสายลับ หรือพวกนักสืบลับทั้งโลกใช้กันอยู่ในเวลานี้เสียอีก การที่บอกว่าเส้นบนมือของคนทั้งโลกเป็นโค๊ตหรือระหัสย่อนั้น ก็เพราะเส้นต่าง ๆ เท่าที่เขียนไว้ในมือของคนเรานี้ คือระหัสย่อหรือ "โค๊ต" นั่นเอง ทั้งได้ย่อเรื่องต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับเจ้าของมือนั้นลงไว้มากมายยิ่งกว่าที่เราได้ทำระหัสย่อต่าง ๆ ซึ่งใช้กันอยู่ในโลกเวลานี้เสียอีก อันระหัสย่อที่อยู่บนมือของคนเรานั้น เมื่อบรรยายออกเป็นเรื่องราวแล้ว ระหัสย่อหรือโค๊ตอันหนึ่ง ๆ นั้น จะแปลเรื่องราวออกเป็นข้อความได้อย่างไม่น่าเชื่อทีเดียว ซึ่งถ้าผู้ศึกษาต้องการจะรู้ว่า โค๊ตหรือระหัสย่อที่เขียนไว้บนมือของคน ๆ ใดจะแปลความหมายว่าอย่างไรนั้น ผู้ศึกษาก็จะต้องเรียนอ่านโค๊ตหรือระหัสย่อเหล่านี้ให้ออกทั้งสิ้นเสียก่อน เมื่อเรียนอ่านโค๊ตหรือระหัสย่อเหล่านี้ออกได้หมดแล้ว ก็สามารถจะทราบได้ว่า วิถีชีวิตของเจ้าของมือนั้นจะเป็นอย่างไรต่อไป ทั้งนี้ก็เพราะว่าอันโค๊ตหรือระหัสย่อ ที่เขียนไว้บนฝ่ามือของคนเรานั้น ไม่ใช่โค๊ตหรือระหัสย่อที่เขาเขียนเอาไว้เฉย ๆ โค๊ตหรือระหัสย่อเหล่านี้ ยังมีอำนาจสามารถระบังคับเจ้าของมือนั้น ๆ ให้มีวิถีชีวิต, ความรัก, ความคิด, ความเป็นไป, หรือมีการกระทำใด ๆ ขึ้นตามหลักของโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาพที่เขียนไว้นั้นด้วย นอกจากนี้แล้วยังจะบังคับเรื่องหนึ่งเรื่องใด ที่เขียนไว้บนมือนั้นให้มาเกิดขึ้นกับเจ้าของมือนั้นได้ โดยเจ้าของมือนั้น ๆ ไม่ต้องการหรือไม่พึงประสงค์อีกด้วย

การที่เรียกเส้นต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นบนฝ่ามือของคนเราว่า "โค๊ต" ก็

ผู้ศึกษาไม่เคยศึกษา หรือไม่เคยดูเส้นบนฝ่ามือของคนเรามาก่อนเลย คน ๆ นั้นก็จะไม่เข้าใจคำอธิบายที่เรียกว่าโค๊ตนี้อีกเช่นกัน เพราะเมื่อคน ๆ นั้น ไม่เคยเรียน ไม่เคยอ่านโค๊ตที่เขียนไว้บนมือของคนเราให้ออกมาก่อนแล้ว คน ๆ นั้นก็อาจจะคิดไปว่า เส้นลายมือของคนเรานี้จะเบ็นอะไรขึ้นมานอกจากจะเบ็นรอยพับไปพับมาของฝ่ามือ ซึ่งเคยได้ฟังคนที่มีบัญญาอ่อนบางคนพูดว่า เส้นต่าง ๆ เท่าที่ขีดไปมาบนฝ่ามือของคนเรานี้ ไม่เห็นจะมีความหมายอะไร นอกจากจะเบ็นรอยพับไปพับมาเหมือนรอยพับบนมือของลิงตัวหนึ่ง ๆ เท่านั้น

เมื่อได้ฟังผู้นั้นพูดแล้วก็มาคิดว่า เรื่องนี้จะไปโทษความคิดเห็นของผู้พูดนั้นก็ไม่ได้ การที่ผู้พูด ๆ ไปก็พูดไปตามความรู้สึกนึกคิดของตน เพราะผู้ที่พูดมานั้นมิเคยได้รู้มิเคยได้เรียนในเรื่องนี้ เรื่องมันก็คือไม่เข้าใจนั่นเอง เหมือนหนึ่งเราจะเอาคนบ้ามาสักคนหนึ่ง แล้วอ่านหนังสือภาษาหนึ่งภาษาใดซึ่งเบ็นเส้นขยุกขยิกให้ฟังเบ็นเรื่องเบ็นราวได้ คนบ้านั้น ๆ ก็อาจจะเข้าใจว่าผู้ที่ทำท่าอ่านหนังสือออกนั้นเบ็นคนบ้าไปก็ได้

บัดนี้อาจจะประกาศให้โลกได้ทราบได้แล้วว่า การค้นคว้าในการอ่านเส้นบนฝ่ามือของคนเรานั้นได้ผลเต็ม ๑๐๐% แล้ว เพราะมนุษย์คนแรกได้อ่านเส้นบนฝ่ามือของคนเราออกได้ทั้งสิ้น ทั้งสามารถจะแปลความหมายของเส้นที่อยู่บนฝ่ามือของคนเราได้ด้วย ผู้ที่เกิดมาทีหลังเกือบจะไม่ต้องค้นคว้าอะไรต่อไปอีก เพียงแต่เรียนไปตามบทเรียนที่ผู้บรรยายได้ค้นคว้าเรียบเรียงไว้ ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็สามารถจะอ่านเส้นบนฝ่ามือของคนเราออกได้ นี่ว่าแต่ความรู้ขั้นมูลฐาน ความอันที่จริงแล้วเรื่องที่เกี่ยวด้วยหลักวิชานี้ยังมีเรื่องราวซึ่งผู้ศึกษาในภายหลัง จำเบ็นจะต้องช่วยกันค้นคว้าออกไปอีกมาก

ซึ่งเรื่องเหล่านี้จะไปบรรยายเมื่อผู้ศึกษา ได้เรียนไปถึงขั้นมัธยมอีกตอนหนึ่ง

เมื่อได้ยินคำประกาศออกมาถึงขนาดนี้ ผู้ที่ศึกษามาถึงบทนี้ก็อาจจะลังเลใจ เพราะส่วนมากยังอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬไม่ออก ถึงแม้จะอ่านหรือฟังคำบรรยายไปก็เอาความมั่นใจยังไม่ได้ จึงต้องขอบอกถึงข้อทดลองซึ่งผู้ศึกษาจะทำการทดลองให้รู้แน่ว่า อันหลักวิชาที่เขียนไว้นี้จะเบ็นของแน่นอนเพียงใดหรือไม่นั้น ก็จะรู้ในเวลาอันรวดเร็ว สิ่งนั้น ๆ ก็คือให้ผู้ศึกษาจำเส้นต่าง ๆ ให้ได้สัก ๒–๓ เส้น และจำคำแปลของเส้นเหล่านั้นให้ได้ด้วย หลังจากนั้นให้ผู้ศึกษาไปหาอ่านเส้นในลายมือของเพื่อน ๆ เมื่อผู้ศึกษาเห็นเส้นนั้น ๆ ในลายมือใด ก็ให้ทดลองพยากรณ์ดูสักเส้นหรือ ๒ เส้น ให้ตรงตามตำราที่เขียนไว้ แล้วก็คอยดูว่าเจ้าของมือนั้นจะว่าอย่างไร ซึ่งในท่านองนี้เจ้าของมือนั้นก็จะรับว่าถูกต้องทั้งสิ้น

เท่าที่พูดมานี้เบ็นเพียงให้ทดลองจากเส้นแต่เพียงเส้นเดียว หรือ ๒ เส้นเท่านั้น ความอันที่จริงแล้วเมื่อผู้ศึกษาจำรูปร่างของเส้นต่าง ๆ ได้และอ่านเส้นหลักต่าง ๆ ออก ทั้งสามารถจะจำคำแปลของเส้นนั้น ๆ ได้แล้ว ไม่ว่าจะไปเห็นเส้นนั้น ๆ อยู่ในลายมือใด เมื่อพยากรณ์ไปก็จะถูกต้องตามเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับเจ้าของมือนั้นทั้งสิ้น เพราะผู้แต่งตำรานี้ได้ทำการทดลองทบทวนอยู่เสมอเบ็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒๐ บี เรื่องที่ทำการทบทวนนั้นเล่า เมื่อเห็นว่าถูกต้องแล้ว จึงได้เอามาลงไว้เบ็นบทเรียน เพื่อให้อนุชนรุ่นหลังได้ทำการศึกษาเล่าเรียนกันต่อไป มิใช่ผู้บรรยายเบ็นผู้ลอกตำรา โดยเห็นเขาเขียนว่าอย่างไรก็เขียนลงไปตามที่เขาว่า ไม่ต้องพิจารณาว่าจะเบ็นความจริงหรือไม่จริง หรือเห็นเขาเขียนไว้เล่มยังไม่หนา ครั้นนึกอะไรขึ้นมาได้ก็เขียนเพิ่มเติมลงไปอีก กระทำให้ผู้ที่มาศึกษาในภายหลังไขว้เขวจะไม่ทราบ

ว่าจะเรียนกันอย่างไรจึงจะเข้าใจได้ เหมือนตำราเดิม ๆ ที่เขียนแบบร้อยแก้ว เอาไว้แทบทั้งสิ้น แต่ในตำรานี้ไม่ใช่เช่นนั้น ผู้ศึกษาเมื่อเรียนแล้วจะต้อง รู้จริง เพราะเมื่อเรียนตามหลักวิชาแล้ว จะต้องเรียนจากของจริงด้วย คือ จะต้องเรียนอ่านเส้นบนลายมือจริง ๆ ให้ออก ถ้าเรียนแล้วอ่านเส้นบน ลายมือจริงไม่ออก จะเรียกว่าตำราอ่านเส้นลายมือได้อย่างไร จึงขอยืนยันว่า ท่านที่เรียนอ่านเส้นบนลายมือด้วยตำรานี้แล้วจะไม่ต้องผิดหวังอย่างแน่นอน

ต่อไปนี้จะบรรยายในหัวข้อที่ว่า เส้นบนผ่ามือของคนเรานี้เรียกว่า "โค๊ต" ได้อย่างไร ในหน้าที่ผ่านมาแล้วได้บรรยายให้ผู้ศึกษาทราบว่า คำที่เรียกว่าโค๊ตนั้นหมายถึงอักษรย่อ ซึ่งย่อจากเรื่องจริงมาลงไว้ให้เป็น ข้อความสั้น ๆ เรื่องนี้ผู้ศึกษาคงจะเห็นแล้วว่า อันผ่ามือของคนเรานี้กว้าง ยาวแต่เพียงเล็กน้อย แต่เรื่องที่เกิดขึ้นกับคนเรามีมากมายหลายเรื่องด้วยกัน ถ้าและผู้หนึ่งผู้ใดจะมาเขียนเรื่องราวของคนเราไว้ในมือของคน ๆ หนึ่ง และ การเขียนนั้นจะต้องบรรยายไปอย่างละเอียดด้วย แม้ว่าผู้เขียนนั้น ๆ จะเขียน ตัวหนังสือให้เล็กลงขนาดไหนก็ตาม ก็ไม่สามารถจะเขียนเรื่องราวของคน ๆ นั้นลงบนผ่ามือให้หมดสิ้นได้ เมื่อเป็นดังนี้วิทยุแห่งจักรวาฬผู้ชาญฉลาด จึง ได้ย่อเรื่องต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับคนเรามาลงไว้ในเส้นต่าง ๆ ซึ่งแต่ละเส้น มีความหมายหลายอย่าง ดังที่ผู้ศึกษาได้ทำการเล่าเรียนมาแล้วในบทต้น ๆ นั่นเอง

เมื่อวิทยุแห่งจักรวาฬได้ย่อเรื่องต่าง ๆ ลงไว้ในเส้นต่าง ๆ เหล่านั้น แล้ว ยังได้เอาเส้นนั้น ๆ มาผสมกันอีก ซึ่งสามารถจะอ่านออกเป็นเรื่อง ราวต่าง ๆ อีกมาก และเส้นที่อ่านออกนั้นยังกลายเป็น "โค๊ต" หรือเป็น "ระหัสย่อ" อีกขั้นหนึ่งด้วย อันนี้คือเรื่องที่จะได้บรรยายต่อไป

เส้นต่าง ๆ เมื่อบวกกันแล้วแปลออกมาเป็น "โค๊ต" ได้อย่างไร? เรื่องนี้ให้ผู้ศึกษาฟังคำบรรยายที่จะบรรยายต่อไปนี้ให้ละเอียด เพื่อจดจำไว้ ประกอบกับการศึกษาวิชานี้ในเวลาต่อไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด และจะลืมหลัก เกณฑ์นี้เสียมิได้เป็นอันขาด เพราะถ้าผู้ศึกษาคนใดลืมหลักเกณฑ์นี้เสียแล้ว ก็หมายความว่าผู้ศึกษานั้น ๆ ไม่สามารถจะรู้วิชานี้ได้เลย อันเส้นต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่บนผ่ามือของคนเรานั้น ตามหลักวิชาเขาจำแนกออกเป็น ๒ ประการด้วยกัน คือ

๑. เส้นที่ปรากฏอยู่บนผ่ามือของคนเราเรียกว่า "โค๊ต" นั้นอย่าง หนึ่ง

๒. อีกอย่างหนึ่งเส้นที่ปรากฏอยู่บนผ่ามือของคนเราเรียกว่า "บรรยาย"

เมื่อทราบว่าเส้นที่ปรากฏอยู่บนผ่ามือของคนเราเรียกว่า "โค๊ต" กับ "บรรยาย" ดังนี้แล้ว ต่อไปนี้ผู้ศึกษาก็ต้องทำความเข้าใจให้แน่นอน ว่าคำว่า "โค๊ต" กับ "บรรยาย" นั้นแตกต่างกันอย่างไร

๑. เส้นที่เรียกว่า "โค๊ต" นั้น เมื่อผู้ศึกษาแบมือใครคนใดคน หนึ่งขึ้นมาแล้ว ก็จะเห็นได้ว่าเส้นที่ปรากฏในลายมือนั้น ๆ จะเป็นเส้นใหญ่ เห็นชัดเจน คำว่า "ใหญ่" หมายถึงเส้นนั้น ๆ จะมีความใหญ่เท่ากับเส้น ที่เห็นเป็นเส้นใหญ่ ๆ ในลายมือนั้น ทั้งนี้ก็เพราะว่าเส้นในลายมือของคน เรานั้นไม่เหมือนกัน บางคนเส้นเล็กบางคนเส้นใหญ่ แต่เส้นที่เรียกว่าใหญ่ ในที่นี้หมายถึงเส้นนั้น ๆ ใหญ่เท่ากับเส้นใหญ่ ๆ โดยทั่วไป เท่าที่ปรากฏ อยู่ในลายมือนั้น

๒. คำว่า "บรรยาย" หมายถึงเส้นที่เกิดขึ้นในลายมือนั้น เช่นเดียวกันแต่เป็นเส้นเล็ก ๆ เส้นเล็ก ๆ เหล่านี้ บางทีก็มีลักษณะเลือนลาง หรือบางทีก็ขาดหายเป็นตอน ๆ ไม่ค่อยติดต่อกัน ถ้าเป็นเครื่องหมายที่ให้ความหมายเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด เครื่องหมายนั้น ๆ จะมีรูปร่างเป็นขนาดเล็ก

เส้นทั้ง ๒ อย่างที่กล่าวมาแล้วนี้ มีความหมายไม่เหมือนกันคือ เส้นที่เรียกว่า "โคต" หรือเส้นใหญ่ ๆ นั้นนับว่าเป็น "โคต" หรือ "ระหัสย่อ" ที่เขาย่อเอาเรื่องราวในชีวิตของผู้นั้นไว้ตลอดชีวิต และเรื่องราวที่เส้นนั้น ๆ สัมพันธ์กันย่อเอาไว้ เมื่ออ่านออกว่าอย่างไรแล้วเรื่องนั้น ๆ ก็จะต้องเกิดขึ้นและหมุนเวียนอยู่กับชีวิตของผู้นั้นตลอดไปไม่สิ้นสุด

ในตอนต้นของการเรียนวิชานี้ ผู้ศึกษาได้เคยเรียนมาแล้วว่า อันสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับชีวิตของผู้หนึ่งผู้ใดเสมอนั้น สิ่งนั้น ๆ จะต้องมีเส้นปรากฏอยู่ที่ "โคตชีวิต" แต่มาในตอนนี้ผู้ศึกษาอาจจะสงสัยว่า ก็เส้นอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นที่อื่น ทำไมจึงมีลักษณะเป็นโคตชีวิตด้วย และทำไมจึงต้องหมุนเวียนอยู่กับชีวิตของผู้นั้นอีก ในตอนนี้จึงขออธิบายให้ทราบว่า อันเส้นอื่น ๆ ที่เห็นเป็นเส้นใหญ่ ๆ เท่าที่จะมองเห็นด้วยตาเปล่านั้น ความจริงแล้วเส้นนั้น ๆ ก็มีลักษณะเป็น "โคตชีวิต" คือเรื่องราวที่จะต้องหมุนเวียนอยู่กับชีวิตของผู้นั้นเช่นเดียวกัน คือให้อำนาจแบบเดียวกันกับเส้นต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโคตชีวิตนั่นเอง เพราะเส้นต่าง ๆ ที่เห็นอย่างชัดเจนอยู่ในลายมือผู้หนึ่งผู้ใดนั้นเส้นนั้น ๆ ย่อมจะเป็น "โคต" หรือเป็นเรื่องราวที่จะต้องหมุนเวียนอยู่กับชีวิตของผู้นั้นทั้งสิ้น เหมือนดังที่ตำรานี้ตั้งชื่อให้ว่าวิชาการอ่าน "โคต" วิทยุแห่งจักรวาฬนั่นเอง

เรื่องราวที่ผิดกันระหว่างเส้นที่เป็น "โคต" กับเส้นที่เกิดใน "โคต

ชีวิต" นั้น ก็มีลักษณะผิดแปลกกันอยู่บ้างคือ เส้นที่เกิดใน "โคตชีวิต" นั้นมักเป็นเรื่องราวเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่รุนแรงและจะเกิดขึ้นเสมอ ๆ ส่วนเส้นที่เป็น "โคต" อื่น ๆ ที่ห่าง "โคตชีวิต" ออกไป เส้นนั้น ๆ จะให้ผลอย่างรุนแรงแต่ก็นาน ๆ จึงจะให้ผลสักครั้งหนึ่ง สมมุติให้ฟังว่าคน ๒ คนมีเส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต แล้วพุ่งขึ้นไปชนเส้นสมองเหมือนกันคือเส้นวาสนาหมดตัว (บทเรียนว่าด้วยเส้นวาสนาหมายเลข ๑) แต่ลายมือหนึ่งเส้นวาสนาเส้นนี้เกิดขึ้นเป็นเส้นสั้น ๆ ในโคตชีวิต แต่อีกลายมือหนึ่งเส้นวาสนาเกิดขึ้นจากตอนกลาง หรือเลยตอนกลางเส้นชีวิตลงไปก็ได้ เส้นวาสนาเส้นนี้ไม่ว่าจะเกิดใน "โคตชีวิต" หรือเกิดจากตอนกลางของเส้นชีวิต ย่อมจะเรียกว่า "วาสนาหมดตัว" หรือให้ผลเป็นหมดตัวทั้งสิ้น แต่สิ่งที่จะเกิดขึ้นนั้นไม่เหมือนกัน เส้นวาสนาหมดตัวที่เกิดในโคตชีวิต เจ้าของมือนั้นจะต้องหมดตัวบ่อย ๆ เช่นต้นเดือนมีเงินปลายเดือนเงินหมด หรือหาเช้าเย็นก็ใช้หมด แต่คนจำพวกนี้อาจจะเอาเงินนั้นไปซื้อข้าวของเครื่องใช้อย่างหนึ่งอย่างใดจนเงินหมดก็ได้ สำหรับเงินนั้นหมดจริงส่วนของยังมี ส่วนเส้นวาสนาหมดตัวเส้นใหญ่ ๆ ไม่เป็นดังนี้ หลาย ๆ ปีอาจจะสร้างสมข้าวของเงินทองขึ้นมาได้เรื่อย ๆ แต่เมื่อชีวิตมาถึงโคนของเส้นวาสนาจะต้องหมดตัวครั้งใหญ่ คือหมดสิ้นข้าวของเงินทอง อาจถึงขายบ้านช่องที่ดิน หรือแก้กางเกงขายก็ได้

เรื่องเส้นที่เกิดใน "โคตชีวิต" กับเส้นที่เป็น "โคต" จึงมีลักษณะผิดกันดังนี้ แต่เส้นที่เป็น "โคต" นั้น ความจริงชีวิตไม่ต้องมาถึงโคนของเส้นวาสนาเสมอ ถ้าผู้ใดมีเส้นวาสนาหมดตัวอยู่ในมือใด เจ้าของมือนั้น

ก็จะต้องหมดตัวเรื่อย ๆ เช่นเดียวกัน แต่อาจจะเป็น ๓ ปี ๕ ปี หมดตัวครั้งหนึ่งก็ได้ ไม่ใช่หมดทุกวันทุกเดือนอย่างที่เส้นเกิดใน "โค๊ตชีวิต" แสดงไว้

เส้นที่เรียกว่า "บรรยาย"

เส้นที่เรียกว่า "บรรยาย" นี้ ผู้ศึกษาก็ได้อ่านคำบรรยายมาแล้วจากข้างต้นว่า เส้นที่เรียกว่าบรรยายนั้น คือเส้นที่เกิดขึ้นในลายมือหนึ่งลายมือใดเป็นเส้นฝอย ๆ เล็ก ๆ เส้นที่เป็นเส้นฝอย ๆ เล็ก ๆ นี้คือเส้นที่แสดงถึงเรื่องราวของเจ้าของมือนั้นว่าจะเกิดเรื่องอะไรขึ้นในระยะใด ไม่ใช่เส้นเหล่านี้จะเกิดขึ้นตามเรื่องตามราวก็หามิได้ เส้นฝอยเล็ก ๆ นี้จะต้องเกิดขึ้นตรงกับหลักวิชาทั้งสิ้น คือเรื่องที่เกิดขึ้นนั้นถ้าเกี่ยวด้วยคู่ก็จะใช้เส้นคู่ หรือเกี่ยวด้วยคนจากไปก็ต้องใช้เส้นจาก หรือเกี่ยวด้วยการเงินหรือการงานก็ต้องใช้เส้นวาสนา ถ้าเกี่ยวด้วยลาภผล ก็จะต้องใช้แสดงด้วยเส้นลาภเป็นต้น เมื่อเส้นเล็ก ๆ เหล่านี้เกิดขึ้น ณ ที่ใด เส้นนั้น ๆ จะต้องเข้ามาสัมพันธ์กันกับเส้นชีวิตในตอนนั้น ๆ ด้วย (ต้องวัดเส้นชีวิตตามหลักวัด ซึ่งจะต้องเรียนในบทข้างหน้าเสียก่อน จึงจะรู้ว่าเรื่องนั้น ๆ จะเกิดขึ้นในตอนใดของชีวิต)

เมื่อเห็นเส้นที่สัมพันธ์กันอยู่ แล้วอ่านออกเป็นเรื่องราวอย่างใดเราก็พยากรณ์ชะตาชีวิตของผู้นั้นไปตามเรื่องราวที่เส้นนั้น ๆ สัมพันธ์กัน การที่เรียกว่า "บรรยาย" นั้นก็เพราะว่าเส้นนั้น ๆ เมื่อเกิดขึ้นแล้วบางทีเรื่องนั้น ๆ จะไม่มาเกิดอีกก็มี ถ้าเกิดอีกก็หมายความว่าเส้นที่แสดงเรื่องราวอย่างนั้น ๆ จะต้องมีเส้นแสดงไว้อีก ไม่ใช่แสดงไว้ครั้งเดียวแล้วเรื่องเหล่านั้นจะเกิดหมุนเวียนอยู่เรื่อย ๆ ดังเส้นที่เป็น "โค๊ต" เหมือนดังที่ได้อธิบายมาแล้ว เส้นเหล่านี้จึงให้นามเรียกว่า "บรรยาย" ก็เพราะว่าเรื่องนั้น ๆ เป็นเรื่องที่จะเกิดขึ้นในระยะนั้นเท่านั้น

เรื่องที่เกิดขึ้นกับชีวิตของคนทุกคน และเรื่องนั้น ๆ เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวไม่มาเกิดอีก ผู้บรรยายคิดว่า จะต้องเกิดขึ้นกับชีวิตของคนเราทุกคนไม่มากก็น้อย เหมือนดังชีวิตของผู้บรรยายเอง ซึ่งเมื่ออายุ ๒๒ ปี ได้คนรักเป็นเจ้าหญิงผู้สูงศักดิ์ในราชนิกูล ขนาดถึงเนื้อถึงตัวกัน และเจ้าหญิงนั้นก็รับว่ารักผู้บรรยายเช่นเดียวกันด้วย แต่เรื่องนั้น ๆ เมื่อเกิดอยู่พักเดียวแล้วก็เลือนลางหายไป เนื่องจากไพร่สามัญกับเจ้าหญิงไม่สามารถจะสมรสกันได้ เพราะเมื่อสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชนั้น เขามีกฎมณเฑียรบาลป้องกันเอาไว้ ครั้นเรื่องนั้น ๆ เกิดแล้วในอายุ ๒๒ ปี ต่อมาจนถึงอายุ ๖๐ ปี เรื่องที่จะมีคนรักเป็นเจ้าหญิงนั้นไม่เคยมาเกิดอีกเลย อันนี้ย่อมหมายถึงว่าเรื่องนั้น ๆ เป็นบรรยาย เพราะบรรยายนั้นย่อมจะเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวแล้วไม่มาเกิดอีก หรือถ้าจะเกิดอีกก็ได้ แต่ต้องมีเส้นสัมพันธ์กันอย่างนั้นเกิดขึ้นอีกในตอนต่อมา ไม่ใช่ใช้เส้น ๆ เดียวเป็น "โค๊ต" แล้วเรื่องนั้นๆ จะเกิดอยู่เรื่อยๆ เหมือนเส้นที่เรียกว่า "โค๊ต" เรื่องที่เกิดแล้วไม่เคยเกิดอีก ผู้บรรยายยังมีอยู่หลายเรื่อง แต่จะยกมาเป็นตัวอย่างอีกสักเรื่องหนึ่ง คือเมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ ผู้บรรยายเดินอยู่ระหว่างทาง จากสถานีหนึ่งไปอีกสถานีหนึ่ง ยังอีกประมาณ ๖ กิโลเมตรจึงจะถึงสถานีข้างหน้า ขณะนั้นมีรถจักรคันหนึ่งพ่วงรถตู้ ๒–๓ ตู้แล่นมา ผู้บรรยายจึงยกมือขึ้นโบกให้รถไฟหยุด ปรากฏว่ารถไฟคันนั้นหยุดจริง ๆ และรับผู้บรรยายขึ้นหัวรถจักรไปด้วย เรื่องนี้ก็ผ่านพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒๕ ปี แต่เรื่องที่ว่านี้ไม่มาเกิดกับผู้บรรยายอีกเลยจนกระทั่งบัดนี้ และผู้บรรยายก็ไม่เคยคิดว่าจะยกมือให้รถไฟหยุดอีกต่อไป

บทที่ ๓

แสดงเส้นที่เป็น “โค๊ต” บนลายมือจริง

ต่อไปนี้จะได้นำตัวอย่างเส้นบนลายมือจริง มาแสดงให้ผู้ศึกษาเห็นว่า การที่ตำราวิชานี้ได้เรียกเส้นบนมือของคนเราว่า “โค๊ต” นั้นคืออย่างไร? การนำตัวอย่างลายมือจริงมาแสดงไว้ในที่นี้ ได้นำมาทั้งมือซ้ายและมือขวาในคน ๆ เดียวกัน เพื่อจะแสดงให้เห็นว่า เมื่อเขาอ่านเส้นในลายมือทั้ง ๒ มือนี้หรือลายมืออื่นใดแล้ว เขามีวิธีสรุปชะตาชีวิตทั้งชีวิตของเจ้าของมือนั้น ๆ ว่าอย่างไร ทั้งนี้ก็เพื่อจะให้ผู้ศึกษาเข้าใจในแนวทางการสรุปชะตาชีวิตของบุคคลทั่วไปไว้บ้าง เพราะเส้นต่าง ๆ ที่เป็นโค๊ตนั้น เมื่อแปลออกมาแล้วจะต้องรู้จักวิธีการสรุปด้วย จึงจะเข้าใจในชะตาชีวิตของเจ้าของมือนั้นได้

การบรรยายในครั้งแรกจะได้บรรยายถึงเส้นที่เป็น “โค๊ต” บนลายมือทั้ง ๒ มือให้ผู้ศึกษาฟังทีละมือก่อน แม้ว่าผู้ศึกษาที่เรียนมาถึงระยะนี้จะอ่านเส้นสัมพันธ์กันบนลายมือไม่ค่อยออก เนื่องจากยังไม่ได้เรียนดูรูปร่างของเส้นหลักต่าง ๆ เท่าที่มีในตำราชั้นประถมทุก ๆ เล่มให้จำได้เสียก่อน แต่โดยการอ่านเส้นบนลายมือจริง ๆ ตามแบบนี้ ผู้บรรยายเชื่อว่าจะทำให้ผู้ศึกษามีความรู้รวดเร็วขึ้นได้ ถ้าผู้ศึกษานั้น ๆ จะอ่านไปพร้อม ๆ กันกับการพลิกไปหาดูรูปร่างของเส้นนั้น ๆ ซึ่งปรากฏอยู่ในหลักวิชาอีกทีหนึ่ง อย่าอ่านแต่เพียงลอย ๆ เฉย ๆ หรืออ่านพ้นไปเสีย ก็เชื่อว่านาน ๆ เข้าก็จะ

ทำให้ผู้ศึกษาจดจำได้มากขึ้น และหมดความสงสัยในข้อที่ว่า ทำไมหลักวิชานี้จึงเรียกเส้นบนลายมือของคนเราว่า “โค๊ต” ต่อไป

สำหรับความรู้ที่ต้องการจะให้กับผู้ศึกษาในบทนี้ ก็คือต้องการให้ผู้ศึกษาทราบว่า เส้นบนลายมือของคนเรานั้นเป็น “โค๊ต” ได้อย่างไร? อนึ่ง เส้นที่เห็นอยู่บนลายมือนี้เมื่อมองดูแล้วก็จะเห็นได้ว่า เส้นทั้งหมดที่อยู่ในมือจะประกอบขึ้นด้วยเส้นหลักใหญ่ต่าง ๆ ๒๗ เส้น เท่าที่ได้เล่าเรียนมาแล้วนั่นเอง จึงไม่เป็นการยากที่จะทำให้ผู้ศึกษาเข้าใจคำบรรยายนี้ได้

ต่อไปนี้ให้ผู้ศึกษาดูในลายมือจริงทั้ง ๒ มือ ที่นำมาแสดงไว้ในที่นี้แล้วค่อย ๆ อ่านคำบรรยายที่เขียนไว้ตามหมายเลข ไปทีละหมายเลข ถ้าตำราอ้างไปถึงเส้นใดในตำราหมายเลขที่เท่าใดแล้ว ให้ผู้ศึกษาพลิกไปหาเส้นตามหมายเลขนั้น ๆ ในพบเสียก่อน แล้วจึงค่อยอ่านเส้นตามหมายเลขอื่น ๆ ต่อไป และเมื่ออ่านไปหมายเลขหนึ่งท่อนหนึ่ง ก็ต้องพลิกมาดูเส้นบนลายมือตามหมายเลขนั้น ๆ ให้เข้าใจตามคำบรรยายเสียด้วย และถ้าอ้างไปถึงเส้นในตำราก็ต้องพลิกไปหาดูทุกครั้ง โดยวิธีนี้จะทำให้ผู้ศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเส้นต่าง ๆ ขึ้นไปเป็นทอด ๆ ผู้บรรยายมีความเชื่อว่าการศึกษาตามแบบนี้ เป็นแนวทางเดียวที่จะทำให้ผู้ศึกษารอบรู้ในวิชานี้ได้อย่างรวดเร็วและแน่นอน

ภาพที่ ๒
(มือปฏิบัติการณ์)
แสดงให้เห็นเส้นต่าง ๆ เท่าที่อยู่บนลายมือจริงว่าเป็น "โค๊ต"

หมายเลข ๑ คือตอนต้นของเส้นชีวิต ตอนต้นของเส้นชีวิตในลายมือนี้ มีเส้นสมองที่โคนเป็นเกาะทับอยู่ตอนโคนของเส้นชีวิตด้วย เส้นสมองโคนเป็นเกาะหมายถึงสมองของนักธรรมชาติวิทยา (บทเรียนว่าด้วยเส้นสมองหมายเลข ๓๕)

เส้นสมองนี้ห่างจากตอนต้นของเส้นชีวิต แสดงว่าเป็นคนที่กล้าหาญดุดัน ดื้อ และเชื่อตัวเอง (บทเรียนว่าด้วยเส้นสมองหมายเลข ๑)

หมายเลข ๒ คือเส้นหัวใจที่โค้งลง หมายถึงความรักที่อกหัก (บทเรียนว่าด้วยเส้นหัวใจหมายเลข ๓๕)

เส้นหัวใจเส้นนี้เป็นหัวใจ ๔ แบบผสมกัน คือหัวใจที่โค้งลงมาหาเส้นสมองเรียกว่า "หัวใจรักอกหัก" หมายถึงว่าเมื่อมีความรักแล้ว ความรักนั้นจะต้องพลัดพรากจากกันไปเสมอ เส้นหัวใจเส้นบนพุ่งขึ้นไปหาเนินอารมณ์ และมีเส้นอารมณ์พุ่งมาทางปลายของเส้นหัวใจนั้นด้วย แสดงว่าเป็นคนมีความเพียรพยายามอยู่เสมอ หรือเป็นคนที่ชอบกระทำกิจการงานต่าง ๆ ขยันขันแข็งไม่ท้อถอย (บทเรียนว่าด้วยเส้นหัวใจหมายเลข ๓)

เส้นหัวใจเส้นนี้มีเส้นโค้งลงทางปลายของเส้นหัวใจ และมีเส้นสมองกระดกขึ้นมาหาเส้นหัวใจ อยู่ทางตอนกลางของเส้นสมอง (เส้นเห็นรางๆ หลาย ๆ เส้น) ทำให้กลายเป็นรูปเกาะทับอยู่บนเส้นสมอง และมีเส้นโรคประสาทสมองเข้ากับเส้นสมอง ทำให้เป็นรูปเกาะอยู่ตอนโคนของเส้นชีวิตด้วย เส้นทั้งหมดนี้รวมเข้าด้วยกันเรียกว่า "กามารมณ์เป็นโรคสมอง" คือเป็นคนที่หัวใจต้องการรสกามารมณ์อยู่เป็นนิจ (บทเรียนว่าด้วย

เส้นหัวใจหมายเลข ๓๓) รูปเส้นกามารมณ์เป็นโรคสมองนี้เกิดขึ้นตอนโคนของเส้นสมอง เป็นความหมายของกามารมณ์เริ่มมีมากตั้งแต่อายุน้อย ๆ (ตอนโคนของเส้นสมองหมายถึงเมื่ออายุเยาว์วัย)

เส้นหัวใจอีกแบบหนึ่งคือเส้นหัวใจที่ขาดตอนตรงกับเนินสำคัญ ซึ่งหมายถึงเจ้าของมือสลัดตัดรักได้ง่าย ๆ จนมีชื่อเสียง จึงรวมเป็นเส้นหัวใจ ๔ แบบด้วยกัน

หมายเลข ๓ คือเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจากเส้นหัวใจ ตรงกับเนินร้อนรน เส้นวาสนาเส้นนี้เกิดขึ้นมาจากเส้นหัวใจ แปลความหมายของเส้นวาสนารวมกันกับเส้นหัวใจ และรวมกับเนินร้อนรนว่า "เรื่องความรักทำให้ร้อนใจอยู่เสมอ"

หมายเลข ๔ คือเส้นสำคัญ เส้นสำคัญเส้นนี้มีเส้นผู้ช่วยพุ่งขึ้นมาหาเส้นสำคัญอยู่ด้วย แต่เส้นผู้ช่วยพุ่งเข้ามาไม่ถึงเส้นสำคัญ แสดงว่าเจ้าของมือนี้หาผู้ช่วยเหลือไม่ได้ หรือถึงจะมีผู้ช่วย ๆ นั้นก็ช่วยไม่สำเร็จ (ในทางกลับกันหมายถึงเจ้าของมือนี้จะต้องสร้างตัวเอง)

เส้นสำคัญในมือนี้เกิดขึ้นเป็นตอน ๆ ตอนล่างคือเส้นสำคัญที่มีเส้นผู้ช่วยพุ่งเข้ามาแต่ไม่ถึง ส่วนเส้นสำคัญตอนบนคือเส้นสำคัญที่มีรูปเป็นเกาะ ซึ่งแปลว่าต้องผิดหวัง เมื่อแปลความหมายทั้งหมดจากเส้นสำคัญเส้นล่างไปหาเส้นสำคัญเส้นบน แสดงว่าเจ้าของมือนี้เมื่อใดมีผู้ช่วยเหลือ เมื่อนั้นผู้ช่วยก็จะต้องผิดหวัง และเสียชื่อเสียงด้วยคือช่วยไม่สำเร็จ ภายหลังผู้ช่วยยังจะต้องถูกนินทาว่าร้ายด้วย

หมายเลข ๕ คือเส้นหัวใจที่ขาดออกจากกัน แต่มีเส้นหัวใจที่มีลักษณะเป็นเกาะโค้งขึ้นมา เชื่อมเส้นหัวใจทั้ง ๒ ให้ติดกันเข้า ซึ่งหมายถึงเจ้าของมือนี้มีความรักที่ไม่จริงจังกับใคร การที่เส้นหัวใจขาดตรงกับเนินสำคัญ ความหมายของเนินสำคัญก็ให้กับเส้นหัวใจเส้นนี้ด้วย หมายถึงเจ้าของมือนี้เมื่อมีความรักแล้วก็จะเลิกทิ้งกับคนรักไปเสียง่าย ๆ จนมีชื่อเสียง (จนคนพูดกัน)

เส้นหัวใจที่โค้งเป็นรูปเกาะ หมายถึงหัวใจที่รักเครื่องยนต์กลไก หรือรักรถยนต์ เมื่อเส้นหัวใจที่รักรถยนต์หรือกลไก เข้ามาเชื่อมกับเส้นหัวใจที่ขาดออกนั้นให้เข้ามาติดต่อกันได้ ก็หมายความว่าเจ้าของมือนี้ไม่เคยจริงจังในเรื่องความรักกับผู้ใด แต่ถ้าปรากฏว่าคนรักมีรถยนต์ เจ้าของมือนั้นก็จะพยายามรักกับเขาอยู่เรื่อย ๆ เพราะความรักในรถยนต์นั้นเป็นต้นเหตุ (บทเรียนว่าด้วยเส้นหัวใจหมายเลข ๖๕)

หมายเลข ๖ คือเส้นวาสนาร้อนใจที่เกิดขึ้นตอนโคนของเส้นวาสนา ซึ่งหมายถึงเมื่อจะมีวาสนา (การเงินดีขึ้น) เมื่อนั้นเรื่องร้อนใจก็ต้องเกิดขึ้นเสมอ เส้นวาสนาร้อนใจเส้นนี้มีลักษณะโค้ง (คือลักษณะของแรงเหวี่ยง) แสดงว่าความร้อนใจนั้นเกิดขึ้นเรื่อย ๆ กลับไปกลับมาไม่หยุดหย่อน

หมายเลข ๗ คือเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งผ่านเส้นสมองขึ้นไป ๆ ชนอยู่กับเส้นหัวใจ หมายถึงการหาเงินทองได้ด้วยความเย็นใจ ไม่ค่อยเหนื่อยยากลำบากนัก เส้นวาสนาเย็นใจย่อมให้ความหมายไปถึงเส้นวาสนาร้อนใจด้วย เส้นทั้ง ๒ เส้นนี้จึงมีความหมาย

ว่าความร้อนใจเกิดขึ้นเรื่อย ๆ และความเย็นใจก็เกิดขึ้นเรื่อย ๆ สลับกันไป

หมายเลข ๘ คือเส้นเดินทางที่ขาดออกเป็นตอน ๆ หมายถึงการเดินทางซึ่งมีเป็นพัก ๆ แต่เส้นเดินทางเมื่อขาดออกครั้งหนึ่ง ก็ห่างเส้นชีวิตออกไปทอดหนึ่ง หมายถึงเมื่อมีการเดินทางออกไปหนหนึ่ง ก็ยิ่งไกลจากที่อยู่เดิมออกไปทอดหนึ่งเช่นเดียวกัน

หมายเลข ๙ คือเส้นวาสนาร้อนใจที่ออกมาจากเส้นหลักฐาน เส้นวาสนาร้อนใจเส้นนี้ หรือเส้นเดินทางหมายเลข ๘ เส้นทั้ง ๒ เส้นนี้ เป็นเส้นผสมกัน คือผสมระหว่างเส้นเดินทางกับเส้นวาสนาร้อนใจ หมายถึงเมื่อมีการเดินทางเมื่อใด เมื่อนั้นความร้อนใจก็จะต้องเกิดขึ้นเสมอด้วย

หมายเลข ๑๐ คือเส้นหลักฐาน เส้นหลักฐานเส้นนี้มีเส้นวาสนาร้อนใจ ผสมกับเส้นเดินทางเข้ามาต่ออยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนี้เมื่อใดอยู่ในหลักฐานบ้านช่องของตนเองก็อยู่ไม่ได้ จะต้องเกิดความร้อนใจขึ้นเรื่อย ๆ หลังจากร้อนใจแล้วจะต้องมีการเดินทางออกไปนอกบ้านเสมอ ๆ ด้วย

เส้นหลักฐานแยกออกจากเส้นชีวิตเป็น ๒ ตอน ซึ่งแสดงว่าจะต้องมีบ้านหรือที่อยู่ ๒ แห่ง หรือบ้าน ๒ ชั้น ก็ได้

หมายเลข ๑๑ คือเส้นจากที่มีลักษณะโค้งอยู่ที่เนินครอบครัว เส้นจากเส้นนี้ตอนปลายมีเส้นยุ่ง ๆ อยู่ด้วย และโคนของเส้นจากออกมาจากเส้นวาสนา แสดงว่าเจ้าของมือนี้เมื่อใดออกจากบ้านจากที่อยู่ไป ก็จะห่างไกลมาก แต่เมื่อใดจะออกจากบ้านไป เมื่อนั้นจะต้องเกิดเรื่องยุ่ง ๆ เป็นปากเสียงกับผู้อื่นเสียก่อน (เส้นยุ่ง ๆ ที่อยู่ทางปลายของเส้นจาก) แต่เมื่อใดกลับมาบ้าน เมื่อนั้นเรื่องยุ่ง ๆ จะต้องเกิดอีก (เส้นจากมีลักษณะโค้ง เรื่องเกิดขึ้นกลับไปกลับมา)

เรื่องราวทั้งหมดตามหมายเลขต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนี้ คือเรื่องราวที่เป็นโค๊ตอยู่ทางมือปฏิบัติการณ์ของเจ้าของมือนี้ ต่อไปนี้ให้ผู้ศึกษาดู "โค๊ต" ที่แปลออกเป็นเรื่องราวในชีวิตของเจ้าของมือนี้ ซึ่งเขียนไว้ในมือธรรมชาติต่อไปอีก

ภาพที่ ๓
(มือธรรมชาติ)
แสดงให้เห็นเส้นต่าง ๆ ที่อยู่บนลายมือจริงว่าเป็น "โค๊ต"

แสดงเส้นที่เป็น "โค๊ต" บนลายมือจริง

หมายเลข ๑ คือเส้นหัวใจที่ขาดตอนใกล้กับเนินสำคัญ ซึ่งหมายถึงความรักไม่แน่นอน สามารถจะสลัดตัดรักได้ง่าย ๆ

หมายเลข ๒ คือเส้นเกียรติยศที่มีรูปเป็นเกาะอยู่กลาง และที่อนปลายของเส้นหัวใจที่แตกออกเป็นรากไม้ ซึ่งหมายถึง เจ้าของมือมักมีการกระทำที่ไม่มีเกียรติยศ และความรักมักยุ่งยากชุลมุนวุ่นวายอยู่เสมอ (รักคนโน้นคนนี้ติดต่อกับคนนั้นไม่เลือก ไม่มีเกียรติยศหมายถึงได้เสียกันอย่างลักลอบได้กันเองไม่ได้แต่งงานกัน)

หมายเลข ๓ คือตอนต้นของเส้นสมองที่มีลักษณะเป็นเกาะ คือสมองของนักธรรมชาติวิทยา หมายถึงผู้ที่มีความรักในธรรมชาติ แต่เนื่องจากเกาะที่โคนของเส้นสมองเส้นนี้ มีลักษณะเป็นเกาะมากเกินไป จึงเป็นนักธรรมชาติวิทยาที่ค่อนข้างจะอุบาทว์เกินไป (บทเรียนว่าด้วยเส้นสมองหมายเลข ๓๕ ก.)

และเส้นที่เป็นเกาะที่โคนของเส้นสมองเส้นนี้มีเส้นเชื่อมโยงไปหาเส้นหัวใจด้วย จึงหมายไปถึงธรรมชาติที่อุบาทว์เกินไปนั้นเกี่ยวด้วยความรัก

หมายเลข ๔ คือเส้นวาสนาเส้นสั้น ๆ ที่เกิดขึ้นจากเส้นชีวิตในโค๊ตชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งขึ้นไปชนอยู่กับเส้นที่เป็นเกาะตอนโคนของเส้นสมองด้วย เมื่อรวมทั้งหมดก็หมายความว่า เจ้าของมือนี้จะต้องหมดตัวบ่อย ๆ เพราะเรื่องความรักที่เกี่ยวด้วยธรรมชาติ และเป็นอุบาทว์นั้น หรือหมายถึงพบกับธรรมชาติที่เป็นอุบาทว์บ่อยครั้งก็ได้ (ให้ผลทั้ง ๒ อย่าง)

หมายเลข ๕ คือเส้นคู่ที่พุ่งมาจากเนินครอบครัว เส้นคู่ในลายมือนี้มีอยู่หลายเส้น โดยเฉพาะเส้นตรงหมายเลข ๕ ไปต่อกับเส้นโรคประสาทสมอง และเส้นโรคประสาทสมองเส้นนี้ โค้งขึ้นไปชนเส้นสมอง และจาก

เส้นสมองมีเส้นเชื่อมโยงไปตัดเส้นวาสนาบนเส้นสมองขาดไปด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนี้เมื่อได้คู่ ก็คิดว่าจะอยู่กับคู่นั้นอย่างลับ ๆ เงียบ ๆ เสมอ ครั้นเมื่อได้คู่อย่างลับ ๆ เมื่อใด เมื่อนั้นก็เป็นอุปสรรคกับการงานหรือการเงิน เพราะจะต้องเสียหายเงินทองหรือต้องออกจากงานที่ทำอยู่นั้นเสมอด้วย

เส้นคู่ทุก ๆ เส้นที่เกิดขึ้นข้างล่าง หมายถึงชีวิตที่เกี่ยวด้วยคู่คนหนึ่ง ๆ เสมอ และเมื่อเกี่ยวด้วยคู่แล้ว เรื่องที่เกิดขึ้นก็คือเรื่องเสียเงินทองหรือไม่ก็ทำให้การงานที่ทำอยู่หยุดชะงักลงก็ได้ (อ่านข้อความเหมือนกับเส้นบน)

หมายเลข ๖ คือเส้นชีวิตสั้น แล้วมีเส้นวาสนาอยู่กลางที่ราบลำบาก ซึ่งหมายถึงเจ้าของมือนี้ เมื่อมีการโยกย้ายที่อยู่ไปครั้งหนึ่งก็จะเจริญขึ้นหนหนึ่ง และจะทำการอาชีพโดยไม่เลือกว่าเป็นอะไรก็เอาทั้งสิ้น (บทเรียนว่าด้วยเส้นชีวิตหมายเลข ๔๗)

หมายเลข ๗ คือเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจากข่นมือ พุ่งตรงขึ้นไปชนอยู่กับเส้นหัวใจ ซึ่งหมายถึงการหาเงินทองได้จะหาได้ง่าย ๆ และอยู่ในเกณฑ์สูงพอสมควร

หมายเลข ๘ คือเส้นวาสนาร้อนใจซึ่งเกิดขึ้นจากเส้นวาสนาพุ่งขึ้นไปชนเส้นสมอง ซึ่งหมายถึงว่าเมื่อมีการเงินดีขึ้น ความร้อนใจก็เกิดขึ้นเหมือนเงาตามตัว

หมายเลข ๙ คือเส้นสมองซึ่งโค้งลงไปหาเนินอ่อนโยน หมายถึงมีความคิดดี ความคิดพอพาตัวได้ และไม่ค่อยจะเป็นคนหุนหันพลันแล่นมากนัก

หมายเลข ๑๐ คือเส้นบุตรที่เกิดขึ้นตอนปลายของเส้นหัวใจ เส้นบุตรที่แตกลงข้างล่างหมายถึงบุตรชาย

เมื่อได้บรรยายถึงเรื่องราวของเส้นต่าง ๆ เท่าที่วิทยุแห่งจักรวาฬได้เขียนเป็น "โค๊ต" ขึ้นไว้ในมือทั้ง ๒ มือนี้แล้ว ผู้ศึกษาที่ได้ทำการศึกษามาถึงบทนี้ ก็ย่อมจะทราบได้ดีว่า อันโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนั้น ไม่ว่าโค๊ตนั้นจะเขียนไว้บนมือธรรมชาติ หรือมือปฏิบัติการณ์ก็ตาม เรื่องต่าง ๆ ที่เขียนไว้บนมือทั้ง ๒ มือนั้น จะต้องมาเกิดขึ้นกับเจ้าของมือทั้งสิ้น ไม่ว่าเรื่องนั้น ๆ เจ้าของมือจะต้องกระทำขึ้นเองหรือไม่ต้องกระทำเลย ไม่ว่าเรื่องนั้น ๆ เจ้าของมือนั้นจะต้องการหรือไม่ต้องการ หรือไม่ว่าเรื่องนั้น ๆ จะเป็นเรื่องดีหรือเรื่องชั่วด้วย

เมื่อผู้ศึกษาได้ทราบความหมายของหลักวิชาที่เขียนไว้บนลายมือดังนี้แล้ว ต่อไปจะได้รวบรวมชะตาชีวิตของเจ้าของมือทั้ง ๒ มือเข้าด้วยกัน แล้วจึงจะเอาชีวิตจริงที่เจ้าของมือได้ผ่านไปแล้วมาเล่าให้ฟังอีกทอดหนึ่ง เพราะ "โค๊ต" วิทยุแห่งจักรวาฬนั้น ย่อมจะเขียนเรื่องราวเป็น "โค๊ต" เอาไว้แต่เพียงย่อ ๆ ดังที่แปลให้ฟังมาแล้ว แต่เรื่องย่อ ๆ ที่เขียนเอาไว้นี้แหละคือเรื่องที่เอามาบรรยายออกเป็นชีวิตของคนคนหนึ่งที่ยืดยาว และมากมาย หลักวิชานี้จึงได้เรียกเส้นในลายมือของคนเราว่า "โค๊ต" ต่อไปนี้จะรวบรวมบรรยายเส้นทั้ง ๒ มือไปทีละเส้น คือ

๑. เส้นชีวิตมือขวามีเส้นหลักฐาน มีเส้นวาสนาร้อนใจที่กลายเป็นเส้นเดินทางออกมาจากเส้นหลักฐานนั้นด้วย เส้นชีวิตทางมือซ้ายมีเส้นชีวิตสั้น และมีเส้นวาสนาเกิดขึ้นจากกลางฝ่ามือ แสดงว่าเจ้าของมือนี้จะ

มีหลักฐานบ้านช่อง ๒ แห่ง หรือบ้าน ๒ ชั้น แต่จะอยู่ในบ้านในหลักฐานนั้นไม่ได้ จะต้องเดินทางออกไปจากบ้านจากหลักฐานเสมอ เมื่อเดินทางออกไปแล้วก็จะต้องร้อนใจ แต่เมื่อเดินทางออกไปก็จะหาเงินทองได้มากกว่าอยู่บ้าน และกระทำกิจการทุกอย่างไม่เลือกอาชีพ

๒. เส้นสมองมือขวาเป็นนักธรรมชาติวิทยาและเป็นพยายาม (เส้นสมองมีเกาะอยู่ที่โคนอยู่บนเนินอารมณ์) เส้นสมองมือซ้ายเป็นนักธรรมชาติวิทยาที่เป็นอุบาทว์ แสดงว่าเจ้าของมือเห็นว่าในโลกของเราอะไร ๆ ก็เป็นธรรมชาติทั้งสิ้น แม้แต่เรื่องที่เกี่ยวด้วยความรัก คือการได้เสียเป็นผัวเมียกัน การเสพสมกันในเรื่องที่เกี่ยวด้วยกามารมณ์ก็เห็นว่าเป็นธรรมชาติ เจ้าของมือจึงใช้ชีวิตให้เป็นไปอย่างธรรมชาติ โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวกับความรักใช้ความรักเสียจนมีลักษณะเป็นอุบาทว์ (ใช้ความรักแบบสัตว์เดรฉาน ไม่เลือกพี่เลือกน้อง ไม่เลือกวงศาคณาญาติ ไม่เลือกผู้เลือกคนที่จะมาทำการเสพสมกันนั้น)

๓. เส้นหัวใจเป็นหัวใจ ๕ อย่าง คือ

ก. เส้นหัวใจพยายาม คือทำการงานไม่ท้อถอย และไม่ท้อถอยที่จะหารักใหม่เรื่อย ๆ ไปด้วย

ข. หัวใจรักระทม หมายถึงมีความรักแล้วต้องอกหัก (หมายไปถึงเจ้าของมือหรือคนที่รักเจ้าของมือจริง ๆ ก็ได้)

ค. หัวใจรักเป็นกามารมณ์ หรือกามารมณ์เป็นโรคสมอง คือต้องการในเรื่องที่เกี่ยวด้วยกามารมณ์อยู่เป็นนิจ

ง. เส้นหัวใจแตกออกเป็นรากไม้ คือเรื่องความรักเกี่ยวข้อง

กับเพศตรงข้ามจนยุ่งเหยิงและไม่มีเกียรติยศ (ปลายเส้นหัวใจต่อกับเส้นเกียรติยศที่เป็นเกาะอยู่ที่โคน)

จ. เส้นหัวใจขาดท่อน สลัดตัดรักได้ง่าย ๆ โดยไม่ต้องมีเยื่อใยในความรักนั้น

๔. เส้นวาสนาพุ่งขึ้นไปชนเส้นหัวใจทั้ง ๒ มือ แสดงว่าหาเงินทองได้อย่างสบายใจ คือทำการงานไม่ค่อยหนักเหนื่อย ได้เงินทองมาใช้อย่างสบาย เมื่อโยกย้ายไปหนหนึ่ง การหาเงินทองก็ได้มากขึ้นหนหนึ่ง

๕. เส้นวาสนาร้อนใจเกิดขึ้นทั้ง ๒ มือ มือขวาเป็นเส้นโค้ง หมายถึงความร้อนใจเกิดขึ้นเสมอ และความร้อนใจนั้นเกิดขึ้นง่าย ๆ เหมือนกับที่หาเงินทองได้ง่าย ๆ ด้วย (อำนาจของเส้นทั้ง ๒ เส้นเข้ามาสัมพันธ์กัน)

๖. เส้นสมอง ธรรมชาติ อุบาทว์มือซ้าย มีเส้นลาภแอบ อยู่ภายนอกเส้นชีวิต ตรงกันกับเส้นสมองธรรมชาติอุบาทว์นั้นด้วย แสดงว่าเมื่อใดใช้ความรักแบบธรรมชาติอุบาทว์ เมื่อนั้นจะหาเงินทองได้ดี เส้นสมองมือขวาสมองธรรมชาติพยายาม และเส้นสมองเส้นนี้ห่างกับเส้นชีวิต คือสมองห้าวหาญ แสดงว่าการใช้ชีวิตอย่างธรรมชาตินั้น กระทำได้อย่างห้าวหาญ โดยไม่ต้องเกรงกลัวคำครหานินทาว่าร้ายจากผู้ใดทั้งสิ้น และกระทำอยู่เสมอ (ธรรมชาติเป็นอารมณ์)

๗. เส้นวาสนาเส้นสั้น ๆ เกิดขึ้นในโค๊ตชีวิตมือซ้ายไปชนอยู่กับเส้นสมอง แสดงว่าหาเงินทองได้ก็หมดอย่างรวดเร็วเสมอเช่นกัน หรือพบกับธรรมชาติที่อุบาทว์บ่อย ๆ เกิดขึ้นทั้ง ๒ อย่าง

๘. เส้นโรคประสาทสมองปิดบังเป็นอุปสรรคกับการเงิน หรือการงาน (มือซ้าย)

เส้นสำคัญมีเส้นผู้ช่วยเข้าไม่ถึง หรือผู้ช่วยผิดหวังช่วยไม่รอด

มือซ้ายหรือมือธรรมชาติ เส้นหัวใจหรือเส้นความรักขาดตอน หมายถึงรักใครไม่จริง สลัดตัดรักได้ง่าย ๆ ความรักเป็นเรื่องยุ่งยากและไม่มีเกียรติยศ สมองที่เป็นธรรมชาติวิทยาจนเป็นอุบาทว์ คือการเสพสมกันไม่เลือกพี่เลือกน้อง หรือการเสพสมกันที่ไม่กลัวคำครหานินทาจากผู้ใด

เส้นชีวิตสั้นหมายถึงอยู่ไหนไม่ได้ต้องมีการโยกย้ายเสมอ (บทเรียนว่าด้วยเส้นชีวิตเล่มที่ ๑)

๙. เส้นโรคประสาทสมองเดินทางมือขวาเป็นโรคประสาท เป็นอุปสรรคต่อการงานหรือการเงิน

เมื่อได้แปลเส้นทั้ง ๒ มือเท่าที่เป็นโค๊ตออกดังนี้แล้ว ต่อไปนี้จะเล่าชีวิตจริงซึ่งเจ้าของมือนี้เล่าให้ฟังดังต่อไปนี้

เจ้าของมือนี้เป็นหญิงสาว เมื่อมาให้พิมพ์มืออายุ ๑๘ ปี รูปร่างขาวท้วมค่อนข้างพอดูได้ เขาเล่าชีวิตเขาให้ฟังว่า เขาเกิดที่ต่างจังหวัดเมื่อเรียนหนังสือได้ประถม ๔ แล้วอายุ ๑๐ กว่าขวบ ก็เดินทางไปอยู่กับพี่ชายที่จังหวัดพระนคร และเมื่ออายุ ๑๓–๑๔ ปีก็ได้ไปทำงานหลายแห่ง โดยเป็นลูกจ้างอยู่ตามบ้านผู้อื่น เขากลับมาบ้านที่ต่างจังหวัดเสมอ แต่เมื่อกลับมาแล้วก็อยู่ไม่ได้ ต้องเดินทางไปอยู่พระนครต่อไปอีก และก็ไปหางานทำต่อไปอีกเรื่อย ๆ เขาบอกว่าตั้งแต่อายุ ๑๔ ปี เขาได้เสียกับผู้ชายมาแล้วรวม ๙ คน บางคนได้เสียกันอยู่ตั้งปีก็มี บางคนได้กันเดือนเดียวสองเดือนเลิกกันไปก็มี เวลาจะได้กันกับใครก็ไม่ค่อยมีพิธีรีตองอะไร โดยมากชายนั้นชวนไปเที่ยวแล้วไปนอนค้างบ้านก็ได้กัน ในจำนวนนี้มีที่ได้กันครั้งเดียวสองครั้ง ๒–๓ คน นอกนั้นได้เสียกันหลายครั้งเสมอ เมื่อได้เสียกับใคร

ชายนั้นชวนให้ไปอยู่ด้วย หรือพยายามขอแต่งงานด้วย โดยชายนั้นจะมาสมัครสมาขอไหว้พ่อแม่ แต่เขาก็ไม่ยอม การได้เสียกับชายทุกคนไม่เคยไปอยู่ด้วยกัน เป็นแต่ไปมาหาสู่กันและหลับนอนกันเสมอ ๆ เท่านั้น แต่แล้วเขาก็เบื่อชายคนนั้นและเลิกทิ้งกันไปเรื่อย ๆ (เรื่องการได้เสียกับผู้อื่นนี้ ผู้บรรยายเข้าใจว่าได้เสียกับพี่ชายของตนเองก่อนใคร เพราะธรรมชาติวิทยาที่อุบาทว์นั้น หมายถึงการสมสู่ที่ไม่เลือกพี่เลือกน้อง)

เมื่อได้เสียกับใครคนใดคนหนึ่ง เมื่อนั้นจะต้องออกจากงานหรือเปลี่ยนงานครั้งหนึ่งเสมอ (หลักเกี่ยวกับคู่ลับเป็นอุปสรรคกับการงานหรือการเงินมือซ้าย)

เมื่อพยายามกลับไปอยู่บ้านกับพ่อแม่ก็อยู่ไม่ได้ เพราะมีเหตุจำเป็นจะต้องทะเลาะวิวาท หรือเป็นปากเสียงกับพี่น้องเสมอ ต้องออกจากบ้านไปหางานทำที่อื่นอยู่เรื่อย ๆ ครั้นไปเมื่อใดเมื่อนั้นก็หาเงินทองได้มาก แต่เรื่องร้อนใจไม่อะไรก็อะไรต้องเกิดขึ้นเสมอเช่นเดียวกัน นี่คือเรื่องราวของเจ้าของมือซึ่งมีอายุเพียง ๑๘ ปี แต่เมื่อดูเส้นในลายมือของเจ้าของมือแล้ว ผู้ศึกษาก็สามารถจะพยากรณ์ได้ว่า เจ้าของมือนี้เมื่ออายุมากไปอีกก็จะต้องกลายเป็นหญิงคนเที่ยวหรือหญิงหาเงิน คำพยากรณ์อันนี้มาจากหลักใหญ่ในมือรวม ๖ ประการด้วยกัน คือ

๑. กามารมณ์เป็นโรคสมอง ถ้าไม่เสพสมทางกามารมณ์อยู่ไม่ได้
๒. ใช้ชีวิตอย่างธรรมชาติที่เกี่ยวด้วยความรักเป็นอุบาทว์ และหาเงินทองได้จากสิ่งนั้น (ธรรมชาติวิทยาอุบาทว์เป็นลาภ)
๓. เรื่องความรักต้องยุ่งยากและไม่มีเกียรติยศ
๔. อยู่บ้านไม่ได้ต้องเดินทางออกไปนอกบ้านเสมอ

๕. ใช้ชีวิตอย่างธรรมชาติด้วยความพยายามและกล้าหาญ (ไม่อายใคร)

๖. หัวใจรักขาดตอน รักใครไม่จริง สลัดตัดรักได้ง่าย ๆ

ความอันที่จริงชะตาชีวิตของเจ้าของมือนี้ จะต้องได้คู่ที่อยู่กันออกหน้าออกตาอย่างน้อยคนหนึ่ง และชายคนนั้นจะต้องมีรถยนต์ขี่ หรืออย่างชั้นต่ำก็เป็นคนขับรถยนต์ เมื่อใดได้กับคนที่มีรถยนต์ขี่ เมื่อนั้นเจ้าของมือจะชอบใจ แม้ว่าจะเบื่อชายนั้นก็จะพยายามอยู่กับชายคนนั้นเพราะรักรถยนต์ แต่ผลสุดท้ายก็จะอยู่ไม่ได้ เพราะเส้นหัวใจทางมือธรรมชาติขาดออกจากกันโดยไม่มีเส้นอะไรมาต่อ (หลักการตัดสินชะตาชีวิตของบุคคล โดยใช้มือธรรมชาติหรือมือซ้ายเป็นเกณฑ์)

เรื่องที่เกี่ยวด้วยการเงิน แสดงว่าเจ้าของมือนี้จะหาเงินได้อย่างสบายใจ (หลักเส้นวาสนาขึ้นไปชนเส้นหัวใจ) หญิงหาเงินก็หาเงินได้อย่างสบายใจ เพราะไม่ต้องทำงานหนักอะไร แต่ความร้อนใจก็จะเกิดอย่างสบายใจ หรือเกิดอย่างไม่ทันรู้ตัวเช่นเดียวกัน เช่นถูกตำรวจจับ ถูกนักเลงรวนเจ็บป่วยด้วยโรคต่าง ๆ ขึ้นอย่างไม่ทันรู้ตัว

เท่าที่บรรยายมานี้เชื่อว่าผู้ศึกษาก็คงจะเข้าใจได้ว่า การที่ตำรานี้เรียกเส้นบนลายมือของคนเราว่า "โค๊ต" นั้นเพราะอะไร ? ก็เพราะว่าเส้นบนลายมือของคนเรานี้ เขาย่อเรื่องในชีวิตที่เป็นจริงลงไว้เป็น "โค๊ต" ก่อนส่วนเรื่องที่จะเกิดขึ้นจริง ๆ นั้นจะมีมากมายหลายเรื่องด้วยกัน เว้นแต่เรื่องเหล่านั้นจะต้องหมุนเวียนไป เหมือนดังที่วิทยุแห่งจักรวาฬได้เขียน "โค๊ต" ไว้ทั้งสิ้น และจะไม่มีการหมุนเวียนออกไปจากหลักเกณฑ์แห่ง "โค๊ต" นั้นเลย เพราะฉะนั้นผู้ศึกษาวิชานี้จะต้องเรียนอ่านเส้นที่เป็น "โค๊ต" บนลายมือต่าง ๆ ให้ออกนั้นอย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งต้องเข้าใจขยายความของ "โค๊ต" นั้นออกไปอีกด้วย เหมือนดังที่ผู้บรรยายได้เคยกล่าวมาแล้วว่า ผู้ที่จะศึกษาวิชานี้ได้อย่างแตกฉานนั้น ท่านผู้นั้นจะต้องมีความรอบรู้ในธรรมชาติวิทยาเป็นอย่างสูง เช่นเหมือนตัวอย่างที่เขียนเป็น "โค๊ต" ไว้บนลายมือนี้ว่า "ธรรมชาติวิทยาเป็นอุบาทว์" นั้น ผู้ศึกษาจะต้องเข้าใจว่าธรรมชาติวิทยาที่เป็นอุบาทว์นั้นคืออะไร ? และหมายความว่าอย่างไร ? เป็นต้น

บทที่ ๔

ว่าด้วยเส้นสัมพันธ์กันกับเนินได้อย่างไร

เนื่องจากในบทที่ ๒ หนังสือวิทยุแห่งจักรวาฬเล่มที่ ๑ ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการเล่าเรียนมาแล้ว ผู้ศึกษาคงจะได้เรียนว่าด้วยการแยกเนิน ความหมายของเนิน, ความหมายของที่ราบ, โค๊ต, และช่อง และในบทที่ ๔–๕ ผู้ศึกษาได้เรียนถึงเรื่องของเส้น และความหมายของเส้นมาแล้ว คำว่าเรียนหมายถึงต้องเรียนให้จำเรื่องราวของหลักวิชาเหล่านี้ ในบทเรียนให้ได้ทั้งสิ้น ทั้งสามารถจะแยกเนินบนมือจริง ๆ และจำความหมายของเนินให้ได้ด้วย ทั้งต้องเรียนให้รู้จักเส้นและความหมายของเส้น และต้องดูเส้นต่าง ๆ บนลายมือจริง ๆ ให้รู้จักทุก ๆ เส้นด้วย ถ้าผู้ศึกษาคนใดยังเรียนตามบทเรียนที่ว่ามานี้ยังไม่เข้าใจ ก็ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะมาเรียนต่อในบทต่อไปนี้อีก เพราะไม่ว่าผู้ศึกษาคนใดก็จะไม่เข้าใจในคำอธิบายเหล่านี้ได้เลย

ผู้ศึกษาบางคนที่เคยดูเส้นบนลายมือของคนเรามาแล้ว บางทีอาจจะเห็นว่าเส้นบนลายมือของคนเรานี้ บางมือมีอยู่แต่เพียง ๓ เส้นก็มี อันนี้เป็นคำพูดหรือความเข้าใจของคนทั่ว ๆ ไป ความอันที่จริงแล้วบนมือของคนเราที่มีเส้นแต่เพียง ๓ เส้น ผู้บรรยายยังไม่เคยพบ แต่เนื่องจากผู้ที่ดูไม่เป็น จึงมักจะพูดกันว่ามีแต่เพียง ๓ เส้นเท่านั้น ซึ่งความจริงแล้วเส้นบนมือของคนเราทุก ๆ มือจะมีมากกว่า ๓ เส้นเสมอ เส้นใหญ่ที่เห็นชัดเจนอาจจะมีแต่เพียง ๓ เส้นก็จริง แต่เส้นอื่น ๆ ที่เล็กและเจือจางนั้นอาจจะมีอยู่

อีกหลาย ๆ เส้น ซึ่งถ้าผู้ดูนั้นมิได้เคยศึกษาวิชานี้มาก่อน ก็ย่อมจะไม่เข้าใจและรู้จักเส้นเหล่านั้น เมื่อเห็นเส้นใหญ่แต่เพียง ๓ เส้น ก็เลยทึกทักเอาว่า เมื่อมีอยู่แต่เพียง ๓ เส้นเท่านั้น เส้นเหล่านั้นจะมีความหมายมากมายไปได้อย่างไร ซึ่งความเข้าใจเช่นนี้เป็นความเข้าใจผิดของผู้ที่ไม่ได้ทำการศึกษานั้น ๆ เป็นอย่างมากทีเดียว ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะว่า ถึงแม้ในมือนั้น ๆ จะมีเส้นแต่เพียง ๓ เส้น อย่างที่ผู้ดูบางคนเข้าใจก็ตาม แต่เส้นทั้ง ๓ เส้นนั้นแหละย่อมจะมีความหมายไปถึงความดี หรือความชั่วของเจ้าของมือนั้น ๆ ได้ อันนี้ก็เพราะว่าเส้นเท่าที่เห็นอยู่นั้นเป็น "โค๊ต" ที่เขาย่อเรื่องต่าง ๆ ลงไว้ในเส้นนั้น ๆ อย่างมากมายทีเดียว แต่ก่อนที่จะอ่านออกเป็นความหมายได้นั้น ผู้ดูนั้น ๆ จะต้องมาเรียนวิชานี้เสียก่อน และเมื่อเรียนแล้วก็จะทราบได้ว่าเส้นนั้น ๆ จะต้องบวกกับเนินอย่างไร และเมื่อความหมายของเนินบวกเข้ากับความหมายของเส้นหรือเส้นใดพุ่งไปหาเนินใด ผ่านที่ราบและช่องใดไป เส้นนั้น ๆ ก็จะมีความหมายรวมเข้ากับความหมายของเนิน, ที่ราบ, และช่องนั้น ๆ ทันที และเมื่อเราแปลเส้นที่บวกกับเนิน, ที่ราบ, โค๊ต, และช่องแล้ว เรื่องที่แปลออกนั้นก็จะมีความหมายยืดยาว มิใช่เห็นว่าเส้นมีแต่เพียง ๓ เส้นแล้ว จะไม่มีความหมายแต่อย่างใด เหมือนดังที่ผู้ไม่เคยศึกษาเข้าใจนั้นเลย

อนึ่ง ถ้าเราได้เรียนวิชานี้และสามารถจะแปลเส้นที่บวกกับเนิน, ที่ราบ, โค๊ต, และช่องออกเป็น "โค๊ต" แล้ว คำที่เราแปลออกไปนั้นก็จะเป็นคำพยากรณ์ชะตาชีวิตของบุคคลผู้นั้น ซึ่งหมายถึงว่าเจ้าของมือนั้นมีทางจะหลบเลี่ยงคำแปลนั้นได้ อันนี้ควรนับว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ขั้นหนึ่งของโลก

ทีเดียว ไม่ใช่จะหลบเลี่ยงไม่ได้แต่ผู้อื่น แม้ผู้ที่ศึกษาวิชานี้ไม่ว่าคนใด เมื่อเขาเขียนไว้อย่างไรแล้ว ชีวิตก็ต้องดำเนินไปดังนั้นเสมอ ไม่มีทางที่จะหลบเลี่ยงได้เช่นเดียวกัน

ก่อนที่ผู้ศึกษาจะพยากรณ์ชะตาชีวิตของบุคคลผู้ใดได้ ผู้ศึกษานั้นๆ ก็จะต้องเรียนวิชานี้ในขั้นมูลฐานเสียก่อน นั่นคือต้องเรียนให้รู้จักความหมายของเนิน, ที่ราบ, โค๊ต, และช่อง ตลอดจนเรียนให้รู้จักเส้นและความหมายของเส้นด้วย คำว่ารู้จักนี้ไม่ใช่รู้จักแต่ในตำรา ผู้ศึกษาจะต้องรู้จักเนิน, ที่ราบ, โค๊ต, และช่อง ตลอดจนรู้จักเส้นต่าง ๆ และความหมายของเส้นนั้น ๆ ในลายมือจริงด้วย เช่นพอเห็นในมือใดก็ต้องรู้ได้ทันทีว่า ตรงนั้นคือเนินอะไรและเส้นนั้น ๆ คือเส้นอะไร หมายความว่าอย่างไร เป็นต้น ถ้ามีความรู้ดังที่ว่ามาแล้วนี้ ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็พร้อมที่จะเรียนในบทนี้หรือบทต่อ ๆ ไปได้อีก เพราะในบทนี้จะสอนให้ผู้ศึกษารู้จักการพยากรณ์ชะตาชีวิตของผู้อื่น ตามหลักการผสมระหว่างเส้นกับเนินต่อไป

การที่เรา จะเรียน การพยากรณ์ ชะตาชีวิตของ บุคคลผู้ ใดว่าอย่างไรนั้นก็เหมือนกับที่เราเรียนหนังสือไทย ขั้นแรกเราเรียนอ่านเขียนตัวสระและพยัญชนะไปเรื่อย ๆ โดยไม่ต้องรู้ว่าเราอ่านเขียนไปทำไมกัน เพราะคำว่า ก, ข, ค, ง, ที่เราอ่านไปนั้น เราก็ไม่รู้ว่าเราอ่านไปทำไม หรือเมื่อเราอ่านสระ ะ า ิ ี เราก็ไม่รู้ว่าอ่านไปทำไมเช่นเดียวกัน แต่ในตอนที่เรียนทั้ง ๆ ที่ไม่รู้ว่าอะไรนี่แหละเป็นตอนสำคัญ ผู้ศึกษาต้องเรียนให้จำได้จริง ๆ ถ้าตอนนี้จำไม่ได้ คือ ก, ไก่ ข, ขวด ไม่รู้จักว่าตัวเป็นอย่างไร ไม่ว่า

คนใดก็ไม่มีทางที่จะรู้หนังสือไทยเลย แต่เมื่อใดเรารู้จักตัวสระพยัญชนะเรียบร้อยแล้ว ต่อจากนั้นเราจึงเรียนผสมตัวกัน เช่น ก, ผสมสระ า, อ่านว่า กา ตอนนี้เราจึงจะรู้ว่าอันนกกาที่บินร้อง กา ๆ อยู่นั้น เขาเขียนเป็นตัวหนังสือว่า กา, ดังนี้เป็นต้น

เรื่องที่ว่ามานี้ก็ เหมือนกับ ที่เราเรียน การอ่าน โค๊ตวิทยุ แห่งจักรวาพ ขั้นแรกผู้บรรยายจะต้องสอนให้ผู้ศึกษารู้จักการแยกเนิน, ความหมายของเนิน รู้จักที่ราบ, โค๊ตชีวิต, และช่อง ความหมายของที่ราบ, โค๊ต, และช่อง สอนให้ผู้ศึกษาได้รู้จักเส้น และความหมายของเส้น ผู้ศึกษาก็จะต้องเรียนไปอย่างงง ๆ ก่อน เพราะไม่รู้ว่าจะเรียนเรื่องนี้ไปทำไมกัน และเมื่อเรียนไปแล้วจะพยากรณ์ชะตาชีวิตของมนุษย์ที่เกิดมาในโลกนี้ได้อย่างไร อันนี้เชื่อว่าผู้ศึกษาคนใดก็คงคิดเหมือนดังที่ผู้บรรยายกล่าวมาแล้วนี้ทั้งสิ้น ครั้นเมื่อใดผู้ศึกษานั้น ๆ ได้เรียนจนรู้จักเนิน, ที่ราบ, โค๊ตชีวิต, และช่อง ความหมายของเนิน ที่ราบ, โค๊ตชีวิต, และช่อง เรียนให้รู้จักเส้น ความหมายของเส้น ต่อจากนั้นผู้ศึกษาจะต้องเรียนให้รู้จักว่า เมื่อเส้นนั้น ๆ ผสมกับเนินนั้น ๆ อ่านว่าอย่างไร ต่อไปจากนั้นจึงจะรู้ว่านั่นแหละคือคำพยากรณ์ชะตาชีวิตของคนทั้งโลกละ ถ้าผู้ใดสามารถจะอ่านออกแล้ว เมื่อผู้ศึกษาไปพยากรณ์ชะตาชีวิตของผู้ใดเข้า เรื่องที่เราอ่านออกนั้นก็จะเกิดขึ้นกับชีวิตของผู้นั้น อย่างที่ผู้นั้นไม่มีทางจะหลีกเลี่ยงได้ อันนี้แหละจึงเรียกว่าคำพยากรณ์ชะตาชีวิตของผู้นั้น

แต่การเรียนวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาพนี้ ก็เหมือนดังที่ได้เคยบรรยายให้ฟังมาแล้วว่า เราเรียนไม่เหมือนคนไทยเรียนหนังสือไทย แต่

จะต้องเรียนเหมือนคนไทยเรียนหนังสืออังกฤษ เมื่อเราเรียนรู้จักพยัญชนะในภาษาอังกฤษนั้นแล้ว ต่อไปนั้นเราก็ต้องเรียนให้รู้จักความหมายของตัวหนังสือภาษาอังกฤษนั้นด้วยว่า ตัวหนังสืออังกฤษตัวนั้นๆ ตรงกับตัวหนังสือไทยว่าอะไร เช่นเราต้องรู้ว่าตัว เอ, A ตรงกับตัว แอ, หรือจะต้องรู้ว่าตัว บี, B ตรงกับตัว บ, หรือตัว ที, T ตรงกับตัว ท, ในภาษาไทยเราเป็นต้น เมื่อเรารู้ดังนี้แล้วเมื่อ เอ, กับ บี, AB ผสมตัวกันเข้าเราก็สามารถอ่านออกเป็นแอ็บ, ได้เป็นต้น

แต่ข้อยากของภาษาอังกฤษนั้น ยังมีตอนที่ยากกว่าการเรียนอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬอยู่บ้าง ตอนที่ว่ายากนั้นก็คือเมื่อเราอ่านตัวหนังสืออังกฤษที่ผสมตัวกันนั้นออกว่า แอ็บ, แล้ว ต่อไปนั้นผู้ศึกษาจะต้องหาคำแปลเป็นภาษาไทยอีกทอดหนึ่งว่า คำว่าแอ็บ, ในภาษาอังกฤษนั้นเมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้วหมายความว่าอย่างไร

สำหรับวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ ผู้ศึกษาไม่ต้องไปหาคำแปลดังที่ว่ามาแล้วนั้นอีก เพราะผู้รวบรวมตำรานี้ได้แปลความหมายของเนิน, ที่ราบ, โค๊ต, และช่อง และแปลความหมายของเส้นหลักต่าง ๆ ออกเป็นภาษาไทยไว้หมดแล้ว เมื่อผู้ศึกษาอ่านเส้นผสมกับเส้นได้ หรืออ่านเส้นผสมกับเนินได้ ข้อความที่อ่านออกมานั้นก็จะเป็นข้อความในภาษาไทยอยู่แล้ว ซึ่งผู้ศึกษาจะเอาไปพยากรณ์ผู้ใดก็ได้ในทันทีทันใด ผู้ได้รับคำพยากรณ์ไปนั้นก็จะฟังรู้เรื่องด้วย

แต่ข้อยากเหมือนกับภาษาอังกฤษที่ต้องแปลนั้น ก็มีอยู่บ้างเหมือน

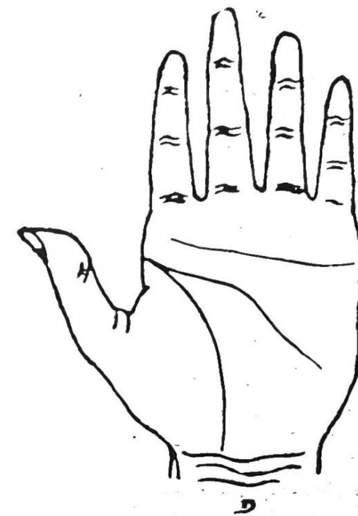
กัน คือเมื่อเราอ่านเส้นผสมกับเส้น หรืออ่านเส้นผสมกับเนินออกแล้ว คำที่อ่านออกมานั้นกลับกลายเป็น "โค๊ต" หรือคำย่อ ซึ่งบางคำผู้ฟัง ๆ คำนั้นแล้วอาจจะไม่เข้าใจก็ได้ เมื่อเป็นดังนี้ผู้ศึกษานั้น ๆ จำเป็นจะต้องเรียนรู้ถึงการขยายความของคำที่เป็นโค๊ตนั้น ๆ ให้ละเอียดออกไปอีกทอดหนึ่ง เพื่อจะได้อธิบายให้ผู้ฟังเข้าใจมากยิ่งขึ้น อันการที่ผู้ศึกษาจะต้องขยายความของ "โค๊ต" ออกไปให้ละเอียดนี้แหละ ที่เรียกว่าค่อนข้างจะยากอยู่บ้าง ซึ่งผู้ศึกษาที่สามารถจะขยายความให้ได้ดีนั้น จำเป็นจะต้องเรียนวิชานี้ไปให้นาน ๆ สักหน่อย หรือเรียนไปให้ถึงชั้นมัธยมเสียก่อน ก็อาจจะขยายความได้ดี โดยไม่ต้องมีครูบาอาจารย์สั่งสอนอีก

ข้อสำคัญในตอนนี้ก็คือตอนที่ผู้ศึกษาจะเป็นนักพยากรณ์ที่ดีได้นั้น ผู้ศึกษาจะต้องเรียนในชั้นมูลฐานให้เจนจบเสียก่อน คือจะต้องเรียนให้รู้จักเนิน, ที่ราบ, โค๊ต, และช่อง ความหมายของเนิน, ที่ราบ, โค๊ต, และช่อง ต้องเรียนให้รู้จักเส้น ความหมายของเส้น และเมื่อไปเห็นเส้นในลายมือใด ผู้ศึกษานั้น ๆ จะต้องทราบให้ได้ทันทีว่า เส้นที่เห็นในลายมือนั้นคือเส้นอะไร และเส้นนั้น ๆ ผสมกันอยู่กับเส้นอะไรบ้าง และต้องรู้ด้วยว่าเส้นนั้น ๆ ผสมอยู่กับเนินหรือผ่านเนิน, ที่ราบ, และช่องใดไป นี่แหละคือการเล่าเรียนในชั้นมูลฐาน และถ้าผู้ศึกษายังเรียนไม่เข้าใจในชั้นมูลฐานนี้แล้วขอให้พึงเข้าใจเถิดว่าผู้ศึกษานั้น ๆ ไม่มีทางที่จะเรียนรู้วิชานี้ได้เลย อันนี้หมายถึงจะมีความรู้อย่างจริงจัง ถ้าจะเป็นได้ก็จะเป็นแต่เพียงนักเดาทางลายมือ ซึ่งก็มีอยู่เต็มโลกในระยะนี้แล้ว เพราะเขาเหล่านั้นไม่มีใครที่เคยอ่านเส้นลายมือของคนเราออกเลยแม้แต่สักคนเดียว ถ้าว่าบุคคลผู้นั้นมิได้เคย

เรียนจากตำรานี้มาก่อน แต่พวกเหล่านี้ก็พยายามโกหกเขาว่าดูลายมือเป็นอยู่นั่นเอง

ต่อไปนี้จะบรรยายให้ผู้ศึกษาได้ศึกษาในเรื่องที่ว่า เมื่อเส้นบวกกับเนินแล้ว ความหมายของเนินกับความหมายของเส้นที่บวกกันนั้น เป็นคำพยากรณ์ชะตาชีวิตของบุคคลเราได้อย่างไร ? ผู้ศึกษาพึงจำไว้ว่าเมื่อเส้นใดบวกกับเนินใดอ่านว่าอย่างไรแล้ว นั่นคือคำพยากรณ์ชะตาชีวิตของบุคคลผู้นั้น เมื่อผู้ศึกษาไปพบเส้นที่บรรยายไว้นี้บนลายมือใด ก็ให้ลองพยากรณ์ดูบ้าง ซึ่งเมื่อพยากรณ์ไปแล้วก็จะถูกต้องกับชีวิตจริงของบุคคลผู้นั้นทั้งสิ้น ซึ่งเป็นทางหนึ่งที่จะทำให้ผู้ศึกษาเชื่อแน่ในหลักวิชานี้ยิ่งขึ้น นอกจากที่จะบรรยายว่าเมื่อเส้นใดบวกกับเนินใดอ่านว่าอย่างไรแล้ว จะได้ขยายความของคำที่แปลออกเป็นโค๊ตนั้นออกไปอีกด้วย ซึ่งก็หมายถึงการที่จะสอนให้ผู้ศึกษาเข้าใจถึงการขยายความออกไปด้วยนั่นเอง

สำหรับเส้นที่จะเอามาบรรยายในที่นี้ จำเป็นจะต้องเขียนเส้นนั้น ๆ ขึ้นจากพิมพ์มือเล็ก ๆ เพราะถ้าจะเอาลายมือจริง ๆ มาบรรยายเสมอไปแล้ว หนังสือเล่มนี้ก็จะต้องลงทุนมาก และจะเป็นหนังสือหลายเล่มมากเกินไป ครั้นเมื่อเป็นหนังสือหลายเล่มเกินไปแล้ว ผู้ศึกษาก็จะต้องใช้เงินในการเรียนวิชานี้มากขึ้นไปอีก ซึ่งคนเป็นจำนวนมากอาจไม่สามารถจะเล่าเรียนได้ การเขียนตามแบบพิมพ์มือขึ้นนั้นก็เชื่อว่า พอที่จะทำให้ผู้ศึกษาวิชานี้เข้าใจได้โดยไม่ต้องออกทุนรอนมากนัก ต่อไปนี้ให้อ่านบทเรียนถึงเรื่องเส้นว่า เส้นใดเมื่อบวกกับเนินใดแล้ว แปลความหมายของเส้นนั้น ๆ กับเนินนั้น ๆ รวมกันว่าอย่างไร

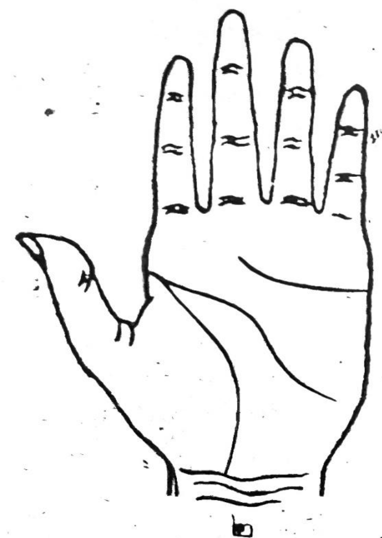
๑. เส้นหัวใจยาวไปถึงเนินอารมณ์ แปลตามความหมายของเส้นและเนิน อารมณ์ รวมกัน หมายถึงความรักเป็นอารมณ์ คำว่าความรักเป็นอารมณ์หมายถึงเป็น "โค๊ต" หรืออักษรที่เขียนย่อไว้ คำแปลของโค๊ตคำนี้ จะต้องแปลเป็นเรื่องราวมากมายหลายเรื่องด้วยกัน เช่น

ก. ความรักเป็นอารมณ์ หมายถึงเจ้าของมือนั้นเป็นคนรักจริง เมื่อรักใครแล้วก็คิดถึงความรักนั้นอยู่เสมอ จิตใจไม่จืดจางห่างเหินไปจากความรักนั้น รักเดียวใจเดียวอยู่ตลอดไป (เส้นหัวใจยาวไปถึงเนินอารมณ์หมายถึงหัวใจยาว หรือความรักยาว)

ข. คนที่มีความรักจริง ๆ เป็นคนที่มีอารมณ์ มักหึงหวงบ่นว่าอยู่เสมอ มักเป็นคนที่สงสัยระแวงจู้จี้จุกจิก ชอบบ่นว่าปากเปียกปากแฉะอยู่เรื่อย ๆ มองเห็นทางได้ทางเสียอย่างรอบด้าน

ค. คนที่มีเส้นหัวใจยาวมากไปถึงเนินอารมณ์ หมายถึงผู้ที่มีหัวใจยาว เมื่อคิดกระทำสิ่งใด มักคิดถึงทางได้ทางเสีย มองเห็นการณ์ไกล ในทางหลักวิชาจึงบัญญัติศัพท์ขึ้นเรียกคนที่มีเส้นหัวใจดังนี้ว่า "เส้นหัวใจชั้นครู" คนที่มีเส้นหัวใจดังนี้มักเป็นคนที่ร่ำรวย คือมีเงินทองมาก หรือมีทรัพย์สินที่ดินมากก็ได้ เท่า

ที่ว่ามานี้หมายถึงเส้นอื่น ๆ ในมือนั้นไม่เลวเกินไป ๓ ข้อนี้คือความหมายของคำแปลที่ออกมาจากคำว่า "รักเป็นอารมณ์"

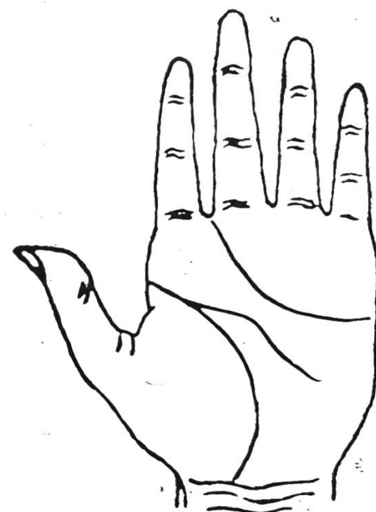

๒. เส้นหัวใจสั้นพุ่งไปขาดหายอยู่ภายใต้เนินร้อนรน หรือเส้นหัวใจบวกกับเนินร้อนรน แปลตามเส้นว่า "ความรักร้อนใจ" คำว่าความรักร้อนใจเป็นคำแปลที่เป็น "โค้ต" ของเส้นนี้ คนที่มีความรักร้อนใจ เมื่อขยายความออกไปจะได้เรื่องราวดังนี้คือ

ก. เจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีหัวใจสั้น คือรักใครก็รักไม่จริง มักรักเล่น ๆ ไม่ค่อยเอาใจใส่ในความรัก ถึงจะรักก็ไม่คิดว่าคนรักนั้นจะมีกินหรือไม่มีกิน คนรักจะอยู่กันได้หรือไม่ได้ก็ช่าง หรือมักจะไม่เอาใจใส่ไปถึงลูกด้วย

ข. เส้นหัวใจมาขาดหายเพียงเนินร้อนรน หมายถึงเป็นคนที่มีหัวใจสั้น มองดูเรื่องราวเพียงรอบ ๆ ตัว ไม่มองเห็นการณ์ไกล วันนี้ได้กินแล้วก็แล้วกันไป วันข้างหน้าจะมีกินหรือไม่มีกินก็ช่าง ทรัพย์สินสมบัติที่หาได้จะตกเรี่ยหาย หรือจะเป็นอย่างไรก็ช่าง คนชนิดนี้จึงเป็นคนที่ไม่ค่อยร่ำรวย มักหาพอใช้พอกินไปวันหนึ่ง ๆ เอาดีไม่ได้ ถ้าไม่มีเส้นอื่น ๆ ที่ส่งเสริมให้ดีกว่านี้

ค. เมื่อได้คู่ครอง คู่นั้นมักอยู่กันไม่ได้ เพราะเจ้าของมือไม่ค่อยรักคู่นั้น ถ้าอยู่กันได้ก็มักอยู่กันคนละทิศละทาง หรือต่างคนต่างหาต่างคนต่างกิน แต่เป็นส่วนมากเรื่องคู่มักจะต้องแยกแตกกันไปเสมอ ต่างคนต่างไปหาใหม่แล้วเลิกกันไปอีก นี่คือคำบรรยายของคำว่า "ความรักร้อนใจ"

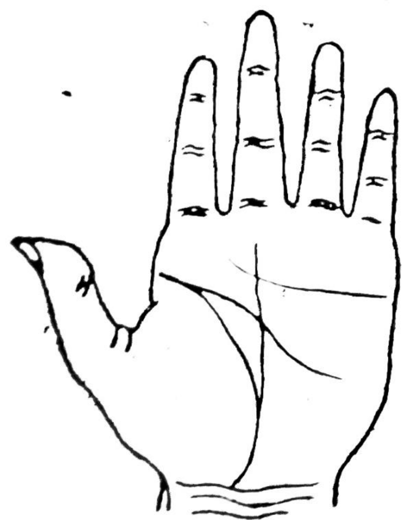
๓. เส้นหัวใจพุ่งไปลงที่ช่องหมดเปลือง หมายถึงหัวใจชอบความหมดเปลือง คำว่าหัวใจชอบความหมดเปลือง หมายถึงเป็น "โค้ต" ของเส้นที่ย่อเอาไว้ เมื่อบรรยายออกไปแล้ว จะมีข้อความดังต่อไปนี้คือ

ก. เจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่ชอบใช้จ่ายหมดเปลืองอยู่เสมอ ถึงแม้หัวใจจะไม่ชอบใช้ แต่ในทางที่เป็นจริง เรื่องที่จำเป็นใช้จะต้องเกิดขึ้นกับเจ้าของมือนั้นอย่างไม่หยุดหย่อน คนชนิดนี้มักคิดไว้ก่อนแล้วว่า เมื่อได้เงินมาจะใช้จ่ายอะไรบ้าง พอเงินถึงมือก็ใช้หมดไปทันทีไม่มีเงินสดอยู่ในมือเลย

ข. ผู้ที่ใช้จ่ายหมดเปลืองมาก ในทางกลับกันหมายถึงผู้นั้นจะต้องหาเงินเก่ง มีความขยันขันแข็งไม่ท้อถอย ทำงานหนักเอาเบา

สู้ไม่คิดกับความหนักเหนื่อย เมื่อหาไม่เก่งจะเอาอะไรมาใช้เก่ง ผู้ที่หาเงินเก่งจึงไม่กลัวที่จะใช้หมด เพราะถือว่าตัวต้องหาได้เสมอ ฉะนั้นจึงแปลความหมายของเส้นหัวใจเส้นนี้ว่า เจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่ทำงานขยันขันแข็งไม่ท้อถอยด้วย

ค. ในช่องหมดเปลืองเป็นฐานที่ขึ้นของเส้นเกียรติยศ ผู้ที่มีเส้นหัวใจลงช่องหมดเปลืองจึงพยายามใช้จ่ายเงินทองเพื่อให้มีเกียรติยศอยู่เรื่อย ๆ คือนอกจากใช้เองแล้ว มักชอบช่วยเหลือผู้อื่นหรือเลี้ยงเพื่อนฝูงไปด้วย เพราะถือว่าการเลี้ยงเพื่อนฝูงนั้นเป็นการกระทำที่ทำให้มีเกียรติยศหรือมีชื่อเสียงขึ้น หรือถ้าไม่เลี้ยงเพื่อนฝูง ก็จะช่วยเหลือพี่น้องลูกหลานของตนเอง ด้วยประการต่าง ๆ อยู่เรื่อย ๆ ทั้งหมดนี้คือคำขยายความของเส้นหัวใจที่พุ่งไปลงที่ช่องหมดเปลือง

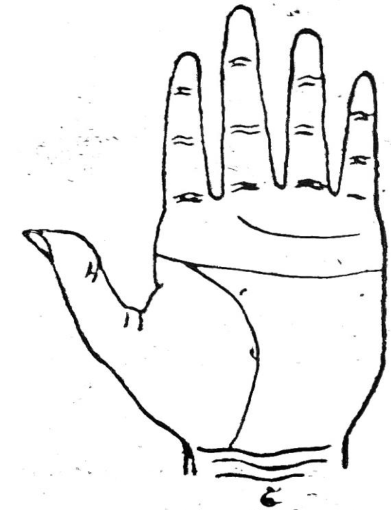

๔. เส้นวาสนาพุ่งไปถึงเนินร้อนรน เส้นวาสนาเส้นนี้จะขึ้นมาจากที่ใดก็ได้ เมื่อเส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งขึ้นไปถึงเนินร้อนรนแล้ว เส้นวาสนาเส้นนี้จะต้องแปลว่า "วาสนาร้อนใจ" เสมอ คำว่า "วาสนาร้อนใจ" คำนี้เป็น "โค๊ต" ที่ย่อเอาเรื่องราวต่าง ๆ เข้าไว้มากมายด้วยกัน คำว่า "วาสนาร้อนใจ" เมื่อไขความออกไปจะได้ความดังนี้ คือ

ก. วาสนาร้อนใจ หมายถึงเจ้าของมือนั้นไม่ค่อยจะมีเงินทองใช้ หรืออัตคัดขาดแคลนอยู่เสมอ หรือมีหนี้สินกลุ้มตัวการเงินขาดตอนอยู่เป็นนิจก็ได้ (ถ้าเส้นวาสนาเส้นนั้นไม่มีเส้นอิทธิพล)

ข. เส้นวาสนาเส้นนั้นมีเส้นอิทธิพลอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีเงินทองมาก และมีอิทธิพลบังคับบัญชาคนได้มาก แต่เนื่องจากที่เป็นคนมีเงินทองมาก และบังคับบัญชาคนมากนั่นเอง เรื่องร้อนใจก็เกิดขึ้นไม่ได้หยุด หรือเมื่อมีเงินมากลงทุนทำกิจการไปมาก หนี้สินก็จะมากเป็นเงาตามตัว เมื่อเป็นหนี้สินมาก เรื่องความร้อนใจก็เกิดขึ้นมาก เพราะกลัวว่ากิจการที่กระทำอยู่นั้นอาจจะขาดทุนหรือต้องล้มละลายลงก็ได้ หมายถึงวาสนาร้อนใจเช่นกัน

ค. วาสนาร้อนใจ หมายถึงได้ลูกได้ผัวเป็นผัวน้อยเมียน้อยเขา เมียหลวงมาตีมาด่ามาชวนทะเลาะวิวาทอยู่เสมอ หรือหมายถึงผู้ที่ไม่เคยมีความสงบด้วยเรื่องใดเรื่องหนึ่งตลอดชีวิตก็ได้ โค๊ตที่วางไว้แต่เพียงสั้น ๆ นั้น เมื่อแปลความหมายออกไปแล้ว ก็จะเป็นข้อความที่ยืดยาว แต่เมื่อรวมเข้ามาแล้วก็หมายถึง "วาสนาร้อนใจ" นั่นเอง

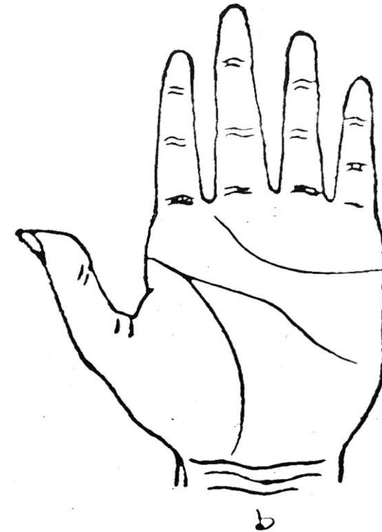
๕. เส้นสมองพุ่งไปหาเนินรวดเร็ว แปลความหมายว่า เจ้าของมือนั้นเป็นผู้ที่มีความคิดรวดเร็ว คำว่า "ความคิดรวดเร็ว" หมายถึงเป็น "โค๊ต" ที่ย่อเอาไว้ คนที่มีความคิดรวดเร็ว จึงแปลความหมายออกไปได้ดังนี้ คือ

ก. คนที่มีความคิดรวดเร็ว จึงเป็นคนที่จะพูดจะกระทำกิจการใด ๆ มักไม่มีความยั้งคิด พอคิดจะทำอะไรก็ทำ พอคิดจะพูดอะไรก็พูด เมื่อไม่มีความยั้งคิดพูดไปก็มักผิด ทำอะไรก็มักพลาด

ข. เป็นคนที่มีนิสัยดื้อรั้นประจำสันดาน เพราะคนที่มีความคิดรวดเร็วไม่มีความยั้งคิด เมื่อโกรธก็จะแสดงความโกรธออกไปทันที เมื่อรักก็แสดงความรักออกไปทันที เมื่อคิดอย่างใดก็มักพูดอย่างนั้นยั้งไม่อยู่ จึงเป็นคนดื้อหรือรั้น

ค. คนที่มีหัวคิดรวดเร็วมักเป็นคนที่ดุร้าย เพราะธรรมชาติของคนใคร ๆ ก็ต้องโกรธเสมอ ไม่ว่าโกรธมากหรือโกรธน้อย ก็ต้องมีด้วยกันทุกคน คนที่ไม่ดุร้ายถึงโกรธก็มักสงบไว้ได้ แต่คนที่มีความคิดรวดเร็ว เมื่อโกรธก็แสดงความโกรธนั้นออกมาจึงก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทกัน หรือทำร้ายร่างกายกันขึ้นก็ได้ มักทำให้เกิดเรื่องหลายอย่างทำให้เสียเงินทอง ผัวเมีย

อยู่ด้วยกันมักแตกแยกกันได้ง่าย ๆ หรือไม่ก็ทะเลาะวิวาททุบตีกันบ่อย ๆ เพราะความคิดรวดเร็วเป็นเหตุแรก ทั้งหมดนี้คือคำบรรยายจากโค๊ตที่ย่อไว้แต่เพียงคำว่า "ความคิดรวดเร็ว"

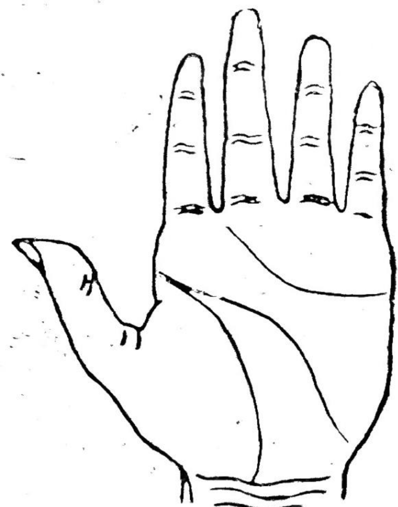
๖. เส้นสมองพุ่งไปหาเนินอ่อนโยน แปลเป็นโค๊ตว่า "สมองอ่อนโยน" คำว่าสมองอ่อนโยนเป็นแต่เพียง "โค๊ต" ที่ย่อเอาไว้ ผู้ที่สมองอ่อนโยนเมื่อบรรยายออกเป็นเรื่องราวก็จะได้ข้อความดังนี้ คือ

ก. คนที่มีสมองอ่อนโยน มักเป็นคนที่มีความคิดดี คิดอะไรลึกซึ้ง เมื่อจะพูดจะกระทำกิจการอะไรลงไป กิจการที่ทำนั้นก็จะไตร่ตรองเสียก่อนให้รอบคอบเสมอว่า สิ่งที่จะพูดหรือจะกระทำลงไปนั้น สิ่งนั้น ๆ จะเกิดผลได้หรือเสียประการใด หรือว่าสิ่งนั้น ๆ ไม่ควรพูดไม่ควรกระทำ

ข. คนที่สมองอ่อนโยน จะรู้จักรับฟังความเห็นของผู้อื่น ผู้ใหญ่หรือผู้มีอำนาจกว่าจะว่ากล่าวสั่งสอนได้ เจ้าของมือนั้นเมื่อเขาสั่งสอนหรือว่ากล่าวอย่างใดแล้ว ก็จะเอามาไตร่ตรองด้วยตนเองอีกชั้นหนึ่งว่า สิ่งที่เขาว่ากล่าวสั่งสอนนั้นจะถูกหรือผิด ถ้าถูกก็จะปฏิบัติตาม ถ้าผิดก็อาจจะเฉยเสีย ไม่ยอมกระทำ

ตาม แต่ก็ไม่ชอบเป็นคนคัดค้านผู้อื่นอย่างองอาจ ทำให้เข้าผู้เข้าคนได้ หรือมีผู้ใหญ่ผู้บังคับบัญชารักชอบตนเองอยู่เสมอ

ค. ผู้ที่มีสมองอ่อนโยน การหาเงินทองหรือสร้างหลักฐานมักสร้างได้ เพราะรู้จักคิดถึงทางได้ทางเสีย รู้จักพิจารณาเหตุผลแวดล้อมอย่างรอบคอบ ไม่ทำอะไรหุนหันพลันแล่นความเสียหายกับทรัพย์สิน และชีวิตจึงมีน้อย คนชนิดนี้จึงมักพาชีวิตของตนเองเจริญขึ้นไปได้เรื่อย ๆ เสมอ

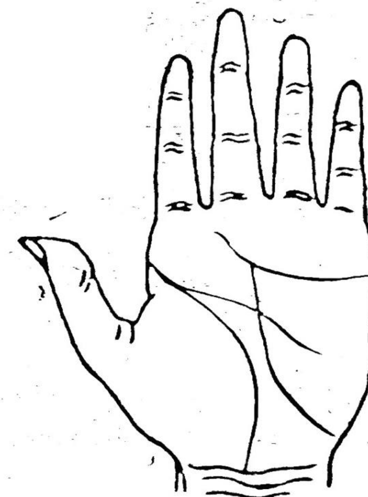
๗

๗. เส้นสมองปลายพุ่งขึ้นไปหาเนินวิปริต แปลตามโค๊ตว่า "สมองวิปริต หรือเกิน" คำว่า "สมองวิปริต" หรือ "สมองเกิน" เป็นแต่เพียงคำย่อ หรือ "โค๊ต" ส่วนเรื่องจริง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับเจ้าของมือนั้นจะมีเรื่องราวต่าง ๆ ดังนี้ คือ

ก. เจ้าของมือนั้นจะ มีสมอง หรือความคิด เกินไปใน ทุกสิ่งทุกอย่าง เช่นบางอย่างไม่ควรโกรธก็โกรธ ไม่ควรรักก็รัก ไม่ควรช่วยก็ช่วย เรียกว่าเรื่องอะไร ๆ ก็เอาพอดิบพอดีไม่ได้

ข. เป็นคนที่กระทำกิจการทุกสิ่งทุกอย่างเกินพอดี คือเวลาจะทำการงานอย่างใด ก็มักทำไม่หยุดไม่หย่อน ทำหามรุ่งหามค่ำ ไม่เลือกเวลา ไม่เลือกเที่ยงสายบ่ายเย็น เวลาไม่ทำก็ไม่ทำเลย บางทีนอน ๓ วันไม่ยอมลุกก็มี

ค. เกี่ยวด้วยทรัพย์สินสมบัติและการเงิน เมื่อหาเงินได้บางทีก็เก็บหอมรอมริบไม่ยอมใช้สรอย หรือบางทีก็สร้างโน่นสร้างนี่หลายสิ่งหลายอย่าง แต่เมื่อถึงเวลาจะใช้ เงินทองที่มีอยู่ก็ใช้หมด บางทีบาทเดียวก็ใช้ไม่ให้เหลือ ข้าวของเครื่องใช้ที่สร้างเมื่อถึงคราวจะขายก็ขายหมดไม่เหลือเลย คนที่มีสมองพุ่งไปหาเนินวิปริตนี้เมื่อกระทำอะไรขึ้นมาก็มีแต่เกินอยู่เป็นนิจ จึงอ่านไปตามโค๊ตว่า "สมองวิปริต" หรือ "สมองเกิน"

๘

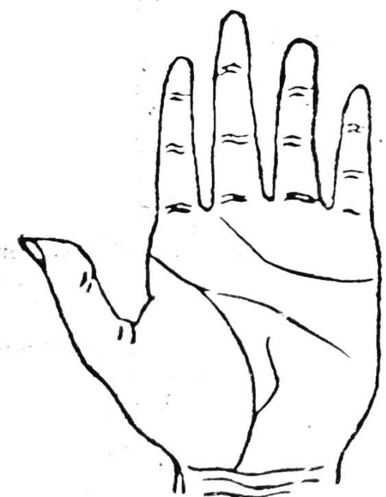
๘. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเนินวิปริต แปลตามเส้นและเนินสัมพันธ์กันว่า "วาสนาวิปริต" คำว่า "วาสนาวิปริต" เป็น "โค๊ต" หรือคำย่อ ส่วนข้อความที่จะแปลออกเป็นเรื่องราวจริง ๆ นั้นจะมีลักษณะดังนี้ คือ

ก. คนที่เส้นวาสนามาจากเนินวิปริต (หมายถึงเส้นวาสนาบวกกับเนินวิปริต) คนชนิดนี้เมื่อจะมีชื่อเสียงโด่งดังขึ้น ไม่ว่าจะโด่งดังไปในทางหนึ่งทางใด เจ้าของมือนั้นก็จะโด่งดังขึ้นอย่างไม่ทันรู้ตัว หรือโด่งดังขึ้นอย่างแปลกประหลาดมหัศจรรย์และรวดเร็ว

ข. เกี่ยวด้วยการเงิน เมื่อจะมีเงินทองขึ้น เงินทองนั้นจะมามากอย่างไม่ทันคิด คือพอจะมีจะได้ก็จะมีขึ้นทันที คนที่มีเส้น

วาสนาดังนี้ เหมือนคนที่ถูกรางวัลที่ ๑ ที่ ๒ โดยไม่ทันรู้ตัวบ่อย ๆ ก็ได้ แต่ความจริงคนอย่างนี้ ไม่ใช่จะถูกหวยถูกเบอร์เท่านั้น บางคนทำการค้าขายอะไร ๆ ประเดี๋ยวเดียวก็รวย มีกำไรเป็นเงินทองมามากมาย โดยไม่ทันรู้ตัวก็มีเหมือนกัน

ค. คำว่า "วาสนาวิปริต" ย่อมหมายถึงเจ้าของมือนั้นจะต้องมีอะไร ๆ ขึ้นมาอย่างไม่ทันรู้ตัวด้วยเช่นเดียวกัน เช่นมีบ้านช่องที่ดินทรัพย์สิน สมบัติอื่น ๆ ขึ้นมาอย่างไม่ทันรู้ สิ่งเหล่านี้เป็นธรรมชาติ เมื่อคนเรามีเงินทองขึ้นมาอย่างไม่ทันรู้ตัว การสร้างบ้านสร้างที่อยู่ก็จะสร้างได้อย่างรวดเร็ว หรือซื้อของผู้อื่นมาอยู่ได้ทันทีทันใดก็ได้

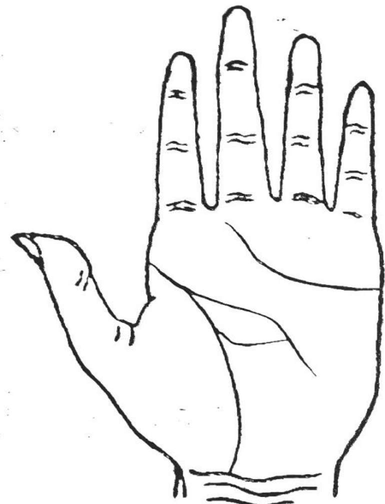
๙

๙. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้ ไปขาดหายอยู่ ในที่ราบลำบาก หมายถึงเส้นวาสนาบวกกับที่ราบลำบาก ความอันที่จริง เส้นวาสนาทุก ๆ เส้นย่อมจะผ่านที่ราบลำบากขึ้นไปทุก ๆ เส้น แต่ถ้าเส้นวาสนาเส้นนั้นผ่านที่ราบลำบากขึ้นไปได้ และมิได้ขาดหายอยู่ในที่ราบลำบาก เส้นวาสนาเส้นนั้นย่อมหมายถึงผ่าความลำบากไปได้ มิได้หมายถึง วาสนาไป พบ กับ ความ ยาก ลำ บาก อย่างตรงตัว แต่ถ้าวาสนาเส้นใดที่พุ่งขึ้นไปขาดหายอยู่ในที่ราบลำบาก เส้นวาสนาเส้นนั้นจึงจะหมายถึง "วาสนาลำบาก" คำว่าวาสนาลำบากเป็นแต่เพียง "โค๊ต" ที่อ่านออกแล้ว สามารถจะทำให้ผู้ศึกษาเข้าใจได้ แต่เรื่องราวที่จะเกิดขึ้นกับคำว่า "วาสนาลำบาก" นั้นจะมีมากมายหลายเรื่องด้วยกัน คือ

ก. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต หมายถึงเจ้าของมือนั้นได้สร้างกิจการนั้น ๆ ขึ้นด้วยกำลังร่างกาย หรือการใช้เรี่ยวแรงกระทำให้เกิดเป็นเงินทองได้อาศัยใช้อาศัยกิน เพราะการกระทำด้วยร่างกายมาก่อน

ข. เส้นวาสนาไปขาดหายอยู่ในที่ราบลำบาก หมายถึงว่ากิจการนั้น ๆ เมื่อกระทำไปแล้วไม่นาน กิจการนั้นก็จะพบกับความยากลำบากยิ่งขึ้นทุกที เหมือนคนที่มีอาชีพทางขับขี่รถยนต์รับจ้าง คนจำพวกนี้ย่อมจะใช้เรี่ยวแรงของตนหรือใช้ร่างกายของตนเองเข้ากระทำการขับขี่หรือรับจ้าง แต่เมื่อทำไป ๆ ก็มักจะถูกจับบ่อย ๆ เกิดเรื่องชนกันบ้าง เกิดเบียดเสียดแย่งกันหากินบ้าง เบ่งทับกันเกิดทะเลาะวิวาทกันบ้าง ดังนี้เรียกว่า "วาสนาลำบาก" ซึ่งคำย่อนั้นจะมีอยู่แต่เพียงนิดเดียว แต่เรื่องที่จะเกิดจริง ๆ นั้นจะมีมากมายก่ายกอง สุดแท้แต่ว่าเรื่องที่เกิดขึ้นนั้น เป็นเรื่องที่จะกระทำให้เจ้าของมือนั้นได้รับความยากลำบากเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ก็แล้วกัน

ค. เมื่อเป็นดังนี้แล้ว ไม่ช้าไม่นานเจ้าของมือนั้นก็จะต้องเปลี่ยนแปลงงานการที่ทำอยู่นั้นไปทำงานอื่นอีก แต่คนที่มีเส้นวาสนาดังนี้ เมื่อไปทำกิจการอย่างใดก็จะไปพบความยากลำบากต่อไปอีกเรื่อย ๆ ไม่สิ้นสุด และไม่ช้าไม่นานก็จะต้องเลิกงานนั้นต่อไปอีกเสมอ เมื่อรวมเรียกเป็น "โค๊ต" หรือคำย่อ คนที่มีเส้นวาสนาดังนี้จึงเรียกว่า "วาสนาลำบาก" คือต้องไปพบกับความยากลำบากอยู่ข้างหน้าเสมอไป

๑๐. เส้นโรคประสาทสมองขีดออกจากเส้นชีวิต(ตามแต่เส้นโรคประสาทสมองเส้นนี้จะเป็นเส้นโรคประสาทสมองรูปใดก็ได้) เมื่อเส้นโรคประสาทสมองขีดออกจากเส้นชีวิตแล้ว ก็จะต้องผ่านที่ราบลำบากออกไปทุก ๆ เส้น ตอนปลายของเส้นโรคประสาทสมอง ผ่านเนินลับไปชนอยู่กับท่อนปลายของเส้นสมองด้วย เมื่อกล่าวมาถึงเส้น โรคประสาท สมองเส้น เดียวนี้แล้ว ก็หมายถึงว่าเส้นโรคประสาทสมองได้บวกกับเส้นชีวิต เส้นโรคประสาทสมองบวกกับที่ราบลำบาก เส้นโรคประสาทสมองบวกกับเนินลับ เส้นโรคประสาทสมองบวกกับเส้นสมอง ตามหลักวิชาจะใช้คำเรียกชื่อเส้นนี้แต่เพียงคำเดียวว่า "เป็นโรคประสาทสมอง" คำว่า "เป็นโรคประสาทสมอง" หมายถึงเป็น "โค๊ต" หรือคำย่อแต่เรื่องราวที่จะเกิดกับเจ้าของมือนั้น จะต้องประกอบกับความหมายของเส้นทุก ๆ เส้น ประกอบกับความหมายของเนินทุก ๆ เนิน คือเนินลับและที่ราบลำบากเข้าด้วยกัน ในที่นี้สมมุติว่าเจ้าของมือนั้นเป็นโรคประสาทโกรธเคือง (รูปร่างของเส้นโรคประสาทสมองโกรธเคืองต้องไปดูในบทเรียนว่าด้วยเส้นโรคประ–สาทสมองอีกทีหนึ่ง) คำว่า "โรคประสาทโกรธเคือง" หมายถึงเจ้าของมือนั้นจะต้องโกรธเคืองผู้อื่น จะเป็นโกรธผัวโกรธเมียโกรธคนรัก หรือโกรธใครก็เหมือนกันทั้งสิ้น เรื่องของเส้นโรคประสาทสมองเส้นนี้เริ่มต้นก็คือ

ก. เมื่อเกิดโรคประสาทโกรธเคืองขึ้น (สมมุติว่าโกรธกับคู่ครอง) ขั้นแรกร่างกายก็จะแสดงท่าทางว่าโกรธ มีการพูดการว่ากล่าวกันโต้เถียงด่าทอกัน (การพูดกันปาว ๆ ก็เป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย เพราะเส้นโรคประสาทสมองออกมาจากเส้นชีวิต)

ข. เมื่อพูดเมื่อว่ากันก็กระทบกระเทือนประสาท คือกระทบกระเทือนสมอง หรือโกรธ หรือเคือง

ค. เมื่อพูดเมื่อว่าเมื่อโต้เถียงกัน ความหนักอกหนักใจ ความลำบากใจก็เกิดขึ้น (เส้นโรคประสาทสมองผ่านที่ราบลำบาก)

ง. หลังจากนั้นเรื่องความโกรธนั้นก็ยังคุกรุ่นอยู่ในหัวใจ ถ้าโกรธมากอาจจะคุกรุ่นอยู่ด้วยความโกรธนั้นอยู่ เป็นเวลาหลาย ๆ วันโดยไม่พูดกับใครก็ได้ (เส้นโรคประสาทสมองผ่านเนินลับ คือโกรธอยู่ลับ ๆ เงียบ ๆ หรือนึกขึ้นมาทีหนึ่งก็โกรธทีหนึ่ง)

จ. และเรื่องความโกรธทั้งหมดนี้ ก็ทำให้กระทบกระเทือนหรือเกิดความรู้สึกหนักสมองด้วย เส้นโรคประสาทสมองพุ่งไปกระทบเส้นสมอง เมื่อผ่านเนินลับไปแล้วอีกทอดหนึ่ง ตามธรรมดาความโกรธเมื่อเกิดขึ้นทุกทีก็กระทบกระเทือนสมองทุกทีไม่ว่าจะระบายความโกรธนั้นออกมาหรือไม่ก็ตาม (การกระทบกระเทือนสมองบางทีก็เรียกว่ากระทบกระเทือนจิตใจ)

เท่าที่บรรยายเรื่องเส้นใดผ่านเนินใดไป แล้วความหมายของเนินนั้นย่อมให้กับเส้นนั้นดังตัวอย่างที่นำมาบรรยายให้เห็นแต่เพียงเล็กน้อยนี้ ก็เพื่อให้ผู้ศึกษาทราบว่า อันหลักวิชาที่ตั้งไว้นี้มิใช่ตั้งไว้เปล่า ๆ เมื่อผู้ศึกษาเล่าเรียนไปแล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ จำเป็นจะต้องจำความหมายของเนินและความหมายของเส้นต่าง ๆ ให้แม่นยำ เพราะเมื่อเส้นใดผ่านเนินใดไป ความหมายของเส้นนั้นย่อมจะบวกกับความหมายของเนินนั้นเสมอ ซึ่งจะอ่านออก

เป็นเรื่องราวได้ และเรื่องราวที่เราอ่านออกมาจากการบวก ระหว่างเส้นกับเส้น หรือระหว่างเส้นกับเนินนี่เอง คือคำพยากรณ์ที่เราจะเอามาพยากรณ์ผู้อื่นได้อย่างแม่นยำ

เรื่องเส้นต่าง ๆ ที่บวกกับเนินต่าง ๆ นี้ ถ้าจะนำมาแสดงไว้ทั้งหมดทั้งสิ้น หนังสือวิชานี้ก็จะเป็นหนังสืออีกหลายสิบเล่มด้วยกัน จึงจำเป็นจะต้องบรรยายแต่ย่อ ๆ ขอให้ผู้ศึกษาทราบแต่เพียงว่า เมื่อเส้นใดบวกกับเนินใด ความหมายของเส้นนั้นก็จะบวกกับความหมายของเนินนั้น และจะเอามาอ่านออกเป็นเรื่องราวได้ทั้งสิ้น และถ้าผู้ศึกษารู้จักความหมายของเนินความหมายของเส้นแล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็ไม่ต้องมาเรียนเส้นบวกกับเนินทีละเส้นต่อไปอีก เพราะเมื่อไปเห็นเส้นใดบวกกับเนินใด ความหมายของเส้นนั้นก็จะบวกกับความหมายของเนินนั้นเข้าไปด้วย ซึ่งสามารถจะอ่านออกเป็นข้อความได้ทันที และข้อความที่เราอ่านออกนั้นเอง คือหลักการพยากรณ์ชะตาชีวิตของบุคคลผู้นั้น ซึ่งไม่ว่าผู้นั้นจะมีอำนาจวาสนาสักเพียงใด คนทุก ๆ คนที่เกิดมาในโลกนี้ก็จะต้องอยู่ในอำนาจของเส้นต่าง ๆ เหล่านี้ อย่างที่จะหลบเลี่ยงไปทางใดก็ไม่ได้ หรือหมายถึงว่าคนทุก ๆ คนที่เกิดมาในโลกนี้แล้วย่อมจะมีวิถีชีวิตเป็นไปเหมือนดังที่โค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬเขียนข้อความเอาไว้ทั้งสิ้น

ก่อนที่ตำราเล่มนี้จะอุบัติขึ้นในโลก ไม่เคยมีมนุษย์คนใดทราบความหมายและอ่านเส้นบนลายมือของคนเราออกมาก่อนเลย มนุษย์เราจึงไม่ทราบว่า อันเส้นเล็ก ๆ บนลายมือของคนเรานี้ จะมีอำนาจเหนือมนุษย์เราได้อย่างไร บัดนี้เป็นอันเชื่อแน่ได้ว่า ถ้าผู้ใดได้ศึกษาตำรานี้แล้ว ผู้นั้นก็สามารถจะอ่านความหมายของเส้นเล็ก ๆ เหล่านี้บนลายมือ ของคนเราออก

ได้ทั้งสิ้นและจะทราบได้ด้วยว่าเส้นทั้งหลายเหล่านี้ ที่มีอำนาจเหนือมนุษย์เรา ทั้งไม่ต้องเลือกว่าคน ๆ นั้นจะเป็นคนชาติใดภาษาใดด้วย เพราะภาษาของโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ เป็นภาษาสากลอย่างแท้จริง ไม่เหมือนหนังสือต่าง ๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น แม้จะเรียกภาษาสากล แต่ภาษานั้น ๆ หาได้เป็นภาษาสากลอย่างแท้จริงไม่

อนึ่ง ก่อนที่จะจบบทเรียนในบทนี้ลงไป ผู้บรรยายจะขอชี้แจงให้ผู้ศึกษาทราบว่า ความหมายของเส้นและความหมายของเนินที่บวกกันนั้นมิใช่จะเท่าแต่ที่ได้ยกตัวอย่างมาแล้วนี้เท่านั้น ไม่ว่าเส้นใดเมื่อไปบวกกับเนินใด เส้นนั้น ๆ ก็จะต้องบวกกับความหมายของเนินนั้น ๆ เข้าไปด้วยเสมอ แต่เนินนั้นก็ไม่เหมือนกัน คือเนินบางเนินเป็นแต่ความหมาย แต่เนินบางเนินก็เป็นคำแปลใช้ผสมเลยทีเดียว เนินที่เป็นความหมายเช่นกับเนินครอบครัว หรือเนินเรือนคู่ เนินที่กล่าวมาแล้วนี้เป็นแต่ความหมาย คือเมื่อเส้นใดผ่านเนินนี้ไป เส้นนั้น ๆ ก็มีความหมายว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเนินนั้น ส่วนเนินบางเนินเช่นเนินดุดันหรือเนินร้อนรนเป็นต้น เนินทั้ง ๒ เนินนี้เป็นคำแปลเลยทีเดียว คือถ้ามีเส้นใดเกิดขึ้นที่เนินดุดัน สมมุติว่ามีเส้นคู่เกิดขึ้นที่เนินดุดัน เส้นคู่นั้นก็จะแปลความหมายของเนินดุดันรวมเข้าด้วยกันทีเดียว คือจะต้องแปลว่า "เจ้าของมือนั้นกลัวคู่ครองของตน" (กลัวผัวกลัวเมีย) รวมเข้าไปเลย หรือถ้าว่าเส้นใดเกิดขึ้นที่เนินร้อนรน เส้นนั้น ๆ ก็แปลว่าร้อนใจรวมกันเข้าไปเลยทีเดียว คือไม่ต้องมีความหมายอะไรต่อไปอีก ส่วนเนินที่เป็นความหมายนั้น เช่นเนินครอบครัวเป็นต้น เมื่อมีเส้นใดเส้นหนึ่งเกิดขึ้นในเนินนี้ ก็หมายความว่าเส้นที่เกิดขึ้นในเนินครอบครัวนั้น เป็นเส้นที่แสดงความหมายไปถึงคู่ครอง คนรัก, หรือผู้ใหญ่ แต่เส้นที่แสดงถึงคู่ครอง.

คนรัก, หรือผู้ใหญ่นั้น จะเป็นอย่างไรต่อไปอีกก็จะอ่านได้ จากรูปร่างของเส้นที่แสดงไว้นั้นอีกต่อหนึ่ง ดังนี้จึงหมายถึงเนินที่มีแต่ความหมายไม่มีคำแปล ส่วนเนินที่แปลความหมายของเนินรวมกันเข้าไปด้วยนั้น ก็อ่านความหมายรวมเข้าไปด้วยเลยทีเดียว หรือจะเรียกว่าเนินนั้นมี ๒ พวก คือพวกที่อ่านความหมายรวมเข้าไป และไม่ได้อ่านความหมายของเนินรวมเข้าไปก็ได้

อนึ่ง เมื่อผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาไปนาน ๆ เข้า ก็จะเห็นได้ว่าอันเนินบางเนินหรือเส้นบางเส้นนั้นมีที่ใช้น้อย ส่วนเนินบางเนินหรือเส้นบางเส้นมีที่ใช้มาก อันนี้ก็เปรียบเหมือนตัวหนังสือที่เราใช้อ่านเขียนกันอยู่ในขณะนี้ คือตัวหนังสือบางตัวมีที่ใช้มาก แต่ตัวหนังสือบางตัวมีที่ใช้น้อย เท่าที่ได้บอกไว้นี้ก็เพื่อต้องการให้ผู้ศึกษาทราบไว้ด้วย ภายหน้าผู้ศึกษาจะได้ไม่ต้องมีความสงสัยอย่างใดในเรื่องนี้อีก

บทที่ ๕

ว่าด้วยการวัดเส้นชีวิต

ทำไมเราจึงต้องเรียนวิชาการวัดเส้นต่าง ๆ ด้วย เพื่อตอบปัญหาข้อนี้ จึงขออธิบายให้เข้าใจไว้เสียก่อนที่จะบรรยายให้แจ่มแจ้งว่า การที่จำเป็นจะต้องเรียนวิธีวัดเส้นต่าง ๆ เช่น การวัดเส้นชีวิต เส้นสมอง เส้นหัวใจ เส้นวาสนา และเส้นสำคัญนี้ก็เพราะว่าเราต้องการจะหาเวลาที่สำหรับพยากรณ์ให้แน่นอน การหาเวลาสำหรับพยากรณ์ให้แน่นอนนั้น เราจะหาได้จากการวัดนี่เอง ถ้าและเราทำการวัดเส้นต่าง ๆ เหล่านี้ไม่เป็น การหาเวลาที่จะพยากรณ์ก็ไม่สำเร็จ หรือแม้ว่าเราเรียนการวัดนั้นเป็นแล้วแต่ถ้าเราทำการวัดคลาดเคลื่อนไปแม้แต่เพียงจุดหมึกเดียว การพยากรณ์ถึงเวลาที่จะเกิดเรื่องนั้น ๆ ก็จะคลาดเคลื่อนไปได้

ดังที่ได้ชี้แจงมาแล้วจึงพอจะเห็นได้ว่า การเรียนวิธีวัดเส้นต่าง ๆ เหล่านี้ เราจำเป็นจะต้องฝึกฝนกันอย่างแท้จริงเพียงใด ผู้ศึกษาสามารถจะฟังคำบรรยายในเรื่องที่เกี่ยวด้วยวิธีวัดนี้ให้จบลงได้ ภายในเวลาเพียง ๑๐ นาที แต่การที่จะวัดให้เป็น หรือให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่แน่นอนนั้น จะต้องฝึกฝนเล่าเรียนโดยใช้เวลาเป็นปี ๆ จึงจะมีความชำนาญพอที่จะใช้การได้ เช่นลูกศิษย์ของผู้บรรยายคนหนึ่งคือ *คุณทองไพบูลย์ข้าราชการ อ.ส.ท. เขาพยายามเรียนวิธีวัดเพื่อให้ได้มาตรฐานที่แน่นอน โดยใช้เวลาทั้งหมดอยู่ถึง *๔ ปี จึงทำการวัดได้อย่างถูกต้องและแน่นอน เมื่อเขาทำการวัดได้อย่าง

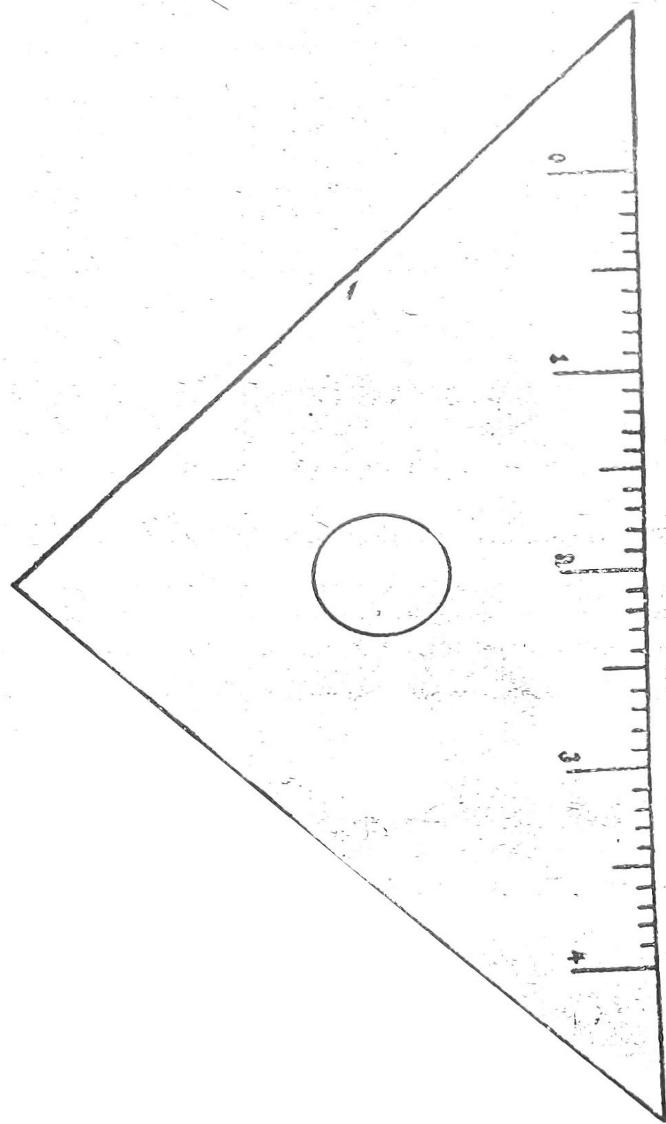
ถูกต้อง เรื่องที่เขาอ่านออกและพยากรณ์ไปนั้นก็จะถูกต้องตรงกับเวลาพอดีทุกเรื่อง ซึ่งเมื่อผู้บรรยายได้สอบทานแล้ว ก็รับรองว่าเขามีความรู้ในการวัดอย่างแท้จริง การสอบนี้ได้สอบเมื่อเขามาที่สำนักงาน โดยได้ให้เขาทำการวัดมือแขกคนหนึ่งซึ่งเข้ามาให้ผู้บรรยายพยากรณ์ เมื่อเขาได้วัดเส้นชีวิตของชายคนนั้นแล้ว เขาก็พยากรณ์ถึงความหลังของชายคนนั้นว่า "เมื่อ ๙ เดือนที่ผ่านมานี้คุณย้ายที่อยู่มาครั้งหนึ่งใช่หรือไม่?" ซึ่งเจ้าของมือนั้นก็รับว่าถูกต้อง และอีกครั้งหนึ่งหญิงคนหนึ่งได้มาให้พยากรณ์ ผู้บรรยายได้ให้คุณทองไพบูลย์พยากรณ์และวัด เมื่อเขาวัดแล้วเขาพยากรณ์ว่า "เมื่อ ๒ เดือนมานี้ไม่คนในบ้านก็สามีของคุณได้ตายโหง หรือตายโดยปัจจุบันใช่หรือไม่?" ซึ่งหญิงเจ้าของมือนั้นก็รับว่าจริง คือเมื่อ ๒ เดือนที่แล้วมานี้สามีของเขาถูกรถยนต์ชนตาย

การที่เราสามารถจะพยากรณ์เรื่องราวใดๆ ให้ถูกต้องตามเวลาที่เกิดขึ้นได้นั้น ย่อมจะได้มาจากการศึกษา วิชาการวัดให้แน่นอนนั่นเอง เมื่อเราทำการวัดถูกต้องชำนาญดีแล้ว ถึงแม้เรื่องที่เกิดขึ้นนั้นเราจะอ่านเส้นที่สัมพันธ์กันอยู่ไม่ออก แต่เราก็สามารถจะศึกษาเรื่องเส้นนั้น ๆ ได้ คือถ้าเรื่องนั้น ๆ เป็นความหลังของเจ้าของมือนั้นแล้ว เราจะถามเขาได้ว่าเมื่อนั้นเมื่อนั้นเขาเกิดเรื่องอะไรขึ้นบ้าง แล้วเราก็จดเส้นที่เราพบใหม่นั้นเอาไว้เพื่อทำการศึกษาหาความจริงต่อไป การที่ทำให้ผู้บรรยายรู้เรื่องเกี่ยวด้วยวิชานี้มากขึ้นกว่าที่โลกรู้อยู่ตั้ง ๑๐๐ เท่า ผู้บรรยายก็ได้ทำการค้นคว้าตามแบบนี้เช่นเดียวกัน คือเมื่อเรียนการวัดถูกต้องแล้ว ก็ทำการวัดมือผู้ที่มาให้ดูเรื่อย ๆ เส้นไหนมีรูปร่างอย่างไร เมื่อเคยพยากรณ์ถูกต้องมาแล้ว ก็พยากรณ์ไปตามคำแปลของเส้นนั้น ๆ ถ้าเรื่องนั้น ๆ เป็นความหลังของเจ้าของมือ เมื่อ

เขารับว่าถูกอีกก็ทำให้มีความเชื่อมั่นในความรู้เดิม ๆ ยิ่งขึ้น ถ้าเส้นนั้น ๆ เป็นความหลังของเจ้าของมือใดแต่เราอ่านเส้นที่สัมพันธ์กันไม่ออก เราก็ถามความหลังของผู้นั้นว่า ในระยะนั้นตัวเจ้าของมือนั้นเกิดเรื่องอะไรขึ้นบ้าง เมื่อเขาบอกให้เรา ๆ ก็จดรูปร่างของเส้นนั้นไว้ในสมุดบันทึก ตามแบบนี้เอง ผู้บรรยายจึงได้ค้นพบเรื่องราวที่เกี่ยวด้วยการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้อย่างละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งเมื่อเขียนเป็นตำราออกมาแล้วก็จะมีมากกว่า ๑๐ เล่มเท่าที่ท่านกำลังถืออยู่นี้ เพราะฉะนั้นการวัดเส้นต่างๆ จึงควรนับว่าเป็นสิ่งสำคัญอันดับหนึ่ง เนื่องจากการวัดนี้เองที่สามารถจะนำผู้ศึกษาไปสู่ความรอบรู้ในวิชานี้ได้ ถ้าเรามิได้เรียนวิธีการวัดให้แน่นอนแล้ว การหาเวลาที่จะเกิดเหตุนั้น ๆ ให้แน่นอนก็ไม่สามารถจะทำได้ ถ้าเราเรียนวิธีวัดให้ถูกต้องแล้ว ก็จะสามารถค้นคว้าแยกประเภทแยกสาขาออกไปได้อีกมาก ซึ่งจะทำให้ความรู้ในวิชานี้ก้าวหน้าออกไปได้มากกว่าที่ผู้บรรยายได้ทำการค้นคว้ามาแล้วแต่หลัง

เมื่อจะบรรยายว่าด้วยวิธีการวัดต่อไป จำเป็นจะต้องแนะนำถึงการที่จะหาไม้บรรทัดมาทำการวัดเสียก่อน เพราะเกี่ยวด้วยไม้บรรทัดที่จะเอามาทำการวัดนี้ ผู้บรรยายได้ทำการทดลองติดตามอยู่หลายปี หรือเกือบ ๑๐ ปี จึงสามารถหาไม้บรรทัดที่จะเอามาวัดเส้นต่าง ๆ บนลายมือได้อย่างเหมาะสม เพราะการใช้ไม้บรรทัดที่ไม่เหมาะสมนั้น จะทำให้การวัดคลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริงได้มาก

ไม้บรรทัดที่ใช้วัดนี้ ให้ใช้ไม้บรรทัดที่เป็นรูปสามเหลี่ยมหน้าจั่ว ไม้บรรทัดแบบนี้ เขาเขียนชื่อไว้ที่ไม้บรรทัดว่า NORMOQRAPH นอกจาก

ภาพที่ ๔
แสดงไม้บรรทัดสำหรับวัด

ที่จำเป็นจะต้องหาไม้บรรทัดที่เป็นรูปสามเหลี่ยมหน้าจั่วมาใช้แล้ว จะต้องหาไม้บรรทัดแบบนี้ซึ่งมีความบางที่สุดด้วย หรือให้บางเกือบเท่ากระดาษฟุลสแก๊ปธรรมดาได้เป็นการดี เพราะถ้าไปใช้ไม้บรรทัดที่หนามากแล้ว จุดที่เราเล็งไว้บนไม้บรรทัด กับจุดที่เราจุดลงไปบนเส้นในฝ่ามือนั้น อาจจะคลาดเคลื่อนไปได้ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า การจุด ๆ ใดจุดหนึ่งลงบนเส้นชีวิตหรือจุดลงไปบนเส้นหนึ่งเส้นใดก็ตาม ถ้าเราจุดพลาดไปเพียงจุดหมึกเดียว เรื่องที่เราพยากรณ์ไปนั้นอาจจะพลาดไปตั้งหลายเดือนก็ได้ เรื่องการพยากรณ์เวลาที่แม่นยำที่สุด ย่อมจะได้มาจากการวัดที่แม่นยำนี่เอง

เรื่องการวัดนี้ ถ้าพูดกันตามความจริงแล้ว ความยากลำบากเกือบจะยากกว่าการจำความหมายของเส้นที่สัมพันธ์กันเสียอีก เพราะการวัดถึงจะเข้าใจหรือชำนาญดีแล้ว ก็อาจจะสามารถวัดผิดพลาดได้ ดังตัวผู้บรรยายเองก็เหมือนกัน ทั้ง ๆ ที่เป็นครูบาอาจารย์สอนเขาได้ ก็ใช่จะวัดถูกต้องเสมอไปก็หาไม่ เรื่องเช่นนี้ถ้าจะกล่าวว่า เมื่อเก่งถึงกับเป็นครูบาอาจารย์เขาได้แล้วยังวัดผิด ลูกศิษย์ก็ย่อมจะวัดผิดได้มากกว่าครูเป็นธรรมดา ความจริงก็ต้องเป็นเช่นนี้เสมอ เพราะคนเราถึงแม้จะรู้ดีแล้วก็ตาม เรื่องที่ใครทำอะไรแล้วไม่เคยผิดไม่เคยพลาดนั้น ผู้บรรยายก็ยังไม่เคยเห็นเหมือนกัน เพราะความผิดพลาดนั้นย่อมจะเป็นครูสอนเราอยู่เสมอ เปรียบเสมือนวิศวกรที่ทำเครื่องบิน แม้พวกเหล่านั้นจะมีความชำนาญสักเพียงใด แต่การออกแบบเครื่องบินแล้วบินไประเบิดเสียในอากาศก็ยังมีอยู่บ่อย ๆ และการระเบิดของเครื่องบินในอากาศนั้น ก็ไม่เหมือนกับการที่เราพยากรณ์ผิดเวลา เพราะการพยากรณ์ผิดเวลาไปบ้าง แต่ถ้าเรื่องที่พยากรณ์ไปนั้นถูก ผู้ที่รับพยากรณ์ไปก็ยังเข้าใจว่าเราพยากรณ์ถูก เช่นเหมือนดังที่ผู้บรรยายพยากรณ์เมื่อ

ปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ว่าจะเกิดปฏิวัติขึ้นในแผ่นดินอีกครั้งหนึ่ง ฝ่ายปฏิวัติชนะ ไม่มีการนองเลือด รัฐธรรมนูญ ๒๔๗๕ ล้ม ประเภท ๒ ล้ม สภาผู้แทนล้ม พรรคสหภูมิชาติสังคมล้ม จอมพลสฤษดิ์ถ้าไม่เสียชีวิตก็จะเดินทางไปต่างประเทศอีก เรื่องที่ว่านี้กะว่าจะเกิดเรื่องนั้น ๆ ขึ้นในเวลา ๖ เดือน จากเดือนที่พยากรณ์ไป แต่เรื่องเหล่านี้เลื่อนไปเกิดเมื่อเวลาล่วงไปแล้วเป็นเวลาถึง ๘ เดือนจึงได้เกิดขึ้นตรงกับคำพยากรณ์ทุกประการ ผู้ที่ได้เคยเห็นคำพยากรณ์นี้มาก่อนก็ชมเชยว่า การพยากรณ์นั้นถูกต้องเหมือนจับบัก เรียกว่าการพยากรณ์ผิดเวลานั้นก็ไม่ทำให้ใครเสียหาย แต่การออกแบบเรือบินแล้วบินไประเบิดขึ้นนั้น ความเสียหายเกิดขึ้นมากกว่าการพยากรณ์ผิดเวลาเป็นไหน ๆ เพราะพาเอาคนไปตายเสียนับเป็นร้อย ๆ คน และเรือบินลำหนึ่ง ๆ นั้นก็มีค่ากว่า ๕๐ ล้านบาทขึ้นไปถึงร้อย ๆ ล้านบาท หรือกว่านั้นก็มี หรืออย่างเช่นนักวิทยาศาสตร์ที่ได้รับทุนเป็นพัน ๆ ล้านบาท เพื่อพัฒนาจรวดที่สำหรับส่งดาวเทียมขึ้นไปสู่วงโคจรนั้นเล่า บางครั้งจรวดที่บรรทุกดาวเทียมไป ๆ ระเบิดเสียก่อนที่ดาวเทียมจะเข้าสู่วงโคจรนั้นก็มีอยู่มากเหมือนกัน ซึ่งการระเบิดของจรวดอวกาศลำหนึ่งนั้น ก็หมายถึงได้เสียเงินทองไปคราวหนึ่ง ๆ ไม่น้อยกว่า ๕๐ ล้านบาททุกครั้ง เรื่องที่ว่านี้เขาก็ยังผิดพลาดกันได้ สำมะหาอะไรกับเรื่องการพยากรณ์ซึ่งเป็นสิ่งที่ลึกลับมหัศจรรย์ยิ่งเสียกว่าการทำจรวดอวกาศเป็นไหน ๆ สิ่งเหล่านี้ก็ย่อมมีการผิดพลาดกันได้บ้างเป็นธรรมดา

อนึ่งเล่า การพยากรณ์ของเรานั้น ก็ไม่มีใครจะมาลงทุนให้เราด้วย ถ้ามีใครมาลงทุนให้เราแล้ว ผู้บรรยายก็มีความเชื่อว่า การพยากรณ์ตาม

หลักวิชานี้เรื่องต่าง ๆ ที่พยากรณ์ไปนั้น จะถูกต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕% ขึ้นไปทีเดียว ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะว่า ถ้าเรามีทุนรอนจะทำการค้นคว้าได้ เราก็สามารถจะไปค้นคว้าและหาดูได้ตามที่เราสงสัย เช่นถ้าเราสงสัยว่าการเมืองของเมืองเราจะเป็นอย่างไรต่อไป เราก็จะไปหาดูที่นักการเมืองต่าง ๆ ให้มาก เราก็จะทราบเรื่องเกี่ยวกับการเมืองเหล่านี้ได้ดี หรือถ้าเราต้องการจะทราบเรื่องที่เกี่ยวด้วยการค้าขายอย่างใด เราก็ไปหาดูที่พ่อค้าให้มาก เราก็จะทราบเรื่องที่เกี่ยวด้วยการค้า ว่าระยะไหนจะตกต่ำหรือได้รับความลำบากในเรื่องที่เกี่ยวด้วยการค้าอย่างใดบ้าง ถ้าเราอยากจะทราบเรื่องที่เกี่ยวด้วยดินฟ้ามหาสมุทร เราก็ไปหาดูที่พวกเดินทะเลหรือพวกที่หากินทางทะเลให้มาก ก็จะทราบเรื่องเหล่านี้ได้ดี แต่เมื่อไม่มีใครจะออกเงินให้เรา ๆ ต้องหาข้าวกินเอง การที่จะพยากรณ์เรื่องต่าง ๆ ให้กว้างขวางออกไปนั้นก็ทำไม่ได้ เราจึงพยากรณ์แต่เรื่องที่เกี่ยวด้วยบุคคลและครอบครัวของผู้ที่มาให้ดูเท่านั้น ส่วนเรื่องการเมืองนั้นเล่า ถ้าสมัยใดนักการเมืองมาหามากเราก็จะสามารถพยากรณ์ได้ว่าการเมืองในระยะนั้นจะเป็นอย่างไร ซึ่งเมื่อประมวลไปตามหลักวิชานี้แล้ว ก็จะไม่มีการผิดพลาดเกิดขึ้นเลย เหมือนดังที่ผู้บรรยายได้พยากรณ์เรื่องการเมืองได้อย่างถูกต้องมาแล้ว เนื่องจากผู้แทนราษฎรและรัฐมนตรีหลายท่านมาหามากในระยะนั้น เมื่อประมวลเหตุการณ์ตามลายมือของท่านเหล่านั้นเข้าด้วยกันแล้ว จึงพยากรณ์เรื่องการเมืองออกไปได้และถูกต้องด้วย

ถ้าการวัดพลาดไปจากหลักที่เป็นจริงแล้ว ทำอย่างไรเราจึงจะรู้ได้ว่าเราทำการวัดพลาด อันนี้ก็เป็นเทคนิคอย่างหนึ่งที่ผู้ศึกษาจะต้องสนใจเล่าเรียน เรื่องนี้ก็คือเราต้องอ่านเส้นต่าง ๆ ที่ใช้ในหลักพยากรณ์ให้ออก

ทั้งหมดเสียก่อน เท่าที่ผู้บรรยายใช้อยู่ก็คือ ใช้พยากรณ์ความหลังเอามาวัดว่าที่เราวัดไว้นั้นตรงหรือไม่ เช่นเราวัดแล้ว เราเห็นเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะพยากรณ์ความหลังได้เช่นว่า เราเห็นเส้นลาภเกิดขึ้น และเส้นลาภนั้นเราคำนวณว่าเกิดเมื่อประมาณ ๓ เดือนมาแล้ว เราก็พยากรณ์ว่า "เมื่อ ๓ เดือนมาแล้วคุณได้เงินก้อนหนึ่งใช่หรือไม่" คำพยากรณ์ที่ว่านี้เรื่องพลาดนั้นไม่พลาดแน่ แต่คราวนี้คอยฟังผู้ได้รับพยากรณ์ไปจะตอบว่าเวลาที่เรากะนั้นตรงหรือไม่ ถ้าเขาตอบว่าตรงคือมีลาภได้เงินก้อนมาแล้ว ๓ เดือน อันนี้ต้องถือว่าการวัดนั้นถูกต้อง แต่ถ้าเขาตอบว่าได้เงินก้อนจริง แต่เพิ่งได้เดือนนี้เอง ดังนี้ก็ถือว่าการวัดนั้นพลาดไป ๒ เดือน เวลาเราจะพยากรณ์เรื่องข้างหน้าเราก็กะระยะให้เหลือไป ๓ เดือนดังนี้เป็นต้น การยกตัวอย่างความหลังเรื่องเงินนับว่าเป็นเรื่องเดียว แต่อันที่จริงแล้วความหลังของคนเรามีตั้งพัน ๆ เรื่อง เช่นอาจจะพยากรณ์ว่าโกรธกับคนรักมาแล้วระยะนั้นระยะนี้ ถูกจับมาแล้วเมื่อนั่นเมื่อนี่ ย้ายที่อยู่เมื่อนั่นเมื่อนี่ ฯลฯ เป็นต้น อันการพยากรณ์ความหลังนี้เองที่จะทำให้เรารู้ว่าการวัดนั้นพลาดหรือไม่พลาด

เมื่อได้ไม้บรรทัดที่เราต้องการมาแล้ว เวลาจะวัดเส้นใด ๆ ต้องเอาส่วนล่างของจั๋วซึ่งมีบอกระยะเป็นนิ้ว ๆ อยู่ทางนั้นเป็นที่วัด ส่วนล่างของจั๋วนั้น เขาแบ่งออกเป็น ๕ นิ้วด้วยกัน ตรงนิ้วแรกมีเครื่องหมาย ๐ อยู่ส่วนนิ้วที่ ๒ มีเครื่องหมายเลข ๑ และนิ้วที่ ๓ มีเครื่องหมายเลข ๒ ตรงที่มีเครื่องหมาย ๒ นี้ คือส่วนที่เป็นถึงกลางของไม้บรรทัดรูปหน้าจั๋วนั้น ตรงเลข ๒ นี้ ไม้บรรทัดจะกว้างออกไปจากเลข ๒ ข้างละ ๒ นิ้วเท่า ๆ กัน เราเรียกตรงหมายเลข ๒ นี้ว่าจุดสูญกลางของไม้บรรทัดนั้น

การวัดเส้นชีวิต

การวัดเส้นหนึ่งเส้นใดก็ตาม หรือก่อนที่เราจะวัดเส้นลายมือของคนหนึ่งคนใด เราจะต้องบอกให้ผู้ที่มาให้เราพยากรณ์นั้น นั่งลงตรงข้ามกับเราเสียก่อน เมื่อผู้ที่มาให้เราพยากรณ์นั่งลงแล้ว ก็บอกให้เขายื่นมือหนึ่งมือใดที่เราจะวัดออกมา การที่จะทำการวัดหรือมองดูเส้นบนลายมือให้ถนัดนั้นทางที่ถูกที่ควรต้องให้แสงสว่างเข้ามาจากข้างหลังของผู้ที่เราจะพยากรณ์ ถ้าแสงสว่างมาจากทางอื่น การมองดูเส้นลายมืออาจจะไม่ถนัด ทำให้การมองดูเส้นต่าง ๆ พร่าไปได้ แต่บางมือแสงสว่างมาจากทางข้างใดข้างหนึ่งเห็นชัดก็มี แต่ถ้าแสงสว่างมาจากข้างหลังผู้พยากรณ์ในลักษณะนี้ก็เห็นไม่ชัด

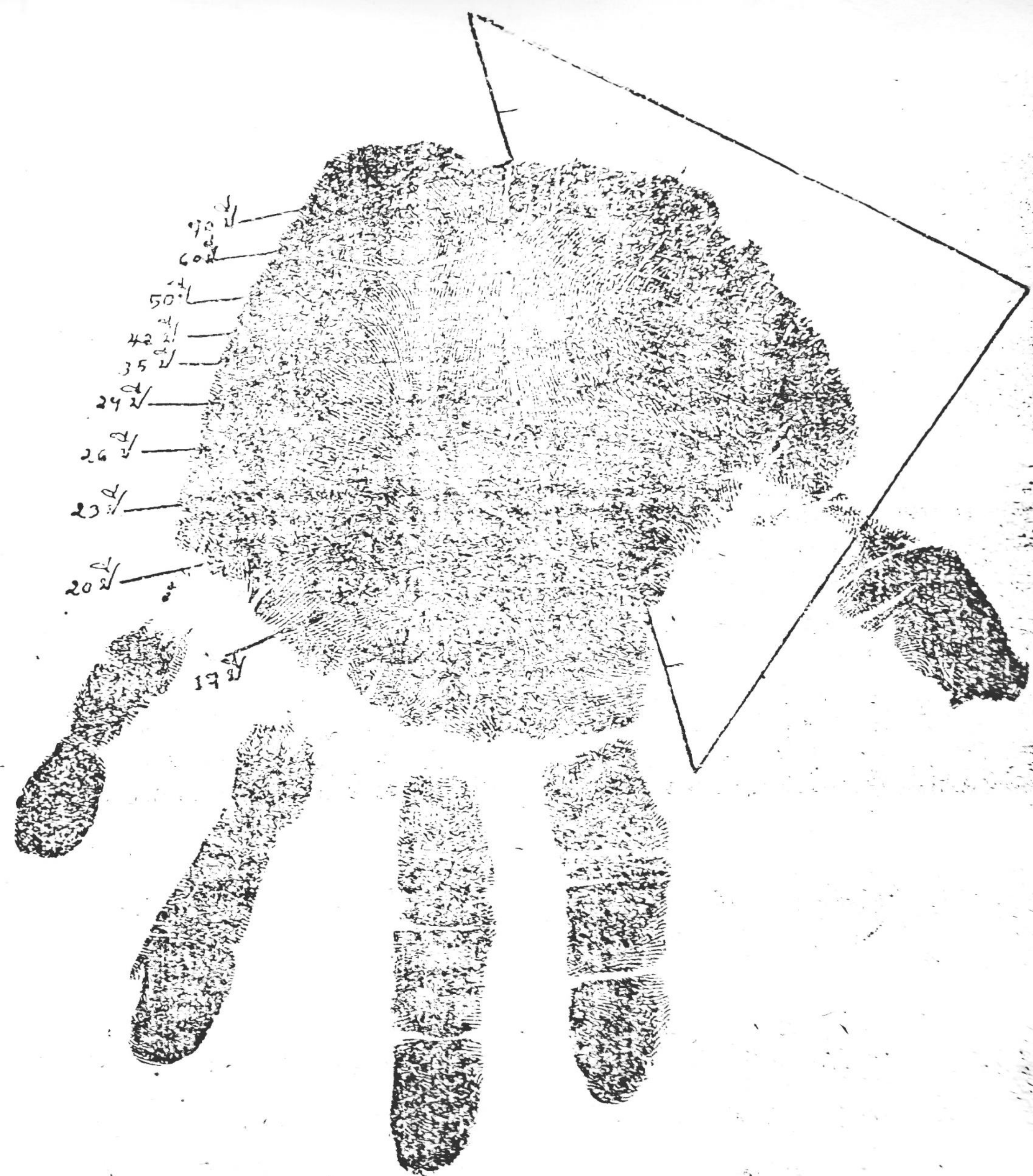
การดูลายมือที่ถูกต้อง ผู้พยากรณ์จะต้องทำหมอนลูกเล็ก ๆ มารองมือให้กับผู้ที่มาให้พยากรณ์ด้วย เมื่อใช้หมอนรองมือแล้ว ฝ่ามือจะลอยพ้นพื้นขึ้นมา ซึ่งในลักษณะนี้ก็เป็นการง่ายที่ผู้พยากรณ์ จะทำการวัดหรือพิจารณาเส้นหนึ่งเส้นใดก่อนที่จะทำการวัด เมื่อเราจะวัดต้องให้ผู้ที่มาให้พยากรณ์เหยียดฝ่ามือและนิ้วมือออกไปให้ตรง อย่าให้แอ่นไปข้างหลังหรือให้นิ้วมืองุ้มมาข้างหน้า เพราะจะทำให้เส้นต่าง ๆ ที่อยู่ในมืองอไปด้วย การหาจุดบนเส้นลายมือก็จะผิดพลาดไป

เมื่อเราให้ผู้ที่มาให้พยากรณ์ส่งปลายมือมาให้เราเรียบร้อยแล้ว เราจะเริ่มทำการวัดทันที การวัดในขั้นแรกนี้เราจะต้องทำการวัดเส้นชีวิตเสียก่อน คนที่มาให้ดู ๑๐๐ ทั้ง ๑๐๐ มือ เราต้องวัดเส้นชีวิตก่อนทุก ๆ มือ ส่วนเส้นอื่น ๆ ทั้ง ๑๐๐ มือ เราไม่ต้องวัดเลยก็ได้ ถ้าและเรามองไม่เห็นว่าบนเส้นนั้น ๆ จะมีเส้นที่มีความหมายอย่างใดเกิดขึ้น ส่วนเส้นชีวิตทุก ๆ

เส้นไม่ว่าในลายมือใด จะต้องมีเส้นอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องกับเส้นชีวิตนั้น ๆ เสมอ ถ้าและเส้นที่เรามองเห็นด้วยตาเปล่าไม่เข้ามาเกี่ยวข้องกับเส้นชีวิต แต่เส้นอื่น ๆ ที่เราไม่สามารถจะมองเห็น เช่นโค้ตย่อ หรือเส้นหนังมือที่มีรูปร่างว่าอย่างไรแล้วหมายความว่าอย่างไรนั้น เส้นเหล่านี้จะต้องอยู่ใกล้ ๆ กับเส้นชีวิต ถ้าเราพยากรณ์ด้วยเส้นหลักใหญ่ไม่ได้ เราก็ต้องพยากรณ์ด้วยเส้น "โค้ตย่อ" หรือเส้น "หนังมือ" เส้นทั้ง ๒ อย่างนี้อยู่ติดกับเส้นชีวิตทั้งสิ้น เราจึงต้องวัดเส้นชีวิตทุก ๆ มือ

ก่อนจะวัดเส้นชีวิต ให้หาจุดสุดท้ายของเส้นชีวิตเสียก่อน การหาจุดสุดท้ายของเส้นชีวิตนี้ เป็นเรื่องยากมากทีเดียว เพราะไม่มีกฎเกณฑ์อะไรว่าควรจะหาจุดหรือจุด ๆ สุดท้ายของเส้นชีวิตลงที่ตรงไหน เนื่องจากมือของคนเรามีมากมายหลายแบบด้วยกัน บางมืออ้วนบางมือผอม บางมือแห้งบางมือเนื้อฝ่ามืออูม นอกจากนี้แล้วมือคนเรายังมีลักษณะต่าง ๆ กัน คือบางมือนิ้วเรียวบางมือนิ้วกาง บางมือชนมือใหญ่ บางมือชนมือเล็กต่าง ๆ กัน ส่วนหว่างมือก็ลึกมากลึกน้อยไม่เหมือนกัน

การหาจุดสุดท้ายของเส้นชีวิตนี้ เป็นแต่เรากำหนดเอาว่าตอนนั้น ๆ ควรจะเป็นจุดสุดท้ายของเส้นชีวิตเท่านั้น การจุดสูงมากไปก็ไม่ดี เพราะจะทำให้เลยจุดสุดท้ายของเส้นชีวิตขึ้นไปได้ การจุดต่ำลงไปใกล้กับสร้อยข้อมือมากก็ไม่ดี จะทำให้เกินเลยไป เพราะฉะนั้นจึงว่า วิธีวัดจึงเป็นการยากกว่าการจำรูปร่างของเส้นมาก เพราะกฎเกณฑ์อันแรกนี้ เอามาตรฐานตายตัวอย่างหนึ่งอย่างใดไม่ได้ทั้งสิ้น แต่ถ้าเราหัดวัดไป ๆ จนชำนาญดีแล้ว สิ่งเหล่านี้จะรู้สึกขึ้นมาเองว่าที่ ๆ เราจุดลงไปนั้น ควรจะเป็นตอนปลายของเส้นชีวิตหรือยัง (ดูภาพจุดสุดท้ายของเส้นชีวิต คือจุดอายุ ๗๐ ปี)

ภาพที่ -๕
แสดงภาพการวางไม้บรรทัดวัดเส้นชีวิตบนลายมือจริง

การแบ่งเส้นชีวิตนี้ ตามมาตรการที่ได้ทำการทดลองมาแล้วนับเป็นเวลากว่า ๒๐ ปีขึ้นไป จะแบ่งเส้นชีวิตทั้งหมดออกเป็นอายุ ๗๐ ปีเท่ากันเป็นอย่างสูง เรื่องนี้จะเป็นเพราะอะไรก็หาคำอธิบายไม่ได้ แต่ถ้าจะคิดว่ามนุษย์เรานี้อย่างสูงเขาให้ชีวิตมา ๗๐ ปีเท่านั้นก็อาจจะเป็นได้ ส่วนผู้ที่มีชีวิตเกินกว่านั้นขึ้นไป เป็นเพราะคน ๆ นั้นอาจจะมีอะไรที่เป็นเครื่องหมายพิเศษกว่าคนอื่น ๆ ก็ได้ แต่ความอันที่จริงแล้ว ในจำนวนคนทั้ง ๑๐๐ คน จะมีผู้ที่มีอายุเกินกว่า ๗๐ ปีขึ้นไปก็เห็นจะไม่ถึง ๑๐ คน เพราะฉะนั้นจึงเห็นได้ว่ามาตรการที่แบ่งอายุบนเส้นลายมือออกเป็น ๗๐ ปีนั้น จึงเป็นกำหนดกฎเกณฑ์ชีวิตบั้นปลายของมนุษย์ทั่ว ๆ ไปที่ถูกต้อง

เมื่อเราได้กะว่าที่นั้นควรเป็นจุดสุดท้ายของเส้นชีวิตแล้ว เราก็จุดลงตรงที่ที่เรากะไว้ว่าจะเป็นจุดสุดท้ายนั้นจุดหนึ่ง การจะพลาดหรือไม่พลาดอยู่ที่จุดนี้เป็นสำคัญ เมื่อได้จุดสุดท้ายแล้ว ต่อไปนั้นเราจึงวางไม้บรรทัดลงบนฝ่ามือ (ดูแบบ) โดยเอาทางที่เป็นฉากตรงเข้ามาหาเส้นชีวิต แล้วเอาส่วนที่เป็นหน้าจั่วออกไปทางหัวแม่มือ ในไม้บรรทัดนั้นเขาแบ่งออกเป็นช่องครึ่งนิ้ว ๆ ไว้แล้ว เราจึงพยายามร่นตอนจุดกึ่งกลางไม้บรรทัดให้มาอยู่ตรงกลางของเส้นชีวิตพอดี

ตอนโคนของเส้นชีวิตนั้น เท่าที่ใช้อยู่ให้ใช้สังเกตริมมือ คือริมมือตอนที่เส้นชีวิตไปชนอยู่ตรงไหนให้กำหนดที่ตรงนั้นเป็นตอนต้นของเส้นชีวิต การสังเกตริมมือนี้เราต้องตั้งตัวขึ้นให้ตรง แล้วมองลงตรง ๆ ให้เห็นว่าตอนริมมือสุดที่อยู่ตอนต้นของเส้นชีวิตนั้นอยู่ตรงไหน ให้ถือตอนริมมือที่ง่ามมือและตรงกับโคนของเส้นชีวิตนั้นเป็นจุดเริ่มต้นของเส้นชีวิต

การวางไม้บรรทัดนั้น ต้องให้ไม้บรรทัดอยู่ตรงส่วนบนของเส้นชีวิต

ทั้งท่อนโคนและท่อนปลายของเส้นชีวิต แล้วให้ร่นไม้บรรทัดไปมา ให้สังเกตดูทั้ง ๒ ข้าง ถ้าเกินตอนต้นของเส้นชีวิต หรือเกินตอนจุดสุดท้ายของเส้นชีวิตออกไป ข้างละเท่าใดก็ให้เกินออกไปเท่า ๆ กัน ถ้าเกินออกไปข้าง ๒ หรือ ๑ มิลลิเมตรก็ให้เกินออกไปเท่า ๆ กัน และการเกินออกไปนี้ เราจะแบ่งออกไปเป็นครึ่งด้วยก็ได้ คือถ้าข้างไหนมีครึ่ง อีกข้างหนึ่งก็ต้องให้เกินออกไปครึ่งด้วย วิธีการวัดนี้เราจะต้องทำการวัดอย่างประณีตที่สุดที่จะทำได้

เมื่อเห็นว่าไม้บรรทัดที่เราวางลงไปนั้น เกินออกไปข้างละเท่า ๆ กันแล้วเราก็จุดลงกึ่งกลางของไม้บรรทัด ๑ จุด (ดูภาพ) การจุดนี้ตามธรรมดาย่อมจะจุดไม่ลงบนเส้นชีวิต เพราะไม้บรรทัดเป็นรูปตรง แต่เส้นชีวิตเป็นรูปโค้ง ต่อไปนั้นเราจึงค่อยโยกจุดนั้นมาลงบนเส้นชีวิตอีกจุดหนึ่ง วิธีที่จะโยกจุดศูนย์กลางมาให้ลงบนเส้นชีวิตให้ตรงตามความหมายหรือตรงจุดศูนย์กลางนี้ ก็เป็นการยากอีกเหมือนกัน ถ้าเราโยกมาไม่ตรงก็จะคลาดจากจุดศูนย์กลางไป แต่การโยกจุดนี้มาลงบนเส้นชีวิตนั้น มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนอยู่บ้าง คือเราต้องโยกออกมาตรง ๆ ไม่ว่าเส้นชีวิตจะอยู่ในรูปใด เราก็โยกให้ออกมาเป็นเส้นตรง จนถึงเส้นชีวิตเช่นเดียวกัน คำว่าตรงนี้หมายความว่าจากจุดกึ่งกลางของไม้บรรทัดนั้น ย่อมมีเส้นเล็งไปทางปลายแหลมของรูปจั่วอยู่แล้ว เราถือเส้นบนไม้บรรทัดที่ตรงไปทางมุมบนของจั่วนั้นเป็นจุดเล็งว่าเส้นตรงบนไม้บรรทัดนั้นเล็งไปลงบนเส้นชีวิตที่ตรงไหน เมื่อเห็นว่าเส้นตรงที่เล็งไปถึงเส้นชีวิตที่ตอนใด ก็ให้จุดลงบนเส้นชีวิตที่ตรงนั้น ๑ จุด ตอนนี้เราจะได้จุดศูนย์กลางของเส้นชีวิตที่แน่นอน ถ้าเราไม่เชื่อสายตาของเราเองว่า ที่เราเล็งไปนั้นจะแน่หรือไม่แน่ ก็ให้เอาไม้บรรทัดอีกอันหนึ่งวางลงบนไม้บรรทัดรูปสามเหลี่ยมนั้น โดยวางท่อนหนึ่งให้ตรงกับกึ่งกลางไม้

บรรทัดที่หันเข้ามาหาเส้นชีวิต แล้ววางอีกทางหนึ่งตรงไปยังยอดจั่วให้อยู่กึ่งกลางจั่วพอดี เมื่อไม้บรรทัดอันนั้นไปทับบนเส้นชีวิตในตอนใด ให้ถือว่าตรงที่ริมไม้บรรทัดอันใหม่ทับอยู่นั้นเป็นจุดกึ่งกลางของเส้นชีวิตก็ได้ แต่อย่าลืมว่าไม้บรรทัดอันใหม่หรืออันเก่าก็ตาม จะต้องเป็นไม้บรรทัดที่มีความบางมากที่สุด หรือบางเกือบเหมือนกระดาษยิ่งดี เพราะถ้าไม้บรรทัดหนาแล้วก็สามารถจะทำให้จุดศูนย์กลางนี้ คลาดเคลื่อนไปได้มากกว่าที่ควร

วิธีจุดลงบนเส้นชีวิตนั้น เราก็ใช้ปากกาธรรมดานี่แหละจุดลง แต่มีข้อสำคัญที่ควรจะตักเตือนอยู่อีกข้อหนึ่ง ข้อนั้นก็คือการจุดลงนั้นอย่าจุดหมึกลงไปให้จุดใหญ่มากนัก จุดแต่พอเห็นเท่านั้นเพราะถ้าเราจุดหมึกลงเป็นจุดใหญ่เกินไปแล้ว ความคลาดเคลื่อนก็จะมีมากขึ้น เพราะหมึกที่เป็นจุดใหญ่เกินไปนั้น อาจจะไปบังเรื่องต่าง ๆ ที่เขียนไว้ในลายมือเสียบ้างจะทำให้เรื่องราวที่เราจะอ่านได้นั้นถูกปิดบังไปเสียก็ได้ จึงควรจุดแต่เพียงเป็นจุดเล็ก ๆ พอมองเห็นก็พอ

อนึ่ง อันมือของคนเรานั้น บางมือก็มีเหงื่อออกมากมือเปียกอยู่เสมอ มือที่มีเหงื่อออกมากและเปียกอยู่เสมอนี้ การใช้ปากกาหมึกซึมธรรมดาจุดลงไปนั้นมักไม่ได้ผล เพราะพอจุดหมึกนั้นไปถูกมือที่เปียกอยู่หมึกมักจะกระจายออกไปเป็นจุดใหญ่ขึ้น ในลักษณะนี้ถ้าเราจะใช้ปากกาลูกลื่นแทนปากกาหมึกซึมธรรมดาก็จะใช้ได้เหมือนกัน เพราะปากกาลูกลื่นนั้นหมึกจะออกมาเพียงเล็กน้อย และก็มักจะไม่กระจายไปด้วย แต่ข้อสำคัญมีว่าปากกาลูกลื่นนั้น ๆ ต้องเป็นอย่างชนิดปากแหลม ถ้าเป็นอย่างชนิดปากทู่ รอยหมึกที่จุดลงไปนั้นก็จะใหญ่เช่นเดียวกัน

เมื่อเราหาจุดกึ่งกลางของเส้นชีวิตได้ดังนี้แล้ว การใช้บรรทัดวัดก็เป็นอันไม่ต้องใช้ต่อไป เพราะการใช้ไม้บรรทัดนั้นเราใช้สำหรับหาจุดศูนย์กลางเท่านั้น จากนั้นเราใช้แบ่งเส้นชีวิตโดยกะเอาด้วยสายตา อันจุดศูนย์กลางของเส้นชีวิตนี้เป็นจุดอายุ ๒๙ ปีเต็ม คือนับตั้งแต่เกิดมาได้ ๓๔๘ เดือนพอดี จุดต่าง ๆ ที่จุดไว้บนลายมือ หรือที่จุดไว้บนเส้นชีวิตนี้เขาให้นับเป็นปีเต็ม ๆ เพื่อจะได้รู้ว่าเมื่อถึงจุดหนึ่งจุดใด ก็เท่ากับจุดนั้น ๆ เป็นอายุเต็มเท่านั้น ๆ ส่วนถ้าผู้ที่มาให้พยากรณ์นั้นอายุเกินไปกี่เดือน หรือต่ำลงมากว่าจุดนั้นกี่เดือน เราก็สามารถจะรู้ได้ทันทีว่า ในอายุเท่านั้นปีเท่านั้นเดือน เจ้าของมือนี้จะมีเรื่องอะไรเกิดขึ้นบ้าง ผู้ที่มีความชำนาญดีแล้วสามารถจะแยกระหว่างช่องที่แคบ ๆ นั้นออกเป็นเดือน ๆ ก็ได้ เช่นผู้บรรยายเป็นต้น เมื่อฝึกฝนมาจนมีความชำนาญดีแล้ว ก็สามารถจะแยกระหว่างช่องที่กำหนดว่าเป็นอายุนั้น ออกเป็นเดือน ๆ ก็ได้และรู้ด้วยว่าเมื่อจะเกิดเรื่องนั้น ๆ ขึ้น จะเกิดเมื่อเจ้าของมือนั้นอายุได้กี่ปีกี่เดือน ไม่ว่าเรื่องนั้น ๆ จะเกิดผ่านมาแล้ว หรือเรื่องนั้น ๆ กำลังจะเกิดขึ้นในเวลาข้างหน้าต่อไป ซึ่งผู้ที่มาให้พยากรณ์จะไม่ทราบเลย แต่ผู้พยากรณ์นั้นทราบเรื่องนั้นแล้ว ซึ่งก่อนจะมีความชำนาญถึงเพียงนี้ ก็ได้ใช้เวลาฝึกฝนอยู่ไม่น้อยกว่า ๒๐ ปี

เมื่อเราสามารถหาจุดศูนย์กลางเส้นชีวิตได้แล้ว ต่อนั้นเราก็ไม่ต้องใช้ไม้บรรทัดวัดอีกต่อไป เมื่อเราต้องการจะทราบว่า อายุตอนอื่น ๆ ของลายมือนั้นจะมีเรื่องอะไร ๆ เกิดขึ้นบ้าง เราก็แบ่งท่อนต้นของเส้นชีวิตนี้ออกเป็น ๒ ท่อนอีกครั้งหนึ่ง การแบ่งท่อนต้นของเส้นชีวิตนี้ ตามทางที่ถูกแล้วเราไม่ต้องวัด คือจากอายุ ๑ ปี หรือจากจุดเริ่มต้นของเส้นชีวิตนั้น กับจุดกึ่งกลางของเส้นชีวิตคือจุดอายุ ๒๙ ปีเต็ม เราเล็งด้วยตาเปล่า ๆ ว่า บน

เส้นชีวิตตอนใดจะเป็นกึ่งกลางของเส้นชีวิตในตอนต้นนั้น ถ้าไม่แน่ใจจะใช้ไม้บรรทัดวัดอีกทีหนึ่งก็ได้ เมื่อเรากะระยะแน่นอนแล้ว เราก็จุดลงไปบนเส้นชีวิตตรงนั้นอีกจุดหนึ่ง จากจุดนี้เราจะเห็นว่าเส้นชีวิตในท่อนต้นนั้นถูกแบ่งออกไปเป็น ๒ ตอนเท่าๆ กัน เมื่อเส้นชีวิตท่อนต้นถูกแบ่งออกเป็น ๒ ตอนหรือ ๒ ส่วนดังนี้แล้ว จุดที่แบ่งเส้นชีวิตออกเป็น ๒ ส่วนนี้คือจุดอายุ ๑๗ ปีเต็ม หรือนับตั้งแต่เขาเกิดมาได้ ๒๐๔ เดือนพอดี เมื่อเราได้จุดอายุ ๑๗ ปีเต็มแล้ว จากจุดนั้นไปหาท่อนทางโคนของเส้นชีวิตจึงเป็นระยะจากอายุ ๑ ปีถึงอายุ ๑๗ ปี สำหรับท่อนอายุ ๑๗ ปีไปหาอายุ ๒๙ ปีเต็มนั้นก็หมายความว่าในช่องนั้นมีอายุต่างๆ รวมอยู่ ๑๑ ปีด้วยกัน เนื่องจากคนเราจะมีเรื่องราวเกิดขึ้นกับชีวิตมากก็ตอนที่อายุ ๑๗ ปีถึงอายุ ๒๙ ปี เพราะฉะนั้นเราจะต้องหาจุดต่างๆ ในท่อนนี้ให้ใกล้เคียงเข้าไปอีก วิธีหาอายุอื่นๆ ในท่อนนี้ก็คือ ให้หาจุดศูนย์กลางของอายุ ๑๗ ปีกับอายุ ๒๙ ปีอีกจุดหนึ่ง เมื่อกะระยะแน่นอนแล้วก็ให้จุดลงไปอีกจุดหนึ่ง จุดนี้จึงเป็นจุดอายุ ๒๓ ปีเต็ม

เมื่อได้จุด ๒๓ ปีเต็มแล้วเราก็หาจุดอายุอื่นๆ ต่อไปอีก คือให้จุดลงกึ่งกลางของจุดอายุ ๑๗ ปีเต็ม กับจุดอายุ ๒๓ ปีเต็มอีกจุดหนึ่ง จุดนี้จึงเป็นจุดของอายุ ๒๐ ปีเต็ม ต่อไปนั้นก็ให้จุดลงกึ่งกลางระหว่างจุดอายุ ๒๓ ปีเต็ม กับจุดอายุ ๒๙ ปีเต็มอีกจุดหนึ่ง จุดนี้จึงเป็นจุดอายุ ๒๖ ปีเต็ม

การแบ่งท่อนต้นของเส้นชีวิตเขาจัดการแบ่งแต่เพียงเท่านี้ ส่วนอายุอื่นๆ นั้นเขากะระยะด้วยสายตาเท่านั้น เช่นตอนอายุ ๑ ปีขึ้นไปถึงจุดอายุ ๑๗ ปีเต็มนั้นมีเส้นอะไรเข้ามาสัมพันธ์กันอยู่บ้าง เราก็กะระยะเอาว่าเส้นนั้นๆ เรื่องนั้นๆ จะเกิดขึ้นเมื่ออายุเท่านั้นเท่านี้ เช่นจะเป็นอายุ ๑๔–๑๕ หรือ ๑๖ จะเป็นอายุเท่าใดก็ตาม ก็ใช้สายตากะเอาทั้งสั้น ตามความยาวและสั้นของเรื่องที่เกิดขึ้นนั้นว่า จะใกล้ไปทางโคนของเส้นชีวิตมาก หรือใกล้มาทางจุดอายุ ๑๗ ปีมาก

สำหรับจุดอายุ ๑๗ ปีเต็มกับจุดอายุ ๒๐ ปีเต็มนั้น ในระยะนั้นจึงมีอายุ ๑๘–๑๙ และ ๒๐ ปีอยู่ด้วย อายุ ๒๐ ปีตั้งแต่ต้นปีไปถึงปลายปี เมื่อถึงปลายปีก็ถึงจุด ๒๐ ปีเต็มพอดี เมื่อจะพยากรณ์เราก็แบ่งช่องนั้นๆ ออกเป็น ๓ ส่วนด้วยสายตาอีกทีหนึ่ง และกะว่าเรื่องนั้นๆ จะเกิดขึ้นเมื่ออายุกี่ปีกี่เดือน จากจุดอายุ ๒๐ ปีเต็มกับจุดอายุ ๒๓ ปีเต็ม ก็มีอายุ ๒๑–๒๒ และ ๒๓ ตั้งแต่ต้นปีอยู่ในช่องนั้น เพราะในช่องที่แคบมากอย่างนี้ ถ้าเราจุดลงไปอีก จุดต่างๆ เหล่านั้นก็จะบังเรื่องราวที่เราจะอ่านออกเสียหมด

ต่อไปนั้น จากจุดอายุ ๒๓ ปีเต็ม ไปหาจุดอายุ ๒๖ ปีเต็มก็มีอายุ ๒๔ ปีกับอายุ ๒๕ และอายุ ๒๖ ปีตั้งแต่ต้นปีอยู่ในช่องนั้น เมื่อมีเส้นหนึ่งเส้นใดเข้ามาสัมพันธ์กันในตอนใด เราก็กะด้วยสายตาเอาว่าตอนที่เส้นเข้ามาสัมพันธ์กันนั้น ควรจะเป็นอายุเท่าใด แล้วก็พยากรณ์ไปตามเรื่องราวของเส้นที่เข้ามาสัมพันธ์กันกับเส้นชีวิตที่เรากะระยะไว้นั้น

ต่อจากจุดอายุ ๒๖ ปีเต็มถึงจุดอายุ ๒๙ ปีเต็ม ก็มีอายุ ๒๗–๒๘ ปีและอายุ ๒๙ ปีตั้งแต่ต้นปีอยู่ในช่องนั้น เมื่อเส้นใดๆ เข้ามาสัมพันธ์กันในระยะใด เราก็กะด้วยสายตาว่า เส้นที่เข้ามาสัมพันธ์กันกับเส้นชีวิตในตอนนั้น ควรจะเป็นอายุเท่าใด ๒๗–๒๘–๒๙ โดยวิธีการที่ได้อธิบายมาแล้วนี้ เราก็จะได้เวลาที่จะเกิดเหตุการณ์ใดๆ ขึ้นกับเจ้าของมือหนึ่ง เจ้าของมือใด โดยกะระยะให้ได้เวลาที่ใกล้เคียงที่สุด ยิ่งถ้าเรามีความชำนาญมากขึ้นเท่าใด เราก็สามารถจะกะระยะที่จะเกิดเรื่องอย่างหนึ่งอย่างใดขึ้นได้อย่างแม่นยำและ

แน่นอน เช่นอย่างจะกะว่าเรื่องนั้น ๆ จะเกิดขึ้นในปีอายุเท่าใดเดือนใดเป็นต้น

เมื่อจัดการแบ่งท่อนต้นของเส้นชีวิตออกเป็นปี ๆ แล้วต่อไปนั้น เราก็จัดการแบ่งท่อนปลายของเส้นชีวิต จากจุดอายุ ๒๙ ปีเต็มไปหาจุดอายุ ๗๐ ปีเต็ม เป็นการง่ายกว่าท่อนต้น คือระหว่างอายุ ๒๙ ปีเต็มกับจุดอายุ ๗๐ ปีเต็ม เราก็จุดลงไปอีก ๔ จุด (ไม่นับจุด ๒๙ ปีเต็มและจุดอายุ ๗๐ ปีเต็มเข้าด้วย) การกะระยะก็กะด้วยสายตาตามเดิม ความสำคัญมีอยู่ว่าจากจุดหนึ่งไปหาอีกจุดหนึ่งนั้น ให้มีระยะกว้างเท่า ๆ กันเท่านั้น ไม่ใช่ให้กว้างบ้างแคบบ้าง ซึ่งจะทำให้เกิดความผิดพลาดจากความหมายของอายุนั้น ๆ ไปได้ การที่จะคำนวณว่าระยะที่จุดลงไปนั้น จะกว้างหรือจะแคบกว่ากันบางทีดูด้วยตาเปล่ามักไม่เห็น แต่ถ้าเมื่อจุดลงแล้วเราเอาแว่นขยายส่องดูอีกทีหนึ่ง จะทำให้เห็นความกว้างหรือแคบนั้นถนัดขึ้น ถ้าเห็นว่าจุดยังไม่ถูกแคบบ้างกว้างบ้าง เราก็ลบเสียแล้วจุดใหม่อีก

เมื่อเราจุดลง ๔ จุดระหว่างจุดอายุ ๒๙ ปีเต็ม กับจุดอายุ ๗๐ ปีเต็มดังนี้แล้ว เส้นชีวิตทางท่อนปลายนั้นจะถูกแบ่งออกเป็น ๕ ท่อนเท่า ๆ กัน จุดแรกจากจุด ๒๙ ปีเต็มจึงเป็นจุดอายุ ๓๕ ปีเต็ม จุดถัดไปจึงเป็นจุดอายุ ๔๒ ปีเต็ม ถัดนั้นไปเป็นจุดอายุ ๕๐ ปีเต็ม และถัดนั้นไปจึงเป็นจุดอายุ ๖๐ ปีเต็มรวมทั้งหมดเป็น ๔ จุดด้วยกัน จุดสุดท้ายของเส้นชีวิตจึงเป็นจุดอายุ ๗๐ ปีตามเดิม

ในจำนวนจุดทั้งหมดนี้ เท่าที่ทำการทดลองมาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ถ้าเราวัดไม่พลาดอายุต่าง ๆ ที่กำหนดเอาไว้นี้จะแน่นอนทั้งสิ้น เว้นไว้แต่จุดอายุ ๕๐ ปีเต็ม บางทีในบางลายมือยืดไปถึงอายุ ๕๑ ปีก็มี แต่ใน

หลักเกณฑ์ใหม่นี้ได้พบว่า มีเป็นจำนวนน้อยมาก จึงให้ถือเกณฑ์อายุ ๕๐ ปีเต็มเป็นหลัก

เมื่อจุดแบ่งเส้นชีวิตทางท่อนปลายออกเป็น ๕ ท่อนดังนี้แล้ว ในท่อนแรกของจุดอายุ ๒๙ ปีเต็ม ถึงจุดอายุ ๓๕ ปีเต็มจึงมีอายุต่าง ๆ ในช่องนั้นรวมอยู่ ๖ ปีด้วยกัน คืออายุ ๓๐–๓๑–๓๒–๓๓–๓๔ และ ๓๕ ตั้งแต่ต้นปีจึงถึงจุดอายุ ๓๕ ปีเต็ม ซึ่งจุดนี้อยู่ทางปลายปีจากจุดอายุ ๓๕ ปีเต็มถึงจุดอายุ ๔๒ ปีเต็ม จึงมีอายุต่าง ๆ อยู่ในช่องนั้นอีก ๗ ปี คืออายุ ๓๖–๓๗–๓๘–๓๙–๔๐–๔๑ และ ๔๒ ตั้งแต่ต้นปีจึงถึงจุดอายุ ๔๒ ปีเต็ม ซึ่งจุดอยู่ทางปลายปี สำหรับจากจุดอายุ ๔๒ ปีเต็ม จึงมีอายุต่าง ๆ อยู่ในช่องนั้นอีก ๘ ปี คืออายุ ๔๓–๔๔–๔๕–๔๖–๔๗–๔๘–๔๙ และอายุ ๕๐ ปีตั้งแต่ต้นปีจึงจะถึงจุดอายุ ๕๐ ปีเต็ม ซึ่งอยู่ทางปลายปี ส่วนช่องตั้งแต่อายุ ๕๐ ปีเต็มไปหาอายุ ๖๐ ปีเต็ม จึงมีอายุต่าง ๆ อยู่ในช่องนี้รวม ๑๐ ปีด้วยกันคืออายุ ๕๑–๕๒–๕๓–๕๔–๕๕–๕๖–๕๗–๕๘–๕๙ และอายุ ๖๐ ปีตั้งแต่ต้นปีจึงจะถึงอายุ ๖๐ ปีเต็ม ซึ่งอยู่ทางปลายปี ส่วนในช่องอายุ ๖๐ ปีเต็มถึงอายุ ๗๐ ปีเต็มนั้น ก็มีอายุต่าง ๆ อยู่ในช่องนี้รวมเป็น ๑๐ ปีด้วยกัน คืออายุ ๖๑–๖๒–๖๓–๖๔–๖๕–๖๖–๖๗–๖๘–๖๙ และอายุ ๗๐ ปีตั้งแต่ต้นปีจึงจะถึงจุดอายุ ๗๐ ปีซึ่งอยู่ทางปลายปีของอายุนั้น

การที่เราจะพยากรณ์ชะตาชีวิตผู้หนึ่งผู้ใด ในช่องที่ไม่ได้จุดหมายเลขอายุใด ๆ ไว้นั้น เราก็ใช้พยากรณ์ด้วยการคาดคะเน ไม่ใช่คาดคะเน

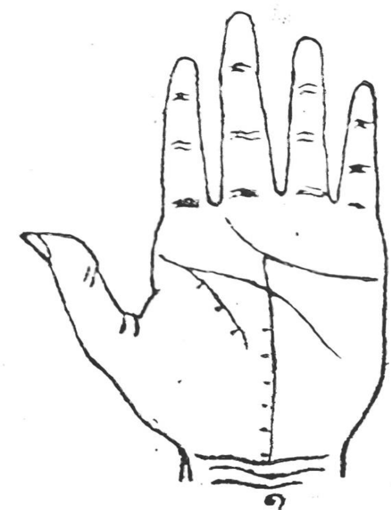
อย่างเดาสวด การคาดคะเนนั้นเราคะเนว่า ตอนที่จะเกิดเรื่องนั้น ๆ ควรจะเป็นอายุเท่าใด เมื่อเราได้แบ่งช่องนั้น ๆ ด้วยสายตาแล้ว ก็สามารถจะพยากรณ์เวลาให้ถูกต้องได้ แต่เรื่องนี้ต้องอาศัยความชำนาญเป็นเรื่องสำคัญที่สุด

ส่วนตอนช่องระหว่างอายุ ๒๙ ปีเต็มกับจุดอายุ ๓๕ ปีเต็มนั้น มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนอยู่ เราจะจุดลงกึ่งกลางระหว่าง ๒ จุดนี้อีกสักจุดหนึ่งก็ได้ จุดกึ่งกลางนี้จึงเป็นอายุ ๓๒ ปีเต็ม การที่จะพยากรณ์เรื่องราวอะไรก็ให้ดูเส้นที่จะเข้ามาสัมพันธ์กันกับเส้นชีวิตในตอนนั้น ๆ ให้ดูที่แบบพิมพ์จะเห็นได้ว่าตามจุดต่าง ๆ ที่ได้จุดไว้บนเส้นชีวิตนั้น มีเส้นต่าง ๆ เข้ามาสัมพันธ์กันกับจุดนั้น ๆ หลายเส้นด้วยกัน ซึ่งสามารถจะอ่านออกเป็นข้อความต่าง ๆ ได้ทั้งสิ้น นอกจากจะอ่านลายเส้นสัมพันธ์ที่เข้ามาสัมพันธ์กันกับเส้นชีวิตแล้ว แม้เส้นหนังมือที่เข้ามาสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกับเส้นชีวิตในตอนใดก็จะอ่านออกเป็นเรื่องราวได้ด้วย การอ่านลายเส้นเหล่านี้เมื่อค่อย ๆ เรียนไปก็จะอ่านออกไปเอง เพราะในตำรานี้จะมีเส้นทุก ๆ เส้นที่เกิดขึ้นบนลายมือของคนทั้งโลกปรากฏอยู่ในตำรานี้ทั้งสิ้นแล้ว

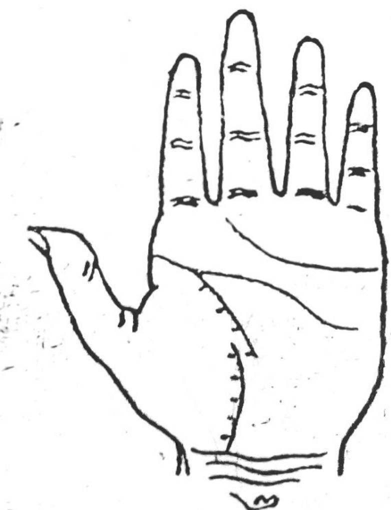
เมื่อได้บรรยายมาอย่างละเอียดถี่ถ้วนถึงเพียงนี้แล้ว ก็เป็นอันเชื่อแน่ได้ว่า ผู้ที่จะมาทำการศึกษาวิชานี้ในภายหลัง คงสามารถจะปฏิบัติตามคำสอนเหมือนดังที่ตำรากล่าวไว้ได้อย่างแน่นอน ถึงแม้ว่าการหัดวัดในครั้งแรก ๆ จะไม่ค่อยสันทัดนักก็ตาม แต่เมื่อเราทำการฝึกหัดวัดไปเรื่อย ๆ ไม่ช้า

ก็มีความแม่นยำขึ้นเอง แต่จำเป็นจะต้องฝึกหัดวัดอยู่เสมอ จึงจะมีความชำนาญขึ้นได้ ส่วนการวัดของเราจะตรงกับความเป็นจริงหรือไม่จริงนั้น ก็จะรู้ได้ด้วยการพยากรณ์ความหลังดังที่กล่าวมาแล้ว จะกระทำให้เรารู้จักความคลาดเคลื่อนของการวัดนั้น ๆ ได้ แต่ขั้นแรกเราจะต้องอ่านความหมายของเส้นที่สัมพันธ์กันอยู่บนลายมือต่าง ๆ ให้ออกทั้งหมดเสียก่อน

วิธีวัดนี้ยังมีเรื่องที่ผู้ศึกษาคงจะสงสัยอีกอย่างหนึ่ง เพราะเท่าที่ได้อธิบายมาแล้วนี้ หมายถึงการวัดเส้นชีวิตซึ่งมีเส้นชีวิตยาวไปตลอดทั้งมือ แต่ความอันที่จริงแล้ว เส้นชีวิตในมือบางมือมีแต่ตอนต้น ส่วนตอนปลายไม่มีก็มี บางมือเส้นชีวิตมีแต่ตอนปลาย แต่ตอนต้นของเส้นชีวิตไม่มี หรือเส้นชีวิตมีแต่ตอนต้นตอนปลาย ส่วนตอนกลางขาดหายไปก็มี ถ้ามีผู้สงสัยว่าเมื่อเส้นชีวิตมีลักษณะเหมือนดังที่กล่าวมาแล้วนี้ เราจะทำการวัดอย่างไรต่อไป จึงขออธิบายให้ทราบว่า ถึงแม้ในลายมือนั้นจะไม่มีเส้นชีวิต เราก็ใช้วัดไปตามพื้นที่แทน เช่นเป็นตอนต้นหรือตอนปลายของเส้นชีวิตในมือนั้น ๆ จะขาดหายไป เราก็สมมุติเอาว่าตอนที่ขาดหายไปนั้น เป็นที่เกิดของเส้นชีวิตนั้น ๆ และคงแบ่งระยะออกเป็นจุดอายุเท่า ๆ กัน ตั้งแต่ต้นจนถึงตอนปลายของเส้นชีวิตเช่นเดียวกัน ส่วนตอนไหนไม่มีเส้นชีวิตเราไม่สามารถจะอ่านเรื่องราวต่าง ๆ จากพื้นที่นั้นได้ เราก็ไปอ่านเรื่องราวที่เกี่ยวด้วยผู้นั้นตามคำแนะนำต่อไปนี้คือ

๑. เส้นชีวิตขาดแต่มีเส้นวาสนาเกิดอยู่ภายในเส้นชีวิต เราก็โยกจุดสุดท้ายตอนที่เส้นชีวิตขาดนั้น ไปลงบนเส้นวาสนาแล้วอ่านความหมายต่าง ๆ บนเส้นวาสนานั้นเหมือนหนึ่งอ่านบนเส้นชีวิต เพราะในลักษณะนี้ หมายความว่า เขาใช้เส้นวาสนานั่นเองเป็นทั้งเส้นวาสนา และเป็นตัวแทนของเส้นชีวิตที่ขาดหายไปนั้นด้วย แต่จะต้องคาดคะเนให้ดีให้ได้จังหวะกับจุดที่จุดไว้บนเส้นชีวิต การโยกจุดนี้มาลงบนเส้นวาสนาจะตรงกันหรือไม่ตรง ก็อยู่ที่ความชำนาญเป็นเกณฑ์ (ดูแบบหมายเลข ๑)

๒. เส้นชีวิตขาดแต่มีเส้นคุ้มกันต่ออยู่ภายนอกเส้นชีวิตให้โยกจุดที่เราจุดมาตามแนวของเส้นชีวิตนั้น ไปลงบนเส้นคุ้มกันให้ตรงกันกับจุด ที่จุดมาบนเส้นชีวิตแล้วอ่านความหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวด้วยชีวิตของผู้นั้นบนเส้นคุ้มกันเพราะในลักษณะนี้ เขาใช้เส้นคุ้มกันนั้นเองเป็นทั้งเส้นชีวิตและเป็นทั้งเส้นคุ้มกันไปพร้อม ๆ กันทีเดียว (ดูแบบหมายเลข ๒)

๓. ถ้าเส้นชีวิตขาดหายไป ไม่มีเส้นใด ๆ ขึ้นมาต่อในลายมือนั้น คือไม่มีทั้งเส้นคุ้มกันและเส้นวาสนาขึ้นมาต่อในท่อนปลายของเส้นชีวิตในลายมือใด เมื่อเราวัดเส้นชีวิตไปตามพื้นที่ ๆ ไม่มีเส้นชีวิตทิ้งไว้แล้ว เราก็พลิกไปวัดมืออีกข้างหนึ่ง ซึ่งในมืออีกข้างหนึ่งจะต้องมีเส้นชีวิตยาวตลอดทั้งเส้น หรือไม่ก็จะมีเส้นคุ้มกันหรือเส้นวาสนาขึ้นมาต่อกลายเป็นตัวแทนของเส้นชีวิตที่ขาดหายไปนั้น ซึ่งยังไม่เคยเห็นลายมือใดที่เส้นชีวิตขาดแล้ว จะไม่มีเส้นอื่น ๆ ขึ้นมาต่อทั้ง ๒ มือ แต่สมมุติว่าเส้นชีวิตมีท่อนเดียวทั้ง ๒ มือ และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดขึ้นมาต่ออีกทั้ง ๒ มือเช่นเดียวกัน ในลักษณะนี้เราก็วัดเส้นอื่น ๆ เช่นเส้นสำคัญ คือเส้นสมอง เส้นหัวใจ เพื่อหาเรื่องราวที่เกี่ยวกับความเป็นไปของเจ้าของมือนั้นในอายุนั้น ๆ ต่อไปอีก

การบรรยายวิธีการวัดในทอดนี้ก็เพื่อแก้ความสงสัย ถ้าเผื่อว่าผู้ศึกษาไปพบลายมือเช่นนั้นเข้า จะได้เปิดดูคำแนะนำเท่าที่กล่าวมาแล้วนี้ได้ แต่การวัดเส้นชีวิตนี้เท่าที่บรรยายมาแล้ว หมายถึงการบรรยายที่ต้องการจะให้เข้าใจวิธีวัดไปตลอดทั้งเส้น ความอันที่จริงแล้วการพยากรณ์ตามหลักวิชานี้ ทางที่ถูกที่ควรเขาพยากรณ์กันเพียง ๒ หรือ ๓ ปีเป็นอย่างมาก มักไม่พยากรณ์ให้มากไปกว่านั้น เพราะถ้าพยากรณ์มากไปกว่านั้น เรื่องที่พยากรณ์ไปอาจจะทำให้ผิดพลาดได้ นี่ว่าถึงลายมือที่มีการเปลี่ยนแปลง ถ้าและลายมือใดเส้นไม่เปลี่ยนแปลง ลายมือนั้นเท่าที่เราพยากรณ์ไปก็ย่อมจะถูกต้องทั้งสิ้น แต่การดูลายมือของคนทั่ว ๆ ไป เมื่อเราแบมือใครขึ้นมาแล้วเราก็ไม่สามารถจะทราบได้ว่า เส้นลายมือที่เห็นอยู่นี้ภายหลังจะเปลี่ยนแปลงหรือไม่เปลี่ยนแปลง เราก็ไม่สามารถจะทราบได้ เพราะฉะนั้น

ทางที่ถูกที่ควร เราไม่ควรจะพยากรณ์ให้เลย ๓ ปีไปเป็นดี ซึ่งจะมีส่วนถูกเกือบร้อยเปอร์เซนต์อยู่เสมอ

การวัดนั้นถ้าเราวัดเส้นชีวิตในลายมือใด โดยหาจุดศูนย์กลางแล้วสมมุติว่าเจ้าของมือนั้นอายุ ๒๕ ปี เราก็ไม่ต้องหาจุดที่เลยอายุ ๒๙ ปีเต็มขึ้นไปอีก คือหาแต่จุดที่ต่ำลงมากว่าอายุ ๒๙ ปีเท่านั้นก็พอ ซึ่งในลักษณะนี้จะทำให้เราสามารถพยากรณ์ได้ ๒ หรือ ๓ ปี เพราะอายุ ๒๖–๒๗ หรืออายุ ๒๘ ปีย่อมจะอยู่ต่ำกว่าอายุ ๒๙ ปีเต็มลงมา ส่วนถ้าเจ้าของมือใดอายุ ๒๙ ปีเต็มขึ้นไปแล้ว เราก็หาจุดบนเส้นชีวิตที่เลยอายุ ๒๙ ปีขึ้นไปเท่านั้น ไม่ต้องหาจุดต่ำกว่า ๒๙ ปีเต็มลงมา เพราะจะทำให้เสียเวลาในการพยากรณ์ไปโดยเปล่าประโยชน์

ส่วนเส้นลายมือใดตอนกลางของเส้นชีวิตขาดหายไป ตอนที่ขาดนั้นเราก็ไม่ต้องอ่านความหมายอย่างใด จะอ่านเรื่องราวจากตอนที่มีเส้นชีวิตอยู่เท่านั้น

บทที่ ๖

ว่าด้วยการวัดเส้นวาสนา, เส้นสำคัญ, เส้นสมอง และเส้นหัวใจ

การวัดเส้นวาสนา, เส้นสำคัญ, เส้นสมอง, และเส้นหัวใจนั้น เส้นทั้ง ๔ นี้ ความสำคัญของการวัดเป็นอันดับที่ ๒ ไม่เหมือนกับการวัดเส้นชีวิตซึ่งเราจำเป็นจะต้องวัดทุก ๆ ครั้งที่มีการพยากรณ์ ส่วนเส้นทั้ง ๔ เส้นนี้ คือ เส้นวาสนา, เส้นสำคัญ, เส้นสมอง, และเส้นหัวใจ นาน ๆ จึงจะได้ทำการวัดสักครั้งหนึ่ง หรือในจำนวน ๑๐๐ มือ จะใช้การวัดเส้นทั้ง ๔ เส้นนี้ ประกอบกับการพยากรณ์เพียงไม่กี่มือ แต่การเรียนวิชานี้ เราจำเป็นจะต้องเรียนการวัดเส้นอื่น ๆ ให้รู้ไว้ด้วย ไม่ใช่ว่าเส้นอะไรมีที่ใช้น้อยแล้วเราไม่เรียนเสียเลย ก็จะทำให้ขาดความรอบรู้ในการเรียนวิชานี้ไปเสียอย่างหนึ่ง การที่จำเป็นต้องเรียนให้รู้ทั้งหมดนั้น ย่อมจะเปรียบเหมือนเราใช้เรือที่มีเครื่องยนต์สำหรับขับเคลื่อน เราจะหวังแต่เครื่องยนต์ของเรือนั้นจะดีอยู่เสมอนั้นไม่ได้ เพื่อความไม่ประมาทเจ้าของเรือนั้นจะต้องเตรียมเครื่องมืออื่น ๆ เอาไว้บ้าง เช่น แจวหรือพายหรือใบเป็นต้น เมื่อเกิดฉุกละหุกเครื่องยนต์ขัดข้องแก้ไม่ตก เราอาจจะใช้แจวหรือพายหรือใบนั้นพาเรือให้แล่นไปได้ เรื่องนี้เป็นฉันใดก็ตาม การเรียนวิชานี้ก็เหมือนกัน เราจะหวังว่าเรื่องราวต่าง ๆ ที่ต้องการจะทราบนั้น จะรู้ได้จากเส้นชีวิตแต่เพียงเส้นเดียวนั้นไม่ได้ จำเป็นจะต้องรู้จักการวัดเส้นอื่น ๆ เอาไว้บ้าง เผื่อว่า

เส้นชีวิตของบางมืออาจขาดหายไป หรือบางมืออาจจะไม่มีเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่จะเอามาพยากรณ์ได้ก็มี เราจะได้หาที่เส้นอื่น ๆ ต่อไปอีก เปรียบเหมือนกับเราเรียนหนังสือก็เหมือนกัน จะถือว่าจุดคอมม่าหรือคำถามนั้นเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นไม่ต้องใช้มาก ไม่เห็นจะต้องเรียนรู้นั้นไม่ได้ เพราะถ้าเราไม่เรียนรู้แล้วเราไปเห็นเขาเขียนไว้ที่ใด เราอ่านไม่ออก ไม่เข้าใจคำถามและจุดคอมม่านั้นแล้ว เราก็กลายเป็นผู้ไม่รู้หนังสือไปเสียฉิบ

เรื่องการวัดเส้นทั้ง ๔ เส้นนี้ก็เช่นเดียวกัน มีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้เหมือนกัน นอกจากจะเรียนรู้ไว้เพื่อใช้ในการพยากรณ์ด้วยตนเองแล้ว เราจำเป็นจะต้องเรียนรู้ไว้เพื่อสอนผู้อื่นอีกด้วย

การวัดเส้นทั้ง ๔ เส้นนี้ ผู้ที่ทำการวัดไม่ต้องใช้ไม้บรรทัดแต่อย่างใด เราใช้การคำนวณเอาแต่อย่างเดียวเป็นพอ พึงอ่านคำบรรยายที่จะบรรยายต่อไปนี้ให้เข้าใจ

ข้อ ๑ การวัดเส้นวาสนา

เมื่อจะกล่าวถึงการวัดเส้นวาสนา จำเป็นจะต้องกล่าวท้าวความถึงเส้นนี้ให้ละเอียดถี่ถ้วนเสียก่อน เป็นที่ทราบกันแล้วว่า เส้นวาสนาเกิดขึ้นได้จากที่หลายแห่ง หลายเนิน เช่นเส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตก็ได้ เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นสมองก็ได้ เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นหัวใจก็ได้ เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นเดินทางก็ได้ เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นหลักฐานก็ได้ เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นคุ้มกันก็ได้ เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นโรคก็ได้ เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นวิ่งเต้นก็ได้ เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข้อมือก็ได้ เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากที่ราบลำบากก็ได้ เส้นวาสนาเกิดขึ้นลอย ๆ ในช่องต่าง ๆ

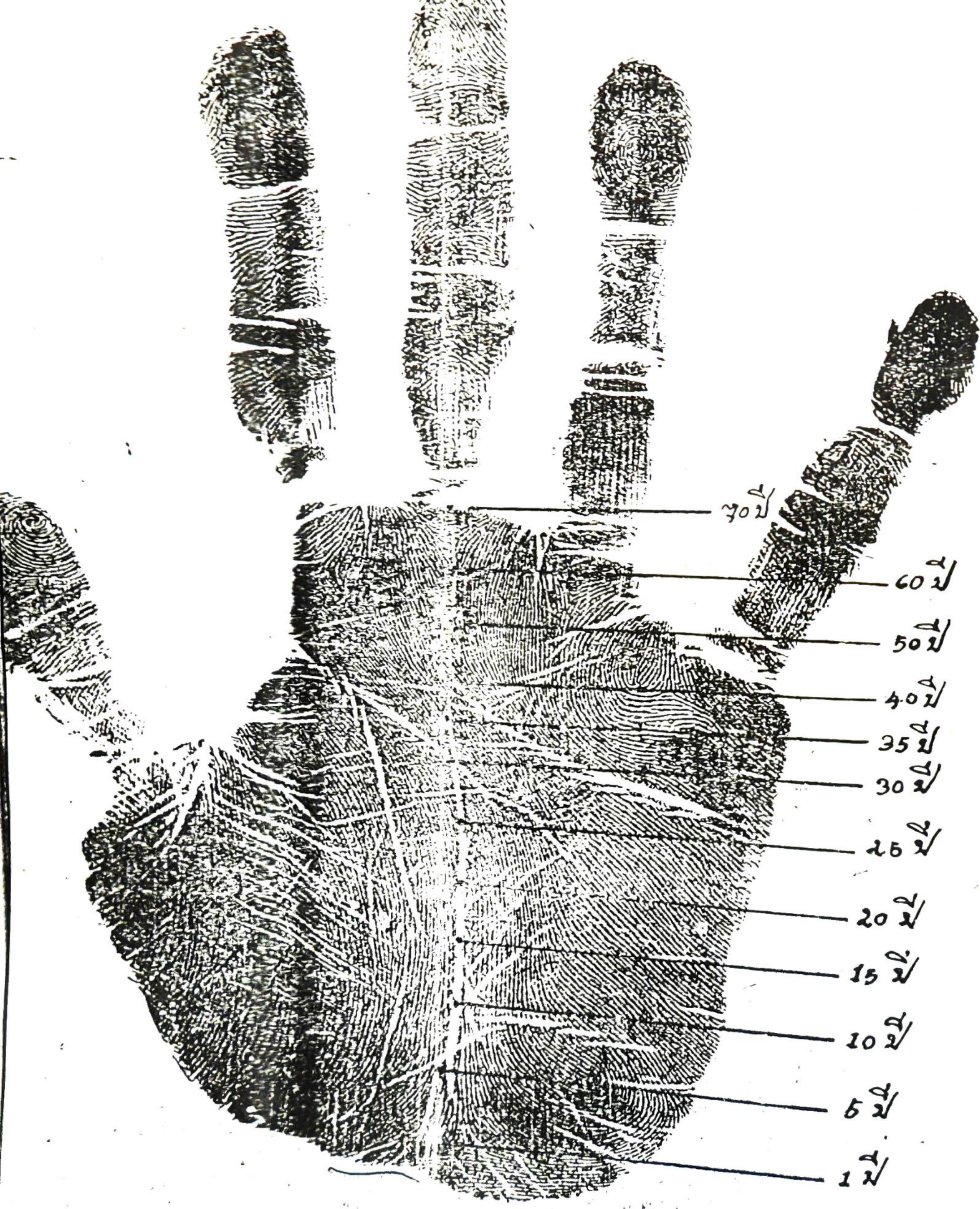
ก็ได้ หรือเกิดขึ้นจากตอนปลายของเส้นสมองก็ได้ หรือเกิดขึ้นจากเนินลับก็ได้

ผู้ที่ไม่รู้อาจจะเข้าใจว่า เมื่อเส้นวาสนาเกิดขึ้นได้หลายแห่ง หลายเนิน และเกิดขึ้นมาได้จากเส้นต่าง ๆ ดังนี้แล้ว การวัดเส้นวาสนานั้น จะต้องเที่ยวตามวัดกันหลายหนหลายแห่ง หรือตามวัดกันทุก ๆ เส้น หรือตามวัดกันทุก ๆ เนินหรืออย่างไร ความจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ การวัดเส้นวาสนานี้เขาถือเอาพื้นที่เป็นหลัก คือเส้นวาสนาจะเกิดขึ้นมาจากที่ใดก็ตาม การวัดเส้นวาสนานั้น เขาจะถือเอาว่า ที่ข้อมือเป็นที่เกิดของเส้นวาสนาทั้งสิ้น หรือถือว่าข้อมือเป็นจุดที่จะต้องวัดก่อน เมื่อจะเริ่มการวัดเส้นวาสนาให้กำหนดดังนี้ คือ

ก. ให้จุดที่ข้อมือขึ้นจุดหนึ่งก่อน จุดนี้คือจุดอายุ ๑ ปี หรือจุดเริ่มต้นของเส้นวาสนา (ดูภาพประกอบ)

ข. เมื่อได้จุดเริ่มต้นของเส้นวาสนาแล้ว ต่อไปนั้นก็ให้หาจุดอีกจุดหนึ่ง จุดนี้คือจุดที่เส้นวาสนาตัดกับเส้นสมอง ไม่ว่าเส้นสมองจะเกิดต่ำลงมา หรือเกิดสูงขึ้นไปอย่างใด จะต้องถือว่าจุดที่เส้นตัดกันกับเส้นสมองนี้ (อาจจะเป็นที่เส้นวาสนาไปชนเส้นสมองก็ได้) เป็นจุดอายุ ๓๐ ปีทั้งสิ้น (ดูภาพ)

ค. เมื่อเราได้จุด ๒ จุด คือจุดอายุ ๑ ปีกับจุดอายุ ๓๐ ปีแล้ว เราก็จัดการแบ่งพื้นที่จากจุด ๑ ปีกับจุด ๓๐ ปีนั้นออกเป็น ๓ ท่อนเท่า ๆ กัน โดยจุดลงตรงกลางอีก ๒ จุด จุด ๒ จุดนี้จุดล่างจึงเป็นจุดอายุ ๑๐ ปี (จุดที่อยู่เหนืออายุ ๑ ปีขึ้นมา) อีกจุดหนึ่งที่อยู่ใกล้กับจุดอายุ ๓๐ ปีนั้นคือจุดอายุ ๒๐ ปี

ภาพที่ ๖
แสดงการวัดเส้นวาสนาบนลายมือจริง

ง. เพื่อจะให้การแบ่งจุดต่าง ๆ บนเส้นวาสนานี้ละเอียดออกไปอีก จึงให้จุดระหว่างกลางอายุ ๑ ปีกับจุด ๑๐ ปีอีกจุดหนึ่ง จุดนี้จึงเป็นจุดอายุ ๕ ปี แล้วจุดลงตรงระหว่างกลางอายุ ๑๐ ปีกับจุดอายุ ๒๐ ปีอีกจุดหนึ่ง จุดนี้จึงเป็นจุดอายุ ๑๕ ปี ต่อไปนั้นจึงจุดลงตรงกลางจุดอายุ ๒๐ ปี กับจุดอายุ ๓๐ ปีอีกจุดหนึ่ง จุดนี้จึงเป็นจุดอายุ ๒๕ ปี ความสำคัญมีอยู่แต่ว่าให้จุดต่าง ๆ เหล่านี้มีระยะเท่า ๆ กันเท่านั้น

จ. ตามจุดต่าง ๆ ที่เราแบ่งไว้บนเส้นวาสนานี้ ถ้าตอนใดไม่มีเส้นวาสนาอยู่ เราก็จุดบนพื้นที่ทิ้งไว้เฉย ๆ ถ้าตอนใดมีเส้นวาสนามาจากที่ใดเข้ามาสัมพันธ์กันกับจุดนั้น ๆ ก็ให้ถือว่าจุดที่ถูกกับเส้นวาสนาเส้นนั้น ๆ เป็นตอนอายุเท่านั้น ถ้ามีเครื่องหมายใด ๆ เกิดขึ้นกับเส้นวาสนาในตอนนั้น ก็ให้พยากรณ์เรื่องราวว่าจะเกิดในอายุนั้น

ฉ. เมื่อแบ่งจุดต่าง ๆ ออกเป็นอายุต่าง ๆ บนเส้นวาสนาตอนล่างของเส้นสมองแล้ว ต่อไปนั้นเราก็แบ่งจุดต่าง ๆ บนเส้นวาสนาที่อยู่ตอนบนของเส้นสมองขึ้นไปอีก การแบ่งจุดต่าง ๆ ของเส้นวาสนาบนเส้นสมองนี้ ขั้นแรกเราเข้าใจแล้วว่า ตอนที่เส้นวาสนาตัดกันกับเส้นสมองนั้นเป็นอายุ ๓๐ ปี ต่อนั้นมาเราจึงหาจุดอีกจุดหนึ่ง จุดนี้คือจุดที่เส้นวาสนาตัดกันกับเส้นหัวใจ หรือตรงที่เส้นวาสนาขึ้นไปชนเส้นหัวใจก็ได้ ที่จุดนี้เราจุดลงอีกจุดหนึ่ง จึงเป็นจุดอายุ ๔๐ ปี การจุดลงที่เส้นหัวใจนี้ไม่ต้องถือว่าเส้นสมองกับเส้นหัวใจจะแคบหรือจะกว้างอย่างใด เราถือเสียว่าจุดนี้ต้องจุดลงบนเส้นหัวใจที่เส้นวาสนาขึ้นไปชน หรือไปตัดกันทั้งสิ้น และจุดนี้นับเป็นจุดอายุ ๔๐ ปี ทั้งสิ้น

ช. ต่อจากนั้นเราก็หาจุดอีกจุดหนึ่ง ซึ่งจุดนี้กำหนดให้เป็นอายุ ๕๓ปี การหาจุดนี้ให้จุดลงกึ่งกลางระหว่างจุดอายุ ๓๐ ปีกับจุดอายุ ๔๐ ปี

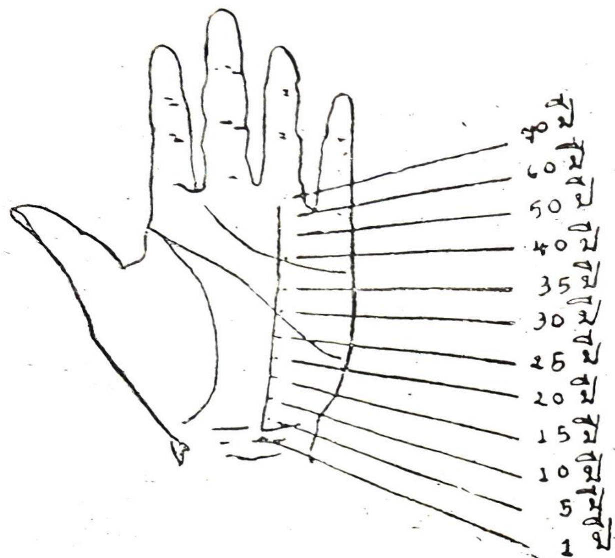
จึงเป็นจุดอายุ ๓๕ ปี จุดนี้แบ่งเส้นวาสนาที่บนเส้นสมองให้มีระยะเท่า ๆ กัน

ช. ต่อไปนั้นเราก็หาจุดอื่น ๆ ซึ่งพ้นเส้นหัวใจขึ้นไปอีก เนื้อที่ ๆ พ้นเส้นหัวใจขึ้นไปนี้จะกว้างจะแคบอย่างไรไม่จำกัด ให้แบ่งเนื้อที่ออกเป็น ๓ จุดเท่า ๆ กันทั้งหมด คือจุดที่โคนนิ้วกลางไว้จุดหนึ่ง แล้วต่อจากนั้นจึงแบ่งพื้นที่จากจุดอายุ ๔๐ ปี กับจุดที่โคนนิ้วนั้นออกเป็น ๓ ท่อน โดยทำการจุดลงอีก ๒ จุด เมื่อเป็นดังนี้แล้ว จุดที่พ้นเส้นหัวใจขึ้นมาจุดแรกจึงเป็นจุดอายุ ๕๐ ปี จุดที่พ้นขึ้นมาอีกจึงเป็นอายุ ๖๐ ปี ส่วนจุดที่ติดกับโคนนิ้วกลางจึงเป็นจุดอายุ ๗๐ ปี ความสำคัญในตอนนี้ก็คือ ให้จุดเหล่านี้มีระยะห่างเท่า ๆ กันทั้ง ๓ จุดก็เป็นอันใช้ได้

ญ. การวัดเส้นวาสนาจะเป็นอายุเท่าใดก็ตาม เช่นอายุ ๑ ปีถึง ๕—๑๐—๑๕—๒๐—๒๕—๓๐—๓๕—๔๐—๕๐—๖๐—๗๐ ปีก็ตาม ให้ถือหลักเกณฑ์ว่า เมื่อถึงจุดที่จุดไว้นั้นอายุของเจ้าของมือนั้น จะต้องเป็นอายุเต็มบริบูรณ์เท่านั้นของอายุนั้น ส่วนถ้าอายุเจ้าของมือนั้นยังไม่ครบตามจุดหนึ่งจุดใด ก็ให้กะระยะเอาด้วยสายตาว่า ตอนนั้น ๆ อายุของเจ้าของมือนั้นควรจะเป็นเท่านั้น จึงจะถึงจุดที่เส้นวาสนาตอนนั้น ๆ และควรจะเกิดเรื่องอะไรขึ้นบ้าง ก็ให้ดูตามเส้นสัมพันธ์ที่วิ่งเข้ามาสัมพันธ์กันกับเส้นวาสนาในระยะนั้น ๆ แล้วก็ให้พยากรณ์ไปตามความหมายของเส้นนั้น ๆ ว่า จะเกิดเรื่องอะไรขึ้นในระยะเท่านั้นปีเท่านั้นเดือนตามที่เรากะระยะด้วยสายตาไว้แล้ว

การวัดเส้นวาสนาแล้วพยากรณ์ ก็เหมือนกับวัดเส้นชีวิตแล้วพยากรณ์เหมือนกัน ถ้าตอนไหนไม่มีภาพอะไรขึ้น ก็หมายความว่าในตอนนั้นชีวิตของเจ้าของมือนั้นจะเรียบร้อยไม่มีเรื่องราวอะไรเกิดขึ้น ถ้าและตอนไหนมีภาพอะไร ซึ่งทำให้ความหมายไปเป็นอย่างหนึ่งอย่างใดเกิดขึ้นแล้วก็ให้พยากรณ์ไปตามภาพที่ให้ความหมายไว้นั้น

อนึ่ง เรื่องการวัดเส้นวาสนาดังที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ ได้บรรยายเฉพาะเส้นวาสนาที่มีเส้นสมองห่างกันกับเส้นหัวใจเท่านั้น แต่บางลายมือไม่เหมือนกันดังที่ว่ามานี้ เพราะมือบางมือเส้นสมองรวมกันกับเส้นหัวใจกลายเป็นเส้นเดียวกันก็มี เมื่อผู้ศึกษาไปเห็นเส้นดังนี้ อาจจะสงสัยไม่รู้จะทำการวัดอย่างไรก็ได้ จึงขออธิบายให้ทราบว่าถ้าในลายมือใด เส้นหัวใจต่อกับเส้นสมองเป็นเส้นเดียวกัน ไม่มีช่องว่างระหว่างเส้นสมองกับเส้นหัวใจ เวลาจะทำการวัดเส้นวาสนาก็ให้ตัดอายุระหว่างเส้นสมองกับเส้นหัวใจทิ้งไปเสีย คืออายุระหว่าง ๓๑ ปีถึง ๓๙ ปี และให้กำหนดว่าเส้นสมองและเส้นหัวใจที่เชื่อมกันอยู่นั้น เป็นทั้งอายุ ๓๐ ปีและ ๔๐ ปีรวมกัน ส่วนตอนบนกับตอนล่างของเส้นสมองและเส้นหัวใจรวมกันนั้นก็ใช้วิธีวัดแบบเดียวกันกับการวัดภายใต้เส้นสมอง และวัดตอนบนของเส้นหัวใจดังที่ได้บรรยายมาแล้ว

ภาพที่ ๗
แสดงการวัดเส้นสำคัญ

วิธีวัดเส้นสำคัญ

วิธีวัดเส้นสำคัญก็เหมือนกับการวัดเส้นวาสนา คือเราใช้วิธีวัดพื้นที่เช่นเดียวกัน ผิดกันแต่ว่าจุดเริ่มต้นของเส้นสำคัญ ควรจะให้ห่างกันกับจุดที่เกิดของเส้นวาสนา จุดเริ่มต้นของเส้นวาสนานั้นจะเกิดขึ้นมาระหว่างข่นมือทีเดียว ส่วนจุดเริ่มต้นของเส้นสำคัญนั้น ควรจะเอียงมาทางเนินวิปริตเล็กน้อย (ดูภาพ)

ส่วนวิธีการวัดนั้นก็ไม่มีอะไรผิดแปลกกันกับการวัดเส้นวาสนาแต่อย่างใด คือนับจุดเริ่มแรกของเส้นสำคัญเป็นจุดอายุ ๑ ปีจุดที่ ๒ เป็นจุดอายุ ๕ ปี จุดที่ ๓ เป็นจุดอายุ ๑๐ ปี จุดที่ ๔ เป็นจุดอายุ ๑๕ ปี จุดที่ ๕ เป็นจุดอายุ ๒๐ ปี จุดที่ ๖ เป็นจุดอายุ ๒๕ ปี จุดที่ ๗ เป็นจุดอายุ ๓๐ ปี จุดนี้คือจุดซึ่งเส้นสำคัญตัดกันกับเส้นสมอง จุดที่ ๘ คือจุดกึ่งกลางของเส้นสมอง

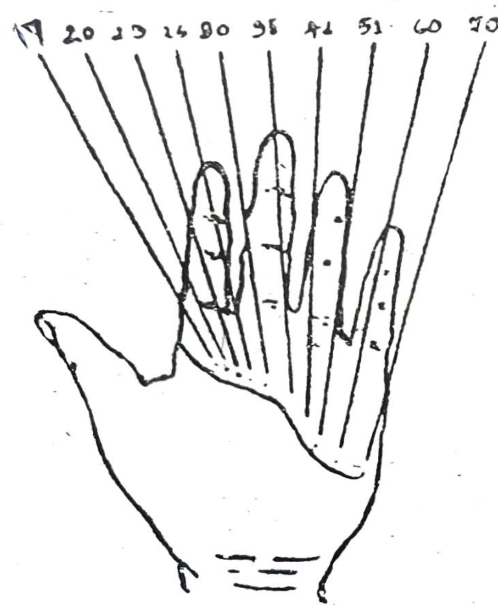
เป็นจุดอายุ ๓๕ ปี จุดที่ ๙ คือจุดที่ตัดกันกับเส้นหัวใจเป็นจุดอายุ ๔๐ ปี จุดพ้นเส้นหัวใจขึ้นไปเป็นจุดอายุ ๕๐ ปี จุดที่สูงขึ้นไปในเนินสำคัญอีกจุดหนึ่งคือจุดอายุ ๖๐ ปี ส่วนจุดสุดท้ายที่จุดไว้ที่โคนนิ้วนางนั้น เป็นจุดอายุ ๗๐ ปี การนับจุดที่ ๑ หรือที่ ๒ นี้ ให้นับจากข่นมือขึ้นไปหานิ้วมือ และในจุดของอายุใดอายุหนึ่งก็ให้นับจุดนั้น ๆ เท่ากับอายุเต็ม เช่นเดียวกันกับการคิดอายุบนเส้นวาสนา

การวัดเส้นสำคัญนี้เราก็ใช้การวัดพื้นที่ เช่นเดียวกันกับการวัดเส้นวาสนา เพราะโดยทั่วไปแล้วยังไม่เคยเห็นเส้นสำคัญในลายมือใด เกิดขึ้นจากข่นมือเลยแม้แต่เส้นเดียว เส้นสำคัญนั้นเห็นมีอยู่มากก็คือเส้นสำคัญที่เกิดขึ้นจากที่ราบลำบาก เกิดขึ้นจากเส้นสมอง และเกิดขึ้นจากเส้นหัวใจ แต่เส้นสำคัญจะเกิดขึ้นมาจากที่ใดไม่สำคัญ สำคัญแต่ว่าเส้นสำคัญมาตัดกันกับจุดที่เราวัดไว้ในอายุใด เส้นสำคัญนั้น ๆ ก็จะให้ผลในอายุนั้น เราก็เริ่มการพยากรณ์จากเส้นสำคัญ นับแต่เส้นสำคัญเข้ามาในทางที่เราวัดไว้เป็นต้นไป อันนี้เป็นหลักเกณฑ์ที่ใช้สำหรับวัดเส้นสำคัญ

เส้นสำคัญที่เอามาใช้ในทางพยากรณ์นี้ เส้นสำคัญที่เกิดต่ำกว่าเส้นสมองลงมา เคยใช้เป็นประโยชน์ในการพยากรณ์น้อยมาก เช่นเดียวกันกับเส้นสำคัญที่เกิดบนเส้นสมอง เพราะไม่ค่อยจะมีเรื่องราวที่อ่านออกเป็นข้อความได้มากนัก เส้นสำคัญที่เกี่ยวด้วยการพยากรณ์มาก ก็คือเส้นสำคัญที่อยู่พ้นเส้นหัวใจขึ้นไป ซึ่งจำเป็นต้องใช้เกี่ยวด้วยการพยากรณ์ทุกครั้ง เพราะเส้นสำคัญที่อยู่บนเนินสำคัญนั้นเป็นโค๊ตย่อที่เกี่ยวด้วยความสำคัญในชีวิตของเจ้าของมือทุก ๆ มือ ซึ่งเรื่องนั้น ๆ อาจจะเกิดขึ้นในตอนใดของชีวิตก็ได้ เว้นไว้แต่ว่าบนเนินสำคัญนั้น ๆ จะไม่มีเส้นใด ๆ แสดงไว้เลย จึงจะไม่เกี่ยวด้วยการพยากรณ์แต่อย่างใด

วิธีวัดเส้นสมอง

การวัดเส้นสมองก็เหมือนกับการวัดเส้นวาสนากับเส้นสำคัญ คือการวัดเส้นสมองนี้ ก็ไม่ต้องใช้เครื่องมือสำหรับการวัดแต่อย่างใดทั้งสิ้น วิธีวัดเส้นสมองนั้นเราก็ใช้กะระยะเอาด้วยสายตาเช่นเดียวกัน

ภาพที่ ๘
แสดงการวัดเส้นสมอง

เส้นสมองเป็นเส้นที่มีลักษณะหลายอย่างเหมือน ๆ กันกับเส้นอื่น ๆ คือเส้นสมองสั้นบ้าง ยาวบ้าง, ตรงบ้าง, คดลงข้างล่างบ้าง, คดขึ้นข้างบนบ้าง, บางทีโค้งลงมามากจนเกือบจะงอกลับหลังไปก็มี ตกลงว่าเส้นสมองนี้เป็นได้หลาย ๆ อย่างหลายชนิด การวัดเส้นสมองจึงวัดได้ยากกว่าการวัดเส้นชีวิต, เส้นวาสนา, และเส้นสำคัญ เส้นสมองที่จะทำการวัดได้นั้น

ก็มีแต่เส้นสมองที่ปลายพุ่งไปหาเนินหนึ่งเนินใดที่อยู่ทางริมมือเท่านั้น ส่วนเส้นสมองที่มีลักษณะงอโค้งจะวัดไม่ได้เลย อนึ่ง สิ่งที่ปรากฏขึ้นบนเส้นสมองที่เป็นเรื่องละเอียดก็มีไม่ค่อยมากนัก มีแต่คำย่อ ๆ คลุม ๆ ไว้หรือเส้นสมองเป็น "โค้ต" เสียมากกว่าบรรยาย

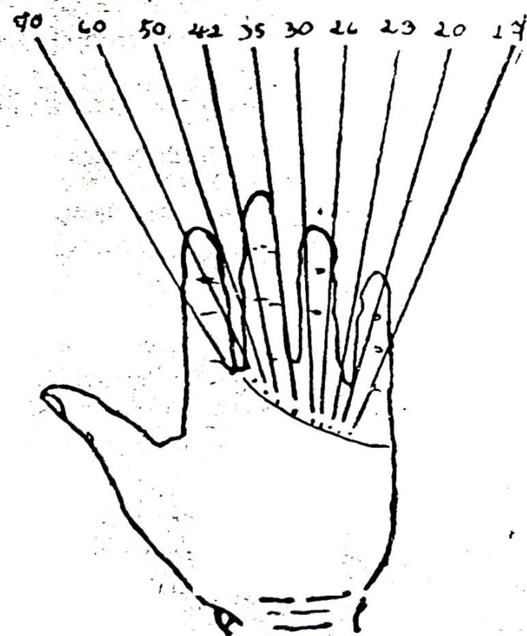
วิธีวัดเส้นสมองนี้ให้กำหนดอายุต่าง ๆ บนเส้นสมองเอาเอง คือตรงกลางของเส้นสมองที่กระดกขึ้นมาใกล้กับเส้นหัวใจที่สุด เราจุดลงจุดหนึ่ง ตามธรรมดาเส้นสมองตอนกลาง จะมีตอนหนึ่งที่กระดกขึ้นมาใกล้กับเส้นหัวใจอยู่กว่าตอนอื่น ๆ ทุก ๆ เส้นในจุด ๆ นี้คิดเป็นอายุ ๓๐ ปี ต่อจากนั้นเราจึงหาจุดกึ่งกลางของเส้นสมองที่มาตอนทางโคนอีกจุดหนึ่ง ก่อนที่จะจุดลงเรากำหนดเอาตอนโคนสุดกับจุดที่จุดลงแล้ว จุดที่จุดลงใหม่นี้ให้แบ่งเส้นสมองท่อนนี้ออกเป็น ๒ ส่วนเท่า ๆ กัน จุดนี้คือจุดอายุ ๑๗ ปี เมื่อได้จุด ๒ จุดนั้นแล้ว เราก็ซอยจุดลงไปอีก เป็นจุดอายุ ๒๐ ปีจุดอายุ ๒๓ ปี และจุดอายุ ๒๖ ปี ที่ว่ามานี้คือการหาจุดบนเส้นสมองที่ค่อนมาทางโคนของเส้นสมอง การจุดนั้นเราจุดให้ได้ระยะเท่า ๆ กันแบบเดียวกันกับที่เราหาจุดอายุต่าง ๆ บนเส้นชีวิต ส่วนท่อนที่มาทางปลายของเส้นสมองนั้น เราก็แบ่งออกเป็นจุดอีก ๕ จุดคือ จุดอายุ ๓๕ ปี จุดอายุ ๔๒ ปี จุดอายุ ๕๐ ปี จุดอายุ ๖๐ ปี จุดอายุ ๗๐ ปี รวมทั้งหมดเป็น ๕ จุดด้วยกัน ก็เป็นอันหมดเส้นสมองตลอดทั้งเส้น

ระยะที่กะว่าจะจุดลงตรงไหน จะให้กว้างมากน้อยเท่าใดนั้น ไม่มีกำหนดกฎเกณฑ์อะไร เพราะการที่จะกะว่าจุดไหนจะยาวสั้นเท่าใด ก็แล้วแต่เส้นสมอง ถ้าเส้นสมองเส้นนั้นยาวมาก ระยะที่เราจะจุดลงนั้นจะกว้างมากออกไป ถ้าเส้นสมองสั้นมาก ระยะที่เราจะจุดลงนั้นก็จะสั้นมากเข้า

ตามความสั้นยาวของเส้นสมองนั้น ๆ สำหรับจุดศูนย์กลางของเส้นสมองนั้น ถ้าเส้นสมองเป็นเส้นตรงไปตลอดเส้น ไม่มีตอนที่กระดกขึ้นมาใกล้เส้นหัวใจ ไม่ทราบว่าจะหาจุดศูนย์กลางได้ตรงไหน ก็ให้กำหนดเอาเส้นสมองที่อยู่ตรงกลางเนินร้อนรนพอดี เป็นจุดศูนย์กลางของเส้นสมองเส้นนั้น

วิธีวัดเส้นหัวใจ

การวัดเส้นหัวใจก็เหมือนกับการวัดเส้นวาสนา เส้นสำคัญและเส้นสมอง เพราะการวัดเส้นหัวใจก็ไม่ต้องใช้เครื่องวัดใด ๆ ทั้งสิ้น เป็นแต่เรากะระยะเอาว่า ระยะเท่านั้นควรเป็นอายุเท่านั้น เหมือนกับที่เรากะระยะวัดเส้นสมองเช่นเดียวกัน

ภาพที่ ๙
แสดงการวัดเส้นหัวใจ

เส้นหัวใจนี้ก็เหมือนกับเส้นอื่น ๆ คือมีหลายแบบหลายลักษณะด้วยกัน เช่นเส้นหัวใจบางเส้นสั้น เส้นหัวใจบางเส้นยาว บางเส้นมีเพียงท่อนเดียว บางเส้นก็ยาวมากจนปลายข้ามเนินอารมณ์ไปก็มี แต่เส้นหัวใจจะยาวจะสั้นอย่างไรก็ตาม การวัดเส้นหัวใจ เขากำหนดตอนที่อยู่ตรงกลางเนินสำคัญพอดี เป็นจุดศูนย์กลางเสมอ

เมื่อเราได้จุดลงบนเส้นหัวใจ ตรงกลางเนินสำคัญเป็นจุดศูนย์กลางแล้ว ต่อนั้นไปเราก็หาจุดศูนย์กลางมาทางโคนของเส้นหัวใจอีกจุดหนึ่ง จุดที่ ๒ นี้ให้กำหนดแบ่งเส้นหัวใจที่มาตอนทางโคนออกเป็น ๒ ท่อนให้เท่า ๆ กันพอดี จุดนั้นนับเป็นจุดอายุ ๑๗ ปี ส่วนจุดบนเส้นหัวใจตรงกลางเนินสำคัญนั้นเป็นจุดอายุ ๓๐ ปี เมื่อเราหาจุด ๒ จุดนี้ได้แล้ว เราก็หาจุดศูนย์กลางระหว่างจุดอายุ ๑๗ ปี กับจุดอายุ ๓๐ ปีอีกจุดหนึ่งเป็นจุดอายุ ๒๓ ปี และต่อไปนั้นเราก็หาจุดศูนย์กลางระหว่างอายุ ๑๗ ปี กับจุดอายุ ๒๓ ปีอีกจุดหนึ่ง จุดนี้จึงเป็นจุดอายุ ๒๐ ปี ต่อไปนั้นเราก็หาจุดศูนย์กลางระหว่างอายุ ๒๓ ปี กับจุดอายุ ๓๐ ปีอีกจุดหนึ่ง จุดนี้จึงเป็นจุดอายุ ๒๖ ปี

เมื่อเราได้แบ่งจุดต่าง ๆ ในตอนต้นของเส้นหัวใจได้เรียบร้อยดังนี้แล้ว ต่อนั้นไป เราก็แบ่งท่อนทางปลายของเส้นหัวใจออกเป็นจุด ๆ รวม ๕ จุดด้วยกัน คือจุดอายุ ๓๕ ปี จุดอายุ ๔๒ ปี จุดอายุ ๕๐ ปี จุดอายุ ๖๐ ปี และจุดอายุ ๗๐ ปี ซึ่งจุดนี้เป็นจุดทางปลายสุดของเส้นหัวใจ

การจุดเพื่อหาอายุต่าง ๆ ในท่อนปลายของเส้นหัวใจนี้ ก็ไม่มีกฎเกณฑ์ว่าจะต้องให้มีระยะกว้างเท่าใดเช่นเดียวกัน เพราะจะกว้างมาก

หรือน้อยก็แล้วแต่ว่า เส้นหัวใจเส้นนั้นจะยาวมากหรือสั้นอย่างไร จุดที่เลื่อนไม่ได้ก็คือจุดศูนย์กลางซึ่งตรงกับส่วนกลางของเนินสำคัญ ส่วนจุดต่อไปนั้นจะร่นให้แคบหรือให้กว้างอย่างใดก็ได้ทั้งสิ้น สักแต่ว่าให้ช่องต่าง ๆ ที่เราจะจุดนั้นมีความกว้างเท่า ๆ กันเท่านั้นก็เป็นอันใช้ได้

อันเส้นหัวใจนี้ ในตอนที่ชอบขาดหายไป ก็คือตอนปลายของเส้นหัวใจตั้งแต่อายุ ๓๐ ปีขึ้นไป มักขาดหายไปเป็นส่วนมาก แต่ถ้าและเส้นหัวใจเป็นเช่นนี้ ตอนทางปลายของเส้นหัวใจ ซึ่งเป็นตอนทางปลายของชีวิตของผู้นั้นเราก็ตัดทิ้งไปเสีย เมื่อหาเรื่องราวจากตอนทางปลายของเส้นหัวใจเส้นนั้นไม่ได้ เราก็ไปหาเรื่องราวต่าง ๆ ตอนปลายอายุของผู้นั้น เอาจากเส้นอื่น ๆ ต่อไปอีก เช่นหาเอาจากเส้นสมอง เส้นวาสนา เส้นสำคัญและเส้นชีวิตเป็นต้น

อันความหมายที่เกิดขึ้นบนเส้นหัวใจนี้ ก็เหมือนกันกับความหมายบนเส้นสมอง คือมีความหมายแต่เพียงกว้าง ๆ หรือเป็นโค๊ตเสียเป็นส่วนมาก สำหรับความหมายที่ละเอียดนั้นก็มีเหมือนกัน แต่ความหมายนั้น ๆ จะต้องอ่านด้วยเส้นหนังมือ ซึ่งอยู่แอบชิดกันกับเส้นหัวใจนั้น ๆ แต่ในระยะนี้ยังไม่ได้ทดลองอ่านดู ไม่ทราบว่าเส้นที่เป็นความหมายอยู่แอบเส้นหัวใจ ที่แสดงด้วยเส้นหนังมือนี้จะแน่นอนเพียงใด แต่บอกไว้ให้ผู้ที่มาศึกษาที่มาในภายหลังจะได้ช่วยกันค้นคว้าต่อ ๆ ไปอีก เพื่อจะได้เผยแพร่วิชานี้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้นไปอีก ซึ่งผู้แต่งตำรานี้เชื่อมั่นว่า วิชานี้จะกว้างขวางออกไปมากกว่าที่ค้นพบมาแล้วอย่างแน่นอน

อนึ่ง ข้อความละเอียดซึ่งปรากฏอยู่บนเส้นหัวใจนี้ (โดยเฉพาะท่อนทางโคน) เท่าที่ได้พบมาแล้วเป็นจำนวนมาก เรื่องนั้น ๆ มักจะเกี่ยวด้วยเรื่องของบุตร หรือเกี่ยวกับเรื่องของเส้นบุตรเป็นส่วนใหญ่ ถ้าผู้ศึกษามีความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวด้วยเส้นบุตรและพยายามอ่านความหมายของเส้นบุตรให้มาก อาจจะทำให้มีความรอบรู้เกี่ยวกับบุตรมากกว่าเท่าที่ได้ค้นพบมาแล้วก็ได้

บทที่ ๗

ว่าด้วยวิธีการพยากรณ์

เมื่อได้อ่านบทที่ ๗ ซึ่งมีข้อความว่า "ว่าด้วยวิธีการพยากรณ์" แล้วผู้แรกศึกษาบางคนอาจจะเข้าใจว่า เมื่อได้เรียนมาถึงบทนี้ เรื่องเส้นต่าง ๆ ที่ไม่รู้และยังไม่ได้เรียนก็มีอยู่อีกมาก การที่จะมาเรียนการพยากรณ์เสียก่อนนั้น จะมิเป็นการรวดเร็วเกินไปหรือ ? เพื่อจะให้ผู้ศึกษาได้รับคำตอบตรงกับความสงสัยในข้อนี้ จึงขออธิบายให้ทราบว่า การเรียนวิชาการอ่านโค้ตวิทยุแห่งจักรวาพนี้ ก็เหมือนกับการเรียนหนังสือต่าง ๆ เท่าที่เราเรียนกันอยู่ในเวลานี้ คือเมื่อเราเขียนหรืออ่านตัวหนังสืออะไรออกได้เพียงตัวเดียวหรือ ๒ ตัวก็ตาม เราก็สามารถจะอ่านตัวหนังสือนั้น ๆ ให้ออกได้เช่นเดียวกัน สมมุติว่า เราอ่านตัว ก, ไก่ ออกเขียนตัว ก, ไก่ได้ เราไปเห็นตัวก, ไก่ นั้นไม่ว่าจะเขียนอยู่ที่ใด เช่นใครเขียนไว้ข้างฝาผนังตึก หรือเห็นตัวก, ไก่ในป้ายห้างร้านต่าง ๆ เราก็จะอ่านออกได้ และเข้าใจทันทีว่าตัวหนังสือตัวนั้น คือตัว ก, ไก่ แน่นอนการเรียนวิชาการอ่านโค้ตวิทยุแห่งจักรวาพนี้ก็เช่นเดียวกัน เมื่อเราเริ่มการเรียนว่าด้วยรูปร่างของเส้นแล้ว แม้ว่าเราจะรู้แต่เพียงเส้นเดียว หรือ ๒ – ๓ เส้นก็ตาม เราก็สามารถจะเป็นนักพยากรณ์ได้ หรืออ่านออกได้เช่นเดียวกัน

แต่การอ่านโค้ตวิทยุแห่งจักรวาพกับการอ่านหนังสือ มีส่วนผิดแปลกกันอยู่มาก เช่นเราเรียนจำความหมายของเส้นได้ไม่กี่เส้น แต่การที่เราจะ

ไปอ่านความหมายของเส้นบนลายมือใคร ๆ นั้น เราก็ต้องประกอบด้วยหลักวิชาอีก ๒ อย่างเข้าไปด้วยเสมอคือ

๑. หลักเกณฑ์ของการวัดเส้นต่าง ๆ และ

๒. หลักเกณฑ์ของการพยากรณ์หรือวิธีพยากรณ์

ถ้าเราไม่ใช้วิธีการทั้ง ๒ อย่างนี้เข้าด้วยแล้ว การจำความหมายของเส้นนั้น ๆ ได้ก็จะไม่ให้ประโยชน์อะไรแก่เราเลย เพราะถ้าเราวัดไม่เป็น เราก็ไม่สามารถจะทราบเวลาที่จะเกิดเรื่องนั้นๆได้ และถ้าเราไม่ทราบวิธีพยากรณ์ด้วยแล้ว ก็เลยไม่ทราบว่าเวลาพยากรณ์เราจะทำอย่างไรกันต่อไป เรื่องมันก็คือไม่รู้ว่าทำอย่างไรจึงจะพยากรณ์ได้นั่นเอง ซึ่งในแบบนี้ผิดกันกับการอ่านหนังสือมากเพราะหนังสือเมื่ออ่านออกแล้ว ก็ไม่ต้องประกอบด้วยเรื่อง ๒ อย่างนี้เข้ามาอีกก็อ่านได้ เพราะตัวหนังสือไม่จำเป็นต้องหาเวลาที่จะอ่าน และไม่ต้องมีพิธีว่าจะต้องทำอย่างไรจึงจะอ่านถูก เมื่อได้อธิบายให้ทราบดังนี้แล้ว ผู้ศึกษาจำเป็นจะต้องเรียนวิธีการทั้ง ๒ อย่างนี้เสียก่อน ทั้งต้องฝึกหัดให้มีความชำนาญดีด้วย ถ้าเรามีความรู้ในการวัดและการพยากรณ์นี้แล้ว เราก็สามารถ จะพยากรณ์ เรื่อง ราวที่เกิดขึ้น กับผู้หนึ่งผู้ ใดให้ถูกต้อง ทั้งเรื่องราว และเวลาที่จะเกิดเรื่องเหล่านั้นด้วย เมื่อผู้ศึกษาคนใดเริ่มอ่านโค้ตวิทยุแห่งจักรวาพออก และพยากรณ์ถูกต้องแต่เพียงคำเดียว ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็จะมีความเชื่อมั่นในวิชาที่ตัวเรียนอยู่ยิ่งขึ้นไปอีก และการเรียนวิชาการอ่านโค้ตวิทยุแห่งจักรวาพของผู้นั้นจะก้าวหน้าไปได้อย่างรวดเร็ว เพราะความเชื่อมั่นนั้นจะนำทางไปสู่ความสำเร็จได้ จึงจำเป็นจะต้องสอนถึงวิธีที่จะพยากรณ์เสียก่อน

วิธีนับปีเกิด

ก่อนที่เราจะเรียนรู้ไปถึงวิธีการพยากรณ์นั้น สิ่งจำเป็นที่สุดที่ผู้ศึกษาจะต้องเรียนให้เข้าใจก่อน สิ่งนั้นก็คือการนับปีเกิด วิธีนับปีเกิดนี้ ได้ทำการทดลองนับอย่างที่ทางราชการตั้งขึ้นใหม่ คือนับขึ้นปีใหม่ในเดือนมกราคมของทุก ๆ ปี ปรากฏว่าการนับปีเกิดด้วยวิธีนั้น เมื่อพยากรณ์ไปแล้วกระทำให้เกิดความผิดพลาดไปได้ทุกครั้ง เสมือนหนึ่งว่าการนับปีขึ้นใหม่ในเดือนมกราคมนั้น เป็นการนับที่ผิดพลาดจากความเป็นจริง วิธีการนับขึ้นปีใหม่ในหลักวิชานี้ เท่าที่ได้ใช้มาแล้วการนับปีเกิดหรือการเปลี่ยนปีหนึ่งไปหาอีกปีหนึ่งนั้น จะต้องนับอย่างแบบโบราณของไทยเราคือนับขึ้นเดือน ๕ หรือเดือนเมษายนของทุก ๆ ปี เป็นระยะที่ขึ้นปีใหม่หรือเปลี่ยนปีในเดือนนั้น สมมุติว่าในปีนี้ (เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๓) ทางราชการนับขึ้นปีใหม่มาตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๐๓ หรือเปลี่ยนเป็นปีชวดมาตั้งแต่เดือนมกราคมนั้น เมื่อนับจากเดือนมกราคมมาหาเดือนมิถุนายน ทางราชการก็ย่อมนับว่าขึ้นปีใหม่ หรือขึ้นปีชวดมาแล้วเป็นเวลา ๖ เดือนด้วยกัน แต่ในทางหลักวิชานี้ เขาให้นับขึ้นปีใหม่ในเดือนเมษายนที่ผ่านมาแล้วนี่เอง หรือให้นับขึ้นปีชวดมาตั้งแต่เดือน ๕ จึงหมายความว่า รวมเวลาที่ขึ้นปีชวดมาแล้วเพียง ๓ เดือนเท่านั้น ไม่ใช่ ๖ เดือนตามที่ทางราชการเขานับกัน เมื่อนับปีขึ้นปีเปลี่ยนปี ในเดือนเมษายนของทุก ๆ ปีแล้ว การพยากรณ์จึงจะถูกต้องตามหลักเกณฑ์การพยากรณ์ในหลักวิชานี้

การนับปีครบเดือนครบ

วิธีนับเดือนเกิดมาจนบัดนี้ว่า ตัวเขาเกิดมาได้กี่ปีกี่เดือน ปรากฏว่าคนในจำนวน ๑๐๐ คนที่มาให้พยากรณ์ นับไม่ถูกเสียประมาณ ๙๙ คน

ถ้าเป็นคนต่างด้าวแล้ว เช่นฝรั่ง, ญี่ปุ่น, หรือคนจีน การนับปีเกิดว่าตั้งแต่ตัวเกิดมาจนบัดนี้อายุได้กี่ปีกี่เดือน เป็นอันว่านับไม่ถูกเลยแม้แต่สักคนเดียว เพราะคนจีนหรือคนชาติอื่น ๆ ก็เหมือนกัน มักนับอายุในวันที่เกิดขึ้นมาในโลกเป็นเวลา ๑ ปีเกือบทุก ๆ ชาติ แต่ในหลักวิชานี้เหมือนดังที่กล่าวไว้ในหลักวิชาที่ว่าด้วยการวัดแล้ว เขาให้นับบนจุดเส้นชีวิตเป็นเดือนเต็มปีเต็ม เพราะฉะนั้นเมื่อเราจะนับอายุของผู้ที่มาให้เราพยากรณ์ เราก็ต้องนับเป็นเดือนเต็มปีเต็ม คือเกิดแล้ว ๑๒ เดือนจึงเป็นอายุ ๑ ปี ถ้าไม่นับดังที่กล่าวมาแล้วนี้ การที่เราจะไปกำหนดว่า เมื่ออายุของเจ้าของมือนั้นเท่านั้นปีเท่านั้นเดือน จะไปตรงกับจุดไหนในลายมือ ประมาณตรงนั้นตรงนี้ ถ้าเรานับเดือนเต็มปีเต็มของเจ้าของมือนั้นไม่ถูก เรื่องที่จะพยากรณ์ว่า เมื่ออายุของเขาเท่านั้นปีเท่านั้นเดือนแล้วจะเกิดเรื่องอย่างนั้น อย่างนี้ขึ้น เป็นอันว่าพยากรณ์ไม่ถูกทีเดียว เพราะฉะนั้นการที่จะนับว่าตั้งแต่เขาเกิดมาถึงเวลานี้อายุเขาได้กี่ปีกี่เดือนแล้วนั้น จึงนับว่าเป็นเรื่องสำคัญอีกเรื่องหนึ่ง

การที่เราจะนับว่าคนใดเกิดมาแล้วอายุได้ ๑ ปีเมื่อใด ให้นับตั้งแต่เดือนเกิดมาหาก่อนเดือนเกิด ๑ เดือนเป็น ๑ ปี สมมุติว่าคน ๆ นั้นเกิดเมื่อปีกุนเดือน ๗ เมื่อเรานับจากปีกุนมาหาปีชวด พอถึงเดือน ๖ ปีชวด อายุของผู้นั้นก็จะครบ ๑ ปี ไม่ใช่นับจากเดือน ๗ ปีกุนมาถึงเดือน ๗ ปีชวดเป็นอายุ ๑ ปี หรืออย่างที่เขานับตั้งแต่วันเกิดเป็นอายุ ๑ ปีเต็ม ทั้งนี้ก็เพราะว่าในหลักวิชานี้เขานับแต่เดือน ไม่ใช่นับวันเข้าด้วย ถ้าเรานับจากเดือน ๗ มาถึงเดือน ๗ หาใช่ ๑ ปีไม่ จะกลายเป็นอายุ ๑ ปีกับ ๑ เดือนไปเสีย เพราะการนับเดือนปีเกิดนี้ เขานับเดือนเกิดทุก ๆ เดือนเป็นอายุ

๑ เดือน แต่นับก่อนเดือนเกิด ๑ เดือนเป็นอายุ ๑ ปี เช่นดังที่ได้สมมุติมาแล้วว่าคน ๆ หนึ่ง เกิดในเดือน ๗ ปีกุน พอมาถึงเดือน ๖ ปีชวดเขานับเป็นอายุ ๑ ปีเต็มบริบูรณ์ หรือเกิดมาได้ ๑๒ เดือนพอดีแต่ถ้าเลยมาถึงเดือน ๗ ปีชวด อายุของผู้นั้นก็จะเป็น ๑ ปีกับ ๑ เดือนไป

โดยวิธีการนับตามแบบนี้ เราก็ใช้วิธีคูณกันด้วยอายุ เช่นคนเกิดปีกุนเดือน ๗ เมื่อถึงปีชวดเดือน ๖ เป็นอายุ ๑ ปี ถ้าคน ๆ นั้นอายุได้ ๒ รอบ เราก็นับว่าเขาเกิดปีกุนเดือน ๗ พอถึงเดือน ๖ ปีชวดในรอบที่ ๒ เจ้าของมือนั้นก็จะมีอายุครบ ๒๔ ปีบริบูรณ์ ถ้าเลยไปอีก ๑ เดือน คือถึงเดือน ๗ ปีชวด เจ้าของมือนั้นก็เท่ากับอายุ ๒๔ ปีกับ ๑ เดือน ส่วนถ้าเกิด ๓ รอบ เมื่อถึงเดือน ๖ ปีชวด เจ้าของมือนั้นก็จะมีอายุครบ ๓๖ ปีบริบูรณ์ ถ้าเลยไปถึงเดือน ๗ ปีชวดก็มีอายุได้ ๓๖ ปีกับ ๑ เดือน ส่วนถ้าขึ้นไปในรอบที่ ๔ เมื่อถึงเดือน ๖ ปีชวดคือปีหลังจากที่เขาเกิด อายุของผู้นั้นก็จะได้ ๔๘ ปีเต็ม ถ้าขึ้นเดือน ๗ ปีชวดก็นับเป็นอายุ ๔๘ ปีกับ ๑ เดือนเป็นระยะ ๆ กันไปดังนี้ สิ่งที่ควรจะจดจำชนิดที่ลืมเสียมิได้ก็คือ ผู้ที่เกิดมาแล้วต้องได้ ๑๒ เดือนจึงจะเป็นอายุ ๑ ปี ส่วนเดือนที่เลยไปนั้นก็ให้ลงไว้ว่าอายุ ๑ ปีกับ ๑ เดือน ๓ เดือน ๖ เดือน ๙ เดือน จนกระทั่งคำว่าเดือนนั้นเลื่อนไปถึงก่อนเดือนเกิด ๑ เดือน จึงจะค่อยเลื่อนอายุขึ้นไปอีก ๑ปีแล้วก็นับไปอีกเป็นเท่าใดปีเท่าใดเดือนขึ้นไปดังนี้เรื่อยๆ วิธีนับนี้ได้อธิบายไว้แจ่มแจ้งแล้ว เป็นแต่ว่าเมื่อจะทำความเข้าใจก็ต้องตั้งใจอ่านและต้องตั้งใจคิดอายุเดือนปีเต็มของผู้ที่มาให้พยากรณ์ ก็สามารถจะเข้าใจได้เหมือนดังที่อธิบายมาแล้ว แต่อย่าลืมว่าผู้ที่จะทำการพยากรณ์ชะตาชีวิตผู้อื่นได้ดีนั้น

จะต้องประกอบกับการนับเดือนปีและอายุของผู้นั้นให้ถูกต้องด้วย ถ้ามิเช่นนั้นแล้ว การพยากรณ์อาจจะพลาดไปเป็นปี ๆ หรือเป็นเดือน ๆ ก็ได้

วิธีการพยากรณ์

เมื่อมาถึงตอนนี้ เราจึงได้หลักใหญ่ ๆ รวม ๔ ประการด้วยกันสำหรับจะพยากรณ์ชะตาชีวิตของบุคคลหนึ่งบุคคลใดให้ถูกต้องได้ หลักใหญ่ ๔ ประการคือ

๑. การอ่านความหมายของเส้นที่เขียนไว้บนลายมือ ให้ถูกต้องตามความหมายนั้น ๆ

๒. ต้องทำการวัดเส้นต่าง ๆ ให้แน่นอน และทำการจุดต่าง ๆ ลงบนเส้นชีวิตอย่าให้พลาด

๓. คิดคำนวณอายุเดือนเต็มปีเต็มของเจ้าของมือนั้นให้ถูกต้องด้วย

๔. หาเดือนก่อนเดือนเกิดของผู้นั้นให้ถูกต้อง

อันหลักใหญ่ทั้ง ๔ ประการนี้ ในหลักแรกคือ หลักที่ต้องอ่านความหมายของเส้น หรืออ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬให้ถูกต้องนั้น จำเป็นจะต้องค่อยอ่านค่อยเรียนไปเรื่อย ๆ หลังจากเรียนเรื่องอื่น ๆ แล้ว เพราะในบทเรียนที่ว่าด้วยการอ่าน และแปลความหมายของโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ ผู้ศึกษาจะต้องเรียนไปอีกอย่างน้อยก็ ๔ – ๕ ปี จึงจะมีความชำนาญและจดจำได้ทั้งสิ้นเพราะรูปร่างของเส้นต่าง ๆ มีมากด้วยกัน ส่วนหลักที่ ๒ คือวิธีการวัดให้แน่นอนนั้น ก็ได้อธิบายมาแล้วอย่างละเอียด ผู้ศึกษาจะต้องตั้งใจอ่านตั้งใจฝึกก็จะเข้าใจได้ ส่วนหลักที่ ๓ คือวิธีคิดเดือนปีให้ถูกต้องนั้นก็ได้อธิบายมาแล้วเช่นเดียวกัน ซึ่งเข้าใจว่าผู้ตั้งใจอ่านผู้ตั้งใจเรียนก็จะเข้าใจได้เช่นเดียวกัน สำหรับต่อไปนี้จะได้อธิบายว่าด้วยการพยากรณ์คือ

ทำไมเราจึงต้องหาเดือนก่อนเดือนเกิดของผู้ที่มาให้พยากรณ์ให้ถูกต้อง การหาเดือนก่อนเดือนเกิดให้ได้นี้ เป็นการเปิดศักราชใหม่ของวิชานี้ทีเดียว เพราะก่อนที่ผู้บรรยายจะได้พยากรณ์เรื่องราวต่าง ๆ ให้ถูกต้องตรงกับเวลาได้นั้น ก็เหมือนกับมีผู้มากระซิบบอกว่า เรื่องใหญ่ ๆ ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ทั้งหลายในโลกนี้ เรื่องนั้น ๆ จะเกิดขึ้นก่อนเดือนเกิดของเขา ๑ เดือนเสมอ คือเดือนที่เขามีอายุเต็มปีพอดี ตามแต่จะเป็นอายุเท่าใด ผู้บรรยายได้ใช้หลักนี้มานานหลายปี ก่อนที่จะมีความชำนาญดีเหมือนระยะนี้ การพยากรณ์ตามหลักนี้เมื่อมีความชำนาญมากเข้า ก็มาทดลองคิดเป็นเปอร์เซนต์ดู ปรากฏว่าถูกต้องตรงกับเวลาไม่น้อยกว่า ๗๐ % ซึ่งในอัตรานี้ควรจะนับว่าอยู่ในขั้นดี นอกจากนั้น อาจพลาดลงล่างหรือพลาดขึ้นบน ๒—๓ เดือน แต่เรื่องราวที่อ่านออกนั้นจะเกิดขึ้นทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นจึงขอแนะนำว่า เมื่อเราทำการวัดลายมือใดพบเส้นที่มีความหมายว่าอย่างไรแล้ว ให้พยากรณ์ว่าเรื่องเหล่านั้นจะเกิดขึ้นก่อนเดือนเกิดของเจ้าของมือนั้นเสมอ ก็ต้องถูกมากกว่า ๗๐ % ดังกล่าวมาแล้ว

เมื่อได้บรรยายถึงการพยากรณ์มาถึงเพียงนี้ ผู้แรกศึกษาบางคนอาจจะคิดว่าอันวิธีพยากรณ์นี้ดู ๆ ก็ง่าย ๆ เหมือนปอกกล้วยเข้าปากก็ได้ แต่พึงเข้าใจว่าเรื่องที่ว่านี้นักพยากรณ์ทั้งโลกก็ยังไม่มีใครรู้เหมือนกัน

ความจริงแล้วเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับคนเรา ที่ไม่เกิดขึ้นก่อนเดือนเกิดก็มีเหมือนกัน แต่ในขั้นแรกนี้ผู้ศึกษาจะต้องถือหลักนี้ไปก่อน เนื่องจากเป็นหลักที่พยากรณ์ได้ผลมาแล้ว เช่นอย่างที่ผู้บรรยายได้เล่าให้ฟังว่าคุณทอง ไพบูลย์ คำนวณอายุของชายคนนั้นแล้วอายุ ๒๓ ปีกับ ๘ เดือน

เส้นโยกย้ายนั้นเกิดขึ้นเมื่ออายุ ๒๓ ปีเต็ม เขาก็พยากรณ์ว่าเมื่อ ๙ เดือนที่แล้วมานี้ คุณโยกย้ายมาครั้งหนึ่งใช่หรือไม่ ? ซึ่งเจ้าของมือนั้นก็รับว่าถูกต้อง อันนี้ก็ถือเอาหลักเหตุเกิดก่อนเดือนเกิดเป็นหลักสำหรับการพยากรณ์นั่นเอง และอีกคนหนึ่งที่ว่าเป็นหญิงเมื่อคำนวณอายุแล้วได้ ๒๕ ปีกับ ๑เดือน คุณทอง ไพบูลย์จึงพยากรณ์ความหลังว่า เมื่อ ๒ เดือนที่ผ่านมาแล้วนี้ ไม่สามีก็คนใดคนหนึ่งในครอบครัว ได้ประสพอุบัติเหตุตายไปแล้ว ซึ่งหญิงนั้นรับว่าถูกต้อง คือสามีของเขาถูกรถยนต์ชนตายเมื่อ ๒ เดือนที่ผ่านมาเท่าที่คุณทอง ไพบูลย์ พยากรณ์เวลาที่เกิดเหตุนี้ถูกต้องก็เพราะเขาอ่านเส้นสัมพันธ์ที่เข้ามาสัมพันธ์กันนั้นออกประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งเขาทำการวัดเส้นชีวิตในมือนั้นได้อย่างถูกต้อง และประการที่ ๓ คือเขาเข้าใจหลักเกณฑ์ของการพยากรณ์ คือพยากรณ์ว่าเรื่องนั้น ๆ จะเกิดขึ้นก่อนเดือนเกิด ๑ เดือน เมื่อผู้ศึกษาสามารถจะกระทำถูกต้องตามหลัก ๓ ประการดังนี้แล้ว การพยากรณ์ไม่ว่าเรื่องใด ๆ ก็จะเป็นการถูกต้องทั้งสิ้น

ส่วนถ้าเป็นกรณีย์พิเศษ คือเรื่องที่เกิดขึ้นนั้นจะไม่เกิดขึ้นก่อนเดือนเกิด เราจะรู้ได้อย่างไร ? เรื่องนี้ก็ต้องเกี่ยวกับความชำนาญของผู้นั้น คือถ้ามีความชำนาญมากพอแล้ว ก็จะสามารถทราบได้เหมือนดังที่ผู้บรรยายได้พยากรณ์อยู่ในเวลานี้ ไม่ว่าเรื่องใดจะเกิดขึ้นในตอนใดของอายุนั้น ผู้บรรยายก็สามารถจะทราบได้ทันที เรื่องที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะในระยะของอายุหนึ่ง ๆ นั้น มีช่องห่างกันอยู่ประมาณ ๑ มิลลิเมตร ซึ่งในระยะเท่านี้เราก็พอจะมองเห็นได้ว่า เรื่องนั้น ๆ จะเกิดขึ้นในเดือนใดของอายุนั้น เพราะในช่องระยะที่สั้นนี้ก็ย่อมมีต้นและปลายอยู่ในช่องนั้นด้วย ถ้าเราใช้แว่นขยาย

เข้าช่วยแล้ว ก็สามารถจะแยกช่องนั้นให้ห่างออกไปได้อีกมาก และเมื่อช่องนั้นห่างออกไปแล้ว เรื่องที่เกิดในช่องนั้น ๆ จะเป็นตอนต้นตอนกลางหรือตอนปลายของอายุนั้น ก็สามารถจะทราบได้

เท่าที่บรรยายมานี้ ย่อมหมายถึงความละเอียดถี่ถ้วน และความประณีตของการวัดเส้นชีวิตนั้นอย่างหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่งเกี่ยวกับความสามารถจะอ่านเส้นที่เข้ามาสัมพันธ์กันนั้นให้ออก ส่วนความแน่นอนของเวลาที่เกิดเหตุนั้น นอกจากหลักเกณฑ์ ๒ ประการนี้แล้ว จะต้องเกี่ยวกับการพยากรณ์ความหลังด้วย เช่นเราเห็นว่าคน ๆ นั้นเกิดมีเส้นลาภได้เงินก้อนขึ้นในระยะใด เมื่อเราพยากรณ์ความหลังของบุคคลผู้นั้นดูว่าเขาเคยได้เงินก้อนมาแล้วเมื่อนั้นเมื่อนี้ ถ้าเขาบอกว่าได้เงินก้อนจริง แต่เวลานั้นถูกหรือไม่ถูกเราก็รวมเรื่องที่จะเกิดขึ้น ข้างหน้านั้นให้ใกล้เข้ามาหรือไกลออกไป ตามขนาดและตามระยะที่เราเห็นว่าจะใกล้และกับเรื่องที่เกิดมาแล้วสักเท่าใด และประมาณว่าจะตกอยู่ในเดือนใดของอายุนั้น การพยากรณ์ความหลังที่ผู้บรรยายได้เคยพยากรณ์มาแล้ว โดยพยากรณ์ว่าเรื่องนั้น ๆ ไม่เกิดก่อนเดือนเกิดนั้นก็ถูกต้องอยู่เสมอ ด้วยการใช้กำหนดความสั้นยาวที่เกิดขึ้นในช่องชีวิตนั้น ๆ

อนึ่ง เรื่องการพยากรณ์นี้จะต้องเกี่ยวกับความชำนาญเป็นหลักใหญ่ คือพอเห็นเส้นนั้น ๆ ก็จะอ่านออกได้ทันทีว่า เส้นที่เห็นอยู่นั้นแปลว่าอะไร และเรื่องนั้นจะเกิดขึ้นในตอนใดของชีวิต ไม่ว่าเรื่องเหล่านั้นจะผ่านมาแล้วหรืออยู่ข้างหน้า อันนี้ถ้าจะเปรียบก็เหมือนคนที่หัดขับรถยนต์ใหม่ ๆ

ถ้าคน ๆ นั้นยังขับรถไม่ชำนาญพอ เรื่องความรู้ที่เกี่ยวด้วยรถยนต์นั้นก็จะไม่มีความรู้เท่าใด สักแต่ว่าขับรถให้แล่นไปได้เท่านั้น แต่ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดก็ตามขับรถยนต์มาจนมีความชำนาญมากเป็นเวลาหลายปีแล้ว พอเครื่องยนต์ดังผิดปกติขึ้นมา ผู้นั้นก็จะทราบได้ทันทีว่าการที่รถมีเสียงดังผิดปกติขึ้นมานั้นเป็นเพราะอะไร เช่นเครื่องยนต์ร้อนจัด น้ำแห้ง น้ำมันหมด หัวเทียนบอดหรือรถวิ่ง ๒ สูบ ๓ สูบ เป็นต้น เขาก็จะทราบความเปลี่ยนแปลงของรถคันนั้นได้ โดยไม่ต้องลงไปดูเลย การที่เขาสามารถจะรู้ได้ดังที่ว่ามาแล้วนี้ก็เพราะความชำนาญนั่นเอง

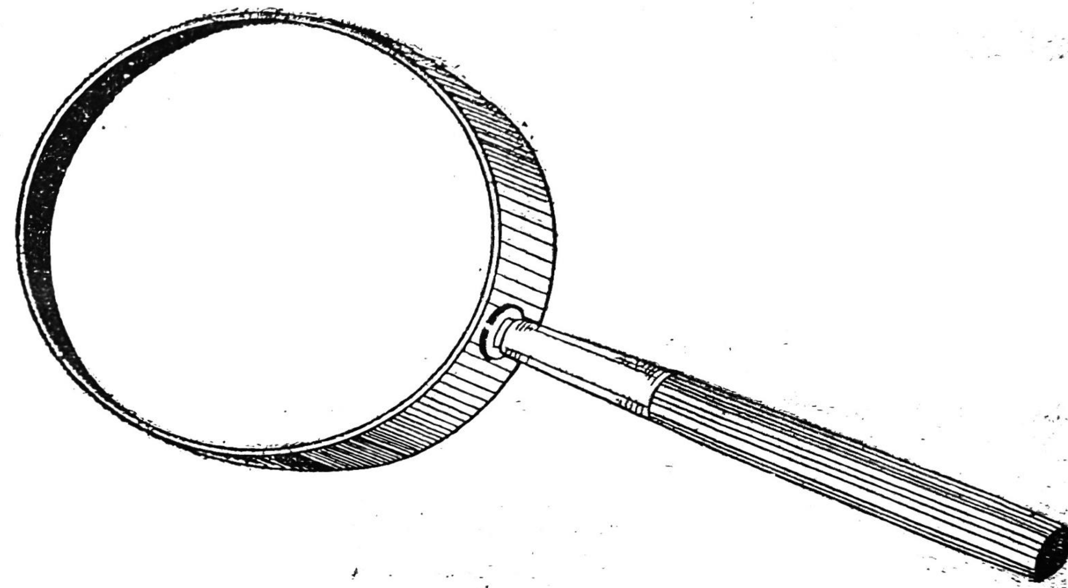
*การเรียนวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬก็เช่นเดียวกัน ถ้าเรียนไปนาน ๆ เข้าพยายามอ่านเส้นบนลายมือจริงให้มาก ไม่ช้าเราก็จะมีความชำนาญขึ้นเอง แต่อย่าลืมว่าสิ่งใดที่ไม่รู้อย่าบอกว่ารู้ เพราะการที่ทำดังนั้นก็เหมือนกับฝึกหัดตัวเองให้เป็นคนโกหก ครั้นเคยชินเข้าก็เลยกลายเป็นคนที่ชอบโกหกไปเสียทั้งสิ้น เอาความจริงอะไรไม่ได้แม้แต่สักอย่างเดียว แต่ถ้าเราฝึกหัดตัวให้เป็นนักเรียน คือสิ่งใดไม่รู้เราก็พยายามค้นตำราดูให้รู้ ถ้าสิ่งใดเรียนไม่เข้าใจพยายามเรียนให้เข้าใจ ถ้าสิ่งใดตำราไม่มี เราก็พยายามค้นคว้าอ่านเอาเองจนกระทั่งอ่านออก เนื่องจากเส้นในลายมือของคนเรานี้ ย่อมจะมาจากเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้นเท่านั้น เรื่องอะไร ๆ ก็มาจากเส้นหลัก ๒๗ เส้นนี้ทั้งสิ้น ถ้าเราพยายามฝึกหัดตัวเองโดยไม่ยอมโกหกแล้ว ผู้นั้นก็จะมีความรอบรู้ในวิชานี้ได้อย่างแน่นอนเหมือนชีวิตของผู้บรรยายที่ได้ผ่านมาแล้วแต่หลัง ชั้นแรกได้พยายามเรียนจากตำราทั้งโลกแต่ก็อ่านเส้นบนลายมือคนไม่ออก ส่วนในใจนั้นคิดอยู่ว่าถ้าอ่านไม่ออกแล้ว

จะไม่ยอมโกหกตัวเอง และไม่ยอมโกหกผู้อื่นเป็นอันขาด อย่างที่นักดูลายมือทั้งโลกเขาทำกันคืออ่านไม่ออก แต่พยายามโก๋หกทั้งตัวเองและผู้อื่นว่าอ่านออก ผลสุดท้ายก็เลยต้องหากินทั้ง ๆ ที่ต้องโกหกเขามาเรื่อย ๆ ไม่มีวันจะรู้จักวิชาที่แท้จริงไปจนวันตาย ส่วนผู้บรรยายไม่เช่นนั้นมีความคิดว่า ถ้าวิชานี้เป็นของไม่จริงและต้องโกหกคนอื่นแล้ว ก็ยังมีอาชีพอีกมากที่ไม่ต้องโกหกเขากิน ไปทำอาชีพอื่น ๆ เสียดีกว่า

เครื่องมือในการพยากรณ์

เมื่อเราเริ่มการเรียนวิชานี้ หรือเมื่อเราท่องบ่นตำราไปได้เพียง ๖–๗ บทเรียน เราก็ต้องเตรียมเครื่องมือ เครื่องใช้ในการเรียนไว้ให้ครบถ้วน เหมือนหนึ่งผู้ที่จะเป็นนักมวย เมื่อเริ่มฝึกซ้อมจะเป็นนักมวยก็ต้องเตรียมเครื่องมือเครื่องใช้ในการเรียนวิชามวยให้ครบ เช่นเตรียมเชือกเพื่อเอามาหัดกระโดด เตรียมกระสอบทรายไว้ซ้อมชก เพื่อจะให้มีหมัดที่หนักหน่วง เตรียมนวมเพื่อเอามาต่อยกับเพื่อน ๆ หรือผู้ฝึกหัดแล้วก็ต้องเตรียมออกวิ่งในเวลาเช้า ๆ เพื่อฝึกหัดให้แข้งขาทำงานได้ดี ฉันใดก็ตามการเรียนวิชานี้ก็เหมือนกัน เมื่อจับการเรียนเข้าผู้ศึกษาก็ต้องเตรียมเครื่องมือเครื่องใช้ในการเรียนให้ครบ สิ่งที่จะต้องเตรียมเป็นครั้งแรกก็คือ

๑. ไม้บรรทัดบางที่เป็นรูปสามเหลี่ยมหน้าจั่ว ไม้บรรทัดแบบนี้เท่าที่เคยซื้อมาแล้ว มีขายเป็นชุด ๆ หนึ่งมีรวมกันหลายอย่างเช่น เป็นรูปตรงบ้างเป็นรูปวงเดือนบ้าง เป็นรูปสามเหลี่ยมทะแยงมุมบ้าง และเป็นรูปสามเหลี่ยมหน้าจั่วบ้าง โดยมากผู้ขายบังคับให้ซื้อทั้งแผง เมื่อซื้อมาแล้วก็เลือกใช้แต่เฉพาะอันเดียว คืออันที่เป็นสามเหลี่ยมหน้าจั่วเท่านั้น

ภาพที่ ๑๐
แสดงภาพแว่นขยาย

๒. แว่นขยาย ๑ อันซึ่งมีความขยายพอสมควร อันแว่นขยายนี้ถ้ายังไม่ได้ตั้งสำนักงานเพื่อพยากรณ์จริง ๆ ใช้แต่อันเล็ก ๆ หน่อยก็ได้ เพราะจะได้ใช้ติดตัวไปไหนมาไหนได้สะดวก ถ้าอันใหญ่มากใช้ติดตัวไปมักเกะกะ สำหรับแว่นขยายนั้นที่มีความขยายมากเกินไปก็ใช้ไม่ได้ เพราะเมื่อแว่นขยายมากเกินไป จะทำให้เส้นลายมือที่เราขยายออกนั้น ขยายมากจนทำให้เส้นพร่า ๆ เลือนหายไปหมด มองดูไม่รู้ว่าเส้นนั้นมีรูปร่างเป็นอย่างไร เอามาเป็นหลักการพยากรณ์ไม่ได้ เรื่องนี้เคยถูกกับผู้บรรยายมาด้วยตนเอง เนื่องจากไปอ่านหนังสือของผู้แต่งตำราท่านหนึ่ง ที่ถือตัวว่าเป็นโหรใหญ่ ท่านโหรคนนั้นกล่าวว่าคนที่ดูลายมือเป็นนั้นจำเป็นจะต้องใช้แว่นขยายที่มีกำลังมาก จึงจะเรียกว่าดูลายมือเป็น แต่เมื่อไปซื้อแว่นขยาย

ที่มีกำลังมากมาแล้ว ปรากฏว่าแว่นนั้นขยายออกมากเกินไป จนไม่สามารถจะมองให้รู้ว่าเส้นที่เห็นนั้นคือเส้นอะไร ผลสุดท้ายปรากฏว่าเสียเงินเปล่าเพราะเชื่อในคำพูดของโหรท่านนั้นพูดส่งเดชไปเท่านั้นเอง และเข้าใจว่าเขาเองไม่รู้วิชาดูลายมือเลย สักแต่ว่าเป็นนักคัดลอกตำราเท่านั้น

๓. เตรียมเครื่องสำหรับพิมพ์ลายมือ เครื่องสำหรับพิมพ์ลายมือนี้ได้อธิบายไว้อย่างละเอียดแล้วในบทที่ ๑ เช่นมีแท่นสำหรับรองกระจก กระจกสำหรับละเลงหมึก ลูกกลิ้งยางสำหรับละเลงหมึก หลอดหมึกพิมพ์สำหรับใช้พิมพ์มือโดยเฉพาะ เครื่องพิมพ์มือนี้ต้องทำเองบ้างและซื้อเอาบ้าง

๔. สมุดปกแข็งเล่มใหญ่ ๆ กระดาษดีมากที่สุดขนาด ๑๐๐ แผ่น หรือ ๑๕๐ แผ่นก็ได้ ๑ เล่ม หรือใช้กระดาษพิมพ์ก็ได้ สำหรับเอามาไว้พิมพ์มือผู้ที่มาให้พยากรณ์ หรือไปหาพิมพ์เอาเองก็ได้

การที่เราจำเป็นจะต้องเตรียมเครื่องมือเหล่านี้ให้พร้อมนั้น ก็เพราะเมื่อเราจำเส้นต่าง ๆ ที่ผสมกันได้เพียง ๒ เส้น เราก็จะเริ่มเป็นนักพยากรณ์ได้แล้ว แต่เมื่อก่อนที่จะพยากรณ์นั้น เราก็ควรพิมพ์ลายมือของผู้นั้นใส่สมุดไว้ เส้นลายมือใดที่ยังอ่านไม่ออก เราก็ไปเปิดตำราอ่านต่อไป เมื่ออ่านออกแล้วจะบอกเรื่องนั้น ๆ กับเจ้าของมือนั้นไปอีกก็ได้ ในลักษณะนี้เราควรจะจดชื่อและที่อยู่อายุของผู้นั้นไว้ด้วย การที่จำเป็นจะต้องพิมพ์ลายมือคนต่าง ๆ ไว้ให้มาก แล้วเก็บเข้าแฟ้มไว้ตามแบบนี้ นาน ๆ เข้าเมื่อเราเรียนไป ๆ เส้นหนึ่งเส้นใดที่ยังอ่านไม่ออกก็พยายามเอามาอ่านให้ออก พูดง่าย ๆ ก็คือพิมพ์เอาไว้เรียนนั่นเอง

การพิมพ์ลายมือให้ได้มาตรฐานที่แน่นอนนั้น ได้บรรยายไว้อย่างละเอียดแล้วในบทเรียนข้างต้น ในที่นี้จะไม่บรรยายอีก ขอให้ท่านผู้ที่ต้องการจะศึกษาวิชานี้ทุกท่านจงมีความขยันหมั่นเพียร และทำตามคำแนะนำจากตำรานี้ทุก ๆ บทเรียน ท่านจะเป็นผู้ที่รอบรู้ในวิชานี้อย่างแตกฉานในเวลาอันรวดเร็วเพราะผู้เขียนตำรานี้ไม่ใช่นักลอกตำรา หรือนักแต่งหนังสือ การเขียนตำรานี้เป็นการเขียนออกมาจากความรู้ของตนเองและได้เขียนออกมาจากหลักวิชาล้วน ๆ เท่าที่ตนเองได้ค้นคว้ามา และปฏิบัติได้ผลอยู่แล้ว ก่อนที่จะจบข้อความในบทเรียนบทนี้ลงไป ขอตักเตือนว่าถ้าท่านต้องการจะเป็นผู้ที่รอบรู้ในวิชาอย่างแท้จริงแล้ว เมื่อท่านจับเรียนเข้าอย่าได้ทอดทิ้งเสียเป็นอันขาด ควรทำการศึกษาไปเรื่อย ๆ ไม่ช้าไม่นานก็จะรู้ไปเอง ไม่ถึงกับจะต้องใช้เวลาทั้งหมดไปนั่งเล่าเรียนก็ได้ ทั้งวิชานี้ก็เหมาะสำหรับเป็นความรู้รอบตัว และจะทำให้เข้าสมาคมได้อย่างสนุกสนานอีกด้วย

บทที่ ๘

ว่าด้วยเส้นที่ไม่เกี่ยวกับเส้นหลัก

เพื่อให้ผู้ที่มาทำการศึกษาตำรานี้ได้ทราบว่า อันเส้นต่าง เท่าที่เกิดขึ้นบนลายมือของคนเรานี้ ก็มีเส้นที่ไม่เกี่ยวกับเส้นหลักเกิดขึ้นบ้างเหมือนกัน เส้นต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวด้วยเส้นหลักนี้ ถ้าจะเปรียบกับการเรียนหนังสือไทยเรา ก็เหมือนดังที่เราเรียนรู้ถึงเรื่องไปยาลน้อย, ไปยาลใหญ่, จุดคอมม่า, หรือการันต์ เป็นต้น เพราะเครื่องหมายต่าง ๆ เหล่านี้ ไม่ได้เกี่ยวกับตัวสระหรือพยัญชนะตัวใดทั้งสิ้น

การเรียนว่าด้วยเส้นที่ไม่เกี่ยวกับเส้นหลักนี้ จะต้องเรียนเหมือนกับที่เขาเรียนหนังสือจีน คือเรียนไปตัวหนึ่งจำไปตัวหนึ่ง ความอันที่จริงแล้วการเรียนถึงเส้นที่ไม่เกี่ยวกับเส้นหลักนี้ ควรจะไปทำเป็นบทเรียนไว้ในชั้นมัธยม แต่เมื่อได้พิจารณาดูอีกครั้งหนึ่งแล้ว ถ้าไม่ทำบทเรียนถึงเส้นที่ไม่เกี่ยวกับเส้นหลักนี้ไว้เสียก่อน ผู้ศึกษาทุกคนที่ทำการเรียนในชั้นประถม เมื่อได้พบเห็นเส้นเหล่านี้ขึ้นในลายมือใดแล้วจะไม่รู้จัก เพราะเส้นเหล่านี้ไม่ใช่เส้นหลักเส้นใดเส้นหนึ่ง ครั้นเมื่อไม่รู้จักแล้วก็อาจจะเหมาเอาว่า ผู้รวบรวมตำรานี้ไม่รู้วิชานี้อย่างแท้จริงก็ได้ จึงเห็นสมควรจะต้องทำบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นที่ไม่เกี่ยวด้วยเส้นหลักนี้ขึ้นไว้ในชั้นประถมนี้เสียก่อน เมื่อผู้ศึกษาไปพบเห็นเส้นเหล่านี้เกิดขึ้นในลายมือใด ก็จะทราบคำแปลของเส้นเหล่านี้ได้ทันที หรือถ้าและผู้ศึกษาคนใดเมื่ออ่านบทเรียนนี้แล้วยัง

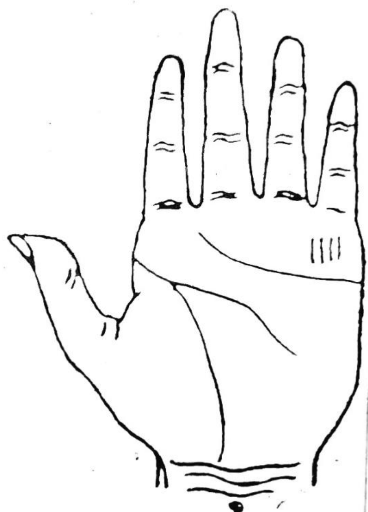
จำไม่ได้ ก็จะได้นึกถึงบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นที่ไม่เกี่ยวกับเส้นหลักนี้ เมื่อพลิกมาดูอีกครั้งหนึ่ง ก็จะทราบความหมายของเส้นซึ่งไม่เกี่ยวกับเส้นหลักนี้ได้

อันเส้นที่ไม่เกี่ยวกับเส้นหลักนี้ แต่ละเส้นก็มักเป็น "โคต" เสียเป็นส่วนมาก คือเส้นเหล่านี้ให้ผลไปตลอดชีวิตของผู้นั้นหรือให้ผลขึ้นเป็นบางครั้งบางคราวก็ได้ อนึ่ง เส้นบางเส้นที่มีลักษณะคล้าย ๆ กัน แต่เส้นเหล่านี้ให้ความหมายไปได้หลาย ๆ อย่างก็มี ให้ผู้ศึกษาพึงสังเกตลักษณะที่ผิดแปลกแตกต่างกันเพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเส้นเหล่านี้ไว้ด้วย นอกจากที่ให้สังเกตรูปร่างของเส้นที่เขียนขึ้นไว้แล้ว ผู้ศึกษาทุกคนจะต้องอ่านคำบรรยายให้เข้าใจจริง ๆ เพราะการอ่านคำบรรยายนั้น จะเป็นหลักวิชาขั้นสูงต่อไป เนื่องจากในชั้นสูงของวิชานี้ เช่นในชั้นมัธยมเป็นต้น บางครั้งผู้ศึกษาจะต้องอ่านคำบรรยายอย่างเดียว ไม่จำเป็นจะต้องเขียนรูปร่างของเส้นแสดงเอาไว้ก็ได้ หรือบางทีอาจจะเขียนเอาไว้แต่เส้น และบรรยายไปว่าเมื่อเส้นนั้น ๆ มีรูปร่างอย่างนั้นหมายความว่าอย่างนั้น โดยไม่ต้องเขียนรูปมือเอาไว้ก็ได้ หรืออาจจะเท่าแต่บรรยายว่า เมื่อเส้นนั้น ๆ ยาวไปถึงเนินนั้น ๆ หมายความว่าอย่างนั้น โดยไม่ต้องเขียนรูปอะไรไว้เลยก็มี ซึ่งเมื่อผู้ศึกษาอ่านเรื่องเส้นที่บรรยายเอาไว้แล้ว ก็จะต้องตีความหมายเอาเองว่า เนินนั้น ๆ อยู่ที่ไหน และเมื่อเส้นเหล่านั้นยาวไปหรือสั้นไปอย่างหนึ่งอย่างใดแล้ว เส้นต่าง ๆ เท่าที่บรรยายไปนั้น จะต้องมีรูปร่างอย่างไร เนื่องจากถ้าได้ศึกษาสูงขึ้นไปการเรียนก็ต้องรวบรัดมากขึ้นตามความรู้ของผู้ศึกษาที่เพิ่มมากขึ้นด้วย

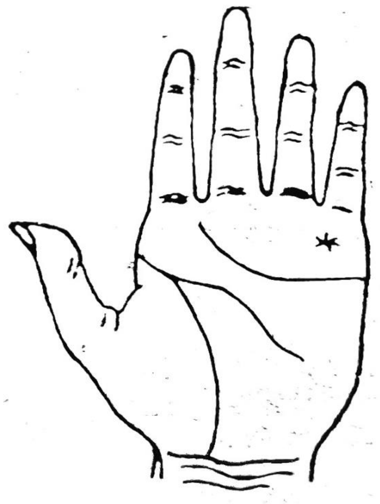
การศึกษาวิชานี้ ก็เหมือนกับการเรียนหนังสือหรือเรียนวิชาอื่น ๆ

เมื่อผู้ศึกษาเรียนจบชั้นประถมไปแล้ว ครูก็จะไม่ต้องกลับมาสอนนักเรียนคนนั้น ๆ ว่า ก, สระ า, อ่านว่า กาต่อไปอีกการสอนนั้นมีแต่จะรุดหน้าไปเรื่อยๆ การศึกษาวิชานี้ก็เหมือนกัน ความรู้ที่จะต้องเรียนข้างหน้ายังมีอีกมาก ไม่ใช่หนังสือวิชาลายมือตามแบบเก่า ซึ่งผู้ศึกษาจะเรียนสักกี่เล่ม ขั้นถึงก็เรียนแต่เรื่องของมือ เรื่องของนิ้วมือ เรื่องเนินสูงเนินต่ำ เรื่องของการแยกเนิน และเรื่องของเส้นสัก ๒–๓ เส้นก็หมดเรื่อง นอกจากนี้แล้วก็เรียนแต่เรื่องเครื่องหมายลอย ๆ ซึ่งเครื่องหมายที่บอกไว้กับตำราเหล่านั้นได้พยายามดูลายมือคนมาแล้วตั้งหมื่นคนไม่เคยพบก็มี แต่สำหรับวิชาตำรานี้ไม่เช่นนั้น เนื่องจากวิชาที่ผู้ที่รวบรวมได้ทำการค้นคว้าพบมานั้น มีมากมายด้วยกันแม้จะทำตำราที่มีความหนาเท่ากับตำราเล่มที่ท่านถืออยู่นี้สัก ๖–๗ เล่ม วิชาที่รวบรวมไว้นี้ก็ยังไม่หมด และความรู้ของวิชานี้ในแต่ละเล่มนั้นก็ไม่ซ้ำซากกันเลย คือจะต้องเรียนแยกแยะกันออกไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งผู้ศึกษาที่เรียนอย่างแท้จริงนั้น จะมีความรู้แบบผู้วิเศษ คือสามารถจะหยั่งรู้ดินฟ้ามหาสมุทรได้ทั้งสิ้น จึงขอตักเตือนซ้ำอีกว่า ถ้าท่านผู้ใดจะรอบรู้วิชาตามตำรานี้แล้ว ท่านจะต้องเรียนตั้งแต่บทเรียนบทแรกไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งมีความรอบรู้ ชำนาญในบทนั้นแล้ว จึงจะค่อยเรียนในบทต่อ ๆ ไปอีก ถ้ามิฉะนั้นแล้วท่านจะอ่านตำรานี้ไม่รู้เรื่องเลย อนึ่งเส้นที่ไม่เกี่ยวกับเส้นหลักนี้ บางเส้นจะผสมกับเส้นหลักก็ได้ เมื่อผู้ศึกษาเรียนไปแล้วก็จะพบจะเห็นไปเอง

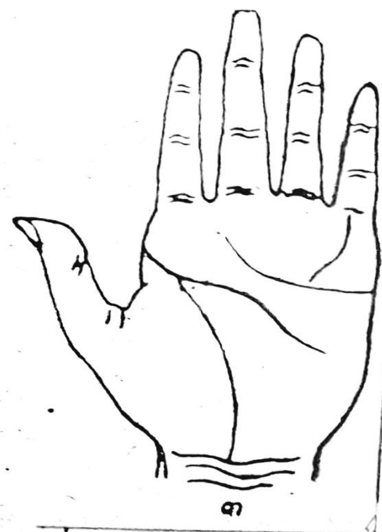
ต่อไปนี้ ให้เรียนดูรูปร่างของเส้นต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวด้วยเส้นหลัก อันรูปร่างของเส้นที่ไม่เกี่ยวด้วยเส้นหลักนี้ มีอยู่มากด้วยกัน แต่ในที่นี้จะนำรูปร่างของเส้นที่ไม่เกี่ยวกับเส้นหลัก โดยเฉพาะเส้นซึ่งมีที่ใช้มากและเห็นได้บ่อย ๆ เท่านั้นมาแสดงไว้ก่อน

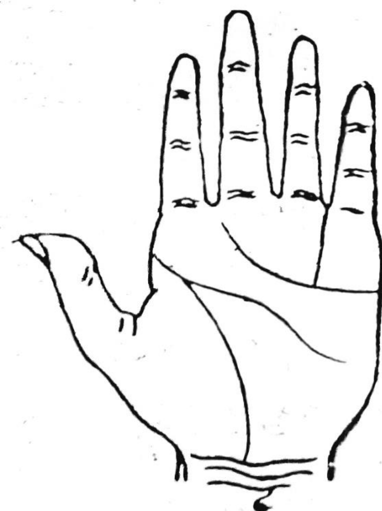
๑. มีเส้นขีดเป็นเส้นขึ้นเฉย ๆ ที่เนินเรื่องคู่ เส้นนี้จะขีดขึ้นเป็นเส้นเดียวหรือหลายเส้นก็ได้ บางลายมือมีมากตั้ง ๖–๗ เส้นก็มี เส้นเหล่านี้ต้องไม่เกี่ยวกันกับเส้นเรื่องคู่ เพราะถ้ามีการเกี่ยวพันกันกับเส้นเรื่องคู่แล้ว อาจจะมีความหมายเป็นอย่างอื่นไปก็ได้ เส้นเหล่านี้แสดงว่าเจ้า ของมือนั้น เป็นคนชอบ เจรจาพาทีหรือเจรจาไพเราะเสนาะหูอยู่เสมอ และการเจรจาของเจ้าของมือนั้นจะชอบเจรจา ในเรื่องอะไร ให้ดูตามเส้นหลักใหญ่ที่ปรากฏอยู่ในลายมือนั้น (เช่นคนที่มีเส้นวาสนาการเมืองมักชอบเจรจาด้วยเรื่องที่เกี่ยวด้วยการเมืองเป็นต้น)

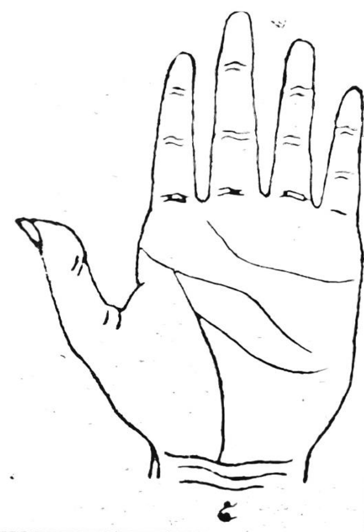
๒. เกิดเป็นรูปดาวขึ้นที่เนินเรื่องคู่ ดาวนี้จะเล็กหรือใหญ่ก็เหมือนกัน (ดาวเล็กให้อำนาจน้อยกว่า ถ้าดาวใหญ่ให้อำนาจมากกว่า) รูปดาวที่เกิดขึ้นที่เนินเรื่องคู่นี้ จะต้องไม่เกี่ยวพันกับเส้นเรื่องคู่ดังกล่าวมาแล้ว หมายถึงเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่ชอบเจรจาหรือเจรจาไพเราะเสนาะหูอยู่เสมอ เช่นเดียวกันกับเครื่องหมายดังกล่าวมาแล้ว (เช่นถ้ามีเส้นการค้าหมายถึงชอบเจรจาในเรื่องที่เกี่ยวด้วยการค้าขายเป็นต้น)

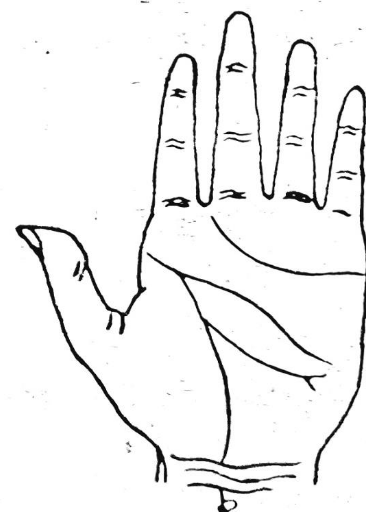
๓. มีเส้นขีดยาวเกิดขึ้นที่เนินเรื่องคู่ เส้นนี้ขีดมาจากโคนของนิ้วก้อย ลงมาจดกับเส้นหัวใจ บางเส้นขึ้นเอียงมาทางช่องเสียหาย หรือเกิดขึ้นตรงที่ต่อระหว่างช่องเสียหายกับเนินเรื่องคู่ เส้นที่ว่านี้คือเส้นการค้า หมายถึงเจ้าของมือนั้นจะต้องมีกิจการที่เกี่ยวด้วยการค้าขายเสมอ หรือตลอดชีวิตของผู้นั้นจะต้องมีการหากินด้วยการค้าขายอยู่เรื่อย ๆ ก็ได้ ถึงจะมีงานอื่นก็จะมีการค้าอยู่ด้วย (กิจการค้าหมายถึงกิจการที่มีการลงทุนเพื่อเอากำไรทุกชนิด)

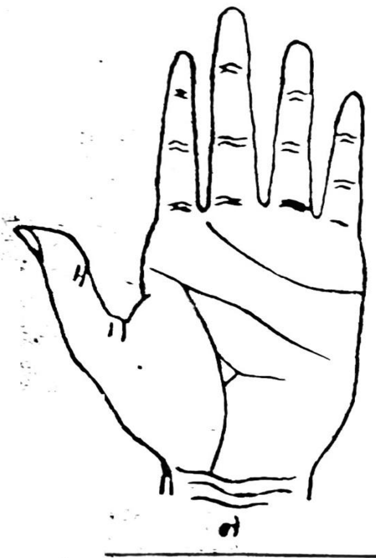
๔. มีเส้นขีดยาวอยู่บนเนินเรื่องคู่ แต่เส้นนี้ตอนปลายพุ่งไปลงที่ช่องเสียหายมากกว่าเส้นที่กล่าวแล้ว และตอนโคนของเส้นลงมาจดกับเส้นหัวใจด้วย เส้นนี้คือเส้นการค้า เช่นเดียวกันกับเส้นที่กล่าวแล้ว แต่คนที่มีเส้นการค้าชนิดนี้ เป็นเส้นการค้าที่ไม่ค่อยดี คือคนที่มีกิจการค้าแล้วมักขาดทุนบ่อย ๆ การค้าไม่ค่อยจะเจริญรุ่งเรือง หรือเป็นการค้าที่ได้บ้างเสียบ้างไปเรื่อย ๆ ทำการค้าใหญ่โตไม่ค่อยได้

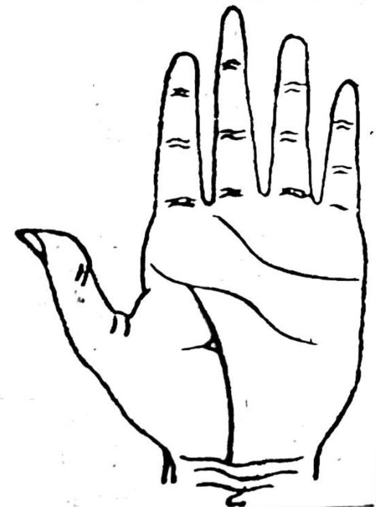
๕. มีเส้นขีดออกจากเส้นชีวิต เส้นนี้ขีดยาวผ่านที่ราบลำบาก ปลายพุ่งไปอยู่ใต้เส้นสมอง เส้นนี้เป็นเส้นรวมระหว่างเส้นสมอง เส้นเดินทางและเส้นโรคประสาทสมอง แต่ชื่อของเส้น ๆ นี้เรียกว่า "เส้นหัวใจไปอื่น" คือเจ้าของมือนั้นเมื่ออยู่ที่ใด ก็คิดแต่จะไปที่อื่นอยู่เสมอ หรืออยู่กับคู่คนใด ก็คิดแต่จะทิ้งคู่นั้นไปก็ได้ แต่ถ้าอยากทราบว่าเจ้าของมือนั้นมีหัวใจไปอื่นเพราะเรื่องอะไร ก็ต้องดูเส้นหลักใหญ่ที่เข้ามาประกอบกับเส้นนี้อีกทอดหนึ่ง

๖. มีเส้นขีดออกจากเส้นชีวิตพุ่งไปอยู่ภายใต้เส้นสมอง เหมือนเส้นหัวใจไปอื่นดังที่กล่าวมาแล้ว แต่เส้นนี้ตอนปลายที่พุ่งไปอยู่ภายใต้เส้นสมองนั้นแตกออกเป็น ๒ ง่ามด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีหัวใจไปอื่นอยู่เสมอ แต่ความคิดที่ว่าหัวใจไปอื่นนั้น เมื่อคิดไปแล้วภายหลังก็ล้มเลิกไป หรือคิดกลับไปกลับมาไม่กระทำจริง ๆ เหมือนกับความคิดนั้น (มีลักษณะ ๒ จิต ๒ ใจอยู่เรื่อย)

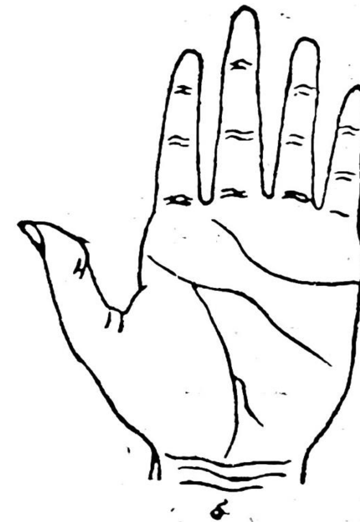
๗. มีเส้นเป็นรูปร่างง่ามหนังสติ๊กเข้ามาชนอยู่กับเส้นชีวิต อยู่ทางภายในเส้นชีวิต เส้นที่เป็นรูปง่ามนี้มีลักษณะเหมือนกับเส้นวิ่งเต้นที่ย่อลงแล้ว (เส้นนี้แสดงว่ารูปร่างไว้ประกอบกับเส้นชีวิตครั้งหนึ่งแล้ว) เส้นนี้ไม่ใช่เส้นหลักเส้นใดเส้นหนึ่ง เป็นเครื่องหมายจำเพาะหมายถึงการจากไป และการจากไปนั้นย่อมหมายถึงการจากไประหว่างคู่ครองของตน คือตนเองจะต้องจากคู่ไปอยู่ที่อื่น หรือคู่จากเจ้าของมือไปก็ได้ เส้นเครื่องหมายจากไปนี้ถ้าเป็นเส้นใหญ่หมายถึงการจากไปนั้นจะต้องไปนาน ถ้าเป็นเส้นเล็ก ๆ หมายถึงการจากไปไม่นานก็กลับมา

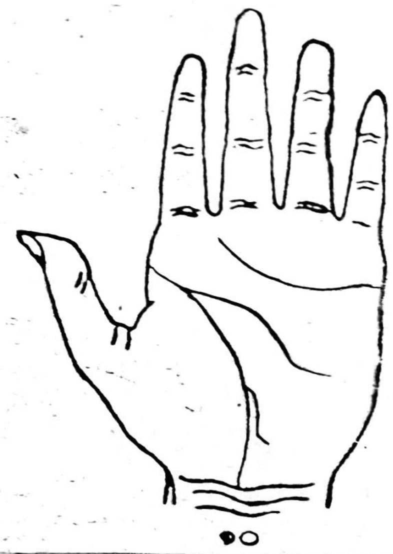
๘. เส้นเครื่องหมาย "จากไป" เกิดขึ้นภายนอกเส้นชีวิต ปลายชี้ไปทางเนินครอบครัว หมายถึงการจากไปของเจ้าของมือนั้นจากไปอยู่บ้านเดิมของเขา หรือจากไปอยู่กับญาติพี่น้องของเขา แต่ถ้าเส้นเครื่องหมายจากไปนี้เกิดขึ้นภายในเส้นชีวิต เหมือนดังที่กล่าวมาแล้วในหมายเลข ๗ หมายถึงการจากไปนั้น ผู้จากไปไปอยู่ที่อื่นไม่ได้ไปอยู่กับพี่น้องหรือเครือญาติ (เส้นนี้ครั้งแรกพบบนลายมือของหญิงคนหนึ่ง ซึ่งจากสามีไปทำงานอยู่กับคนอื่นเป็นปี ๆ) แต่เนื่องจากเส้นเครื่องหมาย "จากไป" เป็นง่ามหนังสติ๊ก คือเครื่องหมายของเส้นวิ่งเต้น การจากไปนั้นจึงมีการวนเวียนกลับไปกลับมาอยู่เสมอ ไม่ใช่ไปเลย

ว่าด้วยเส้นลงทุนไม่ได้คืน

เส้นที่แยกลงจากเส้นชีวิตเข้าไปภายในเส้นชีวิต เส้นนี้มีความหมายไปได้หลายประการ แต่หลักใหญ่ของเส้นนี้เรียกว่า "เส้นลงทุนไม่ได้คืน" รูปร่างของเส้นนี้ก็มีลักษณะที่แปลกกันออกไปเล็ก ๆ น้อย ๆ คือเส้นลงทุนไม่ได้คืนบางเส้น เมื่อแยกออกไปจากเส้นชีวิต เส้นนี้แยกออกไปตรง ๆ ก่อนแล้วโค้งก็มี แยกลงไปจากเส้นชีวิตแล้วพุ่งลงไปตรง ๆ ก็มี ที่แยกลงไปสั้น ๆ ก็มี แยกลงไปยาว ๆ ก็มี เส้น ๆ เดียวนี้มีความหมายดังนี้ คือ

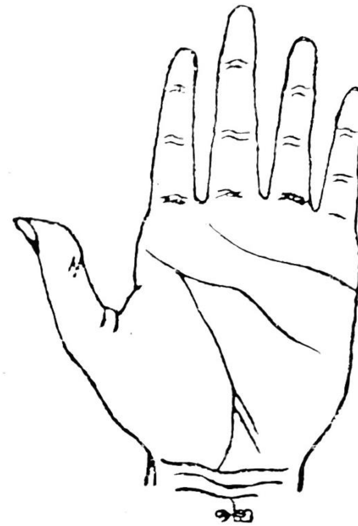
๙. เส้นลงทุนไม่ได้คืนแยกออกจากเส้นชีวิต ตอนต้นของเส้นลงทุนไม่ได้คืน เมื่อแยกออกไปมีลักษณะโค้งก่อน แล้วทางตอนปลายจึงพุ่งห่างออกไป และเส้นลงทุนไม่ได้คืนเส้นนี้มีลักษณะยาวด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นมีลักษณะเป็นนักไถ คือชอบไปรีดไปไถหรือไปขอเงินทองข้าวของ ๆ คนอื่น และเจ้าของมือนั้นมีอำนาจบังคับให้คนอื่นมอบเงินทองให้ด้วย มีความหมายถึงการลงทุนไม่ได้คืน คือทำอะไรเข้าแล้วขาดทุนหมด หรือมีเงินเท่าใดก็ใช้หมดเรื่อย ๆ เจ้าของมือจะมีการเดินทางไกลเสมอ หรือเป็นคนที่อยู่นิ่งไม่ค่อยได้ด้วย (ทำงานอยู่ที่ใดไม่ค่อยทน)

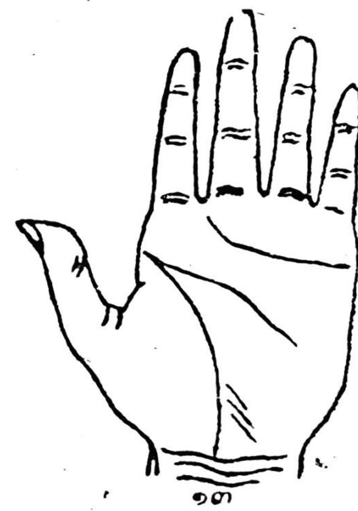
๑๐. เส้นลงทุนไม่ได้คืนแยกออกจากเส้นชีวิต เส้นลงทุนไม่ได้คืนเส้นนี้ เมื่อแยกลงไปจากเส้นชีวิตแล้ว ก็ลงแอบใกล้เส้นชีวิตไปก่อนมีลักษณะเป็นเส้นลาก แต่ตอนปลายของเส้นลงทุน ไม่ได้คืนเส้นนี้ แยกห่าง จากเส้นชีวิตออกไปในภายหลัง มีลักษณะเหมือนเส้นลงทุนไม่ได้คืนเส้นอื่น ๆ แสดงว่าเจ้าของมือนั้น แต่แรกเมื่อลงทุนกระทำกิจการอย่างใดไป กิจการนั้น ๆ ก็จะเจริญรุ่งเรือง หรือได้เงินทองเป็นลาภผลมาเสมอ แต่เมื่อนานไปกิจการที่ลงทุนไปนั้นก็ขาดทุนไปหมดไม่ได้ทุนคืนทั้งเงินที่ลงก่อนและได้มาใหม่ก็หมดเช่นเดียวกัน

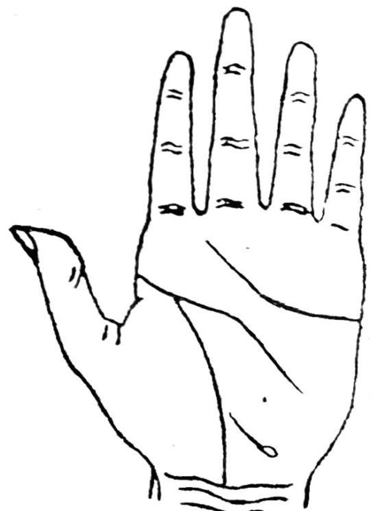
๑๑. เส้นลงทุนไม่ได้คืนแยกลงจากเส้นชีวิตเป็นเส้นใหญ่ เห็นชัดเจนเท่ากับเส้นชีวิต เส้นลงทุนไม่ได้คืนเส้นนี้ มีความหมายถึงว่าเจ้าของมือนั้น จะต้องเป็นกำพร้าพ่อหรือแม่คนใดคนหนึ่งจะต้องตายจากกันไป แต่เมื่อเจ้าของมือนั้นยังอายุน้อยอยู่ มีความหมายถึงการที่จะต้องเป็นนักไถ (ลูกกำพร้ามักมีผู้ช่วยเหลือ) มีความหมายถึงการที่จะต้องเดินทางออกจากบ้านจากที่อยู่ไปอยู่กับผู้อื่น มีความหมายถึงการที่จะต้องโยกย้ายที่อยู่ไปเรื่อยๆ เพราะเส้นเดียวกันนี้มีความหมายถึงการเดินทางด้วย

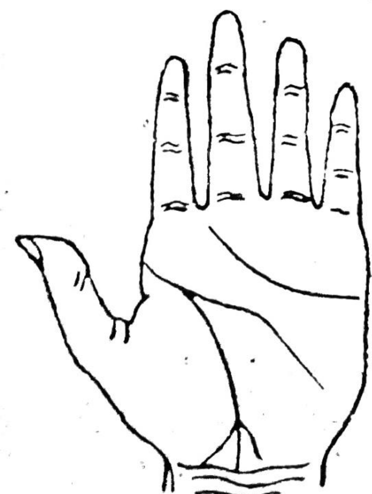
๑๒. เส้นลงทุนไม่ได้คืนแยกออกจากเส้นชีวิตเป็น ๒ เส้นคู่กัน และเส้นลงทุนไม่ได้คืนนี้เป็นเส้นใหญ่และชัดเจน เหมือนกับเส้นชีวิตด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นกำพร้าทั้งพ่อและแม่ คือพ่อแม่ตายหมดตั้งแต่อายุยังน้อย ตัวเองจะต้องเดินทางจากที่อยู่ไปอยู่ในอุปถัมภ์ค้ำชูของผู้อื่น เป็นนักไถที่มีอำนาจมากกว่า มีการเดินทางมากกว่า และใครลงเงินทองให้ก็สูญเปล่าไม่ได้คืน และภายหลังตัวเองก็อยู่เป็นที่ไม่ได้ จะต้องมีการโยกย้ายที่อยู่เสมอ

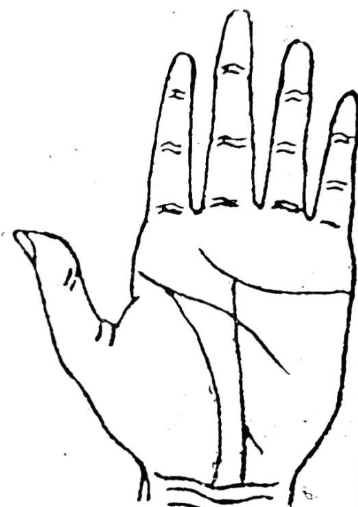
๑๓. เส้นลงทุนไม่ได้คืน แยกออกจากเส้นชีวิตในตอนปลายของเส้นชีวิต เส้นลงทุนไม่ได้คืนเส้นนี้ แยกออกจากท่อนปลายของเส้นชีวิตเป็นหลาย ๆ เส้น คือ ๒ หรือ ๓ เส้นก็ได้ แต่ตอนที่แยกออกจากเส้นชีวิตนั้นไม่ได้ติดกับเส้นชีวิต แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะต้องมีการเดินทางไกลไป เพราะมีผู้อื่นอุปถัมภ์ค้ำชูออกทุนรอนให้ไปเล่าเรียนในวิทยาการ อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยการที่ไม่ต้องออกทุนรอนของตนเอง แต่ภายหลังเมื่อกลับมาแล้วตนเองก็อยู่เป็นที่ไม่ได้ ต้องมีการเดินทางหรือย้ายที่อยู่เสมอ หรือย้ายที่อยู่ไปไกลเท่ากับเส้นลงทุนไม่ได้คืนที่แยกออกนั้น (คล้าย ๆ ข้าราชการที่มีการย้ายที่ทำงานไปเรื่อย ๆ ก็ได้)

๑๔

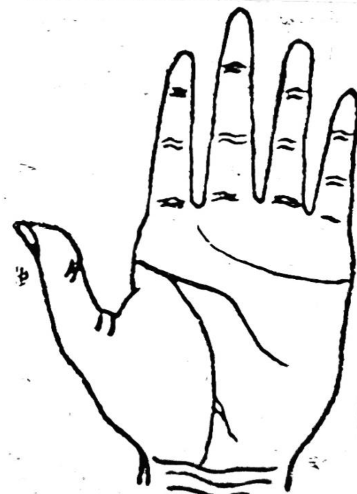
๑๔. เส้นลงทุนไม่ได้คืนมีลักษณะเหมือนเส้นที่กล่าวแล้ว คือแยกออกจากเส้นชีวิตหลาย ๆ เส้น และตอนต้นของเส้นลงทุนไม่ได้คืน ที่แยกออกมาจากเส้นชีวิตนั้นไม่ติดกันกับเส้นชีวิต ตอนปลายที่พุ่งลงมามีเกาะอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้า ของมือ นั้นจะมีผู้ลง ทุนรอนให้เดินทางไกล เพื่อไปศึกษาเล่าเรียนในวิชาอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่เมื่อเดินทางไปแล้ว ก็ไปเกิดเรื่องที่ไม่ดีขึ้นด้วย (เช่นหญิงสาวมีผู้ออกทุนให้เดินทางไปศึกษาแล้วไปเสียตัวเป็นต้น) ถ้าเส้นที่เป็นเกาะนั้นชัดเจนและมีรูปเกาะมากเกินไป เมื่อเดินทางไปแล้วอาจจะไปเสียชีวิตก็ได้

๑๕

๑๕. เส้นลงทุนไม่ได้คืนแยกลงจากเส้นชีวิต อยู่ภายในเส้นชีวิต แต่ภายนอกเส้นชีวิตมีเส้นหลักฐานแยกออกอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อหาเงินมาได้มากน้อยเท่าใด เงินที่หามาได้นั้นจะต้องเอาไปลงทุนสร้างบ้านสร้างสวนเสียหมด หาได้เท่าใดก็ใช้ในเรื่องที่เกี่ยวด้วยหลักฐานนั้นอยู่เรื่อย ๆ ไม่รู้จักหมดสักที และภายหลังตนเองอยู่ในหลักฐานนั้นไม่ได้ จะต้องเดินทางออกจากเส้นหลักฐานนั้นไปอยู่ที่อื่น เพราะเส้นลงทุนไม่ได้คืนนั้น ให้ผลเป็นเส้นเดินทางด้วย

๑๖

๑๖. เส้นลงทุนไม่ได้คืนเกิดขึ้นจากตอนต้นของเส้นวาสนา อยู่ภายในเส้นวาสนา แสดงว่าเจ้าของมือนั้นวาสนามาจากการลงทุนไม่ได้คืน คือเมื่อลงทุนกระทำกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดไปแล้ว ภายหลังกิจการที่ทำนั้นจะขาดทุน เมื่อขาดทุนแล้ว จึงจะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้กำไรมาอีกทอดหนึ่ง หรือการเงินดีขึ้นภายหลังการขาดทุนนั้นแล้วก็ได้ แต่คนชนิดนี้ทำอะไรก็ต้องมีเรื่องขาดทุน และมีเรื่องได้กำไรกลับไปกลับมาอยู่เสมอ และงานที่ทำนั้นต้องมีการเดินทางอยู่เสมอด้วย

๑๗

๑๗. เส้นลงทุนไม่ได้คืนเกิดขึ้นภายในเส้นชีวิตทางท่อนปลายของเส้นชีวิต เส้นลงทุนไม่ได้คืน เส้นนี้มี ลักษณะเหมือนกับเส้น ลงทุนไม่ได้คืนโดยทั่ว ๆ ไป แต่โคนเป็นเกาะอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นคิดจะลงทุน เพื่อทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ไม่ได้ลงทุนเพราะขาดเงินทองหรือมีเหตุขัดข้องอย่างใดเกิดขึ้น ครั้นภายหลังจึงทราบว่าผู้ที่ลงทุนทำไปนั้น ได้ขาดทุนไปแล้ว แต่ตัวเองทั้งไม่ได้ลงทุนและไม่ได้ขาดทุน หรือจะลงทุนไม่ได้คืนแต่ไม่สำเร็จก็ได้

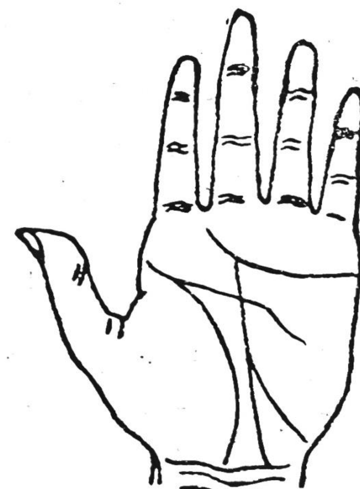
ว่าด้วยเส้นอุปถัมภ์

เส้นอุปถัมภ์นี้ เป็นเส้นที่ไม่เกี่ยวกับเส้นหลักอีกเส้นหนึ่ง แต่เส้นอุปถัมภ์จะอนุมานเป็นเส้นวาสนาก็ได้ เพราะเมื่อเส้นอุปถัมภ์เกิดขึ้นแล้ว เส้นนี้จะเชื่อมต่อกับเส้นวาสนาเกือบทั้งสิ้น แต่ครั้นเมื่อได้พิจารณาโดยละเอียดแล้ว เส้นนี้ก็ไม่ใช่เส้นวาสนาอีกเช่นกัน เพราะเส้นอุปถัมภ์เป็นเส้นที่จะตัดออกมาแล้ว เรียกชื่อของตนเองได้ต่างหากจากเส้นวาสนา ทั้งจะมีปฏิกิริยาขึ้นได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยเส้นวาสนาด้วย ส่วนการสัมพันธ์กันกับเส้นวาสนานั้น เป็นแต่ว่าเมื่อเส้นนี้เกิดขึ้นแล้ว ส่วนมากต้องไปต่อติดกับเส้นวาสนา จึงจะอ่านออกเป็นเรื่องราวรวมกันเข้ากับเส้นวาสนาเท่านั้น

เส้นอุปถัมภ์ ส่วนใหญ่ตอนโคนเกิดขึ้นจากเนินอ่อนโยน และเนินวิปริต แล้วพุ่งปลายไปชนอยู่กับเส้นวาสนาในกลางที่ราบลำบาก แต่เส้นอุปถัมภ์บางเส้นที่ไม่ต่อกับเส้นวาสนาก็มีเหมือนกัน เส้นอุปถัมภ์มีความหมายไปถึงคู่ครองคนรักหรือคนที่เข้ามาอุปถัมภ์ค้ำชูแทบทั้งสิ้น มีเป็นส่วนน้อยที่ให้ความหมายไปเป็นอย่างอื่น

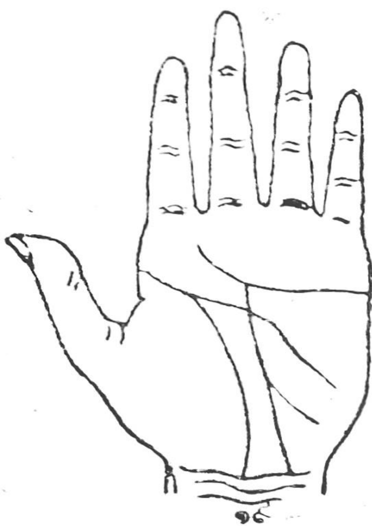
สำหรับคู่ครองที่มาจากเส้นอุปถัมภ์นี้ เป็นความหมายถึงทั้งคู่ครองและหมายถึงการได้รับความช่วยเหลืออุปถัมภ์ค้ำชูจากคู่นั้นด้วย ซึ่งในลักษณะนี้ เส้นอื่น ๆ ที่เกี่ยวด้วยคู่ไม่ได้แสดงไว้ เช่นเส้นคู่หรือเส้นเรื่องคู่โดยมากมักแสดงไปถึงเรื่องคู่หรือคู่ครองแบบอื่น ๆ แต่การได้รับความช่วยเหลืออุ้มชูจากคู่นั้นไม่ค่อยมี

อนึ่งการที่ได้เอาเส้นที่ไม่เกี่ยวกับเส้นหลักนี้ มาบรรยายไว้ก่อนเส้นหลักนั้น ก็เพราะว่าเส้นที่ไม่เกี่ยวกับเส้นหลักนี้มีน้อย จึงได้เอามาบรรยายไว้เสียก่อน ถ้าได้บรรยายถึงเรื่องเส้นหลักแล้ว ก็จำเป็นจะต้องบรรยายติดต่อกันไปเรื่อย ๆ เพราะเส้นหลักนั้นมีมากมายหลายพันเส้นด้วยกัน ส่วนผู้ศึกษาคนใดเมื่อเรียนหรืออ่านถึงเส้นที่ไม่เกี่ยวกับเส้นหลักไปแล้ว แต่ยังจำคำแปลของเส้นบางเส้นไม่ได้ เมื่อไปพบเส้นที่ไม่เกี่ยวกับเส้นหลักนี้ ณ ที่ใด อาจจะพลิกมาหาคำแปล ในบทเรียนถึงเส้นที่ไม่เกี่ยวกับเส้นหลักนี้ก็ได้

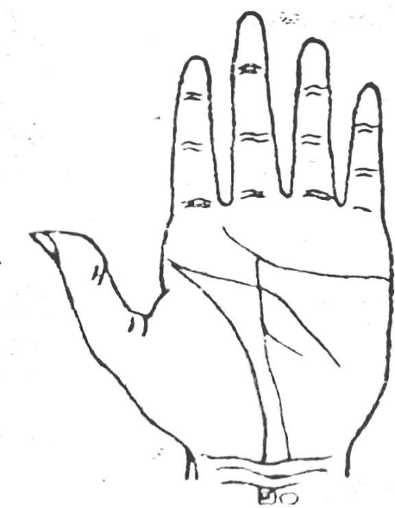

๑๘

๑๘. เส้นอุปถัมภ์พุ่งมาจากเนินวิปริต มาชนอยู่กับเส้นวาสนากลางที่ราบลำบาก แต่เส้นวาสนาเส้นนี้จะต้องพุ่งพ้นเส้นสมองขึ้นไปด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะได้คู่ที่เป็นผู้ที่มีทรัพย์สินเงินทองมาก และคู่นั้นจะอุปถัมภ์ค้ำชูให้ได้รับความสุขสบายใจ คือมีทรัพย์สินเงินทองให้ใช้สรอย หรือมีข้าทาสบริวารคอยรับใช้กิจการงานต่าง ๆ อยู่เรื่อย ๆ เจ้าของมือจะไม่พบกับความอนาทรร้อนใจแต่อย่างใดทั้งสิ้น (คำย่อของคำนี้หมายถึงได้รับความช่วยเหลืออย่างวิปริตผิดแปลก)

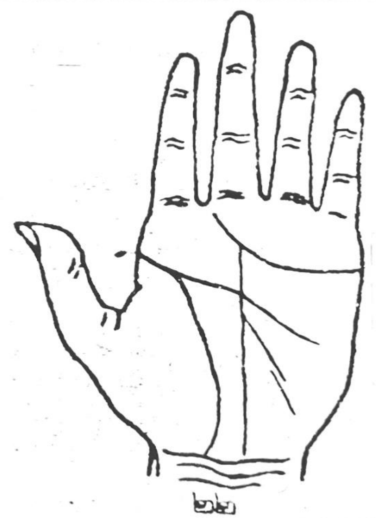
๑๙. เส้นอุปถัมภ์พุ่งมาจากเนินอ่อนโยน (เส้นอุปถัมภ์ที่พุ่งมาจากเนินอ่อนโยนนี้ธรรมดาจะต้องสั้นกว่าเส้นอุปถัมภ์ที่พุ่งมาจากเนินวิปริต) เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้มาชนอยู่กับเส้นวาสนากลางที่ราบลำบากและเส้นวาสนาเส้นนี้ต้องขึ้นพ้นเส้นสมองไปด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะได้คู่ที่มีฐานะพอปานกลาง และคู่นั้นจะช่วยเหลือให้มีความสุขความสบายพอประมาณ คือมีกินมีใช้ และมีความสุขทางจิตใจอยู่เสมอ (หมายถึงช่วยให้รุ่งเรืองด้วย)

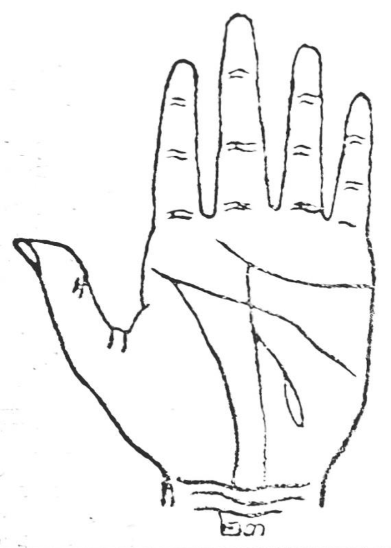
๒๐. เส้นอุปถัมภ์พุ่งมาจากเนินรวดเร็วหรือเนินอ่อนโยนก็ได้ แต่เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้สั้นกว่าเส้นอุปถัมภ์ที่กล่าวแล้ว เส้นอุปถัมภ์พุ่งเข้ามาชนกับเส้นวาสนา และเส้นวาสนาพุ่งพ้นเส้นสมองขึ้นไป แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะได้คู่ในระยะนั้น (ต้องทำการวัดตามหลักวัดเส้นวาสนา แต่บางทีก็เป็นแต่โค๊ตที่บอกไว้เฉย ๆ เมื่อวัดแล้วจะไม่ตรงกับหลักวัดก็มี) แต่คู่นั้นไม่ค่อยจะร่ำรวยนัก เว้นแต่คู่ที่ไม่ร่ำรวยนั้นก็อุปถัมภ์ค้ำชูให้ได้รับความสุขสบายตามสมควรแก่อัตภาพ แม้ไม่ร่ำรวยก็ไม่ทำให้ได้รับความอนาทรร้อนใจแต่อย่างใดทั้งสิ้น

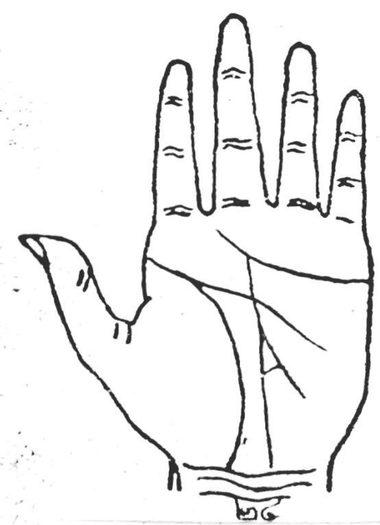
๒๑. เส้นอุปถัมภ์พุ่งมาจากเนินใดก็ได้ คือจะมาจากเนินอ่อนโยนหรือเนินรวดเร็วก็เหมือนกัน แต่เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้สั้นมาก และเมื่อเส้นอุปถัมภ์มาชนกับเส้นวาสนากลางที่ราบลำบากแล้วก็มีเส้นตัดเส้นอุปถัมภ์ ทำให้กลายเป็นรูปกากบาทอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะได้คู่ แต่คู่นั้นเป็นคนจน ภายหลังเมื่อได้คู่นั้นแล้ว ไม่ช้าไม่นานก็จะเกิดความวิบัติต่าง ๆ ขึ้นเรื่อย ๆ ไม่ได้หยุด กิจการที่ทำมาก่อน หรือเงินทองที่มีอยู่จะเสียหายหมดสิ้นไป หรือจะต้องออกจากงานที่ทำอยู่ อาจถึงล้มละลายก็ได้ทำให้ลำบากยากจนลง มีหนี้สินขึ้นหลังจากได้คู่นั้นแล้วด้วย (เส้นนี้คือผู้อุปถัมภ์ทำให้เกิดหนี้สิน)

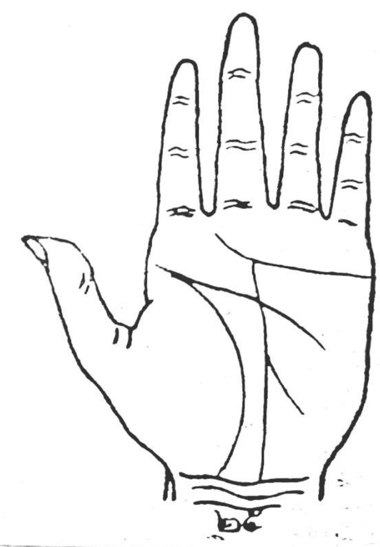
๒๒. เส้นอุปถัมภ์เกิดขึ้นจากเนินอ่อนโยน เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้พุ่งเข้ามาชนเส้นวาสนาในที่ราบลำบาก แต่เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้ขาดออกเป็น ๒ ท่อน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะได้คู่ แต่คู่นั้นจะต้องเลิกทิ้งกันไปเสียคนหนึ่งก่อน ต่อเมื่อได้คู่ใหม่จึงจะอยู่กันได้ไม่ทิ้งกันอีก เส้นอุปถัมภ์ที่ขาดออกจากกันนี้ ตามธรรมดาเส้นที่พุ่งไปอยู่ข้างล่าง ส่วนเส้นที่พุ่งไปชนอยู่กับเส้นวาสนาอยู่ข้างบนเส้นแรก บางทีก็ขาดออกเป็นท่อนตรงกันก็มี แต่ก็มีความหมายอย่างเดียวกัน

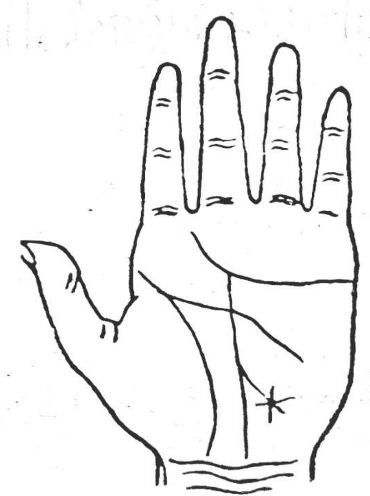
๒๓. เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้พุ่งมาจากเนินใดก็ได้ แต่เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้มีเกาะอยู่บนเส้นด้วย เส้นอุปถัมภ์พุ่งมาชนกับเส้นวาสนาอยู่ในที่ราบลำบาก แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะได้คู่ที่เป็นคนชั่วร้าย หรือเป็นคนที่ไม่ดี เช่นคู่นั้นเป็นคนลักขโมย หรือคู่นั้นมาบังคับให้เจ้าของมือต้องกระทำความผิดความชั่วต่าง ๆ อยู่เสมอ หรือบังคับให้เป็นคนเที่ยวคนหากินก็ได้ เส้นอุปถัมภ์ตามแบบนี้ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะอยู่กับคู่นั้นไม่ได้ ภายหลังจะต้องเลิกทิ้งกันไป (โดยมากทำให้เสียหายทรัพย์สินด้วย)

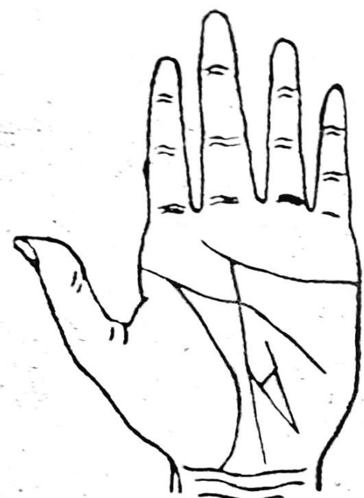
๒๔. เส้นอุปถัมภ์พุ่งมาจากเนินอ่อนโยน เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้ตอนโคนเกิดขึ้นเป็น ๒ เส้น แต่ตอนที่จะเข้ามาชนเส้นชีวิตกลายเป็นเส้นเดียวกัน และมีเส้นหนึ่งเส้นใดตัดตอนกลางของเส้นอุปถัมภ์ ให้กลายเป็นรูปตัวเอ A ขึ้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะได้คู่ลับ ๆ คือได้คู่เป็นเมียน้อยเขา หรือเป็นผัวน้อยก็ได้ แต่คู่นั้นก็อุปถัมภ์ค้ำชูช่วยเหลือในเรื่องการเงินดีอยู่เสมอ (หมายถึงคู่นั้นมีคู่อยู่แล้ว ตนไปได้ที่หลังหรือได้คู่ที่ไม่ออกหน้าออกตา)

๒๕. เส้นอุปถัมภ์เกิดขึ้นในมือใด เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้จะเป็นสั้นหรือยาวก็ได้ ยกเว้นแต่ว่าเส้นอุปถัมภ์นั้นจะมีเครื่องหมายเป็นอย่างอื่นไม่ใช่เส้นอุปถัมภ์เฉย ๆ จึงไม่เกี่ยวกับความหมายอันนี้ ในเส้นลายมือใดมีเส้นอุปถัมภ์ที่ไม่มีเครื่องหมายอย่างใดเกิดขึ้น แสดงว่าเจ้าของมือนั้นกระทำกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยตนเองแล้วไปไม่รอด คือเมื่อกระทำกิจการอย่างใดไปไม่ช้าก็จะเกิดความเสียหายขึ้น เช่นชำท่าจะล้มลง หรือมีลักษณะจะต้องออกจากงานเป็นต้น ต่อเมื่อใดมีผู้มาช่วยเหลือ เมื่อนั้นจึงจะไปรอด และแสดงว่าจะต้องมีผู้ช่วยเหลืออยู่เสมอด้วย

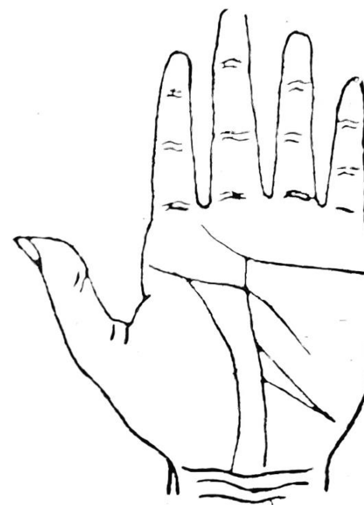
๒๖. เส้นอุปถัมภ์เกิดขึ้นจากเนินอ่อนโยน เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้ตอนโคนมีรูปเหมือนดาวอยู่ด้วย เส้นอุปถัมภ์พุ่งเข้ามาชนเส้นวาสนาในกลางที่ราบลำบาก แสดงว่าเจ้าของมือนั้นทำท่าจะประสพอุบัติเหตุ ถึงกับเสียชีวิตหลายครั้งหลายหน แต่เมื่อทำท่าจะประสพอุบัติเหตุคราวใด เมื่อนั้นก็จะมีผู้ช่วยเหลือ หรือมีเหตุจำเป็นกระทำให้ต้องรอดพ้นจากอุบัติเหตุนั้น ๆ ไปได้ทุกครั้ง ไม่ประสพอุบัติเหตุจริง ๆ สักที

๒๗

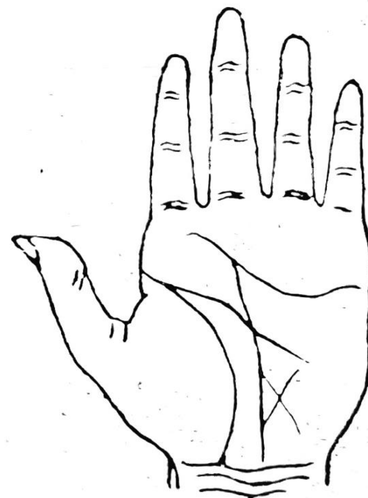
๒๗. เส้นอุปถัมภ์เกิดขึ้นที่เนินอ่อนโยน เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้มีรูปเป็นตัวเอ A อยู่ด้วย แต่ตัวเอ A นี้มีลักษณะนอนหงาย คือตัวเอ A หงายท้องขึ้นมาชนกับ เส้นวาสนา ในที่ราบลำบาก หรือจะไม่ชนก็ได้ ความหมายของเส้นอุปถัมภ์ เส้นนี้ หมาย ถึงผู้ ที่เข้ามา ติดต่อ พูดจาด้วย หรือผู้ ที่เข้ามาแสดงตัวว่าจะเป็นผู้ช่วยเหลือ แต่คำพูดของผู้ ที่แสดงตัวเข้ามาช่วยเหลือนั้น เป็นคำพูดโกหกพลิกแพลงหลอกล่อทั้งสิ้น ส่วนผลที่ผู้เข้ามากระทำให้เกิดขึ้นนั้นจะต้องเป็นความเสียหายทุกครั้ง (เช่นมีคนมาแสดงตัวว่าจะช่วยเหลือหางานให้ทำ แต่ภายหลังกลับหลอกไปขายซ่อง หรือหลอกให้เสียเงินทองเป็นต้น)

๒๘

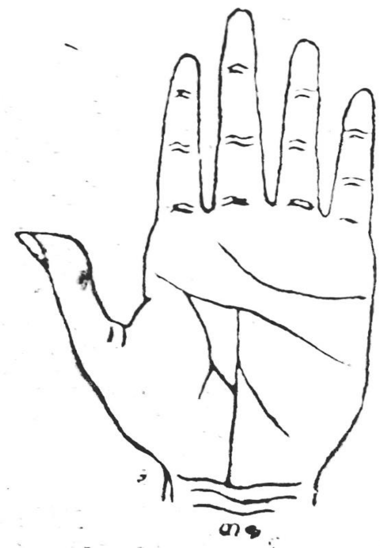
๒๘. เส้นอุปถัมภ์พุ่งมาจากเนินอ่อนโยน เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้ทางโคนเป็นเส้นเดียวกัน แต่มาทางปลาย คือตอนที่ จะเข้ามาชน เส้นวาสนา แตกออกเป็น ๒ ง่ามเหมือนง่ามหนังสติ๊ก แสดงว่าเจ้า ของมือนั้นมี กิจการที่จะต้องมีการวิ่งเต้นเดินทางอยู่เสมอ และกิจการที่มีการวิ่งเต้นเดินทางนั้นจะต้องมีผู้อื่น เข้ามาช่วยเหลือทำการวิ่งเต้นเดินทางให้ด้วย (เส้นที่มีลักษณะปลายแตกออกเป็นง่ามเหมือนง่ามหนังสติ๊ก ตามแต่เส้นนี้จะไปเกิดขึ้นในที่ใด จะต้องเป็นความหมายของเส้นวิ่งเต้นทั้งสิ้น)

๒๙

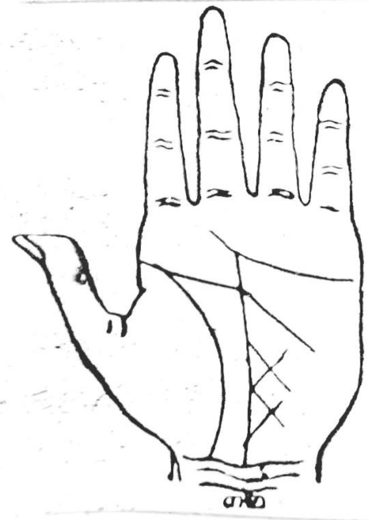
๒๙. เส้นอุปถัมภ์พุ่งมาจากเนินอ่อนโยน หรือเนินวิปริตก็ได้ เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้ เมื่อพุ่งเข้ามาชนกับเส้นวาสนาในที่ราบลำบาก เส้นอุปถัมภ์แตกออกเป็น ๒ เส้น เหมือนเส้นหวายพับ (คล้าย ๆ กับเส้นหมายเลข ๒๘ แต่แตกลึกกว่า) แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะต้องมีกิจการที่จะต้องเดินทางไปมาอยู่เสมอ และกิจการที่มีการเดิน ทาง ไปมานั้นจะได้ รับความ ช่วยเหลือจากผู้ อื่นด้วย (คือผู้ อื่นช่วยเหลือในงานที่มีการเดินทางไปมานั้น เช่นมีงานที่ส่งของ แต่มีผู้มาช่วยส่งของให้ด้วยก็ได้)

๓๐

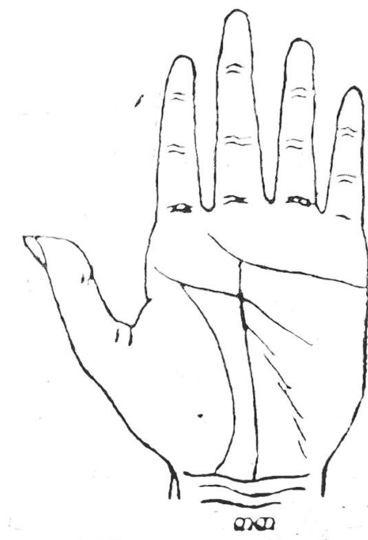
๓๐. เส้นอุปถัมภ์พุ่งมาจากเนินอ่อนโยน เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้ก่อนที่จะมาชนเส้นวาสนาในที่ราบลำบาก ได้ตัดเส้นวาสนาร้อนใจกลายเป็นรูปกากบาทอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีความกลุ้มใจเกือบบ้าทุก ๆ ครั้งที่มีผู้มาช่วยเหลือ (เส้นนี้พบบนมือหญิงคนหนึ่งซึ่งมีผู้ช่วยเหลือ แล้วตนจะต้องกลายเป็นเมียน้อยเขาทุกที และมักเกิดเรื่องยุ่งยากลำบากกับเมียหลวงเขาเรื่อย ๆ) แต่ถ้าเส้นนี้อยู่ในมือธรรมชาติ อาจจะหมายความว่าเมื่อผู้ใดมาช่วยเหลือเจ้าของมือนี้แล้ว ภายหลังจะต้องกลุ้มใจเหมือนบ้าก็ได้ คือช่วยแล้วไปไม่รอดต้องช่วยอยู่เสมอ

๓๑

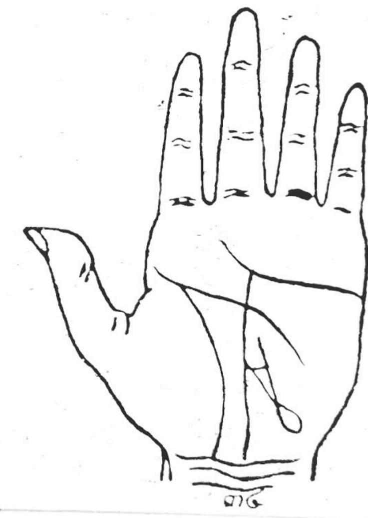
๓๑. เส้นอุปถัมภ์พุ่งมาชนเส้นวาสนากลางที่ราบลำบาก เส้นวาสนาเส้นนี้เป็นทั้งเส้นวาสนา และเป็นทั้งเส้นชีวิต (คือเส้นวาสนาขึ้นไปชนเส้นสมอง เรียกว่าวาสนาเชื่อตนเอง) แล้วมีเส้นชีวิตแตกออกเป็นง่ามอยู่ภายนอกเส้นวาสนาเส้นนี้ด้วย (เส้นชีวิตเส้นนี้เป็นทั้งเส้นชีวิตเป็นทั้งเส้นคู่กัน) แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อโยกย้ายไปครั้งหนึ่ง ก็จะทิ้งคู่คนเก่าไปหนึ่ง เพราะมีความเชื่อมั่นในตัวเองว่า เมื่อมีการโยกย้ายไป ก็จะหาคู่ใหม่ได้ดีว่าคู่เก่าเสมอด้วย (เส้นทั้งหมดนี้ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นอยู่กับคู่คนใดก็ไม่ได้ จะต้องทิ้งร้างกันไปเรื่อย ๆ แล้วไปได้ใหม่เรื่อย ๆ)

๓๒

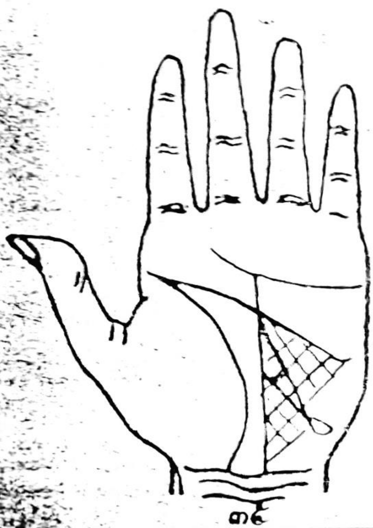
๓๒. เส้นอุปถัมภ์พุ่งเข้ามาจากเนินอ่อนโยนเป็น ๒ เส้นคู่กันและเส้นอุปถัมภ์เส้นนี้มาชนกับเส้นวาสนาในที่ราบลำบาก ต่ก่อนที่เส้นอุปถัมภ์จะมาชนกับเส้นวาสนา มีเส้นวาสนาร้อนใจตัด กลายเป็นกากบาทอยู่ที่เนินโรคเป็น ๒ เส้นซ้อนกัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นในชีวิตจะต้องมีผู้ช่วยเหลืออยู่เสมอ ด้วยตนเองแล้วไปไม่รอด และเมื่อผู้อุปถัมภ์นั้นต้องช่วยเหลืออยู่เสมอ ผู้อุปถัมภ์นั้นก็กลุ้มใจอยู่เรื่อย ๆ คือช่วยแล้วก็ไปไม่รอดสักที ต้องช่วยอีกอยู่เรื่อย ๆ (เหมือนคนที่การเงินไม่พอใช้ ต้องพึ่งพ่อแม่อยู่เป็นนิจ แต่พ่อแม่นั้นก็กลุ้มใจอยู่เสมอที่ลูกของตัวช่วยตัวเองไม่รอดสักที)

๓๓

๓๓. เส้นอุปถัมภ์พุ่งมาจากเนินวิปริต เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้ขาดออกเป็นตอน ๆ เส้นอุปถัมภ์ เส้น สุดท้าย มา ชน อยู่กับ เส้น วาสนากลางที่ราบลำบาก แสดงว่าเจ้าของมือนั้นมีผู้ช่วยเหลือมากเกินไป หรือตลอดชีวิตมีผู้ยินความจำนงค์เข้ามาช่วยเหลืออยู่เป็นนิจ แต่เมื่อช่วยแล้วผู้ช่วยนั้นก็จะเลิกการช่วยเหลือไปเรื่อย ๆ แล้วมีคนใหม่เข้ามาช่วยอีก (เช่นหญิงคนเที่ยว ซึ่งไปไหนก็มีคนเข้ามาเกี่ยวข้องหลับนอนด้วย แล้วก็ให้เงินทองอยู่เสมอ แต่ภายหลังคนที่มาเกี่ยวข้องนั้นก็เลิกไป ๆ ได้คนช่วยเหลือใหม่อีกอยู่เรื่อย ๆ เส้นนี้พบบนมือหญิงคนเที่ยวคนหนึ่ง)

๓๔

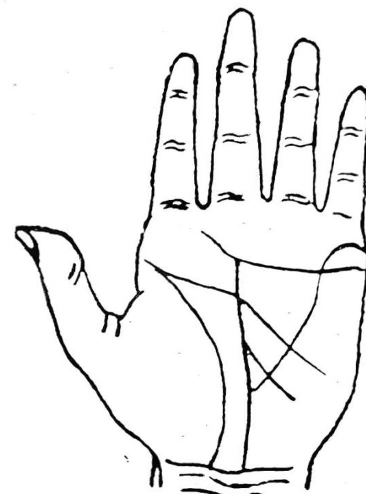
๓๔. เส้นอุปถัมภ์เกิดขึ้นจากเนินอ่อนโยน เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้มีรูปเป็นตัวเอ, A นอนหงายอยู่เข้ามาชนกับเส้นวาสนาในที่ราบลำบากและตอนโคน ของเส้น อุปถัมภ์นั้น มีรูปเป็น เกาะอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีผู้อุปถัมภ์ที่เข้ามาช่วย เหลือ อย่างฉวย โอกาสและ พลิกแพลงกระทำให้ได้เงินทอง เพราะผู้อุปถัมภ์ที่ฉวยโอกาสนั้น (เส้นนี้พบบนมือหญิงคนเที่ยวคนหนึ่ง ซึ่งมีผู้ช่วยเอาไปแสดงว่าเป็นคนดี แล้วหลอกต้มคนที่จะหลับนอนกันนั้นให้เสียเงินมากหน่อย แล้วผู้ช่วยนั้นก็เอาเงินแบ่งให้กับหญิงนั้นด้วย ได้คราวละมาก ๆ กว่าหญิงคนเที่ยวธรรมดา)

๓๕

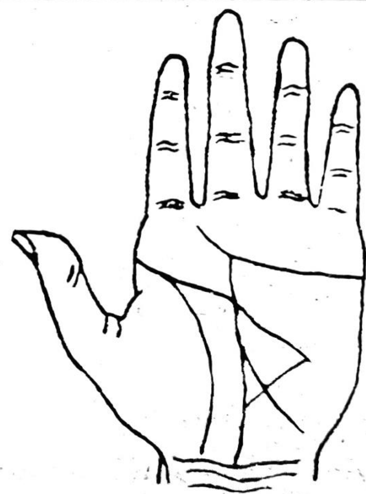
๓๕. เส้นอุปถัมภ์โคนเบ็นเกาะ พุ่งเข้ามาหาเส้นวาสนากลางที่ราบลำบาก เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้มีรูปเบ็นตัว เอ, A นอนหงายอยู่ด้วยและที่เนินโรคหรือที่ราบลำบากตรงกับที่เส้นอุปถัมภ์พุ่งเข้ามานั้น มีเส้นเบ็นรูปหลาย ๆ เหลี่ยมอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นมีผู้ฉวยโอกาสช่วยเหลือเอาไปต้มคนอื่นหลายหนหลายครั้งจนนับไม่ถ้วน (เส้นนี้พบบนมือหญิงคนเที่ยวคนหนึ่ง ที่มีคนช่วยเหลือพาไปวิ่งเต้นหาคนมาหลับนอนให้ แต่เมื่อไปวิ่งเต้น คนที่ไปวิ่งเต้นนั้นจะบอกว่าเบ็นคนดีไม่เคยเที่ยว คนที่ไม่เคยพบมาก่อนก็เชื่อ ทำให้หญิงนั้นได้เงินมากกว่าปกติอยู่เสมอ)

๓๖

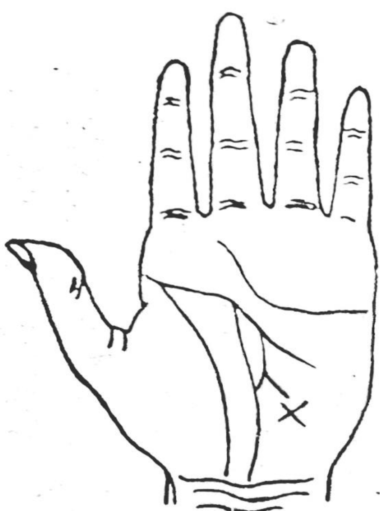
๓๖. เส้นอุปถัมภ์มาจากเนินอ่อนโยน เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้เบ็นเส้นสั้น ๆ เข้ามาชนเส้นวาสนาในกลางที่ราบลำบาก และมีเส้นวาสนาร้อนใจเกิดขึ้นจากเส้นอุปถัมภ์นั้นด้วย เส้นวาสนาร้อนใจพุ่งขึ้นไปชนกับเส้นสมองที่มีดาวอยู่ที่ปลายอีกทอดหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีผู้อุปถัมภ์เข้ามาเพียงระยะสั้น ๆ แต่ภายหลังทำให้เกิดความร้อนใจจนกลายเบ็นโรคหัวใจอ่อน (เส้นนี้พบบนมือคนที่ได้เงินจากผู้อื่นโดยรับจ้างฆ่าคน แต่เมื่อไปฆ่าเขาแล้วก็ถูกจับได้ และภายหลังก็ติดคุกหลายสิบปี รวมคดีอื่นเข้าไปอีกหลายคดีด้วยกัน)

๓๗

๓๗. เส้นอุปถัมภ์พุ่งมาจากเนินอ่อนโยน เส้น อุปถัมภ์ เส้น นี้ สั้น พุ่ง เข้า มา ชน กับ เส้น วาสนาในกลางที่ราบลำบาก แล้วมีเส้นเชื่อมโยงต่อมาจากเส้นเรื่องคู่ มาไขว้กันกับเส้นอุปถัมภ์นั้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีผู้ช่วยเหลือเกิดขึ้นในระยะสั้นๆ และผู้ช่วยเหลือนั้นช่วยเหลือให้ได้คู่ที่ร่ำรวยด้วย (เส้นคู่รวยคือเส้นที่เชื่อมโยงมาจากเส้นเรื่องคู่ ถ้าเส้นนี้เข้ามาชนกับเส้นชีวิตหรือเส้นวาสนา หมายถึงได้คู่รวย แต่ถ้าเส้นเชื่อมโยงที่มาจากเส้นเรื่องคู่นั้นเข้าไม่ถึงเส้นใดเส้นหนึ่ง ย่อมมีความหมายว่ามีการติดต่อกันกับคู่ที่รวยกว่าแต่ไม่ได้กัน)

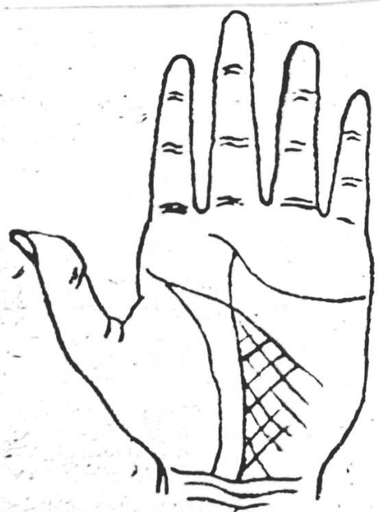

๓๘

๓๘. เส้นอุปถัมภ์พุ่งมาจากเนินอ่อนโยน เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้พุ่งเข้ามาชนกับเส้นวาสนาในกลางที่ราบลำบาก และมีเส้นวาสนาร้อนใจเกิดขึ้นจากเส้นวาสนาเส้นนั้น พุ่งผ่านเส้นอุปถัมภ์ขึ้นไปตามเนินโรคไปหาตอนปลายของเส้นสมองด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีผู้อุปถัมภ์ช่วยเหลือให้เบ็นหนี้สินอยู่เสมอ หรือให้หยิบยืมเงินทองอยู่เสมอก็ได้ แต่เมื่อเบ็นหนี้สินมาแล้วก็ต้องวิ่งเต้นหาเงินมาใช้หนี้นั้น ได้รับความร้อนใจอยู่เรื่อย ๆ ไม่สิ้นสุด

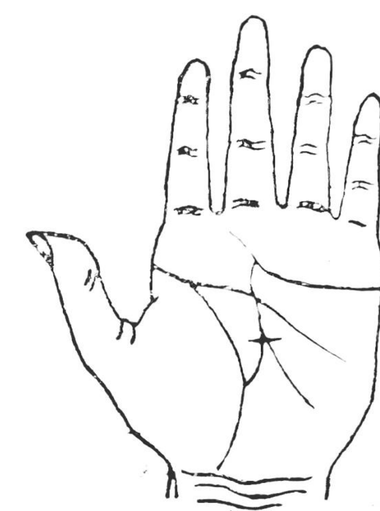
๓๙

๓๙. เส้นวาสนาแตกออกเป็นง่ามอยู่กลางที่ราบลำบาก เส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งขึ้นไปชนเส้นสมองทั้ง ๒ เส้น และมีเส้นอุปถัมภ์พุ่งมาจากเนินอ่อนโยน มาชนที่เส้นวาสนานั้นด้วย และเส้นอุปถัมภ์เส้นนั้นขาดออกเป็น ๒ ท่อน ตอนโคนของเส้นอุปถัมภ์มีเส้นวาสนาร้อนใจมาตัดทำให้เป็นรูปกากบาทอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อได้คู่แล้วจะต้องแตกแยกกันไป ครั้นภายหลังกลับมาคืนดีกันอีก ก็เกิดทุบตีกันถึงบาดเจ็บค่อนข้างสาหัส ตอนหลังนี้จึงได้เลิกร้างกันไปจริง ๆ ไม่มาคืนดีกันต่อไปอีก

๔๐

๔๐. เส้นอุปถัมภ์เกิดขึ้นจากเนินอ่อนโยน เส้นอุปถัมภ์ในมือนี้เกิดขึ้นเป็นหลาย ๆ เส้น และมีเส้นวาสนาร้อนใจแยกขึ้นจากเส้นวาสนาไปตัดกับเส้นอุปถัมภ์นั้นๆ กระทำให้เกิดเป็นรูปสี่เหลี่ยมหลาย ๆ เหลี่ยม แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีผู้ช่วยเหลือให้กระทำกิจการต่าง ๆ อยู่เสมอ และกิจการที่ทำนั้นก็ทำเรื่อย ๆ จนไม่ทราบว่าทำอะไรไปบ้าง คือมีงานหลายสิ่งหลายอย่างอยู่เป็นประจำ หรือมิฉะนั้นตลอดชีวิตก็ไปทำสิ่งนั้นบ้างสิ่งนี้บ้างอยู่เรื่อย ๆ จนไม่เลือกว่างานนั้นจะเป็นงานอะไรก็ทำทั้งสิ้น หรือเป็นคนไม่เลือกงาน ใครให้ทำอะไรก็ทำทั้งหมดก็ได้

๔๑

๔๑. เส้นอุปถัมภ์เกิดขึ้นจากเนินวิปริต พุ่งขึ้นไปชนอยู่กับเส้นวาสนาซึ่งเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตกลางที่ราบลำบาก ตอนปลายของเส้นอุปถัมภ์ซึ่งชนอยู่กับเส้นวาสนานั้น มีเส้นมาตัดกระทำให้เกิดเป็นรูปดาวขึ้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อใดมีผู้ช่วยเหลือ เมื่อนั้นจะต้องแท้งลูกทุกครั้ง (หมายถึงเมื่อมีผู้ช่วยเหลือแล้วจะต้องได้เสียกับเขาด้วยเสมอ) ถ้าเส้นนี้อยู่ในมือธรรมชาติ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะต้องมีการวิ่งเต้นช่วยเหลือผู้อื่นเพื่อให้มีการแท้งลูกเสมอก็ได้

๔๒

๔๒. เส้นอุปถัมภ์เกิดขึ้นจากเนินอ่อนโยน เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้พุ่งขึ้นไปชนเส้นวาสนาอยู่กลางที่ราบลำบาก และเส้นวาสนาเส้นนี้เกิดขึ้นจากเส้นชีวิต แล้วมีเส้นโรคประสาทสมองพุ่งมาตัดตรงกลางของเส้นวาสนาและเส้นอุปถัมภ์นั้น กระทำให้เส้นวาสนากับเส้นอุปถัมภ์กลายรูปเป็นตัวเอ A ขึ้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่ชอบสร้างตัวของตัวเอง แต่การสร้างตัวของตัวเองของเจ้าของมือนั้น มีผู้อุปถัมภ์ค้ำจุนหรือมีผู้ช่วยเหลือเงียบ ๆ อยู่เสมอด้วย (ผู้ช่วยเงียบ ๆ หมายถึงผู้ช่วยที่ไม่มีการเปิดเผย)

๔๓

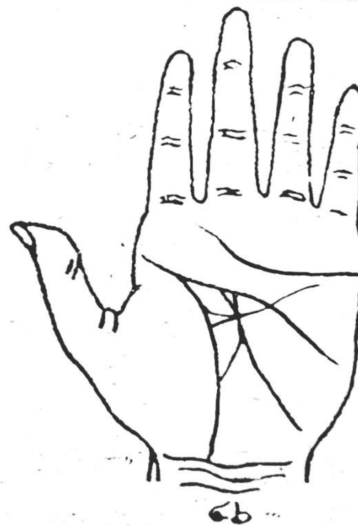
๔๓. เส้นอุปถัมภ์พุ่งมาจากเนินอ่อนโยน เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้ ตอนโคน ของเส้น อุปถัมภ์มีลักษณะเป็นรูปฝาชี หรือมีลักษณะเป็นครึ่งของเกาะอยู่ด้วย เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้พุ่งเข้ามาชนเส้นวาสนาอยู่ในที่ราบลำบาก แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะได้คู่หรือได้ผู้อุปถัมภ์ที่เป็นคนยากจน หรือคนที่มีความยากลำบากอยู่แล้ว (เส้นรูปฝาชีที่ตอนโคน ของเส้น อุปถัมภ์ เป็น เครื่องหมายของคนที่ยากจน หรือคนที่มีความยากลำบากอยู่เสมอ)

๔๔

๔๔. เส้นอุปถัมภ์พุ่งมาจากเนินอ่อนโยน หรือมาจากเนินวิปริตก็ได้ เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้จะยาวหรือสั้นก็ได้เหมือนกัน เมื่อเส้นอุปถัมภ์พุ่งเข้ามาชนกับเส้นวาสนาในที่ราบลำบากแล้ว ได้ตัดเส้นวาสนาเลยไป ๆ แตกเป็นง่ามอยู่กับเส้นวาสนานั้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อได้คู่ ๆ นั้นก็ต้องแตกแยกกันไปในไม่ช้า (เส้นนี้อาจจะเป็นบรรยายก็ได้ คือถ้าเป็นบรรยาย เราใช้วิธีวัดเส้นวาสนา ตามหลักการวัดแล้ว พยากรณ์เรื่องนั้นว่าจะเกิดขึ้นในอายุเท่าใดก็ได้ การพยากรณ์นั้นก็คือพยากรณ์ว่า เจ้าของมือนั้นจะได้คู่ในระยะนั้น แล้วก็ต้องแตกแยกกันในระยะต่อไป)

๔๕

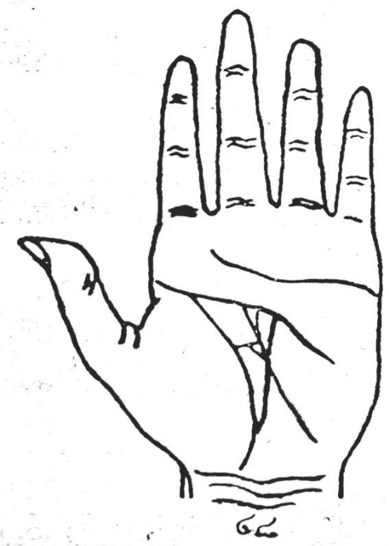
๔๕. เส้นอุปถัมภ์พุ่งมาจากเนินใดก็ได้ เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้พุ่งมาชนเส้นวาสนาในที่ราบลำบากอยู่ด้วย และเมื่อชนเส้นวาสนาในที่ราบลำบากแล้ว เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้ตัดเส้นวาสนาเลยไป ๆ แตกเป็นง่ามอยู่กับเส้นวาสนานั้นด้วย และตอนบนของเส้นวาสนาที่แตกง่ามนั้น จะมีเส้นมาปิดตอนบนของเส้นวาสนาที่แตกเป็นง่ามนั้น ให้มิดลงกลายเป็นรูปสามเหลี่ยม แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะได้คู่ และคู่นั้นจะต้องเป็นพ่อหม้ายหรือแม่หม้ายด้วย (ถ้าเส้นอุปถัมภ์นั้นปรากฏในมือของหญิงก็ให้พยากรณ์ว่าพ่อหม้าย ถ้าเส้นนั้นปรากฏในมือผู้ชายก็ให้พยากรณ์ว่าแม่หม้าย)

๔๖

๔๖. เส้นอุปถัมภ์เกิดขึ้นจากเนินวิปริต เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้พุ่งไปหาเส้นสมองแล้วไปแตกง่ามอยู่ภายใต้เส้นสมอง แล้วมีเส้นโรคประสาทสมองโกรธรักพุ่งมาตัดเส้นอุปถัมภ์เส้นนี้พุ่งไปหาเส้นหัวใจด้วย และมีเส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตมาชนกับเส้นอุปถัมภ์เส้นนี้ กระทำให้ภายใต้เส้น ๒ เส้นที่ชนกันนั้น กลายเป็นครึ่งเกาะอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อได้คู่จะเป็นเมียน้อยหรือผัวน้อยเขา และจะรู้สึกว่าผิดหวังในความรักนั้นอยู่เสมอ ทั้งจะเกิดความหนักอกหนักใจอยู่เสมอด้วยจนกระทั่งต้องเลิกร้างกับคู่นั้นไป

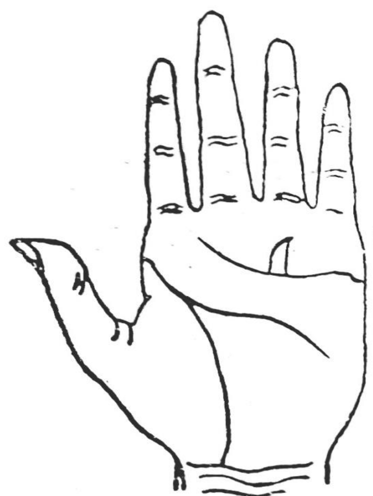
๔๗. เส้นอุปถัมภ์เกิดขึ้นจากเนินอ่อนโยน เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้เป็นเกาะไปตลอดเส้น และเส้นอุปถัมภ์พุ่งไปชนเส้นวาสนาอยู่กลางที่ราบลำบากด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะได้ผู้ช่วยเหลือหรือผู้อุปถัมภ์ที่เป็นคนชั่วร้าย หรือเป็นคนที่ไม่ดีทั้งสิ้น (เหมือนอย่างผู้หญิงบางคนถูกโจรที่เป็นเสือปล้นฉุดคร่าเอาไปเป็นเมียหรือหญิงบางคนที่ได้คู่เป็นคนที่ขี้ลักขี้ขโมยอยู่เสมอก็ได้ หรือชายได้หญิงที่เป็นนักการพนัน หรือขี้เหล้าเมายามาเป็นคู่ครองก็ได้)

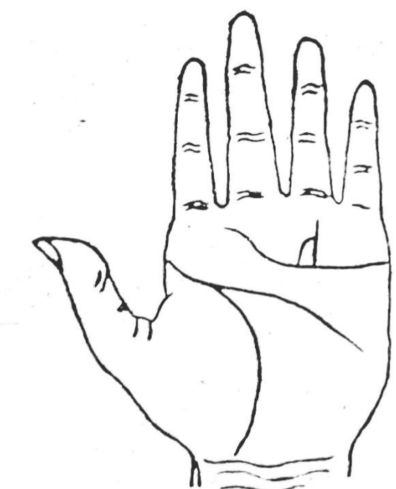
๔๘. เส้นอุปถัมภ์เกิดขึ้นจากเนินอ่อนโยน เส้นอุปถัมภ์เส้นนี้พุ่งผ่านเส้นวาสนาไปแตกเป็นง่ามอยู่กลางที่ราบลำบาก ปลายของเส้นอุปถัมภ์แตกออกเป็นง่าม แต่มีเส้นอื่นมาปิดง่ามนั้นอีกทอดหนึ่ง แล้วเส้นอุปถัมภ์อีกแง่หนึ่งผ่านขึ้นไปแตกง่าม ชนอยู่กับเส้นสมองอีกทอดหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อก่อนเป็นเมียน้อยผู้อื่น แต่มีลักษณะเป็นเมียหลวง ต่อมาภายหลังไปเป็นเมียน้อยเขาอีก คือเป็นเมียน้อยเขาพร้อม ๆ กัน ๒ คน (เป็นเมียน้อยแล้วไปมีชู้ได้กับคนที่มีเมียอยู่แล้วเหมือนกัน) หลังจากนั้นจึงเกิดความวิบัติเสียหายหมดตัวไปเลิกร้างกับคู่ ๒ คนนั้นไปทั้งสิ้น

ว่าด้วยภาพ ก. ไก่

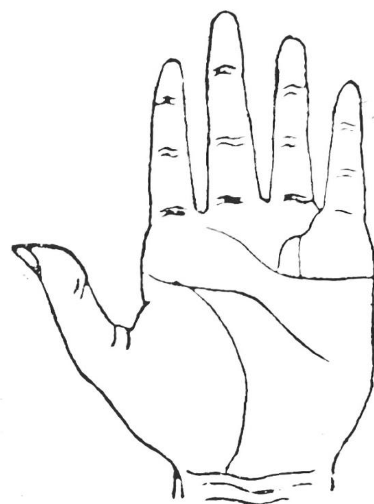
ภาพ ก. ไก่นี้ เป็นภาพที่ไม่เกี่ยวกับเส้นหลักอีกเส้นหนึ่ง ภาพ ก. ไก่ ให้ความหมายไปถึงการมอบการโอน การยกให้เป็นส่วนใหญ่ ภาพ ก. ไก่ ส่วนมากเกิดขึ้นบนเนินสำคัญ กับเนินร้อนรนเท่านั้นไม่เคยพบภาพ ก. ไก่ เกิดขึ้นในที่อื่น ๆ เลย ถ้าเกิดขึ้นบนเนินร้อนรน ภาพ ก. ไก่ จะมีลักษณะกลับหลังคือเอาหัวของ ก. ไก่กลับไปไว้ข้างขวามือ ถ้าและภาพ ก. ไก่เกิดขึ้นบนเนินสำคัญ ภาพ ก. ไก่นี้จะมีหัวกลับมาอยู่แบบเดียวกับตัว ก. ไก่จริง ๆ ถ้าและภาพ ก. ไก่เกิดขึ้นในมือธรรมชาติ เมื่อเรายกมือขึ้นมาดูภาพ ก. ไก่ที่เกิดขึ้นบนเนินร้อนรนจะมีลักษณะเหมือนตัว ก. ไก่จริง ๆ แต่ถ้าภาพ ก. ไก่เกิดขึ้นบนเนินสำคัญภาพ ก. ไก่จะกลับหัว คือเอาหัวไปไว้ทางขวามือ ภาพ ก. ไก่นี้ไม่เคยพบว่ามีความหมายไปเป็นอย่างอื่นเลยนอกจากมีความหมายว่ามอบให้หรือโอนให้แต่อย่างเดียว ภาพ ก. ไก่นี้เมื่อไปสัมพันธ์กันกับเส้นหลักเส้นหนึ่งเส้นใดจะแปลความหมายรวมกับเส้นหลักนั้น ๆ ก็ได้ ต่อไปนี้ให้ผู้ศึกษาศึกษาคำแปลของเครื่องหมาย ก. ไก่ ซึ่งบางเส้นจะไปสัมพันธ์กับเส้นหลักอื่น ๆ ว่ามีความหมายว่าอย่างไรต่อไป

๔๙

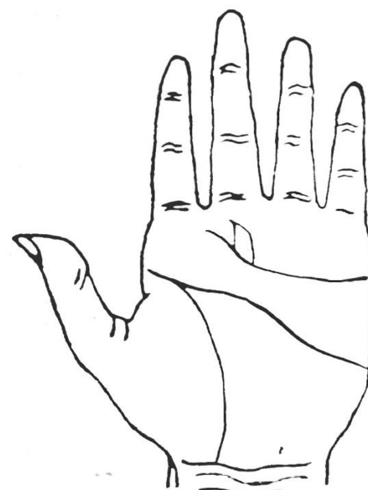
๔๙. เครื่องหมาย ก. ไก่ เกิดขึ้นบนเนินสำคัญ ตามแต่เครื่องหมาย ก. ไก่นั้นจะเกิดขึ้นบนมือใด ความหมายของตัว ก. ไก่ที่เกิดขึ้นบนเนินสำคัญนี้แปลว่า เจ้าของมือนั้นจะต้องมีชื่อเสียงในการที่ตนมอบข้าวของตนให้คนอื่น (ของที่มอบให้คนอื่นนี้ไม่จำกัด อาจจะเป็นเงินทองข้าวของที่ดินหรือทรัพย์สินอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้) ถ้าเครื่องหมาย ก. ไก่เกิดขึ้นที่เนินสำคัญบนมือธรรมชาติ บางครั้งจะมีความหมายไปว่าเมื่อคนหนึ่งคนใดมอบของอย่างใดให้เจ้าของมือแล้ว เจ้าของมือนั้นจะมีชื่อเสียงขึ้นก็ได้ (เช่นได้ถ้วย รับโล่ห์ รับรางวัล)

๕๐

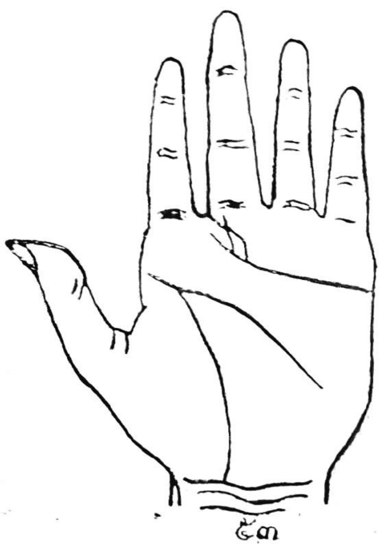
๕๐. เครื่องหมาย ก. ไก่ เกิดขึ้นบนเนินสำคัญ แล้วมีเส้นสำคัญต่อจากเครื่องหมาย ก. ไก่พุ่งขึ้นไปตรงๆ อีกทอดหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีชื่อเสียงโด่งดังขึ้น เพราะมอบสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ผู้อื่นไป และสิ่งของที่มอบให้ผู้อื่นไปนั้น เมื่อผู้รับมอบเอาไปแล้วก็จะทำให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นไปอีกทอดหนึ่ง เช่นมอบที่ดินให้ผู้อื่นไปแล้วผู้ที่รับมอบไปนั้น ก็เอาไปปลูกสร้างบ้านเรือนขึ้นเป็นปึกแผ่น หรือถ้ามอบเงินให้ไปหมายถึงผู้รับเงินนั้นเอาไปค้าขายร่ำรวยขึ้นก็ได้

๕๑

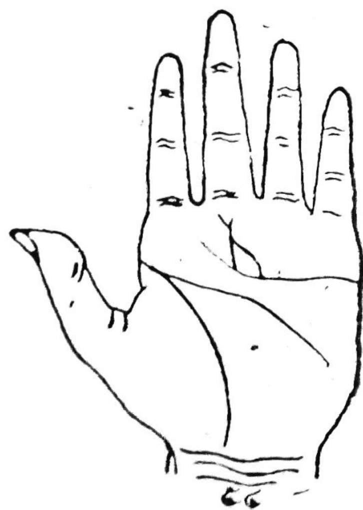
๕๑. ภาพ ก. ไก่เกิดขึ้นบนเนินสำคัญตามแต่จะเกิดในมือ ปฏิบัติการณ์ หรือมือ ธรรมชาติ แล้วมีเส้นต่อจากภาพ ก. ไก่ไปลงที่ช่องเสียหายอีกทอดหนึ่ง หรือเพียงแต่โยกปลายไปหาช่องเสียหายก็ได้ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีชื่อเสียงขึ้น เพราะมอบสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ผู้อื่นไป แต่สิ่งของที่มอบให้ผู้อื่นไปนั้นเมื่อมอบให้ไปแล้ว สิ่งของนั้น ๆ ก็จะสูญเสียไปหมดสิ้น เช่นมอบที่ดินให้ไปผู้รับมอบนั้นเอาไปขายเสีย หรือให้เงินใครไปลงทุนทำการค้าขาย คนที่เอาไปทำการค้าขายขาดทุนหมดสิ้นก็ได้

๕๒

๕๒. เส้นภาพ ก. ไก่เกิดขึ้นบนเนินร้อนรน ในมือปฏิบัติการณ์ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเกิดความร้อนใจ หลังจากมอบสิ่งของให้ผู้ใดไปแล้ว ถ้าเส้นนี้เกิดขึ้นในมือธรรมชาติก็หมายถึงว่า เจ้าของมือนั้นเมื่อผู้หนึ่งผู้ใดจะไปหาสิ่งหนึ่งสิ่งใดเอามาให้ ผู้ที่ไปหานั้นจะได้รับความร้อนใจเสียก่อนก็ได้ (ตัวอย่างเช่นหญิงคนเที่ยวต้องการจะไปหาเงินมาให้ผัวแมงดา เมื่อไปหาก็ต้องร้อนใจ เพราะกลัวถูกจับกุม หรือไป เกิดเรื่อง ยุ่งยากอย่าง หนึ่งอย่างใด ขึ้นก่อนแล้ว จึงได้เงินมาก็ได้)

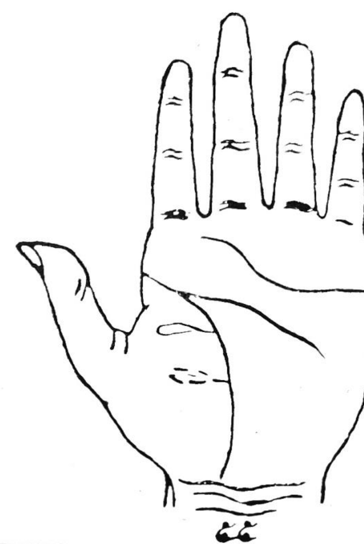

๕๓

๕๓. เส้นเครื่องหมายรูป ก. ไก่เกิดขึ้นบนเนินร้อนรน ตอนปลายของรูป ก. ไก่ไปต่อกับเส้นเกียรติยศอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะต้องมอบทรัพย์สินเงินทองสิ่งของให้ผู้อื่นอยู่เสมอ เมื่อได้ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดกับผู้อื่นใดไปแล้ว มีความคิดว่าตนเองมีเกียรติยศสูงขึ้น แต่ถ้าเส้นนี้เกิดขึ้นในมือธรรมชาติ อาจจะมีความหมายไปว่า เมื่อเจ้าของมือมอบสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ผู้ใดไปแล้ว ผู้นั้นจะต้องมีเกียรติยศหรือมีชื่อเสียงก็ได้ (เช่นมอบถ้วยมอบโล่ห์ให้ผู้อื่นเป็นต้น)

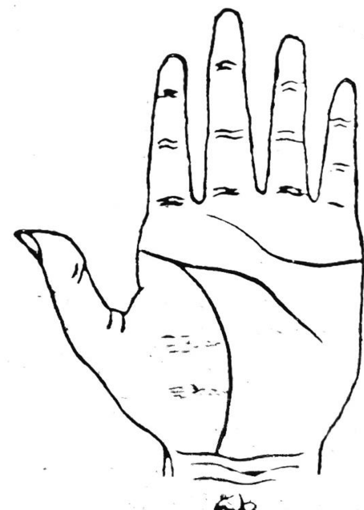

๕๔

๕๔. เส้นรูป ก. ไก่เกิดขึ้นบนเนินร้อนรน และมีเส้นวาสนาต่อขึ้นไปจากรูป ก. ไก่นี้อีกทอดหนึ่ง ตอนปลายของเส้นวาสนาเส้นนี้แตกออกเป็น ๒ ง่ามอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นต้องการหาสิ่งหนึ่งสิ่งใดมามอบให้ผู้ใด แต่การที่จะไปหาสิ่งนั้นให้ผู้นั้นได้ผิดหวังไปหาไม่ได้ ไม่มีปัญญาที่จะหาสิ่งใดให้ผู้ใดทั้งสิ้น

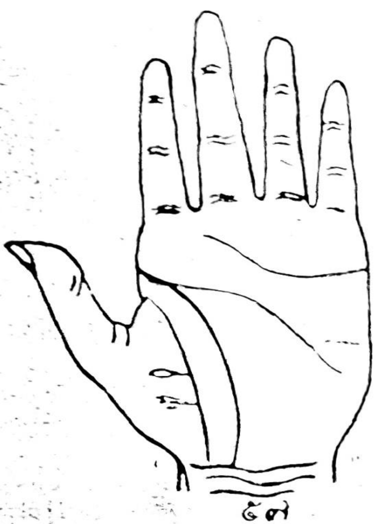
ว่าด้วยเส้นที่ไม่ใช่เส้นหลักรูปอื่น ๆ

๕๕

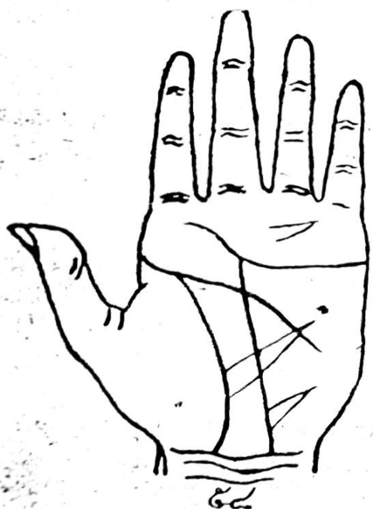
๕๕. เส้น มีลักษณะเป็น เกาะ เกิดขึ้นที่เนินครอบครัว (เส้นเป็นเกาะชัดเจน) ถ้าเส้นเป็นรูปเกาะเส้นนี้พุ่ง เข้ามาหา เส้นชีวิต ในตอนใด แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเกิดถ้อยความขึ้นในระยะนั้น ถ้าและเส้นที่เป็นเกาะนั้นเจือจางคือไม่ชัดเจนมากเกินไป แสดงว่าถ้อยความนั้นไม่ค่อยใหญ่มาก หรือเพียงแต่เป็นการทะเลาะวิวาทกันก็ได้ (คำว่าถ้อยความมีความหมายไปถึงการเสียเงินทองด้วย คือเส้นถ้อยความใหญ่หมายถึงเสียเงินมาก และเส้นถ้อยความน้อยเสียเงินน้อยกว่า)

๕๖

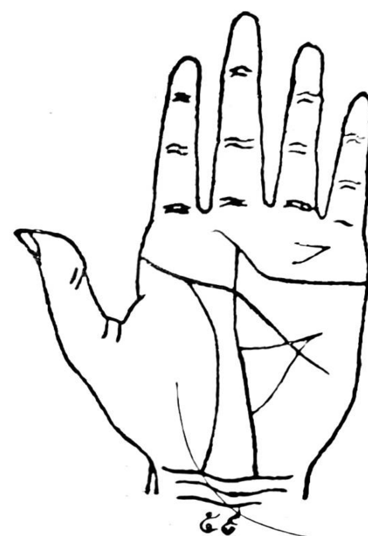
๕๖. เส้นที่เป็น รูปเกาะ เกิด ขึ้นที่ เนินครอบครัว ภายนอกเส้นชีวิตในตอนใด แสดงว่าเจ้า ของ มือนั้นจะ เกิดเป็น ถ้อย ความ ขึ้นในระยะนั้น แต่ถ้าเส้นที่เป็นเกาะนี้ไม่ชัดเจน หรือเกิดขึ้นเป็นกลุ่มก้อนยุ่ง ๆ แสดงว่าในระยะนั้นเจ้าของมือ นั้นจะเกิด ความยุ่ง ยากหลายสิ่งหลายอย่าง หรือเกิดเป็นปากเสียงกันกับผู้อื่นเรื่อย ๆ บ่อย ๆ ก็ได้

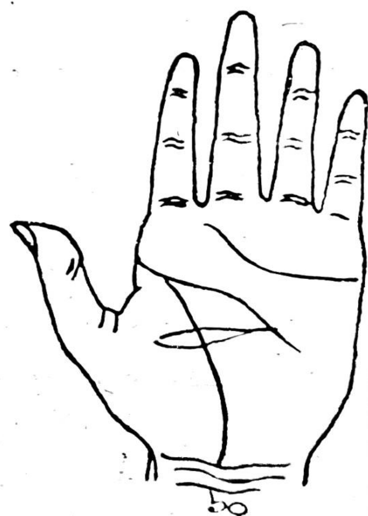
๕๗. เส้นที่เป็นเกาะเส้นนี้เกิดขึ้นบนเส้นคุ้มกันภายนอกเส้นชีวิตไม่ได้เกิดติดกันกับเส้นชีวิต เหมือนเส้นที่เป็นรูปเกาะดังที่กล่าวมาแล้ว ถ้าเส้นที่เป็นเกาะเกิดขึ้นบนเส้นคุ้มกันชัดเจน แสดงว่าผู้ใหญ่หรือผู้อุปถัมภ์ของเจ้าของมือนั้นจะเกิดถ้อยความขึ้นในระยะนั้น ถ้าเส้นเป็นเกาะนั้นเกิดขึ้นไม่ชัดเจน แสดงว่าผู้ใหญ่หรือผู้ปกครองของเจ้าของมือนั้นเกิดเรื่องยุ่งยากลำบาก หรือเกิดเป็นปากเสียงทะเลาะกับผู้อื่นบ่อย ๆ ในระยะนั้นก็ได้

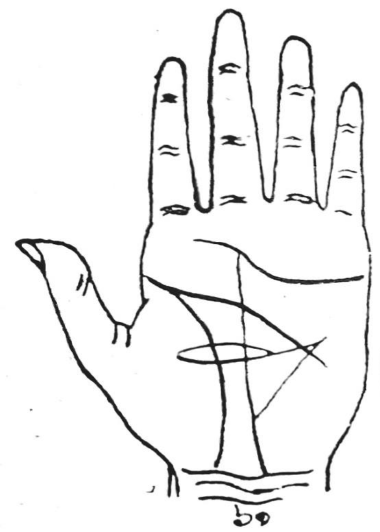
๕๘. เส้นที่มีลักษณะเป็นหวายพับ เส้นนี้จะเกิดขึ้นในที่ใดก็ได้ คืออาจจะเกิดขึ้นติดกับเส้นชีวิต เกิดขึ้นติดกับเส้นวาสนา หรือเกิดขึ้นบนเส้นสมอง เกิดคร่อมเส้นสมอง เกิดในเนินลับ เกิดบนเนินร้อนรน หรือเกิดขึ้นบนเนินสำคัญ เกิดขึ้นบนเนินเรื่องคู่ หรืออาจจะเกิดอยู่ภายนอกเส้นชีวิตก็ได้ หรือเกิดร่วมกับเส้นหนึ่งเส้นใดก็ได้ เช่นเกิดร่วมกันกับเส้นวาสนาร้อนใจเป็นต้น เส้นนี้มีความหมายถึงการเดินทางไปมาทั้งสิ้น ถ้าเกิดร่วมกันกับเส้นใดที่เนินใด ก็เอาความหมายของเส้นนั้นและเนินนั้นมาแปลร่วมกันกับเส้นเดินทางไปมานี้ด้วย

๕๙. เส้นที่โค้งไปมามีลักษณะเป็นหวายพับ แต่เส้นที่ว่านี้กว้างออกไปกว่าเส้นเดินทางไปมา มีลักษณะเหมือนเส้นหักเหลี่ยมของรูปสามเหลี่ยม แสดงว่าเส้นนี้มีความหมายไปถึงการหุ้นส่วน การร่วมมือ หรือหมายไปถึงคนที่ทำงานร่วมกันก็ได้ เส้นหุ้นส่วนจะเกิดขึ้นได้ในที่หลายแห่งคือเกิดขึ้นบนเส้นสมอง เกิดขึ้นแอบเส้นวาสนา เกิดขึ้นบนเนินเรื่องคู่ หรือเกิดขึ้นบนเนินสำคัญก็ได้ เส้นที่มีลักษณะดังนี้ไม่ว่าจะเกิดขึ้น ณ ที่ใดย่อมมีความหมายไปถึงผู้ที่เป็นหุ้นส่วนกัน หรือผู้ที่ร่วมมือกันทำงาน หรือหมายไปถึงคนที่ทำงานร่วมสำนักงานกันก็ได้

๖๐. เส้นที่มีรูปร่างเป็นเกาะเกิดขึ้นคร่อมเส้นคุ้มกันและเส้นชีวิตเข้าด้วยกัน ตอนปลายของเส้นนี้โดยมากพุ่งไปหาตอนปลายของเส้นสมอง เส้นที่มีรูปร่างดังนี้มีความหมายไปถึงการฆาตกรรม, การฆ่า, การทุบ, การตี, การต่อย, หรือฟันแทงกัน ตอนปลายของเส้นฆาตกรรมจะไปต่อกับเส้นหลักอื่น ๆ เช่นต่อกับเส้นวาสนา เส้นวาสนาร้อนใจ เส้นศัตรูและต่อกับเส้นอื่น ๆ ก็ได้ และมีความหมายไปตามเส้นหลักเหล่านั้นมากด้วยกัน

๖๑. เส้นหุ้นส่วนเกิดขึ้นคร่อมเส้นสมองทางตอนปลาย เส้นหุ้นส่วนเส้นนี้ตอนล่างชนกันกับเส้นวาสนา ส่วนเส้นหุ้นส่วนเส้นบนโยกไปตัดเส้นวาสนาขาดไป และเส้นหุ้นส่วนเส้นบนนี้ไปต่อกับเส้นที่เป็นเกาะคร่อมเส้นชีวิตและเส้นคุ้มกันอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะต้องมีกิจการที่เป็นหุ้นส่วนกับผู้อื่น และกิจการที่เป็นหุ้นส่วนนั้นหาเงินได้เจริญรุ่งเรืองขึ้นในบั้นต้น แต่บั้นปลายกิจการที่เป็นหุ้นส่วนนั้นจะต้องเกิดความเสียหายขึ้น จนกระทั่งเจ้าของมือกับหุ้นส่วนนั้นจะเกิดทะเลาะวิวาทหรือฆ่าฟันกันก็ได้

๖๒. เส้นฆาตกรรมเกิดขึ้นคร่อมเส้นชีวิตและเส้นคุ้มกันเข้าด้วยกัน เส้นฆาตกรรมเส้นนี้ในรูปของเกาะบนเนินครอบครัว กลายเป็นเส้นคู่หลาย ๆ เส้นอยู่ภายในนั้นด้วย และตอนที่เส้นฆาตกรรมจะผ่านเส้นชีวิตเข้าไปภายใน มีเส้นผู้ใหญ่แอบอยู่ด้วย เมื่อเส้นฆาตกรรมไปต่อกับเส้นโรคประสาทสมองแล้ว ก็ตัดผ่านเส้นสมองขึ้นไปผ่านกับเส้นสำคัญอีกต่อหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกือบจะถูกผู้ใหญ่ทุบตีหลายครั้ง เพราะหาคู่ให้แล้วไม่เอา แต่การที่จะทุบตีนั้นได้ผิดหวังไปเสียไม่ได้ทุบตีจริง ๆ (หางของเส้นฆาตกรรมไปผ่านเส้นสำคัญ หมายถึงผิดหวังคือจะตีแล้วไม่ได้ตี)

บทที่ ๙

แบบฝึกหัดอ่านการผสมระหว่างเส้นหลักกับเส้นหลัก

วิธีหัดอ่านการผสมระหว่างเส้นหลักกับเส้นหลักนี้ เป็นวิธีฝึกหัดการพยากรณ์ในบั้นต้น ของวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬ เพราะการฝึกหัดอ่านการผสมระหว่างเส้นหลักกับเส้นหลักนี้ เราไม่ต้องใช้การวัดหรือใช้การคำนวณวันเดือนปีเกิดแต่อย่างใดทั้งสิ้น จึงเป็นแบบฝึกหัดที่ผู้พยากรณ์จะทำการฝึกหัดพยากรณ์ได้ง่าย ๆ ซึ่งเป็นบทที่สำหรับสอนให้ผู้ศึกษาเข้าใจว่าเมื่อเราเรียนรู้เรื่องของเนินเรื่องของเส้นแล้ว เราจะพยากรณ์ตามหลักวิชานี้ได้อย่างไร

วิธีผสมระหว่างเส้นหลักกับเส้นหลักนี้ มักเป็นโค๊ตชีวิตโดยทั่ว ๆ ไปของเจ้าของมือนั้น คือเจ้าของมือใด เมื่อมีเส้นหลักเส้นหนึ่งเส้นใดผสมกันอยู่ในลายมือใด เจ้าของมือนั้นจะเกิดเรื่องตามความหมายของเส้นนั้น ๆ หมุนเวียนกันอยู่กับชีวิตของผู้นั้นเสมอ เมื่อเป็นดังนี้ถ้าผู้ศึกษาสามารถจดจำเรื่องที่เกี่ยวกับเนินต่าง ๆ หรือความหมายของเส้นหลักต่าง ๆ ตามที่อธิบายมาแล้วในเล่มที่ ๑ ได้ตลอด ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็สามารถจะพยากรณ์เรื่องราวตามความหมายของเส้นหลักกับเส้นหลักผสมกันนั้นได้

ขั้นแรกที่เราจะทำการฝึกหัด เราจะต้องหัดท่องหรือเรียนจนกระทั่งจำความหมายของเนินได้ว่า เนินใดมีความหมายอย่างไร และเส้นหลักเส้น

ใดมีความหมายว่าอย่างไรเสียก่อน ครั้นเมื่อเราจดจำได้ดังนี้แล้ว ต่อไปเมื่อเส้นทั้ง ๒ เส้นผสมกัน ความหมายที่เราจะเอามาอ่านออกเป็นเรื่องราวนั้นก็คือความหมายของเส้นทั้ง ๒ เส้นนั้นเอง และเมื่อเราอ่านความหมายของเส้นทั้ง ๒ เส้นผสมกันออกแล้ว ต่อไปเราก็เอาความหมายของเนินที่เส้นนั้น ๆ ผ่านไปมาบวกกันเข้าอีกทอดหนึ่ง คำแปลของเส้นนั้น ๆ และเนินนั้น ๆ ก็จะกลายมาเป็นคำพยากรณ์ที่แม่นยำที่สุด เท่าที่โลกไม่เคยรู้มาก่อน

ขั้นแรกเมื่อเราจำความหมายที่เกี่ยวกับเนินได้แล้ว เรื่องเนินนี้ก็เป็นอันไม่มีปัญหาต่อไปอีก เพราะเนินเป็นสิ่งที่เคลื่อนที่ไม่ได้ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในตัวของมันเอง ให้เป็นไปในรูปต่าง ๆ เหมือนกับเส้น เมื่อรู้ว่าเนินใดช่องใดมีความหมายว่าอย่างไรแล้ว ก็พึงเข้าใจว่าเมื่อเส้นใดลากผ่านเนินใดไปความหมายของเนินนั้น ๆ ช่องนั้น ก็จะผสมกับเส้นนั้น ๆ ด้วยเสมอไป แต่เรื่องของเส้นนั้นเป็นเรื่องยากกว่าเรื่องของเนิน ถึงแม้ว่าผู้ศึกษาจะเล่าเรียนตามตำรานี้ จนกระทั่งจำชื่อของเส้นและความหมายของเส้นได้แล้ว เรื่องที่ยากก็คือจะต้องหัดดูในลายมือจริง ๆ ให้รู้อีก เพราะเส้นต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในลายมือจริงนั้น อาจจะมีรูปร่างผิดไปจากรูปร่างของเส้นที่เขียนไว้ในบทเรียนก็ได้ จะเป็นได้ก็แต่มีลักษณะคล้ายคลึงกันเท่านั้น เมื่อเป็นดังนี้ผู้ศึกษาจึงจำเป็นจะต้องฝึกหัดดูในลายมือจริงให้มาก ยิ่งพยายามดูให้มากเท่าไรได้เป็นดี เมื่อดูแล้วไม่ใช่ดูเฉย ๆ คือดูแล้วต้องพยายามอ่านให้ออกหรือทำความเข้าใจให้ได้ด้วยว่า เส้นที่เราเห็นอยู่ในลายมือนั้น ๆ คือเส้นอะไร และเส้นนั้น ๆ หมายความว่าอย่างไร เมื่อเส้นทั้ง

๒ เส้นผสมกันควรจะอ่านว่าอย่างไร ต่อจากนั้นเราจึงค่อยขยายความคำที่อ่านออกนั้นต่อไปอีก เพราะคำที่อ่านออกมาจากเส้นต่อเส้นผสมกันนั้นเพียงแต่เป็น "โค๊ต" เท่านั้น

เมื่อเราไปดูในลายมือจริง ๆ นั้นจะเห็นได้ว่า เส้นต่าง ๆ ซึ่งปรากฏอยู่บนลายมือนั้น ไม่เหมือนกันกับเส้นซึ่งตั้งไว้ในตำรา เพราะเส้นซึ่งตั้งไว้ในตำรานั้นเหมือนเราเอาตัวพยัญชนะมาเรียงกันไว้เป็นแถว ๆ ยังไม่ได้ผสมตัวกัน ส่วนเส้นซึ่งปรากฏอยู่บนลายมือของคนเรานั้น เส้นต่าง ๆ ผสมตัวกันเสร็จแล้วเหมือนกับภาษาอังกฤษ ซึ่งเขียนติดกันไปเป็นผืด ถ้าจะอ่านให้ได้เราก็ต้องพยายามแยกตัวที่ผสมกันนั้นออกทีละตัว หลังจากนั้นเราจึงเอาความหมายของเส้นแต่ละเส้น ที่เราแยกออกนั้นมาแปลให้เป็นข้อความอีกต่อหนึ่ง จึงจะอ่านเรื่องของเส้นต่าง ๆ ที่ผสมกันอยู่นั้นออกได้

อนึ่ง เส้นต่าง ๆ เท่าที่ปรากฏอยู่บนลายมือต่าง ๆ นั้น ก็มีลีลาไม่เหมือนกัน เปรียบเสมือนหนึ่งการเขียนหนังสือต่าง ๆ ของคนเรา ต่างคนก็ต่างเขียนกันไปคนละแบบ ๒ แบบ เช่นตัว ก, ไก่เป็นต้น บางคนก็เขียนคล้าย ๆ กับจะเป็นวงกลม บางคนก็เขียนเป็นรูปสามเหลี่ยม หรือโย้หน้าโย้หลังก็มี แต่ผู้ที่อ่านหนังสือจนมีความชำนาญดีแล้วจะทราบได้ทันทีว่าตัวนั้นเป็นตัว ก, ไก่ หรือตัวอะไรกันแน่ เรื่องนี้ฉันใดก็ตาม เส้นหลักที่ปรากฏอยู่บนลายมือของคนเรานั้น ก็มีลักษณะเหมือนต่างคนต่างเขียน คือมีลีลาการเขียนไปคนละแบบ ๒ แบบเหมือนคนหลายคนเขียนหนังสือนั่นเอง คือไม่เหมือนกันเลยแต่สักคนเดียว เราจึงต้องพยายามดูเส้นบนลายมือจริง

ให้มากให้เจนตา จนสามารถจะแยกออกได้ว่า เส้นซึ่งรวมกันอยู่นั้นเป็นเส้นอะไรบ้างดังนี้ เราจึงจะสามารถอ่านเส้นบนลายมือจริงออกได้ทุก ๆ เส้น

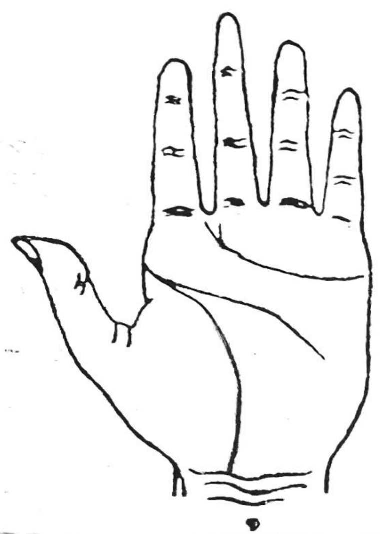
สิ่งที่ผู้ศึกษาจะต้องจดจำให้แน่นอนนั้นก็คือ ไม่ว่าในลายมือหนึ่งลายมือใดแม้จะมีเส้นมากมายเท่าใดก็ตาม เส้นนั้น ๆ จะไม่ออกไปจากเส้นหลัก ๒๗ เส้นนั้นเลย คงจะมีอยู่แต่เพียง ๒๗ เส้นเท่านั้น ถ้าจะมีบ้างก็เป็นเครื่องหมายต่าง ๆ และเส้นจำเพาะซึ่งมีอยู่ก็ไม่มากนัก เหมือนดังที่ได้อธิบายมาแล้ว

สำหรับเรื่องเกี่ยวด้วยเครื่องหมายต่าง ๆ นั้นเล่า ก็ได้อธิบายมาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว และในตำราเล่มนี้หรือเล่มต่อ ๆ ไปก็ได้อธิบายไว้รวมกับเส้นหลักต่าง ๆ อีกมาก ซึ่งผู้ศึกษาจะเล่าเรียนได้โดยง่าย ไม่เหมือนหนังสือวิชาหัตถศาสตร์เดิม ๆ ซึ่งบรรยายถึงเรื่องเครื่องหมายต่าง ๆ ไว้ตั้งพันอย่าง โดยไม่ทราบว่าเมื่อผสมกับเส้นอะไรแล้ว หมายความว่าอย่างไรซึ่งเรื่องนี้ได้ฟังผู้ศึกษาจากตำราเดิม ๆ บอกมาจนนับไม่ถ้วนคนว่า เรียนแล้วไม่รู้อ่านเส้นลายมือไม่ออกสักที ผู้รวบรวมตำรานี้มีความพอใจอยู่ว่าการทำตำรานั้นไม่ควรทำให้เป็นเรื่องลึกลับ เพราะการทำตำราให้เป็นเรื่องลึกลับนั้นผลสุดท้ายก็เหมือนกับหนังสืออ่านเล่น ซึ่งเอาไว้สำหรับอ่านเล่นสนุก ๆ เท่านั้น เอาเป็นจริงจังแต่อย่างใดไม่ได้ ผู้ศึกษาตำรานี้อันเป็นศิษย์ของฌานศิลป์ทุกคน ซึ่งมีอยู่ทั่วประเทศไทย ท่านเหล่านั้นทุก ๆ คนก็ได้เคยซื้อตำราเดิม ๆ มาเล่าเรียนกันแล้วทั้งสิ้น แต่ก็ไม่เคยมีใครแม้แต่สักคนเดียว ที่อ่านเส้นลายมือของคนเราออกได้ ยกเว้นแต่คนที่ชอบโกหกหลอกคนอื่นเล่น คืออ่านไม่

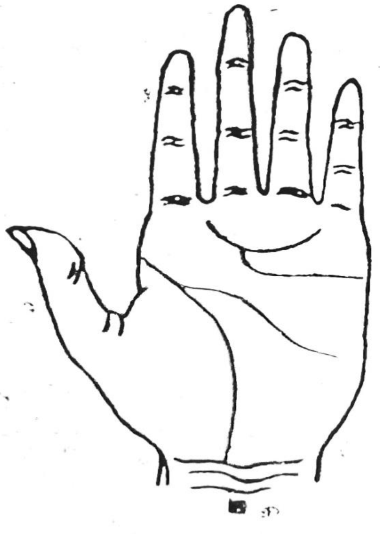
ออกแล้วโกหกเขาว่าอ่านออก ครั้นเมื่อท่านเหล่านั้นเรียนแล้วไม่รู้ จึงหันมาเรียนตำราของฌานศิลป์ไม่เท่าใด ทุก ๆ คนก็ชักจะอ่านเส้นบนลายมือของคนเราออก และบางคนได้กลายเป็นนักพยากรณ์ที่มีชื่อเสียงไปแล้วก็มาก แม้ว่าท่านเหล่านั้นจะไม่ได้เอามาเป็นอาชีพอย่างจริงจังก็ตาม แต่ก็ทำให้เป็นที่นิยมของเพื่อนฝูง และเข้าสังคมได้อย่างสนุกสนานอยู่เสมอ

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่า การที่เราจะรู้วิชานี้ได้อย่างแตกฉานนั้นเราจำเป็นจะต้องดูลายมือคนต่าง ๆ ให้มาก และอีกอย่างหนึ่งเราต้องพยายามแยกเส้นที่ผสมกันอยู่นั้นให้ออกเป็นเส้น ๆ ให้ได้ ถ้าและเราสามารถจะทำได้ดังนี้แล้ว เรื่องการหาคำแปลนั้นก็ไม่ยากนัก เพราะคำแปลของเส้นใดเส้นหนึ่งที่ผสมกันอยู่นั้น ก็มาจากความหมายของเส้นหลักนั่นเอง ขอให้ผู้ศึกษาค่อย ๆ เรียนค่อย ๆ ดูค่อย ๆ ฝึกไปเรื่อย ๆ ไม่ช้าก็จะมีความชำนาญไปเอง

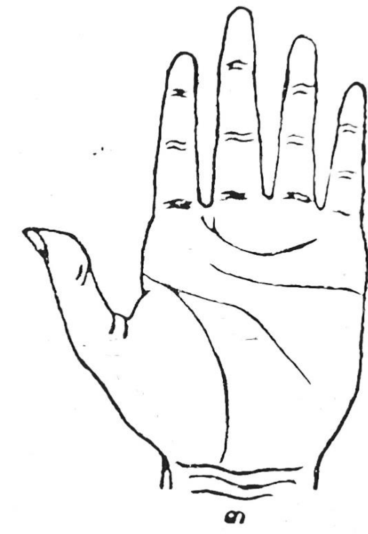
ต่อไปนี้ให้หัดอ่านการผสมระหว่างเส้นหลักกับเส้นหลักต่อไป สำหรับตัวอย่างที่นำมาแสดงไว้ในที่นี้ไม่ใช่จะนำมาทั้งหมด แต่นำมาพอให้เป็นตัวอย่างที่ผู้ศึกษาจะได้ทราบแนวทางว่า เมื่อเส้นหลักเส้นใดผสมกับเส้นหลักเส้นไหนแล้ว จะออกมาในรูปการพยากรณ์ว่าอย่างไร ส่วนต่อไปนั้นเป็นหน้าที่ของผู้ศึกษาที่จะพยายามอ่านเอาเอง ตามความหมายของเส้นหลักที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งการผสมระหว่างเส้นหลักกับเส้นหลักนั้น มีมากมายนับเป็นหมื่น ๆ เรื่องด้วยกัน

๑

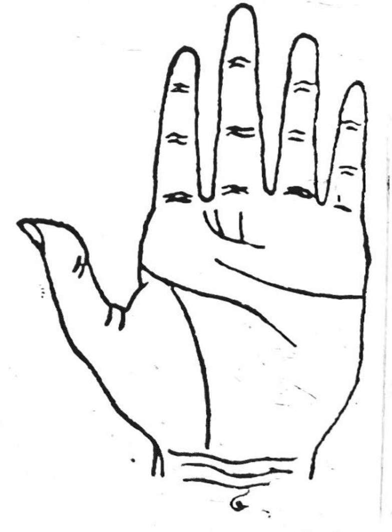
๑. เส้นหัวใจยาวไปต่อกับเส้นเกียรติยศ พุ่งไปลงที่ช่องหมดเปลือง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มีความมานะพยายามจะให้เป็นคนมีเกียรติยศอยู่เสมอ แม้จะหมดเปลืองเท่าไรก็ไม่ว่า ขอให้มีเกียรติยศมีชื่อเสียงก็แล้วกัน หมายถึงคนที่มีความรักแล้ว ต้องการจะมีการแต่งงาน หรือจะทำกิจการอย่างใดก็เอาแต่จะให้มีชื่อเสียงเป็นที่ตั้งก็ได้ คนที่มีเส้นหัวใจแบบนี้นอกจากเป็นคนที่รักเกียรติยศแล้ว จะเป็นคนที่กระทำกิจการต่าง ๆ ด้วยความมานะพยายามอยู่เสมอ และเป็นคนที่จะต้องมีการใช้จ่ายหมดเปลืองอยู่เรื่อย ๆ ด้วย (หลักการผสมระหว่างเส้นกับเส้นและเส้นผสมกับช่อง)

๒

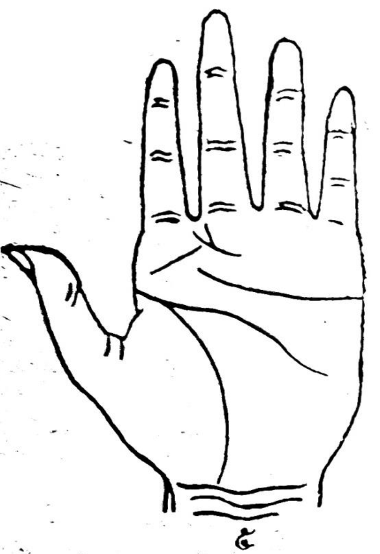
๒. เส้นกามารมณ์ยาวเส้นหัวใจสั้น และเส้นหัวใจเส้นนี้ไปชนอยู่กับเส้น กามารมณ์นั้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่ไม่มีความรัก (หัวใจสั้น) มีแต่กามารมณ์อย่างเดียว (กามารมณ์ยาว) เมื่อได้สำเร็จความใคร่หรือปลดเปลื้องทางกามารมณ์ไปแล้ว ผู้ที่ตนใช้ปลดเปลื้องทางกามารมณ์นั้นจะเป็นอย่างไรต่อไปอีกก็ช่างมักไม่เอาใจใส่ในเรื่องความรัก และความเจริญรุ่งเรืองในความเป็นอยู่มักเป็นคนที่เกียจคร้าน ไม่ชอบทำงานทำการให้เป็นล่ำเป็นสัน (เส้นนี้แม้จะไม่มีเส้นหัวใจ มีแต่เส้นกามารมณ์อย่างเดียวก็ให้พยากรณ์อย่างเดียวกัน)

๓

๓. เส้น กามารมณ์ ยาว ไป ต่อกับ เส้นเกียรติยศ พุ่งไปลงช่องหมดเปลือง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่รักแต่คนที่สวยงาม หรือคนที่ดี ถ้าเป็นคนมีลักษณะสกปรกไม่สวยงามแล้วไม่ชอบ มักจะเลือกรักและได้เสียกันกับคนที่สวยงามเท่านั้น คนชนิดนี้จะได้กับคู่ก่อนแต่งงาน แต่ภายหลังก็มีการแต่งงานเหมือนกัน และเป็นคนที่มักจะหมดเปลือง และเกิดความเสียหายเพราะเรื่องที่เกี่ยวด้วยกามารมณ์เสมอ ๆ (เส้นกามารมณ์ไปลงที่ช่องหมดเปลือง โคนของเส้นกามารมณ์มาจากช่องเสียหาย) (หลักการผสมระหว่างเส้นกับเส้นและการผสมระหว่างเส้นกับช่อง)

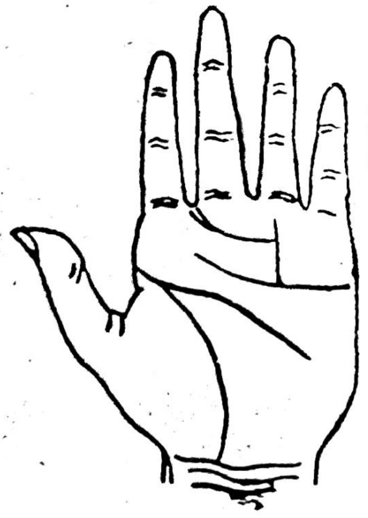

๔

๔. เส้นเกียรติยศต่อกับเส้นวาสนาร้อนใจอยู่บนเนินร้อนรน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อใดมีเกียรติยศขึ้น หรือมีชื่อเสียงขึ้น เมื่อนั้นความเดือดร้อนก็จะเกิดมากขึ้น เพราะกิจการที่ตนเองกระทำอยู่และมีเกียรติยศนั้น จะต้องมีเรื่องเดือดร้อนมากขึ้นทุกที หรือการที่จะรักษาเกียรติยศให้คงอยู่ได้ เป็นเรื่องที่เดือดร้อนใจของเจ้าของมือนั้นอยู่เสมอก็ได้ หรือยิ่งมีเกียรติยศยิ่งหมดเปลืองมากก็ได้

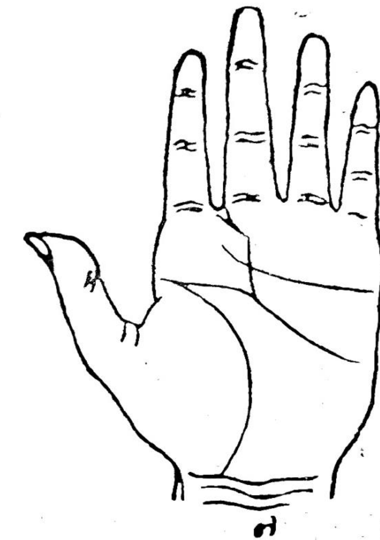
๕

๕. เส้นอารมณ์พุ่งไปหาเส้นเกียรติยศ ปลายเส้นเกียรติยศพุ่งไปลงที่ช่องหมดเปลือง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนมีอารมณ์คิดถึงเรื่องเกียรติยศ และชื่อเสียงของตนเองอยู่เสมอ คนชนิดนี้จะไม่กระทำสิ่งใดให้เสื่อมเสียเกียรติยศชื่อเสียงของตนเลย (คนที่มีเส้นเกียรติยศดังนี้ ถ้าไปยืมเงินทองของผู้ใดมาก็คิดถึงแต่จะเอาไปใช้คืน เขาทุกลมหายใจเข้าออก เพราะถ้าไปคืนช้ามักถือว่าเสื่อมเสียเกียรติยศ) ให้พยากรณ์เด็ก ๆ ว่าการเล่าเรียนจะสอบไล่ได้คะแนนดีด้วย เพราะเป็นผู้ที่มีอารมณ์หวังดีอยากมีชื่อเสียงอยู่เสมอ

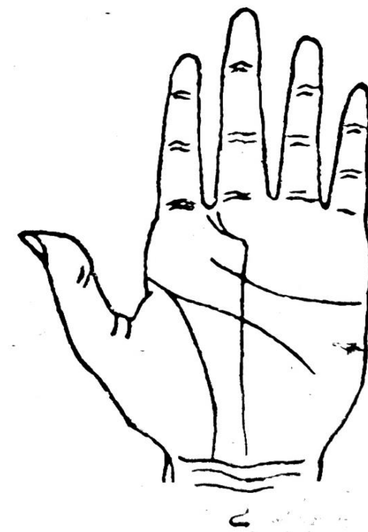
๖

๖. เส้นเกียรติยศต่อกับเส้นสำคัญ ปลายของเส้นเกียรติยศพุ่งไปลงที่ช่องหมดเปลือง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีชื่อเสียงโด่งดังไปไกล หรือจะมีชื่อเสียงก้องไปทั่วโลกก็ได้ เพราะเป็นคนที่รักเกียรติยศยิ่งกว่าสิ่งใด และจะไม่ยอมกระทำในสิ่งที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติยศของตนเลย รู้ไปถึงไหนก็มีคนรักนับถือไปถึงนั่น (ก้านของเส้นเกียรติยศที่ยาว มีความหมายไปถึงเกียรติยศที่พุ่งไปไกล รวมกับเส้นสำคัญหมายถึงการโด่งดังที่พุ่งไปไกลมากด้วย)

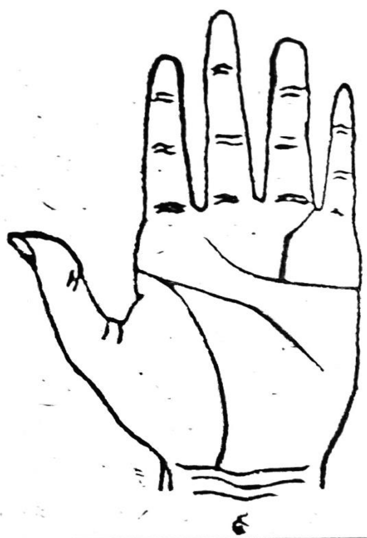
๗

๗. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นสมอง เส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งไปต่อกับเส้นเกียรติยศลงที่ช่องหมดเปลือง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อคิดกระทำกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดขึ้นด้วยสมองของตนเอง สิ่งที่กระทำขึ้นนั้นก็จะกลายเป็นเกียรติยศและชื่อเสียงของตนขึ้นมาเสมอ ไม่มีสิ่งใดที่กระทำขึ้นแล้วที่จะทำให้เสียชื่อเสียงเลย (เส้นนี้พบบนมือนักเรียนหลาย ๆ คน ซึ่งเมื่อสอบไล่แล้วมักได้ที่ ๑ ทุกครั้ง อย่างน้อยก็ได้ที่ ๒ ที่ ๓ ไม่เคยต่ำกว่าที่นี่เลย)

๘

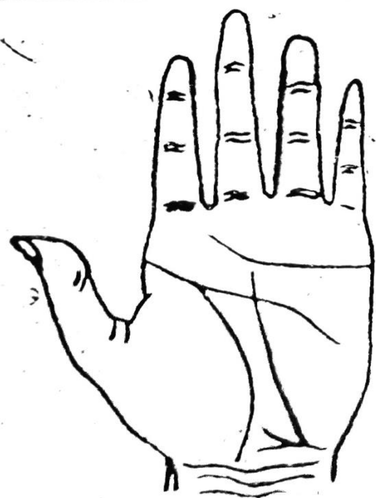
๘. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข้อมือ เส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งผ่านที่ราบลำบากไปต่อกับเส้นเกียรติยศลงที่ช่องหมดเปลือง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นมักใช้เงินทองเพื่อให้เป็นเกียรติยศของตนเองอยู่เป็นนิจ คนชนิดนี้ไม่ชอบที่จะไปนั่งกินนอนกินของคนอื่น ถ้าเพื่อนฝูงเลี้ยงดูสัก ๒—๓ ครั้งก็ใจไม่ค่อยดี แต่ถ้าตัวเองเลี้ยงดูคนอื่นแล้ว ก็สามารถจะเลี้ยงดูผู้อื่นได้เรื่อย ๆ และเพื่อนฝูงก็นับถือเขาว่าเป็นคนที่มีเกียรติยศด้วย แต่เงินทองที่หาได้มาจะหมดเปลืองอย่างน่าใจหาย หรือหมดเปลืองยิ่งกว่าเส้นเกียรติยศรูปอื่น ๆ (เส้นนี้ให้พยากรณ์ถึงความมีหนี้สินอยู่เสมอด้วย)

๙. เส้นสำคัญเกิดขึ้นจากเส้นหัวใจ เส้นสำคัญเส้นนี้เมื่อพุ่งขึ้นไปในเนินสำคัญแล้ว ก็มีเส้นโยกไปลงที่ช่องเสียหายอีกทอดหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีชื่อเสียงขึ้น ก็เมื่อเกิดความเสียหายขึ้นแล้ว ถ้าเส้นที่โยกไปลงที่ช่องเสียหายนั้นเป็นเส้นตรง ก็หมายความว่าจะเกิดความเสียหายครั้งเดียว และมีชื่อเสียงครั้งเดียว ถ้าเส้นที่โยกไปลงที่ช่องเสียหายนั้นเป็นเส้นโค้ง แสดงว่าจะเกิดความเสียหายขึ้นบ่อยๆ

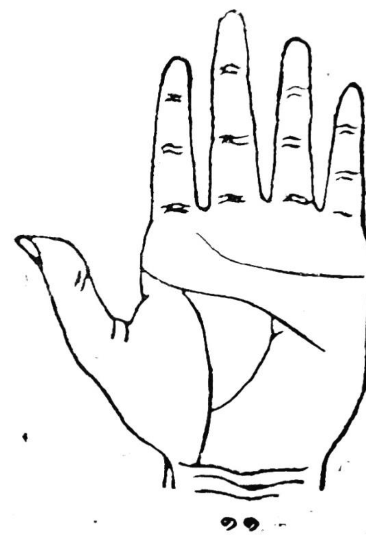
๙

เช่นข้าวของสูญหายหรือไฟไหม้บ้านรถยนต์ชนกัน แล้วมีหนังสือพิมพ์ลงข่าวหรือผู้คนเล่าลือกันไปว่าคน ๆ นั้นเกิดความเสียหายอย่างนั้น ๆ ขึ้นแล้ว เรียกว่าเมื่อเกิดความเสียหายขึ้นแล้ว จึงมีชื่อเสียงขึ้น (หลักเกณฑ์เส้นผสมกับช่อง)

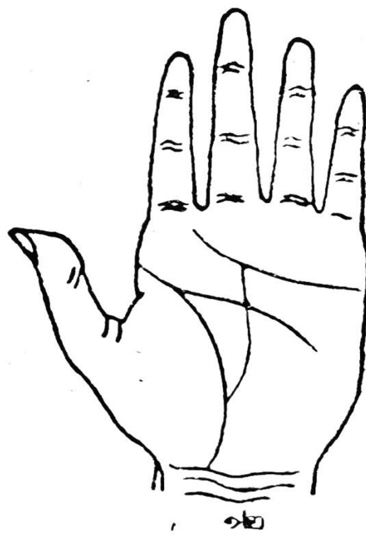
๑๐. มีเส้นวิ่งเต้นอยู่ที่เนินวิปริต มีเส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นวิ่งเต้นนั้นด้วย และเส้นวาสนา เส้นนี้พุ่ง เลยเส้น สมองขึ้นไปชน อยู่กับเส้นหัวใจ แสดงว่าเจ้าของ มือนั้นจะ ต้องทำกิจการที่มีการวิ่งเต้น หรือมีธุรกิจติดต่อไปๆมาๆ อยู่เป็นนิจ และกิจการนั้นก็มีความยากลำบากอยู่เสมอ (ผ่านที่ราบลำบาก) แต่กิจการที่มีการวิ่งเต้นนั้นก็เจริญรุ่งเรืองขึ้นไปเรื่อยๆ (อำนาจเส้นวาสนาที่พ้นเส้นสมองขึ้นไป การที่เส้นวาสนาพ้นเส้นสมองขึ้นไป นอกจากจะเจริญรุ่งเรืองแล้ว หมายถึงเจ้าของมือนั้นหาเงินทองได้ง่าย ๆ หรือหาได้อย่างสบายใจด้วย)

๑๐

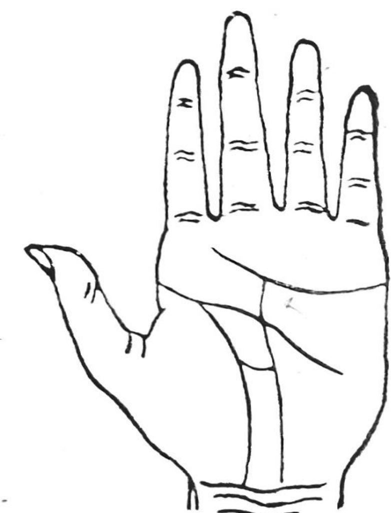
๑๑. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต คือเส้นวาสนาสร้างตัวเอง เส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งไปหาเนินลับ และแตกเป็นง่ามอยู่ที่เนินลับด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่ชอบสร้างตัวเอง แต่กิจการที่ทำนั้นเป็นกิจการที่ทำลับ ๆ ไม่เปิดเผยให้คนอื่นรู้ แต่ภายหลังกิจการที่ทำลับ ๆ นั้นต้องล้มเลิกไป (ปลายของเส้นวาสนาแตกออกเป็นง่ามหมายถึง เลิก, ล้ม, หรือเกิดวิบัติ)

๑๑

๑๒. เส้น วาสนา เกิดขึ้น จาก เส้น ชีวิต แสดงว่าเป็นคนที่ชอบสร้างตนเอง หรือหาเงินทองได้ด้วยตัวของตัวเอง เส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งขึ้นไปชนอยู่กับเส้นหัวใจอีกทอดหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะหาเงินทองนั้นได้คล่อง ๆ และหาได้อย่างสบายใจด้วย และเมื่อหาไปเรื่อย ๆ ก็จะเจริญขึ้นเรื่อย ๆ ไม่ถอยหลัง เนื่องจากเส้นวาสนาไปบวกกับเส้นหัวใจ ซึ่งให้ความหมายไปถึงเพศตรงข้าม จึงหมายไปถึงเพศตรงข้ามช่วยเหลือให้ได้รับความเย็นใจด้วย คนที่มีเส้นวาสนาดังนี้จะได้รับความสุข ทาง ใจอยู่เสมอ คือมีก็ใจสบายไม่มีก็ใจสบายไม่ค่อยมีทุกข์ร้อน (หลักเกณฑ์เส้นบวกกับเส้น)

๑๒

๑๓

๑๓. มีเส้นโรคประสาทสมองขีดออกจากเส้นชีวิต เส้นโรคประสาทสมองเส้นนี้ไปชนอยู่กับเส้นวาสนาที่กลางที่ราบลำบาก และเส้นวาสนาเส้นนี้ พุ่งขึ้น ไปชนกับ เส้นสมองอีกทอดหนึ่ง แสดงว่าในระยะนั้นจะเกิดมีเรื่องกระทบกระเทือนสมองขึ้นก่อน (ระยะนั้นคือระยะที่วัดเส้นชีวิตแล้วว่าอยู่ตรงอายุใด) ภายหลังเมื่อ กระทบ กระเทือน ประสาทขึ้นแล้ว จะมีลาภผลหรือได้เงินทองมา (เส้นโรคประสาทสมองไปชนกับเส้นวาสนา) แต่ภายหลังเงินทองนั้นจะต้องใช้จ่ายหมดไปทั้งสิ้น หรือเกิดเสียหายหมดก็ได้ (อำนาจเส้นวาสนาที่ขึ้นไปชนอยู่กับเส้นสมอง)

๑๔

๑๔. เส้นโรคประสาทสมองขีดออกจากเส้นชีวิต เส้นโรคประสาทสมองเส้นนี้ไปตัด ผ่านเส้น วาสนาอยู่ กลางที่ราบ ลำบากด้วย แสดงว่าในระยะนั้นจะเกิดเรื่องกระทบกระเทือนประสาทขึ้นก่อน ครั้นเมื่อเกิดเรื่องกระทบกระเทือนประสาทแล้ว ภายหลังจะต้องเสียเงินทองหรือหมายถึงต้องออกจากงานที่ทำอยู่ก็ได้ (คำว่าตัดหรือลักษณะของการตัดหมายถึงถูกทำลาย)

๑๕

๑๕. เส้นคู่ที่เกิดขึ้นในเนินคุดัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นกลัวคู่ ถ้าเส้นนี้เกิดในมือหญิงแสดงว่าหญิงนั้นกลัวสามี (ลักษณะของเส้นที่บวกกับเนิน) ถ้าเส้นนี้เกิดขึ้นในมือชายแสดงว่าเจ้าของมือนั้นกลัวภริยา คนที่มีเส้นคู่เกิดขึ้นในเนินคุดันนี้ จะมีลักษณะกลัวผัวกลัวเมีย แต่บางทีเมื่อได้กันแล้วก็มักทำท่าว่าไม่ได้เป็นผัวเมียกัน มักโกหกคนอื่นว่าเป็น พี่น้องกัน หรือเป็นเพื่อนกัน มักจะไม่ยอมรับกับคนอื่น ๆ ว่าเป็นผัวเมียกันง่าย ๆ คือกลัวคำว่าผัวว่าเมียไปเลย นี่คือการผสมระหว่างเส้นกับเนิน

๑๖

๑๖. เส้นวาสนาร้อนใจเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาร้อนใจเส้นนี้พุ่งไปชนอยู่กับตอนปลายของเส้นสมอง และมีเส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้น วาสนา ร้อนใจนั้นพุ่ง ขึ้นไปชนเส้นหัวใจอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นก่อนที่จะมีเงินทองหรือมีวาสนาขึ้น จะต้องมีความร้อนใจเกิดขึ้นก่อนจึงจะหาเงินทองได้ (คำว่าร้อนอาจเจ็บป่วยก็ได้ หรือเกิดเรื่องหลายสิ่งหลายอย่างก็ได้)

ตามที่ได้ยกตัวอย่างการผสมระหว่างเส้นหลักกับเส้นหลัก มาให้ผู้ศึกษาได้เห็นพอเป็นตัวอย่างนี้ ก็เพื่อให้ผู้ศึกษาได้เห็นหลักการพยากรณ์ในชั้นต้นเสียก่อนว่า การผสมระหว่างเส้นกับเส้น หรือเมื่อเส้นผสมกับเนินอีกนั้นจะออกมาในรูปการพยากรณ์เป็นอย่างไร ความอันที่จริงแล้วอันหลักวิชาที่กล่าวมาแล้วนี้ ไม่ได้มีปัญหาอะไรมาก คือเมื่อเส้นทั้ง ๒ เส้นผสมกัน ก็จะออกมาในรูปการพยากรณ์ตามความหมายของเส้นทั้ง ๒ เส้นนั่นเอง เหมือนหนึ่งตัวอย่างที่ได้ยกมาให้เห็นแล้วเช่น เส้นวิ่งเต้นผสมกับเส้นวาสนา ก็หมายถึงวาสนามาจากการวิ่งเต้น หรือหาเงินทองมาได้จากวิ่งเต้นนั่นเอง หรือเส้นโรคประสาทไปผสมกับเส้นวาสนา เมื่อมีเรื่องกระทบกระเทือนประสาทสมองแล้วก็มีวาสนาหรือได้เงินทองนั่นเอง นี่คือการผสมระหว่างเส้นกับเส้น ส่วนถ้าเส้นนั้นไปผสมกับเนินหรือที่ราบ, โค๊ตชีวิต, และช่องใดต่อไป ก็เอาความหมายของเนิน, โค๊ตชีวิต, ที่ราบ, และช่องนั้นมาแปลรวมกันเข้าไปอีกทอดหนึ่งนั่นเอง

สำหรับเส้นอื่น ๆ ที่ผสมกับเส้นอื่น ๆ ก็มีลักษณะอย่างเดียวกัน เช่นอย่างเส้นอารมณ์พุ่งไปหาเส้นเกียรติยศ ก็หมายถึงอารมณ์รักเกียรติยศหรือเส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นสมอง ก็มีความหมายว่าวาสนามาจากความคิดหรือวาสนา (การเงิน) มาจากสมองนั่นเอง และเมื่อเส้นวาสนาไปผสมกันกับเส้นเกียรติยศอีกทอดหนึ่ง หมายถึงเส้น ๓ เส้นบวกกัน ก็มีความหมายไปถึงเส้นทั้ง ๓ เส้น คือสมองให้ความคิด ความคิดนั้นกลายเป็นวาสนาแล้ววาสนา (ความเป็นไป) ก็กลายเป็นเกียรติยศอีกทอดหนึ่ง และเมื่อเส้นเกียรติยศไปลงที่ช่องหมดเปลือง ความหมดเปลืองก็ต้องเกิดขึ้น นี่คือเมื่อ

เส้นทั้ง ๓ เส้นบวกกัน และบวกเข้ากับช่องอีกหนึ่งช่อง ก็แปลความหมายไปตามเรื่องของเส้นและเรื่องของช่องนั่นเอง

สำหรับเรื่องเส้นบวกกับเนิน เหมือนดังตัวอย่างที่กล่าวมาแล้วคือเส้นคู่เกิดขึ้นที่เนินดุดัน ผู้ที่ไม่ได้เรียนวิชานี้หรือผู้ที่ไม่รู้จักว่าเนินดุดันอยู่ที่ใดและเนินดุดันนั้นมีความหมายว่าอย่างไร เมื่อเห็นมีเส้นใดเกิดขึ้นเฉย ๆ ลอย ๆ ในเนินนี้ ก็จะไม่รู้ว่าเส้นนั้นแปลว่าอะไร ถ้ายิ่งไม่รู้ว่าเส้นคู่นั้นมีรูปร่างเป็นอย่างไรแล้ว ก็ไม่มีทางจะรู้ความหมายของเส้นนั้น ๆ ได้เลย แต่ถ้าผู้ศึกษารู้จักความหมายของเนินดุดัน รู้จักรูปร่างของเส้นคู่ แม้ว่าเส้นคู่นั้นจะเกิดขึ้นที่เนินดุดันลอย ๆ ไม่ได้สัมพันธ์กันกับเส้นหลักเส้นหนึ่งเส้นใดก็สามารถจะแปลความหมายของเส้นนั้นได้ อันนี้คือหลักการพยากรณ์ในขั้นต้น ซึ่งผู้ศึกษาจะต้องทำความเข้าใจให้แน่นอนเสียก่อน และเมื่อไปเห็นเส้นใดผสมกันกับเส้นใด หรือเห็นเส้นใดผสมกับเนินใดก็จะออกมาในรูปการพยากรณ์ตามความหมายของเส้น และความหมายของเนินนั่นเอง

ต่อนี้จะไม่เขียนเส้นให้ดู แต่จะบรรยายให้ฟังว่า รูปของการพยากรณ์อื่น ๆ นั้นไม่ว่าเส้นใดผสมกับเส้นใด ไม่ว่าเส้นใดผสมกับเนินใด รูปการพยากรณ์นั้น ๆ ก็จะออกมาจากการผสมระหว่างเส้นต่อเส้น และการผสมระหว่างเส้นกับเนินนั่นเอง เช่นในลายมือหนึ่งจะมีเส้นคู่เข้ามาชนเส้นชีวิตอยู่ทางภายนอกเส้นชีวิต แล้วเส้นคู่เส้นนั้นตัดผ่านเส้นชีวิตไปต่อกับเส้นโรคประสาทสมอง และเส้นโรคประสาทสมองเส้นนั้นตัดผ่านที่ราบลำบากไปหมดอยู่ที่เนินลับอีกทอดหนึ่ง เมื่อเส้นปรากฏขึ้นมาในรูปดังนี้ ผู้ศึกษาก็ต้องคิดตั้งแต่เส้นแรกมาทีเดียวว่า เส้นคู่หมายถึงอะไร เส้นชีวิตหมายถึง

อะไร เส้นโรคประสาทสมองหมายถึงอะไร ที่ราบลำบากหมายถึงอะไร เนินลับหมายถึงอะไร ถ้าและผู้ศึกษาได้เล่าเรียนวิชาในบั้นต้นมาจนแตกฉานดีแล้ว ก็สามารถจะหาคำแปลเส้นเหล่านี้ได้ทันทีว่า (หมายถึงว่าเรียนแต่เล่มที่ ๑ เล่มเดียวก็สามารถจะพยากรณ์เรื่องอะไร ๆ เกือบจะได้ทั้งสิ้น) การที่เส้นคู่เข้ามาชนเส้นชีวิตนั้นย่อมหมายถึงได้คู่ เมื่อเส้นคู่ตัดผ่านเส้นชีวิตไปต่อกับเส้นโรคประสาทสมองนั้น ย่อมหมายถึงได้คู่แล้วมีความคิด หรือกระทบกระเทือนประสาท ผ่านที่ราบลำบากนั้นหมายถึงความลำบาก หรือความหนักอกหนักใจ เนินลับนั้นย่อมหมายถึงความลับ เมื่อเป็นดังนี้ความหมายตลอดเส้นจึงหมายไปถึงว่าการได้คู่ในระยะนั้น ของเจ้าของมือ ก็มีความคิดที่จะให้เป็นความลับอยู่เสมอ หรือได้คู่ต้องการได้คู่ลับ ๆ ไม่เปิดเผยให้คนอื่นรู้

ตามหลักเกณฑ์ในหลักวิชาทั้งหมดเท่าที่บรรยายมานี้ ย่อมจะเชื่อได้แน่นอนว่าไม่ว่าเจ้าของมือใดจะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยสิ่งนั้น ๆ จะเกิดขึ้นในที่ลับหรือในที่แจ้งก็ตาม ผู้พยากรณ์ที่ได้เล่าเรียนในหลักวิชานี้มาแล้วเพียงเล่มที่ ๑ เท่านั้น ก็สามารถจะพยากรณ์เรื่องอะไร ๆ ได้ทั้งสิ้น นอกจากผู้ศึกษานั้น ๆ ไม่ต้องการจะศึกษาให้รู้จริง คือเพียงแต่อ่านแล้วผ่านไปเท่านั้น ผู้ศึกษานั้น ๆ จึงจะไม่รู้ ทั้งขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าก่อนที่ผู้ศึกษาคนใดจะเรียนผ่านบทนี้ไป ให้ทำความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวด้วยการผสมระหว่างเส้นกับเส้น หรือการผสมระหว่างเส้นกับเนินให้ถ่องแท้เสียก่อน เพราะถ้ามีความเข้าใจในตอนนี้แล้ว ท่านจะเรียนวิชานี้ต่อไปได้อย่างง่ายมาก แต่อย่าลืมว่าในเล่ม ๑ จากบทที่ ๑ ถึงบทที่ ๖ นั้น จะต้องเรียนให้จำได้และจะต้องรู้จริงด้วย ถ้าไปอ่านในบทเรียนต่อไป กล่าวถึงภายนอกภายในเส้น

ชีวิต กล่าวถึงโคนและปลายของเส้นหนึ่งเส้นใดกล่าวถึงเนินหนึ่งเนินใด หรือหลักเกณฑ์ที่ขึ้นของเส้นหนึ่งเส้นใด ถ้าไม่เข้าใจเรื่องที่กล่าวนี้แล้ว การที่จะเรียนวิชานี้ต่อไปนั้น ก็เห็นว่าจะไม่ได้ประโยชน์แน่นอน ทั้งนี้ก็เพราะว่าท่านจะอ่านคำบรรยายต่อไปนี้ไม่เข้าใจเลย ถ้าไม่รู้หัวหางของเส้นทุก ๆ เส้นไม่รู้จักที่เกิดของเส้นทุก ๆ เส้น เมื่อไปดูในลายมือจริง ๆ แล้วก็เลยไม่รู้ว่าเส้นนั้นคือเส้นอะไร ถ้าไม่รู้จักความหมายของเส้นทุก ๆ เส้น หรือไม่รู้จักความหมายของเนินทุกเนินด้วยแล้ว การเรียนวิชานี้ก็หมดหวังแน่นอน แต่ถ้าท่านอยากจะรู้จริงและเห็นว่าสิ่งสำคัญที่ว่ามานี้ยังจำไม่ได้ ก็ให้หวนกลับไปเรียนวิชานี้ข้างต้นในเล่มที่ ๑ เสียอีกครั้งหนึ่งก่อน แล้วจึงค่อยมาเรียนจากบทนี้ต่อไป ท่านก็สามารถจะรู้วิชานี้ได้โดยไม่มีข้อสงสัยอันใดอีก

บทที่ ๑๐
ว่าด้วยเส้นสมอง

เส้นสมองเป็นเส้นหลักใหญ่ในเส้นหลักรวม ๕ เส้นด้วยกัน เส้นสมองนับเป็นเส้นสำคัญอันดับหนึ่ง ในวิชาการอ่านโค้ตวิทยุแห่งจักรวาฬเช่นเดียวกับเส้นทั้ง ๕ เส้นนี้ เพราะเส้นสมองเป็นเส้นเริ่มต้นของการดำเนินกิจการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลก สิ่งต่าง ๆ เท่าที่เห็นอยู่รอบ ๆ ตัวเรา สิ่งเหล่านี้จะเริ่มต้นมาจากสมอง หรือมาจากเส้นสมองทั้งสิ้น ถ้าและมนุษย์เราไม่มีเส้นสมองหรือไม่มีสมองแล้ว สิ่งต่าง ๆ ที่เรามองเห็นอยู่ทั้งโลกในเวลานี้ จะเกิดขึ้นไม่ได้อย่างแน่นอน

เมื่อจะพูดถึงเรื่องเส้นสมอง หรือจะทำการศึกษาเรื่องเส้นสมองแล้ว ก็ให้นึกไปถึงส่วนที่เป็นศีรษะของคนเรา คือส่วนที่นับจากคอขึ้นไป ซึ่งเรียกว่า "ศีรษะ" เช่นกระโหลกศีรษะ, มันสมอง, เยื่อหุ้มสมอง, ผม, ใบหน้า คิ้ว, ตา, จมูก, ปาก, คาง, คอ, ใบหู, ขนตา, เบ้าตา, เป็นต้น เมื่อเรานึกถึงสิ่งทั้งหลายเหล่านี้แล้ว ก็ให้นึกถึงประโยชน์ของทุก ๆ สิ่งทุก ๆ อย่างเท่าที่ส่วนอันเป็นศีรษะจะพึงกระทำ หรือสั่งการได้ด้วย

สิ่งที่ส่วนอันเป็นศีรษะจะพึงกระทำหรือสั่งการได้นั้น ก็คือความรู้สึกนึกคิด, ความรอบรู้, และความตื้นลึกหนาบาง, ที่สมองจะต้องเป็นผู้พิจารณาสั่งการ เราจะรู้ถึงความเจ็บป่วย หรือความพิการของส่วนที่เป็นศีรษะได้จากเส้นสมอง เราจะวัดความรู้สึกนึกคิดของผู้ใดได้ด้วยการศึกษา

ที่เส้นสมอง เราจะรู้ได้ว่าใบหน้า, หู, ตา, จมูก, ปาก, ของผู้ใดมีรูปร่างอย่างไร เราจะหาดูได้จากเส้นสมองนี้เช่นเดียวกัน นอกจากจะรู้ไปถึงว่ารูปหน้าตาจมูกปากของผู้ใดมีรูปร่างอย่างไรแล้ว เราสามารถจะรู้ไปด้วยว่า ในส่วนไหนของศีรษะหรือใบหน้าของผู้ใด จะมีตำหนิหรือมีแผลเป็นที่บ้าง ก็จะหาดูได้จากเส้นสมองนี้ทั้งสิ้น

เส้นสมองนับว่าเป็นเส้นสำคัญอีกเส้นหนึ่ง รองจากเส้นชีวิตและเส้นวาสนา ซึ่งจะต้องนำไปประกอบกับการพยากรณ์ทุก ๆ ครั้ง ผู้ศึกษาจะต้องพิจารณาถึงเส้นสมองให้ละเอียดทุกครั้งที่จะมีการพยากรณ์ แต่จะตัดสินด้วยเส้นสมองอย่างเดียวก็ไม่ได้ ทั้งนี้นั้นทั้งนี้ก็เพราะว่าลำพังแต่เส้นสมองเส้นเดียวถึงจะดีหรือไม่ดีเพียงไร ก็ไม่สามารถจะพาตัวหรือพาชีวิตให้ดำเนินไปได้

เนื่องจากว่าก่อนที่เราจะตัดสินชะตาชีวิตของผู้ใด เราจะต้องดูเส้นต่าง ๆ ที่อยู่ในลายมือนั้นทุก ๆ เส้นเสียก่อน เมื่อเห็นมีเส้นดีหลายๆเส้นหลาย ๆ อย่างแล้วจึงจะดีได้ เหมือนหนึ่งรถยนต์ที่จะเดินไปได้ด้วยดีสะดวกปลอดภัยนั้น จะดูแต่ว่าเครื่องดีแล้วของอื่นไม่ดี เช่นยางแตกเสียสักล้อหนึ่งหรือสองล้อถึงเครื่องจะดีอย่างไร รถยนต์คันนั้นก็ไม่สามารถจะแล่นไปได้ด้วยดีฉันนั้น

ชีวิตของคนเราก็เปรียบเหมือนกับรถยนต์ที่อุปมาให้ฟังมาแล้ว การพิจารณาเรื่องเส้นต่าง ๆ เราจึงจำเป็นจะต้องดูให้ดีหลาย ๆ เส้น จึงจะเรียกว่าดีได้ แต่เส้นในมือของคนเราจะดีทั้งหมดนั้นหายาก อย่างหนึ่งดีอย่างหนึ่งก็มักเสียเสมอแม้เท่าที่เราเห็นอยู่ว่าดีสัก ๓ – ๔ อย่าง ถ้าเสียแต่เพียงอย่างเดียว ความดีก็มักถูกตัดทอนลงเสมอ

เรื่องในตัวของคนทุก ๆ คน ย่อมมีเรื่องพิสดารมากกว่ารถยนต์ที่ว่ามานี้มากนัก เพราะคนเราต้องประกอบด้วยเส้นชีวิต (ร่างกาย) ประกอบด้วยเส้นสมอง (ความคิด) ประกอบด้วยเส้นหัวใจ (ความรัก) ประกอบด้วยเส้นวาสนา (การเงินการงาน) ประกอบด้วยเส้นคู่ (คือคู่ครอง) และเรื่องอื่น ๆ อีกมาก หรือจะพูดอย่างตรง ๆ ก็หมายความว่า สิ่งที่ประกอบขึ้นเป็นคนเรานั้น ก็คือเรื่องที่จะต้องประกอบมาจากเส้นหลัก ๒๗ เส้นนั่นเอง

เมื่อคนเราต้องประกอบด้วยเรื่องราว จากเส้นหลักถึง ๒๗ เส้นหรือต้องประกอบด้วยเรื่องราว ๒๗ อย่าง มากกว่ารถยนต์ดังนี้แล้ว ในเรื่อง ๒๗ อย่างนี้ ไม่อย่างใดอย่างหนึ่งก็จะต้องเกิดเสียขึ้นสักอย่างจนได้ เช่นอย่างที่เราจะเห็นได้ว่า คนบางคนทุกอย่างดีหมด คือหาเงินเก่งร่ำรวยมีหลักฐานแต่คน ๆ นั้นได้ลูกไม่ดี (เส้นบุตร) เท่านั้นเอง ความวิบัติเสียหายก็เกิดขึ้นอย่างรุนแรงเพราะลูกนั้นทำให้เกิดขึ้นก็มีตัวอย่างอยู่มาก

เท่าที่ได้ยกตัวอย่างมาให้ฟังแล้วนี้ ก็เพื่อเป็นข้อเตือนใจให้ผู้ศึกษาเข้าใจว่าการเรียนวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ ก็เหมือนเรื่องธรรมดาที่เป็นธรรมชาติทั้งหลาย เมื่อเราพิจารณาเห็นว่าเส้นใดดีแล้ว จะนึกว่าดีเสมอนั้นไม่ได้ เราจำเป็นจะต้องพิจารณาถึงเส้นอื่น ๆ อีกด้วยจึงสามารถจะตัดสินชะตาชีวิตของผู้หนึ่งผู้ใดได้ การพิจารณานั้นเราต้องพิจารณาว่าเส้นใด ๆ ในมือใดดี และเส้นใด ๆ ในมือใดเสีย เมื่อเรารู้ว่าเส้นใดดี เส้นใดเสียแล้ว เราก็ว่าไปตามเรื่องของเส้นนั้น ๆ คือว่าเรื่องนั้นดีเรื่องนั้นเสีย และจะต้องพิจารณาว่าเสียมากหรือเสียน้อยอย่างไรด้วย

สิ่งที่ควรจำถึงเรื่องที่เกี่ยวด้วยเส้นสมองก็คือ "เส้นสมอง" หมายถึงอวัยวะทุกส่วนที่นับจากคอขึ้นไป หมายถึงความรู้สึกนึกคิดที่มีการสั่งการออกมาจากสมองด้วย นอกจากนี้แล้วข้อควรจำอื่น ๆ มีดังนี้

ข้อ ๑. เส้นสมองตอนที่ออกจากง่ามมือ คือตอนที่เป็นโคนของเส้นสมอง

ข้อ ๒. ปลายของเส้นสมองคือตอนที่พุ่งไปทางริมมือ จะไปอยู่ที่เนินใดก็ได้เช่นเนินรวดเร็ว เนินพิฆาต เนินอ่อนโยน หรือเนินวิปริต หรืออาจจะไปหมดอยู่เนินโรค หรือไปหมดอยู่ทางตอนกลางของที่ราบลำบากก็ได้

ข้อ ๓. เส้นสมองท่อนทางโคนเป็นความหมายถึงความคิดที่อ่อนแอ ส่วนตอนกลางของเส้นสมองมีความหมายถึงความแข็ง เช่นความคิดของผู้ใหญ่ ตอนกลางของเส้นสมองความแข็งมีน้อย ส่วนตอนที่แข็งจริงคือส่วนที่เป็นตอนปลายของเส้นสมอง

ข้อ ๔. ตอนโคนของเส้นสมองเป็นตอนที่จะสังเกตเรื่องราวของใบหน้า ตอนกลางของเส้นสมองเป็นตอนที่จะสังเกตถึงตอนที่เป็นศีรษะหรือหน้าผาก ส่วนตอนปลายของเส้นสมอง เป็นตอนที่จะมีการสังเกตจากส่วนที่เกี่ยวด้วยท้ายทอย หรือส่วนหลังของศีรษะ

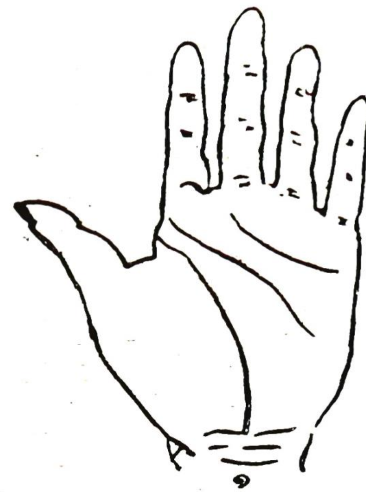
ข้อ ๕. เส้นสมองตลอดทั้งเส้น คือตั้งแต่ตอนโคนจนถึงปลายเป็นส่วนทั้งหมดที่มีความหมายถึงสมอง หรือหมายถึงความรู้สึกนึกคิดโดยทั่ว ๆ ไป

ข้อ ๖. เนินต่าง ๆ ที่ปลายของเส้นสมองชี้ไป เป็นส่วนที่ประกอบเข้าเป็นเรื่องราวของเส้นสมองนั้น ๆ

เรื่องของเส้นสมอง เป็นเรื่องที่จะต้องมีการศึกษากันอย่างละเอียดถี่ถ้วน แต่ผู้ศึกษาในขั้นนี้ จะทำความเข้าใจในเรื่องของเส้นสมองเพียงแต่ว่าเส้นสมองเป็นเส้นแห่งความรู้สึกนึกคิดก่อนก็ได้ ส่วนที่จำเป็นจะต้องบรรยายไว้อย่างละเอียดในที่นี้ ก็เพราะว่าเส้นสมองนั้นจะต้องประกอบด้วยเรื่องราวต่าง ๆ เท่าที่ได้บรรยายมาแล้วเข้าด้วย ถ้าและผู้ศึกษามีความสงสัยถึงเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่เกี่ยวด้วยเส้นสมอง ก็ไม่ต้องไปเปิดหาที่อื่นอีก เมื่อเปิดมาหาในบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นสมองตรง ๆ แล้ว ก็สามารถจะทราบเรื่องที่เกี่ยวด้วยเส้นสมองได้ทั้งสิ้น

เส้น สมองเป็น เส้นที่จะให้ ความ หมายไปตลอด เส้น เหมือนกับ เส้นอื่น ๆ คือเหมือนเส้นชีวิต, เส้นหัวใจ, และเส้นวาสนา เส้นทั้ง ๔ เส้นนี้ ทั้งโคนและปลาย เมื่อมีลักษณะผิดแปลกไปจากเดิมแล้ว เส้นนั้น ๆ ก็ย่อมมีความหมายไปอย่างอื่นเสมอ ผู้ศึกษาจะต้องใช้ความสังเกตอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพราะสิ่งเหล่านี้เช่นการถี่การห่าง การคดขึ้นคดลง ที่เกิดสูงหรือต่ำลงโคนชี้ไปทางใดและปลายชี้ไปทางใด การแตกแยกของโคนตอนกลางตอนปลายของเส้นสมอง หรือมีรูปร่างอย่างใดเกิดขึ้นบนเส้นสมอง สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นความหมายที่ผิดแปลกแตกต่างกันออกไปของเส้นสมองทั้งสิ้น นอกจากนี้แล้วความสั้นความยาวหรือยาวเกินไป ก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องให้คำแปลที่มีความหมายผิดแปลกไปเช่นเดียวกัน

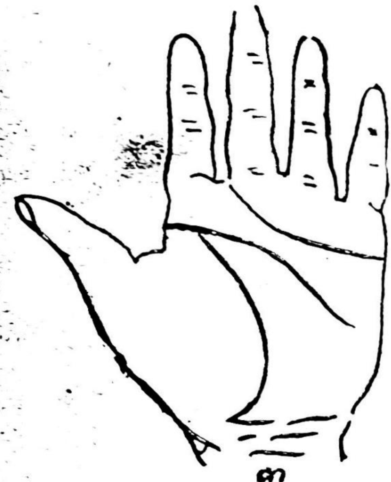
ต่อไปนี้โปรดทำการศึกษาว่าด้วยเส้นสมอง ว่าเส้นสมองมีรูปร่างอย่างใดแล้ว มีความหมายว่าอย่างไรต่อไป

๑. เส้นสมองเด็ก ๆ โคนของเส้นสมองห่างกับเส้นชีวิตมาก **จะต้องเป็นคนที่ดื้อรั้น** ไม่ฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ **หรือไม่เชื่อถือผู้**ใด มักเชื่อตนเองเป็นที่ตั้ง เมื่อกระทำกิจการใด ๆ ก็จะเอาแต่ใจตัวเองเป็นใหญ่ ชอบการชกต่อย ตีรันฟันแทง **หรือชอบแสดงความ**กล้าหาญ ชอบการต่อสู้อยู่เสมอ **เป็นผู้ใหญ่**ก็มักดุดื้อกล้าหาญเกินไป **ไม่สุขุมรอบคอบ** คำย่อว่า "สมองดุดื้อ"

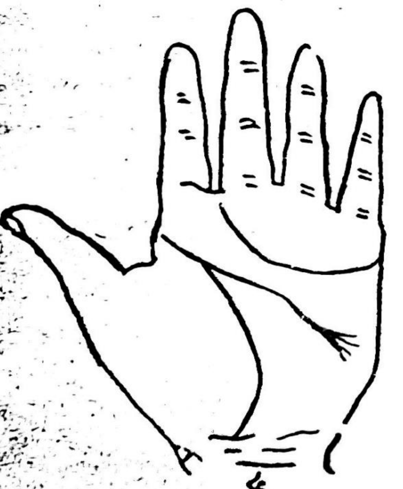

๒. เส้นสมองเกิดห่างจากตอนต้นของเส้นชีวิตเล็กน้อย เป็นเด็กที่ดีชอบฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ เล่นอะไรก็ชอบเล่นในสิ่งที่เป็นมาตรการของความดี เช่นเล่นค้าขาย เล่นกินเลี้ยง ชอบเล่นกีฬาที่เป็นการออกกำลังกายไม่ชอบการต่อสู้ ไม่ชอบข่มเหงผู้อื่นมารยาทเป็นคนอ่อนโยนเชื่อฟังง่าย มักทำตัวเป็นผู้ใหญ่เกินวัย **หรือชอบปฏิบัติ**งานคล้าย ๆ กับผู้ใหญ่ ถ้าเป็นผู้ใหญ่จะมีความคิดชั้นครูบาอาจารย์ กระทำกิจการอย่างใดไม่ค่อยผิดพลาดคำย่อว่า "สมองชั้นครู"

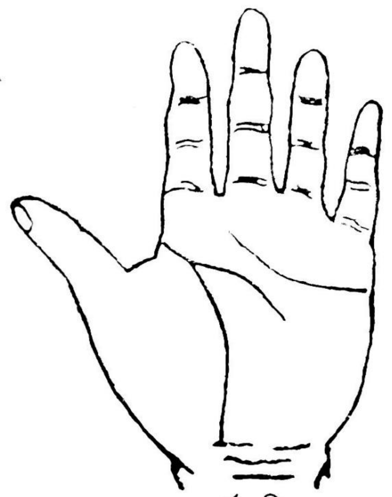
๓

๓. เส้นสมองตอนโคนจะเกิดขึ้นในรูปใดก็ตาม แต่เส้นสมองเส้นนี้เมื่อเกิดขึ้นแล้ว ตั้งแต่ตอนต้นไปหาตอนปลายของเส้นสมองมีลักษณะพุ่งไปเป็นเส้นโค้ง เหมือนหนึ่งความโค้งของครึ่งวงกลม แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มีความคิดเฉื่อยชา หรือเรื่อย ๆ เฉื่อย ๆ จะกระทำกิจการสิ่งใดก็กระทำอย่างคนที่ไม่มีความกระตือรือร้น หรือเฉื่อยชา เป็นคนมีปัญญาค่อนข้างทึบ หรือปัญญาอ่อน คำย่อว่า "สมองเฉื่อยชา"

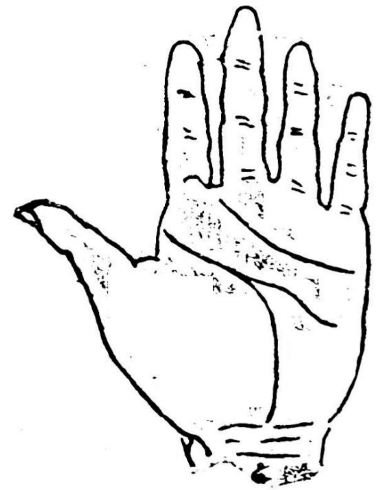
๔

๔. เส้นสมองที่เกิดขึ้นจากตอนต้นของเส้นชีวิตจะเป็นรูปใดก็ตาม แต่เส้นสมองเส้นนี้ทางตอนปลายของเส้นสมองมีลักษณะแตกออกพร่า ๆ เป็น ๒ เส้นหรือ ๓ เส้น หรือจะแตกออกเป็นหลาย ๆ เส้นก็ได้ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่ออายุเยาว์วัย หรือกลางคนเป็นคนที่มีความรู้สึกนึกคิดตามปกติ แต่เมื่อตกไปสู่วัยชราแล้ว ความจดจำจะเสื่อมถอยลงอย่างรวดเร็ว ขี้หลงขี้ลืมมากขึ้น จำอะไรไม่ค่อยได้ แม้แต่รับประทานอาหารแล้วหรือไม่ได้รับประทานก็ลืมง่าย ๆ คำย่อว่า "สมองเสื่อม"

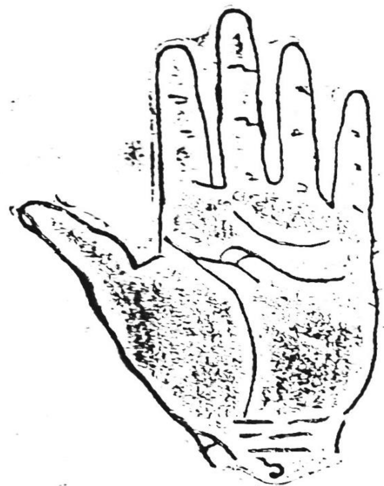
๔ ก,

๔. ก. เส้นสมองเส้นนี้ตอนต้นจะเกิดขึ้นเป็นรูปอย่างใดก็ตาม แต่ตอนปลายของเส้นสมองมาขาดหายอยู่ตรงกลางเนินสำคัญพอดี แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีหัวคิดสั้น คิดอะไรไม่ค่อยคิดให้ยืดยาว กระทำกิจการที่เป็นอาชีพอย่างใดก็ทำแต่สุกเอาเผากิน ให้พอได้กินไปชั่วมื้อชั่วยามก็แล้วกัน วันข้างหน้าจะมีกินหรือไม่มีกินก็ช่าง ไม่ค่อยคิดกระทำกิจการอย่างใดให้มีชื่อเสียง หรือให้ผู้อื่นนิยมนับถือ มักทำพอพ้น ๆ ตัวไปครั้งหนึ่งคราวหนึ่งเท่านั้น คำย่อว่า "สมองสั้น"

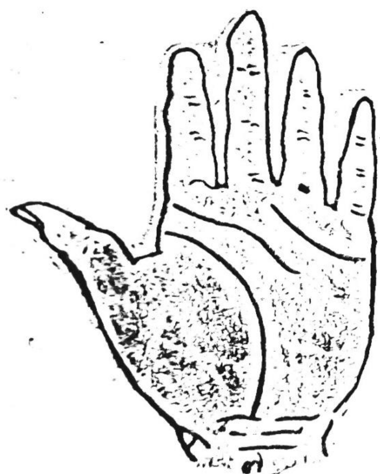

๕

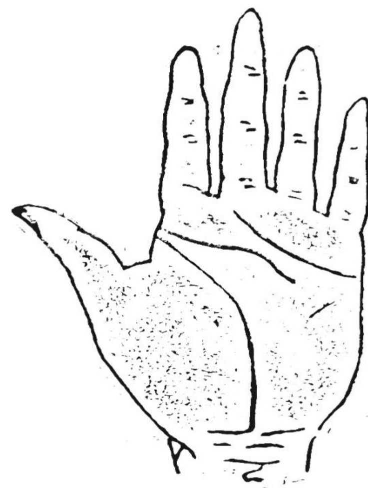
๕. เส้นสมองเกิดต่ำกว่าเส้นชีวิตลงมา คือเส้นชีวิตยาวลงมามากแล้ว จึงได้เกิดเส้นสมองขึ้นทีหลัง แสดงว่าเด็กนั้นเป็นคนมีปัญญาน้อยในเยาว์วัย ไม่ค่อยจะมีหัวคิดของตนเอง เอาแต่เชื่อเพื่อนฝูง หรือตามเพื่อน ความเป็นอยู่จะเป็นไปตามสิ่งแวดล้อมอยู่เสมอ คืออยู่กับเพื่อนดีก็ดี อยู่กับเพื่อนเกเรก็เกเรไปด้วย ไม่ค่อยรู้จักใช้สมองของตนเอง ขี้ขลาดหวาดกลัวมักอ่อนแอรักสงบใจน้อยเจ้าน้ำตา ถึงเป็นผู้ใหญ่ก็เช่นเดียวกัน คำย่อว่า "สมองใจอ่อน"

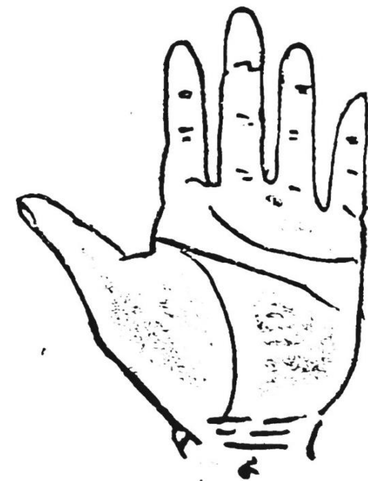
๖. เส้นสมองเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตเป็นเส้นสั้น ๆ แล้วมีเส้นสมองอีกเส้นหนึ่ง โคนเป็นเกาะมาเกาะอยู่บนเส้นสมองที่สั้นนั้นด้วย เส้นสมองเส้นนี้ยาว แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีหัวคิดสั้น ครั้นเมื่อจะมีหัวคิดยาวขึ้น ก็คิดแต่เพียงอย่างเดียวว่ายอมจน ไม่ยอมที่จะคิดทรยศคดโกงผู้ใด คนชนิดนี้ไม่คิดที่จะสร้างตัวเองให้เป็นปึกแผ่น คิดแต่อย่างเดียวที่จะคอยรับจ้างผู้อื่น พอให้มีกินมีใช้ไปชั่วมื้อชั่วยามเท่านั้น แต่เป็นคนที่ซื่อสัตย์สุจริตไว้วางใจได้ คำย่อว่า "สมองซื่อตรง"

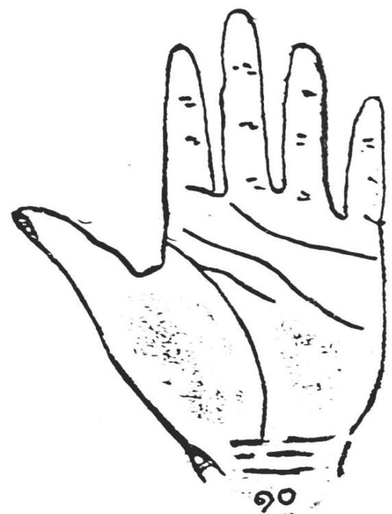
๗. เส้นสมองเกิดห่างจากเส้นชีวิตในตอนโคนมาก และเส้นสมองเส้นนี้สั้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีหัวคิดสั้น และดื้อรั้นไม่เข้าท่า ทำอะไรไม่รอบคอบชอบทำอะไรอย่างสุกเอาเผากิน แล้วยังไม่ค่อยเชื่อฟังคำผู้หนึ่งผู้ใดด้วย ผู้ที่มีเส้นสมองดังนี้ มักไม่สามารถจะพาตัวให้รอดไปได้ และจะเป็นคนที่สังคมรังเกียจ เข้าผู้เข้าคนได้ยาก หรืออย่างที่เราเรียกว่า "ทั้งโง่ทั้งหัวรั้น" วิถีชีวิตไม่ค่อยดีมักหลุดไปอยู่ในทางชั่วร้าย คำย่อว่า "สมองหัวคิดสั้นดื้อรั้น"

๘. เส้นสมองในตอนต้นห่างเส้นชีวิตเล็กน้อย แต่สมองเส้นนี้สั้น แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีหัวคิดสั้นอย่างชนิดครูบาอาจารย์ คือจะเป็นคนที่ไม่มีความคิด ครั้นเมื่อคิดทำอะไรไป ตัวเองมักคิดว่าทำดีทำถูก แต่สิ่งที่ทำไปนั้นกลับเป็นเรื่องนอกลู่นอกทาง ไม่ได้รับประโยชน์ทั้งตนเองและผู้อื่น มักเป็นคนเกเรเหลวไหล เพราะเชื่อว่าสิ่งที่ทำไปนั้นทำถูก ความจริงมักทำผิดเสมอ หรืออย่างที่เราเรียกว่า "ฉลาดไม่เข้าเรื่อง" คำย่อว่า "หัวคิดสั้นชั้นครู"

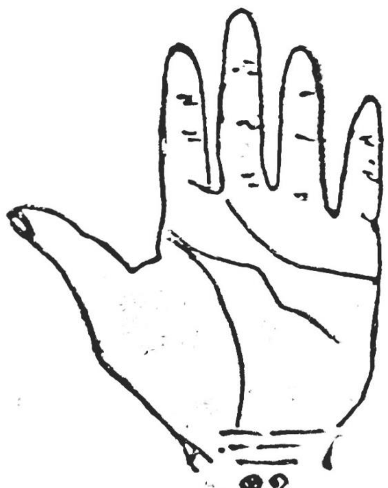

๙. เส้นสมองเกิดขึ้นจากตอนต้นของเส้นชีวิต เส้นสมองเส้นนี้มองจากตอนต้นไปตลอดปลาย มีลักษณะตรงเกินไป แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่ดื้อรั้นถือดี เห็นกับตัวเองเป็นที่ตั้ง ไม่เชื่อถือผู้ใด ปฏิบัติงานอาชีพมักชอบไปในทางทุจริตคิดฉ้อโกง ชอบรีดชอบไถผู้อื่น ชอบเอาเปรียบคนทั่ว ๆ ไป เช่นเอาของราคาถูก ๆ ไปหลอกขายว่าราคาสูง เป็นต้น คำย่อว่า "สมองนักไถ"

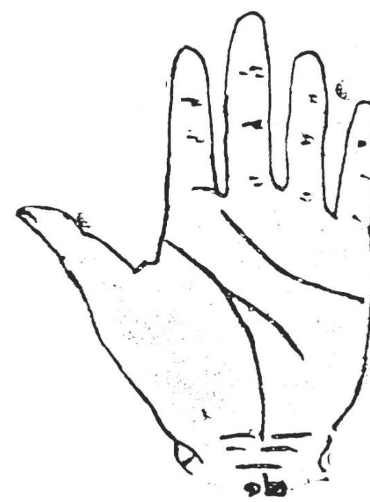
๑๐

๑๐. เส้นสมองเกิดขึ้นเป็น ๒ เส้น เส้นสมองเส้นหนึ่งเกิดต่ำกว่าเส้นชีวิตลงมา เส้นสมองเส้นนี้สั้น เส้นสมองอีกเส้นหนึ่งเกิดห่างจากเส้นชีวิตขึ้นไป แต่เส้นสมองเส้นนี้ยาว แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีสมองเป็น ๒ อย่าง คือเมื่อใดมีความสะดุ้งหวาดกลัวในสิ่งๆ ใดอยู่เสมอ (เช่นกลัวผู้ใหญ่เป็นต้น) เมื่อนั้นจะเป็นคนที่มีหัวคิดสั้น คิดอะไรไม่ออก หาเงินทองไม่ค่อยได้ แต่ถ้าเมื่อใดมีความคิดกล้าหาญดื้อรั้นขึ้นมา เมื่อนั้นจะเป็นคนที่มีหัวคิดยาว และจะหาเงินทองได้มากกว่าเมื่อมีความกลัว คำย่อว่า "สมอง ๒ แบบ"

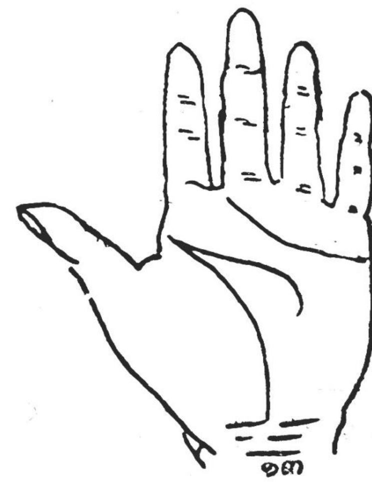
๑๑

๑๑. เส้นสมองในบั้นต้นจะมาในรูปใดก็ตาม แต่เส้นสมองเส้นนี้เมื่อยาวไปแล้วก็คดลงไปข้างล่างเล็กน้อย ครั้นเมื่อคดลงไปแล้วภายหลังก็โค้งขึ้นไปตามแนวเดิมอีก แสดงว่าเจ้าของมือนั้น เมื่อกระทำกิจการสิ่งใดไป หัวใจก็มักจะเกิดความท้อถอยขึ้นเสมอ แต่เมื่อเกิดความท้อถอยหรือเบื่อหน่ายขึ้นพักหนึ่งแล้ว ก็จะเกิดความมานะพยายามตามมาอีกในภายหลัง และสามารถจะทำกิจการนั้นๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้เช่นเดียวกัน แต่ไปๆ ก็มักท้อแท้ต่อไปอีกตามเคย คำย่อว่า "สมองท้อถอย"

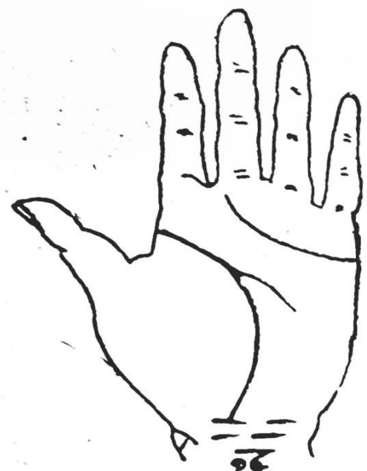
๑๒

๑๒. เส้นสมองเกิดต่ำกว่าเส้นชีวิตลงมามากเกินไป คือเส้นชีวิตยาวลงมามาก แล้วจึงเกิดเส้นสมองเส้นนี้ขึ้น แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มีความรู้สึกนึกคิดขี้ขลาดหวาดกลัว ไม่เข้มแข็ง พบแต่ความสะดุ้งตกใจกลัวอยู่เสมอ เป็นคนสุภาพอ่อนโยนใจเย็นรักสงบ ไม่ชอบทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น เป็นคนที่คบง่าย ไม่เอาเปรียบผู้ใด แต่เป็นคนหัวใจอ่อนไหวง่าย และมักสะดุ้งกลัวระแวงภัยอยู่เป็นนิจ เป็นคนไม่มีความสุข เพราะมีเรื่องที่ต้องทำให้ตกใจกลัวอยู่เสมอ ความสะดุ้งตกใจนั้นบางทีก็เกิดขึ้นโดยไม่มีเหตุผล คำย่อว่า "สมองหวาดกลัว"

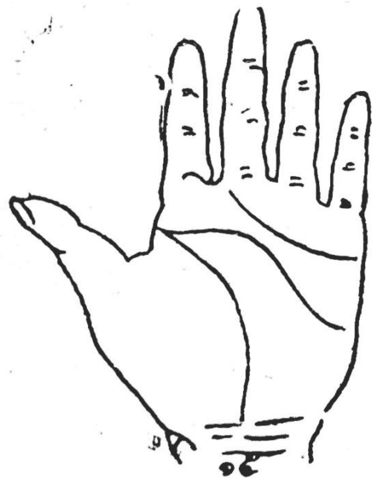

๑๓

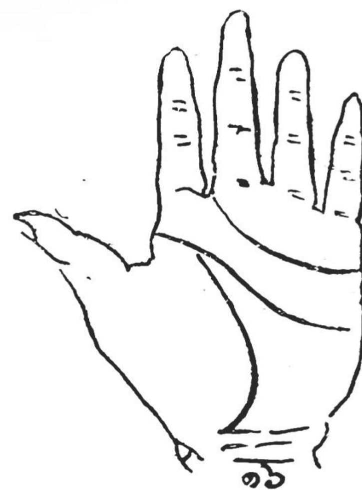
๑๓. เส้นสมองปลายโค้งลงมาที่เนินโรค แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนใจอ่อนเชื่อง่ายหูเบา ใจคอไม่เข้มแข็ง เป็นคนที่มีร่างกายอ่อนแอหรือขี้โรค สุขภาพทรุดโทรมความจำเสื่อม ความคิดไม่ค่อยดี ไม่สามารถจะกระทำกิจการที่จะต้องใช้ความมานะพยายาม หรือใช้ความเพียรใดๆ มักใช้ยาเสพติดบางชนิดเลิกไม่ได้ หรือติดสุรางอมแงมอยู่เสมอ การเงินไม่ค่อยดี ตั้งตัวไม่ค่อยได้ มักกระทำกิจการใดๆ โดยไม่มีเหตุผลอยู่เรื่อยๆ คำย่อว่า "**สมองขี้โรค**"

๑๔. เส้นสมองกับเส้นชีวิตพุ่งออกมาด้วยกัน แล้วจึงมาแยกออกจากกันในภายหลัง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อจะกระทำกิจการสิ่งใด มักใช้สมองและความคิดจนเลยเถิด หรือใช้ความคิดเกินไป กว่าจะตัดสินใจได้ก็มักไม่ทันกับเวลา เมื่อมีความเชื่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วก็มักเป็นคนที่เชื่องมงาย เลิกไม่ได้ มองดูสิ่งที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัวแคบ ๆ ไม่กว้างขวาง กระทำกิจการต่าง ๆ มักจับจด หรือแล้วแต่ผู้อื่นจะนำไปบังคับชีวิตของตนเองไม่ค่อยได้ เลือกที่รักมักที่ชัง ชอบอิจฉาริษยาผู้อื่นอยู่เป็นนิจ คำย่อว่า "สมองเลยเถิด"

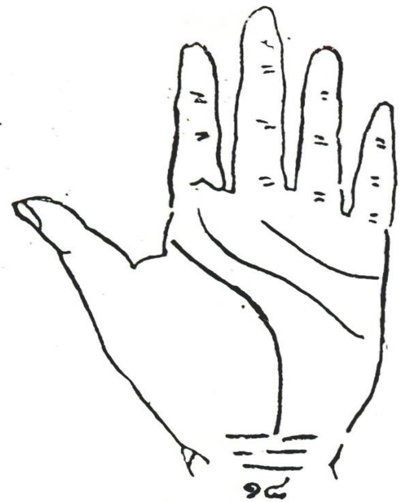
๑๕. เส้นสมองโคนจดกับเส้นชีวิต แล้วโค้งสูงขึ้นไปก่อนภายหลังจึงยาวลงไปเหมือนเส้นสมองธรรมดา ประกอบกับเส้นสมองเส้นนี้ตอนปลายยาวไปถึงเนินอ่อนโยน ด้วยแสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีความคิดดี มีความรู้สึกผิดชอบชั้นสูง มองทุกสิ่งทุกอย่างรอบคอบรอบด้าน รู้จักใช้ความคิดให้เหมาะสมกับกาลสมัย รู้จักแสดงความกล้าหาญที่ดีที่ควร รู้จักกาลเทศะ รู้จักว่าสิ่งใดควรกระทำหรือไม่ควรกระทำไม่พร่ำเพรื่อ รู้จักอ่อนโยนและแข็งกระด้างไปตามเวลาที่ควรจะแสดงนั้น ๆ คำย่อว่า "สมองรอบรู้"

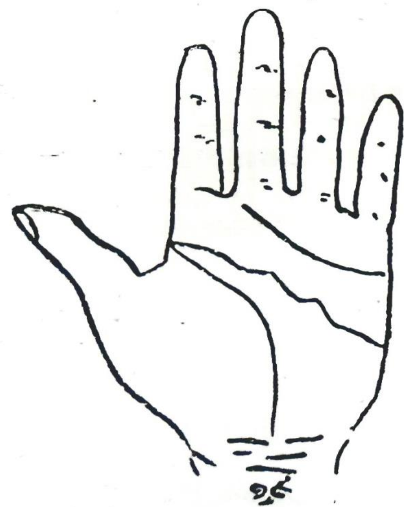
๑๖. เส้นสมองเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต ในตอนต้นจะเป็นรูปใดก็ตาม แต่เส้นสมองเส้นนี้เมื่อเริ่มต้นขึ้นนั้นเป็นเส้นใหญ่ ครั้นไปทางตอนปลายของเส้น สมองจะค่อย ๆ เรียวเล็กลงไปเรื่อย ๆ ตอนปลายนั้นเรียวแหลมมาก แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อเยาว์วัย หรือมีอายุกลางคน ความคิดอ่านยังไม่ค่อยเฉียบแหลมมากนัก แต่เมื่ออายุมากขึ้นก็จะมีความคิดเฉียบแหลมมากขึ้นเรื่อย ๆ คำย่อว่า "สมองเฉียบแหลม"

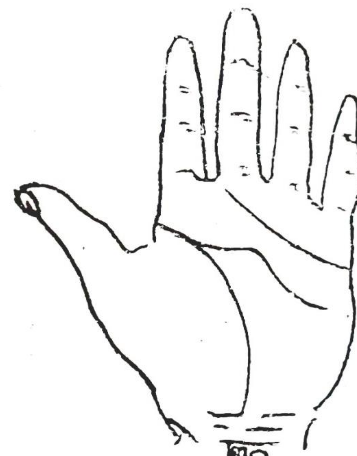
๑๗. เส้นสมองเส้นนี้เหมือนเส้นสมองธรรมดา แต่ตอนกลางของเส้นสมองมีเส้นแตกเป็นแง่ย้อนขึ้นไปทางโคนด้วย เส้นที่แตกย้อนไปนี้ทำรูปกันเข้ากับเส้นสมองมีลักษณะเป็นง่ามเหมือนง่ามหนังสติ๊กอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะชอบกระทำกิจการที่มีการเดินทางไป ๆ มา ๆ หรือมีธุรกิจติดต่ออยู่เสมอ หรือมีการงานที่ต้องทำวนเวียนอยู่เป็นนิจ (เส้นที่แตกย้อนไปทางตอนโคนของเส้นสมองนั้นคือเส้นวิ่งเต้น) คำย่อว่า "สมองวิ่งเต้น"

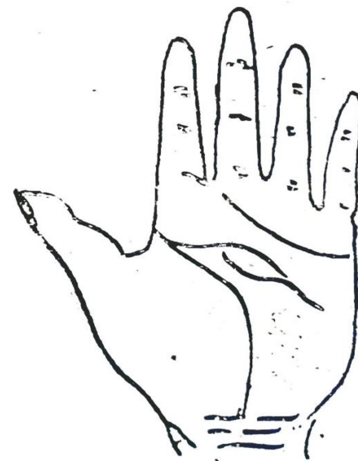
๑๘. เส้นสมองตอนโคนพุ่งขึ้นไปหาเนินอารมณ์ เส้นสมองที่พุ่งขึ้นไปหาเนินอารมณ์นี้ จะเกิดห่างจากเส้นชีวิตด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มีความมานะพยายามที่จะตั้งตัวให้ได้ เป็นคนที่ห้าวหาญ ไม่ค่อยหวาดเกรงกับสิ่งใด คนที่มีเส้นสมองชนิดนี้มักจะ มีฐานะมั่นคงในภายหลัง ทุกคนแต่เนื่องจากเส้นสมองเกิดห่างจากเส้นชีวิตมาก เรื่องการต่อสู้หรือเรื่องที่จะต้องแสดงความกล้าหาญจะต้องตามมาด้วยเสมอ หรือนาน ๆ จะต้องเกิดขึ้นสักครั้งหนึ่งก็ได้ คำย่อว่า "สมองทะเยอทะยาน"

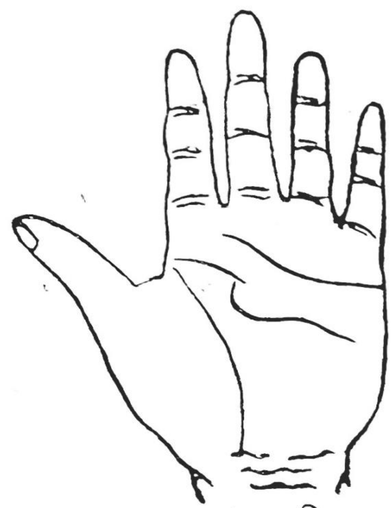
๑๙. เส้นสมองเส้นนี้ตอนโคนและตอนปลายจะเกิดขึ้นในรูปใดก็ได้ แต่ตอนกลางหักต่ำลงบ่อย ๆ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีหัวคิดตกต่ำ มักกระทำกิจการต่าง ๆ แต่ในสิ่งที่ไม่มีประโยชน์ ชอบทำความชั่ว หรือสิ่งที่ผิดกฎหมายและผิดศีลธรรมอยู่เสมอ ความคิดไม่แน่นอนทำงานจับจด มักหยุด ๆ ทำ ๆ ผลงานไม่ค่อยดี วางแผนไม่รอบคอบ ชอบการแต่งตัวซอมซ่อ หรือชอบแสดงตัวเป็นคนจน มักประกอบอาชีพที่ต่ำ ๆ ไม่มีความทะเยอทะยานที่จะให้เป็นคนดีมีชื่อเสียง อาจไม่ชอบคนรวยด้วย มักเป็นนักการพนันขันต่ออยู่เสมอ คำย่อว่า "สมองตกต่ำ"

๒๐. เส้นสมองเส้นนี้ตอนต้นและตอนปลาย จะมีรูปร่างเป็นอย่างไรก็ได้ แต่ตอนกลางของเส้นสมองโค้งขึ้น แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีความคิดดี มีความทะเยอทะยานใฝ่สูงอยู่เป็นนิจ คิดแต่จะทำงานให้ดีเด่นต้องการให้มีชื่อเสียงโด่งดังอยู่เสมอ ชอบให้ชีวิตมีความก้าวหน้าอยู่เรื่อย ๆ ชอบการคบหาสมาคมกับคนชั้นสูง และมักเป็นคนที่กว้างขวางในวงสังคม เนื่องจากเส้นสมองที่โค้งขึ้นไปหาเส้นหัวใจ ซึ่งเป็นเส้นแห่งความรัก คนที่มีเส้นสมองชนิดนี้ เรื่องเกี่ยวด้วยความรัก มักได้คู่ที่ดีมีฐานะสูงหรือได้คู่หลายคน คำย่อว่า "สมองใฝ่สูง"

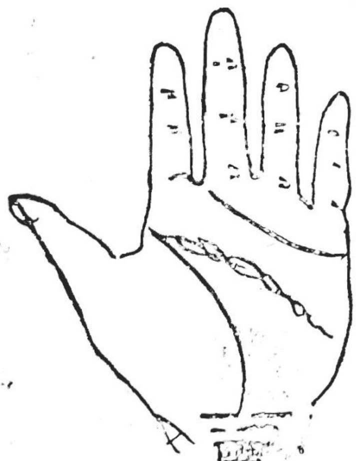

๒๑. เส้นสมองเป็นเกาะโป่งขึ้นตรงกลาง เกาะนี้จะใหญ่มากหรือไม่ใหญ่มากก็ได้ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเกิดพิการขึ้นกับสมองเช่น มีอาการปวดหัวอยู่เป็นนิจ มักปวดอยู่ที่กลางศีรษะหรือแถว ๆ หน้าผาก ความคิดเลอะเลือนความจำไม่ค่อยดี มีเรื่องยุ่งยากเกิดขึ้นกับจิตใจอยู่เรื่อย ๆ และเรื่องที่เกี่ยวด้วยความรักมักจะกระทบกระเทือนสมองอยู่เสมอ เพราะเส้นสมองที่โค้งขึ้นไปหาเส้นหัวใจนั้น เป็นส่วนหนึ่งของเส้นสมองที่เป็นเกาะ คำย่อว่า "สมองโรคประสาท"

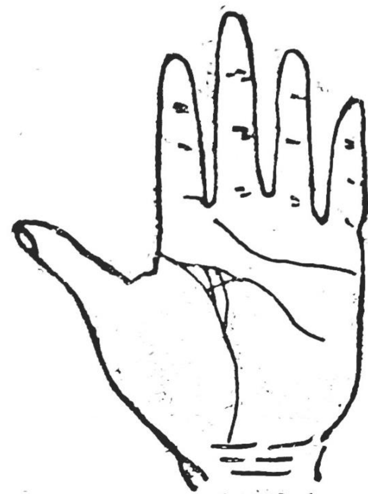

๒๑. ก. เส้นสมองเกิดเป็นเกาะขึ้นบนเส้นสมอง รูปเกาะบนเส้นสมองเส้นนี้มีลักษณะเว้าลงมาก คล้าย ๆ กับคนที่ถูกตัดศีรษะขาดหายไปซีกหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นโรคประสาทสมองอย่างรุนแรงจนกลายเป็นบ้า มักสะดุ้งหวาดกลัวไปเสียทุกสิ่งทุกอย่างจนไม่มีความสุข คนที่มีเส้นสมองชนิดนี้จะต้องฆ่าตัวตาย เพราะความกลัวในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง (เส้นสมองเส้นนี้พบบนมือคนบ้าคนหนึ่ง และภายหลังกระโดดต้นไม้ฆ่าตัวตายในโรงพยาบาลเพราะกลัวยามจะทำร้าย)

๒๑ ก.

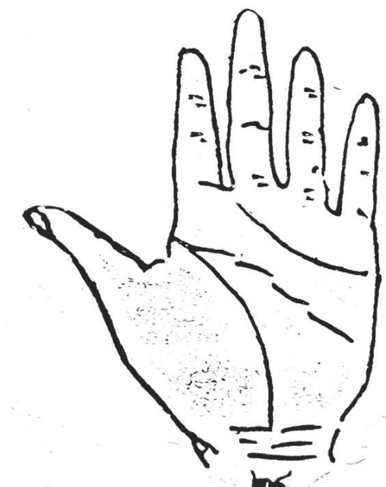

๒๒. เส้นสมองเกิดเป็นเกาะเล็กเกาะน้อยหรือมีลักษณะเป็นลูกโซ่ไปตลอดเส้น แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีหัวคิดฟุ้งซ่าน หรือมีหัวคิดยุ่ง ๆ ความคิดไม่ปลอดโปร่ง มักประสพเรื่องราวทำให้จิตใจและอารมณ์ยุ่งยากอยู่เสมอ หรือมีเรื่องกลุ้มอกกลุ้มใจเล็ก ๆ น้อย ๆ อยู่เป็นนิจ ความคิดตะกุกตะกักหยุดชะงักเป็นครั้งคราว เนื่องจากเส้นประสาทสมองไม่ค่อยดี หรือมีอาการพิการเกิดขึ้นกับเส้นโลหิตฝอยในสมอง ทำให้มีอาการมึนงงบ่อย ๆ ก็ได้ คำย่อว่า "สมองไม่ดี"

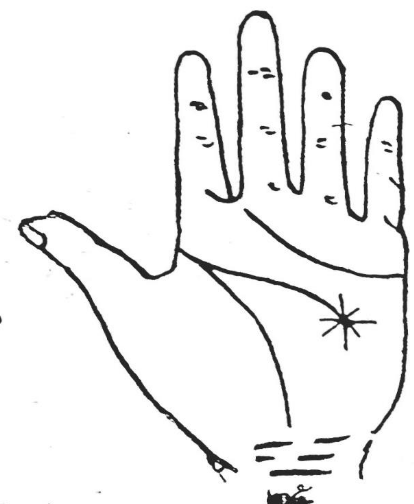
๒๓. สมองโคนเป็นเกาะ แล้วมีเส้นวาสนาหลาย ๆ เส้นพุ่งตรงขึ้นไปที่โคนของเส้นสมองที่เป็นเกาะนั้นด้วย และเส้นวาสนาทุก ๆ เส้นที่พุ่งขึ้นไปนั้น ปลายไปชนอยู่กับเส้นสมองทุก ๆ เส้นเช่นเดียวกัน กระทำให้ตอนโคนของเส้นสมองกลายเป็นภาพสี่เหลี่ยมหลาย ๆ ภาพด้วยกัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่จะต้องกระทำกิจการหลายสิ่งหลายอย่างอยู่เสมอ มากน้อยตามภาพที่เป็นเหลี่ยม ๆ นั้น เช่นมีรูป ๕ รูปก็ทำงาน ๕ อย่างเป็นต้น แต่งานที่ทำอยู่หลาย ๆ อย่างนั้นก็หาเงินไม่พอใช้ (อำนาจเส้นวาสนาที่พุ่งขึ้นไปชนเส้นสมอง) คำย่อว่า "สมองหลายงาน"

๒๓

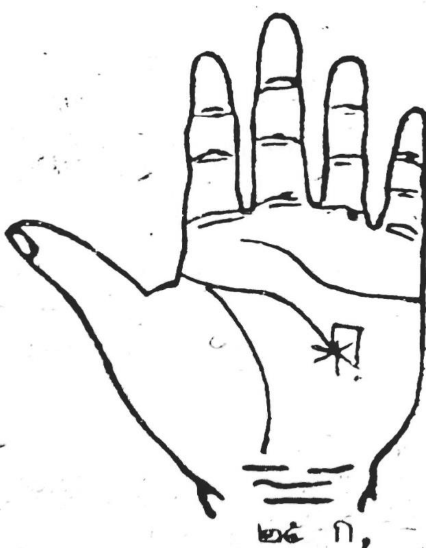

๒๔. เส้นสมองเส้นนี้ตอนต้นตอนปลายจะเป็นรูปใดก็ได้ แต่เส้นสมองตลอดเส้นขาดออกเป็นตอน ๆ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะได้รับบาดเจ็บที่บริเวณศีรษะเสมอ ๆ หรือเป็นคนที่มีความจำไม่ค่อยดี คิดอะไรแล้วลืมง่าย กระทำกิจการต่าง ๆ ไม่ค่อยติดต่อกัน มักเบื่อการเบื่องานเป็นครั้งคราว วางแผนทำงานไม่รัดกุม เรื่องล่มจมหรือล้มละลายมักติดตามมาด้วยเสมอ มักเป็นคนใจลอยเรื่อย ๆ เฉื่อย ๆ ไม่รู้จะทำอะไรดี มีลักษณะเหมือนคนไม่มีความคิด คำย่อว่า "สมองขาดตอน"

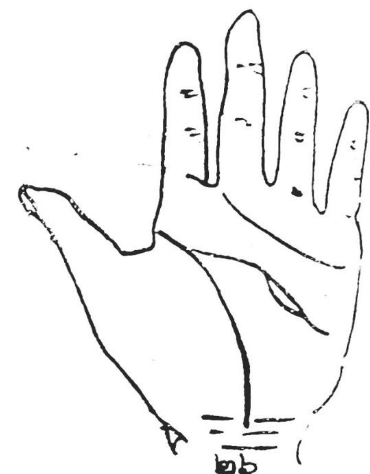
๒๔

๒๕

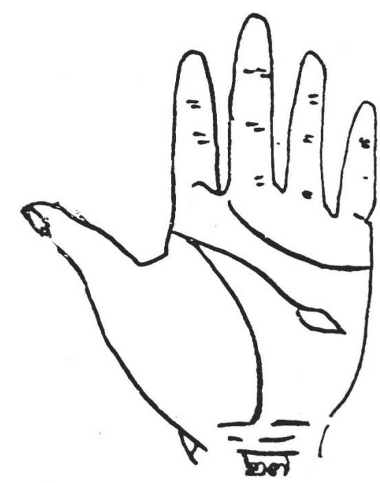
๒๕. เส้นสมองมีดาวอยู่ที่ปลาย ดาวนี้จะเกิดขึ้นเนื่องจากเส้นหนึ่งเส้นใดมาสัมพันธ์กันก็ได้ และดาวนั้นจะเล็กหรือใหญ่ก็เหมือนกัน (ดาวใหญ่ให้ผลรุนแรงกว่าดาวเล็ก) แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นโรคหัวใจอ่อน รู้สึกวาบหวิวเจ็บปวดที่หัวใจอยู่เสมอ ๆ มีอาการผิดปกติขึ้นที่หัวใจเป็นครั้งคราว หรือมีลักษณะเหมือนคนบ้าในบางครั้งบางคราวก็ได้ แต่จะบ้าไปในทางใดต้องดูเส้นอื่น ๆ ประกอบอีกทอดหนึ่ง คำย่อว่า "สมองโรคหัวใจอ่อน"

๒๕ ก.

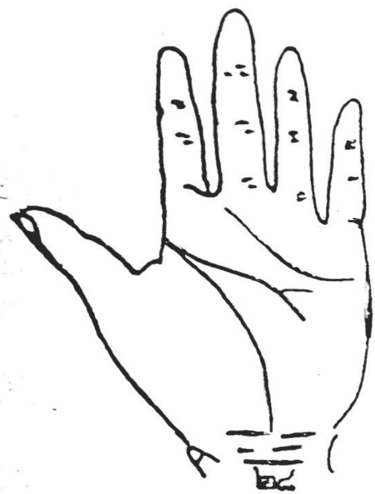
๒๕. ก. เส้นสมองมีดาวอยู่ทางปลายของเส้นสมอง เหมือนเส้นสมองที่กล่าวมาแล้ว แต่เส้นสมองเส้นนี้เมื่อเกิดรูปดาวขึ้นแล้ว ก็มีรูปเป็นรูปสี่เหลี่ยมแอบอยู่กับรูปดาวนั้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นโรคหัวใจอ่อน เหมือนเส้นสมองที่กล่าวมาแล้ว แต่โรคหัวใจอ่อนที่เป็นขึ้นกับเจ้าของมือนี้บางทีก็หายบางทีก็เป็น ไม่ใช่เป็นอยู่เสมอ หรือบางทีเป็นขึ้นครั้งเดียวแล้วก็หายไปนาน ๆ ก็ได้ (สี่เหลี่ยมเป็นเครื่องหมายป้องกันได้) คำย่อว่า "สมองเป็นโรคหัวใจอ่อนป้องกันได้"

๒๖

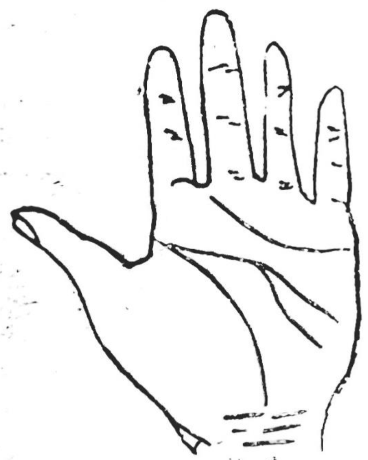
๒๖. เส้นสมองเป็นเกาะค่อนมาทางปลาย แต่ไม่ใช่ตอนปลายจริง ๆ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีอาการปวดหัวอยู่เสมอ และมักปวดในตอนกลางของศีรษะ คนที่มีเส้นสมองมีรูปเป็นเกาะดังนี้ เมื่อกระทำกิจการอย่างใดจะชอบไปในการพลิกแพลง คือการกระทำนั้นไม่ตรงกับใจ เช่นไม่รักทำเป็นรักเป็นต้น แต่ถ้าอยากจะทราบว่าชอบพลิกแพลงในเรื่องใด เรื่องดีหรือเรื่องชั่ว ก็ต้องดูเส้นอื่น ๆ ประกอบอีกทีหนึ่ง คำย่อว่า "สมองพลิกแพลง"

๒๗

๒๗. เส้นสมองมีเกาะอยู่ทางปลายสุดของเส้นสมอง เกาะนี้จะเล็กหรือใหญ่ก็เหมือนกัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีอาการผิดปกติขึ้นกับสมองในส่วนหลังศีรษะเกือบถึงบริเวณต้นคอ และคนที่มีเส้นสมองดังนี้เมื่อกระทำกิจการต่าง ๆ ชอบชิงไหวชิงพริบหรือเป็นนักฉวยโอกาสอยู่เสมอ ถ้าอยากทราบว่ากิจการที่ชอบฉวยโอกาสนั้นเป็นเรื่องอะไร ก็ให้ดูเส้นอื่น ๆ ประกอบต่อไปอีก (เส้นสมองเส้นนี้คือเส้นสมองของอดอล์ฟ ฮิตเล่อร์ ผู้นำของเยอรมันสมัยหนึ่ง) คำย่อว่า "สมองฉวยโอกาส"

๒๘. เส้นสมองแตกออกเป็นง่ามอยู่ที่ปลาย ง่ามที่แตกออกนี้มีลักษณะเหมือนง่ามหนังสติ๊ก แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีหัวใจไม่แน่นอน กระทำกิจการอย่างใดมักเปลี่ยนใจหยุดเลิกไปง่ายๆ และจะไม่แน่นอนไปเสียทุกสิ่งทุกอย่าง แม้แต่ความรักและคำพูดก็เอาเป็นหลักฐานอย่างใดไม่ได้ทั้งสิ้น ประเดี๋ยวรักประเดี๋ยวก็เปลี่ยนใจ แต่ต้องการจะทราบว่าเจ้าของมือนั้นหัวใจไม่แน่นอนในเรื่องใด ก็ต้องดูเส้นอื่นๆ ประกอบอีกทอดหนึ่ง คำย่อว่า "สมองความคิดไม่แน่นอน"

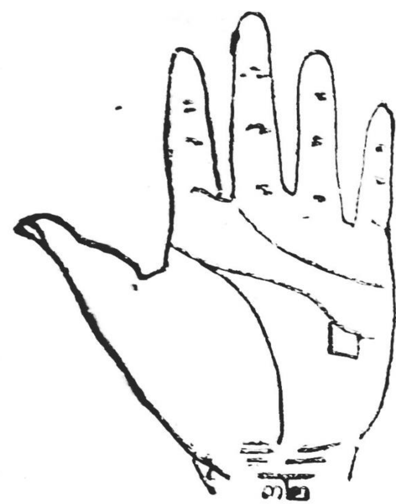
๒๙. เส้นสมองแตกออกเป็นง่ามตั้งแต่ตอนกลางของเส้นสมอง เมื่อแตกออกแล้วก็ยาวไปมากไม่แตกออกสั้นๆ เหมือนเส้นสมองที่กล่าวแล้ว ทำให้ดูเหมือนเส้นสมองเป็น ๒ เส้น แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มีหัวคิดลึกซึ้งชั้นสูง คือจะมีความคิดดีกว่าผู้อื่นหลายเท่า คนที่มีเส้นสมองดังนี้ถ้าเมื่อใดกระทำกิจการด้วยสมองของตนเอง เมื่อนั้นก็จะร่ำรวยเงินทองขึ้นอย่างรวดเร็ว ถ้าเส้นอื่นๆ ไม่เลวเกินไป แต่ถ้าเป็นหญิงสามีมักทอดทิ้งและต้องหากินด้วยตนเองแล้วร่ำรวยขึ้น คำย่อว่า "สมองลึกซึ้ง"

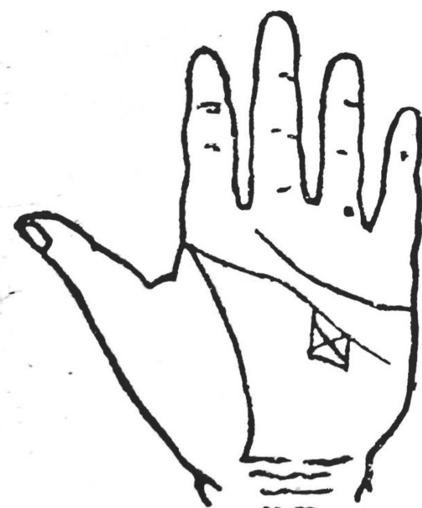
๓๐. เส้นสมองโคนเป็นเกาะ แล้วมีเส้นวาสนาเป็นอารมณ์ (เส้นวาสนาเป็นอารมณ์คือ เส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจากเส้นชีวิตแล้วพุ่งปลายไปหาเนินอารมณ์) เกิดขึ้นจากเส้นชีวิตพุ่งขึ้นไปตัดเส้นที่เป็นเกาะ อยู่ตอนโคนของเส้นสมองนั้น ให้แยกออกเป็นรูปสามเหลี่ยมหรือสี่เหลี่ยมก็ได้หลายๆ เหลี่ยม และปลายของเส้นวาสนาเป็นอารมณ์นั้น พุ่งขึ้นไปถึงเนินอารมณ์ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะต้องกระทำกิจการที่เป็นอาชีพหลายสิ่งหลายอย่างอยู่เสมอ และกิจการที่กระทำหลายสิ่งหลายอย่างนั้นก็เจริญรุ่งเรืองขึ้นด้วย (อำนาจเส้นวาสนาเป็นอารมณ์ที่พุ่งพ้นเส้นสมองขึ้นไป) คำย่อว่า "เส้นสมองหลายงานรุ่งเรือง"

๓๑. เส้นสมองมีเส้นตัดอยู่ภายใต้เส้นสมองตอนปลาย เส้นที่ตัดอยู่ภายใต้เส้นสมองเส้นนี้คือเส้นเดินทาง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นผู้ที่ชอบกระทำกิจการที่มีการเดินทางอยู่เสมอ หรือในชีวิตจะต้องมีกิจการที่มีการเดินทางอยู่เรื่อยๆ ถ้าและคนที่มีเส้นสมองดังนี้ไปอยู่ในที่ๆ ไม่มีกิจการที่จะต้องเดินทางแล้ว ก็จะต้องมีเรื่องกลุ้มอกกลุ้มใจอยู่ไม่ได้ คนสมองชนิดนี้ส่วนมากมักทำงานที่มีการเดินทางอยู่เป็นประจำ เช่นคนที่เดินตลาดขายของหรือเก็บเงินเป็นต้น คำย่อว่า "สมองเดินทาง"

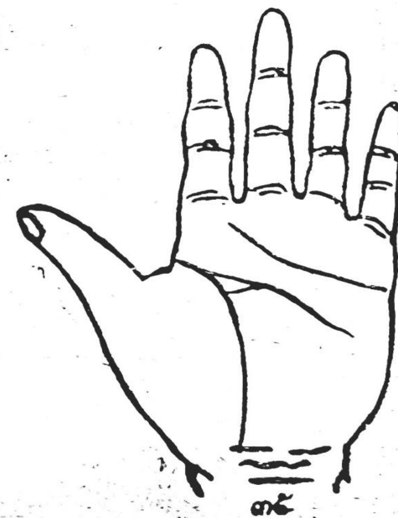
๓๒. มีสี่เหลี่ยมอยู่ภายใต้เส้นสมองตอนทางปลาย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะถูกคุมขังหรือบวชก็ได้ แต่ส่วนใหญ่เท่าที่พบมาแล้วมักถูกข้อหาอย่างหนึ่งอย่างใดแล้วถูกคุมขังเสียเป็นส่วนมาก แต่การถูกคุมขังตามแบบนี้เมื่อถูกคุมขังไม่นานก็จะหลุดรอดออกมาได้ ไม่ใช่แบบที่ถูกคุมขังเป็นเวลานาน ๆ แต่เมื่อถูกคุมขังแล้วจะสะดุ้งหวาดกลัว ต่อการถูกคุมขังนั้นอย่างที่สุด คำย่อว่า "สมองคุมขัง"

๓๓. เส้นสมองมีรูปสี่เหลี่ยมอยู่ภายใต้เส้นสมอง สี่เหลี่ยมนี้อยู่ที่เนินลับ และภายในเส้นสี่เหลี่ยมนั้นมีรูปเป็นกากบาทอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะต้องเกิดเรื่องเป็นความลับขึ้นกับตนเอง และจะต้องปิดเรื่องนั้นเป็นความลับอยู่เสมอ คนที่มีรูปดังนี้อยู่ในเนินลับ จะมีการป้องกันวิทยุจากมืออื่นได้ และสามารถจะส่งวิทยุที่ร้ายที่ไม่ดีนั้นกลับไปหาผู้ที่ส่งมาด้วย (เรื่องนี้จะเข้าใจได้ต้องศึกษาในชั้นมัธยมต่อไป) คำย่อว่า "สมองกระท้อนกลับ"

๓๔. เส้นสมองเกิดเป็นเกาะใหญ่อยู่ตอนกลางของเส้นสมอง เส้นบนของเส้นที่เป็นเกาะนั้นยังมีเส้นเป็นเกาะเล็ก ๆ ยาวอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะต้องเป็นโรคประสาทปวดหัว หรือมีลักษณะบ้า ๆ บอ ๆ อยู่เป็นนิจ ความคิดความอ่านจะยุ่งยากมักทะเยอทะยานในการที่จะทำความชั่วต่าง ๆ เช่นค้าของเถื่อน เป็นหญิงโสเภณีหรือเป็นนักเลงการพนันก็ได้ ในเรื่องความรักก็กระทบกระเทือนสมองอยู่เสมอ เพราะส่วนหนึ่งของเส้นสมองที่โค้งขึ้นไปหาเส้นหัวใจนั้นเป็นส่วนหนึ่งของเส้นที่เป็นเกาะ คำย่อว่า "สมองเพียรชั่ว"

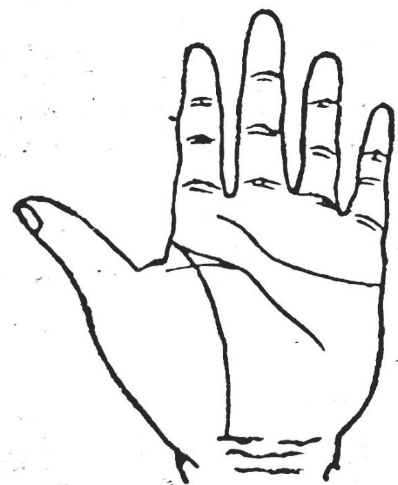

๓๕. เส้นสมองมีลักษณะเป็นครึ่งของเกาะอยู่ที่โคน ครึ่งของเกาะนี้จะเล็กหรือใหญ่ก็ตาม แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นนักธรรมชาติวิทยา ชอบไปในการเลี้ยงสัตว์ ปลูกต้นไม้ ชอบน้ำตก ลมพัด ดอกไม้ไหว หรือสิ่งอื่นใดที่ธรรมชาติสร้างมาไม่ใช่มนุษย์สร้าง ถ้าเส้นที่เป็นเกาะนั้นใหญ่มาก แสดงว่าเป็นนักธรรมชาติวิทยาชั้นสูง ถ้าเกาะนั้นเล็กก็เป็นนักธรรมชาติวิทยาชั้นต่ำ นักธรรมชาติวิทยารวมไปถึงเป็นคนที่รู้จักบุญคุณพ่อแม่ หรือรักญาติพี่น้องของตน เพราะรู้ว่าคนเหล่านั้นเป็นผู้ที่มีอุปการะคุณมาแต่เดิม คำย่อว่า "สมองธรรมชาติ"

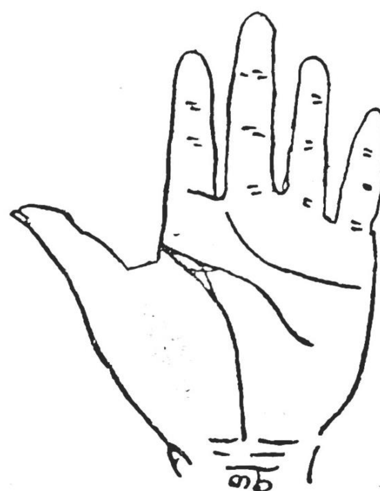
๓๕ ก,

๓๕. ก. เส้นสมองเป็นเกาะอยู่ที่โคน เส้นสมองเส้นนี้มีลักษณะเป็นเกาะมากเกินไป ไม่ใช่มีลักษณะเป็นครึ่งของเกาะเหมือนดังที่กล่าวมาแล้ว แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นนักธรรมชาติวิทยาจนเป็นอุบาทว์ คือเห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นธรรมชาติไปทั้งสิ้น แต่เป็นนักธรรมชาติวิทยาเกินไป เช่นเห็นว่าการร่วมประเวณีเป็นเรื่องของธรรมชาติ จึงไม่เลือกว่าเป็นพี่เป็นน้องก็มีการร่วมสังวาสกัน หรือพ่ออาจจะร่วมสังวาสกับลูกก็ได้ เป็นหญิงมักเป็นคนเที่ยว คนหาเงิน เพราะถือว่าการร่วมประเวณีเป็นธรรมชาติไม่น่าอับอายอะไร คำย่อว่า "สมองธรรมชาติเป็นอุบาทว์"

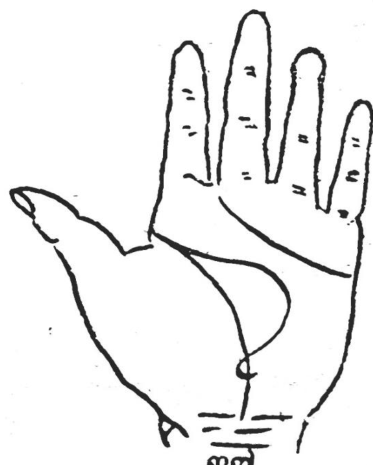
๓๕ ข,

๓๕. ข. เส้นสมองมีเกาะที่โคน คือเส้นสมองนักธรรมชาติวิทยา แต่เส้นสมองเส้นนี้เมื่อมีเกาะอยู่ที่โคนแล้ว จากเส้นล่างของเกาะที่โคนของเส้นสมองนั้น มีเส้นเชื่อมโยงไปหาเนินศุกร์อยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นนักธรรมชาติวิทยาแต่กลัวธรรมชาติ คือตามธรรมดาเป็นคนที่รักในเรื่องที่เกี่ยวกับธรรมชาติทุกสิ่งทุกอย่าง เช่นการปลูกผักทำไร่นาหรือเลี้ยงสัตว์ ครั้นเมื่อเห็นเขาทำตัวเองก็ชอบ แต่ถึงคราวตัวเองจะต้องไปทำไร่ทำนาเลี้ยงสัตว์บ้าง ก็ไม่ชอบ เพราะกลัวในสิ่งเหล่านี้ จึงได้หลบหนีไปทำงานอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับธรรมชาติต่อไป คำย่อว่า "สมองรักธรรมชาติกลัวธรรมชาติ"

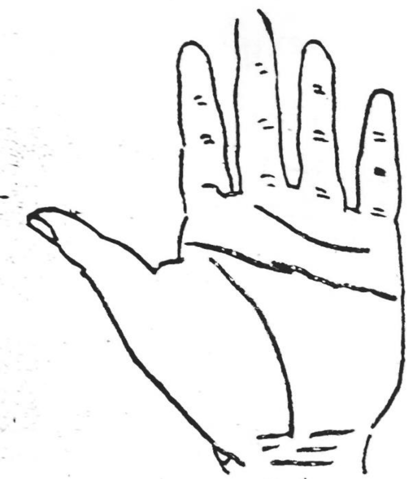
๓๖

๓๖. เส้นสมองเส้นนี้มีลักษณะเป็นครึ่งของเกาะอยู่ที่โคนคือสมองนักธรรมชาติและมีเส้นวาสนาสั้น ๆ ซึ่งเกิดขึ้นในโค้ตชีวิตพุ่งตรงขึ้นไปในเกาะนั้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นนอกจากจะเป็นนักธรรมชาติวิทยาแล้วมักต้องประสพกับความโศกเศร้าบ่อย ๆ ด้วย และตอนที่จะมีเรื่องโศกเศร้ามากที่สุดก็คือ ตอนใช้เงินหมดมือไปหนหนึ่งหรือมีเรื่องโศกเศร้าครั้งหนึ่ง การเงินจะต้องหมดมือหนหนึ่งก็ได้ คนที่มีเส้นสมองดังนี้ถ้าไปทำสวนหรือเลี้ยงสัตว์ แสดงว่าจะจนลงหรือทำให้หมดตัว คำย่อว่า "สมองธรรมชาติโศกเศร้า"

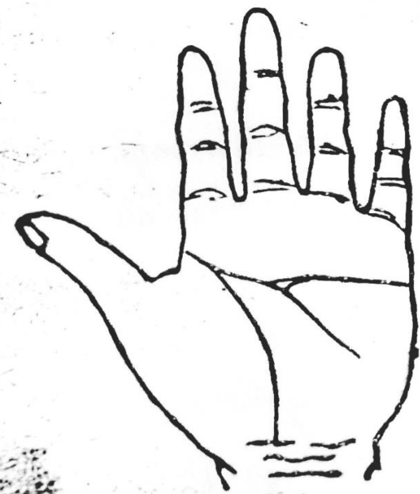

๓๗

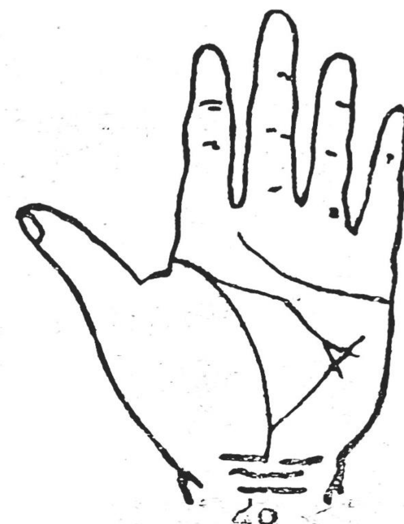
๓๗. เส้นสมองโค้งลงมาตามเนินโรค ปลายเส้นสมองเส้นนี้เข้ามาพันอยู่กับเส้นชีวิตด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่ชอบแต่ความโลเลเหลวไหล ไม่ทำงานการอาชีพให้เป็นหลักฐาน ชอบปล้นปล้อนหลอกลวงผู้อื่นอยู่เป็นนิจเป็นคนที่คบยาก มักเสพสุรายาเมาหรือใช้ของเสพติดบางชนิดเลิกไม่ได้ เป็นคนที่สังคมรังเกียจ และไม่ทำประโยชน์ให้กับผู้ใด เป็นคนที่ชอบกระทำความชั่วเป็นสันดาน หรือก่อเรื่องเป็นภัยต่อตนเอง และสังคมอยู่เสมอก็ได้ คำย่อว่า "สมองชั่วร้าย"

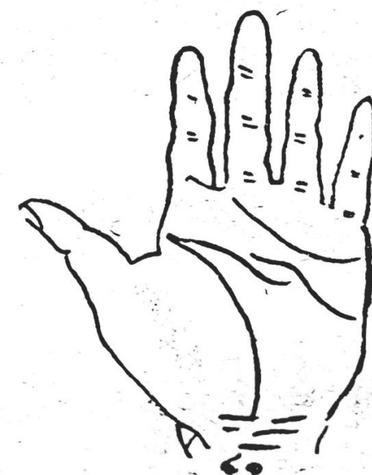
๓๘. เส้นสมองต่อกับเส้นหัวใจและต่อกับเส้นมรดก เส้นทั้ง ๓ เส้นรวมเข้าเป็นเส้นเดียวกัน หรืออย่างที่เรียกว่าลายมือขาด แสดงว่าเจ้าของ มือนั้น เป็นคนใจ ร้อนใจ เร็ว หุนหันพลันแล่น เมื่อกระทำกิจการอย่างใดก็ไม่ค่อยจะตรึกตรองให้รอบคอบ มักเห็นแก่ตัวเห็นแก่ได้ เอาแต่ประโยชน์ของตนเองเป็นที่ตั้ง ไม่เห็นกับประโยชน์ของผู้อื่น ถ้าไม่มีเส้นอื่นที่ดีช่วยจะเป็นคนที่ดุร้ายรุนแรงปราศจากความยั้งคิดด้วย ไวคนที่มีเส้นสมองดังนี้ คำย่อว่า "สมองรุนแรง"

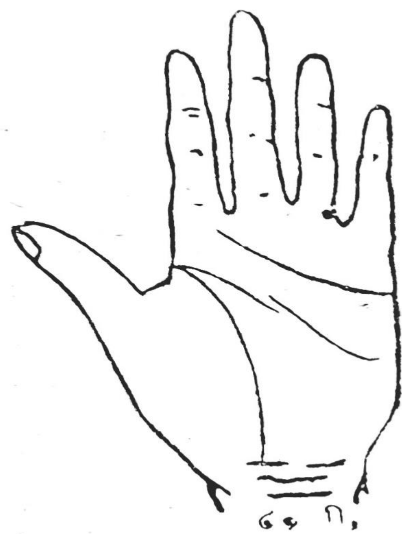
๓๙. เส้นสมอง ตอน โคนจด กับเส้นชีวิต ปลายของเส้นสมองไปหมดที่เนินอ่อนโยน แต่มีตอนปลายของเส้นหัวใจมากดลงตรงกลางของเส้นสมองอีกเส้นหนึ่ง แสดงว่าเจ้า ของมือ นั้น เป็น คนดุ ร้าย หยาบ คายโมโหฉุนเฉียวโกรธง่าย เป็นคนที่กระทำกิจการต่าง ๆ ไม่รอบคอบ เห็นแก่ตัวเห็นแก่ได้ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้ ใด เรื่องเกี่ยวด้วยความรักมักไม่มีความคิด เมื่อรักก็จะเอาให้ได้ไม่เลือกว่าคนที่ตนรักนั้น จะเป็นลูกเขาเมียใคร แต่เมื่อรักแล้วก็อาจสละละทิ้งเสียง่าย ๆ เพราะเส้นหัวใจสั้น หรือไม่เอาใจใส่ในความรักนั้นเอาแต่ใจตัวเอง คำย่อว่า "สมองเห็นแก่ตัว"

๔๐. เส้นสมองแตกออกเป็นง่ามในตอนปลายของเส้นสมอง แล้วมีเส้นโรคหรือ เส้น วาสนา ร้อน ใจ พุ่งขึ้น มาตัด ท่อนปลายของเส้นสมองทำให้กลายเป็นรูปสามเหลี่ยมอยู่ ตอน ปลาย ของ เส้น สมองนี้ ด้วยแสดงว่าเจ้า ของมือ นั้นจะเกิด ความร้อนสูงอยู่ที่สมองเสมอ โดยมากจะเป็นนักดื่มที่ร้ายกาจอยู่เป็นนิจ แต่คนที่มีเส้นสมองเป็นรูปดังนี้มักจะเป็นนัก เขียนนักพูดหรือ นักประพันธ์ด้วย โดยเฉพาะถ้ารูปที่เป็นสามเหลี่ยมนั้นใหญ่มากจะต้องตายเพราะความมึนเมา หรือเป็นโรคพิษสุราเรื้อรังอยู่เสมอก็ได้ คำย่อว่า "สมองมึนเมา"

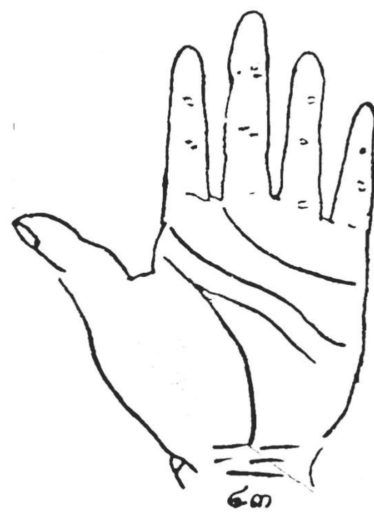
๔๑. เส้นสมอง โคนออกจากเส้นชีวิต ปลายไปหมดอยู่กลางที่ราบลำบากตรงกับเนินร้อนรน และมีเส้นสมองอีกเส้นหนึ่งต่ออยู่ข้างบนของเส้นสมองที่ขาดอยู่นั้น ปลายเส้นสมองที่ขาดกับตอนโคน ของเส้น สมอง ที่ต่ออยู่ทำรูปเข้าให้มีลักษณะเป็นเกาะขึ้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะต้องทำงานที่มีการเดินทางอยู่เสมอไม่หยุดหย่อน เมื่อใดไม่มีการเดินทางเมื่อนั้นจะมีหัวคิดสั้น ไม่รู้จะหาเงินทองได้อย่างไร ทั้งจะรู้สึกปวดหัวอยู่เสมอด้วย ถ้ามีการเดินทางเมื่อใด เมื่อนั้นจึงมีหัวคิดยาวขึ้นหาเงินทองได้มาก และหายปวดหัว คำย่อว่า "สมองเดินทางโรคประสาท"

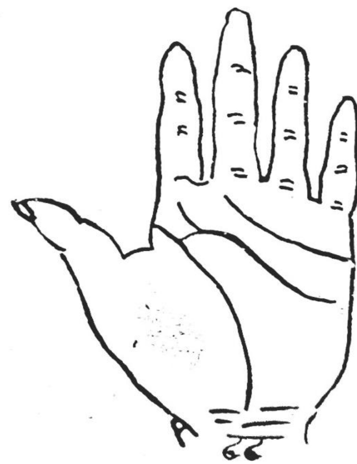
๔๑. ก. เส้นสมองเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นสมองเส้นนี้สั้นและมีเส้นสมองอีกเส้นหนึ่งมาต่ออยู่ข้างบนของเส้นที่สั้นนั้นด้วย แต่เส้นสมอง ๒ เส้นนี้เมื่อต่อกันเข้าแล้วจะไม่เกิดเป็นเกาะขึ้นบนเส้นสมอง แสดงว่าเจ้าของมือนั้น เมื่อไม่ทำ กิจการที่มี การเดิน ทางจะมีความคิดสั้นหรือยากจนลงเพราะหาเงินทองไม่ได้ แต่เมื่อใดมีการเดินทาง เมื่อนั้นก็จะมีความคิดยาวหาเงินได้มาก แต่ไม่ได้เดินทางก็ไม่ถึงกับปวดหัว เป็นแต่ว่าไม่รู้จะหาเงินทองอย่างไรยากจนลงเท่านั้น คำย่อว่า "สมองเดินทางความคิดยาว"

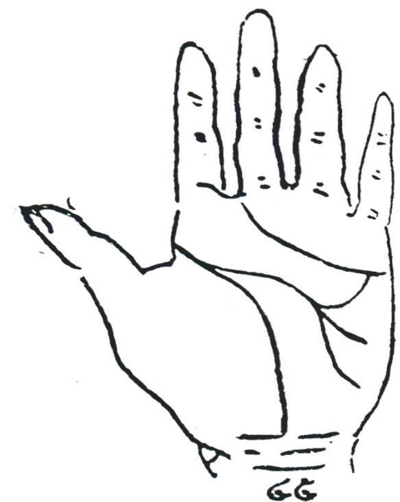
๔๒. เส้นสมองยาวแต่ตรงกลางเส้นสมองหักต่ำลง และมีเส้นวาสนาขึ้นมาชนอยู่กับเส้นสมองที่หักต่ำลงนั้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มีความคิดตกต่ำโดยมากมักจะมีอาชีพในกิจการที่ผิดกฎหมายหรือผิดศีลธรรม ถ้าตรงที่เส้นสมองหักต่ำลงมานั้น มีเส้นวาสนาขึ้นมาชนเป็นเส้นใหญ่ชัดเจน แสดงว่าเมื่อใดกระทำกิจการที่ผิดกฎหมายหรือผิดศีลธรรม เช่นลักลอบเล่นการพนันเป็นต้น ก็จะหาเงินทองได้ง่าย ๆ ถ้าเมื่อใดไปกระทำในกิจการที่ไม่ผิดกฎหมาย หรือไม่ผิดศีลธรรมมักหาเงินทองไม่ค่อยได้ คำย่อว่า "สมองตกต่ำเป็นวาสนา"

๔๓. เส้นสมองเกิดขึ้นเป็น ๒ เส้น เส้นหนึ่งเกิดสูงกว่าเส้นชีวิต และอีกเส้นหนึ่งเกิดต่ำกว่าเส้นชีวิต แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคน ๒ ความคิด คือบางทีก็กล้าหาญอดทน บางทีก็ขลาดหวาดกลัวรักสงบ แต่ถ้าเมื่อใดเกิดทั้งความกล้าหาญ และเกิดทั้งความขลาดกลัวขึ้นกับจิตใจพร้อมๆกัน เมื่อนั้นจะมีสมองลึกซึ้งหาเงินทองได้มาก (เส้นนี้พบบนมือเสรีไทยคนหนึ่ง ในสงครามโลกครั้งที่ ๒ เขามากระโดดร่มลงในประเทศไทย และมีทองคำติดตัวมามากมายเพื่อใช้สอย คือขณะเดียวกันที่มีทั้งกล้าทั้งกลัวเป็นระยะที่ร่ำรวย) คำย่อว่า "สมองทั้งกล้าทั้งกลัว"

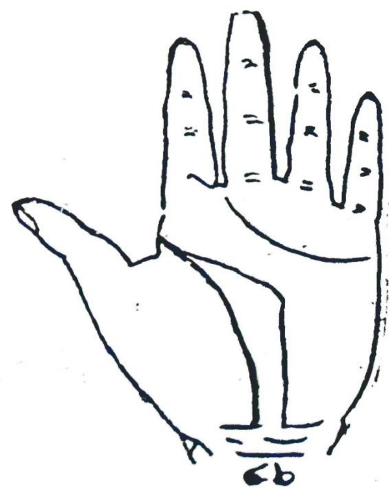

๔๔. เส้นสมองแตกออกเป็นง่ามอยู่ที่โคน ง่ามหนึ่งพุ่งขึ้นไปหาเนินอารมณ์ อีกง่ามหนึ่งแยกลงมาชนกับเส้นชีวิต ง่ามที่แตกออกนี้จะใหญ่หรือเล็กก็เหมือนกัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มีความคิดเป็นเสน่ห์ คือเมื่อคิดหรือพูดอย่างใดผู้ฟังๆ แล้วก็จะชอบใจในคำพูดที่พูดนั้นเสมอ หรือเป็นคนที่พูดจาน่ารักน่าเอ็นดูอยู่เป็นนิจก็ได้ และมักจะใช้ความคิดที่ดีมีศีลธรรมอยู่เรื่อย ๆ ก็ได้ คำย่อว่า "สมองมีเสน่ห์"

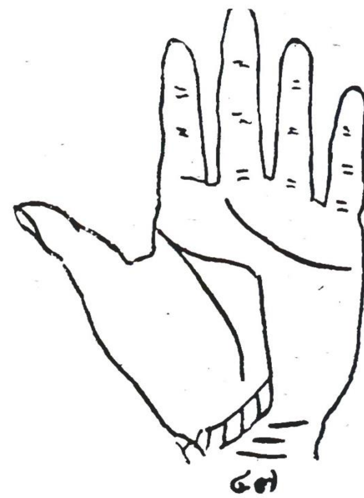
๔๕

๔๕. เส้นสมองตอนทางปลายแตกออกเป็น ๓ เส้น เส้นสมองเส้นบนพุ่งไปหาเส้นหัวใจ อีกเส้นหนึ่งพุ่งไปหาเนินพิฆาตหรือเนินรวดเร็ว อีกเส้นหนึ่งโค้งต่ำลงไปถึงเนินอ่อนโยน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคน ๓ ความคิด คือบางครั้งก็ใช้ความคิดหาเงิน หาทองเก่ง หรืองกเงิน บางครั้งก็ใจเร็วด่วนได้มักกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่มีประโยชน์ ก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นเสมอ แต่บางทีก็เป็นคนที่มีความคิดลึกซึ้ง จะกระทำสิ่งใดก็คิดแต่ให้ยืดเยื้อยืนนานอยู่เป็นนิจ คำย่อว่า "สมอง ๓ ความคิด"

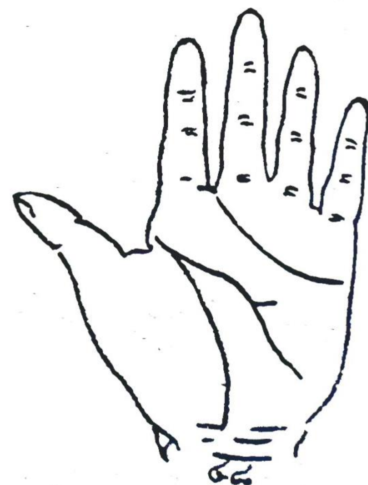
๔๖

๔๖. เส้นสมองโค้งลงมาต่อกับเส้นวาสนาจนกลายเป็นเส้นเดียวกัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนไม่มีสมองไม่มีความคิด เมื่อหาเงินทองได้แล้วก็ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรให้เป็นประโยชน์ ไม่ชอบสร้างสิ่งหนึ่งสิ่งใดไว้ให้เป็นหลักฐาน สักแต่ว่าพยายามใช้เงินทองที่หามาได้นั้นให้หมดไปโดยไม่มีประโยชน์เสมอ เมื่อหมดแล้วก็หาใหม่อีก แล้วก็ใช้จ่ายอย่างไม่เป็นเรื่องเป็นราวต่อไปอีกเรื่อย ๆ คำย่อว่า "สมองตามวาสนา"

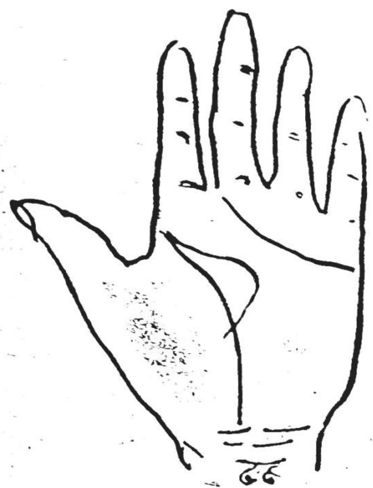
๔๗

๔๗. เส้นสมองสั้นมาต่อกับเส้นวาสนาอยู่ในที่ราบลำบาก จนกลายเป็นเส้นเดียวกัน และตอนโคนของเส้นวาสนาเส้นนั้นมีเส้นหลักฐานเกิดขึ้นหลาย ๆ เหลี่ยมอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีหัวคิดสั้น เมื่อหาเงินทองได้แล้วก็ไม่รู้จะเอาเงินนั้นไปทำอะไร นอกจากซื้อแต่ที่ดินบ้านเรือนเอาไว้เรื่อย ๆ จนมีที่ดินมากมายหลายแห่งเกินไป และก็เพราะมีที่ดินหลายแห่งนั่นเอง จึงก่อให้เกิดความยากลำบากอยู่เสมอไม่สิ้นสุด คำย่อว่า "สมองสร้างหลักฐาน"

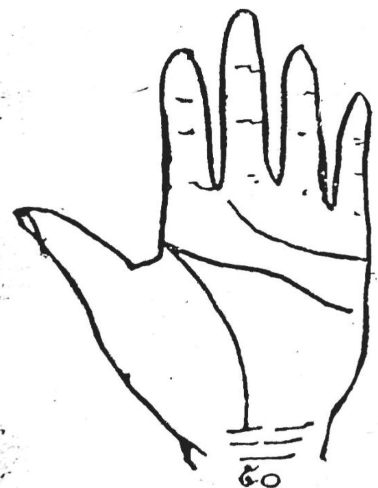

๔๘

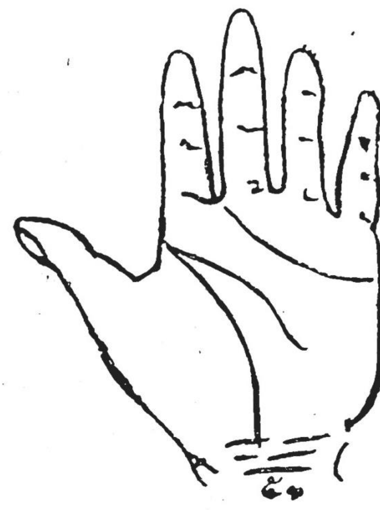
๔๘. เส้นสมองยาวไปถึงเนินอ่อนโยน แต่ตอนที่ค่อนมาทางปลายของเส้นสมองในเนินญาณ ได้แตกออกเป็นง่ามสั้น ๆ อีกง่ามหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีความคิดแน่นอนในบางสิ่งบางอย่าง หรือในเรื่องหลาย ๆ เรื่องก็มีความคิดลึกซึ้งสุขุมรอบคอบอยู่เสมอ แต่ในบางสิ่งบางอย่างกลับมีความคิดไม่แน่นอน เอาเป็นจริงเป็นจังไม่ได้ ถ้าต้องการจะทราบว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนมีความคิดไม่แน่นอนในเรื่องใด ก็ให้หาเส้นที่เข้ามาสัมพันธ์กันกับเส้นสมองเส้นที่สั้นนั้น ก็จะทราบได้ว่าเจ้าของมือนั้นมีความคิดไม่แน่นอนในเรื่องใด คำย่อว่า "สมองไม่แน่นอนบางอย่าง"

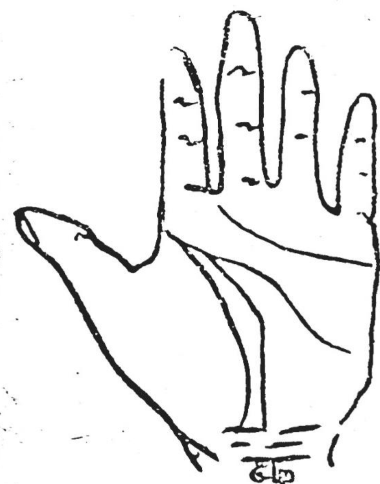
๔๙. เส้นสมองสั้นและเส้นสมองเส้นนี้ โค้งเข้ามาพันกันกับเส้นชีวิตตอนที่เส้นสมองเข้ามาชนกับเส้นชีวิตนั้น ภายนอกเส้นชีวิตมีเส้นจากสั้น ๆ เข้ามาต่ออยู่ด้วย (เส้นจากเส้นสั้นๆ หมายถึงการมอบให้หรือการโอน)แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคน ที่มีหัวคิดสั้น เมื่อผู้หนึ่งผู้ใดเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปก็ไม่คิด ที่จะทวงกลับคืนมา คิดแต่ว่าจะต้องให้เขาไปเลยทีเดียว (ตำราเดิมเรียกว่าสมองมีศีลธรรม แต่ความจริงแล้วเป็นทั้งโง่และซื่อมากกว่า) คำย่อว่า "สมองมอบให้"

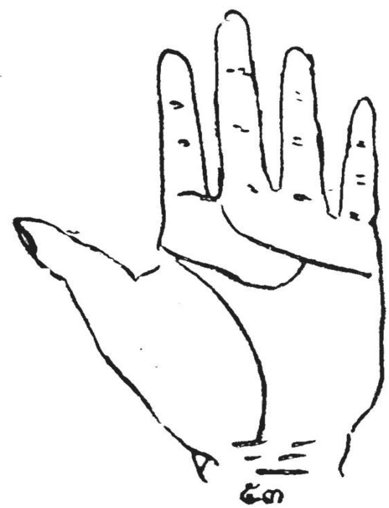
๕๐. เส้นสมองจะเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตเป็นรูปใดก็ตาม แต่เส้นสมองเส้นนี้เมื่อยาวออกจากเส้นชีวิตไปแล้ว จะมองเห็นที่ราบลำบากกว้างใหญ่กว่าเส้นสมองธรรมดา แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่ค่อนข้างจะห้าวหาญและเป็นคนใจร้อนใจเร็วอยู่เสมอด้วย ไม่ค่อยเชื่อถ้อยฟังคำผู้อื่น มักเชื่อตนเองเป็นใหญ่และภายในใจของตนนั้น ก็มีเรื่องลำบากยุ่งยากอยู่เสมอด้วย หรือเกิดเรื่องหนักอกหนักใจอยู่เสมอก็ได้ คำย่อว่า "สมองเร่าร้อน"

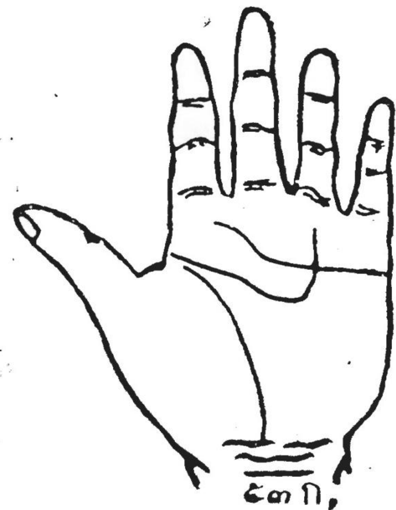
๕๑. เส้นสมองเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตเป็นรูปใดก็ตาม เส้นสมองเส้นนี้เมื่อโค้งลงมาแล้ว จะทำให้ที่ราบลำบากแคบลงกว่าเส้นสมองทั่ว ๆ ไป แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนหัวใจอ่อน มักเกิดเรื่องสะดุ้งหวาดกลัวตกใจอยู่เสมอไม่ค่อยเชื่อตนเอง มักหูเบาเชื่อคนอื่นได้ง่าย ๆ ความเป็นอยู่มักขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทั่ว ๆ ไป มักเป็นคนใจเย็นไม่ทุกข์ร้อน ไม่ค่อยรู้จักความยากลำบาก ไม่มีเรื่องหนักอกหนักใจอยู่ตลอดชีวิต มีอะไรมากระทบกระเทือนจิตใจก็ลืมง่าย มักไม่ค่อยกระทำกิจการอย่างใด ถ้าไม่รวยก็มีคนอื่นเลี้ยงดูอยู่เรื่อย ๆ คำย่อว่า "สมองเยือกเย็น"

๕๒. เส้นสมองเกิดขึ้นเป็น ๒ เส้น เส้นสมองเส้นบนโค้งลงไปที่เนินอ่อนโยน เส้นสมองเส้นล่างไปต่อกับเส้นวาสนา แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคน ๒ หัวใจ คือบางครั้งก็มีความคิด หาเงินเก่ง หรือกระทำ กิจการต่าง ๆ ได้ดี แต่บางทีเมื่อมีเงินทองขึ้นแล้วก็เอาไปกินไปเล่นไปใช้ไปกระทำในสิ่งที่ไม่มีประโยชน์ ทำให้เงินทองนั้น ๆ สูญเสียไปหมดสิ้นไม่เป็นเรื่องเป็นราวอยู่เสมอ คนที่มีเส้นสมองดังนี้ชีวิตจะต้องพบกับประเดี๋ยวรวยประเดี๋ยวจนอยู่เรื่อย ๆ คำย่อว่า "สมองขึ้นลง"

๕๓

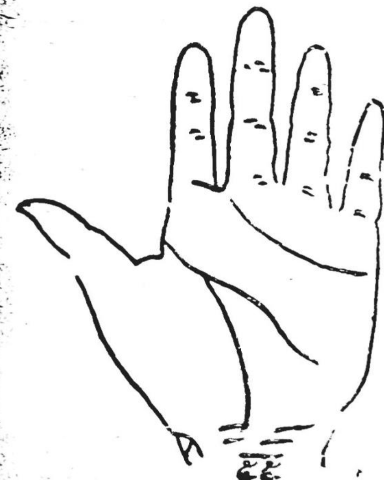
๕๓. เส้นสมอง สั้นแต่ตอน ปลายของเส้นสมองเส้นนี้ กระดกขึ้น ไปหาเส้น หัวใจในตอนกลางของเส้นหัวใจอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็น คนที่มีหัว คิดสั้นคิด อะไร ได้แต่แคบ ๆ ไม่กว้างขวาง แต่เป็นคนงกเงินหรือหาเงินเก่ง โดยไม่ใช้สมองมักทำงานขยันขันแข็งไม่ท้อถอย ใช้แต่เรี่ยวแรงของตนอย่างเดียว คนที่มีเส้นสมองดังนี้บางคนทำงานจนมือด้านหนาก็ไม่คิด แต่การเงินมักไม่ขาดแคลนหรือหาเงินได้ดีมากอยู่เรื่อย ๆ คำย่อว่า "สมองหัวคิดสั้นงกเงิน"

๕๓ ก.

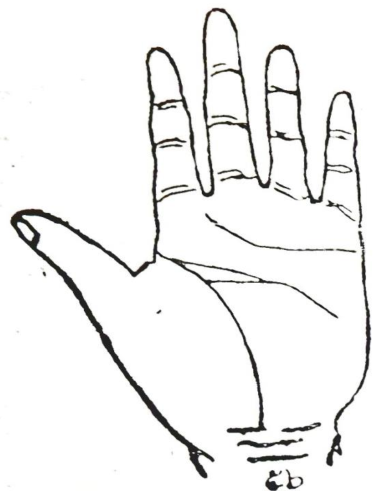
๕๓. ก. เส้นสมองสั้น เส้นสมองเส้นนี้กระดกขึ้นไปหาเส้นหัวใจด้วย และเมื่อกระดกขึ้นไปหาเส้นหัวใจแล้วก็ไปต่อกับเส้นสำคัญซึ่งพุ่งขึ้นไปบนเนินสำคัญอีกทอดหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีหัวคิดสั้นแต่งกเงิน แต่เมื่อ ใดไป กระทำกิจการ ที่หาเงิน ด้วยการออกแรง เมื่อนั้นจะผิดหวังทุกทีคือหาเงินไม่ได้ ครั้นไปกระทำกิจการหาเงินโดยไม่ออกแรง เมื่อนั้นก็จะได้เงินทองมาเสมอ (เส้นนี้โดยมากพบบนลายมือของพวกนักเล่นการพนัน ซึ่งโดยมากไปทำงานด้วยแรงมักหาเงินไม่ค่อยได้ แต่เมื่อใดไปเล่นการพนันแล้ว มักได้เงินมาอย่างคล่อง ๆ เสมอ) คำย่อว่า "สมองผิดหวังหาเงินด้วยแรง"

๕๔

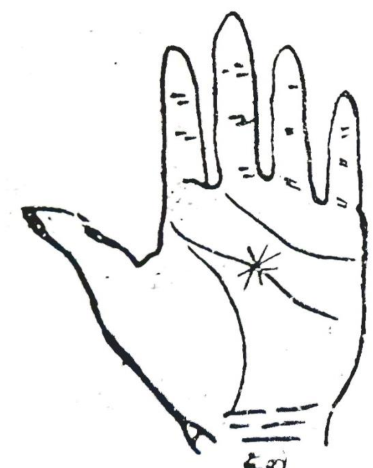
๕๔. เส้นสมองตรงกลางโค้งขึ้นไปหาเส้นหัวใจ และตอนที่เส้นสมองโค้งขึ้นไปหาเส้นหัวใจนั้น ระหว่างเส้นสมองกับเส้นหัวใจแคบมากจนเห็นได้ชัด แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มีความตระหนี่เหนียวแน่นเป็นสันดาน มักเป็นคนเห็นแก่ตัวเห็นแก่ได้ไม่คิดเผื่อแผ่ผู้อื่นเป็นคนมัธยัสถ์รู้จัก ใช้เงินทองให้เป็นประโยชน์ เป็นคนกระเบียดกระเสียนชอบเก็บเล็กผสมน้อยบางทีก็เหนียวแน่นเกินไป ไม่เอาพี่เอาน้อง ไม่เอาเพื่อนฝูงเห็นแก่ได้แต่ฝ่ายตนอย่างเดียว คำย่อว่า "สมองเหนียวแน่น"

๕๕

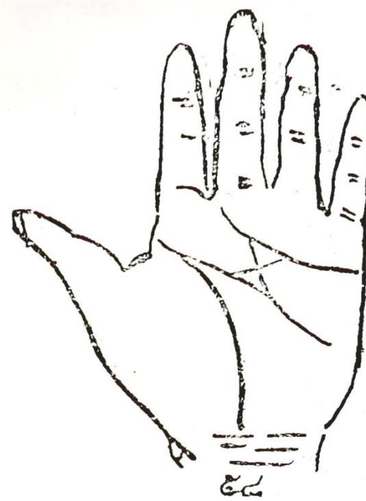
๕๕. เส้นสมองจะเกิดขึ้นเป็นรูปใดก็ตาม แต่เส้นสมองเส้นนี้มองดูแล้วจะเห็นได้ว่าห่างกับเส้นหัวใจมากกว่าปกติ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มีใจคอกว้างขวางโอบอ้อมอารีต่อผู้อื่น หาเงินทองได้แล้วใช้จ่ายไม่ค่อยคิด เป็นคนที่ชอบความสุรุ่ยสุร่ายอยู่เป็นประจำทั้งเรื่องเกี่ยวด้วยความรักมักไม่ค่อยมี ชอบเที่ยวไปเที่ยวมาสนุกสนานเฮฮาอยู่กับเพื่อนฝูงเพศเดียวกัน ไม่ค่อยสนใจในเพศตรงข้ามนอกจากจะถึงชะตาได้คู่แล้วมักได้คู่ไปเฉย ๆ โดยผู้อื่นเป็นคนจัดการให้ แต่ตนเองไม่ค่อยจะเอาใจใส่ในความรักนั้น คำย่อว่า "สมองกว้างขวาง"

๕๖

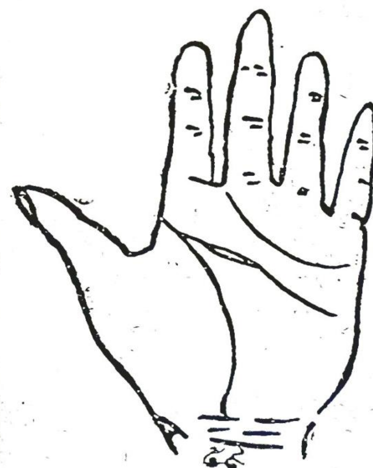
๕๖. เส้นสมองแยกออกจากเส้นชีวิต เป็น ๒ เส้น มีลักษณะเป็นเส้นเดินทางไปมา ส่วนตอนกลางเส้นสมองเส้นนี้รวมเข้าเป็นเส้นเดียวกัน คือเส้นเดินทางไปมารวมเข้ากับเส้นสมอง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นชอบกระทำกิจการที่มีการเดินทางไปมา และเมื่อมีการเดินทางไปมาแล้ว จะต้องมีเรื่องกระทบกระเทือนสมองด้วย หรืองานที่เดินทางไปมานั้นกระทำให้เกิดเรื่องยุ่ง ๆ กับสมองก็ได้ (เส้นนี้พบบนมือหญิงคนหนึ่ง ซึ่งเมื่อได้คู่แล้วเกิดเป็นหนี้คนอื่นจึงหลบหนีสามีไปหาเงิน เมื่อได้เงินแล้วก็กลับมาบ้านได้ใช้หนี้ แต่ไม่มีคนใดทราบว่าหญิงนั้นไปหาเงินด้วยวิธีใด)

๕๗

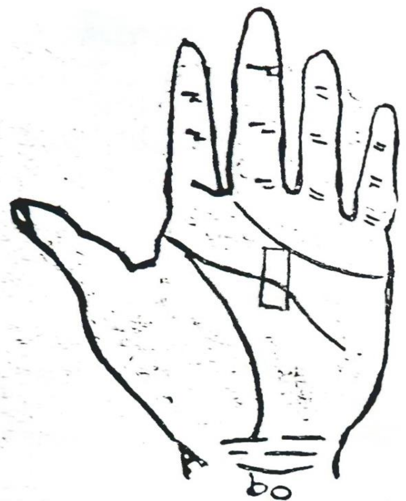
๕๗. เส้นสมองมีรูปเป็นดาวเกิดขึ้นตรงกลางเส้นสมอง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นผู้ที่มีความคิดรุ่งเรือง ในกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งที่แสดงไว้แล้ว และเป็นดวงชัยชนะในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่แสดงไว้นั้นด้วย ถ้าอยากจะทราบว่าเจ้าของมือนั้นจะได้รับชัยชนะในเรื่องอะไรก็ให้ดูเส้นต่างๆที่ปรากฏในลายมือนั้นอีกทอดหนึ่ง เช่นมีเส้นวาสนาการเมืองจะได้รับชัยชนะในเรื่องการเมือง หรือถ้ามีเส้นเดินทางหมายถึงได้รับชัยชนะในการสอบแข่งขันไปต่างประเทศก็ได้ คำย่อว่า "สมองชัยชนะ"

๕๘

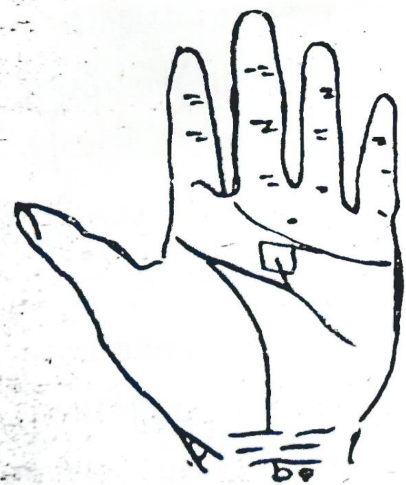
๕๘. เส้นสมองมีรูปเป็นสามเหลี่ยมคร่อมอยู่บนเส้นสมอง เส้นที่เป็นรูปสามเหลี่ยมนี้จะเกิดขึ้นด้วยเส้นหนึ่งเส้นใดทำมุมกันก็ได้ และรูปสามเหลี่ยมนี้จะย้ายไปเกิดอยู่ตอนทางโคน หรือตอนทางปลายของเส้นสมองก็ได้เช่นเดียวกัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่จะต้องกระทำกิจการที่เกี่ยวด้วยการใช้สมองอย่างรุนแรงอยู่เสมอ แต่บางคนก็ใช้ทั้งสมองและเรี่ยวแรงพร้อม ๆ กัน คำย่อว่า "สมองหนักใจ"

๕๙

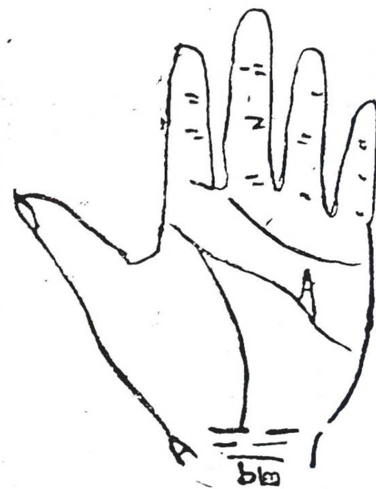
๕๙. เส้นสมองเกิดเป็นเกาะยาว ๆ เล็ก ๆ ขึ้นบนเส้นสมองคือเส้นสมองของผู้ที่ถูกคุมขัง คนที่มีเส้นสมองดังนี้เมื่อเกาะบนเส้นสมองให้ผล จะมีความคิดที่มืดแปดด้าน คือจะไม่รู้จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดเมื่ออยู่ในที่คุมขังนั้น ผู้ที่มีเส้นสมองตามแบบนี้อย่างน้อยครั้งหนึ่งหรือ ๒ ครั้งจะถูกคุมขัง แต่การคุมขังนั้นไม่นานนักจะหลุดรอดออกมาได้ ไม่ใช่ผู้ที่ถูกคุมขังนาน ๆ อย่างที่แสดงไว้ด้วยเส้นอื่น ๆ เส้นสมองตามแบบนี้แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นผู้ที่ชอบความเงียบสงัดด้วย คำย่อว่า "สมองคุมขัง"

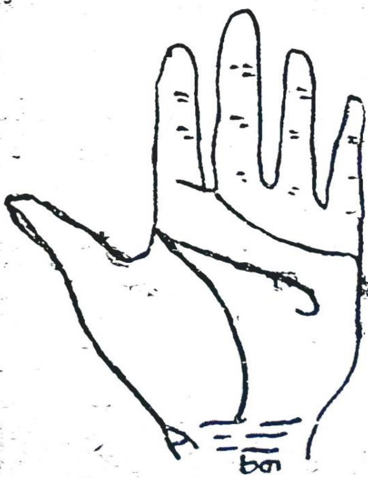
๖๐. เส้นสมองมีรูปเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าคร่อมเส้นสมองเอาไว้ตรงกลาง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนมีความคิดเจริญรุ่งเรืองอยู่เป็นนิจ มักเป็นนักประดิษฐ์คิดค้นที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปตามความคิดที่ค้นนั้น คนที่มีเครื่องหมายเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าคร่อมอยู่บนเส้นสมองตามแบบนี้ มักประสพความสำเร็จในกิจการที่ตนคิดและทำไปนั้นไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่งแน่นอน ทั้งจะเป็นคนที่มีความประพฤติดีมีศีลธรรมอยู่เป็นนิจ ไม่คิดทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ผิดกฎหมายระเบียบข้อบังคับของบ้านเมืองด้วย คำย่อว่า "สมองรุ่งเรือง"

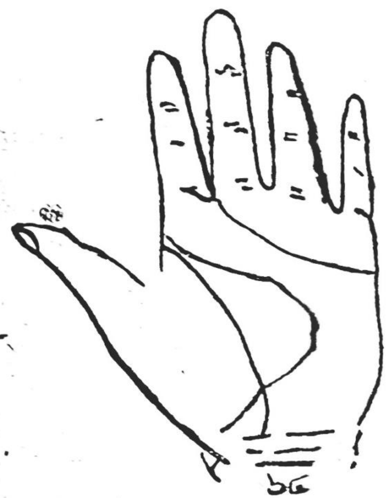
๖๑. เส้นสมองมีรูปเป็นสี่เหลี่ยมอยู่บนเส้นสมอง และมีเส้นวาสนาพุ่งเข้าไปอยู่ในรูปสี่เหลี่ยมนั้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อคิดกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้น สิ่งนั้น ๆ ก็จะพาตัวให้เข้าคุกเข้าตะรางเข้าที่คุมขังได้ทันที คนที่มีเส้นสมองชนิดนี้จะหลบตรางไปได้ก็คือต้องบวชแล้วไม่ยอมสึก แต่ถ้าเส้นที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมนั้นล้อมรอบไม่ขาดตอน แสดงว่าจะติดตะรางครั้งละนานๆ ถ้าเส้นล้อมรอบสี่เหลี่ยมนั้นขาดตอนอยู่ก็จะออกจากตะรางได้ไม่นานนัก คำย่อว่า "สมองติดคุก"

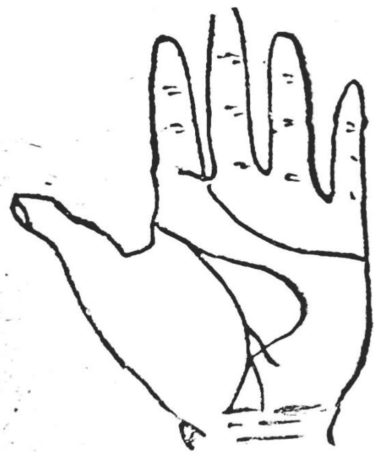
๖๒. เส้นสมองเกิดขึ้นเป็นรูปตัว เอ, A ขึ้นบนเส้นสมอง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อคิดกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้น ก็จะคิดจะทำด้วยความสงบเยือกเย็น คือทำเงียบ ๆ ไม่โครมคราม หรือเป็นคนที่รักสันติภาพอยู่ตลอดกาลก็ได้ (เส้นสมองที่มีภาพตัว เอ, A อยู่บนเส้นสมองตามแบบนี้ เท่าที่ทำการค้นคว้ามาแล้วพบแต่เพียงคนเดียวเท่านั้น คือเส้นสมองของมะหาตะมะคานธี ผู้นำเอกราชมาให้อินเดียซึ่งประชาชนอินเดียยกย่องนับถือยิ่งกว่าใคร ๆ ว่าเป็นนักสันติภาพ) คำย่อว่า "สมองรักสงบ"

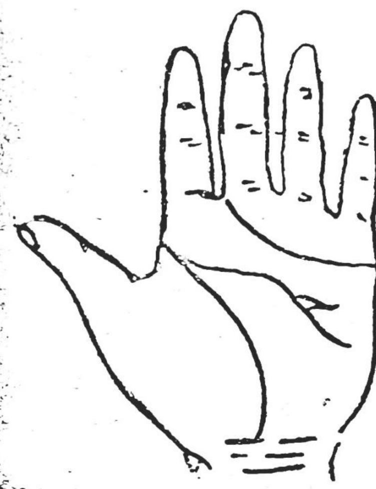
๖๓. เส้นสมองจะเกิดขึ้นในรูปใดก็ตามแต่เส้นสมองเส้นนี้ในตอนปลายของเส้นสมองงอกลับเข้ามาหาที่ราบลำบาก แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีหัวคิดโลเลเหลวไหลไม่เข้าเรื่อง จะคิดจะทำสิ่งใดก็มีแต่จะไม่เป็นประโยชน์กับตนเองและผู้อื่น เป็นคนเห็นแก่ตัวเห็นแก่ได้คบยากมือไวใจเร็ว ไม่ชอบกระทำการงานสิ่งใดให้เป็นหลักฐาน มักทำตัวเป็นคนอันธพาลสันดานชั่ว หรือเป็นคนเร่ร่อนจรจัดอยู่เสมอ มักจะนำความทุกข์ยากมาให้ตนเองและผู้อื่นอยู่เรื่อย ๆ คำย่อว่า "สมองไม่เข้าเรื่อง"

๖๔

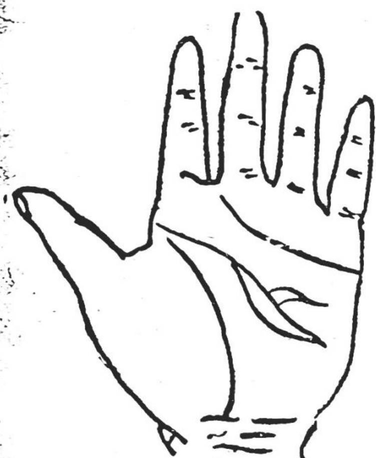
๖๔. เส้นสมองในตอนต้นจะเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตเป็นรูปใดก็ตามแต่ในตอนปลายของเส้นสมองเส้นนี้ โค้งงอมาตามเนินโรคและลงมาต่อกับเส้นหลักฐานด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่จะต้องประสพกับความเดือดร้อนอยู่เสมอ เรื่องร้อนใจนั้นมักเกิดขึ้นภายในที่อยู่ หรือเรื่องที่เกี่ยวด้วยหลักฐานบ้านช่องที่อยู่อาศัย บางครั้งสร้างแล้วต้องขายไปเพราะเมื่อได้ที่อยู่ขึ้นเมื่อใด เมื่อนั้นความเดือดร้อนลำบากก็จะตามมาทุกที คำย่อว่า "**สมองร้อนใจ**"

๖๕

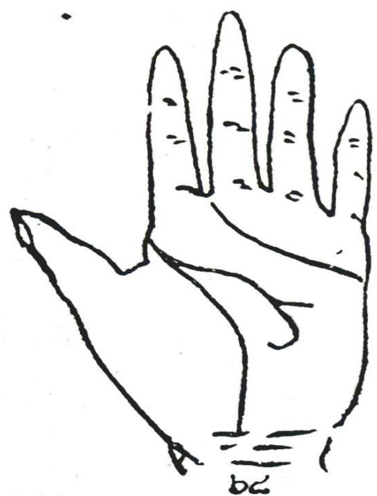
๖๕. เส้นสมองในตอนต้นจะเกิดขึ้นเป็นรูปใดก็ตาม แต่เส้นสมองเส้นนี้ในตอนปลายโค้งงอลงมาตามเนินโรค มาต่อกับเส้นวาสนาร้อนใจ และมีเส้นหนี้สินอยู่ตอนโคนของเส้นวาสนาร้อนใจนั้นด้วย เส้นหนี้สินเกิดขึ้นจากเส้นหลักฐาน และเส้นหลักฐานแยกเข้าไปภายในเส้นชีวิต แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีความคิดไม่เข้าเรื่อง มักได้รับความร้อนใจอยู่เสมอ และเรื่องร้อนใจนั้นคือเรื่องหนี้สิน ซึ่งต้องเอาที่ดินหรือบ้านไปประกันผู้อื่น แล้วถูกเขายึดเอาไปเสียเพราะผู้ที่ตนประกันนั้นหลบหนีไป) คำย่อว่า "สมองนายประกันเดือดร้อน"

๖๖

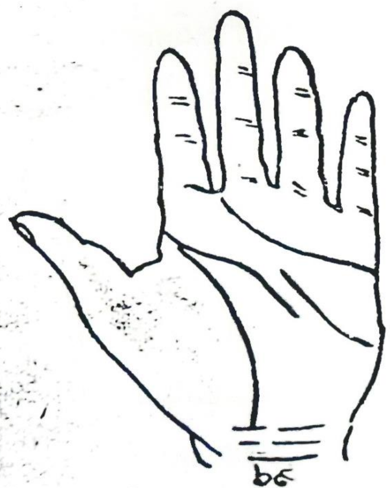
๖๖. เส้นสมองในตอนต้นจะเกิดขึ้นเป็นรูปใดก็ตาม แต่เส้นสมองเส้นนี้มีเส้นที่โคนเป็นเกาะ ๆ อยู่บนเส้นสมองนั้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่รักคนจนหรือเห็นใจคนจน คนที่มีเส้นสมองรักคนจนตามแบบนี้มักชอบแต่งตัวปอน ๆ แบบคนจน และกินอยู่ง่าย ๆ ไม่หรูหราแบบคนมีเงิน เมื่อจะคบเพื่อนฝูงก็มักชอบคบแต่คนที่จนกว่าตัวคนที่มีเส้นสมองดังนี้เมื่อได้คู่ก็จะได้กับคนจนด้วย คำย่อว่า "สมองรักคนจน"

๖๗

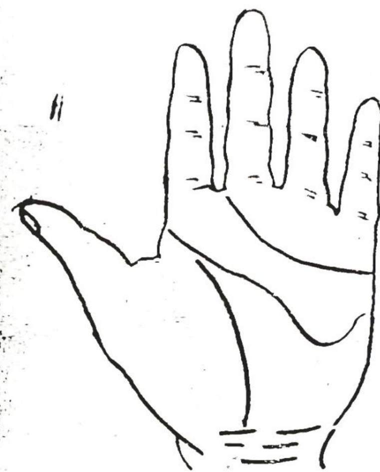
๖๗. เส้นสมองตอนต้นจะมาในรูปใดก็ตาม แต่ตอนปลายของเส้นสมองเส้นนี้มีลักษณะเป็นเกาะตลอดเส้น และตอนบนของเส้นสมองที่เป็นเกาะนั้นมีเส้นที่โคนเกาะ ๆ อยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มักจะใช้ความคิดพลิกแพลงแสดงตัวว่าจน คือเมื่อใครไปมาหาสู่มักจะบอกเขาว่าจนอย่างนั้นอย่างนี้ เพื่อให้คนที่ได้ฟังนั้นสงสารจะได้ช่วยเหลือให้เงินทองก็ได้ (เส้นสมองเส้นนี้พบบนมือหญิงคนเที่ยวคนหนึ่ง ซึ่งเมื่อใครเข้าไปพูดจาด้วยแล้วมักปรับทุกข์กับคนที่ไปพูดด้วยว่าจนอย่างนั้นอย่างนี้เพื่อให้เขาหลับนอนด้วยจะได้เงิน) คำย่อว่า "สมองพลิกแพลงว่าจน"

๖๘

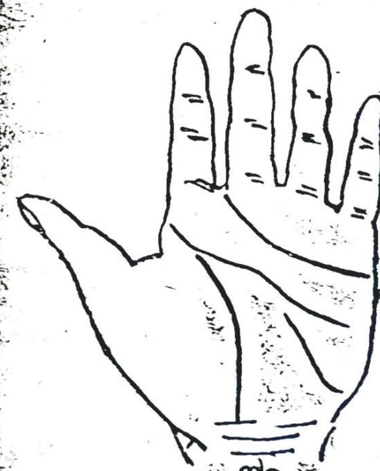
๖๗. เส้นสมองในตอนต้นจะมาในรูปใดก็ตาม แต่ในตอนปลายของเส้นสมองเส้นนี้แตกออกเป็น ๒ ง่ามเหมือนง่ามหนังสติ๊ก และเส้นสมองที่แตกออกเป็น ๒ ง่ามนี้ ง่ามหนึ่งโค้งลงมาที่เนินโรคด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีความคิดไม่เข้าเรื่อง เมื่อกระทำกิจการอย่างใดไปแล้ว เรื่องที่ทำนั้นก็ไปจบลงด้วย คิดว่า ยากเย็น เกินไป ทำไม่ได้ ทั้งเป็นคนที่มีหัวใจไม่แน่นอน มีแต่ความโลเลเหลวไหลประจำสันดานอยู่เสมอ คำย่อว่า "สมองเหลวไหล"

๖๙

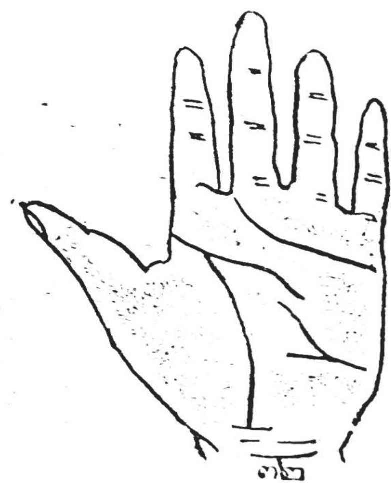
๖๙. เส้นสมองในตอนต้นจะเกิดขึ้นเป็นรูปใดก็ตาม แต่เส้นสมองเส้นนี้ตอนปลายมาขาดอยู่กลางที่ราบลำบาก หรือมีลักษณะเป็นเส้นสมองสั้น แต่มีตอนปลายของเส้นสมองที่ขาดขึ้นไปอยู่ตอนบน และยาวไปกว่าเส้นสมองเส้นแรกด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นตามธรรมดาเป็นคนที่มีหัวคิดสั้น แต่มีบางขณะที่มีความคิดยาวขึ้น นอกจากจะมีความคิดยาวแล้วยังมีความทะเยอทะยานด้วย (แสดงว่าหาเงินได้มากเป็นครั้งคราว) คำย่อว่า "สมองทะเยอทะยานเป็นครั้งคราว"

๗๐

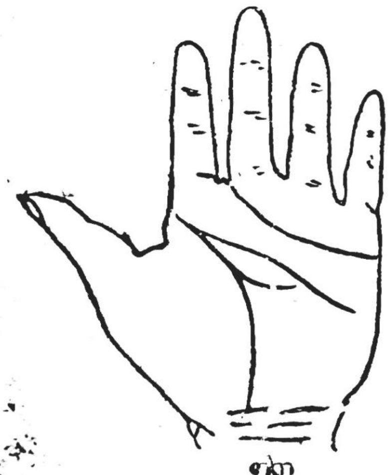
๗๐. เส้นสมองในตอนต้นจะเกิดขึ้นเป็นรูปใดก็ตาม แต่ทางตอนปลายของเส้นสมองเส้นนี้ โค้งต่ำ ลงมา เกือบจะ ถึงเนิน อ่อน โยน ส่วนตอน ปลายสุด กลับโค้งขึ้นไป หาเนินรวดเร็วหรือเนินพิฆาต แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อจะกระทำกิจการอย่างใด ก็มักใช้ความคิดที่ดีที่ชอบขึ้นเสียก่อน แต่ภายหลังมักเป็นคนใจร้อนใจเร็วหรือหุนหันพลันแล่น ทำอะไรไม่คิดหน้าคิดหลังกิจการที่กระทำไปนั้นมักจะต้องล้มเหลวลง หรือไปเสียผลในบั้นปลายทุกทีเอาดีไม่ได้ คำย่อว่า "สมองกลับกลอก"

๗๑

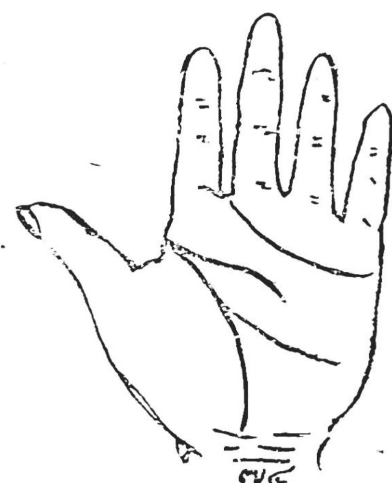
๗๑. เส้นสมองในตอนต้นเกิดขึ้นเป็นรูปใดก็ตาม แต่ตอนปลายของเส้นสมองเส้นนี้ไปหมดอยู่ที่เนินอ่อนโยน แล้วมีท่อนปลายของเส้นสมอง อีกท่อน หนึ่งขาด ยาว ลง มา ถึงเนินวิปริต เส้นสมอง ๒ เส้นนี้ไม่ได้ติดต่อกัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นตามธรรมดาเป็นคนที่มีหัวคิดดีมีความคิดลึกซึ้งอยู่เสมอ แต่มีบางครั้งบางคราวกระทำ สิ่งหนึ่งสิ่งใด เกินไปบ้างก็มี และคนชนิดนี้ก็จะเป็นอยู่ดังนี้เรื่อย ๆ คือบางทีทำอะไรพอเหมาะพอดี แต่บางทีก็เกินไปหรืออย่างที่เรียกว่า "ผีเข้าผีออกอยู่เสมอ" ก็ได้ คำย่อว่า "สมองเกินชั่วคราว"

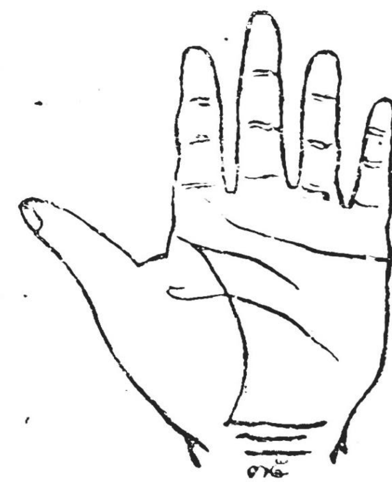
๗๒. เส้นสมอง ในตอนต้น จะเกิดขึ้นเป็นรูปใดก็ตาม แต่เส้นสมองตลอดเส้นนั้นสั้น และมีตอนปลายของเส้นสมองที่ยาวขาดลงไปอยู่ภายใต้เส้นสมองเส้นนี้อีกเส้นหนึ่ง และตอนปลายของเส้น สมองเส้นนี้ มีเส้นเดินทางอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นตามธรรมดาเป็นคนที่มีความคิดสั้น แต่เมื่อใดไปกระทำกิจการที่มีการเดินทาง เมื่อนั้นก็จะมีหัวคิดยาวขึ้น จะหาเงินดีขึ้นเป็นครั้งคราว แต่ถ้าหยุดการเดินทางเมื่อใด เมื่อนั้นก็มีหัวคิดสั้นไม่รู้จะหาเงินทองอย่างไรต่อไปอีก คำย่อว่า "สมองยาวเดินทาง"

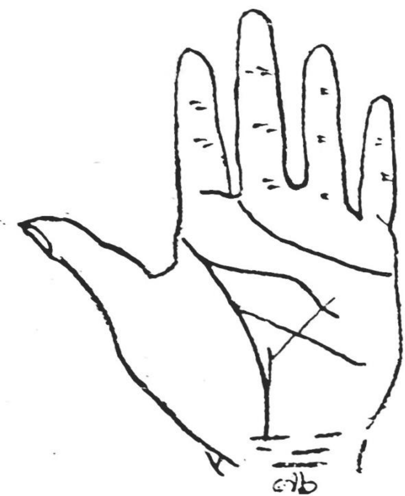
๗๓. เส้นสมองตอนต้นจะเกิดขึ้นเป็นรูปใดก็ได้ แต่เส้นสมองเส้นนี้เส้นบนยาวไปมาก แล้วมีเส้นสมองอีกเส้นหนึ่งเกิดต่ำกว่าเส้นชีวิตลงมา เส้นสมองเส้นนี้เมื่อยาวไปได้เพียงเล็กน้อย ก็โค้งขึ้นไปหาเส้นสมองเส้นบนอีกทอดหนึ่ง มองดูห่าง ๆ จะเห็นว่าเส้นสมอง ๒ เส้นนี้ทำมุมกัน ให้มีลักษณะเป็นเกาะขึ้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นโรคประสาทหวาดกลัวอยู่เสมอ เมื่อเป็นโรคประสาทหวาดกลัวขึ้นคราวใด เมื่อนั้นจะทำให้รู้สึกหวาดกลัวอยู่เรื่อย ๆ ไม่เลือกว่าอะไรก็มักกลัวเสียทั้งสิ้น คำย่อว่า "สมองโรคประสาท"

๗๔. เส้นสมองเกิดขึ้นเป็น ๒ เส้น เส้นสมองเส้นบนสั้น เส้นสมองเส้นล่างเกิดต่ำกว่าเส้นชีวิต แต่เส้นสมองเส้นนี้ยาว แสดงว่าเจ้าของมือนั้นตามปกติเป็นคนที่มีหัวคิดสั้น จะกระทำกิจการอย่างใดก็ทำอย่างสุกเอาเผากิน ไม่คิดจะให้ยืดเยื้อยืนนาน แต่เมื่อใดเกิดความหวาดกลัว เมื่อนั้นก็จะมีความคิดยาวขึ้น มักกระทำกิจการต่าง ๆ รอบคอบ ไม่กระทำอย่างสุกเอาเผากินเหมือนดังที่ผ่านมาแล้ว คำย่อว่า "สมองกลัวแล้วดี"

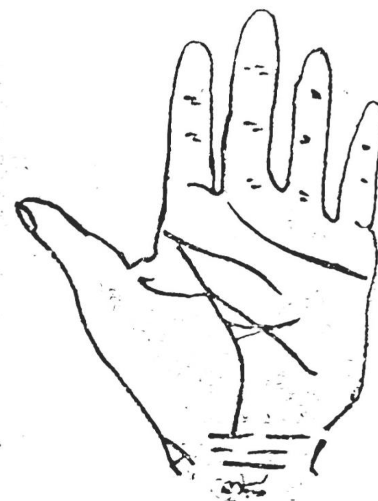
๗๕. เส้นสมองเกิดขึ้นเป็น ๒ เส้น เส้นสมองเส้นบนสั้นเส้นสมองเส้นล่างเกิดต่ำกว่าเส้นชีวิต แต่เส้นสมองเส้นนี้ยาว โคนของเส้นสมองเส้น ล่างมีเส้นคู่ จากเนิน ครอบครัวเข้ามาต่ออยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นตามปกติเป็นคนที่มีความคิดสั้น มักกระทำกิจการต่าง ๆ อย่างคนไม่มีความคิด คือกระทำอย่างสุกเอาเผากิน ทำให้การเงินไม่ดีอยู่เสมอ แต่ภายหลังเมื่อได้คู่ แล้วก็มี ความเกรงกลัวในคู่นั้น เลยกลายเป็นคนที่มีความคิดยาว กระทำกิจการอย่างใดค่อยมีความรอบคอบ และทำให้การเงินดีขึ้นด้วย คำย่อว่า "สมองกลัวคู่แล้วดี"

๗๖

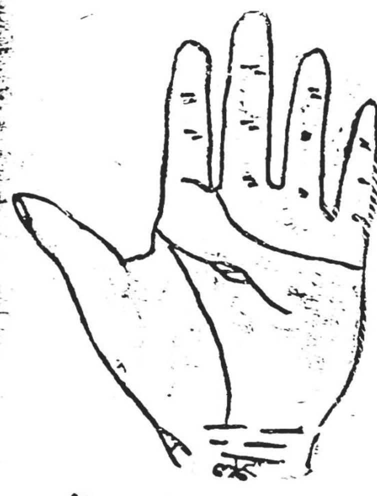
๗๖. เส้นสมองเกิดขึ้นจากตอนต้นของเส้นชีวิต เส้นสมองเส้นนี้สั้นแต่มีเส้นสมองที่เกิดต่ำกว่าเส้นชีวิตอีกเส้นหนึ่ง เส้นสมองเส้นนี้ยาว และมีเส้นวาสนาสั้น ๆ เกิดขึ้นจากเส้นชีวิตอีกเส้นหนึ่ง จากเส้นวาสนาเส้นนั้นมีเส้นวาสนาร้อนใจพุ่งขึ้นไปทับเส้นสมองเส้นล่างแล้วพุ่งขึ้นไปชนเส้นสมองเส้นบนอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นตามธรรมดาเป็นคนที่มีหัวคิดสั้น - กระทำกิจการอย่างใดไม่รอบคอบ แต่ภายหลังเกิดหวาดกลัวว่า เมื่อกระทำกิจการอย่างใดที่ใช้ความคิดสั้นแล้ว ตนเองจะไม่มีที่อยู่อาศัยหรือจะต้องเสียหลักฐานไป จึงมีหัวคิดยาวขึ้น คำย่อว่า "สมองยาวกลัวเสียหลักฐาน"

๗๗

๗๗. เส้นสมองเกิดขึ้นจากตอนต้นของเส้นชีวิต เส้นสมองเส้นนี้สั้น แต่มีเส้นสมองที่เกิดขึ้นจากที่ต่ำของเส้นชีวิตอีกเส้นหนึ่ง เส้นสมองเส้นนี้ยาวกว่าเส้นสมองเส้นบน และมีเส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตขึ้นไปชนอยู่ที่เส้นสมองเส้นบนด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นตามปกติเป็นคนที่มีหัวคิดสั้น แต่เนื่องจากมีความหวาดกลัวว่า ถ้าใช้ความคิดที่สั้นอยู่เรื่อย ๆ ตนเองจะต้องกลายเป็นหนี้สินผู้อื่น และเมื่อมีการใช้หนี้สินครั้งใดจะทำให้หมดตัวทุกที จึงมีความคิดที่ยืดยาวขึ้นบ้าง คำย่อว่า "สมองกลัวหนี้สินแล้วดี"

๗๘

๗๘. เส้นสมองเส้นบนเกิดขึ้นจากตอนต้นของเส้นชีวิต เส้นสมองเส้นนี้สั้น แล้วมีเส้นสมองอีกเส้นหนึ่งเกิดขึ้นจากที่ต่ำของเส้นชีวิต เส้นสมองเส้นนี้ยาว และมีเส้นคู่เข้ามาต่อกับเส้นสมองเส้นนั้นด้วย เส้นสมองเส้นล่างมีเส้นโรคประสาท โกรธ รักเข้ามา ต่ออยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นตามปกติเป็นคนที่มีหัวคิดสั้นอยู่เสมอ แต่เนื่องจากมีความหวาดกลัวว่าการใช้หัวคิดที่สั้นอยู่นั้น จะทำให้คู่ของตนโกรธเคืองกันบ่อย ๆ จึงมีความคิดที่ยืดยาวขึ้นบ้าง คำย่อว่า "สมองกลัวโกรธเคืองแล้วดี"

๗๙

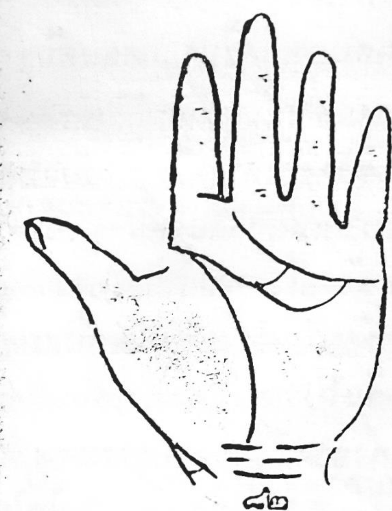
๗๙. เส้นสมองสั้นและมีเกาะอยู่ตรงกลางของเส้นสมองด้วย เกาะนี้มีลักษณะเป็นเมล็ดข้าวสาร และตอนกลางของรูปเกาะนั้นมีเส้นตัดเป็นรูปทแยงอยู่ด้วย รูปเกาะที่มีเส้นทแยงตามแบบนี้ จะเล็กหรือใหญ่ก็เหมือนกัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่ชอบกระทำกิจการต่าง ๆ อย่างขโมยหรือลักลอบซ่อนเร้นอยู่เสมอ แต่การลักลอบหรือขโมยนั้นจะเป็นเรื่องอะไรที่เจ้าของมือนั้นชอบกระทำ ให้ดูเส้นอื่น ๆ ประกอบอีกทีหนึ่ง อาจจะไม่ใช่ขโมยเงินทอง แต่ชอบขโมยหนีเมียหลวงไปหาเมียน้อยเสมอก็ได้ คำย่อว่า "สมองขโมย"

๘๐

๘๐. เส้นสมองเกิดขึ้นจากตอนต้นของเส้นชีวิต ตอนปลายกระดกขึ้นไปหาเส้นหัวใจ แล้วผ่านเส้นหัวใจไปหาเส้นเรืองคู่ และตรงเส้นหัวใจตรงกับเนินเรืองคู่ มีเกาะอยู่บนเส้นหัวใจนั้นด้วย เส้นสมองผ่านเกาะนี้เป็นรูปหยง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่หาเงินเก่ง โดยวิธีการหาคู่ที่รวย ๆ ได้เสมอ และเมื่อได้คู่รวย แล้วก็ ปอกลอก คู่นั้นจน หมด ตัว ด้วยวิธีการใช้ความรักแบบขโมย จากนั้นก็ไปหาคู่อื่นที่ร่ำรวยเพื่อ ปอกลอกต่อไปอีก เพราะตนเองเป็นคนที่มีความรักไม่แน่นอน คำย่อว่า "สมองปอกลอก"

๘๑

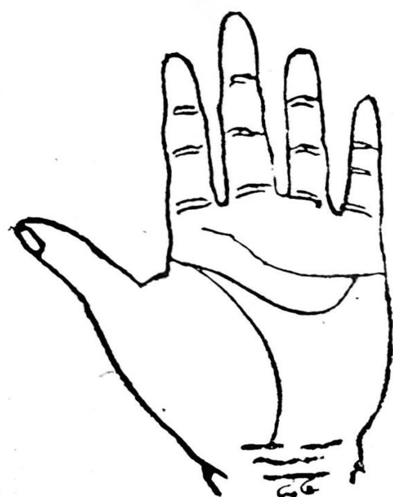
๘๑. เส้นสมองตอนต้นเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต ปลายของเส้นสมองเส้นนี้แตกออกเป็น ๒ ง่าม และมีเส้น วาสนาร้อนใจ ขึ้นมาทับ ตอนปลายของเส้นสมองที่แตกออกนั้น ให้กลายเป็นรูปสามเหลี่ยมอยู่ด้วย เส้นสมองที่แตกนั้นเส้นบนสั้นแต่เส้นล่างยาวไปถึงเนินอ่อนโยน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่ดื่มจัดหรือมึนเมาอยู่เสมอ ถ้าไม่มึนเมาก็มีความคิดสั้นหรือหัวใจไม่แน่นอนมักเป็นคนใจโลเลเหลวไหลกลับกลอก แต่ถ้าเมื่อใดมึนเมาเมื่อนั้นก็มีความคิดลึกซึ้งและแน่นอน พูดจาอะไรไม่โลเลเหลวไหล คำย่อว่า "สมองมึนเมาหัวคิดยาว"

๘๒

๘๒. เส้นสมองเกิดขึ้นจากตอนต้นของเส้นชีวิต ในตอนกลางของเส้นสมองเส้นนี้แตกออกเป็น ๒ เส้น และตอนปลายของเส้นสมองที่แตกออก นั้นกระดกขึ้นไปหาเส้นหัวใจทั้ง ๒ เส้นด้วย เส้นแรกกะดกขึ้นไปหาเส้นหัวใจในตอนกลาง เส้นที่ ๒ กระดกขึ้นไปหาเส้นหัวใจในตอนต้นของเส้นหัวใจ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่งกเงิน และหาเงินเก่งยิ่งกว่าผู้อื่นเป็น ๒ เท่า คือมักกระทำกิจการหาเงินด้วยเรี่ยวแรงของตนเอง และกระทำกิจการหาเงินด้วยการใช้ผู้อื่นด้วย คำย่อว่า "สมองงกเงิน ๒ เท่า"

๘๓

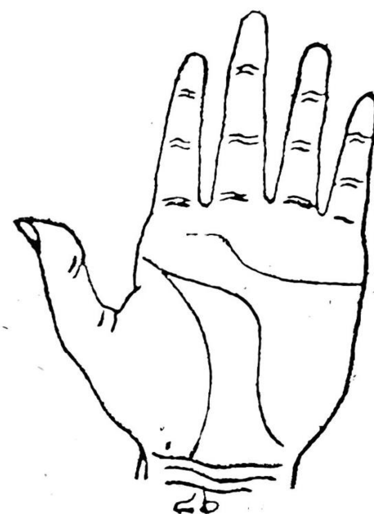
๘๓. เส้นสมองเกิดขึ้นจากตอนต้นของเส้นชีวิต ปลายของเส้นสมองเส้นนี้จะไปหมดอยู่ในที่ใดก็ได้ แต่ในตอนต้นของเส้นสมองมีรูปเป็นเกาะทับอยู่ ตอนบนของ เส้นชีวิตด้วย เกาะนี้จะเล็กหรือใหญ่ก็ให้ผลเช่นเดียวกัน แต่ถ้าเป็นเกาะใหญ่ให้ผลแรงกว่าเกาะเล็ก แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาจะต้องพบแต่ความโศกเศร้าเป็นเรื่องใหญ่ยิ่งกว่าเรื่องใดในชีวิต คือมีลูกมีผัวมีเมียกี่คน ลูกผัวหรือเมียนั้นก็จะต้องตายจากกันไปทั้งสิ้น คำย่อว่า "สมองโศกเศร้า" (เส้นนี้พบหลายคน หญิงคนหนึ่งบอกว่าผัว ๓ คนกับลูก ๖ คนตายหมด)

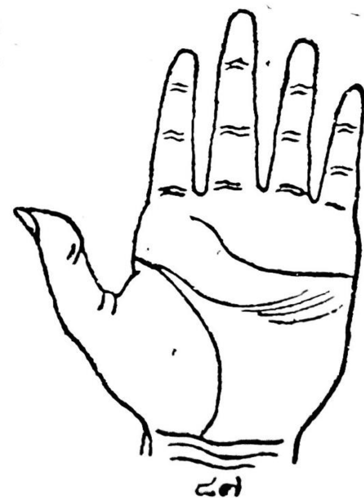
๘๔. เส้นสมองเกิดขึ้นจากตอนต้นของเส้นชีวิต เส้นสมองเส้นนี้ยาวแต่ท่อนปลายของเส้นสมองกระดกขึ้นไปหาเส้นหัวใจตอนทางโคนด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่งกเงินหรือหาเงินเก่ง แต่การหาเงินของเจ้าของมือนั้นตนเองไม่ชอบกระทำกิจการอย่างใด ชอบแต่จะใช้ผู้อื่นอย่างเดียว หรือเป็นแต่เพียงผู้อำนวยการหรือควบคุมงานนั้นเท่านั้น แต่ก็เป็นคนที่หาเงินได้มากมายอยู่เสมอ เพราะตนเองเป็นคนฉลาดหรือเชี่ยวชาญในการหาเงินอยู่เป็นนิจ คำย่อว่า "สมองงกเงินใช้ผู้อื่น"

๘๕. เส้นสมองในตอนต้นจะเกิดขึ้นเป็นรูปใดก็ตาม แต่เส้นสมองเส้นนี้มีเส้นที่โคนเป็นเกาะ ๆ อยู่บนเส้นสมองรวมหลายเส้นด้วยกัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่กลัวความจน คือเมื่อไปอยู่กับผู้ใดถ้าเห็นว่าคนที่ตนไปอยู่ด้วยนั้น ทำท่าจะจนลงแล้วตัวเองก็มักจะหลบหนีไปอยู่ที่อื่นเสีย ไม่ชอบที่จะอยู่ต่อสู้หรือผจญกับความยากจนนั้น ๆ เส้นนี้ พบบน มือหญิง คน หนึ่งซึ่ง ได้สามี มาหลายคน เมื่อไปอยู่กับสามีคนใดสามีคนนั้นก็มักจะจนลงทุกที ครั้นเมื่อเห็นสามีจนลงหญิงนั้นก็หลบหนีไปอยู่ที่อื่นเสียทุกทีเหมือนกัน หมายถึงเลิกกันทุกคน คำย่อว่า "สมองกลัวจน"

๘๖. เส้นสมองเส้นนี้ ตอนต้นจะเกิดเป็นรูปใดก็ได้ แต่ตอนปลายของเส้นสมองยาวลงมาถึงเนินวิปริต แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนมักกระทำสิ่งใดเกินพอดีไป คือไม่ว่าจะทำอะไรก็จะเกินไปทั้งสิ้น เช่นถ้าบทจะทำงานก็จะทำหามรุ่งหามค่ำ ถ้าบทไม่ทำก็จะนอน ๓ วัน ๓ คืนไม่ลุก คราวเก็บเงินทองก็ไม่ค่อยจะใช้จ่าย เมื่อถึงคราวจะจ่ายก็จะจ่ายหมดเลย ต้องการจะทราบว่าเจ้าของมือนั้นมีเรื่องเกินไปใน เรื่องอะไร ให้ดูตามเส้นหลักใหญ่ในมือ นั้นอีกทอดหนึ่ง คำย่อว่า "สมองเกิน"

๘๗. เส้นสมองทางปลายขีดพุ่งขึ้นไปหาท่อนทางโคนของเส้นหัวใจหลาย ๆ เส้นมีลักษณะเหมือนกับเส้นจากไป แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่จะอยู่ที่ใดไม่ค่อยได้ คิดแต่ที่จะไปอยู่เสมอ ๆ ถ้าและเส้นสมองเส้นนี้อยู่ทางมือธรรมชาติ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นมีผัวมีเมียกี่คน ผัวหรือเมียนั้นก็จะตีตัวออกห่างไปหมดทั้งสิ้น อยู่กันไม่ได้แต่สักคนเดียว เพราะคนไหนก็ตาม แม้แต่เป็นลูก หรือคน ใช้บริวารก็จะตีตัวจากไปทั้งสิ้น คำย่อว่า "สมองเดินทางจากไป"

บทที่ ๑๑

แสดงเส้นสมองบนลายมือจริง

การที่ได้นำเส้นสมองบนลายมือจริงมาแสดงไว้ในบทเรียนบทนี้ ก็เพื่อให้ผู้ศึกษาได้เห็นตัวอย่างของเส้นสมองจริง ๆ บนลายมือจริงเสียบ้าง เพราะการเรียนแต่ในหลักวิชาอย่างเดียว ผู้ศึกษาไม่ได้เห็นของจริงเลย จะทำให้มีความเชื่อถือน้อยลง เหมือนกับเมื่อเราอ่านตัวสระและพยัญชนะออกแล้ว ต่อไปนั้นเราก็ควรมาหัดอ่านจากตัวหนังสือที่ผสมตัวกันจริง ๆ เสียบ้าง เพื่อจะได้มีความรู้ความชำนาญรวดเร็วนี้อีก

การเรียนวิชานี้ก็เหมือนกัน ถ้าเราต้องการจะให้มีความชำนาญอย่างรวดเร็วแล้ว เราต้องพยายามดูบนลายมือจริงให้มาก และแปลความหมายของเส้นต่าง ๆ เท่าที่แสดงอยู่บนลายมือจริง ๆ นั้นให้ได้ ไม่ใช่อ่านแต่ในตำราแล้วไปดูในลายมือจริงก็ไม่รู้ ถ้าเป็นเช่นนี้ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็จะไม่มีวันรู้วิชานี้ได้เลย การเรียนหนังสืออันธรรมชาติเขียนไว้บนมือของคนเรานี้ เขาไม่เรียนเหมือนเรียนหนังสือต่าง ๆ ของโลก คือเขาหัดแต่การดูหรือการอ่านอย่างเดียวไม่ต้องหัดเขียนด้วย เพราะธรรมชาติเขาเขียนไว้ให้เราอ่านเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษาเรียนแต่การอ่านอย่างเดียวเท่านั้นก็เป็นการเพียงพอ

เพราะฉะนั้นการที่เราจะฝึกฝน หรือพยายามดูพยายามอ่านเส้นต่าง ๆ บนมือให้มาก เพื่อทำให้ตาของเรามีความชำนาญมากขึ้น คือพอเห็นถึงก็ให้รู้ได้ทันทีว่าเส้นนั้นคือเส้นอะไร และแปลความหมายว่าอย่างไร ถ้าเราแปลความหมายของเส้นต่าง ๆ ได้มากขึ้นเท่าใด นั่นก็หมายถึงว่าเรามีความรู้ในวิชานี้ได้มากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นผู้ศึกษาพึงจดจำไว้ว่า การเรียนวิชานี้จะรอบรู้ไปได้จริง ๆ นั้น ก็ต้องอาศัยการอ่านเส้นบนลายมือจริง ๆ ให้ออก ถ้าเราดูเส้นบนลายมือจริง ๆ อยู่เสมอ และอ่านออกอยู่เสมอจนมีความชำนาญมากแล้ว พอเห็นถึงก็จะทราบได้ทันทีว่า เส้นที่เราเห็นอยู่ในลายมือจริงนั้น เส้นไหนตรงกับหลักวิชาหมายเลขที่เท่าใด และมีคำแปลว่าอย่างไร สมมุติว่าเรากำลังเรียนดูเส้นสมอง เมื่อเราดูแต่เพียงผิวเผิน ผู้ศึกษาก็ไม่ทราบว่าเส้นที่เห็นอยู่นั้นตรงกับเส้นสมอง ในหลักวิชาหมายเลขที่เท่าใด แต่ถ้าพยายามดูให้มาก เมื่ออ่านไม่ออกก็เปิดตำรามาดู แล้วจำลีลาของเส้นนั้นให้ได้ เมื่อไปเห็นเส้นสมองอย่างเดียวกันนั้นในลายเมื่อใดอีก ก็จะนึกออกทันทีว่าเส้นสมองที่เราเห็นอยู่นั้น ตรงกับเส้นสมองในหลักวิชาหมายเลขที่เท่าใดและมีคำแปลว่าอย่างไร

การสอนศิษย์ต่าง ๆ มาเป็นเวลายาวนาน กระทำให้ผู้บรรยายเห็นความบกพร่องของผู้ศึกษาวิชานี้อย่างหนึ่งคือ ผู้ศึกษามักจะอ่านคำบรรยายแต่เพียงผิวเผิน แล้วไม่ยอมกระทำตามคำสั่งที่แบบเรียนแนะนำไว้ อันนี้เอง เมื่อผู้ศึกษาไปเห็นเส้นในลายมือใดจึงมักไม่ทราบว่า เส้นที่เห็นอยู่นั้นตรงกับตำราที่กล่าวไว้หมายเลขที่เท่าใด ที่เป็นดังนี้ก็เพราะมักศึกษาไม่พยายาม

พลิกมาค้นตำราดูนั่นเอง แต่ถ้าผู้ศึกษาคนใดไปเห็นเส้นในลายมือใดแล้ว แต่ยังหาคำแปลไม่ได้ ทางที่ถูกที่ควร จะต้องติดตามหาคำแปลของเส้นนั้น ๆ ให้ได้ทุกครั้งไป คือพลิกตำราหาดูทุก ๆ ครั้งที่เกิดความสงสัยขึ้น ดังนี้จึงจะเรียกว่าเราเรียนวิชานี้อย่างถูกทาง คือเมื่อเราไปเห็นเส้นใดในลายมือใดแล้ว อย่าได้ละเลยเสียเป็นอันขาดให้ติดตามหาคำแปลของเส้นนั้น ๆ ให้ได้ทุก ๆ ครั้ง ดังนี้จึงจะทำให้เราเรียนรู้วิชานี้ได้อย่างรวดเร็ว

การที่ได้นำตัวอย่างของเส้นสมองรูปต่าง ๆ บนลายมือจริง มาแสดงไว้ในบทเรียนบทนี้ เพียงแต่ได้นำภาพเส้นสมองที่ตรงกับหลักวิชาบางเส้นมาแสดงไว้เท่านั้น ไม่สามารถจะนำภาพตัวอย่างของเส้นสมองทุกๆเส้นซึ่งตรงกับบทเรียนมาแสดงไว้ได้ทั้งสิ้น ทั้งนี้ก็เพราะว่า ถ้าเอาเส้นสมองบนลายมือจริงทุก ๆ แบบมาแสดงไว้แล้ว ตำราเล่มนี้ก็จะเป็นตำราเล่มใหญ่เกินไป ราคาพิมพ์ตำราก็จะมากขึ้น ราคาขายก็จะมากขึ้นด้วย หรือเพียงแต่เส้นสมองเส้นเดียวอาจจะเป็นตำราตั้ง ๑๐ เล่มหรือ ๒๐ เล่มก็ได้ ซึ่งจะทำให้ผู้ศึกษาเสียเงินอีกมากมายจึงจะเรียนวิชานี้ได้ เมื่อเป็นดังนี้จึงได้นำภาพเส้นสมอง แต่เพียงบางเส้นบนลายมือจริงมาแสดงไว้พอเป็นตัวอย่างเท่านั้น ส่วนเส้นสมองนอกจากที่ได้นำตัวอย่างมาแสดงไว้ในที่นี้แล้ว เป็นหน้าที่ของผู้ศึกษาที่จะทำการค้นคว้าหาดูเอาเอง ว่าเส้นสมองเท่าที่พบบนลายมือใหม่ ๆ นั้น จะตรงกับหลักวิชาว่าด้วยเส้นสมองหมายเลขที่เท่าใดในตำรานี้ต่อไป

ในชั่วระยะเวลาหนึ่งของความคิด ผู้แต่งตำรานี้ได้เคยคิดเหมือนกัน

ว่าถ้าเมื่อใดได้แต่งตำราวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ ให้จบลงในขั้นมัธยมแล้วและมีเวลาเหลืออยู่พอที่จะเอาลายมือจริง ๆ มาบรรยายได้ ก็จะเอาลายมือจริง ๆ มาบรรยายออกไปทีละมือ ๒ มือ และทำเป็นเล่ม ๆ ออกไปเรื่อย ๆ ซึ่งถ้าได้ทำการบรรยายตามแบบนี้แล้ว ก็จะเป็นหนังสืออีกหลายสิบเล่มเท่าที่ถืออยู่นี้หรืออาจจะเป็นร้อย ๆ เล่มก็ได้ เพราะเส้นลายมือของคนเรา หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่แสดงไว้บนลายมือนั้น ก็เหมือนเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับคนเรานั่นเอง คือมีมากมายหลายร้อยหลายพันเรื่องไม่ซ้ำแบบกันเลย ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่า ถ้าลองได้นำลายมือต่าง ๆ มาบรรยายตามหนึ่งเรามาแต่งหนังสืออ่านเล่นนั่นเอง คือผู้แต่ง ๆ ออกมาให้เราอ่านอย่างไม่รู้จักหมดจักสิ้นสักที ทั้งจะมีเรื่องราวอันวิจิตรพิสดารยิ่งกว่าหนังสืออ่านเล่นมากมายอีกด้วย

สำหรับการเขียนตำราวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ ผู้รวบรวมได้นำมากล่าวแต่เพียงหลักเกณฑ์ใหญ่ ๆ ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาเล่าเรียนกันเท่านั้น เพราะการศึกษาหลักเกณฑ์นี่เอง ภายหลังสามารถ จะนำเอาไปอ่านเส้น บนลายมือของคน ทั้งโลกเป็นพัน ๆ ล้านคนได้ โดยรวบรวมแต่หัวข้อย่อ ๆ มา—ทำการศึกษาเล่าเรียนกัน เสมือนหนึ่งเราเรียนหนังสือไทย เราเรียนให้รู้จักแต่ตัวสระและพยัญชนะ ต่อไปนั้นเราก็

เรียนผสมตัวสระและพยัญชนะเข้าด้วยกัน เมื่อเราอ่านตัวสระและพยัญชนะที่ผสมตัวกันได้แล้ว หลังจากนั้น ก็สามารถ จะอ่าน หนังสือต่าง ๆ ออกได้เป็นร้อย ๆ หรือเป็นพัน ๆ เล่มขึ้นไป อันนี้ฉันใดก็ตามการเรียนวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ ก็มีครูวนาดังที่เราเรียนหนังสือฉนั้น คือชั้นแรกเราเรียนจำเนินต่าง ๆ และจำเส้นหลักต่าง ๆ ให้ได้ เมื่อจำความหมายของเนินและจำความหมายของเส้นหลักต่าง ๆ ได้แล้ว ต่อไปนั้นเราก็สามารถจะอ่านลายมือทุก ๆ ลายมือ หรืออ่านเส้นทุก ๆ เส้นที่ผสมตัวกันให้ออกได้ทั้งสิ้นไม่ว่าเรื่องนั้น ๆ จะเกิดขึ้นบนลายมือหนึ่งลายมือใด ทั้งไม่ต้องเลือกว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนชาติใดภาษาใดด้วย เพราะหนังสือที่เรียกว่า "โค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬ" นี้ เป็นภาษาสากลอย่างแท้จริงคือในลายมือคนชาติใดก็จะขึ้นมาในลักษณะเดียวกันทั้งสิ้น แม้ว่าเส้นนั้น ๆ จะไม่เคยเห็นมาก่อนเลยก็สามารถจะอ่านออกได้ ทั้งนั้นทั้งนี้ก็เพราะว่าเส้นใดที่เกิดขึ้นสัมพันธ์กันบนลายมือใด เส้นนั้น ๆ ก็จะมาจากเส้นหลักทั้งหมด ๒๗ เส้น เท่าที่เราได้เล่าเรียนมาแล้วจากบทเรียนนั่นเอง ไม่มีเส้นใด ๆ ที่จะออกไปจากเส้นหลักนี้เลย

สำหรับตัวอย่างของเส้นสมองที่นำมาแสดงไว้ในที่นี้ โดยมากเป็นเส้นสมองที่มีรูปร่างผิดปกติ ซึ่งเป็นเส้นสมองที่หายาก แต่ตรงกับหลักวิชาที่วางไว้ ได้นำมาพิมพ์ไว้ให้ดูเพื่อเป็นตัวอย่างให้ผู้ศึกษาเชื่อว่า หลักวิชานี้เป็นหลักวิชาที่มีเหตุผล มิใช่หลักวิชาอื่น ๆ ที่มักจะชอบกล่าวไว้แต่ในตำรา ครั้นมาค้นคว้ากันจริง ๆ เข้าหากันเป็นสิบ ๆ ปีไม่พบก็มี ซึ่งคล้าย ๆ

กับหนังสือเทพนิยายต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ถึงเทวดา พระอินทร พระพรหม นางฟ้าอะไรทำนองนี้ แต่ไม่มีใครเคยพบเคยเห็นเทวดานางฟ้านั้นมาก่อนเลย พูดง่าย ๆ ก็หมายความว่าเขาเขียนไว้ เพื่อโกหกหลอกเด็กเล่นเท่านั้น แต่ต่อ ๆ มาได้กลายเป็นเรื่องหลอกผู้ใหญ่กันเองต่อไปอีก

ต่อไปนี้โปรดศึกษาว่าด้วยเส้นสมองบนลายมือจริงต่อไป

ภาพที่ ๑๑
แสดงภาพเส้นสมองบนลายมือจริงซึ่งตรงกับหลักวิชา

เส้นหลักต่าง ๆ บนลายมือนี้ที่ตรงกับหลักวิชา คือ

๑. เส้นชีวิต
๒. เส้นสมอง
๓. เส้นหัวใจ
๔. เส้นวาสนา
๕. เส้นคุ้มกัน
๖. เส้นคู่
๗. เส้นโรคประสาทสมอง
๘. เส้นเกียรติยศ
๙. เส้นอารมณ์
๑๐. เส้นสำคัญ
๑๑. เส้นผู้ช่วย
๑๒. เส้นโรค หรือ เส้นวาสนาร้อนใจ
๑๓. เส้นเรื่องคู่
๑๔. เส้นบุตร
๑๕. เส้นหลักฐาน
๑๖. เส้นหนี้สิน
๑๗. เส้นเดินทาง
๑๘. เส้นจาก

เส้นตามหมายเลขต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนี้ ไม่ใช่เส้นตามหมายเลขที่เขียนไว้บนลายมือ บอกไว้ให้ทราบว่า ในลายมือนี้ประกอบด้วยเส้นหลักรวมกี่เส้นด้วยกัน เพราะเหตุว่าเส้นหลักต่าง ๆ ในวิชานี้ เป็นเส้นที่จะต้อง

ประกอบขึ้น แล้วเอามาอ่านเป็นเรื่องราวต่าง ๆ ได้ ส่วนเส้นหลักเหล่านี้จะอยู่ที่ใดบ้าง เป็นหน้าที่ ๆ ผู้ศึกษาจะต้องหาดูเอาเอง และผู้ศึกษาจะต้องดูให้เห็นเส้นทั้ง ๑๗ เส้นนี้ด้วย ถ้าและผู้ศึกษาหาดูเส้นเหล่านี้ไม่พบ ก็หมายถึงผู้ศึกษานั้น ๆ ยังไม่รู้จักเส้นเหล่านี้ ซึ่งจำเป็นที่ผู้ศึกษาจะต้องย้อนกลับไปเรียน ในบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหลักต่าง ๆ ให้รู้ ให้เข้าใจเสียก่อน จึงจะค่อยมาเรียนในบทนี้หรือในบทต่อ ๆ ไปอีกทอดหนึ่ง จึงสามารถจะรอบรู้วิชานี้ได้

ต่อไปนี้จะได้บรรยายตามหมายเลขที่เขียนไว้ในลายมือนี้

หมายเลข ๑ คือเส้นสมอง เส้นสมองเส้นนี้เกิดขึ้นห่างจากเส้นชีวิตพอประมาณ คือไม่ห่างมากเกินไป และไม่แคบเกินไป ค่อนไปทางสมองห้าวหาญและเชื่อตนเอง แต่ตอนโคนของเส้นสมองมีเส้นแยกลงมาชนกับเส้นชีวิต จึงเป็นเส้นสมองที่มีความคิดรอบคอบและห้าวหาญด้วย (บทเรียนว่าด้วยเส้นสมองหมายเลข ๑ ก)

นอกจากนี้แล้ว เส้นสมองเส้นนี้ยังแตกออกเป็นง่ามในตอนโคนด้วยซึ่งหมายถึงสมองที่มีความคิดเป็นเสน่ห์ เมื่อง่ามล่างของเส้นสมองเป็นเสน่ห์กลายเป็นเส้นลาภด้วย (เป็น ๒ เส้นคู่กัน) จึงแสดงว่าเป็นทั้งสมองที่มีเสน่ห์และเป็นทั้งลาภ คือพูดแล้วคนอื่นชอบใจและได้เงินทอง (บทเรียนว่าด้วยเส้นสมองหมายเลข ๔๔ ก.) ตอนปลายของเส้นสมองโค้งลงมาที่เนินโรค เรียกว่า "สมองขี้โรค" (บทเรียนว่าด้วยเส้นสมองหมายเลข ๑๓) เส้นสมองขี้โรค หมายถึงสมองที่มีหัวคิดไม่เข้าเรื่องด้วย พึงเข้าใจว่าเส้นสมองในลายมือหนึ่ง ๆ นั้น จะประกอบด้วยเส้นสมองตามหลักวิชาหลาย ๆ

แบบก็ได้ เช่นตัวอย่างในลายมือนี้ ซึ่งผสมด้วยเส้นสมองรวมหลายแบบด้วยกัน

หมายเลข ๒ คือเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้เกิดขึ้นเป็นเส้นสั้น ๆ ในโค๊ตชีวิต และพุ่งขึ้นไปชนอยู่กับเส้นสมองด้วยแสดงว่าเจ้าของมือนี้เมื่อหาเงินทองมาได้แล้ว ไม่ช้าก็จะต้องใช้หมดไปอย่างรวดเร็วเสมอ หรืออย่างที่เรียกว่า "พอเงินถึงมือเช้าเย็นก็หมด" และจะต้องหมุนเวียนอยู่กับเจ้าของมือนี้ไปตลอดชีวิต เพราะเส้นนี้เกิดในโค๊ตชีวิต (บทเรียนว่าด้วยเส้นวาสนาหมายเลข ๑)

หมายเลข ๓ คือเส้นอารมณ์ซึ่งขีดขวางอยู่บนเนินอารมณ์ และมีเส้นอารมณ์ซึ่งพุ่งขึ้นไปจากเส้นสมอง เส้นอารมณ์ทั้ง ๒ เส้นนี้ทำมุมกันเข้ามีลักษณะเป็นตัว เอ, A ขึ้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนี้เมื่อจะใช้ความคิดหรือจะกระทำกิจการใด ๆ ขึ้นก็ตาม ย่อมจะคิดหรือกระทำอย่างเงียบ ๆ ทำอย่างสงบอยู่เสมอ หรือเป็นคนรักความสงบ รักสันติภาพอยู่เรื่อย ๆ ก็ได้ (อ่านในบทเรียนว่าด้วยเส้นอารมณ์ต่อไป)

คนที่มีเส้นอารมณ์ทำรูปขึ้นเป็นตัว เอ, A นี้ ใบหน้าและท่าทางของเขาจะมีลักษณะเป็นคนที่สงบเสงี่ยม เยือกเย็นอยู่เสมอด้วย

หมายเลข ๔ คือเส้นหัวใจซึ่งขาดท่อนขึ้นไปบนเนินอารมณ์ (นิ้วชี้) เส้นหัวใจเส้นนี้พุ่งขึ้นไปสูงมาก แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่กระทำกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด ย่อมจะมีความพยายามเกินไปด้วย (คำว่าพยายามเกินหมายถึงทำงานจับจดไม่แน่นอน) แต่การที่เส้นหัวใจขาดท่อนแบบนี้แสดงว่าความยาพยามที่เกินไปนั้น จะเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวเท่านั้น มิใช่พยายามเกินอยู่เป็นนิจ (ผู้ที่มีความพยายามอยู่เสมอนั้น ปลายของเส้น

หัวใจที่พุ่งขึ้นไปจะต้องติดอยู่กับท่อนโคนของเส้นหัวใจด้วย) เมื่อเส้นอารมณ์รักสงบอยู่ข้างล่าง และมีเส้นหัวใจพยายามเกินอยู่ข้างบน ก็จะกลับความหมายของเส้นล่างไปด้วย คือเจ้าของมือนี้ตามธรรมดาเป็นคนที่รักสงบแต่บางโอกาสอาจจะกลายเป็นคนวู่วามขึ้นบ้างก็ได้

หมายเลข ๕ คือเส้นเกียรติยศ เส้นเกียรติยศเส้นนี้มีเส้นอารมณ์ขึ้นมาเชื่อมโยงอยู่ด้วย หมายถึงเจ้าของมือมีอารมณ์รักเกียรติยศอยู่เป็นนิจ เส้นเกียรติยศมีเส้นเชื่อมโยงจากเส้นหัวใจขึ้นมาต่อ และทำรูปให้มีลักษณะเป็นตัว ก. ไก่กลับหลังอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นมักชอบให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดกับผู้อื่นอยู่เสมอ เพราะถือว่าเมื่อให้สิ่งใดกับผู้ใดไปแล้ว ตนเองก็จะกลายเป็นคนที่มีเกียรติยศขึ้น (อ่านบทเรียนว่าด้วยเส้นที่ไม่เกี่ยวกับเส้นหลัก) แต่ตอนบนของเส้นเกียรติยศมีเส้นวาสนาร้อนใจอยู่ด้วย หมายถึงว่าเมื่อให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดกับผู้ใดไปแล้ว ภายหลังตัวเองก็จะต้องร้อนใจอยู่เสมอ (ต้องวิ่งหาต่อไปอีกก็ได้)

หมายเลข ๖ คือเส้นผู้ช่วย เส้นผู้ช่วยเส้นนี้โคนเป็นเกาะ ขึ้นมาชนอยู่กับเส้นสำคัญบนเนินสำคัญ และที่เส้นสำคัญเส้นนี้มีเกาะอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนี้ผู้ช่วยมักเป็นคนไม่ดี (คนที่ไม่ดีหมายถึงพวกนักเลงพวกที่หากินทางอบายมุขต่าง ๆ หรือหญิงคนชั่วคนเที่ยว) แต่คนที่ไม่ดีนั้นมักช่วยเหลือให้ได้รับผลดีเสมอ คือได้เงินทองมาจากคนที่ไม่ดีนั้น แต่เนื่องจากเจ้าของมือได้คนช่วยเหลือที่ไม่ดี จึงทำให้เสียชื่อเสียงด้วย (เส้นสำคัญเป็นเกาะ)

หมายเลข ๗ คือเส้นที่ขีดยาวอยู่บนเนินเรืองคู่ เส้นนี้คือเส้นที่ให้ความหมายไปถึง กิจการที่มีการลงทุนทุกชนิดหรือการค้าขาย เส้นนี้เป็นเครื่องหมายจำเพาะ (อ่านในบทเรียนเรื่องเส้นที่ไม่เกี่ยวกับเส้นหลัก) จะ

อ่านออกเป็นเรื่องราวต่าง ๆ ได้ ก็ต่อเมื่อเส้นนี้ไปผสมกับเส้นอื่น ๆ หรือผสมกับเครื่องหมายอื่น ๆ อีกทอดหนึ่ง เส้นที่ให้ความหมายไปถึงกิจการที่มีการลงทุนนี้ เส้นที่ยาวเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะต้องขีดลงมาทับเส้นหัวใจ และตอนปลายของเส้นสมองลงไปด้วย แต่มีบางมือที่เส้นเครื่องหมายการลงทุนนี้เกิดขึ้นลอย ๆ ก็มี

หมายเลข ๘ คือเส้นที่มีโคนเป็นเกาะ ๆ อยู่บนเส้นสมองซึ่งแปลว่า "สมองรักคนจน" (บทเรียนว่าด้วยเส้นสมองหมายเลข ๖๖) การที่มีเส้นสมองรักคนจนเป็นเส้นใหญ่เกิดขึ้นตามแบบนี้ นอกจากจะบังคับให้เจ้าของมือรักคนจนแล้ว เรื่องความจนจริง ๆ ก็จะต้องเกิดขึ้นกับตนเองด้วย และตอนที่เส้นสมองรักคนจนจะให้ผลอย่างรุนแรงนั้น ก็คือตอนที่มีเส้นโรคประสาทสมองเป็น ๒ เส้น พุ่งออกมาจากเส้นชีวิตในอายุใดในระหว่างอายุนั้นเจ้าของมือนั้นจะยากจนอย่างรุนแรง (จะทราบได้ว่าจะจนตอนใดต้องใช้วิธีการวัดเส้นชีวิต)

หมายเลข ๙ คือเส้นโรคประสาทสมองโกรธเคือง เส้นโรคประสาทสมองที่ออกจากเส้นชีวิตแล้วห้อยต่ำลงไปก่อน จากนั้นจึงพุ่งไปหาตอนปลายของเส้นสมองตามแบบนี้ เรียกว่าเส้นโรคประสาทโกรธเคือง (คำว่าโกรธ, เคือง, รวมคำที่ว่าไม่รัก, ไม่ชอบ, ไม่พอใจ, ไม่ชอบใจ, เข้าไว้ในคำเดียวกัน) เส้นโรคประสาทโกรธเคืองเส้นนี้พุ่งไปหาท่อนปลายของเส้นสมองและตรงที่เส้นโรคประสาทพุ่งไปนั้น ไปต่อกับเส้นที่โคนเป็นเกาะ ๆ อยู่บนเส้นสมองด้วย และก่อนที่จะเกิดเส้นโรคประสาทโกรธเคืองนั้น ได้มีเส้นคู่กันเกิดขึ้นอยู่ตรงกับเส้นโรคประสาทนั้น ในเนินครอบครัวอีกเส้นหนึ่ง แสดงว่าในระยะชีวิตตอนนั้นจะมีคนมารักชอบติดพันกันหรือได้เสียกันก็ได้ ถ้าเป็น

ชายก็หมายถึงว่า ไปรักหญิงคนหนึ่ง หรือรวมทั้ง ที่มีผู้ใหญ่ไปพูดจา ติดต่อให้ ถ้าเป็นหญิงหมายถึงมีคนมารักชอบก็ได้ แต่เจ้าของมือไม่ชอบเพราะผู้หญิง หรือชายคนนั้นรวย (คำว่ารวยตีความหมายมาจากเส้นคุ้มกัน) เส้นโรคประสาทโกรธเคืองที่อ่อนต่ำลงไปนั้น หมายถึงการโกรธการเคือง การจากไป การเดินทางไป การเหินห่างไป หนีไป หรือไปแต่ความรู้สึกนึกคิด คือหัวใจจากไปแต่ร่างกายยังไม่ไปก็ได้ เมื่อท่อนทางปลายเส้นโรคประสาทไปชนกับเส้นสมองรักคนจน จึงหมายถึงว่าภายหลังจึงไปรักไปได้เสียกับคนที่จนกว่าคนเก่า ในรูปของเส้นโรคประสาทสมองที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าและมีเส้นรักคนจนอยู่ทางปลายของเส้นโรคประสาทนั้น จึงหมายถึงว่าในระยะนั้นเจ้าของมือจะจนอย่างรุนแรงอยู่เสมอ

หมายเลข ๑๐ คือเส้นโรคประสาทรัก การที่จะรู้ได้ว่าเส้นโรคประสาทเส้นใดเป็นเส้นโรคประสาทรักนั้น จะต้องมีเส้นโรคประสาทโกรธเคืองอยู่ข้างบนด้วยเส้นหนึ่ง ถ้าและในลายมือใดมีเส้นโรคประสาทสมองขีดออกไปตรง ๆ ตามแบบนี้ แต่ไม่มีเส้นโรคประสาทโกรธเคืองอยู่ข้างบน อาจจะไม่ใช่เส้นโรคประสาทรักก็ได้

เส้นโรคประสาทรักเส้นนี้มีเส้นคู่เข้ามาต่ออยู่ภายนอกเส้นชีวิตในเนินครอบครัว และตอนปลายของเส้นโรคประสาทรักนั้น ไปชนอยู่กับเส้นที่โคนเป็นเกาะ ๆ อยู่บนเส้นสมองอีกทอดหนึ่ง แสดงว่าในระยะนั้นเจ้าของมือนี้จะเกิดความรักขึ้นอีก และจะได้คู่อีกทั้งจะรักคู่คนนั้นมากด้วยแต่รักที่พบในระยะนั้นก็ไปพบกับคนที่จนอีกเช่นเดียวกัน เพราะอำนาจของเส้นสมองที่รักคนจนนั้นให้ผล เส้นหนึ่งเส้นใดที่อยู่บนลายมือใดเส้นนั้น ๆ จะเป็นทั้งความรู้สึกนึกคิด และเป็นทั้งพรหมลิขิตที่หลบไม่ได้ในช่องของเส้นโรคประสาทโกรธ

เคืองกับเส้นโรคประสาทรักนี้ เส้นทั้งหมดที่รวมกันมีความหมายว่า เมื่อโกรธเคือง กับคนรักที่ร่ำรวยไปแล้ว ภายหลังไปได้ กับคนจนก็จะเกิด ความผิดหวังขึ้น (คำว่าผิดหวังคือหางของเส้นรักคนจน ซึ่งเกาะอยู่บนเส้นสมองไปผ่านตำแหน่งที่เกิดของเส้นสำคัญ) แต่เมื่อผิดหวังไปคนหนึ่งแล้ว ภายหลังมาได้เสียกับคนจนอีกแล้วก็ผิดหวังอีก เพราะเส้นโรคประสาทรักไปชนกับเส้นรักคนจน ที่มีหางรวมกันไปผ่านที่เกิดของเส้นสำคัญเช่นเดียวกัน

หมายเลข ๑๑ คือเส้นวาสนาเส้นสั้น ๆ ที่ปลายแตกออกเป็น ๒ ง่าม และโคนเป็นเกาะ หมายถึงทำงานใหญ่ใด ๆ ไม่สำเร็จ ภายหลังจะต้องมีการล้มเลิกเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เมื่อปลายของเส้นวาสนาเส้นนี้ไปชนอยู่กับเส้นโรคประสาทรักด้วย จึงหมายไปถึงความรักด้วย คือความรักนั้นเมื่อเกิดขึ้นแล้วก็มีการเปลี่ยนแปลงไปในภายหลังเสมอเช่นเดียวกัน

หมายเลข ๑๒ คือเส้นชีวิตที่โยกเข้าไปภายในเส้นชีวิต ซึ่งหมายถึงชีวิตของผู้ที่จะต้องไปกระทำกิจการ เพื่อหาประโยชน์ให้กับผู้อื่น (บทเรียนว่าด้วยเส้นชีวิตหมายเลข ๑๗) การที่เส้นชีวิตโยกเข้าไปภายในเส้นชีวิตในตอนใด ก็หมายถึงในระยะนั้นเจ้าของมือนั้นจะต้องทำกิจการ ที่เป็นประโยชน์กับผู้อื่นในระยะนั้น หรือเป็นโค๊ตที่บอกไว้ว่าเจ้าของมือนั้นจะต้องไปกระทำกิจการให้ผู้อื่นอยู่เสมอก็ได้

เส้นที่แสดงว่าจะต้องไปทำประโยชน์ให้ผู้อื่นในลายมือนี้ เมื่อโยกเข้าไปภายในเส้นชีวิตแล้วก็ไปต่อกับเส้นวาสนาร้อนใจ เส้นวาสนาร้อนใจเส้นนี้พุ่งขึ้นไปแตกออกเป็นง่าม ๆ หนึ่งก่อน หลังจากนั้นเส้นวาสนาร้อนใจกลายเป็นเกาะ แล้วพุ่งขึ้นไปทับตอนปลายของเส้นสมอง กลายเป็นรูปกากบาทไขว้ จากนั้นก็ขึ้นไปต่อกับเส้นเครื่องหมายการค้า ซึ่งพุ่งลงมาจาก

เนินเรื่องคู่ เส้นทั้งหมดนี้แปลความหมายรวมกันว่า เจ้าของมือนี้เมื่อไปกระทำกิจการที่เป็นประโยชน์ให้ผู้อื่น กิจการนั้นจะเกี่ยวด้วยการค้าขาย (อำนาจเส้นการค้า) เมื่อทำไปแล้วก็เกิดความร้อนใจขึ้น (อำนาจเส้นวาสนาร้อนใจ) เนื่องจากกิจการที่กระทำไปนั้นได้ครึ่งหนึ่งเสียครึ่งหนึ่ง (อำนาจเส้นวาสนาร้อนใจที่แตกออกเป็นง่าม ๆ หนึ่ง) ต่อมาภายหลังกิจการนั้นก็ล้มเลิกไป (เส้นวาสนาร้อนใจกลายเป็นเกาะซึ่งหมายถึงเกิดความวิบัติล้มละลาย) ทำให้เกิดความกลุ้มใจเหมือนกับจะเป็นบ้า (อำนาจเส้นวาสนาร้อนใจ ซึ่งตัดกับตอนปลายของเส้นสมองกลายเป็นรูปกากบาทไขว้ หมายถึงบ้าหรือกลุ้มใจเหมือนจะเป็นบ้า) การที่การค้าขายทำให้ได้ครึ่งหนึ่งเสียครึ่งหนึ่ง ถึงกับล้มละลายลงนี้เพราะเจ้าของมือเป็นคนที่รักคนจนหรือเห็นใจคนจนเกินไป (อำนาจเส้นวาสนาร้อนใจที่ผ่านเส้นที่มีโคนเป็นเกาะ ซึ่งเกาะอยู่บนเส้นสมอง)

หมายเลข ๑๓ คือเส้นชีวิตซึ่งโยกเข้าไปภายในเส้นชีวิต กลายเป็นเส้นหลักฐาน หรือเส้นหลักฐานรวมกับเส้นชีวิต หมายถึงเจ้าของมือนั้นจะต้องไปกระทำกิจการที่หาประโยชน์ให้กับผู้อื่น เมื่อรวมกับเส้นหลักฐานด้วยจึงมีความหมายว่า การไปทำประโยชน์ให้ผู้อื่นนั้นต้องใช้หลักฐานด้วยคือมีร้านค้า เส้นชีวิตที่โยกเข้าไปภายในเส้นชีวิตเส้นนี้ ไปผ่านกับเส้นวาสนาร้อนใจ ทำให้เกิดเป็นรูปกากบาทขึ้นด้วย แสดงว่าสิ่งที่ทำประโยชน์ให้ผู้อื่นนั้นภายหลังจะต้องเป็นหนี้สินแล้วล้มละลายลง (แปลความหมายเหมือนเลข ๑๒)

เส้นหมายเลข ๑๓ นี้ คือเส้นวาสนาโคนเป็นเกาะ ซึ่งหมายถึงวาสนาเกิดมาจะต้องทำประโยชน์ให้ผู้อื่น และผู้ที่ได้รับประโยชน์ไปนั้นภายหลังจะต้องกลายเป็นศัตรู (บทเรียนว่าด้วยเส้นวาสนาหมายเลข ๔๒) การที่ผู้ที่ได้รับประโยชน์ได้กลายเป็นศัตรูนั้น ในลายมือนี้ก็บอกไว้อย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว คือตนเองไปจัดการร้านค้าของคนอื่น แต่เนื่องจากเป็นผู้ที่เห็นใจคนจนเกินไป มักให้พวกคนจน ๆ เชื่อของไปเรื่อย ๆ ก็ได้ การค้านั้นจึงได้ครึ่งหนึ่งเสียครึ่งหนึ่ง ภายหลังจึงล้มละลายลง ธรรมดาเจ้าของร้านค้าจะต้องโกรธเคืองและกลายเป็นศัตรูกันในภายหลัง (คนจนเชื่อของไปแล้วไม่เอาทุนมาคืนให้โกงเสียเลย)

ภาพที่ ๑๒
แสดงเส้นสมองบนลายมือจริงซึ่งตรงกับหลักวิชา

แสดงเส้นสมองบนลายมือจริง

เส้นต่าง ๆ ซึ่งตรงกับหลักวิชา ซึ่งปรากฏอยู่บนลายมือนี้คือ

๑. เส้นชีวิต
๒. เส้นสมอง
๓. เส้นหัวใจ
๔. เส้นวาสนา
๕. เส้นอารมณ์
๖. เส้นเรื่องคู่
๗. เส้นคู่
๘. เส้นวาสนาร้อนใจ หรือ เส้นโรค
๙. เส้นหลักฐาน
๑๐. เส้นเดินทาง
๑๑. เส้นกามารมณ์
๑๒. เส้นเกียรติยศ
๑๓. เส้นคุ้มกัน
๑๔. เส้นสำคัญ
๑๕. เส้นบุตร
๑๖. เส้นวิ่งเต้น

ชื่อเส้นต่าง ๆ ตามหมายเลขที่กล่าวมาแล้วนี้ ไม่ใช่เส้นตามหมายเลขซึ่งเขียนไว้บนลายมือ เป็นแต่บอกไว้เพื่อให้ผู้ศึกษาได้ทราบว่า ในลายมือที่เห็นอยู่นี้มีเส้นหลักรวมกี่เส้นด้วยกัน เพราะเหตุว่าลายมือหนึ่งลายมือใดก็ตาม แม้จะมีเรื่องราวมากมายอย่างไร เรื่องเหล่านั้นย่อมจะต้องประกอบขึ้นจากเส้นหลักต่าง ๆ เพียง ๒๗ เส้น เท่าที่ได้เรียนมาแล้วทั้งสิ้น เหมือน

หนึ่งเราจะเขียนหนังสือมากมายสักกี่เล่ม เราก็ต้องเขียนด้วยตัวสระและพยัญชนะ เท่าที่มีอยู่เท่านั้น แต่ถ้าผู้ศึกษาอยากจะทราบว่าเส้นหลักต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนี้อยู่ที่ใดบ้าง ก็เป็นหน้าที่ ๆ ผู้ศึกษาจะต้องหาดูเอาเองเพื่อความชำนาญต่อไป

ต่อไปนี้จะได้บรรยายถึงเส้นต่าง ๆ ตามหมายเลขที่เขียนไว้ในลายมือนี้ว่า เมื่อเส้นใดผสมกับเส้นใดแล้ว อ่านว่าอย่างไรต่อไป

หมายเลข ๑ คือเส้นสมอง เส้นสมองเส้นนี้สั้นคือ "สมองหัวคิดสั้น" (บทเรียนว่าด้วยเส้นสมองหมายเลข ๔ ก.) นอกจากเส้นสมองเส้นนี้จะสั้นแล้วยังประกอบด้วยเรื่องราวต่าง ๆ บนเส้นสมองเส้นนี้อีกหลายอย่างคือ

ก. เส้นสมองรวมกับเส้นชีวิตออกมาค่อนข้างยาว แล้วจึงแยกออกจากกัน แสดงว่าเจ้าของมือนี้เป็นคนที่มีสมองเลยเถิด หรือเป็นคนที่ตัดสินใจอะไรเชื่องช้าไม่ค่อยทันกับเวลา และไม่ค่อยมีความฉลาดปราดเปรียวมากนัก (บทเรียนว่าด้วยเส้นสมองหมายเลข ๑๔)

ข. เส้นสมองเส้นนี้มีรูปเป็นเกาะเกือบตลอดทั้งเส้น ซึ่งแสดงว่าเป็นคนที่มีความคิดผิดปกติขึ้นกับสมองเสมอ เส้นที่เป็นเกาะอยู่บนเส้นสมองมีลักษณะยาว ๆ หมายถึงสมองที่ชอบความเงียบหรือสมองคุมขัง (บทเรียนว่าด้วยเส้นสมองหมายเลข ๕๙)

ค. เส้นสมองในลายมือนี้เกิดขึ้นเป็น ๒ เส้น คือเส้นบนซึ่งเกิดขึ้นจากตอนต้นของเส้นชีวิตเป็นเส้นสมองสั้น ส่วนเส้นสมองเส้นล่างซึ่งเกิดต่ำลงมากว่าเส้นชีวิต เส้นสมองเส้นนี้ยาว ซึ่งแสดงว่าตามธรรมดาเจ้าของมือนี้เป็นคนที่มีความคิดสั้น แต่เมื่อใดเกิดหวาดกลัวสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นแล้ว ภายหลังนั้นจึงจะเป็นคนที่มีหัวคิดยาวต่อไป (บทเรียนว่าด้วยเส้นสมองหมายเลข ๗๔)

หมายเลข ๒ คือเส้นกามารมณ์ ที่ยาวมาก อยู่บนเนินสำคัญกับเนินร้อนรน เส้นกามารมณ์ที่ยาวหมายถึงจะได้คู่ที่สวยงาม หรือรักชอบกับเพศตรงกันข้ามที่สวยงามกว่า และจะเป็นคนที่มีกามารมณ์จัดอยู่เสมอด้วย

หมายเลข ๓ คือเส้นวาสนาไปลงที่ช่องผิดหวัง เส้นที่พุ่งไปลงช่องผิดหวังนี้ จะอนุมานเป็นได้ทั้ง ๒ เส้นคือ เป็นได้ทั้งเส้นวาสนาและเป็นเส้นสำคัญด้วย เพราะเส้นนี้อยู่กึ่งกลางระหว่างเนินร้อนรนกับเนินสำคัญ ถ้าเส้นนี้ขึ้นเอียงมากไปทางเนินใด ก็จะกลายเป็นเส้นนั้นไป เช่นเอียงมากไปทางเนินสำคัญก็เป็นเส้นสำคัญไป ถ้าเอียงมากไปทางเนินร้อนรนก็จะเป็นเส้นวาสนาไป ส่วนคำแปลก็แปลได้ทั้ง ๒ อย่างคือ แปลว่าจะมีชื่อเสียงในเรื่องผิดหวัง หรือมีเรื่องร้อนใจเพราะเกิดความผิดหวังขึ้นเสมอก็ได้

เส้นวาสนาผิดหวังเส้นนี้ไม่ได้เชื่อมโยงมาจากเส้นหนึ่งเส้นใด เรื่องผิดหวังนั้นจึงไม่จำกัดว่าจะเกิดขึ้นจากเรื่องหนึ่งเรื่องใด เป็นแต่แสดงว่าไม่ว่าเรื่องอะไรก็จะเกิดผิดหวังขึ้นเสมอ ๆ เท่านั้น ส่วนเรื่องที่จะนำความผิดหวังมาให้อย่างมากนั้น ก็คือเรื่องที่อยู่ใกล้ชิดกับเส้นวาสนาผิดหวังมาก เส้นนี้คือเส้นกามารมณ์ยาว ซึ่งหมายถึงจะได้คู่ที่สวยงาม แต่เจ้าของมือกลับไปได้คู่ที่ไม่สวยงาม ต้องการกามารมณ์มาก แต่กลับไม่ค่อยมีกามารมณ์ (คู่ที่ไม่สวยงามไม่น่าเชยชมทำให้กามารมณ์น้อยลง) เส้นกามารมณ์ไปทับตอนปลายของเส้นหัวใจ หมายถึงการได้เสียกับคู่ที่ไม่ต้องการจะแต่งงานแต่กลับต้องแต่งงาน เส้นกามารมณ์ขึ้นเป็นรูปกากบาทไขว้บนเนินสำคัญหมายถึงต้องการจะช่วยเหลือผู้อื่นในเรื่องกามารมณ์ แต่ก็ผิดหวังไปอีกเหมือนกัน

หมายเลข ๔ คือเส้นเกียรติยศที่ขึ้นมาจากเส้นกามารมณ์ ซึ่งหมายถึงเมื่อมีกามารมณ์แล้วจึงจะมีเกียรติยศขึ้น (ได้เสียกันก่อนแล้วจึงจะมีการแต่งงานกันในภายหลัง)

หมายเลข ๕ คือเส้นหัวใจที่แยกขึ้นมาสัมพันธ์กันกับเส้นกามารมณ์ที่แยกลงไปเป็นรูปกากบาทไขว้ หมายถึงต้องการที่จะช่วยเหลือผู้อื่นให้ได้รับรสทางกามารมณ์ด้วย (ช่วยเหลือผู้อื่นในเรื่องกามารมณ์ คือเอาหญิงมาบำเรอชายหรือมาขายตัว หรือพูดจาเพื่อให้เขาได้เสียกันแต่งงานกัน)

เส้นกากบาทไขว้เส้นนี้ มีเส้นวาสนาที่พุ่งขึ้นมาจากเส้นชีวิตมาเชื่อมอยู่ด้วย เส้นวาสนาเส้นนี้คือเส้นวาสนาร้อนใจ จึงหมายความว่าเรื่องที่จะช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอในเรื่องกามารมณ์นั่นเอง จึงเป็นเรื่องร้อนใจของเจ้าของมืออีกอย่างหนึ่ง

หมายเลข ๖ คือเส้นหัวใจซึ่งแตกออกเป็นง่ามอยู่บนเนินร้อนรน เส้นหัวใจเส้นนี้หมายถึงรักระทม หรือรักช้ำใจ (บทเรียนว่าด้วยเส้นสมองหมายเลข ๓๙) คำว่ารักช้ำใจหรือรักระทมนี้ จะหมายไปถึงผู้ที่มาได้เสียกับเจ้าของมือต้องรักระทม หรือหมายถึงเจ้าของมือเองความรักต้องระทมก็ได้

ภายใต้เส้นหัวใจเส้นนี้ มีเส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นสมอง ขึ้นมาชนอยู่กับเส้นหัวใจ และมีเส้นแยกออกจากเส้นหัวใจไปตัดเส้นวาสนาเส้นนี้เป็น ๒ เส้นอยู่ด้วย ซึ่งหมายถึงชอบเป็นนักท่องเที่ยวผจญภัย หรือชีวิตที่ดำเนินไปมีอุปสรรคมากอยู่เสมอก็ได้

หมายเลข ๗ คือเส้นสมองที่แยกขึ้นไปเป็นเส้นอารมณ์ ซึ่งหมายถึงผู้ที่มีอารมณ์ที่คิดจะตั้งตัวให้ได้อยู่เป็นนิจ (บทเรียนว่าด้วยเส้นชีวิตหมาย

เลข ๑๔) แต่เส้นอารมณ์ที่แยกขึ้นไปจากเส้นชีวิตเส้นนี้ ไปตัดกับเส้นสมองกลายเป็นกากบาทไขว้อยู่กับเส้นสมองนั้นด้วย เส้นกากบาทเส้นนี้หมายถึงเส้นหนี้สิน การที่เส้นหนี้สินเกิดอยู่ในโค๊ตชีวิตตามแบบนี้ หมายถึงเจ้าของมือจะต้องมีหนี้สินอยู่เสมอ ใช้หนี้เท่าใดก็ไม่หมดสักที เพราะพอจะใช้หมดก็จะไปทำหนี้มาอีกทุกทีไป

หมายเลข ๘ คือเส้นคู่ซึ่งเกิดขึ้นที่เนินตุตัน หมายถึงเจ้าของมือเกรงหรือกลัวคู่ของตน เส้นคู่เส้นนี้เมื่อชนกับเส้นชีวิตแล้วก็ตัดผ่านเส้นชีวิตไปชนกับเส้นวาสนาที่โค้งไปข้าง ๆ คือเส้นวาสนาโยกย้ายไปเดินทางไป เส้นวาสนาเส้นนี้มีเกาะอยู่ที่โคนด้วย คือวาสนาไม่สำเร็จ เส้นวาสนาเส้นนี้โค้งขึ้นไปตัดกับเส้นวาสนาบนเส้นสมองกลายเป็นกากบาท คือวาสนามีอุปสรรค รวมความตลอดเส้นหมายถึงเจ้าของมือกลัว หรือเกรงคู่ครองของตน แต่พยายามเดินทางหลบหนีไปบ่อย ๆ ก็หนีไม่พ้นสักที เพราะเมื่อเดินทางไปเมื่อใดแล้ว ภายหลังก็เกิดมีอุปสรรคต้องกลับมาเสมอ

หมายเลข ๙ คือเส้นคู่ที่พุ่งเข้าไปชนเส้นชีวิต แล้วตัดผ่านเส้นชีวิตไปต่อกับเส้นสมองที่เกิดต่ำกว่าเส้นชีวิต เส้นสมองในลายมือนี้ยังมีอีกเส้นหนึ่งอยู่ข้างบน แต่สั้นกว่าเส้นล่าง ซึ่งแสดงว่าเจ้าของมือนี้ความจริงเป็นคนที่มีหัวคิดสั้น แต่เมื่อได้คู่แล้วก็เกรงกลัวคู่นั้นจึงมีหัวคิดยาวขึ้น (บทเรียนว่าด้วยเส้นสมองหมายเลข ๗๕)

๑๐. คือเส้นวาสนาที่พุ่งขึ้นไปชนเส้นสมองเส้นบน ก่อนที่เส้นวาสนาจะพุ่งขึ้นไปชนกับเส้นสมองเส้นบนนั้น ได้ตัดผ่านเส้นสมองเส้นล่างขึ้นไปกลายเป็นกากบาทอยู่กับเส้นสมองเส้นล่างด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนี้เมื่อใดมีความกลัวการเป็นหนี้ เพราะการใช้หนี้ทุกครั้งทำให้หมดตัว

ทุกที (คำว่าหมดตัวคือเส้นวาสนาขึ้นไปชนเส้นสมอง) จึงทำให้กลายเป็นคนที่มีหัวคิดยาวขึ้น (บทเรียนว่าด้วยเส้นสมองหมายเลข ๗๗)

หมายเลข ๑๑ คือเส้นวาสนาซึ่งเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งขึ้นไปเป็นเส้นสั้น ๆ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อกระทำกิจการหาเงินทองอย่างใดไป กิจการนั้น ๆ กระทำได้เพียงสั้น ๆ เท่านั้น เมื่อทำไปพักหนึ่งแล้วก็จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอีกอยู่เรื่อย ๆ (อ่านในบทเรียนว่าด้วยเส้นวาสนา)

หมายเลข ๑๒ คือเส้นหลักฐาน (เส้นหลักฐานหมายถึงบ้านเรือนที่ดิน, ไร่, นา) เมื่อเส้นหลักฐานแยกออกจากเส้นชีวิตแล้ว ได้แยกเข้าไปกลางฝ่ามือเล็กน้อยซึ่งหมายถึง การสร้างบ้านสร้างหลักฐานนั้นจะต้องเป็นประโยชน์กับผู้อื่นด้วย (สร้างแล้วให้คนอื่นอยู่ บทเรียนว่าด้วยเส้นชีวิตหมายเลข ๑๗) แต่เส้นหลักฐานเส้นนี้โยกเข้าไปภายในเส้นชีวิตเล็กน้อย แสดงว่าหลักฐานเป็นประโยชน์กับผู้อื่นเล็กน้อย แต่เป็นประโยชน์กับตนเองมากกว่า ตนเองอยู่ด้วยให้คนอื่นอยู่ด้วย

หมายเลข ๑๓ คือเส้นวาสนาร้อนใจ เส้นวาสนาร้อนใจเส้นนี้พุ่งขึ้นมาจากเส้นวาสนาสั้น ๆ ซึ่งเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตอยู่กลางฝ่ามือ แล้วพุ่งไปทับท่อนปลายของเส้นสมองที่ขลาดกลัวด้วย (ตอนสมองแข็ง) แสดงว่าเจ้าของมือนี้ตามธรรมดาเป็นคนที่มีความคิดสั้น (สมองเส้นบนสั้น) แต่เมื่อเกิดความหวาดกลัวว่าจะไม่มีที่อยู่ จึงได้เกิดความคิดที่ยาวขึ้น (บทเรียนว่าด้วยเส้นสมองหมายเลข ๗๖) ความกลัวของเจ้าของมือนี้ สิ่งที่กลัวมากก็คือการไม่มีที่อยู่ (เส้นวาสนาสั้น ๆ ที่เกิดขึ้นตอนกลางเส้นชีวิต

มีความหมายไปถึงหลักฐาน) เพราะเส้นวาสนาร้อนใจเส้นนั้นทับอยู่ตอนปลายของเส้นสมอง หรือทับอยู่ที่ตอนเส้นสมองแข็งมาก

รวมคำแปลทั้งหมดในลายมือนี้จึงได้ความว่า ตามปกติเจ้าของมือเป็นคนที่มีหัวคิดสั้นคือคิดอะไรเอาแต่ได้ หากินพอรอดตัวไปชั่วมื้อชั่วยามไม่คิดทำอะไรให้เป็นล่ำเป็นสันยืดเยื้อยืนนาน ต่อมาชายคนนี้ไปได้คู่และกลัวคู่นั้นมาก จึงค่อยมีความคิดขึ้นมาบ้าง เรื่องกลัวนั้นมีหลายอย่างด้วยกันคือกลัวคู่ กลัวหนี้สิน กลัวไม่มีที่อยู่ ภายหลังนั้นจึงกระทำกิจการต่าง ๆ ด้วยการใช้สมองที่ยืดยาว ไม่กระทำอย่างสุกเอาเผากินเหมือนที่ผ่านมาแล้ว (กลับตัวได้)

การบรรยายในเส้นลายมือนี้ได้จบลงแล้ว มีสิ่งที่จะขอตักเตือนให้ผู้ศึกษาทราบไว้ก็คือ ไม่ว่าเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ทั้งหลายในโลกนี้ เรื่องนั้น ๆ วิทยุแห่งจักรวาฬเขาได้สร้างไว้เรียบร้อยแล้วทั้งสิ้น มิใช่ว่ามนุษย์เราจะเลือกเอาความดีหรือความชั่วได้ การที่มนุษย์เข้าใจว่าคนเราทำความดีความชั่วได้ด้วยตนเองนั้น ก็เพราะแต่ก่อนนี้ มนุษย์ยังอ่านลิขิตของวิทยุแห่งจักรวาฬยังไม่ออก เราจึงมาพูดกันว่าทำอย่างนั้นจึงจะดีทำอย่างนี้จึงจะไม่ดี เรื่องจึงมาลงเอยเอาว่า ตราบใดที่มนุษย์เราไม่สามารถบังคับวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ได้ เมื่อนั้นมนุษย์เราจะเลือกเอาความดีหรือความชั่วนั้นหาได้ไม่ มีอย่างเดียวเท่านั้น คือมนุษย์ต้องปล่อยชะตาชีวิตของตน ให้เป็นไปตามที่เขาลิขิตมาแล้วเท่านั้น

บทที่ ๑๒

ว่าด้วยเส้นหัวใจ

เส้นหัวใจเป็นเส้นสำคัญอีกเส้นหนึ่ง ซึ่งนักศึกษาวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬจะต้องศึกษาให้เข้าใจแน่นอน เพราะเส้นหัวใจเป็นเส้นที่จะบอกให้รู้ไปถึงจิตใจของผู้หนึ่งผู้ใด ซึ่งจิตใจนี้สามารถจะนำเจ้าของมือไปสู่ความดีและความชั่วก็ได้ จิตใจมีลักษณะเหมือนหางเสือเรือ เมื่อต้องการจะรู้ว่าเรือนั้นจะแล่นไปได้ดี หรือไม่ดีอย่างไรก็ต้องดูที่หางเสือก่อน ถ้าหางเสือไม่ดีก็เป็นอันแน่นอนว่าเรือนั้นจะแล่นไปได้ไม่ดี

เส้นหัวใจเส้นนี้เป็นเส้นที่อยู่สูงสุดยิ่งกว่าเส้นใด ๆ ในมือของคนเรา (ถ้าในลายมือนั้นไม่มีเส้นกามารมณ์) ผู้ที่มีเส้นหัวใจไม่สมประกอบ ก็เหมือนผู้ที่มีบ้านแต่มีหลังคาเล็กกว่าตัวเรือน หรือหลังคารั่ว หลังคาพัง ซึ่งไม่สามารถจะป้องกันเม็ดฝนหรือแสงแดด มิให้แผดเผาลงมาสู่ตัวเรือนได้ เรือนนั้นก็จะถูกความร้อนความเย็น มากกว่าบ้านเรือนที่มีหลังคาปกปิดมิดชิด ถ้าเรือนใดมีหลังคากว้างใหญ่ มีหลังคา ๒ ชั้น หรือหมายถึงเรือนนั้นมีทั้งหลังคาและมีทั้งเพดานด้วยแล้ว บ้านหลังนั้นก็จะไม่ถูกความร้อนและความเย็นมากนัก ฉันใดก็ดีผู้ที่มีเส้นหัวใจไม่สมบูรณ์ ผู้นั้นก็ไม่สามารถจะพาชีวิตไปได้อย่างราบรื่น มักจะต้องประสพกับความยุ่งยากลำบากอยู่เสมอ แต่ถ้าผู้ใดมีเส้นหัวใจยาวหรือมีเส้นหัวใจถึง ๒ เส้น ผู้นั้นก็เปรียบเหมือนบ้านที่มีหลังคากว้างใหญ่และมีเพดานด้วย ซึ่งสามารถจะป้องกันความร้อน

และความเย็นต่าง ๆ ได้มากฉันนั้น อันนี้หมายถึงว่าเส้นหัวใจนั้นทั้งยาวและดีด้วย

เส้นหัวใจถ้าเปรียบกับเรือก็เปรียบเหมือนหางเสือ เส้นชีวิตถ้าเปรียบกับเรือก็เหมือนลำเรือ และเส้นสมองถ้าเปรียบกับเรือก็เหมือนกับเครื่องเรือ ซึ่งทำหน้าที่ขับเคลื่อนเรือลำนั้นให้เคลื่อนที่ไปได้ คนเราที่ร่างกายไม่ดีก็เปรียบเหมือนเรือลำนั้นรั่ว หรือลำเรือไม่ดี เรือลำนั้นก็จะแย่ท่าท่าจะอับปางอยู่เสมอ แต่ถ้าลำเรือดีส่วนเครื่องเรือไม่ดี เรือลำนั้นก็แล่นไปไม่ค่อยไหว ไม่ทันเรือลำอื่น ๆ แต่ถึงเรือดีเครื่องเรือดีแต่หางเสือเรือไม่ดี เรือลำนั้นก็จะแล่นวนเวียนไปมาไม่ถึงที่หมายได้ง่าย ๆ เพราะฉะนั้นเส้นหัวใจหรือหัวใจของคนเราจึงเปรียบเหมือนหางเสือเรือ

เส้นหัวใจเป็นตัวแทนของหัวใจ เป็นตัวแทนของสมอง (ใช้แทนเส้นสมองเมื่อไม่มีเส้นสมอง) เป็นตัวแทนของความรัก เป็นตัวแทนของการเริ่มต้นในการกระทำกิจการทุกชนิด ซึ่งหัวใจได้มุ่งมาตรปรารถนาอยู่แล้ว เป็นตัวแทนของเพศตรงข้าม คือเป็นตัวแทนของผัวของเมียด้วย เป็นตัวแทนของอารมณ์ที่เพ่งอยู่เป็นนิจ หรือเป็นตัวนำวิถีชีวิตให้มุ่งไปตามความหมายของเส้นหัวใจนั้น ๆ ได้ เนื่องจากเส้นหัวใจเป็นตัวแทนได้หลายอย่างดังกล่าวมาแล้วนี้ ผู้ศึกษาจึงต้องพิจารณาเส้นหัวใจให้ละเอียดถี่ถ้วนเสียก่อนเสมอ เพื่อจะได้รู้ว่าเส้นหัวใจของเจ้าของมือใดจะเป็นอย่างไร และจะนำวิถีชีวิตไปในช่องไหน จากนั้นจึงค่อยพิจารณาเส้นอื่น ๆ ต่อไปอีก

อาจจะมีผู้ศึกษาบางคนสงสัยว่า ไม่ว่าเส้นหัวใจหรือเส้นหนึ่งเส้นใดในหลักวิชานี้ เหตุไฉนจึงเป็นตัวแทน หรือมีความหมายไปได้หลายอย่างเสมอ ในบทนี้จึงจำเป็นจะต้องอธิบายให้ทราบเสียก่อนว่า อันเส้นต่าง ๆ

ในทางหลักวิชานี้ เส้นแต่เพียงเส้นเดียวย่อมให้ผลไปได้หลาย ๆ อย่างเกือบทุก ๆ เส้น และเรื่องราวที่ให้ผลไปได้หลายสิ่งหลายอย่างนั้น เส้น ๆ เดียวอาจจะให้ผลไปได้ทั้งดีและชั่วด้วย มิใช่ว่าสิ่งใดที่ให้ผลดีแล้วจะไม่ให้ผลร้ายตัวอย่างเช่นเครื่องหมายของนักพูด หรือนักประพันธ์ซึ่งควรจะนับว่าเครื่องหมายนี้เป็นเครื่องหมายที่ดี เพราะนักประพันธ์แม้ตายไปแล้วชื่อเสียงก็ยังโด่งดังไปเรื่อย ๆแต่เครื่องหมายของนักประพันธ์อย่างเดียวกันนี้ ย่อมให้ผลเป็นคนขี้เมาด้วย เพราะฉะนั้นนักประพันธ์ทั้งหมดจึงเป็นคนจำพวกขี้เมา และมักจะตายเพราะความมึนเมาเกือบทุกคน ยิ่งถ้านักประพันธ์คนใดเมาตาย นักประพันธ์คนนั้นก็ยิ่งมีชื่อเสียงมากขึ้น หรือน้อง ๆ เมาตาย พวกนักเขียนนักประพันธ์ก็ล้วนแต่เป็นนักดื่มจัดเกือบทั้งสิ้นหาคนที่ไม่ดื่มได้ยาก ยกเว้นแต่ว่าจะดื่มมากหรือน้อยเท่านั้น

เครื่องหมายงกเงินหรือหาเงินเก่ง เครื่องหมายนี้เป็นเครื่องหมายของกามารมณ์จัดด้วย เพราะฉะนั้นพวกที่หาเงินเก่งไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชายจะต้องเป็นคนจำพวกที่มีกามารมณ์รุนแรงอยู่เสมอ ถ้าเป็นชายก็จะมีเมียมาก หรือถ้าไม่มีเมียหลายคนก็จะชอบไปเที่ยวหลับนอนกับหญิงอื่น ๆ อยู่เป็นนิจ ไม่ได้อยู่กับคู่เดียวเมียเดียวทุกคนไป ถ้าเป็นหญิงก็เหมือนกัน เมื่อหาเงินเก่งก็หาคู่เก่ง หรือหาความสุขในเรื่องที่เกี่ยวด้วยกามารมณ์เก่งทั้งสิ้น เช่นโสเภณีซึ่งมีกามารมณ์จัด หญิงพวกนี้หาเงินเก่งกว่าหญิงดี ๆ ทั่วไป หรือขนาดที่จะไม่เป็นหญิงคนเที่ยว หญิงที่หาเงินเก่งก็มักจะเป็นจำพวกใจบุญ คือคบชู้สู่ชายอยู่เสมอ

นอกจากนี้แล้ว เครื่องหมายอย่างอื่นใดก็ตาม ย่อมให้เรื่องราวไปได้ ๒ อย่าง ๓ อย่างด้วยเสมอ หรือเครื่องหมายอย่างเดียวกัน อาจให้ผลไปได้ตั้ง ๑๐ อย่างก็มี เช่นเครื่องหมายนักธรรมชาติวิทยาก็ย่อมจะเป็นคนที่โศกเศร้า ดังกาลิเลโอ นักปราชญ์ทางคณิตศาสตร์ชาวอิตาเลียน ผู้ค้นพบว่าโลกนี้หมุนไปรอบตัวเอง และหมุนไปรอบดวงอาทิตย์เป็นคนแรก นักปราชญ์ท่านนั้นภายหลังก็ตาบอด มีคนคอยฆ่าคอยตามล้างผลาญต้องหนีซอกซอนอยู่เรื่อย ๆ คือเป็นคนที่ได้รับความโศกเศร้าอย่างใหญ่หลวงเช่นเดียวกัน เสมือนผู้เรียบเรียงตำรานี้ซึ่งเป็นนักธรรมชาติวิทยาผู้หนึ่งก็เหมือนกันอีก การที่สามารถอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬ ซึ่งธรรมชาติเขียนไว้ออก โดยคนทั้งโลกไม่เคยอ่านออกมาก่อน ก็ควรนับว่าเป็นนักธรรมชาติวิทยาผู้หนึ่ง แต่ชีวิตที่ผ่านมาแล้วก็เต็มไปด้วยความโศกเศร้า มีคู่กี่คนคู่นั้นก็หลบหนีไปหมด ซ้ำยังทำให้เงินทองเกิดความวิบัติเสียหายไปด้วย มีลูกคนแรก ๆ ลูกก็ตายไปตั้ง ๔ คน ซึ่งตามธรรมดานักธรรมชาติวิทยาย่อมมีความรักในลูกอย่างสุดใจอยู่เสมอ เมื่อลูกคนแรกเกิดมาตายไปติด ๆ กัน ความเศร้าโศกเสียใจก็เกิดขึ้นอย่างใหญ่หลวง ซ้ำยังต้องเลี้ยงบิดามารดา และตัวคนเดียวยังต้องเลี้ยงน้อง ๆ อีก ๔–๕ คนด้วย (นักธรรมชาติวิทยาคือผู้ที่รู้จักบุญคุณพ่อแม่และญาติพี่น้อง)

เครื่องหมายชีวิตมีอุปสรรค ก็เป็นเครื่องหมายให้ความสำเร็จด้วย ผู้ที่กระทำกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด เมื่อมีอุปสรรคเสมอแล้วกิจการที่กระทำนั้น ๆ จะสำเร็จไปได้ด้วยดีในภายหลังเกือบทุกคน เครื่องหมายของผู้ที่จะให้ผู้อื่นกู้ยืมนั้น หมายถึงว่าเป็นเครื่องหมายที่ดี คือเป็นเครื่องหมายของคนที่มีเงินทอง แต่ในขณะเดียวกันเครื่องหมายนี้ก็จะกลับมาสู่ตัวเอง คือตนเองก็จะต้องไปยืมเงินผู้อื่นด้วย เครื่องหมายเส้นหัวใจรักไวไฟ เส้นหัวใจเส้นนี้อยู่ในมือใด เจ้าของมือนั้นจะเป็นคนเจ้าระเบียบเรียบร้อย จัดบ้านช่องเสื้อผ้าสะอาดเป็นระเบียบอยู่เสมอ แต่ในทางกลับกันพวกเจ้าระเบียบนี้จะต้องเป็นคนที่มีความรักไวไฟ เมื่อจะได้ผัวได้เมียหรือรักชอบกับใครประเดี๋ยวเดียวก็ได้กัน และไม่ค่อยมีพิธีตรองอะไรเสียด้วย ฯลฯ

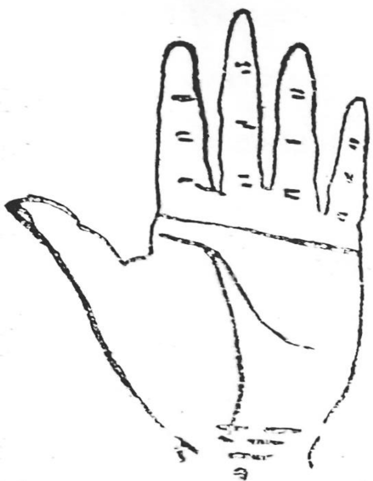
เรื่องเส้นต่าง ๆ ที่ให้ผลไปได้หลายสิ่งหลายอย่างนี้ เห็นควรจะต้องรวบรวมเป็นตำราอีกเล่มหนึ่งต่างหาก เพราะยิ่งค้นคว้าไปก็ยิ่งพบมากขึ้นเรื่อย ๆ แม้ผู้รวบรวมตำรานี้จะสิ้นชีวิตไปเสียก่อน ก็ขอสั่งให้ศิษย์ทั้งหลายที่มาเล่าเรียนวิชานี้ในภายหลัง จงช่วยกันรวบรวมทำตำรานี้ขึ้นไว้ต่อไปอีก

เท่าที่อธิบายมานี้ก็เพื่อต้องการจะชี้ให้เห็นว่า เส้นต่าง ๆ ในหลักวิชานี้ไม่ว่าเส้นหนึ่งเส้นใด เส้นนั้น ๆ ย่อมให้ผลเป็นเรื่องราวขึ้นในตัวของผู้นั้นเป็น ๒ อย่าง ๓ อย่าง หรือเป็น ๑๐ อย่างก็ได้ เหตุฉะนั้นจึงไม่ควรมีเรื่องสงสัยอย่างใดอีกว่า การที่เส้นหนึ่ง ๆ จะมีความหมายไปได้หลาย ๆ อย่างนั้นเป็นเรื่องธรรมดาของวิชานี้อย่างหนึ่ง เช่นเส้นหัวใจเส้นนี้เป็นต้น ย่อมจะให้ความหมายไปได้หลายสิ่งหลายอย่างดังที่กล่าวมาแล้ว ถ้าเราทำการค้นคว้าออกไปอีกเรื่อย ๆ ก็อาจจะรู้ความหมายของเส้นหัวใจออกไปมากกว่าที่กล่าวมาแล้วนี้ก็ได้

สิ่งที่ควรจะจดจำสำหรับเส้นหัวใจก็คือ เส้นหัวใจเกิดอยู่บนเนินทั้ง ๔ คือ ๑ เนินอามณ์ ๒ เนินร้อนรน ๓ เนินสำคัญ ๔ เนินเรื่องคู่ โคนของเส้นหัวใจเกิดอยู่ภายใต้เนินเรื่องคู่ และพุ่งปลายไปหาเนินร้อนรนหรือเนินอารมณ์ เส้นหัวใจตอนทางโคนหมายถึงแข็ง ส่วนเส้นหัวใจตอนทางปลายหมายถึงอ่อน

เส้นหัวใจที่มาขาดอยู่ภายใต้เนินร้อนรน เรียกว่าเส้นหัวใจสั้น ถ้าเส้นหัวใจพุ่งไปหาเนินอารมณ์ หรือพุ่งไปลงที่ช่องหมดเปลือง เรียกว่าเส้นหัวใจยาว การที่เส้นหวใจผ่านเนินทั้งสี่ไปนั้น ก็ย่อมเป็นธรรมชาติวิทยาเหมือนกัน คือเส้นหัวใจเป็นตัวแทนของความรัก อันมนุษย์เราทุกคนที่เกิดมาในโลกนี้ ก็เพราะความรักนี่เองจึงก่อให้เกิดคู่ครอง (เส้นหัวใจเกิดขึ้นที่เนินเรื่องคู่) ก่อให้เกิดความสำคัญหรือมีชื่อเสียงขึ้น (เส้นหัวใจผ่านเนินสำคัญ) และก็เพราะความรักเช่นเดียวกัน จึงก่อให้เกิดความร้อนอกร้อนใจต่าง ๆ (เส้นหัวใจผ่านเนินร้อนรน) และก็เพราะความรักอีกเช่นกันจึงก่อให้คนเราเกิดอารมณ์ต่าง ๆ ขึ้นได้ (เพราะเส้นหัวใจพุ่งไปหาเนินอารมณ์) ผู้ที่ไม่ได้ศึกษาวิชานี้ก็ย่อมจะไม่เข้าใจอะไร แต่ผู้ที่ศึกษาวิชานี้แล้วจะเห็นได้ว่าวิทยุแห่งจักรวาฬได้วางกฎเกณฑ์เหล่านี้ไว้อย่างละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งเป็นการยากที่มนุษย์เราจะสามารถหยั่งถึงสิ่งเหล่านี้ได้

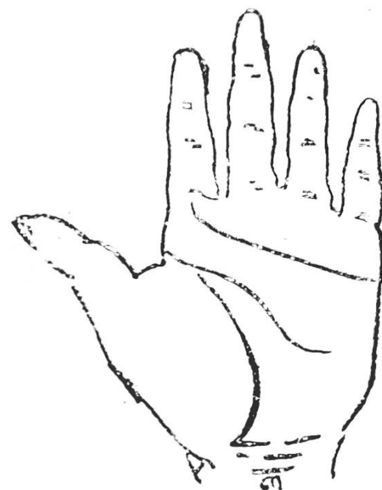
ต่อไปนี้โปรดศึกษาว่าด้วยรูปร่างของเส้นหัวใจ ซึ่งมีความหมายเป็นเรื่องราวต่าง ๆ ได้ ตามรูปลักษณะของเส้นหัวใจนั้น ๆ แต่รูปของเส้นหัวใจต่าง ๆ เท่าที่ได้นำมาแสดงไว้ในที่นี้ ได้คัดเอาเฉพาะเส้นหัวใจที่จะเห็นได้เสมอ ๆ เท่านั้นมาแสดงไว้เสียก่อน และในหมายเลขหนึ่ง ๆ จะแสดงไว้แต่เส้นหัวใจรูปหนึ่ง ๆ เท่านั้น ส่วนเรื่องจริง ๆ นั้นเส้นหัวใจที่ขึ้นอยู่บนลายมือทั่ว ๆ ไป มักเป็นเส้นหัวใจที่ผสมแล้ว คือในลายมือหนึ่ง ๆ อาจจะมีเส้นหัวใจตามหลักวิชาหลายๆ แบบผสมกันอยู่ เสมือนหนึ่งเส้นสมองบนลายมือจริงที่นำมาแสดงไว้แล้ว ก็ผสมด้วยเส้นสมองหลาย ๆ แบบเช่นเดียวกัน ส่วนในหลักวิชาที่ว่าด้วยเส้นสมองก็ได้แสดงไว้ถึงเส้นสมอง แต่เพียงแบบเดียวทุก ๆ เส้น เหมือนดังที่ผู้ศึกษาได้เรียนมาแล้วนั่นเองเส้นหัวใจก็เช่นเดียวกัน ในลายมือจริง ๆ โดยมากมักจะต้องผสมด้วยเส้นหัวใจหลาย ๆ เส้นหลาย ๆ แบบ เมื่อผู้ศึกษาไปเห็นเส้นหัวใจผสมกันอยู่หลาย ๆ แบบก็จะต้องไปพิจารณาเอาเอง และแยกให้ออกว่าเส้นหัวใจในลายมือนั้น ๆ ผสมด้วยเส้นหัวใจตามหลักวิชาบทไหนบ้าง เมื่อแยกออกได้แล้ว ก็หมายถึงเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีหัวใจหลาย ๆ อย่าง ตามเส้นหัวใจหลาย ๆ แบบที่กล่าวมาแล้วในหลักวิชานั้นเอง

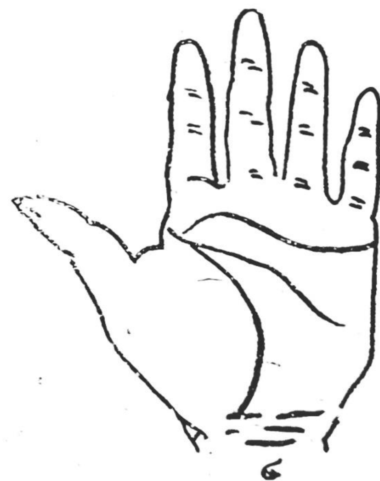
๑. เส้นหัวใจยาวข้ามเนินอารมณ์ไปมาก เส้นหัวใจเส้นนี้จะไปต่อกับเส้นมรณะที่อยู่ทางริมเนินอารมณ์ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มีอารมณ์รุนแรงเกินไป เกิดเรื่องอะไรแล้วลืมยาก ความรักรุนแรงเด็ดขาด รักแล้วไม่ลืมง่าย คนที่มีเส้นหัวใจดังนี้และเป็นเส้นตรงด้วย อาจจะตายเพราะความรักนั้น คือฆ่าตัวเองหรือทำลายตัวเองเพราะความรักเป็นเหตุ ยกเว้นแต่มีเครื่องหมายอื่นใดที่จะป้องกันเรื่องนั้น ๆ มิให้เกิดขึ้นได้ คำย่อว่า "หัวใจรักแท้"

๒. เส้นหัวใจยาวไปถึงตอนกลางของเนินอารมณ์ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่ทำอะไรก็ทำจริง เป็นคนที่มีอารมณ์รุนแรงอยู่เสมอชอบบ่นชอบพูดจู้จี้จุกจิก มองเห็นทางได้ทางเสีย มีความคิดชั้นครูบาอาจารย์กระทำกิจการอย่างใดไม่ค่อยผิดพลาด มีความมานะพยายามไม่ท้อถอย เมื่อมีความรักก็รักจริง รักจนหลงพะวงแต่เรื่องรัก รักแล้วหัวใจไม่เปลี่ยนไปอื่น รักเดียวใจเดียวตลอดไป แต่เส้นหัวใจแบบนี้ไม่รุนแรงมากนักไม่ถึงกับจะทำลายตัวเองได้ คำย่อว่า "หัวใจชั้นครู"

๓. เส้นหัวใจยาวไปถึงเนินอารมณ์ แต่เส้นหัวใจเส้นนี้ปลาย พุ่ง ขึ้น ไปถึง นิ้วอารมณ์มากเกินไป (นิ้วชี้) แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีความพยายามเกินไป มักกระทำกิจการต่าง ๆ จับจด เมื่อเห็นเขาทำงานอาชีพอย่างใดได้ ตัวเองก็ลองทำบ้าง มักฝึกทำงานต่าง ๆ ได้หลายชนิด แต่เอาดีไม่ได้ เพราะทำอะไรไปแล้วก็ทอดทิ้งไปทำงานอื่นอีก ความรักก็ไม่แน่นอน รักแล้วรักอีกอยู่เสมอ คำย่อว่า "หัวใจพยายามเกิน"

๔. เส้นหัวใจยาวพุ่งไปถึงเนินอารมณ์ เส้นหัวใจเส้นนี้เมื่อพุ่งมาถึงเนินอารมณ์แล้วก็โค้งขึ้นไปข้างบนก่อน ภายหลังจึงหักโค้งลงมาปลายจดกับเส้นสมองตอนทางโคน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนซื่อจนเซ่อ ใครพูดว่าอย่างไรก็มักเชื่อเขาเสียหมด เป็นคนที่ไม่ชอบหยิบฉวยของผู้อื่นไว้ใจได้ แต่ตนเองมักจะถูกผู้อื่นหลอกลวงให้เสียเงินทองอยู่เป็นนิจ เกี่ยวด้วยความรักมักโง่ซื่อ พยายามที่จะหารักที่ดีอยู่เสมอ แต่ทุกครั้งมักถูกต้มถูกลวง คำย่อว่า "หัวใจรักโง่พยายาม"

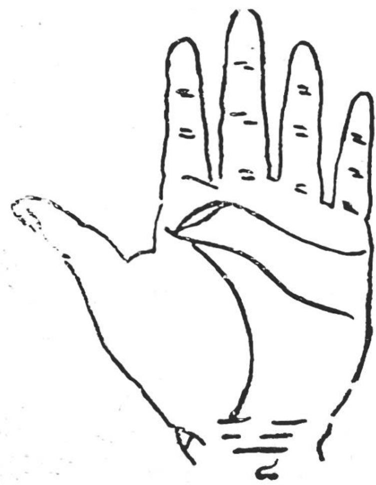
๕. เส้นหัวใจยาวไปถึงเนินอารมณ์ ปลายโค้งลงบนเส้นสมองตอนทางโคน แต่รูปของเส้นหัวใจเส้นนี้ไม่โค้งขึ้นไปบนเนินอารมณ์มากเหมือนเส้นหัวใจภาพที่ ๔ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเบ็นคนที่มีความเพียรพยายามพอดี เบ็นคนซื่อแต่ไม่เซ่อจนเกินไป เรื่องเกี่ยวด้วยความรักมักปล่อยไปตามเรื่อง ไม่รู้จักวางแผนให้รัดกุม มักได้เสียกับคนที่อยู่ใกล้ชิดกัน คือซื่อแต่เรื่องรัก ส่วนเรื่องอื่น ๆ ฉลาดมีความรู้รอบตัวพอสมควร และฉลาดในการอาชีพด้วย คำย่อว่า "หัวใจซื่อตรง"

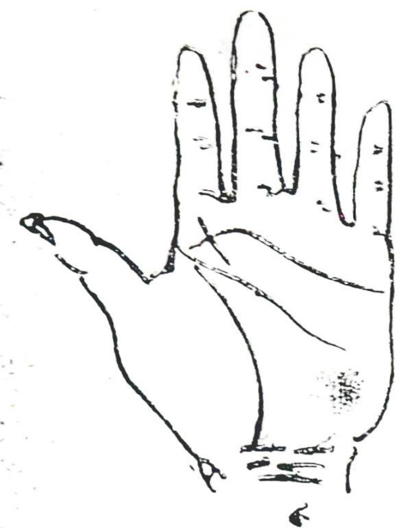
๖. เส้นหัวใจสั้นพุ่งไปถึงเนินร้อนรน และเส้นหัวใจเส้นนี้โค้งลงไปหาเส้นสมองด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเบ็นคนที่มีความคิดสั้น จะกระทำกิจการอย่างใดมักไม่คิดที่จะกระทำให้ดีขึ้นกว่าที่กระทำอยู่แล้ว เบ็นคนไม่เอาเรื่องเอาราว ปล่อยบ้านช่องรกรุงรังเกะกะ เรื่องเกี่ยวด้วยความรักมักไม่มีความคิด เมื่อรักชอบแล้วก็เอาไม่เลือกว่าจะเบ็นลูกเขาเมียใคร ผัวใครก็เอาทั้งสิ้น เอาแต่ความพอใจของตัวเองเบ็นประมาณ คำย่อว่า "หัวใจสั้นแต่ซื่อ"

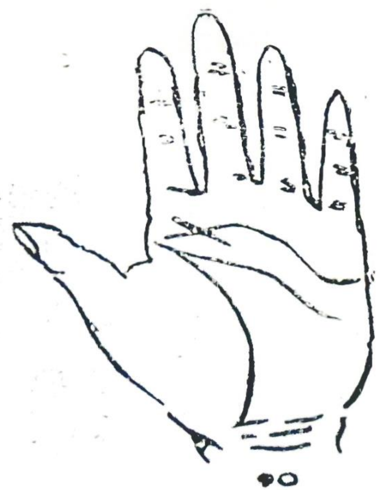
๗. เส้นหัวใจยาวพุ่งขึ้นไปถึงเนินอารมณ์ เส้นหัวใจเส้นนี้เมื่อพุ่งขึ้นไปถึงเนินอารมณ์แล้วก็โค้งลง ไปบนเส้นสมอง ตอนทางโคน อีกทอดหนึ่งตอนปลายของเส้นหัวใจแยกออกเบ็น ๒ เส้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเบ็นคนที่มีหัวใจซื่อและพยายาม เกี่ยวด้วยความรักมักถูกหลอกลวง รักชอบแต่คนที่ไม่ค่อยดี ถ้าเบ็นชายมักได้เมีย ๒ และถูกเมียนั้นหลอกลวงให้เสียทรัพย์สิน ถ้าเบ็นหญิงมักมีชู้และชู้นั้นหลอกลวงเอาเงินทองไปทำให้เสียหายเสมอ โดยมากเสียทั้งตัวเสียทั้งเงินและเสียชื่อเสียงด้วย คำย่อว่า "หัวใจซื่อพยายามชั่ว"

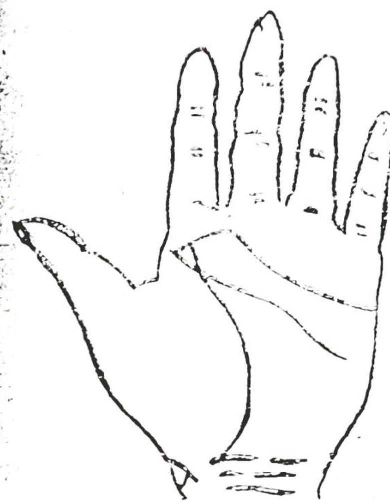
๘. เส้นหัวใจยาวพุ่งขึ้นไปถึงเนินอารมณ์ ปลายของเส้นหัวใจเส้นนี้ โค้งลงมาบนเส้นสมองตอนทางโคน และตอนปลายของเส้นหัวใจมีเกาะอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นมีความรักโง่ซื่อจนอุบาทว์ คือเบ็นหญิงจะได้คู่ที่เบ็นคนไม่ดี เบ็นนักเลงการพนันเบ็นคนเกเรเกกมะเหรก เบ็นโจรเบ็นขโมย ถ้าเบ็นชายจะได้หญิงที่เบ็นคนชั่วคนเที่ยวไม่ดี หรือได้เมียที่ชอบเล่นการพนันทำให้เสียเงินทอง ถึงกับล่มจมเสียหายบ่อย ๆ คำย่อว่า "หัวใจรักซื่ออุบาทว์"

๙

๙. เส้นหัวใจยาวไปถึงเนินอารมณ์ เส้นหัวใจเส้นนี้โค้งลงมาบนเส้นชีวิตตอนทางโคน แล้วมีเส้นอารมณ์ตัดกลายเป็นกากบาทอยู่บนเนินอารมณ์ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มีอารมณ์สดใสอยู่เสมอ เจรจาไพเราะเสนาะหูไม่หยาบคาย เป็นคนที่ได้รับความสุขทางใจอยู่เป็นนิจ เมื่อได้คู่ ๆ นั้นจะเป็นคนที่มีมารยาทแช่มช้อย ช่วยเหลือทุกสิ่งทุกอย่างให้ได้รับความสะดวก กระทำให้จิตใจชุ่มชื่นอยู่เรื่อย ๆ ถึงจะไม่มีเงินทองมากนัก คนที่มีเส้นหัวใจดังนี้ก็จะมีความสุขยิ่งกว่าผู้อื่นหลายเท่า คำย่อว่า "หัวใจรักเย็นใจ"

๑๐

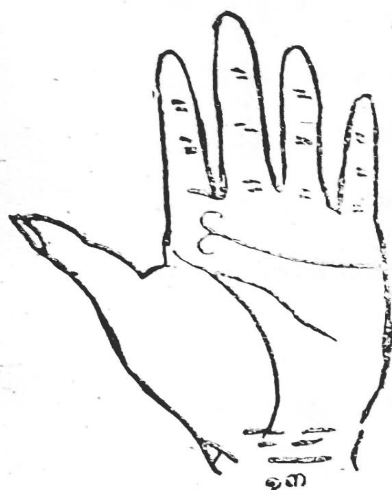
๑๐. เส้นหัวใจยาวไปถึงเนินอารมณ์ แล้วมีเส้นอารมณ์ตัดทำให้เป็นรูปกากบาทไขว้ขึ้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีหัวใจชอบกระทำกิจการต่าง ๆ ที่เป็นการช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ เรื่องเกี่ยวด้วยความรักมักช่วยเหลือผู้อื่นให้เขาได้เสียกัน เป็นคนเจ้ากี้เจ้าการเขาไม่ไหว้วานก็ชอบทำให้ เงินทองที่หาได้ใช้จ่ายด้วยตนเองไม่เท่าใด มักช่วยเหลือผู้อื่นเสียมากทำให้ลำบากในเรื่องการเงินอยู่เป็นนิจ คำย่อว่า "หัวใจรักช่วยเหลือ"

๑๑

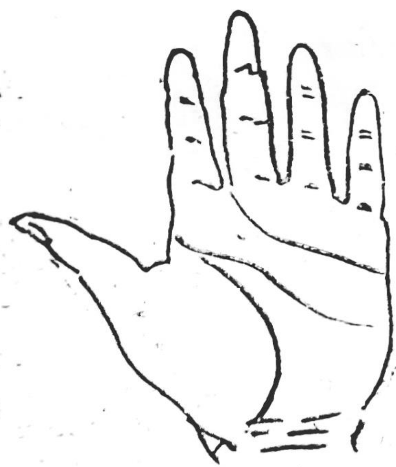
๑๑. เส้นหัวใจยาวไปถึงเนินอารมณ์ เส้นหัวใจเส้นนี้เมื่อยาวไปถึงเนินอารมณ์แล้วก็โค้งลงไปบนเส้นชีวิตตอนทางโคน และที่เส้นชีวิตนั้นมีเส้นเป็นรูปสามเหลี่ยมคร่อมอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีความรักโง่ซื่อหรือค่อนข้างเซ่อ แต่มีความคิดว่าตนเองมีความรู้ยิ่งกว่าผู้อื่นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เมื่อจะทำอะไรก็มักดันทุรัง เอาแต่ความเห็นส่วนตัวเป็นที่ตั้ง แต่สิ่งที่ตนกระทำไปนั้นส่วนใหญ่มักเสียหาย เพราะเชื่อตนเองเกินไป คำย่อว่า "หัวใจซื่ออวดดี"

๑๒

๑๒. เส้นหัวใจยาวไปถึงเนินอารมณ์ เส้นหัวใจเส้นนี้แตกออกเป็น ๒ เส้นที่เนินอารมณ์ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่ชอบกระทำกิจการ ๒ อย่างอยู่เสมอ และมีความมานะพยายามที่จะกระทำกิจการ ๒ อย่างนั้นให้ดีอยู่เป็นนิจ เป็นคนที่มีอารมณ์รุนแรงหัวใจแข็งกระด้าง เรื่องเกี่ยวด้วยความรักมักจะมีคู่ ๒ และพยายามที่จะปกครองคู่นั้นให้ได้อยู่เป็นนิจ ถ้าเส้นหัวใจเส้นนี้มีลักษณะเป็นเส้นตรงด้วย แสดงว่าจะเป็นคนที่มีหัวใจแข็งกระด้างและดุร้าย คำย่อว่า "หัวใจรักซ้อนพยายาม"

๑๓

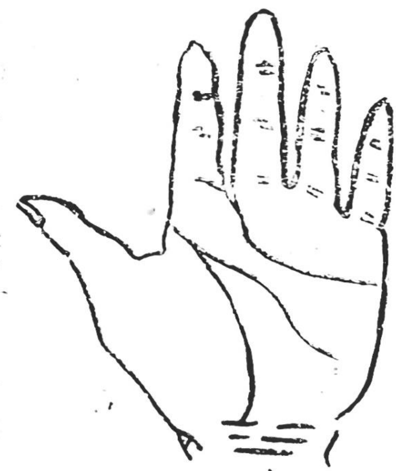
๑๓. เส้นหัวใจยาวไปถึงเนินอารมณ์ เส้นหัวใจเส้นนี้เมื่อยาวไปถึงเนินอารมณ์แล้ว ก็แตกออกเป็นง่ามเหมือนภาพ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนหัวใจไม่แน่นอน จะกระทำกิจการอย่างใดมักเปลี่ยนใจง่าย เลิกล้มกิจการงานที่ทำอยู่บ่อย ๆ หรือมีการเปลี่ยนงานเสมอ เรื่องเกี่ยวด้วยความรักมักไม่เลือก เจ้าชู้กรุ้มกริ่มชอบเกี้ยวพาราสีเพศตรงข้าม มักเป็นคนมากชู้หลายผัวหลายเมียอยู่เรื่อย ๆ แต่เจรจาพาทีไพเราะเสนาะโสตไม่หยาบคาย คำย่อว่า "หัวใจเจ้าชู้"

๑๔

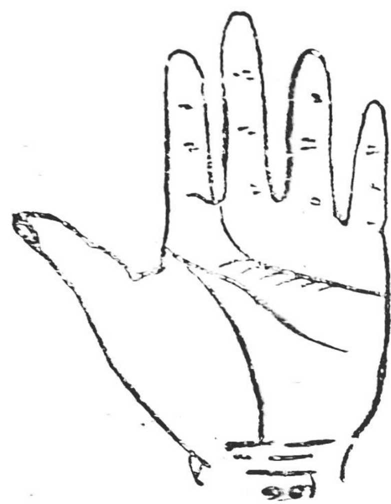
๑๔. เส้นหัวใจพุ่งไปลงช่องหมดเปลือง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่ขยันขันแข็งอดทนอยู่เสมอ กระทำกิจการอย่างใดไม่ท้อถอย ไม่เลือกว่างานนั้นจะหนักก็เอาเบาก็สู้ เป็นคนที่มีความมานะพยายามไม่สิ้นสุด หาเงินทองเก่งอยู่เป็นนิจ แต่คนชนิดนี้มักเป็นคนที่ชอบใช้จ่ายเปลือง เมื่อหาได้เท่าไรก็ใช้เท่านั้น เก็บเงินไม่เป็น แม้ยังไม่ได้เงินมาก็มักกะโครงการที่จะใช้สอยอยู่ก่อนแล้ว เรื่องความรักมักเป็นคนใจเดียว มานะพยายามครองรักนั้นอยู่เรื่อย ๆ คำย่อว่า "หัวใจขยัน"

๑๕

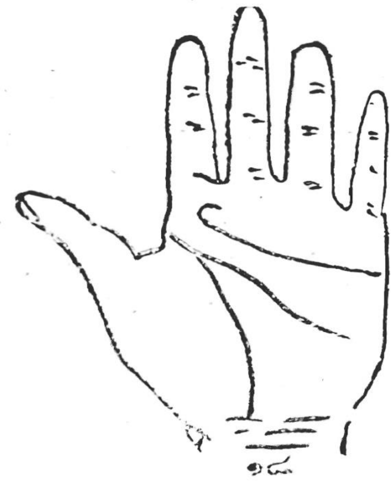
๑๕. เส้นหัวใจปลายแตกออกเป็น ๒ ง่าม ง่ามหนึ่งพุ่งตรงขึ้นไปหาช่องหมดเปลือง ง่ามหนึ่งพุ่งไปหาเนินอารมณ์ แล้วโค้งลงไปบนเส้นสมองหรือเส้นชีวิตตอนทางโคน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนมีความมานะพยายาม หาเงินทองได้ แล้ว มัก วาง แผน การ ใช้ จ่าย อย่าง ประณีต ความเป็นอยู่ ฐานะการเงิน มักดีขึ้นใน ภาย หลัง เพราะเป็นผู้ที่กระทำกิจการต่าง ๆ อย่างมีแผนการ เรื่องคู่ครองมักมีมาก แต่สามารถวางแผนให้คู่นั้นอยู่กันได้โดยไม่เกิดเรื่องเดือดร้อนแต่ประการใด คำย่อว่า "หัวใจนักวางแผน"

๑๖

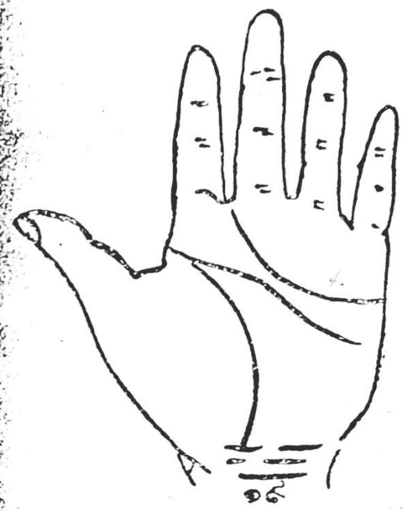
๑๖. เส้นหัวใจปลายพุ่งไปลงที่ช่องหมดเปลือง ปลายของเส้นหัวใจที่พุ่งไปลงที่ช่องหมดเปลืองนั้นแตกออกเป็น ๒ ง่ามด้วย (ท่อนปลายของเส้นหัวใจเส้นนี้ต่อกับเส้นเกียรติยศ) แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่ขยันขันแข็งในการงานและชอบใช้จ่ายหมดเปลืองอยู่เสมอ ทั้งจะเป็นคนที่มีหัวใจมานะพยายามมุ่งไปสู่ความมีเกียรติยศและชื่อเสียงอยู่เรื่อย ๆ เรื่องเกี่ยวกับเกียรติยศหมดเปลืองเท่าใดก็ไม่ว่า ให้มีเกียรติยศชื่อเสียงก็แล้วกัน คนชนิดนี้มักจะมีชื่อเสียงขึ้นได้ในภายหลังเสมอ คำย่อว่า "หัวใจรักเกียรติ"

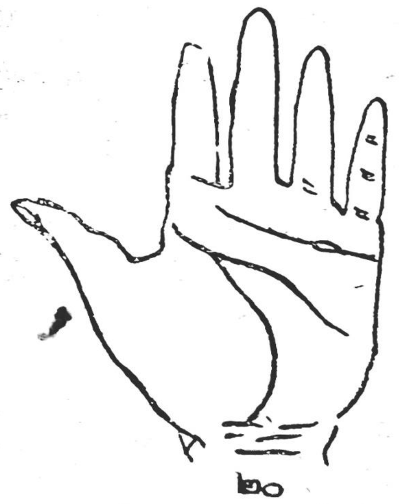
๑๗. เส้นหัวใจปลายพุ่งไปลงที่ช่องหมดเปลือง ตอนล่างของเส้นหัวใจเส้นนี้มีเส้นแยกลงไปหาเส้นสมองหลาย ๆ เส้นอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่ขยันขันแข็ง ทำงานหาเงินทองเก่ง และใช้จ่ายหมดเปลือง มากอยู่เสมอ ทั้งเป็นคนที่รักชอบในงานที่เกี่ยวด้วยธุรกิจติดต่อ กว้างขวางในวงสังคม มีเพื่อนฝูงมากอยู่เป็นนิจ เกี่ยวด้วยความรักมักไม่เลือก หรือพบกับความรักมากหน้าหลายตาอยู่เรื่อย ๆ คำย่อว่า "หัวใจสังคม"

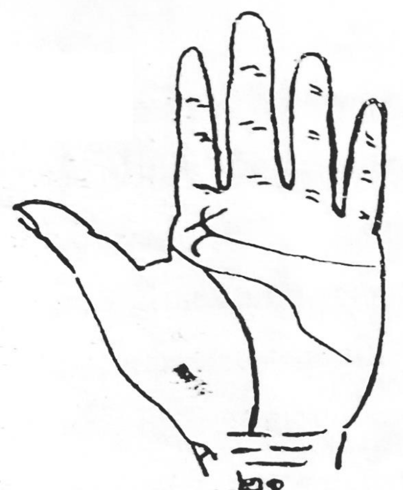
๑๘. เส้นหัวใจยาวพุ่งไปถึงเนินอารมณ์ เส้นหัวใจเส้นนี้ เมื่อพุ่งไป ถึงเนิน อารมณ์ แล้วปลายของเส้นหัวใจก็หักงอกลับมาทางตอนโคนของเส้นหัวใจนั้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อแรกกระทำกิจการอย่างใดไป ก็มักจะมีความเพียรพยายามเกิดขึ้นก่อน แต่ภายหลังเมื่อทำอะไรไปนาน ๆ ก็มักจะเกิดความท้อถอยขึ้นเสมอ เป็นคนทำงานจับจด การงานอย่างใดที่ต้องใช้เวลายาวนานทำไม่สำเร็จ เกี่ยวด้วยความรักมักท้อถอย เพราะกลัวว่าเมื่อได้คู่แล้วจะต้องเลี้ยงลูกเลี้ยงเต้าต่อไปอีก โดยมากไม่มีคู่ครองไปตลอดชีวิต หรือมีแล้วเลิกไปไม่มีอีกก็ได้ คำย่อว่า "หัวใจท้อถอย"

๑๙. เส้นหัวใจปลายพุ่งไปลงที่ช่องหมดเปลือง ตรงกลางของเส้นหัวใจเส้นนี้โค้งลงมากเกือบติดกับเส้นสมอง หรือติดกับเส้นสมองก็ได้ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มีความรักรวดเร็ว เป็นคนที่ตระหนี่ถี่เหนียว เห็นแก่ได้เห็นแก่ตัว ไม่ยอมเสียเปรียบผู้ใด เป็นคน ที่มีความ เพียรทั้งใน ด้าน การ งานและความรัก ไม่ยอมคบค้าสมาคมกับผู้อื่น เพราะกลัวจะหมดเปลือง นอกจากการคบนั้นจะทำประโยชน์ให้ตนเอง คอยแต่เอารัดเอาเปรียบผู้อื่นคิดเล็กคิดน้อยอยู่เป็นนิจ คำย่อว่า "หัวใจตระหนี่"

๒๐. เส้นหัวใจมีรูปเป็นเกาะอยู่ตรงที่ต่อระหว่างเนินสำคัญกับเนินเรื่องคู่ เกาะนี้จะเล็กหรือใหญ่ก็เหมือนกัน แต่เกาะใหญ่ให้ผลรุนแรงกว่าเกาะเล็ก แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มีความรักอ่อนไหวง่าย ไม่จริงจังในเรื่องความรักกับผู้ใด ปากพูดว่ารักแต่ใจจริงไม่ค่อยรัก มักสลัดตัดรักได้ง่าย ๆ หรือเห็นความรักเป็นเกมสนุก มักเห็นว่ากามารมณ์เป็นกีฬาอย่างหนึ่งเท่านั้น เป็นคนมากชู้หลายผัวหลายเมีย คบยาก คำย่อว่า "หัวใจรักไม่จริง"

๒๑

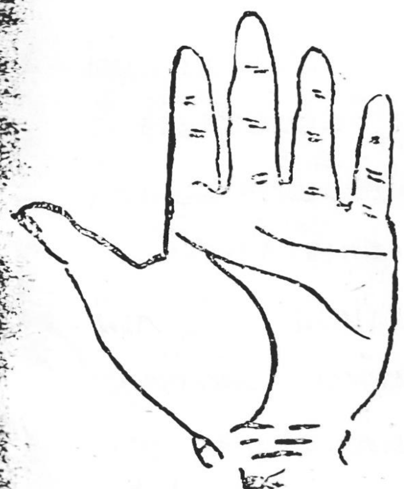
๒๑. เส้นหัวใจยาวพุ่งไปถึงเนินอารมณ์ ปลายของเส้นหัวใจเส้นนี้แตกออกเป็น ๒ ง่าม คือเส้นหัวใจเจ้าชู้เจ้าเสน่ห์ แต่ง่ามที่แตกขึ้นไปข้างบนมี เส้น อารมณ์ ทับอยู่บน เส้นหัวใจที่แตกขึ้นไปนั้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นตาม ธรรมดา เป็นคน ที่เจรจา ไพเราะเสนาะหู หรือมีท่าทางเป็นคนเจ้าชู้กรุ้มกริ่มใบหน้าอ่อนโยนน่ารักอยู่เสมอ แต่เป็นคนเจ้าอารมณ์เกินไป โมโหฉุนเฉียวโกรธง่าย ชอบพูดจาโบ้งเบ้งแบบคนที่มีโมโหจัด หรือพูดจากระโชกกระชากหยาบคายด้วยก็ได้ กระทำให้ความมีเสน่ห์นั้นลดน้อยไป คำย่อว่า "**หัวใจจ้าวเสน่ห์เจ้าอารมณ์**"

๒๒

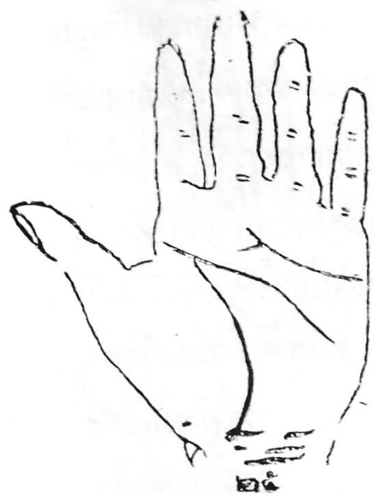
๒๒. เส้นหัวใจปลายพุ่งขึ้นไปหาเนินร้อนรน และไปขาดหายอยู่กลางเนินร้อนรนพอดี แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเรื่องเกี่ยวด้วยความรักมักได้รับความร้อนใจอยู่เสมอ มีผัวมีเมียผัวเมียมักเอาใจไปอื่น หรือถ้าเป็นหญิงเมื่อมีสามีก็มักเป็นเมียน้อยเขาเป็นต้น แต่คนที่มีหัวใจดังนี้จะเป็นคนที่มีญาณวิเศษบางสิ่งบางอย่างอยู่ในตัว สามารถจะพยากรณ์เหตุการณ์ หรือคาดคะเนเรื่องต่างๆ ล่วงหน้าได้แน่นอนต่าง ๆ ได้ไม่ค่อยผิดพลาด คำย่อว่า "หัวใจรักร้อนรน"

๒๓

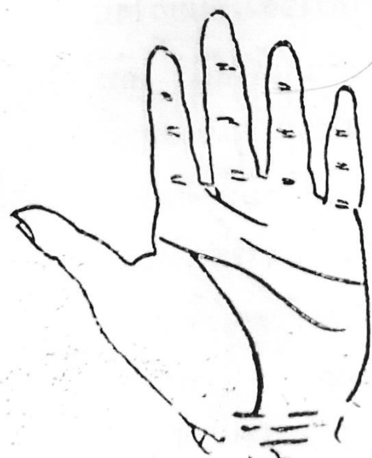
๒๓. เส้นหัวใจเส้นนี้ท่อนปลายจะพุ่งไปทางใดก็ตาม แต่เส้นหัวใจเส้นนี้มีเส้นแยกขึ้นไปหาเนินสำคัญอยู่เส้นหนึ่ง และมีเส้นตัดเส้นหัวใจที่แยก ขึ้นไปนั้นเป็นกากบาท ไขว้อยู่ด้วย แสดงว่า เจ้าของมือ นั้นจะมีชื่อ เสียง โด่งดังในการช่วยเหลือผู้อื่น เช่นเป็นแม่สื่อแม่ชักเป็นเฒ่าแก่สู่ขอติดต่อเกี่ยวกับความรักให้กับผู้อื่น และไม่ใช่จะช่วยเหลือผู้อื่นในเรื่องความรักเท่านั้น แม้ในเรื่องที่เกี่ยวด้วยกิจการงานต่าง ๆ ก็ชอบช่วยเหลือผู้อื่นด้วย คำย่อว่า "หัวใจช่วยเหลือ"

๒๔

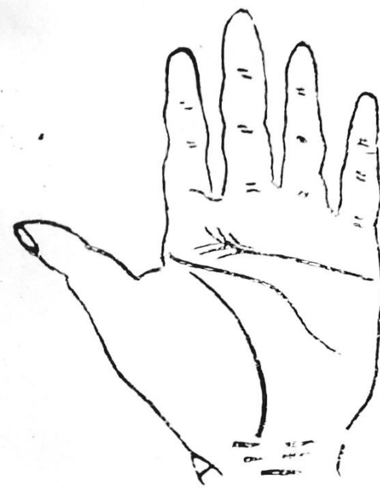
๒๔. เส้นหัวใจสั้นไปขาดหายอยู่ตรงกับเนินร้อนรน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนมีหัวใจสั้น มักมีนิสัยเหมือนเด็ก ๆ อารมณ์แจ่มใสยิ้มง่าย กิจการที่กระทำอยู่ไม่ค่อยคิดจะปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม สักแต่ว่ากระทำไปตามเรื่องตามราวไม่กระตือรือร้น เป็นคนไม่มีอารมณ์มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากระทบกระเทือนจิตใจก็ลืมง่าย หัวใจมักเป็นสุขไม่ทุกข์ร้อนไม่กระวนกระวาย จะมีกินหรือไม่มีกินก็ช่าง ความรักไม่ค่อยมี ถึงได้เสียกันก็ไม่ค่อยเอาใจใส่ ปล่อยคนรักไปตามเรื่องตามราว หาแต่ความสบายส่วนตัวเป็นที่ตั้ง คำย่อว่า "หัวใจรักสั้น"

๒๕

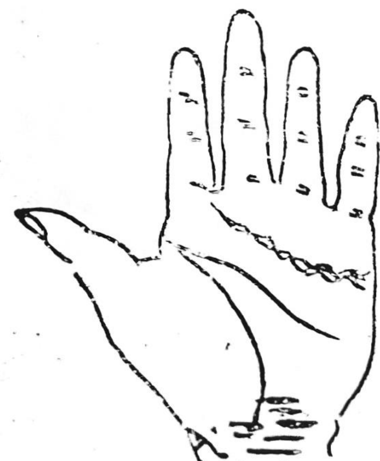
๒๕. เส้นหัวใจสั้นปลายแตกออกเป็นง่ามเหมือนง่ามหนังสติ๊กอยู่ตรงกับเนินร้อนรน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเรื่องความรักจะต้องอกหัก และก่อให้เกิดความร้อนอกร้อนใจอยู่เสมอ มักได้รับความระทมขมขื่นหรือถูกหลอกลวงเกี่ยวด้วยความรักอยู่เป็นนิจ เมื่อเกิดความรักขึ้นแล้ว คนรักมักสลัดตัดรักทอดทิ้งไปมีรักใหม่ เกี่ยวด้วยกิจการที่กระทำอยู่ก็เหมือนกัน เมื่อทำไปไม่นานเท่าใดก็มักเลิกทิ้งไปเสียบ่อย ๆ และมักไปทำงานใหม่อีกเรื่อย ๆ คำย่อว่า "หัวใจรักระทม"

๒๖

๒๖. เส้นหัวใจขาดหายอยู่ภายใต้เนินร้อนรน แต่มีเส้นเกียรติยศยาวอยู่ข้างบน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนไม่ค่อยมีความรัก ได้ผัวได้เมียแล้วมักทอดทิ้ง ไม่เอาใจใส่ในความรักนั้น โดยมากรักเกียรติยศยิ่งกว่าเพศตรงข้าม ถ้างานใดมีเกียรติยศมักชอบงานนั้น กิจการที่ทำอยู่ก็ไม่คิดจะปรับปรุงให้ดีขึ้น ทำแต่พอให้รอดตัวไปวันหนึ่ง ๆ เพื่อว่าเมื่อทำงานไปนาน ๆ เข้าก็จะได้เลื่อนยศขึ้นไปเรื่อย ๆ เท่านั้น คำย่อว่า "หัวใจสั้นรักเกียรติ"

๒๗

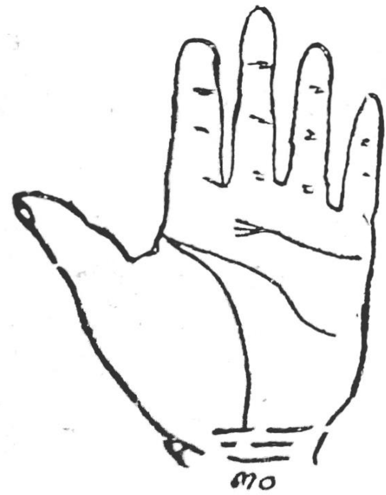
๒๗. เส้นหัวใจยาวปลายพุ่งไปหาเนินอารมณ์ ตอนปลายของเส้นหัวใจแตกออกเป็นรากไม้ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนมีอารมณ์ฟุ้งซ่านเกินไป คิดสิ่งหนึ่งสิ่งใดก็ไม่อยู่กับร่องกับรอย ไม่รู้จะเอาอย่างไรดี ประเดี๋ยวดีประเดี๋ยวร้าย เกี่ยวด้วยความรักมักยุ่ง เมื่อพบรักแล้วมักทอดทิ้งกันง่าย ๆ หรือเมื่อมีความรักแล้วก็จะเกิดความยุ่งยากลำบากตามมาทุกที ถ้าเส้นหัวใจหลาย ๆ เส้นนั้นเป็นเส้นบาง ๆ แสดงว่าเป็นแต่มีความคิดยุ่ง ๆ ถ้าเส้นที่แตกออกชัดมาก แสดงว่ามีการกระทำให้เกิดความยุ่งยากหลายสิ่งหลายอย่างด้วย คำย่อว่า "หัวใจยุ่งยาก"

๒๘

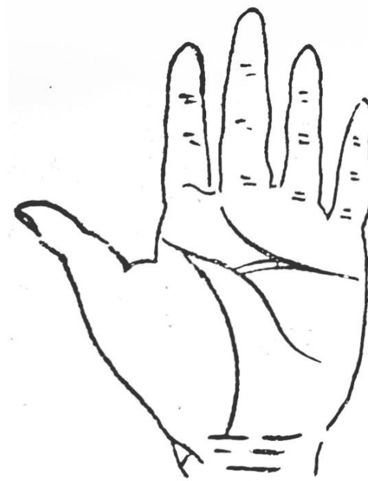
๒๘. เส้นหัวใจมีลักษณะเป็นเกาะเล็กเกาะน้อยไปตลอดเส้น หรืออย่างที่เรียกว่าหัวใจแตกออกเป็นลูกโซ่ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนหัวใจไม่ดี มักเป็นโรคหัวใจอ่อน หรือหัวใจฟุ้งซ่าน เป็นคนที่อ่อนแอไม่เข้มแข็ง ไม่ชอบกระทำกิจการที่ต้องใช้ความมานะพากเพียร มักท้อถอยในกิจการงานทุกชนิดอยู่เสมอ เกี่ยวด้วยความรักมักยุ่งยาก หรือเกิดเรื่องกระทบกระเทือนจิตใจเพราะความรักอยู่เรื่อย ๆ คำย่อว่า "หัวใจขี้โรค"

๒๙

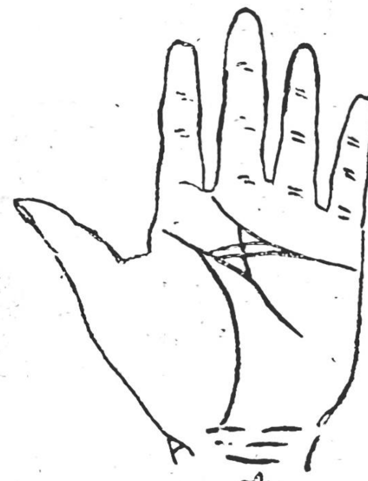
๒๙. เส้นหัวใจยาวไปถึงเนินอารมณ์ เส้นหัวใจเส้นนี้เมื่อยาวไปถึงเนินอารมณ์แล้ว ก็แตกออกเป็น ๒ ง่าม แต่ง่ามที่แตกออกนี้ ไม่เหมือนกับเส้นหัวใจเจ้าชู้เจ้าเสน่ห์ เพราะเส้นที่แตกออกไม่งอจนกลับหลัง แตกออกคล้าย ๆ จะเป็นรูปกรวยมากกว่า แต่ตอนปลายงอกลับหลังเพียงเล็กน้อย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มีความรักในคู่ครองของตนอย่างดูดดื่มอยู่เสมอ มักใช้ความรักนั้นอย่างไม่จืดจางห่างเหอยู่เป็นนิจ คือเมื่อจะออกจากบ้านทีหนึ่งจูบกอดกันหนหนึ่ง กลับมาก็จูบกอดรับขวัญกันอีก มักทำดังนี้อยู่เรื่อย ๆ ไม่จืดจาง คำย่อว่า "หัวใจรักเจ้าเสน่ห์"

๓๐

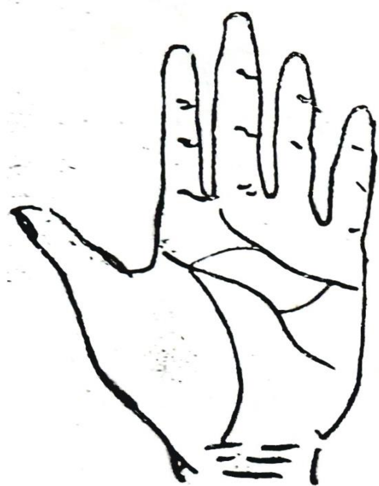
๓๐. เส้นหัวใจสั้นยาวไปถึงเนินร้อนรน แล้วขาดหายไป ตอนปลายของเส้นหัวใจแตกออกเป็นหลาย ๆ เส้น แต่เส้นที่แตกออกนี้แตกออกสั้น ๆ ไม่ยาวนัก แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่ไม่ค่อยมีความรักจริงจังกับผู้ใด ส่วนที่คิดว่าจะรักใครนั้นก็คิดอยู่บ้าง แต่ไม่ทราบว่าจะรักใครดี เพราะเห็นคนโน้นก็ดีคนนี้ก็ดี หรือคนโน้นก็ไม่ค่อยดีคนนี้ก็ไม่ค่อยจะดีไปเสียหมด หรือเป็นคนที่มีความรักจับจดไม่จริงจังกับใคร ในเรื่องการงานก็เหมือนกัน ทำการงานอย่างใดอยู่มักเปลี่ยนใจเลิกไปง่าย ๆ เมื่อไปทำงานอื่นแล้วก็เปลี่ยนอีก คำย่อว่า "หัวใจรักไถเถ"

๓๑

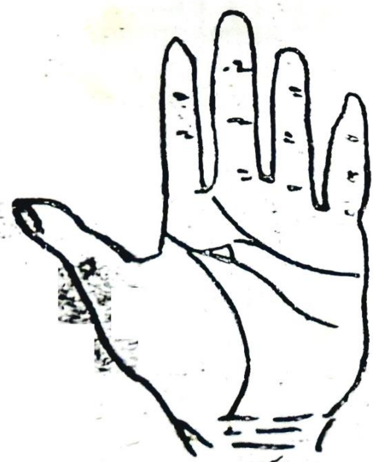
๓๑. เส้นหัวใจเส้นนี้จะเกิดขึ้นเป็นรูปใดก็ตาม ตอนกลางของเส้นหัวใจแยกออกเป็น ๒ เส้น และเส้นที่แยกออกทั้ง ๒ เส้นนี้พุ่งไปชนอยู่กับเส้นสมองในตอนกลางทั้ง ๒ เส้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มี ๒ หัวใจอยู่เสมอ คือเมื่อได้คู่แล้วก็จะได้อีก หรือมีคู่ ๒ อยู่เรื่อยๆ ส่วนกิจการที่ทำนั้นก็จะกิจมีการที่เป็นอาชีพไม่น้อยกว่า ๒ อย่างหรือ ๓ อย่างอยู่เสมอด้วย คำย่อว่า "หัวใจรักคู่"

๓๒

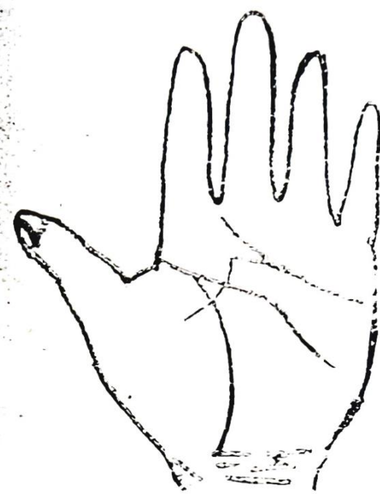
๓๒. เส้นหัวใจเส้นนี้จะเกิดขึ้นเป็นรูปใดก็ตาม แต่ทางตอนกลางของเส้นหัวใจมีเส้นแยกลงไปหาเส้นสมองเป็น ๒ เส้น เส้นที่แยกลงไปทั้ง ๒ เส้นนี้ไปผ่านเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นมาจากเส้นสมองทั้ง ๒ เส้นมีลักษณะเป็นกากบาทอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีคู่ ๒ อยู่เป็นนิจ และชีวิตจะต้องพบอุปสรรคเกี่ยวด้วยคู่นั้นอยู่เสมอ เพราะการได้คู่ ๒ นั่นเองจะกระทำให้ทรัพย์สินสมบัติเสียหายอยู่เรื่อย ๆ เส้นวาสนาที่มีเส้นตัด ๒ เส้นบนเส้นสมองนี้เป็นเครื่องหมายของหมอยาหรือหมอดูด้วย คำย่อว่า "หัวใจรักคู่มีอุปสรรค"

๓๓

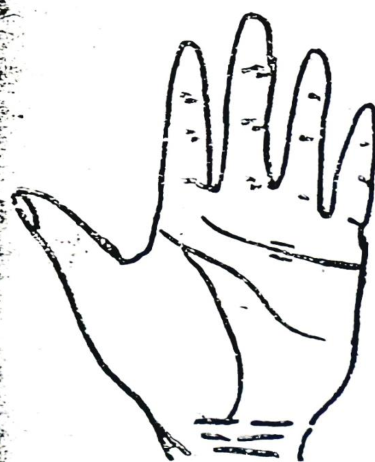
๓๓. เส้นหัวใจท่อนทางปลายโค้งลงไปหาเส้นสมองตอนทางโคน และมีเส้นสมองท่อนทางปลายกระดกขึ้นไปหาเส้นหัวใจตอนทางโคนเช่นเดียวกัน มองดูไกล ๆ มีลักษณะเหมือนรูปเกาะใหญ่ทับอยู่บนเส้นสมอง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นกามารมณ์เป็นโรคสมอง คือจะมีหัวใจที่ต้องการกามารมณ์อยู่เป็นนิจ ถ้าเป็นชายจะมีคู่หลายคน หรือเที่ยวผู้หญิงสำส่อนอยู่เสมอ ถ้าเป็นหญิงก็จะเป็นคนเที่ยวคนหาเงิน หรือมีคู่หลายคนสำส่อนเช่นเดียวกัน ถ้ายิ่งมีเส้นโรคประสาทสมองตัดผ่านอยู่ภายใต้เส้นสมองหลาย ๆ เส้นด้วยแล้ว กามารมณ์จะรุนแรงยิ่งขึ้น คำย่อว่า "หัวใจกามารมณ์"

๓๔

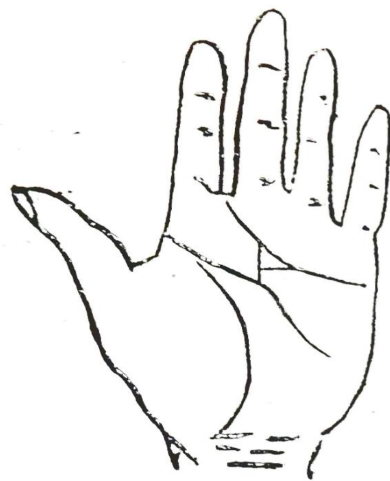
๓๔. เส้นหัวใจแยกลงมาหาเส้นสมองเป็นเส้นสั้น ๆ และมีเส้นเป็นรูปสามเหลี่ยมอยู่บนเส้นสมองนั้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นชอบกระทำกิจการที่หนักสมองหรือหนักใจอยู่เสมอ เมื่อวัดเส้นวาสนาไปตกลงบนเส้นรูปสามเหลี่ยมนั้นในอายุใด จะบังเกิดความเสียหายขึ้นหนหนึ่ง เกี่ยวด้วยความรักมักจะมีแต่เรื่องหนักใจหนักสมองอยู่เป็นนิจ เพราะคนรักนั้นมักขัดแย้งกันอยู่เรื่อย ๆ ปรองดองกันไม่ได้แต่สักเรื่องเดียว คำย่อว่า "หัวใจรักหนักสมอง"

๓๕

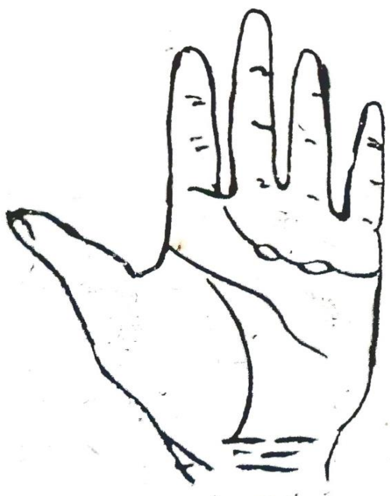
๓๕. เส้นหัวใจท่อนทางปลายแตกออกแล้วหักพับลงมาบนเส้นสมอง ผ่านเส้นสมองลงมาแล้วตัดผ่านเส้นชีวิตไปหมดที่เนินตุ๊ด หรือเนินครอบครัวก็ได้ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเรื่องเกี่ยวด้วยความรักมักจะทำให้ช้ำใจอยู่เป็นนิจ คือคนรักมักนอกใจไปมีรักอื่น ถ้าเส้นหัวใจที่หักพับลงมานั้นเกิดขึ้นเป็น ๒ เส้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นมีคู่ครองหรือคนรักกี่คน ก็จะต้องทิ้งร้างกันไปหมดทั้งสิ้น เพราะเส้นนั้นอยู่ในโค๊ตชีวิต คำย่อว่า "หัวใจรักอกหัก"

๓๖

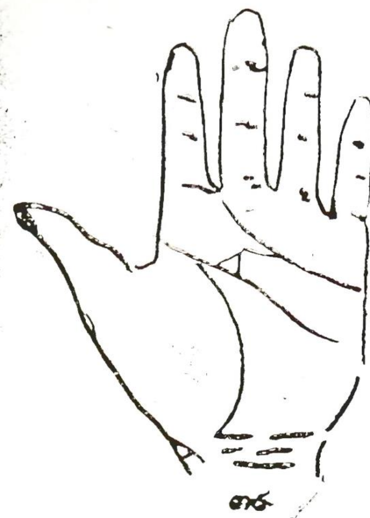
๓๖. เส้นหัวใจเส้นนี้จะมีรูปร่างเป็นอย่างไรก็ตามแต่ตอนกลางของเส้นหัวใจ เกิดมีเส้นแอบกลายเป็นเส้นคู่ขึ้นในตอนใด (ทำการวัดตามแบบวัดเส้นหัวใจ) แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเกิดมีคู่ ๒ ขึ้นในระยะนั้น หมายถึงว่าถ้าเป็นชายจะต้องมีคู่ขึ้นอีกคนหนึ่ง ถ้าเป็นหญิงก็จะต้องมีคู่ขึ้นในระยะนั้นเช่นเดียวกัน (หมายถึงมีชู้) ถ้าเส้นที่แอบนั้นเกิดแอบขึ้นเป็น ๒ เส้น ก็จะเกิดมีคู่ที่เดียวขึ้นอีก ๒ คน รวมทั้งคู่เดิมก็จะเป็น ๓ คนด้วยกัน คำย่อว่า "หัวใจรักซ้อน"

๓๗

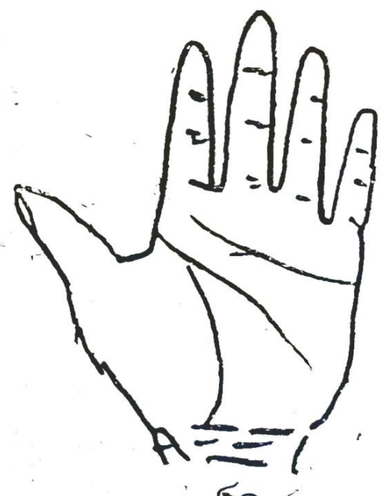
๓๗. เส้นหัวใจเส้นนี้ตลอดเส้นจะเกิดขึ้นเป็นรูปใดก็ตาม แต่ตอนกลางของเส้นหัวใจมีเส้นแยกลงไปชนกับเส้นวาสนา ซึ่งเกิดขึ้นจากเส้นสมอง กระทำให้เกิดเป็นรูปสามเหลี่ยมขึ้นภายใต้เส้นหัวใจนั้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นความรัก หรือเพศตรงข้ามจะเป็นผู้อุปถัมภ์ค้ำชู หมายถึงจะได้ผัวได้เมียที่ดี เมียหรือผัวนั้นจะช่วยกระทำกิจการต่าง ๆ ให้ได้รับความสะดวกสบายอยู่เสมอ ตอนที่เส้นหัวใจแยกลงมาชนเส้นวาสนาบนเส้นสมองนั้น เป็นตอนที่จะได้คู่หรืออย่างน้อยก็มีคนที่เป็นเพศตรงข้ามเข้ามาอยู่ในบ้านเรือนของตน (ต้องวัดตามหลักวัดเส้นวาสนา) คำย่อว่า "หัวใจรักอุปถัมภ์"

๓๘

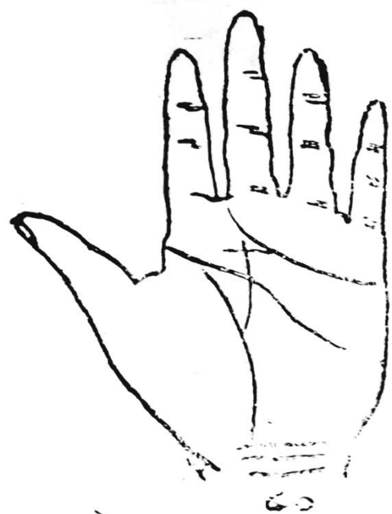
๓๘. เส้นหัวใจเส้นนี้จะมีรูปร่างเป็นอย่างไรก็ตาม แต่ตอนกลางของเส้นหัวใจกลายเป็นเกาะขึ้นเกาะเดียวหรือ ๒—๓ เกาะก็ได้ ให้วัดดูว่าเกาะนั้นตกอยู่ในอายุเท่าใด (ใช้วัดตามแบบมาตรฐานการวัดเส้นหัวใจ) แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเรื่องความรักจะทำให้เดือดร้อนขึ้นในระยะนั้น คือผัวเมียคู่รักจะเกิดการแตกแยกกัน หรืออาจจะตายจากกันก็ได้ ถ้ามีเกาะเดียวจะเกิดขึ้นครั้งเดียว ถ้ามี ๒ หรือ ๓ เกาะก็จะมีเรื่องเดือดร้อนเกี่ยวด้วยความรัก ๒ หรือ ๓ ครั้ง เท่า ๆ กับจำนวนเกาะนั้น

๓๙

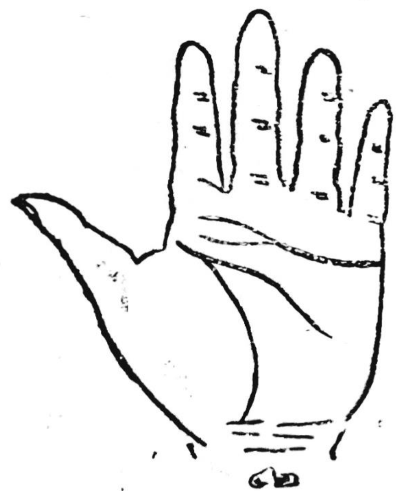
๓๙. เส้นหัวใจเส้นนี้จะเกิดขึ้นเป็นรูปใดก็ตาม แต่ตอนกลางมีเส้นแยกออกมา แล้วหักพับลงไปเป็นครึ่งของเกาะ คร่อมอยู่บนเส้นสมองด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเกิดความเดือดร้อนลำบาก เกี่ยวด้วยความรักอย่างรุนแรงในระยะนั้น ทำให้หนักสมองมึนงงจนไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรดี (ถ้าต้องการทราบว่าระยะที่เกิดความเดือดร้อนนั้นจะเกิดขึ้นในอายุใด ให้ใช้วิธีวัดตามหลักการวัดเส้นหัวใจ)

๔๐

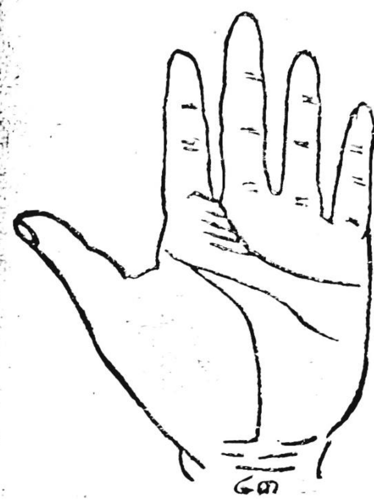
๔๐. เส้นหัวใจยาวแต่มีเส้นแตกออกเป็นง่ามตรงกับเนินร้อนรน เส้นที่แตกออกนี้ถ้าแตกออกแต่เพียงเล็กน้อย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเกิดความช้ำใจเกี่ยวด้วยเรื่องหลายสิ่งหลายอย่างอยู่เสมอ ถ้าเส้นที่แตกออกนั้นเป็นเส้นใหญ่มากเห็นได้ชัดเจน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะต้องช้ำใจเกี่ยวด้วยความรักอยู่เป็นนิจ ถ้าเส้นที่แตกออกเป็นง่ามเล็ก ๆ รักใครชอบใครก็ต้องช้ำใจเสมอ โดยมากคนที่รักชอบนั้นทำให้เสียหายด้วย คำย่อว่า "หัวใจรักช้ำใจ"

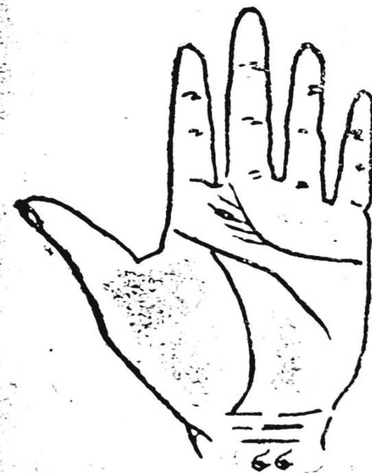
๔๑. เส้นหัวใจเส้นนี้จะเกิดขึ้นเป็นรูปใดก็ตาม แต่ตอนกลางของเส้นหัวใจตรงกับเนินร้อนรนแตกออกเป็นง่าม และมีเส้นวาสนาขึ้นจากเส้นชีวิต พุ่งมาตัดเส้นที่แยกออกจากเส้นหัวใจกลายเป็นกากบาทอยู่ด้วย แสดงว่าในระยะชีวิตตอนนั้น (ตอนที่เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต ใช้มาตรการการวัดแบบการวัดเส้นชีวิต) จะเกิดความโศกเศร้าเกี่ยวด้วยความรักอย่างใหญ่หลวง ความโศกเศร้าที่เกิดขึ้นนี้จะเกิดขึ้นเนื่องจากผัวตาย เมียตายหรือลูกตายก็ได้ คำย่อว่า "หัวใจรักโศกเศร้า"

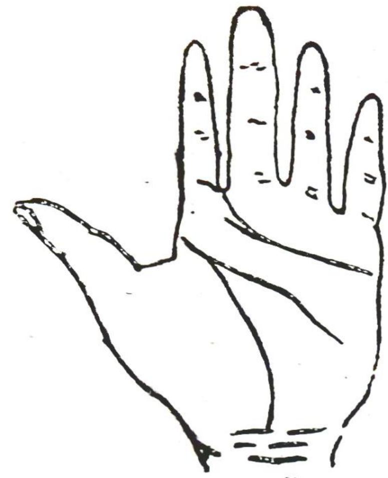
๔๒. เส้นหัวใจตอนทางปลายพุ่งไปหาเนินอารมณ์ และตอนปลายของเส้นหัวใจเส้นนี้แยกออกเป็นรูปง่าม มีลักษณะคล้าย ๆ เกาะ (คือถ้าตอนปลายของเส้นหัวใจจดกันเข้า จะกลายเป็นรูปเกาะอย่างชัดเจน) แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะได้เสียกันกับเพศตรงข้าม และภายหลังเมื่อตั้งท้องขึ้นแล้วจึงจะได้แต่งงานกัน เส้นนี้อาจจะ ปรากฏบน มือหญิง หรือชาย ก็ได้ ถ้าปรากฏบนมือหญิงหมายถึงตั้งท้องมา แล้วจึงได้ เต่งงาน ถ้าเกาะนั้นใหญ่ แสดงว่าท้องกับคนหนึ่งแล้วมาแต่งงานกับอีกคนหนึ่ง ถ้าเส้นนี้ปรากฏบนมือชายแสดงว่าได้คู่จนท้องแล้ว จึงได้แต่งงานกับคู่นั้น คำย่อว่า "หัวใจรักอุบาทว์"

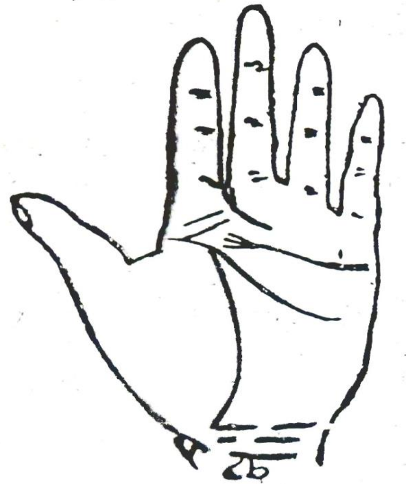
๔๓. เส้นหัวใจปลายพุ่งไปหาช่องหมดเปลือง และตอนปลายของเส้นหัวใจเส้นนี้แตกออกเป็นหลาย ๆ เส้น พุ่งไปหาเนินอารมณ์ทุก ๆ เส้นด้วยอาจจะเป็น ๓–๔ เส้น หรือ ๕–๖ เส้นก็ได้ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีความรักหลายใจเกินไป พอเห็นถึงก็รักทันทีโดยไม่เลือกชั้นวรรณะ มักเห็นความรักเป็นเกมสนุกไม่จริงจังกับใคร ถ้าเป็นชายจะมีคู่หลายคนแล้วทิ้งไปทุกคน ถ้าเป็นหญิงส่วนใหญ่จะต้องเป็นหญิงคนเที่ยว คนหาเงิน ถ้าไม่ถึงขนาดนั้นก็จะเป็นคนที่ชอบประกอบกามกิจกับผู้อื่นสำส่อนมากเกินไปจนไม่รู้ว่าใครเป็นใคร คำย่อว่า "หัวใจรักไม่เลือก"

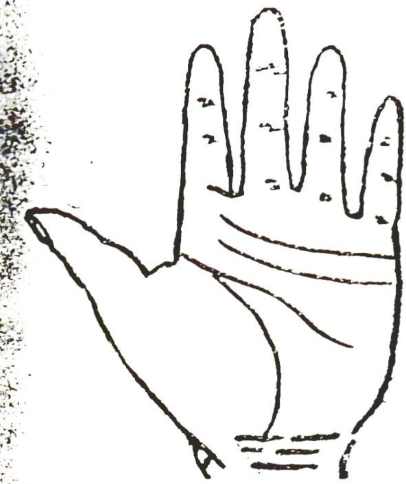
๔๔. เส้นหัวใจตอนทางปลายแยกออกไปหาเนินอารมณ์หลายๆ เส้น เหมือนกับเส้นหัวใจรักไม่เลือกที่กล่าวแล้ว แต่เส้นหัวใจที่แตกออกบางเส้นในมือนี้มีเกาะอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนรักไม่เลือก เป็นคนที่เห็นความรักเป็นเกมสนุกอยู่เสมอ แต่ในจำนวนคนรักหลาย ๆ คนนั้น บางคนก็รักกันเพื่อสนุกจริง ๆ แต่บางคนก็ทำท่าว่ารักเขาเอามาต้มมาลวง เพื่อเอาทรัพย์สินของคนรักนั้นมาใช้สอย คำย่อว่า "หัวใจรักไม่เลือกชั่วร้าย"

๔๕. เส้นหัวใจแตกออกเป็นง่ามเหมือนภาพ ส่วนใหญ่ของเส้นหัวใจที่แตกออกเป็นง่ามตามแบบนี้ เส้นที่อยู่ข้างบนพุ่งไปหาช่องหมดเปลือง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีความรักไวไฟ คือบางทีพบกันยังไม่ทันรู้จักชื่อกันก็ได้เสียกันแล้ว คนที่มีเส้นหัวใจรักไวไฟแบบนี้ การกระทำกิจการต่าง ๆ มักเป็นคนที่ประณีตบรรจง จัดเสื้อผ้าบ้านช่องเป็นระเบียบ เรียบร้อย สะอาดสะอ้าน อยู่เสมอ หรือเป็นคนติ๋ม ๆ น่ารัก แต่ถ้าเส้นหัวใจรักไวไฟเกิดขึ้นทั้ง ๒ มือ จะเป็นคนที่มากชู้หลายเมียจนเสียชื่อเสียง คำย่อว่า "หัวใจรักไวไฟ"

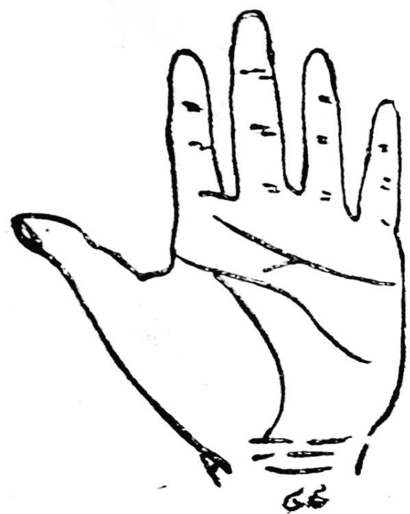
๔๖. เส้นหัวใจสั้นปลายแตกออกเป็นเส้นเล็ก ๆ อยู่บนเนินร้อนรน มีเส้นเกียรติยศยาวอยู่ข้างบน และมีเส้นอารมณ์พุ่งไปหาเส้นเกียรติยศนั้นอีกทอดหนึ่งด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นมีความคิดอยู่เสมอว่า ตนเองจะต้องแต่งงานกับคนใดคนหนึ่งให้มีเกียรติยศหรือมีชื่อเสียงอยู่เรื่อย ๆ แต่ในเรื่องความรักกลับไม่รู้ว่าจะรักใครดี มักมีหัวใจไม่แน่นอนในความรัก ในส่วนการงานก็เหมือนกันกลายเป็นคนจับจด มักทดลองกระทำกิจการหลายอย่างหลายชนิดอยู่เสมอ หรือเปลี่ยนงานบ่อย ๆ ก็ได้ คำย่อว่า "**หัวใจรัก**เพ้อฝัน"

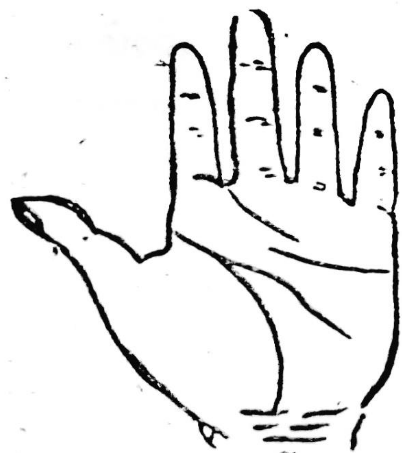
๔๗. เส้นหัวใจเกิดขึ้นซ้อนกันเป็น ๒ เส้น และเส้นหัวใจเส้นนี้ยาวไปถึงเนินอารมณ์ทั้ง ๒ เส้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่จะมีความสุขที่สุดในชีวิต เกี่ยวด้วยความรักมักจะพบแต่ความรักที่ดีมีชื่อเสียง ความเป็นอยู่จะสงบสุข ไม่มีอันตรายใด ๆ มาแผ้วพาน กิจการอาชีพที่ทำอยู่จะดำเนินขึ้นไปสู่ฐานะที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ผู้คิดร้ายทำไม่สำเร็จ ป้องกันอันตรายที่มาจากสารทิศต่าง ๆ ได้รอบด้าน คำย่อว่า "หัวใจชั้นสูง"

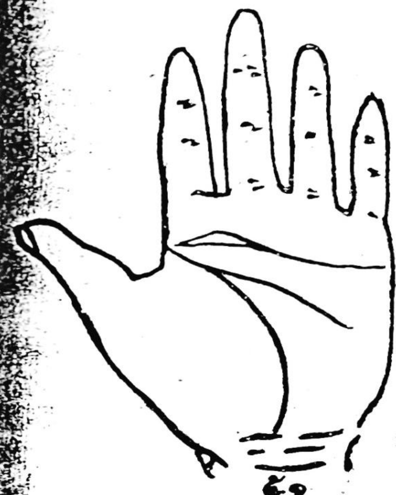
๔๘. เส้นหัวใจสั้นยาวมาถึงเนินสำคัญหรือเนินร้อนรนก็ได้ เส้นหัวใจเส้นนี้มีลักษณะโค้งคล้าย ๆ กับเส้นกามารมณ์ด้วย แสดงว่าเจ้าของ มือนั้นเป็น คนที่ไม่มี ความ รัก มีแต่กามารมณ์ เป็นคนไม่มีความคิดที่จะกระทำกิจการต่าง ๆ ให้ดีขึ้น มักปล่อยให้ชีวิตล่องลอยไปตามอารมณ์ เป็นคนค่อนข้างจะเกียจคร้านเบื่อการเบื่องานอยู่เสมอ เรื่องความรักมักไม่เอาใจใส่ไม่มีความรักแท้ ได้เสียเป็นผัวเมียกันเอาแต่เพื่อบำบัดความใคร่แต่อย่างเดียว จากนั้นคนรักจะเป็นอย่างไรก็ช่าง คำย่อว่า "หัวใจเกียจคร้าน"

๔๙

๔๙. เส้นหัวใจยาวพุ่งไปหาเนินอารมณ์ เส้นหัวใจ เส้นนี้มี เส้นแตก ออก เป็นง่าม ใหญ่ เหมือนง่ามหนังสติ๊ก อยู่ภายใต้เนินร้อนรนด้วย แสดงว่าเจ้าของ มือนั้น ความรักจะ ต้องอกหัก หรือความรักจะต้องระทม แต่คนที่มีเส้นหัวใจ ดังนี้ ภายหลังเมื่อความรักระทมหรืออกหัก แล้ว ก็มีความพยายามที่จะหารักใหม่ที่ดีกว่า รักเก่าขึ้นไปอีก และเมื่อได้พบรักในภายหลัง รักที่พบนั้นจะเป็นรักแท้รักยืดเยื้อยืนนาน ไม่รักระทมต่อไปอีกหรือในชีวิต จะต้องพบกับรักระทมและรักแท้ทั้ง ๒ อย่าง คำย่อว่า "รักระทมพยายาม"

๕๐

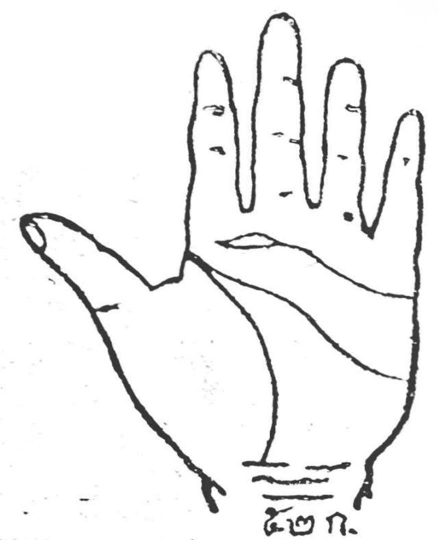
๕๐. เส้นหัวใจขาดท่อนอยู่บนเนินร้อนรน ตอนทางปลายที่ขาดอยู่นั้นพุ่งไปหาช่องหมดเปลืองอีกทอดหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่กระทำกิจการ อย่างหนึ่งอย่างใดไม่มั่นคงและยืนนาน มักมีการเปลี่ยนแปลงในการงานที่ทำอยู่เสมอ ๆ แม้จะสร้างสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นไว้ ภายหลังก็จะต้องขายไปเสียเรื่อย ๆ ส่วนความรักนั้นเล่าก็จะสลัดตัดรักได้ง่าย ๆ ไม่อาลัยใยดีในความรักนั้น จึงมักเป็นคนที่มากผัวหลายเมียอยู่เป็นนิจ คำย่อว่า "หัวใจรักเปลี่ยนแปลง"

๕๑

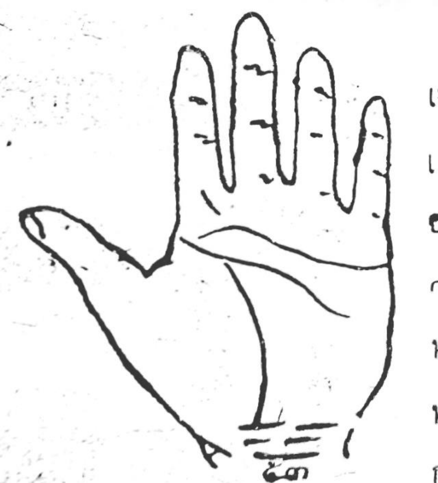
๕๑. เส้นหัวใจยาวพุ่งไปหาเนินอารมณ์ ตอนปลายของเส้น หัวใจเส้นนี้ ทำรูป เข้าเป็นรูปสามเหลี่ยมอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่เจรจาไพเราะเสนาะหูอยู่เสมอ เป็นคนที่พูด แล้วกระ ทำให้ ผู้ที่ ฟังรู้ สึกเย็นใจ อยู่เป็นนิจ กิจการที่กระทำทุก ๆ ชนิดจะสำเร็จได้ด้วยคำพูดที่ดีนั้น และจะเป็นที่รักใคร่ของคนทั่วไป เป็นคนที่เข้าสมาคมได้ทุกชั้นไม่เคอะเขิน ส่วนเรื่องที่เกี่ยวด้วยความรักนั้นเล่า คนรักก็มักจะไม่ทอดทิ้ง เพราะคนรักจะชอบใจในคำพูดที่หวานหูอยู่เสมอ คำย่อว่า "หัวใจพูดเพราะ"

๕๒

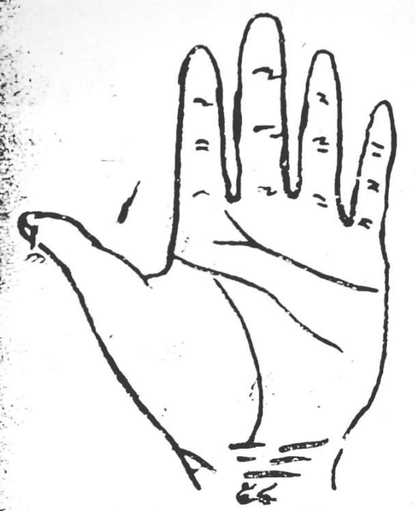
๕๒. เส้นหัวใจสั้นไปขาดหายอยู่บนเนินร้อนรน เส้นหัวใจเส้นนี้มีรูปเป็นสามเหลี่ยมอยู่ที่ปลายด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มีหัวใจสั้น ไม่ค่อยมีความคิด มักเป็นคนที่ชอบพูดชอบเจรจาอยู่เป็นนิจ แต่สิ่งที่เจ้าของมือนี้พูดไปแล้ว ผู้ฟังก็จะรู้ สึกร้อนอกร้อนใจอยู่เรื่อย ๆ เพราะ ผู้พูดชอบ พูดอย่างรวน ๆ หรือกวนโทสะผู้ อื่นอยู่เสมอก็ได้ เรื่องเกี่ยวกับความรักมักจะแตกแยกกัน หรืออยู่กับคนรักอย่างชนิดที่จะหาความสุขได้ยาก เนื่องจากจะต้องมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่มิได้ขาด คำย่อว่า "หัวใจชอบรวน"

๕๒ ก.

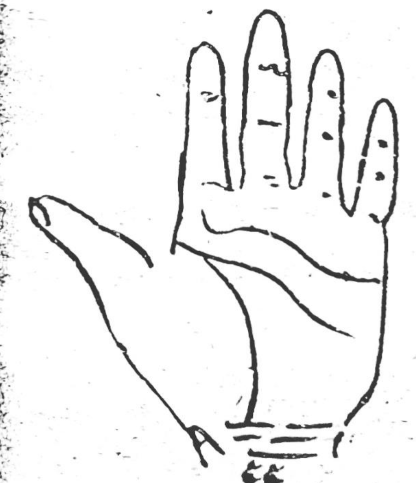
๕๒. ก. เส้นหัวใจยาวไปถึงเนินอารมณ์ เส้นหัวใจเส้นนี้มีรูปเป็นสามเหลี่ยมอยู่ทางปลายด้วย แต่รูปสามเหลี่ยมที่ปลายของเส้นหัวใจเส้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปเกาะมากกว่ารูปสามเหลี่ยม แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนช่างพูดช่างเจรจาอยู่เสมอ และเมื่อพูดไปแล้วคนที่ได้ฟังก็ชอบอกชอบใจเสมอด้วย แต่เรื่องที่เจ้าของมือนั้นชอบพูดมักจะพูดแต่เรื่องที่หยาบโลนสัปดน หรือพูดแต่เรื่องที่เกี่ยวกับกามารมณ์ หรือเกี่ยวด้วยทางเพศยิ่งกว่าเรื่องอื่น ๆ นอกจากชอบพูดแล้วเจ้าของมือก็มักจะชอบปฏิบัติในเรื่องที่เกี่ยวกับกามกิจอย่างสกปรกลามกอยู่เสมอด้วย คำย่อว่า "หัวใจชอบพูดสกปรก"

๕๓

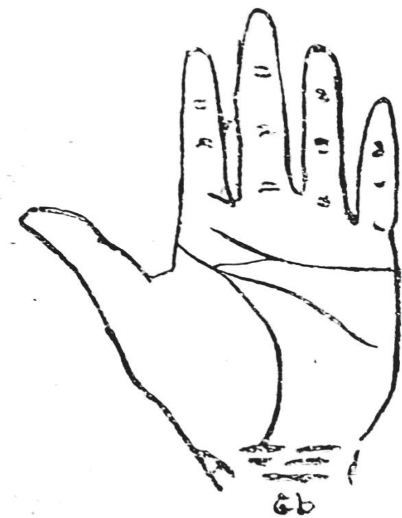
๕๓. เส้นหัวใจยาวไปถึงเนินอารมณ์แล้วโค้งลงไปบนเส้นสมองตอนทางโคน แต่มีเส้นอารมณ์อีกเส้นหนึ่งพุ่งขึ้นไปหานิ้วอารมณ์อยู่ข้างบนเส้นหัวใจที่โค้งลงมานั้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีความรักโง่ซื่อ หรือหมายถึงเซ่อด้วย แต่เมื่อตัวของเจ้าของมือซื่อหรือเซ่อแล้วยังอวดดีต่อไปอีก คือสิ่งใดที่ตนกระทำอย่างเซ่อ ๆ ผิด ๆ อยู่นั้นแต่ก็ยังพยายามกระทำในสิ่งนั้น ๆ อยู่เรื่อย ๆ ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้น คำย่อว่า "หัวใจเซ่อพยายาม"

๕๔

๕๔. เส้นหัวใจแตกออกเป็นง่ามอยู่บนเนินอารมณ์ หรือเนินร้อนรนก็ได้ ง่ามที่แตกออกนี้มีลักษณะยาวเป็นรูปกรวย และง่ามทั้งสองเส้นนี้ยาวออกไปเท่า ๆ กัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีหัวใจไม่เข้าเรื่อง คือคิดจะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ก็มักกระทำแต่ในสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์กับตนเองและผู้อื่น ชอบกินเหล้าเมายาสูบกัญชางอมแงม การใช้เงินทองก็ไม่เป็นเรื่องเป็นราว งานการทำบ้างไม่ทำบ้างไปตามอารมณ์ คำย่อว่า "หัวใจไม่เข้าเรื่อง"

๕๕

๕๕. เส้นหัวใจยาวพุ่งไปถึงเนินอารมณ์ แต่เส้นหัวใจเส้นนี้ก่อนที่จะพุ่งไปถึงเนินอารมณ์นั้น ได้โค้งลงไปก่อนแล้วจึงกระดกขึ้นมาปลายพุ่งไปหาเนินอารมณ์อีกทอดหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อกระทำกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดไปแล้ว ไม่ช้าก็จะเกิดความท้อถอยขึ้นเสมอ ภายหลังจึงเกิดความมานะพยายามต่อไปอีก แต่ไป ๆ ก็ท้อถอยอีกสลับกันไปดังนี้อยู่เรื่อย ๆ เรื่องเกี่ยวด้วยความรักไป ๆ ก็ชักเบื่อหน่ายทอดทิ้งกันไป แต่ไม่ช้าก็ไปรักอีก คำย่อว่า "หัวใจรักเบื่อหน่าย"

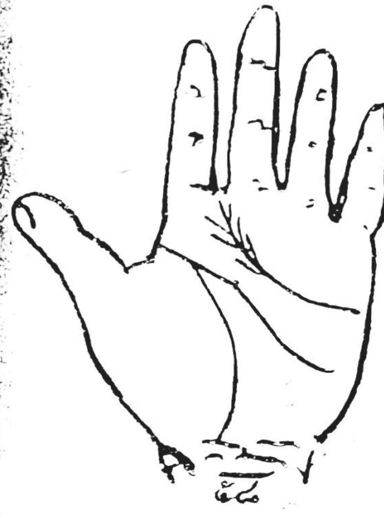
๕๖

๕๖. เส้นหัวใจแตกออกเป็นง่ามเหมือนรูปกรวยตรงกับเนินร้อนรน แง่หนึ่งของเส้นหัวใจที่แตกออกเป็นง่ามนั้น ง่ามล่างลงมาชนกับเส้นชีวิตตอนทางโคนด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคน ที่ใช้ทั้ง ชีวิตและ ความ คิด ไม่เข้าเรื่องรุนแรงกว่าเส้นหัวใจไม่เข้าเรื่องที่กล่าวมาแล้ว มักเที่ยวเตร่ไม่ค่อยทำกิจการงาน ให้เป็นหลักแหล่ง [หรือกินเหล้าเมายาอยู่ทุกค่ำเช้า เป็นคนที่สร้างตัวเองไม่สำเร็จ จะกระทำกิจการอย่างใดให้เป็นปึกแผ่นก็ไม่ได้ คำย่อว่า "หัวใจไม่เข้าเรื่องรุนแรง"

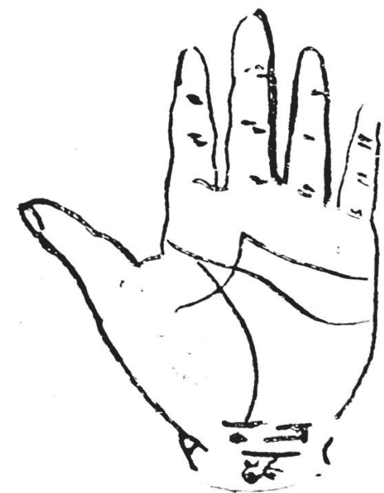
๕๗

๕๗. เส้นหัวใจ ยาวไป ถึงเนิน อารมณ์ตอน ปลายแตก ออกเป็น หลาย ๆ เส้น อยู่ ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีความพยายามเกินไป ชอบกระทำกิจการหลาย ๆ อย่างจับจด ผลสุดท้ายกิจการที่ กระทำนั้น เอาดี ไม่ได้แต่สักอย่างเดียว เรื่องความรักชักจะยุ่ง มักเกิดความรักพร้อม ๆ กันหลาย ๆ คน ไม่แน่นอนว่าจะเอาคนไหน ผลสุดท้ายมักเหลวไม่ได้ใครเลย มักเกิดความยุ่งยากลำบากขึ้นกับจิตใจหาความสงบสุขได้ยาก คำย่อว่า "หัวใจพยายามหลายใจ"

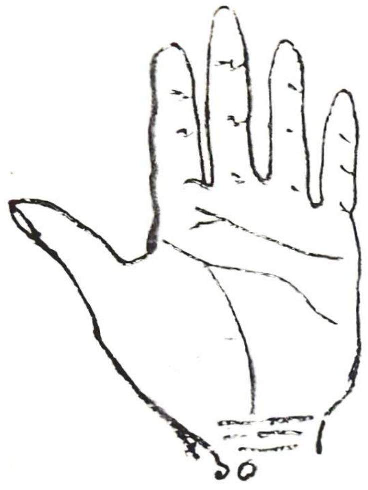
๕๘

๕๘. เส้นหัวใจพุ่งไปลงที่ช่องหมดเปลืองตอน ปลาย ของเส้น หัวใจ เส้นนี้แตก ออก เป็นหลาย ๆ เส้นเหมือนรากไม้ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่กระทำกิจการต่าง ๆ ด้วยความขยันขันแข็งอยู่เสมอ และเป็นคนที่ใช้จ่ายหมดเปลืองอยู่เป็นนิจ มักกระทำกิจการหลาย ๆ อย่างพร้อม ๆ กันทำให้เอาดีไม่ได้ ส่วนความรักมักยุ่งยากอยู่เป็นนิจหรือมีคู่หลายคน และคู่นั้นจะก่อให้เกิดเรื่องชุลมุนวุ่นวายอยู่เสมอก็ได้ คำย่อว่า "หัวใจยุ่งยาก"

๕๙

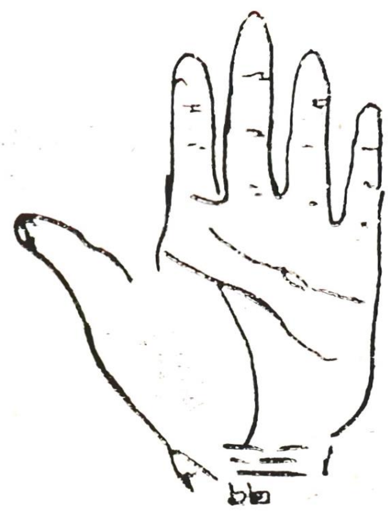
๕๙. เส้นหัวใจสั้นพุ่งไปหยุดอยู่ภายใต้เนินร้อนรน แล้วหักพับลงมาบนเส้นสมองและตัดเส้นสมอง ไปหมดอยู่ที่เนินครอบครัวหรือเนินคุดันก็ได้ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกี่ยวด้วยความรักมักโศกเศร้า และช้ำใจไปตลอดชีวิต เพราะคนรักนั้นตายจากไป หรือคนรักหนีไปเป็นอื่น ตัวเองต้องเลี้ยงดูลูกน้อยอยู่เดียวดาย คำย่อว่า "หัวใจรักอกหัก"

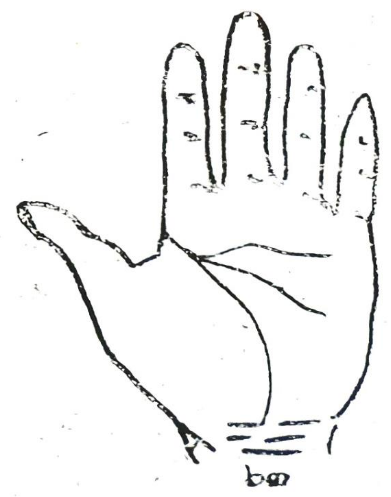
๖๐. เส้นหัวใจยาวไปถึงเนินอารมณ์แล้ว แตกออกเหมือนไม้ผ่าซีกอยู่ทางปลาย หรือมีลักษณะเหมือนกับ "หัวใจไม่เข้าเรื่อง" แต่เส้นหัวใจเส้นนี้เส้นล่างโค้งลงมาแบบเดียวกันกับเส้นหัวใจนักวางแผน แต่เส้นที่วางแผนนั้นเป็นรูปเพียงเล็กน้อย หรือเส้นหัวใจเส้นนี้ประกอบขึ้นด้วยเส้นหัวใจ ๒ แบบรวมกัน คือเป็นเส้นหัวใจไม่เข้าเรื่องผสมกับเส้นหัวใจนักวางแผน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นนักวางแผนที่ไม่เข้าเรื่อง เพราะแผนงานที่เขาวางไว้นั้นไม่รัดกุม เมื่อกระทำไปแล้วกิจการที่กระทำไปนั้น จะต้องเสียหายและขาดทุนลง คำย่อว่า "หัวใจวางแผนไม่เข้าเรื่อง"

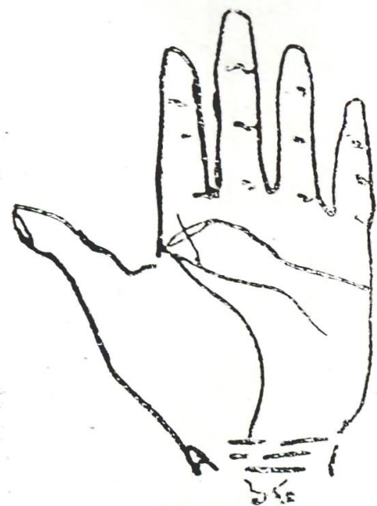
๖๑. เส้นหัวใจเป็นเส้นตรงจากโคนไปหาปลาย เส้นหัวใจเส้นนี้จะเป็นเส้นหัวใจที่สั้นหรือยาวก็เหมือนกัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่ใจแข็งเกินไป ไม่ค่อยมีความเมตตาปรานีต่อผู้อื่น เมื่อตกลงจะทำอะไรแล้วก็มักกระทำไปตามที่คิดไว้นั้นเสมอ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอีก ถ้าเส้นหัวใจตรงและสั้นหมายถึงใจแข็ง หัวคิดสั้นมักเสียหาย ถ้าเส้นหัวใจเส้นนี้ตรงและยาวด้วย แสดงว่าใจแข็งมากกว่าเส้นหัวใจสั้นแต่มักไม่ค่อยเสียผล คำย่อว่า "หัวใจแข็ง"

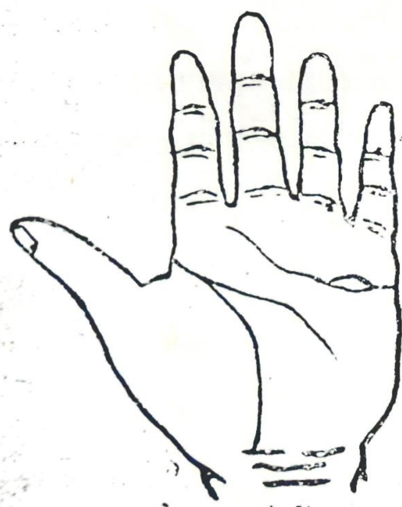
๖๒. เส้นหัวใจเป็นรูปเกาะเกิดขึ้นตรงกับเนินสำคัญ เกาะนี้จะเล็กหรือใหญ่ก็เหมือนกัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเรื่องความรักมักจะทำให้เสียชื่อเสียงอยู่เสมอ ถ้าเส้นหัวใจเป็นเกาะเล็ก แสดงว่าเสียชื่อเสียงไม่มากนัก ถ้าเป็นเกาะใหญ่มาก แสดงว่าการเสียชื่อเสียงในเรื่องที่เกี่ยวด้วยความรักนั้นจะมีมาก เช่น เกาะเล็กอาจจะมากผัวหลายเมีย หรือมีเมียมีผัวเป็นคนไม่ดี ถ้าเกาะใหญ่มากจะเสียชื่อเสียงด้วยการเป็นชู้สาวหรือโดนฉุดคร่าอนาจารก็ได้ คำย่อว่า "หัวใจเสียชื่อ"

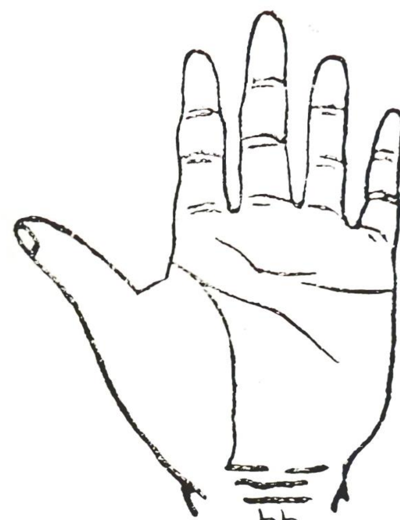
๖๓. เส้นหัวใจสั้นโค้งลงมาชนกับเส้นชีวิต เส้นหัวใจเส้นนี้มารวมเข้าเป็นจุดเดียวกันกับเส้นชีวิตและเส้นสมอง คือโคนของเส้นชีวิต โคนของเส้นสมอง และปลายของเส้นหัวใจเกิดขึ้นจากที่เดียวกัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่เข้มแข็งทั้งร่างกาย เข้มแข็งทั้งสมอง และเข้มแข็งทั้งจิตใจ เป็นคนที่จะมีร่างกายสมบูรณ์อยู่เสมอไม่ค่อยเจ็บป่วย แต่เป็นคนที่มีความคิดสั้นมักทำงานหนักเหนื่อยอยู่เป็นนิจ ไม่คิดท้อถอย หนักก็เอาเบาก็สู้อยู่เสมอ คำย่อว่า "หัวใจเข้มแข็ง"

๖๔

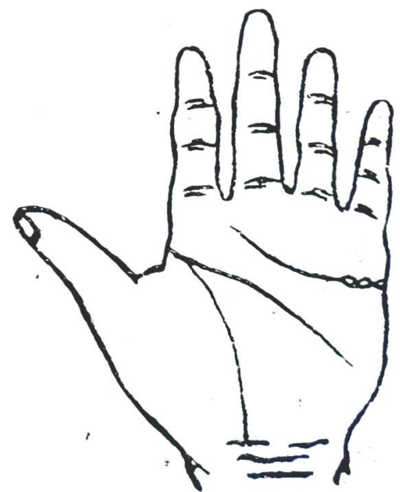
๖๔. เส้นหัวใจยาวไปถึงเนินอารมณ์ แล้วโค้งลงไปบนเส้นสมองหรือเส้นชีวิตตอนทางโคน ตอนปลายของเส้นหัวใจเส้นนี้มีรูปเป็นเกาะและมีเส้นอารมณ์ขึ้นมาจากเส้นชีวิตตัดผ่าน เกาะ นั้น กลาย เป็น กากบาท อยู่ ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคน ที่มีความรักโง่ซื่อและอุบาทว์ ชอบมีผัวมีเมียแต่คนที่ชั่วที่ไม่ดี แต่เมื่อได้คู่ที่เป็นคนชั่วคนไม่ดีนั้นแล้ว เจ้าของมือนั้นก็มีอำนาจสามารถจะบังคับ คนที่ชั่วคนที่ไม่ดีนั้นให้กลายเป็นคนดีได้ เส้นนี้มีอำนาจบังคับแม้กระทั่งลูกน้องที่ไม่ดี ก็สามารถจะกระทำให้เป็นคนดีได้ด้วย คำย่อว่า "หัวใจบังคับชั่วให้ดี"

๖๕

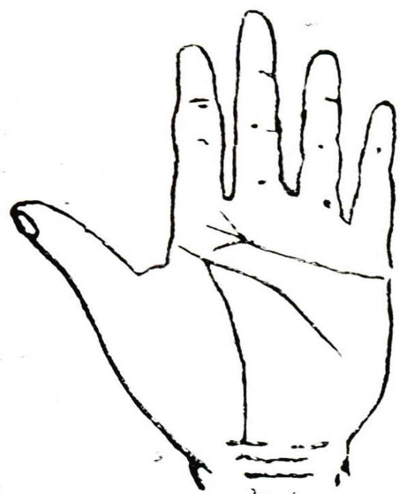
๖๕. เส้นหัวใจเป็นเกาะโป่งขึ้นตรงที่ต่อระหว่างเนินสำคัญกับเนินเรื่องคู่ เกาะนี้โดยมากตอนล่างแฟบหรือเป็นเส้นตรง ส่วนเส้นบนเกาะนั้นโป่งขึ้นมีลักษณะเป็นเส้นโค้ง เกาะนี้จะเล็กหรือใหญ่ก็เหมือนกัน แสดงว่าเจ้าของ มือนั้น เป็นคน ที่มี ความรักใน เครื่องยนต์กลไก โดยมากรักรถยนต์ เส้นหัวใจที่เป็นเกาะตามธรรมดาเป็นเครื่องหมายของคนที่มีความรักชั่วร้ายด้วย เพราะฉะนั้นคนที่รักรถยนต์ หรือหมายถึงคนที่มีรถยนต์เกือบทุกคน จึงมักใช้ความรักไปในทางที่ชั่วที่ไม่ดีเสมอ คำย่อว่า "หัวใจรักรถยนต์"

๖๖

๖๖. เส้นหัวใจเส้นนี้จะมีรูปร่างเป็นอย่างไรก็ตาม แต่ตอนกลางของเส้นหัวใจที่อยู่ตรงกับเนินสำคัญ ขาดออกเป็น ๒ ท่อนอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่เห็นความรักเป็นเกมสนุก คือได้ผัวได้เมียแล้วเลิกทิ้งกันไปจนมีชื่อเสียงโด่งดัง เมื่อทิ้งไปแล้วก็ได้อีกเมื่อได้อีกก็ทิ้งอีกอยู่เสมอ ในเรื่องการงานก็เช่นเดียวกันคือ ทำ ๆ เลิก ๆ เลิกแล้วทำอีกเอาแน่นอนไม่ได้ คำย่อว่า "หัวใจรักขาดตอน"

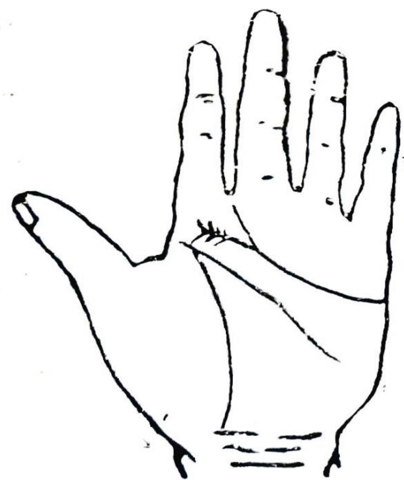

๖๗

๖๗. เส้น หัวใจ จะมี รูปร่าง เป็นอย่างไรก็ได้ แต่เส้นหัวใจเส้นนี้ตอนที่เกิดของเส้นบุตรมีเกาะอยู่ด้วย เกาะนี้จะเป็นเกาะเดียวหรือ ๒—๓ เกาะก็ได้ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนไม่รักบุตรของตัว คือได้บุตรแล้วมักจะทอดทิ้งหรือให้บุตรนั้นกับคนอื่นเสีย ไม่ค่อยเอาใจใส่ในบุตรของตนเหมือนคนอื่น ๆ (เส้นที่เป็นเกาะนี้ถ้าเกิดตรงเส้นบุตรคนที่เท่าใดใช้พยากรณ์ว่าบุตรคนที่เท่านั้น เจ้าของมือให้คนอื่นไปเลี้ยงก็ได้) คำย่อว่า "เส้นหัวใจไม่รักบุตร"

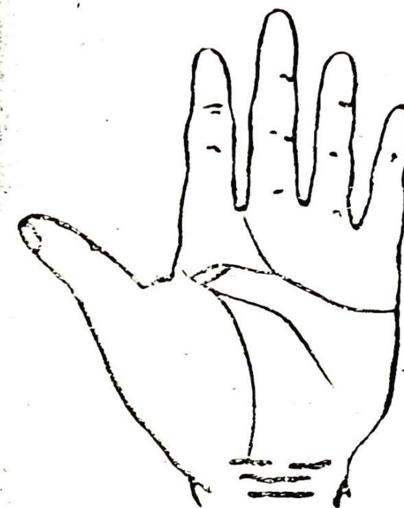
๖๘

๖๘. เส้นหัวใจยาวพุ่งไปหาเนินอารมณ์แล้วแตกออกเป็น ๓ เส้น มีลักษณะเป็นปากส้อมอยู่ด้วย เส้นที่เป็นปากส้อมนี้เส้นหนึ่งโค้งลงไปหาเส้นสมอง อีกเส้นหนึ่งพุ่งไปหานิ้วอารมณ์ อีกเส้นหนึ่งพุ่งไปตรง ๆ แสดงว่าเจ้าของมือนั้น เป็นคนที่มีหัวใจที่จะกระทำกิจการต่าง ๆ พอดิบพอดี คือเป็นคนที่มีความคิดยืดยาว เป็นคนพยายามขยันขันแข็ง และเป็นคนที่ซื่อตรงไม่คดโกงผู้ใด เกี่ยวด้วยความรักถึงจะมีหัวใจวนเวียนอยู่บ้าง แต่ก็เป็นคนที่รักในคู่ของตนไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง คำย่อว่า "หัวใจ ๓ ความคิด"

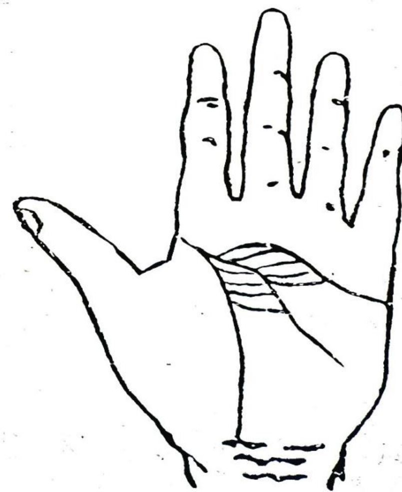
๖๙

๖๙. เส้นหัวใจแตกออกเป็นง่าม ง่ามหนึ่งพุ่งไปหาช่องหมดเปลืองอีกง่ามหนึ่งพุ่งไปหาเนินอารมณ์ หรือเส้นหัวใจเส้นนี้มีลักษณะเหมือนกับเส้นหัวใจนักวางแผน แต่ปลายของเส้นหัวใจเส้นล่างที่พุ่งไปหาเนินอารมณ์นั้นแตกออกเป็นง่ามเหมือนเส้นหัวใจเจ้าชู้เจ้าเสน่ห์อยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นนักวางแผนที่มีเสน่ห์ คือจัดการงานต่าง ๆ ให้น่าดูน่าชม เช่นจัดบ้านเรือนหรือร้านค้าเป็นต้น ก็จัดตั้งสิ่งของเป็นระเบียบเรียบร้อยน่าดูทั้งสิ้น ในเรื่องที่เกี่ยวด้วยความรักมักจะยุ่ง เพราะเกี่ยวด้วยเพศตรงกันข้ามมักทำเจ้าชู้กรุ้มกริ่ม และวางแผนให้ได้เสียกันหรือให้ได้เสพสมในทางกามารมณ์กันเสมอ คำย่อว่า "หัวใจวางแผนมีเสน่ห์"

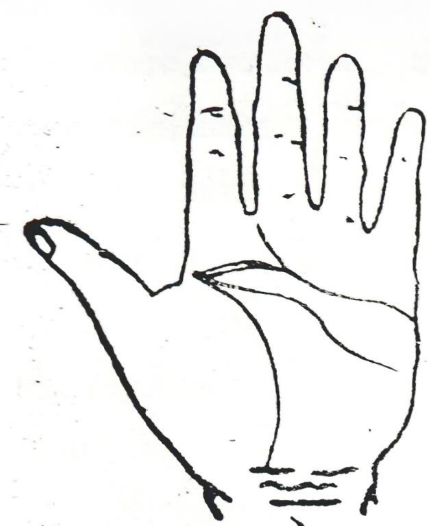
๗๐

๗๐. เส้นหัวใจตอนทางปลายแตกออกเป็น ๒ ง่าม คือเส้นหัวใจนักวางแผน แต่ง่ามหนึ่งของเส้นหัวใจที่โค้งลงมาชนกับเส้นสมองนั้นมีเกาะอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นนักวางแผน แต่แผนงานที่เขาวางไปนั้นเป็นงานที่ชั่วร้ายเกือบทั้งสิ้น คือมักวางแผนกระทำกิจการต่าง ๆ ที่ผิดกฎหมายหรือผิดศีลธรรม เรื่องความรักก็ชักยุ่ง เพราะมักวางแผนเอาคนรักนั้นมาตัมมายำ หรือหลอกลวงเพศตรงข้ามมากระทำให้เสียตัวเสียเงินอยู่เสมอก็ได้ คำย่อว่า "หัวใจวางแผนชั่วร้าย"

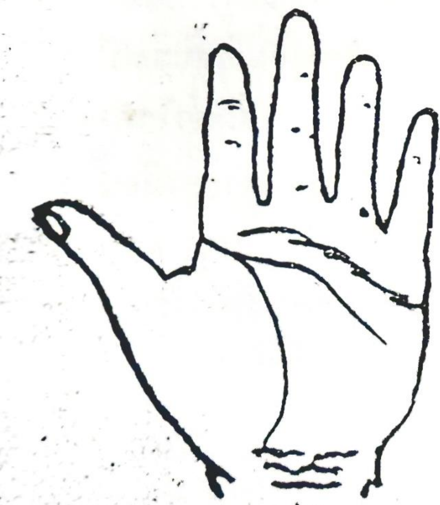
๗๑

๗๑. เส้นหัวใจยาวไปถึงเนินอารมณ์ แต่เส้นหัวใจเส้นนี้โค้งลงบนเส้นสมอง และแยกโค้งลงไปหลาย ๆ เส้นด้วยกัน จนดูเส้นที่โค้งลงไปนั้นเป็นรูปเกาะ และภายใต้เส้นสมองมีเส้นโรคประสาทสมองขีดไปหาเส้นสมองหลาย ๆ เส้นอยู่ด้วย รูปเส้นประสาทสมองเข้ากันกับเส้นสมองเป็นรูปเกาะ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นกามารมณ์เป็นโรคสมอง คือหัวใจต้องการกามารมณ์อยู่เป็นนิจขาดไม่ได้ แต่หัวใจกามารมณ์ชนิดนี้ไม่งกเงิน หรือหาเงินไม่ค่อยเก่ง ต้องการแต่กามารมณ์อย่างเดียว คำย่อว่า "หัวใจกามารมณ์ไม่งกเงิน"

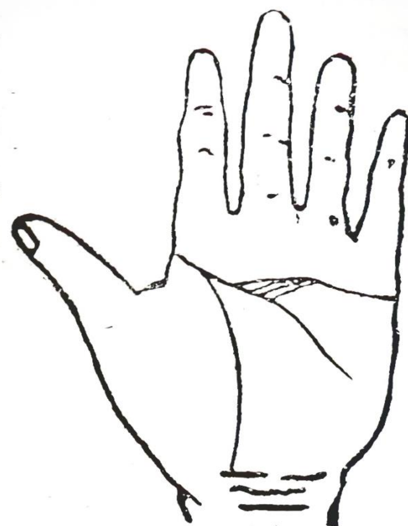
๗๒

๗๒. เส้นหัวใจแยกออกเป็นง่าม เหมือนภาพ คือหัวใจนักวางแผน แต่เส้นหัวใจนักวางแผนเส้นนี้เส้นล่างแยกออกเป็น ๒ เส้นอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นนักวางแผน ๒ ใจ คือมักเป็นคนที่กระทำกิจการที่เป็นอาชีพเป็น ๒ สิ่ง ๒ อย่างอยู่เสมอ และกิจการที่กระทำทั้ง ๒ อย่างนั้นก็ให้ผลดีด้วย เรื่องที่เกี่ยวด้วยความรักก็เช่นเดียวกัน คือจะมีคนรักอยู่ ๒ คนเสมอ และวางแผนให้คู่นั้นอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข ไม่ทะเลาะวิวาทกัน คำย่อว่า "หัวใจนักวางแผนคู่"

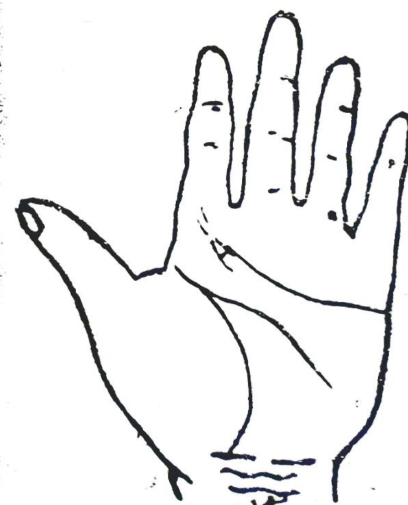
๗๓

๗๓. เส้นหัวใจขาดออกเป็นตอน ๆ เส้นหัวใจเส้นนี้จะขาดออกไปสักกี่ตอนก็ได้ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนหัวใจขาด คือจะกระทำกิจการอย่างใดให้ถาวรคงทนอยู่ไม่ได้ เมื่อทำไปแล้วก็เปลี่ยนไปเรื่อย ๆ เรื่องเกี่ยวด้วยความรักมักยุ่งยากระคนกับความเศร้า คือได้คู่กี่คนก็จะต้องทอดทิ้งกันไปทั้งสิ้น อยู่กันไม่ได้แต่สักคนเดียว (เส้นนี้ใช้พยากรณ์ว่าจะได้คู่กี่คนก็ได้ ให้ดูตามเส้นหัวใจที่ขาดออกเป็นตอน ๆ นั้น คือขาดออกตอนหนึ่งหมายถึงได้คู่คนหนึ่ง) คำย่อว่า "หัวใจขาดตอน"

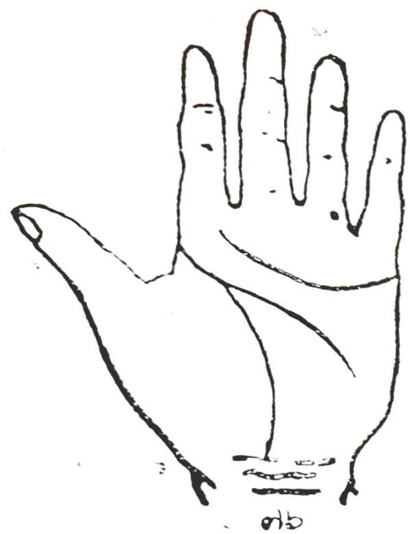
๗๔

๗๔. เส้นหัวใจตอนทางปลายพุ่งมาเกาะลงบนเส้นสมองเป็นหลาย ๆ เส้น เส้นที่พุ่งลงมาเกาะนั้นเมื่อมองกลับไปทางโคนของหัวใจมีลักษณะเหมือนเส้นเดินทางไปมา แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีความคิดสั้น กระทำกิจการอย่างใดเอาแต่ได้ ไม่คิดจะให้ยืดเยื้อยืนนาน ส่วนความรักนั้นเล่าหัวใจก็ไม่มีรักแท้ เมื่อพบรักแล้วมักจะหลบหนีคนรักนั้นไปอยู่ที่อื่นเสมอ (เส้นนี้ใช้พยากรณ์ว่าหลบหนีคนรักไปกี่ครั้งก็ได้ ให้ดูเส้นหัวใจที่มาเกาะลงบนเส้นสมองนั้นว่ามีกี่เส้น ให้พยากรณ์ว่าหลบหนีคนรักไปเท่านั้นครั้ง) คำย่อว่า "หัวใจสั้นหลบหนี"

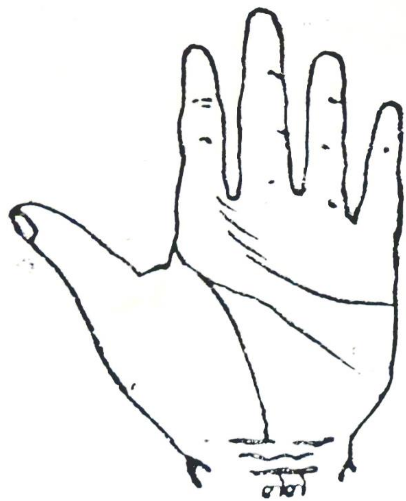
๗๕

๗๕. เส้นหัวใจยาวพุ่งไปหาเนินอารมณ์ เส้นหัวใจเส้นนี้เมื่อพุ่งไปถึงเนินอารมณ์แล้ว ตอนทางปลายทำรูปเข้าเป็นตัว เอ, A ขึ้นด้วย ตอนปลายของเส้นที่เป็นรูปตัว เอ, A นี้ ขาดออกเป็นตอน ๆ แล้วพุ่งขึ้นไปหานิ้วอารมณ์อีกทอดหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีหัวใจรักสงบ หรือชอบแต่ความเงียบสันโดดอยู่เสมอ แต่บางครั้งก็ต้องพยายามให้เกิดความสงบขึ้นด้วย เช่นเขาทะเลาะวิวาทต่อสู้กันช่วยไกล่เกลี่ยให้เขาดีกัน คำย่อว่า "หัวใจรักสงบพยายาม"

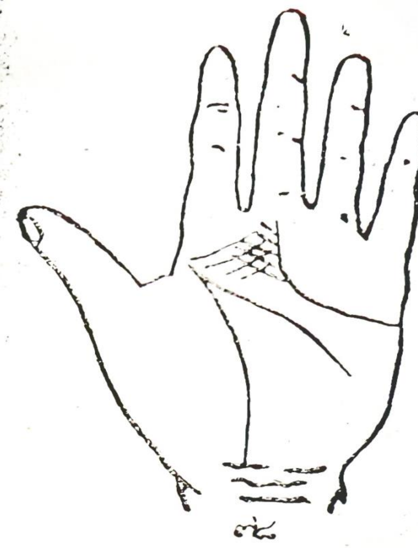
๗๖

๗๖. เส้นหัวใจยาวไปถึงเนินอารมณ์ เส้นหัวใจเส้นนี้ตั้งแต่ตอนต้นไปหาตอนปลาย มีลักษณะ โค้ง เหมือน กับ เส้น กามา รมณ์ แสดงว่าเจ้า ของมือนั้น เป็นคนที่ มีความรักยาว หรือมีความรักยืดเยื้อยืนนาน แต่ความรัก ของเจ้าของมือนี้มีทั้งความรักและกามารมณ์ปนกัน คือจะชอบใจในรสกามารมณ์อยู่เป็นนิจ ถ้าและคู่ว่างเว้นไม่ประกอบกิจทางกามารมณ์ให้เสมอแล้ว ก็จะรู้สึกหงุดหงิดพาลทะเลาะเบาะแว้งอยู่เสมอ ถ้าและคู่ประกอบกามกิจให้เสมอแล้ว ก็จะยิ้มแย้มแจ่มใสหัวใจชื่นบานอยู่เรื่อย ๆ คำย่อว่า “หัวใจรักกามารมณ์”

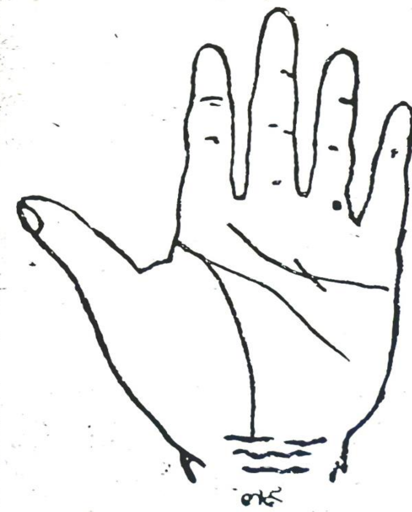
๗๗

๗๗. เส้นหัวใจยาวพุ่งไปหาเนินอารมณ์ แต่ตอน ปลาย ของเส้น หัวใจ ที่อยู่ บน เนิน อารมณ์นั้น ได้ยกขึ้นแล้วขาดขึ้นไปเป็นท่อน ๆ ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีความรักและพยายาม คือเมื่อพบรักแล้ว ในขณะที่ตัวยังมีความรักนั้นก็แสวงหารักอื่นอยู่เสมอ เมื่อพบรักอื่นแล้วก็สละทิ้งรักเดิม ไปหารักใหม่อีกเรื่อย ๆ ในส่วนการงานก็เหมือนกัน เมื่อทำงานอย่างใดอยู่มักไปแสวงหางานอื่นอีก ครั้นได้งานใหม่แล้วก็ละทิ้งงานเก่าไปทำงานใหม่ แต่ทั้งงานและคู่เมียทิ้งแล้วก็มักไปได้ดีกว่าเดิมเสมอ คำย่อว่า “หัวใจพยายามแสวงรัก”

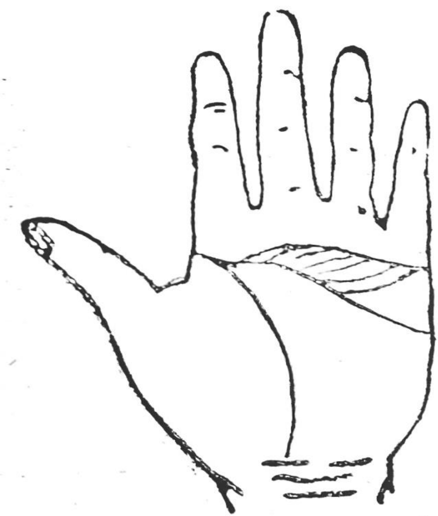
๗๘

๗๘. เส้นหัวใจปลายแตกออกเป็นหลาย ๆ เส้น คือเส้นหัวใจรักหลายใจ แต่เส้นหัวใจเส้นนี้มีเส้นอารมณ์พุ่งขึ้นมาตัดกลายเป็น รูป สี่เหลี่ยม อยู่ กับ เส้น หัว ใจ หลาย ๆ เหลี่ยมด้วยกัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนหลายใจ คือเห็นใครก็นึกรักนึกชอบอยู่เสมอ ไม่เลือกว่าคนที่ตนรักนั้นจะเป็นคนดีคนชั่วก็รักทั้งสิ้น แต่ความรักนั้นกลับมีอารมณ์ที่ดีมาป้องกันเอาไว้ ไม่ปล่อยให้ร่างกายกระทำไปตามความคิดนั้น (นึกรักนึกชอบทุกคน แต่ไม่ถึงกับไปได้เสียกับคนที่ตนนึกรักนั้น) คำย่อว่า “หัวใจป้องกันรักหลายใจ”

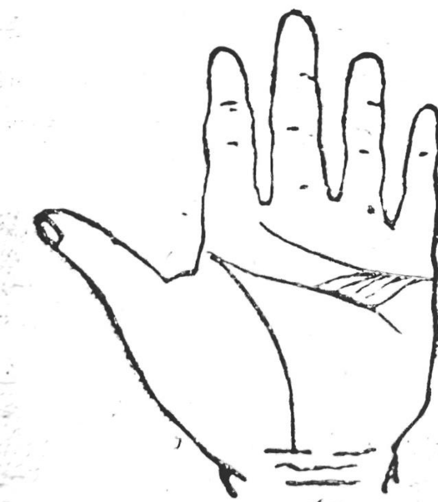

๗๙

๗๙. เส้นหัวใจจะมีรูปเป็นอย่างไรก็ตาม แต่เส้นหัวใจเส้นนี้มีเส้นขีดเป็นรูปทะแยงเหมือนภาพ อยู่บนเส้นหัวใจตรงกับเนินสำคัญด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มีชื่อเสียงโด่งดัง ในการที่จะมอบความรักให้ผู้อื่น คือเมื่อตนรักใครอยู่ ครั้นเมื่อมีผู้อื่นมาแย่งรัก นั้นก็จะ มอบคนรักนั้นให้ผู้อื่นไปทั้งสิ้น ถึงแม้ว่าคนที่รักนั้นจะเป็นผัวเป็นเมียกันแล้วก็ตาม เมื่อมีหญิงอื่นชายอื่นมารักมาชอบคนรักของตน ก็จะยกคนรักนั้นให้คนอื่นไปไม่ใยดีอีกต่อไป คำย่อว่า “หัวใจมอบรัก”

๘๐. เส้นหัวใจยาวไปถึงเนินอารมณ์ แต่เส้นหัวใจเส้นนี้มีเส้นแยกลงมาหาเส้นสมองตั้งแต่ตอนโคน และตอนปลายของเส้นหัวใจก็พุ่งลงมาชนกับเส้นสมองด้วย มีลักษณะเป็นเกาะทับอยู่บนเส้นสมองไปตลอดเส้นสมอง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มีกามารมณ์เป็นโรคสมองอย่างรุนแรงหรือมีกามารมณ์จัดอยู่เสมอ ตั้งแต่หนุ่มสาวไปสู่วัยชรา กามารมณ์ก็ยังคุกรุ่นอยู่เป็นนิจ ถ้าเมื่อใดว่างเว้นไม่ได้ประกอบกามกิจกับเพศตรงกันข้าม เมื่อนั้นก็จะให้มีอาการกลุ้มกลัด หัวใจหงุดหงิดกระทำการงานอย่างใดไม่ค่อยได้ มักต้องหลั่งน้ำกามด้วยตนเองอยู่เรื่อย ๆ ค่ำย่อว่า "หัวใจกามารมณ์จัด"

๘๑. เส้นหัวใจเส้นนี้จะเกิดขึ้นเป็นรูป ๆ ใดก็ได้ แต่ตอนโคนของเส้นหัวใจมีเส้นแยกลงมาชนกับเส้นสมอง กลายเป็นเกาะทับอยู่ตอนบนของเส้นสมองด้วย แต่รูปเกาะนี้ไม่ได้ทับอยู่ตอนกลางของเส้นสมองเหมือนเกาะรูปอื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้ว เกาะนี้ทับอยู่ค่อนมาทางปลายของเส้นสมองมาก แสดงว่าเจ้าของมือนั้นกามารมณ์เป็นโรคสมอง คือมีหัวใจต้องการรสกามารมณ์อยู่เป็นนิจ แต่คนที่มีเส้นหัวใจเป็นรูปเกาะทับมาตอนทางปลายของเส้นสมองตามแบบนี้ เมื่ออายุน้อย ๆ กามารมณ์ไม่รุนแรง พออายุมากเข้ากามารมณ์ยิ่งรุนแรงขึ้นทุก ๆ ที ค่ำย่อว่า "หัวใจกามารมณ์อายุมาก"

บทที่ ๑๓

แสดงเส้นหัวใจบนลายมือจริง

การที่ได้นำตัวอย่างของเส้นหัวใจบางเส้น ซึ่งตรงกับหลักวิชาบนลายมือจริงมาแสดงไว้ในตำรานี้ ก็เพื่อต้องการจะให้ผู้ศึกษาได้ศึกษาไปพร้อม ๆ กัน ทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ ซึ่งเป็นทางหนึ่งที่จะทำให้ผู้ศึกษามีความรู้ความชำนาญในวิชานี้รวดเร็วขึ้น เพราะถ้าพูดไปแต่ตำราเรื่อย ๆ ผู้ศึกษาไม่เห็นของจริงเสียบ้าง ความเชื่อถือหรือความชำนาญในความรู้ที่เล่าเรียนก็จะลดน้อยลง

อนึ่ง การนำเส้นหัวใจบนลายมือจริงมาแสดงไว้ในตำรานี้ ก็เป็นการนำเส้นหัวใจบางเส้นมาแสดงไว้เท่านั้น เพราะถ้าจะนำตัวอย่างของเส้นหัวใจทุก ๆ เส้นซึ่งมีอยู่ตามหลักวิชามาแสดงไว้ทั้งหมดแล้ว ก็จะเป็นหนังสือเล่มใหญ่เกินไป ซึ่งไม่สามารถจะทำดังนั้นได้ สำหรับเส้นหัวใจอื่น ๆ ที่ได้นำมาทำไว้เป็นบทเรียนในตำรานี้ แต่ละล้วนได้นำมาจากเส้นหัวใจจริง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นบนลายมือจริง ๆ ทั้งสิ้น ผู้ศึกษาไม่ต้องมีความสงสัยอย่างใดอีก และบรรดาเส้นหัวใจต่าง ๆ เท่าที่ได้นำมาทำเป็นบทเรียนไว้ก็เป็นเส้นหัวใจที่จะเห็นได้เสมอ ๆ ในลายมือจริง ๆ ทั่วไป ส่วนคำแปลของเส้นหัวใจเหล่านี้ ก็ได้ทำการทดลองซ้ำแล้วซ้ำอีกซึ่งปรากฏผลว่าถูกต้องเสมอ

อนึ่ง การที่ได้นำลายมือจริง ๆ มาแสดงไว้ในตำรานี้แม้จะได้บอกว่าเป็นการแสดงถึงเส้นหนึ่งเส้นใดก็ตาม แต่ในลายมือนั้น ๆ ก็มีเส้นหัวใจ

อยู่ด้วยกันแล้วทุก ๆ ลายมือ ผู้ศึกษาสามารถจะพบเห็นเส้นหัวใจรูปต่าง ๆ ซึ่งตรงกับหลักวิชาในลายมือเหล่านั้นได้ และในลายมือทุก ๆ ลายมือก็มีเส้นอื่น ๆ แสดงไว้ในลายมือนั้นด้วยเช่นเดียวกัน แม้ในตำราจะบอกว่าเพื่อแสดงถึงเส้นใด แต่ความจริงแล้วในภาพลายมือทุก ๆ ลายมือนั้นก็ได้แสดงถึงเส้นอื่น ๆ ไว้ด้วย

การที่ได้นำลายมือจริง ๆ มาแสดงสลับกันกับการบรรยายในหลักวิชานี้ ก็เพื่อให้ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาไปพร้อม ๆ กัน ทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ คือเรียนตามหลักวิชาไปบ้างดูเส้นบนลายมือจริงไปบ้าง มิใช่พูดไปแต่เรื่องของตำรา ส่วนเส้นจริง ๆ ที่เกิดขึ้นบนลายมือจริง ๆ นั้นไม่ต้องรู้ว่าจะมีหรือไม่มี เหมือนตำราเดิม ๆ ซึ่งกล่าวถึงเรื่องเส้นต่าง ๆ ในตำราไว้มากมาย แต่เมื่อไปหาบนลายมือจริง ๆ นับเป็นสิบ ๆ ปีแล้วไม่พบเลยก็มี พูดกันง่าย ๆ ก็หมายความว่า ผู้แต่งตำราเดิม ๆ นั้นอ่านเส้นบนลายมือจริงไม่ออก แต่เพื่อต้องการจะให้เห็นว่าตัวมีภูมิรู้ จึงได้เขียนเส้นอะไรต่ออะไรใส่ลงไปเรื่อย ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเห็นว่าเป็นความรู้ที่มากมายน่าเล่าเรียน และตำราเก่า ๆ นั้นเล่าก็ได้คัดลอกกันมาเป็นทอด ๆ ซึ่งบางคนที่คัดตำรานั้นก็ไม่รู้วิชานี้เลย เป็นแต่แปลหนังสือภาษานั้น ๆ ได้ก็แปลออกมาเป็นภาษาของตนเอง ครั้นเมื่อเห็นในตำราเขาเขียนไว้ยังไม่มากก็เลยเติมอะไรต่อมิอะไรลงไปอีกเรื่อย ๆ จนผู้ศึกษาในภายหลังไม่ทราบว่าจะเรียนอย่างไรจึงจะรู้ได้ ดังเช่นผู้บรรยายเองก็เหมือนกัน ใช้เวลาเรียนจากตำราเดิม ๆ เกือบ ๑๐ ปีก็ไม่รู้ อ่านเส้นบนลายมือคนไม่ออก และก็คิดว่ามิใช่จะเรียนจากตำราเดิม ๆ แล้วไม่รู้แต่ผู้บรรยายคนเดียวเท่านั้นก็หามิได้ แม้คนอื่น ๆ ที่เรียนจากตำราเดิม ๆ ก็อ่านเส้นบนลายมือ

คนไม่ออกเช่นเดียวกัน แต่ที่เขาทำท่าทางว่าอ่านออก หรือแสดงตัวว่าเข้าใจในวิชาการดูลายมือนั้น ผู้บรรยายคิดว่าคนเหล่านั้นพูดเรื่อย ๆ ไปเท่านั้นเอง เพราะตามธรรมดาจะเป็นใครก็ตาม เมื่อเขาเรียนหนังสือไทยรู้แต่เพียง ก, ไก่ ถึง ญ, ผู้หญิง แล้วมาบอกผู้บรรยายว่า เขาอ่านหนังสือไทยออกแล้ว ผู้บรรยายจะไม่ยอมเชื่ออย่างเด็ดขาด ฉันใดก็ตามการเรียนวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ เมื่อเขาเรียนรู้แต่เพียง ๖ หรือ ๗ เส้น แล้วมาบอกว่าเขาอ่านเส้นบนลายมือต่าง ๆ ออกแล้ว จะให้ผู้บรรยายเชื่อได้อย่างไร ยิ่งถ้ามีคนมาบอกว่าเขาดูลายมือเป็น และสามารถพยากรณ์ชะตาชีวิตของคนทุก ๆ คนได้แล้ว ก็ยิ่งเห็นว่าไปกันใหญ่ทีเดียว เพราะคนเราถ้าอ่านไม่ออกแล้วว่าอ่านออก เรื่องมันก็คือใช้วิธีเดานั่นเอง

อันวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬ ซึ่งผู้บรรยายได้เป็นผู้ค้นพบนี้ มิใช่เป็นวิชาที่ลึกลับมหัศจรรย์ หรือเป็นวิชาที่จะต้องเดาอะไรทั้งสิ้น เราจะเรียนวิชานี้ได้ง่าย ๆ เหมือนกับการเรียนหนังสือภาษาต่าง ๆ นั่นเอง คือเมื่อเราจำตัวสระและพยัญชนะได้แล้ว เราก็เอาตัวสระและพยัญชนะนั้น ๆ มาผสมตัวกันเข้า ตอนนี้เราก็จะอ่านออก ซึ่งผู้ศึกษาจะเห็นได้ว่าการบรรยายในลายมือใดก็ตาม ไม่เคยพ้นเส้นทั้ง ๒๗ เส้นไปเลยแม้แต่สักมือเดียว และเมื่อเส้นหลักเส้นใดผสมกันกับเส้นหลักเส้นใดครั้นอ่านออกก็จะออกมาในลักษณะตามความหมายของเส้นหลักนั้นเอง นอกจากนี้แล้วการเรียนเราก็ต้องเรียนจำตัว หรือจำรูปร่างของเส้นแบบเดียวกันกับการเรียนหนังสือเช่นกัน คือตัวไหนผสมกับตัวไหนมีรูปร่างเป็นอย่างไรแล้วอ่านว่าอย่างไร และแปลว่าอย่างไร, ตอนที่ลำบากก็มีว่า เมื่อเราไปเห็นในลายมือจริง ๆ แล้ว เราจะต้องนึกให้ได้ว่า เส้นเท่าที่เห็นอยู่

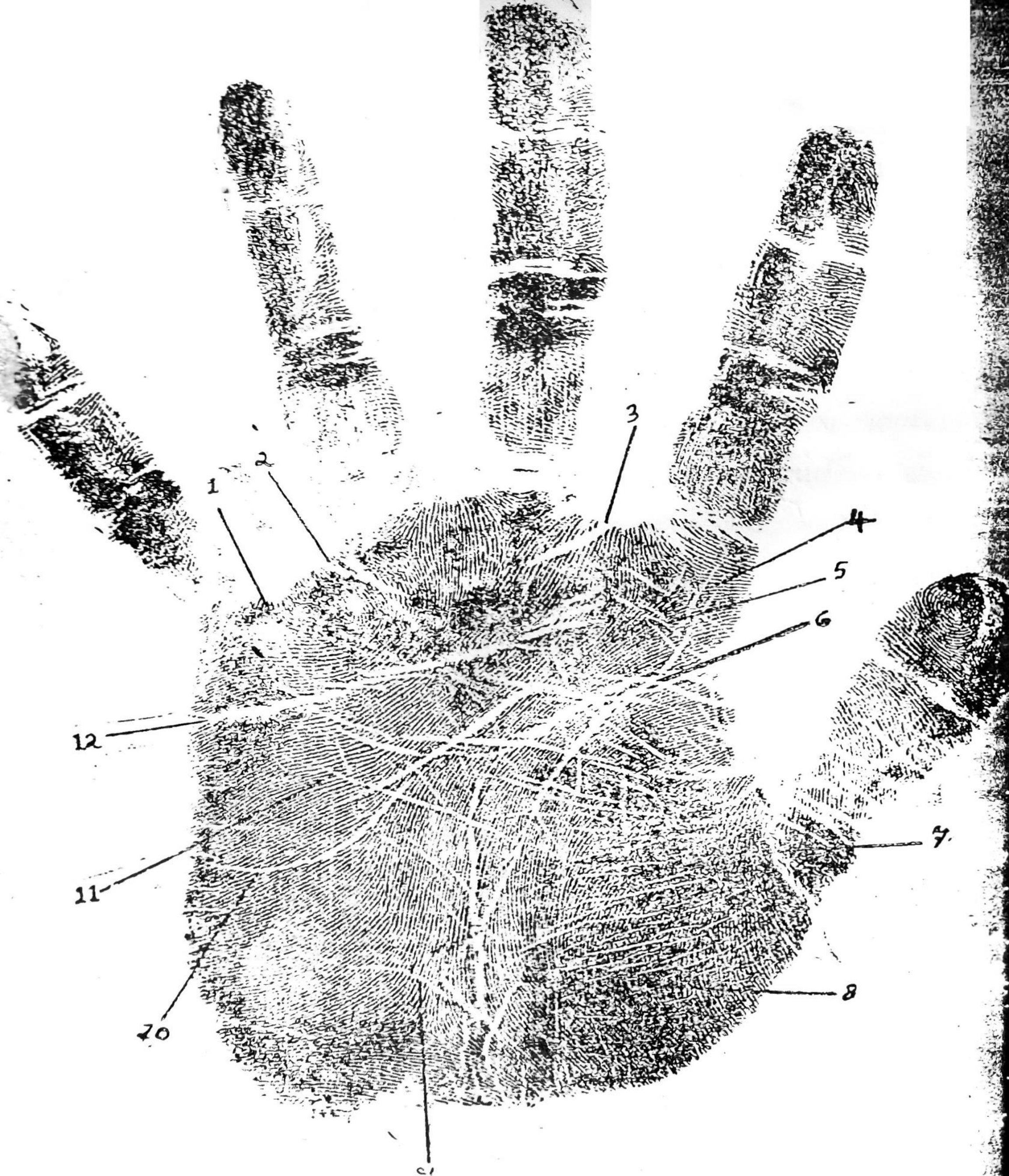
ในลายมือนั้นเหมือนกับเส้นในหลักวิชาหมายเลขที่เท่าใด และมีคำแปลว่าอย่างไร คือเรียนในหลักวิชาให้จำได้และดูลายมือจริง ๆ ให้รู้ด้วย

การนำเส้นบนลายมือจริงมาแสดงไว้ในที่นี้ นอกจากจะให้ผู้ศึกษาได้เห็นเส้นหลักผสมกับเส้นหลักแล้ว การนำเส้นบนลายมือจริง ๆ มาแสดงไว้นั้น เห็นว่าจะมีประโยชน์มากมายกว่าที่กล่าวมานี้ เพราะหลักเกณฑ์การเรียนวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ ยังมีเรื่องอีกหลายอย่างที่จะต้องทำการศึกษากันต่อไปอีก เช่นเส้นแต่เพียงเส้นเดียวแต่มีความหมายไปถึงเส้น ๒—๓ เส้นก็ได้ คือเส้น ๒ เส้น รวมเป็นเส้นเดียวกันก็มี หรือเส้นทั้ง ๓ เส้น รวมเป็นเส้นเดียวกันก็มี ซึ่งในลักษณะนี้ถ้าจะเขียนตัวอย่างให้ดู แม้ว่าผู้เขียนนั้น ๆ จะเขียนเก่งมากมายสักเพียงใด ก็ไม่สามารถจะเขียนให้เหมือนเส้นจริง ๆ ได้ แต่ถ้าได้เอาของจริงมาให้ดูแล้ว ผู้ศึกษาก็จะจำเส้นนั้นติดตาไปตลอดชีวิตไม่ลืมเลย

นอกจากเส้น ๒—๓ เส้นรวมเป็นเส้นเดียวกันแล้ว ยังมีเครื่องหมายจำเพาะอีกมาก ซึ่งผู้ศึกษาจะต้องเรียน อันเครื่องหมายจำเพาะนี้แม้จะเขียนให้ดูมาบ้างแล้วก็ตาม แต่การเขียนให้ดูนั้นสู้มาเห็นด้วยตาของตนเองในลายมือจริงไม่ได้ เพราะฉะนั้นการที่สามารถจะนำเส้นบนลายมือจริง ๆ มาบรรยายได้มากเท่าใด ประโยชน์ที่ผู้ศึกษาจะพึงมีพึงได้นั้น ย่อมมีมากกว่าที่จะบรรยายจากเส้นที่เขียนขึ้นแต่เพียงอย่างเดียวแน่นอน

อนึ่ง นอกจากประโยชน์ต่าง ๆที่ผู้ศึกษาจะพึงได้ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว เรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติวิทยาของมนุษย์ทั้งหลาย ก็จะแสดงให้ผู้ศึกษาได้รู้ได้เห็นมากขึ้น เรื่องนั้นก็คือเมื่อก่อนนี้มนุษย์เข้าใจว่าเรื่องดีและเรื่องชั่ว

ที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ทั้งหลายนี้ เรื่องเหล่านั้นมนุษย์เรากระทำมันขึ้นมาเองแต่ความอันที่จริงแล้ว เรื่องดีและเรื่องชั่วทั้งหลายเหล่านี้ เป็นสิ่งที่วิทยุแห่งจักรวาฬได้สร้างมาเสร็จแล้วทั้งสิ้น ผู้สร้างนั้นมิใช่พระพรหมพระเจ้าหรือเทวดาแต่อย่างใด ผู้ที่สร้างมนุษย์ทั้งหลายให้ดีหรือชั่วได้นั้นก็คือวิทยุแห่งจักรวาฬนี่เอง ต่อจากนี้ไปมนุษย์จะมีความคิดขึ้นได้ว่า ถ้าเราไม่สามารถจะบังคับวิทยุนี้ได้แล้ว เรื่องความสงบสุขหรือสันติภาพที่มนุษย์หวังไว้นั้น ก็ไม่มีทางที่จะเป็นไปได้แน่นอน

ภาพที่ ๑๓
แสดงเส้นหัวใจบนลายมือจริงซึ่งตรงกับหลักวิชา

แสดงเส้นหัวใจบนลายมือจริง

เส้นต่าง ๆ ซึ่งตรงกับหลักวิชาที่อยู่ในลายมือนี้ คือ

๑. เส้นชีวิต
๒. เส้นสมอง
๓. เส้นหัวใจ
๔. เส้นวาสนา
๕. เส้นเรือนคู่
๖. เส้นสำคัญ
๗. เส้นเกียรติยศ
๘. เส้นอารมณ์
๙. เส้นคุ้มกัน
๑๐. เส้นโรคประสาทสมอง
๑๑. เส้นหลักฐาน
๑๒. เส้นวิ่งเต้น
๑๓. เส้นศัตรู
๑๔. เส้นคู่
๑๕. เส้นเดินทาง
๑๖. เส้นวาสนาร้อนใจ
๑๗. เส้นบุตร
๑๘. เส้นผู้ใหญ่
๑๙. เส้นจาก

ชื่อเส้นตามหมายเลขที่กล่าวมาแล้วนี้ ไม่ใช่เส้นตามหมายเลข ซึ่งเขียนไว้ในลายมือ - แต่เป็นชื่อของเส้นหลักต่าง ๆ ที่อยู่บนลายมือนี้

เมื่อเส้นหลักเหล่านี้ผสมตัวกันแล้ว ก็จะอ่านออกเป็นเรื่องเป็นราวได้มากมายด้วยกัน นำมาบอกไว้เพื่อให้ผู้ศึกษาหาดูเอาเองว่าเส้นหลักต่าง ๆ ตามหมายเลขที่กล่าวมาแล้วนี้อยู่ที่ใด ซึ่งเป็นความรู้ขั้นต้นในการเรียนวิชานี้ อันเส้นหลักนั้นก็เหมือนสระหรือพยัญชนะที่สำหรับใช้เขียนหนังสือต่าง ๆ การจะเขียนหนังสือให้เป็นเรื่องราวมากน้อยเท่าใดก็ต้องเขียนด้วยตัวสระและ พยัญชนะเท่าที่มีอยู่เท่านั้น ฉันใดก็ตามการเรียนวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้จะมีเรื่องราวมากมายอย่างใด ก็ต้องประกอบขึ้นด้วยเส้นหลักเหล่านี้ทั้งสิ้น

ต่อไปนี้จะได้บรรยายตามหมายเลขในลายมือต่อไป

หมายเลข ๑ คือเส้นที่เกี่ยวด้วยการค้า หรือเกี่ยวด้วยกิจการที่มีการลงทุนทุกชนิด (ดูในบทเรียนเรื่องเส้นที่ไม่เกี่ยวกับเส้นหลัก) เส้นการค้าหรือเส้นการลงทุนนี้เกิดขึ้นในลายมือใด แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะต้องมีอาชีพเกี่ยวด้วยการค้าหรือการลงทุนอยู่เสมอ แม้จะมีเพียงเป็นบางครั้งบางคราวก็ตาม ก็จะมีอยู่เรื่อย ๆ เส้นการค้าหรือการลงทุนในลายมือนี้ยาวลงมาติดกับเส้นหัวใจ ซึ่งมีเส้นตัดกับเส้นหัวใจมีลักษณะเป็นกากบาทไขว้อยู่ด้วย แสดงว่าการค้าหรือการลงทุนของเจ้าของมือนี้ถ้ามีขึ้น การค้าหรือการลงทุนนั้นไม่ได้กระทำด้วยตนเอง เป็นการค้าหรือการลงทุนที่ให้ผู้อื่นไปทำเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น (เส้นกากบาทไขว้หมายถึงการช่วยเหลือ)

หมายเลข ๒ คือเส้น รูปเป็น ข้าวหลามตัดซึ่ง ต่อมาจาก เส้น สำคัญโยกไปลงที่ช่องเสียหาย หมายถึงเจ้าของมือนี้ถ้าจัดการในเรื่องการเงินขึ้นคราวใด คราวนั้นจะต้องมีเรื่องเสียหายเกิดขึ้นเสมอ ไม่ว่าการจัดการในเรื่องการเงินนั้น จะเป็นของตนเองหรือของผู้อื่น และเรื่องนี้เองที่เป็นเรื่องโด่งดังของเจ้าของมือนี้ (คนพูดกัน) เส้นสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัดหมายถึงการเงิน

หมายเลข ๓ คือเส้นเกียรติยศ เส้นเกียรติยศเส้นนี้เป็นเส้นใหญ่และเส้นเกียรติยศต่อกับเส้นกามารมณ์ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือเป็นคนที่ต้องการกามารมณ์อันมีเกียรติยศ คือเมื่อจะต้องไปพบกับกามารมณ์แล้วก็ต้องการให้มีเกียรติยศเสียก่อน (หมายถึงจะต้องมีการแต่งงานก่อนที่จะมีคู่)

ผู้ที่มีเส้นเกียรติยศชัดเจน ย่อมหมายไปถึงหลายสิ่งหลายอย่างที่ต้องการจะให้มีเกียรติยศ เช่นไม่ต้องการให้เสียชื่อเสียง ไม่คดโกง ไม่ลักขโมยของผู้ใด ไม่กระทำกิจการที่ผิดศีลธรรม หรือมีอาชีพในทางชั่ว เช่นเป็นนักการพนันขันต่อ เป็นหญิงคนชั่วคนเที่ยว หาเงินด้วยการขายตัวหรือได้คู่ก่อนที่จะมีการแต่งงาน ผู้ที่มีเส้นเกียรติยศเด่นชัดจะป้องกันความชั่วต่าง ๆ เหล่านี้ได้

หมายเลข ๔ คือเส้นอารมณ์ที่สัมพันธ์กันขึ้นเป็นรูปสี่เหลี่ยมบนเนินอารมณ์ เป็นความหมายของการที่จะป้องกันการเสื่อมเสียชื่อเสียงในวงสังคม เส้น อารมณ์ ที่ สัมพันธ์ กัน เป็น รูป สี่เหลี่ยม นี้ อยู่ บนเนิน อารมณ์ ใน มือ ใดแสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะไปกระทำสิ่งใด ๆ ก็ตาม ทั้งที่ผิดกฎหมายหรือผิดศีลธรรมด้วยก็ได้ เมื่อทำไปแล้วแทนที่จะเสื่อมเสียชื่อเสียง หรือเสียเกียรติยศ การกระทำนั้นกลับไม่เสีย คือสังคมจะไม่ว่าเป็นคนเลวทรามชั่วช้าแต่อย่างใดทั้งสิ้น และกลับจะสรรเสริญเยินยอไปเสียอีก หรือจะ

กระทำในสิ่งที่ผิด สังคมก็ว่าไม่ผิด

เกี่ยวด้วยเส้นอารมณ์ที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมนี้ เพื่อให้ผู้ศึกษาที่ยังไม่เข้าใจ มีความเข้าใจยิ่งขึ้น ซึ่งขอสมมุติเรื่องพอจะให้เข้าใจได้เป็นต้นว่า หญิงคนหนึ่งจำเป็นจะต้องไปเป็นคนเที่ยว ตามธรรมดาหญิงที่เป็นคนเที่ยว สังคมก็ย่อมรังเกียจและมักจะกล่าวกันว่า เป็นคนไม่ดีอย่างโน้นอย่างนี้ แต่คนที่มีเครื่องหมายสี่เหลี่ยมอยู่บนเนินอารมณ์ สังคมกลับไม่รังเกียจ เช่น อาจจะมีผู้กล่าวว่า หญิงนั้นจำเป็นจะต้องไปขายตัว เพราะตัวเขาเองเป็นคนๆ เดียวที่จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในครอบครัว เนื่องจากพ่อทิ้งแม่เขาไป ด้วยอาชีพที่ขายตัวนี่เอง จึงสามารถรักษาชีวิตของตนเองของแม่และของน้อง ๆ ให้ได้รับการศึกษาด้วย หรือว่าเพราะหญิงนั้นมีความกตัญญูต่อพ่อแม่ จึงต้องขายตัวเป็นต้น คนบางคนเป็นอ้ายเสือปล้นเขากินหรือฆ่าคนตาย ใคร ๆ ก็ว่าไม่ดีแต่เสือบางคนยังมีคนชมว่าดี เพราะเขามีความจำเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ จึงต้องกลายเป็นเสือเป็นสางไปก็มี คนที่มีรูปสี่เหลี่ยมบนเนินอารมณ์ จึงมีลักษณะป้องกันมิให้เสื่อมเสียในวงสังคมได้ดังนี้

หมายเลข ๕ คือเส้นอารมณ์ซึ่งขีดขวางอยู่บนเนินอารมณ์ เส้นอารมณ์เส้นนี้มีรูปเป็นเกาะอยู่กลางเส้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนี้มีอารมณ์หรือมีความคิดที่เป็นสิ่งชั่วร้ายอยู่ด้วย เรื่องที่เกี่ยวด้วยความคิดชั่วนั้น ย่อมจะมีมากมายหลายเรื่องด้วยกัน แต่โดยเฉพาะในลายมือนี้ เส้นอารมณ์พุ่งไปหาเส้นหัวใจซึ่งปลายแตกออกไปหลาย ๆ เส้นคือเส้นหัวใจรักโลเล (บทเรียนว่าด้วยเส้นหัวใจหมายเลข ๓๐) ความคิดชั่วของเจ้าของมือนี้ จึงเป็นความคิดที่จะไปรักคนโน้นคนนี้ หรือความรักไม่แน่นอนนั่นเอง

หมายเลข ๖ คือเส้นสมอง เส้นสมองเส้นนี้มีรูปเป็นเกาะอยู่กลางเส้นด้วย หมายถึงเส้นสมองที่ไม่ดีมีส่วนพิการอยู่บนเส้นสมอง เช่นมักจะมีอาการปวดหัวอย่างรุนแรงอยู่เป็นนิจ หรือจะต้องมีเรื่องกระทบกระเทือนสมองเกิดขึ้นบ่อย ๆ กระทำให้สมองเสียอยู่เสมอก็ได้ (บทเรียนว่าด้วยเส้นสมองหมายเลข ๒๑)

โคนของเส้นสมองเส้นนี้มีเกาะอยู่ด้วย แสดงว่าเป็นสมองของผู้ที่มีความรักในธรรมชาติวิทยา มีเส้นผู้ใหญ่แอบอยู่กับเส้นชีวิตภายนอกเส้นชีวิตในเนินศุกร์ ตรงกับสมองธรรมชาติวิทยานั้นด้วย แสดงว่าธรรมชาติวิทยาที่เจ้าของมือรู้มากก็คือ เรื่องที่เกี่ยวด้วยผู้ใหญ่ ธรรมชาติวิทยาที่เกี่ยวด้วยผู้ใหญ่ หมายถึงรู้ว่าพ่อแม่เกิดเรามา ต้องเลี้ยงดูด้วยความยากลำบากหลายสิ่งหลายอย่าง และการที่พ่อแม่เลี้ยงเรามานั้น ก็เพราะมีความประสงค์ว่า เมื่อลูกโตขึ้นก็จะได้พึ่งพาอาศัยลูกนั้นต่อไป (บทเรียนว่าด้วยเส้นสมองหมายเลข ๓๕) เมื่อเจ้าของมือรู้ดังนี้ ครั้นโตขึ้นจึงทำตัวให้ผู้ใหญ่ได้พึ่งพาอาศัย เมื่อหาเงินทองได้ก็จะเอาไปเจือจานผู้ใหญ่เสมอ และเรื่องผู้ใหญ่นี่เองจึงทำให้กระทบกระเทือนสมองมีอาการปวดหัวรุนแรงอยู่เป็นนิจ

เส้นสมองเส้นนี้แบ่งออกเป็น ๓ ตอน ตอนแรกคือเส้นสมองมีเกาะอยู่ที่โคนหมายถึงสมองนักธรรมชาติวิทยา (บทเรียนว่าด้วยเส้นสมองหมายเลข ๓๕)

ตอนที่ ๒ คือเส้นสมองมีเกาะอยู่กลางหมายถึง สมองของผู้ที่เป็นโรคเส้นประสาทมีอาการปวดหัวอยู่เป็นนิจ (บทเรียนว่าด้วยเส้นสมองหมายเลข ๒๑)

ส่วนท่อนทางปลายของเส้นสมอง ซึ่งขาดลงไปในเนินอ่อนโยนนั้น นอกจากเป็นเส้นสมองแล้ว เส้นนี้ยังเป็นเส้นเดินทางด้วย หรือหมายถึงเจ้าของมือนี้มีความคิดที่จะเดินทางไป ๆ มา ๆ อยู่เสมอ (เส้นสมองเป็นเส้นโค้ง)

หมายเลข ๗ คือเส้นที่มีลักษณะเป็นรูปดาวเกิดขึ้นที่เนินครอบครัว เส้นสัมพันธ์กันเป็นรูปดาวนั้น หมายถึงการตายของผู้ใหญ่หรือพ่อแม่ จากเส้นที่เป็นรูปดาวมีเส้นเชื่อมโยงไปหาเส้นชีวิต และผ่านเส้นชีวิตออกไปผ่านเส้นวาสนา และเส้นนี้ไปต่อกับเส้นศัตรูทางตอนปลายของเส้นสมองด้วย แสดงว่าการตายของผู้ใหญ่เป็นศัตรูที่ร้ายแรงของเจ้าของมือนี้ เส้นเชื่อมโยงซึ่งตัดผ่านเส้นวาสนาไป หมายถึงการตายของผู้ใหญ่เป็นความวิบัติของทรัพย์สินสมบัติทั้งสิ้นด้วย

หมายเลข ๘ คือเส้นแยกลงมาเป็นเส้นหลักฐาน และมีเส้นจากเส้นหลักฐานขึ้นมาไขว้กันอยู่เป็นเส้นหนี้สิน เส้นทั้งหมดนี้มีความหมายไปถึงว่า เจ้าของมือได้เอาบ้านเรือนที่ดินไปจำนำผู้อื่น

หมายเลข ๙ เส้นนี้ประกอบด้วยเส้น ๒ เส้นด้วยกันคือ เส้นที่แยกลงจากเส้นชีวิตเข้าไปภายในเส้นชีวิต เส้นนี้เป็นเส้นหนี้สิน ส่วนเส้นล่างที่ออกมาจากเส้นหลักฐาน คือเส้นเดินทาง เมื่อรวมทั้ง ๒ เส้นจึงหมายถึงเจ้าของมือเป็นหนี้ผู้อื่นแล้วจึงมีการเดินทาง ถ้ารวมทั้งเส้นที่อยู่ภายนอกเส้นชีวิตด้วย ก็หมายถึงว่าเมื่อเอาบ้านหรือที่ดินไปจำนำเขาแล้ว เจ้าของมือจะต้องเดินทางออกจากบ้านไปหาเงินมาใช้หนี้เขาอีกทอดหนึ่ง

เส้นเดินทางมีเกาะอยู่บนเส้นด้วย แสดงว่าเมื่อเดินทางไปแล้วก็จะไปพบความยากลำบากต่าง ๆ (งานหนัก) หลังจากนั้นจึงเอาเงินมาใช้หนี้ไถ่ถอนบ้านช่องนั้นได้

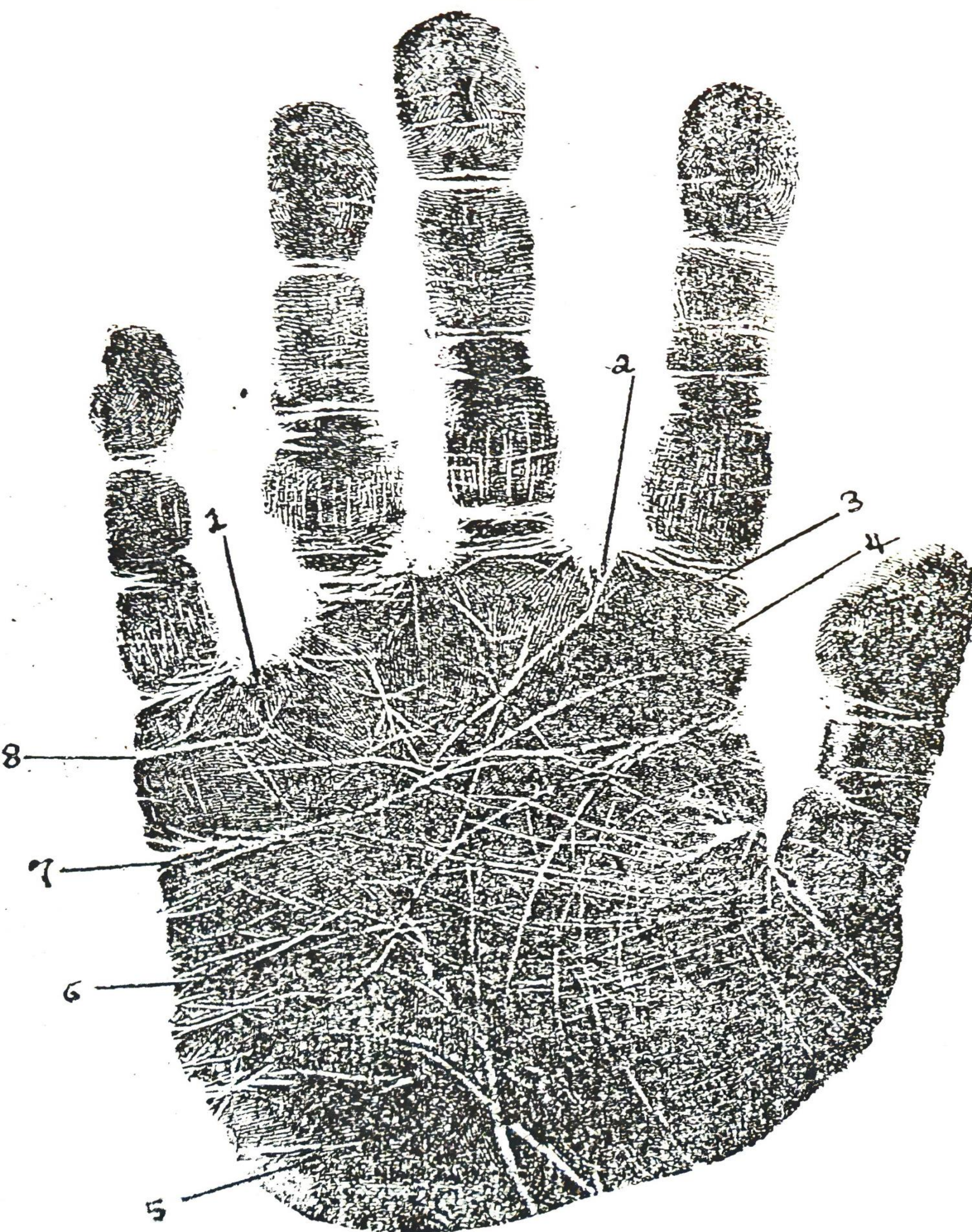
หมายเลข ๑๐ คือตอนปลายของเส้นสมองที่ขาดออกจากเส้นสมองธรรมดา เส้นสมองเส้นนี้มีลักษณะเป็นเส้นโค้ง คือลักษณะของเส้นเดินทางที่ไป ๆ มา ๆ ซึ่งหมายถึงว่าเจ้าของมือนี้เมื่อเดินทางไปอยู่ที่อื่นแล้วก็มีการเดินทางไป ๆ มา ๆ ยังที่ ๆ อยู่เดิมเสมอ

หมายเลข ๑๑ คือเส้นที่เป็นรูปดาวอยู่ตอนปลายของเส้นสมองซึ่งหมายถึงผู้ที่เป็นโรคหัวใจอ่อน หรือมีลักษณะบ้าๆ บอ ๆ อยู่เสมอก็ได้ เส้นรูปดาวนี้ประกอบขึ้นด้วยเส้นเดินทางไป ๆ มา ๆ (รูปหวายพับ) เส้นเดินทางไปมาเส้นล่างออกไปจากเส้นวาสนา แล้วขาดออกเป็นตอน ๆ (เป็นเส้นวาสนาร้อนใจด้วย) เส้นบนโยกกลับมาจากรูปดาวตัดเส้นวาสนากลางที่ราบลำบากขาดไป รวมความหมายในเส้นเหล่านี้หมายความว่า เมื่อใดเจ้าของมือเดินทางไปก็จะได้เงินมา (เส้นออกจากเส้นวาสนา) แต่ร้อนใจ (เป็นเส้นวาสนาร้อนใจ) เพราะต้องไปหางานทำ และงานนั้นเข้า ๆ ออก ๆ (เส้นเดินทางไปมาขาดเป็นตอน ๆ) แต่ภายหลังเมื่อกลับมาเงินทองที่มีมาก็หมดทุกที (เส้นเดินทางไปมาตัดเส้นวาสนาเส้นบนขาด) เรื่องเหล่านี้จึงทำให้เป็นโรคหัวใจอ่อน

หมายเลข ๑๒ คือเส้นหัวใจ เส้นหัวใจเส้นนี้พุ่งไปเกือบถึงเนินอารมณ์ แล้วแตกออกเป็นหลาย ๆ เส้น แสดงถึงหัวใจที่กวัดแกว่งโลเล ไม่รู้จะรักใครดี (รวมไปถึงงานที่ทำก็ไม่รู้จะทำงานอะไรดีด้วย) เมื่อรวมกับเส้นเกียรติยศซึ่งอยู่ข้างบน ก็หมายความว่าเจ้าของมือมีความคิดคำนึงถึงการแต่งงานที่มีเกียรติยศแต่ไม่รู้ที่จะรักใครแน่ (บทเรียนว่าด้วยเส้นหัวใจหมายเลข ๔๖) เส้นหัวใจค่อนข้างตรงเกินไป มีความหมายว่าหัวใจแข็งเกินไปด้วย (บทเรียนว่าด้วยเส้นหัวใจหมายเลข ๖๑)

ประวัติของเจ้าของมือ

เจ้าของมือนี้เป็นหญิงสาวอายุประมาณ ๑๘ ปี ผิวขาวค่อนข้างสวย บ้านเดิมอยู่ที่จังหวัดนครราชสีมา เมื่ออายุ ๑๕ ปีหรือ ๑๖ ปีบิดาได้เสียชีวิตลง เหลือแต่มารดาที่ยากจนและน้อง ๆ ๓–๔ คน ทางบ้านหาไม่พอใช้ และหลังจากบิดาตาย ต้องเอาบ้านเอาที่ดินไปจำนำผู้อื่นเอาเงินมาทำศพบิดา ตนเองจึงได้เดินทางเข้ามาอยู่ที่จังหวัดพระนครเพื่อหางานทำ ได้ไปเป็นลูกจ้างอยู่ตามบ้านต่าง ๆ หลายแห่งด้วยกัน คือเปลี่ยนงานบ่อย ๆ (หลักของเส้นวาสนาซึ่งไปแตกง่ามอยู่กลางที่ราบลำบาก คือวาสนาเปลี่ยนแปลง) เมื่อเก็บเงินทองได้ก็ขึ้นไปบ้านเอาเงินไปไถ่ถอนบ้านช่องเขาได้ และเอาไปให้มารดาใช้สอยอยู่เสมอ (หลักของเส้นสมองธรรมชาติวิทยา) บางครั้งทำงานมีเงินทองใส่ ไม่ช้าไม่นานได้ข่าวว่ามารดาเกิดเจ็บป่วยขึ้นได้เดินทางขึ้นไปบ้าน รักษามารดาจนหายขายทองจนหมดตัวใช้เงินจนหมดมือ ทำให้เกิดเรื่องกระทบกระเทือนสมองบ่อย ๆ เกือบจะเป็นบ้าอยู่เรื่อย ๆ แต่ไม่บ้า เมื่อหมดตัวแล้วก็เดินทางกลับมาพระนคร เพื่อหางานทำอีกและก็ได้งานเป็นลูกจ้างตามบ้านของผู้อื่นอีกตามเดิม เมื่อได้ข่าวว่ามารดาเจ็บป่วยก็ขึ้นไปรักษามารดาแล้วก็หมดตัวอีก เป็นอยู่ดังนี้เรื่อย ๆ เพราะเจ้าของมือเป็นผู้ที่รักในธรรมชาติวิทยา คือรู้ว่าบิดามารดาเป็นผู้มีพระคุณ เขาอุ้มอุทรป้อนข้าวมาต้องมีการตอบแทนเสมอ เส้นในมือทั่ว ๆ ไปย่อมเป็นทั้งความรู้สึกนึกคิด และเป็นทั้งพรหมลิขิต ซึ่งไม่มีใครจะหลบเลี่ยงได้

ภาพที่ ๑๔
แสดงเส้นหัวใจบนลายมือจริงซึ่งตรงกับหลักวิชา

แสดงเส้นหัวใจบนลายมือจริง

เส้นต่าง ๆ ที่ตรงกับหลักวิชาในลายมือนี้คือ

๑. เส้นชีวิต
๒. เส้นสมอง
๓. เส้นหัวใจ
๔. เส้นวาสนา
๕. เส้นเกียรติยศ
๖. เส้นอารมณ์
๗. เส้นสำคัญ
๘. เส้นเรื่องคู่
๙. เส้นบุตร
๑๐. เส้นศตรู
๑๑. เส้นคุ้มกัน
๑๒. เส้นหลักฐาน
๑๓. เส้นเดินทาง
๑๔. เส้นโรค หรือ เส้นวาสนาร้อนใจ
๑๕. เส้นโรคประสาทสมอง
๑๖. เส้นคู่

ชื่อของเส้นหลักต่าง ๆ ตามหมายเลขที่กล่าวมาแล้วนี้ ไม่ใช่ชื่อเส้นตามหมายเลขซึ่งเขียนไว้ในลายมือ เป็นชื่อของเส้นหลักต่าง ๆ ที่เขียนไว้เพื่อให้ทราบว่าในลายมือนี้ประกอบด้วยเส้นหลักรวมกี่เส้นด้วยกัน เนื่องจากเส้นหลักต่าง ๆ เหล่านี้ เมื่อเข้ามาสัมพันธ์กันแล้ว จะอ่านออกเป็นเรื่องราว

ต่าง ๆ ได้มากมาย ให้ผู้ศึกษาหาดูเอาเองว่า เส้นหลักต่าง ๆ เหล่านี้อยู่ที่ไหนในลายมือนี้

ต่อไปนี้จะบรรยายตามหมายเลขในลายมือต่อไป

หมายเลข ๑ คือรูปดาวซึ่งอยู่บนเนินเรื่องคู่ รูปดาวนี้ติดต่อกับเส้นเรื่องคู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือจะเป็นคนที่ช่างพูดช่างเจรจา หรือเป็นคนที่มักเจรจาไพเราะเสนาะโสตรอยู่เสมอ เมื่อได้คู่ครองคู่นั้นก็จะช่างพูดช่างเจรจาด้วยเช่นเดียวกัน เส้นช่างพูดช่างเจรจาต่อกับเส้นเรื่องคู่

หมายเลข ๒ คือเส้นเกียรติยศ เส้นเกียรติยศเส้นนี้มีเส้นซึ่งโยกขึ้นมาจากเส้นหัวใจมาต่อ ตอนโคนของเส้นหัวใจที่แตกขึ้นมา มีเส้นกามารมณ์ที่ยาวมาจากเส้นเรื่องคู่มาชนอยู่ด้วย เส้นกามารมณ์เส้นนี้เป็นเส้นตรง หมายถึงกามารมณ์แข็ง คือจะเป็นคนที่เสพสมกันในเรื่องกามารมณ์อดทนกว่าปกติ และเส้นกามารมณ์เส้นนี้ทับเส้นหัวใจ หมายถึงกามารมณ์ที่จะได้เสียกันโดยไม่มีการแต่งงาน เส้นกามารมณ์แข็งสัมพันธ์กันอยู่กับเส้นสำคัญที่มีรูปเป็นคนมีเขา แสดงว่ามีกามารมณ์แข็งอดทนและเด็ดขาดด้วย เส้นกามารมณ์แข็งเส้นนี้มีเส้นสัมพันธ์เชื่อมโยงไปหารูปดาวบนเนินเรื่องคู่ และเส้นสัมพันธ์เส้นนี้ทำรูปขึ้นเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าด้วย หมายถึงในขณะที่มีการเสพสมทางกามารมณ์กันอยู่นั้น จะต้องมีการพูดจากันให้พึงไพเราะเสนาะหู เพื่อต้องการจะให้คู่นั้นคิดไปถึงความเจริญรุ่งเรือง เมื่อเส้นเชื่อมโยงพุ่งไปหาเส้นเกียรติยศ จึงหมายไปถึงเรื่องที่พูดกันนั้น ได้พูดกันถึงเรื่องแต่งงานด้วย

หมายเลข ๓ คือเส้นวาสนา ๒ เส้นซึ่งขึ้นมาบรรจบกันอยู่บนเนินร้อนรน เส้นวาสนาเส้นที่ ๑ ขึ้นมาจากเส้นสมอง เส้นวาสนาเส้นนี้ขึ้นมา

จากตอนปลายของเส้นสมอง คือเส้นวาสนาเรียบ ๆ ลับ ๆ หรือหมายไปถึงการตีหน้าตายด้วย

เส้นวาสนาเส้นที่ ๒ เกิดขึ้นจากเส้นหัวใจ เข้ามาบรรจบกันกับเส้นวาสนาเส้นที่ ๑ บนเนินร้อนรน กลายเป็นรูปตัว ก. ไก่กลับหลัง เส้นเหล่านี้สัมพันธ์กันอยู่กับเส้นหัวใจ ซึ่งแยกออกเป็นเกาะใหญ่ หรือมีลักษณะเป็นก้ามปูอยู่บนเนินอารมณ์ เรื่องต่าง ๆ ที่จะแปลได้จากเส้นวาสนา ๒ เส้นนี้ คือการได้คู่ที่ลับ ๆ แล้วเกิดตั้งครรภ์ขึ้นก่อนแต่งงาน เส้นหัวใจเส้นล่างแยกออกเป็น ๒ เส้น พุ่งลงมาบนเส้นสมองทั้ง ๒ เส้น ที่ตอนปลายมีลักษณะเป็นเกาะคร่อมอยู่บนเส้นสมองด้วย แสดงว่าเป็นคน ๒ ใจ และมีความรักชอบแต่ในเรื่องที่เกี่ยวกับกามารมณ์ เมื่อเส้นหัวใจ ๒ เส้นรวมกับท่อนปลายของเส้นหัวใจที่หมายไปถึงการตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน จึงหมายถึงขณะที่ตั้งครรภ์ก่อนแต่งงานนั้นได้เสียอยู่กับคน ๒ คน แต่คนที่มาทีหลังเข้าใจว่าหญิงนั้นตั้งครรภ์กับตน เพราะหญิงนั้นช่างพูดช่างปฏิบัติ คนที่มาทีหลังไม่ทราบความจริง จึงจัดการแต่งงานให้อย่างมีเกียรติยศ หญิงปิดบังความชั่วของตัวเองได้สำเร็จ เส้นวาสนาที่เป็นรูปตัว ก. ไก่กลับหลังในหมายเลข ๓ นี้ หมายถึงหญิงต้องการเงินทองมากมายมอบให้ผู้ใหญ่ แต่ตอนบนเส้นรูปตัว ก. ไก่แตกออกเป็นง่าม และเส้นที่แตกออกนั้นโยกไปลงช่องผิดหวังด้วย แสดงว่าหญิงนั้นสามารถจะพูดจาให้ชายนั้นแต่งงานกับตนได้ แต่ไม่มีเงินทองไปมอบให้ผู้ใหญ่ เพราะชายนั้นมีเงินเฉพาะที่จะจัดการแต่งงานกันเท่านั้น หญิงนั้นจึงผิดหวังที่จะให้เงินทองกับผู้ใหญ่ของตน

หมายเลข ๔ คือเส้นหัวใจที่แยกออกเป็นเกาะใหญ่ อยู่บนเนินอารมณ์ หมายถึงหัวใจที่มีความรักชั่วร้าย ได้เสียกันลับ ๆ ตั้งท้องมาก่อน

แล้วจึงมาแต่งงานกันในภายหลัง (บทเรียนว่าด้วยเส้นหัวใจหมายเลข ๔๒)

เส้นหัวใจที่ มีความ หมายถึงการ ตั้งท้องมาก่อน ที่จะมีการ แต่งงานนี้ ถ้าเส้นที่แตกง่ามเป็นเกาะใหญ่ตามแบบนี้ หมายถึงท้องกับคนหนึ่งแล้วมาแต่งงานกับอีกคนหนึ่ง ซึ่งเป็นความหมายถึงการเป็นอุบาทว์ในความรักอย่างรุนแรง แต่ถ้าเส้นหัวใจแตกออกเป็นเกาะเล็ก ๆ พอมองเห็น แสดงว่าตั้งท้องกับคนที่แต่งงานกันนั่นเอง คือความอุบาทว์ในความรักน้อยลง หรือมีความหมายแต่ว่าท้องก่อนแต่งงานเท่านั้น

หมายเลข ๕ คือเส้นวาสนาโคนเป็นเกาะอยู่ภายในเส้นชีวิต แสดงว่าเจ้าของมือนี้กระทำกิจการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อื่นได้ดี เส้นวาสนาโคนเป็นเกาะนี้ มีเส้นแยกเข้ามาหาเส้นชีวิตเป็น ๒ ตอน หรือเส้นวาสนาโคนเป็นเกาะ ๒ ชั้นซ้อนกัน แสดงว่ากระทำกิจการให้ผู้อื่นได้ดี ๒ ครั้งซ้อนกัน หรือกระทำกิจการให้ผู้อื่นได้ดีอยู่เรื่อย ๆ ก็ได้ (เส้นนี้ให้ผลไปตลอดชีวิต)

หมายเลข ๖ คือเส้นสมองซึ่งพุ่งลงมาถึงเนินอ่อนโยน และโคนของเส้นสมองมีรูปเป็นครึ่งของเกาะอยู่ที่โคนด้วย แสดงว่าเจ้าของมือเป็นนักธรรมชาติวิทยา หรือใช้ชีวิตให้เป็นไปอย่างธรรมชาติ

ท่อนปลายของเส้นสมองเส้นนี้ มีเส้นวิ่งเต้นหรือเส้นเดินทางหลาย ๆ เส้นเข้ามาสัมพันธ์กับเส้นสมองด้วย แสดงว่ากิจการที่กระทำทุกอย่างทุกชนิด ชอบไปในงานที่มีการวิ่งเต้นและมีการเดินทางอยู่เสมอ

หมายเลข ๗ คือโคนของเส้นหัวใจซึ่งแตกออกเป็นหลาย ๆ เส้น แสดงว่าเจ้าของมือจะมีบุตรมากหลายคน เท่ากับเส้นหัวใจที่แตกออกนั้น และความหมายของเส้นหัวใจท่อนทางโคนที่แตกออกนี้ คือเส้นที่แตกขึ้นข้างบนหมายถึงบุตรหญิง เส้นที่แตกข้างล่างหมายถึงบุตรชาย

หมายเลข ๘ คือเส้นเรื่องคู่ซึ่งไปต่อกับเส้นรูปดาวในเนินเรื่องคู่ หมายความว่าจะได้คู่ที่เป็นคนช่างพูดช่างเจรจา หรือได้ที่พูดจาเป็นเสน่ห์น่ารักอยู่เสมอ และที่เส้นคู่นั้นมีเส้นเชื่อมโยงลงมาหาเส้นกามารมณ์อีกทีหนึ่ง หมายความว่าคู่ที่ช่างพูดช่างเจรจานั้นได้เสียกันด้วยกามารมณ์ ก่อนที่จะมีการแต่งงานกัน

เส้นลายมือนี้มีเรื่องที่ผู้ศึกษาควรจะสังเกตคือ เส้นศัตรูซึ่งอยู่ทางริมมือวิ่งมาหาเส้นสมองมากมายหลายเส้นด้วยกัน อันนี้หมายถึงเจ้าของมือมีศัตรูมาก แต่เนื่องจากเส้นศัตรูในลายมือนี้ไม่มีเส้นศัตรูที่แท้ คือเส้นศัตรูที่ทับอยู่บนเส้นสมอง ศัตรูจึงไม่ถึงกับทำให้เสียหายแต่อย่างใด การที่เส้นศัตรูเหล่านี้มาชนกับรูปดาวอยู่ทางปลายของเส้นสมอง เป็นแต่เพียงแสดงว่าเจ้าของมือหวาดเสียวต่อศัตรูนั้นอยู่เสมอ จนมีลักษณะเป็นโรคหัวใจอ่อน คำว่าโรคหัวใจอ่อนคือเครื่องหมายดาวซึ่งอยู่ตอนปลายของเส้นสมอง (บทเรียนว่าด้วยเส้นสมองหมายเลข ๒๕)

อีกเส้นหนึ่งที่ผู้ศึกษาจะควรจดจำก็คือ เส้นโรคประสาทสมองในลายมือนี้ตัดผ่านที่ราบลำบาก ไปหาปลายของเส้นสมองหลาย ๆ เส้นด้วยกัน และมีเส้นสมองท่อนทางปลายกระดกขึ้นไปหาเส้นหัวใจท่อนทางโคนด้วย และปลายของเส้นหัวใจเส้นนี้โค้งลงมาหาเส้นสมองตอนทางโคนอีกทอดหนึ่ง ทำให้ตอนบนของเส้นสมองเป็นรูปเกาะ และภายใต้เส้นสมองก็มีลักษณะเป็นรูปเกาะด้วย รูปนี้คือเส้นที่มีลักษณะรวมกันเรียกว่า "กามารมณ์เป็นโรคสมอง" หมายถึงเจ้าของมือเป็นคนที่มีกามารมณ์จัดอยู่เป็นนิจ (บทเรียนว่าด้วยเส้นหัวใจหมายเลข ๓๓) เส้นนี้เห็นมาจากลายมือก่อน ๆ แล้วให้เปรียบเทียบกันดู

ประวัติของเจ้าของมือ

เจ้าของมือนี้เป็นหญิง เมื่อมาให้พิมพ์ลายมืออายุได้ ๒๐ ปี เมื่ออายุยังน้อยพ่อแม่ซึ่งอยู่จังหวัดพระนคร ได้ยกให้ผู้อื่นไปอยู่ที่จังหวัดสงขลาทางภาคใต้ของประเทศไทย หนทางไกลจากจังหวัดพระนครกว่า ๙๐๐ กิโลเมตร (อำนาจเส้นเดินทาง) เมื่ออายุ ๑๗ ปีได้เสียกับชายคนหนึ่งโดยหนีตามกันไป (อำนาจเส้นหัวใจรักชั่วร้าย) ภายหลังอยู่กันไม่นานก็ทิ้งกันไป ไปได้ผู้ใหญ่คนหนึ่งเป็นคนอุปถัมภ์ โดยทำงานที่มีการเร่ขายเครื่องสำอางค์ ภายหลังได้เสียกับผู้ใหญ่คนนั้น (อำนาจกามารมณ์เป็นโรคสมอง) เมื่ออายุ ๑๙ ปีเลิกกับผู้ใหญ่คนนั้น แล้วไปกระทำกิจการที่มีการเร่ขายยาอีก เพราะเป็นคนที่พูดเก่ง (อำนาจเส้นที่แสดงว่าเป็นคนช่างพูดและเส้นเดินทาง)

ขณะที่มีการเดินทางขายยานั้น ก็ได้เสียกับชายหลายคนแต่ไม่จริงจัง ครั้นต่อมาได้กับชายคนหนึ่ง แล้วเกิดตั้งท้องขึ้นมา ชายนั้นไม่รับว่าเป็นลูกของตน พร้อมกันนั้นก็ไปได้ชายอีกคนหนึ่ง ด้วยความพยายามที่จะให้มีเกียรติยศ หญิงนี้ได้ใช้คำพูดที่ไพเราะพูดจาหว่านล้อม จนชายคนหลังรับว่าลูกในท้องเป็นลูกของตนจัดการแต่งงานให้ เมื่อมีการแต่งงานนั้นหญิงคนนี้ตั้งครรภ์ได้ ๓ เดือนแล้ว (ได้กับชายคนก่อน ๆ ไม่เคยตั้งครรภ์เลย)

การแต่งงานในครั้งนี้ หญิงนั้นต้องการเงินทองมาให้บิดาของตนด้วย เพราะสงสารบิดาว่าแก่ชราแล้วหาเงินไม่เก่ง เนื่องจากเจ้าของมือเป็นผู้ที่มีความรู้สึกในเรื่องที่เกี่ยวด้วยธรรมชาติ คือรู้ว่าบุตรต้องตอบแทนบุญคุณบิดามารดา (อำนาจของเส้นสมองนักธรรมชาติวิทยา) แต่เมื่อแต่งงานแล้วได้เพียงเงินเล็กน้อยตัวเองผิดหวังไป

ตามที่ได้เอาประวัติแต่เพียงย่อ ๆ ของหญิงนี้มาเล่าให้ฟัง ก็เพื่อต้องการจะให้ทราบว่า เรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ทั้งหลายในโลกนี้ วิทยุแห่งจักรวาฬได้เขียนดวงชะตาของเจ้าของมือนั้นๆ ไว้แล้วทุกๆ คน เว้นแต่มนุษย์ทั้งหลายที่เกิดมาในโลกนี้ อ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬซึ่งเขียนไว้บนมือของตนไม่ออก จึงไม่ทราบว่าอันเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนนั้นเกิดขึ้นมาได้อย่างไร บางพวกมาสั่งสอนกันว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่วเป็นต้น ซึ่งความอันที่จริงแล้ว เรื่องความเข้าใจเหล่านี้เป็นความเข้าใจที่ผิด เพราะสิ่งทั้งหลายแหล่ที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์ทั้งหลายนั้น สิ่งเหล่านี้เขาเขียนไว้แล้ว บัดนี้มนุษย์ได้อ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬออก เป็นอันเชื่อแน่ได้ว่า ไม่ช้าไม่นานความเชื่อถืออันเก่าแก่นั้นจะเสื่อมถอยไป เพราะผู้ซึ่งมาศึกษาตำรานี้ต่อ ๆ กันไปในภายหน้า คงจะอ่านออกและทุก ๆ คนคงจะได้ทราบเรื่องราวอันลี้ลับมหัศจรรย์ทั้งหลายเหล่านี้ได้ทั้งสิ้นเช่นเดียวกัน

บทที่ ๑๔
ว่าด้วยเส้นวาสนา

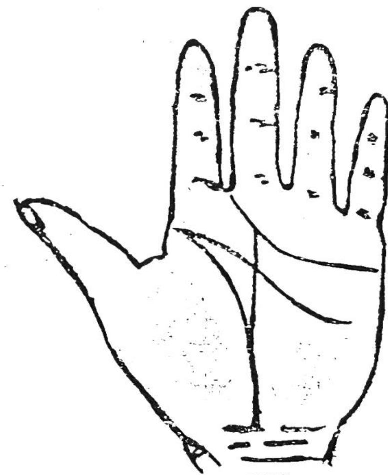
เส้นวาสนานับเป็นเส้นหลักสำคัญที่สุดในหลักวิชานี้ เพราะเส้นวาสนาเป็นเส้นที่จะตัดสินชะตาชีวิตของบุคคลได้อย่างเด็ดขาดและแน่นอนยิ่งกว่าเส้นอื่นใด เส้นหลักอื่น ๆ จะต้องอยู่ภายใต้อิทธิพลของเส้นวาสนาทั้งสิ้น

อนึ่ง ไม่ว่าเส้นใดจะมีความหมายเป็นอย่างไร คือทั้งที่ดีและไม่ดี เช่นคนที่มีเส้นชีวิตดี เส้นสมองดี เส้นหัวใจดี แต่ถ้าเส้นวาสนาบอกว่าจะจน จะล้มละลาย จะทุกข์ยากลำบาก คน ๆ นั้นก็จะต้องจน, ต้องล้มละลาย, ต้องยากลำบากทั้งสิ้น ถ้าเส้นอื่น ๆ ไม่ดี เช่นเส้นชีวิตไม่ดี เส้นสมองไม่ดี เส้นหัวใจไม่ดี แต่เส้นวาสนาบอกว่าจะรวย จะมีอำนาจวาสนา คน ๆ นั้นก็จะต้องรวยต้องมีอำนาจวาสนาทั้งสิ้นเช่นเดียวกัน เส้นวาสนาจึงมีอำนาจสูงสุดยิ่งกว่าเส้นอื่นใด เพราะเหตุนี้เองเส้นวาสนาจึงรวมความหมายต่าง ๆ เอาไว้หลายสิ่งหลายอย่างด้วยกัน เช่นเส้นวาสนาหมายไปถึงชีวิต, หมายถึงร่างกาย, หมายถึงตัวตน, หมายถึงความเป็นอยู่, หมายถึงความเป็นไป, หมายถึงการเงิน, หมายถึงการงาน, หมายถึงทุก ๆ สิ่งทุก ๆ อย่างที่ทุก ๆ คนจะต้องไปประสพ ตามกระแสของวาสนาที่พุ่งไปนั้น ฯลฯ

ผู้ศึกษาบางคนที่ไม่เคยเรียนวิชานี้มาเลย ก็อาจจะสงสัยว่า เส้นวาสนาเส้นเดียวทำไมจึงมีความหมายไปได้หลายสิ่งหลายอย่างดังที่กล่าวมาแล้ว เพราะดู ๆ ก็ไม่น่าจะเป็นไปได้ที่เส้นหลักเส้นเดียวจะมีความหมายมาก

มายถึงเพียงนี้ ถ้าไม่อธิบายให้ผู้ศึกษาเข้าใจอย่างละเอียดแล้ว เมื่อผู้ศึกษาไม่เชื่อถือในหลักวิชา การศึกษาของผู้นั้นก็จะไร้ประโยชน์เสียเปล่า

การบรรยายต่อไปนี้จะได้นำเส้นวาสนาบางเส้น ที่จะเห็นได้ในลายมือของคนทั่ว ๆ ไป มาแสดงไว้เพื่อเป็นตัวอย่างสัก ๓ เส้นก่อน เส้นวาสนาที่จะนำมายกตัวอย่างไว้ในที่นี้คือเส้นวาสนาลำบาก หรือเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจากเส้นชีวิต แล้วผ่าที่ราบลำบากขึ้นไปตรง ๆ

เส้นวาสนา เส้นนี้จะเกิดขึ้นบน ลายมือ ของคนทั่ว ๆ ไป ซึ่งประมาณว่าคน ๑๐ คนจะมีเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นตามแบบนี้ตั้งแต่ ๕ ถึง ๖ คน เป็นอย่างน้อย

เส้นวาสนาที่เกิดจากเส้นชีวิต แล้วผ่าที่ราบลำบากขึ้นไปตรง ๆ นี้ ย่อมจะมีรูปร่างแปลก ๆ แตกต่างกันออกไปบ้าง ความแตกต่างกันนี้ส่วนใหญ่อยู่ที่ปลายของเส้นวาสนา สำหรับตัวอย่างที่ได้นำมาให้ดูในที่นี้ คือเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจากเส้นชีวิต แล้วผ่าที่ราบลำบากขึ้นไปตรง ๆ และปลายของเส้นวาสนาขึ้นไปชนอยู่กับเส้นหัวใจ คือเส้นวาสนาลำบากก่อนแล้วเย็นใจ

เส้นวาสนาซึ่งเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต แล้วผ่าที่ราบลำบากขึ้นไปตรง ๆ นี้ ย่อมจะแปลความหมายออกได้เป็นทอด ๆ ดังนี้คือ การที่เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต มีความหมายไปถึงร่างกายของผู้นั้นเริ่มกระทำ ผ่าที่ราบลำบากขึ้นไปตรง ๆ หมายถึงต้องผ่าความยากลำบากไปเรื่อย ๆ เช่นการ

ทำงานอาชีพจะต้องใช้กำลังกายและเรี่ยวแรงเข้าปฏิบัติ เส้นวาสนาพุ่งขึ้นไปชนกับเส้นหัวใจ จึงมีความหมายไปถึงความเย็นใจ หรือความสบายอกสบายใจ ซึ่งในลักษณะนี้จะเกิดขึ้นภายหลัง เมื่อผ่านกับความยากลำบากไปหมดสิ้นแล้ว เส้นวาสนาเส้นนี้มักจะอยู่ในมือของคนที่เป็นชาวนาชาวสวน (แต่ความจริงในมือคนหากินประเภทอื่นก็มีเหมือนกัน) ในที่นี้จะสมมุติว่าเกิดในมือชาวนาชาวสวน ตามธรรมดาชาวนาชาวสวนเมื่อเริ่มต้นจะทำนาทำสวน ก็ต้องใช้ร่างกายของตนเข้ากระทำหรือต้องออกเรี่ยวแรงอยู่เสมอ (เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต)

เมื่อการกระทำนั้น ๆ เริ่มขึ้นก็จะต้องเหนื่อยยากลำบาก (เส้นวาสนาผ่าที่ราบลำบากขึ้นไปตรง ๆ) ตามธรรมดาชาวนาชาวสวนใคร ๆ ก็ย่อมจะทราบว่า การทำนาทำสวนนั้นผู้ทำย่อมจะได้รับความยากลำบากอยู่เสมอ เริ่มแรกตั้งแต่โค่นถางทำป่าไม้ใหญ่ ๆ ให้ล้มลง จากนั้นก็จุดไฟเผาป่ากระทำให้เป็นไร่หรือเป็นดินดำ การเผาป่าจนสามารถกระทำให้เป็นดินดำนั้น จะต้องได้รับความร้อนจากแสงแดด ได้รับความร้อนจากเปลวไฟเพราะการที่จะทำดินดีให้เป็นดินสุกนั้น จะต้องเอาไม้มากองแล้วจุดไฟเผารุนปรนไปเรื่อย ๆ ดินดี ๆ จึงจะกลายเป็นดินดำ ทำให้เกิดคุณภาพที่จะปลูกพืชผลได้ ความร้อนจากแสงแดดความร้อนจากเปลวไฟ ความเหนื่อยยากลำบากนั้นเรียกว่าสุดจะพรรณนาทีเดียว ต่อจากนั้นชาวไร่จะต้องปลูกผักหรือปลูกต้นไม้ล้มลุกขึ้นก่อนแล้วก็ปลูกต้นไม้ยืนต้น หรือยกหัวคันนาเพื่อทำนาในระยะนั้นจะก็ได้รับความยากลำบากอยู่เรื่อย ๆ ไหนจะต้องรดน้ำพรวนดินดายหญ้าขุดดิน ซึ่งในลักษณะนี้ย่อมหมายถึงได้รับความยากลำบากนานาประการ ต้องใช้เวลานับเป็นปี ๆ และในระยะที่กำลังก่อสร้างตัวนั้น บรรดาชาวนาชาวสวนทุก ๆ คน

ก็ต้องพยายามอดออม การกินการอยู่ก็ไม่อุดมสมบูรณ์ ต้องมัธยัสถ์การใช้สอยทุกชนิด อย่างที่เรียกว่ากินข้าวคลุกน้ำพริกก็ว่าได้

ครั้นความยากลำบากผ่านพ้นไปแล้วเป็นปี ๆ เมื่อพืชเริ่มให้ผล เช่นสมมุติว่าเจ้าของไร่นั้นปลูกยางพารา เมื่อเวลาแห่งความยากลำบากผ่านพ้นไปแล้วราว ๆ ๑๐ ปี ยางพารานั้นก็จะตัดได้ ขั้นแรกยางตัดได้น้อย เจ้าของสวนนั้นก็จะต้องตัดเอง แต่ครั้นยางตัดได้มากเข้า เจ้าของสวนนั้นก็ไม่ต้องตัดจ้างผู้อื่นเข้าตัดแทน หรือเมื่อที่ดินนั้นเป็นนา ถ้านานั้นได้ผลมากแล้วเจ้าของนานั้นก็ไม่ต้องทำเอง มีผู้มารับจ้างไถรับจ้างเก็บเกี่ยวตอนนี้เจ้าของสวนหรือเจ้าของนานั้นก็จะได้รับความสบายใจ นี่คือลักษณะที่เส้นวาสนาขึ้นมาชนเส้นหัวใจ ซึ่งหมายถึงผ่าความยากลำบากมาก่อน แล้วจึงจะสบายใจในภายหลัง

คราวนี้เมื่อได้ยกตัวอย่างของผู้ที่มีเส้นวาสนาผ่าที่ราบลำบากขึ้นมาตรง ๆ ให้ฟังแล้ว ต่อไปนี้จึงมาถึงหลักวิชาของเส้นวาสนาเส้นนี้ว่า จะหมายไปถึงความหมายของเส้นวาสนาทุก ๆ อย่างได้อย่างไร ให้ผู้ศึกษาลองพยากรณ์ตามความหมายของ "เส้นวาสนา" ดูว่าจะถูกหรือไม่ คือ

๑. วาสนาของท่านคือวาสนาของผู้ที่จะได้รับความยากลำบากอยู่เสมอ (เส้นวาสนาที่ว่านี้ จะต้องเป็นวาสนาผ่าที่ราบลำบากขึ้นไปตรง ๆ ถ้าเส้นวาสนาขึ้นมาเป็นรูปอื่น การพยากรณ์ที่ว่านี้จะไม่ถูกต้อง)

๒. พยากรณ์ว่า ร่างกายของท่านนี้ก็ได้รับความยากลำบากอยู่เสมอด้วย (เส้นวาสนาหมายถึงร่างกาย)

๓. พยากรณ์ว่า ชีวิตของท่านนี้ก็มีแต่ความยากลำบากอยู่เป็นนิจ (เส้นวาสนาหมายถึงชีวิต)

๔. พยากรณ์ว่า ตัวตนของท่านนี้ก็มีแต่ความยากลำบากอยู่เป็นประจำ (เส้นวาสนาหมายถึงตัวตน)

๕. พยากรณ์ว่า ความเป็นอยู่ของท่านนี้ก็จะมีแต่ความยากลำบากอยู่เสมอด้วย (เส้นวาสนาหมายถึงความเป็นอยู่)

๖. พยากรณ์ว่า ความเป็นไปของท่านนี้ก็มีแต่ความยากลำบากรออยู่ข้างหน้าเรื่อย ๆ (เส้นวาสนาหมายถึงความเป็นไป)

๗. พยากรณ์ว่า การเงินของท่านนี้ก็หาได้ด้วยความยากลำบากทั้งสิ้น (เส้นวาสนาหมายถึงการเงิน)

๘. พยากรณ์ว่า การงานของท่านที่กระทำอยู่นี้ ก็ล้วนแต่มีความยากลำบาก (เส้นวาสนาหมายถึงการงาน)

๙. พยากรณ์ว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านจะต้องไปประสพนั้น ก็คือความยากลำบาก (เส้นวาสนาหมายถึงทุก ๆ สิ่งทุก ๆ อย่างที่ทุก ๆ คนจะต้องไปประสพ ตามกระแสของวาสนาที่พุ่งไปนั้น)

๑๐. พยากรณ์ว่า ภายหลังที่ท่านได้ประสพความยากลำบากไปเนิ่นนานแล้ว ต่อไปนั้นท่านก็จะได้รับความเย็นใจในภายหลังอยู่เสมอ (คือหลักของเส้นวาสนาที่พุ่งขึ้นไปชนเส้นหัวใจ)

เท่าที่ได้ยกตัวอย่างเส้นวาสนาผ่าที่ราบลำบากขึ้นไปตรง ๆ มาให้เห็นแต่เพียงเส้นเดียว ก็เพื่อให้ผู้ศึกษาเห็นว่าเส้นวาสนาเส้นเดียว เมื่อพยากรณ์ไปตามความหมายของเส้นวาสนาทั้ง ๑๐ อย่างแล้ว จะถูกหรือไม่ถูกให้ผู้

ศึกษาลองหลับตานึกไปถึงคนทำสวนทำนาดังที่ยกตัวอย่างมาแล้ว จะเห็นว่าชีวิตของคนเหล่านี้จะถูกต้องกับความหมายของเส้นวาสนาทั้งสิ้น คือเราจะพยากรณ์ว่าอย่างไรใน ๑๐ หัวข้อนี้ การพยากรณ์นั้น ๆ ก็จะถูกต้องทั้งสิ้นไม่ผิดพลาดเลย ซึ่งก็หมายความว่าเส้นวาสนาแต่เพียงเส้นเดียวนี้ ก็มีความหมายไปได้เป็นหลาย ๆ อย่างดังที่กล่าวมาแล้วนั่นเอง ไม่มีหลักวิชาใด ๆ ที่ผู้รวบรวมตำรานี้ จะพยายามพูดให้เลยเถิดไปเหมือนตำราเดิม ๆ อย่างเด็ดขาด ถ้าและผู้หนึ่งผู้ใดจะมีความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวด้วยชาวนาชาวสวนแต่เพียงเล็กน้อย ก็จะต้องรับว่าคำที่กล่าวมานี้ย่อมเป็นความจริงทั้งสิ้น เพราะชาวนาชาวสวน หรือพวกที่หากินด้วยการกสิกรรมนั้น ไม่ว่าเรื่องชีวิต ไม่ว่าเรื่องร่างกาย ไม่ว่าเรื่องตัวตน ไม่ว่าความเป็นไป ไม่ว่าความเป็นอยู่ ไม่ว่าเรื่องการเงิน ไม่ว่าเรื่องการงาน หรือไม่ว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่จะต้องประสพอยู่นั้น สิ่งเหล่านี้ก็ล้วนแต่จะเป็นสิ่งยากลำบากไปเสียทั้งสิ้น จะมีความเย็นใจได้ก็ต่อเมื่อ ทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้สร้างขึ้นนั้นสำเร็จเรียบร้อยไปแล้วเท่านั้น อันนี้คือหลักเกณฑ์ของความหมายแห่งเส้นวาสนาแต่เพียงเส้นเดียว

ก่อนที่จะบรรยายเรื่องเส้นวาสนาให้ละเอียดต่อไป จำเป็นจะต้องชี้แจงเรื่อง "เส้นวาสนา" ให้ละเอียดออกไปสักหน่อย คำว่า "เส้นวาสนา" นี้ตามตำราเดิม ๆ เข้าใจว่าเป็นเส้นที่หมายไปถึงการเงินทั้งหมด จนกระทั่งบัดนี้คนทั่ว ๆ ไปเมื่อจะให้ดูลายมือแล้ว ก็มักถามว่า "ผมมีเส้นวาสนาหรือไม่" ตามความหมายของผู้ถามนั้นเหมือนจะถามว่า "ผมมีเงินหรือเปล่า" ซึ่งเรื่องนี้เป็นความเข้าใจผิดของผู้แต่งตำราเดิม ๆ อีกทอดหนึ่ง ประกอบกับ

พวกที่ไม่รู้ประสีประสาในเรื่องการดูลายมือก่อให้เกิดขึ้นด้วย เพราะปัจจุบันนี้เท่าที่ได้สังเกตและทดลองมาแล้ว ก็ได้ผลว่าพวกที่ไม่ประสีประสากับการดูลายมือนับเป็นพัน ๆ คนเฉพาะในประเทศไทย ได้พยายามโฆษณาว่า "ดูลายมือเป็น" ครั้นเมื่อใครส่งมือให้ดูแล้วก็มักใช้คำพูดคำแรกว่า "คุณนี่มีเส้นวาสนาดีจริง ๆ" ซึ่งความจริงแล้วเป็นคำพูดส่ง ๆ ไปเท่านั้นเอง บางคนเส้นในมือไม่รู้จักชื่อสักเส้นเดียวก็มี แต่ก็พยายามโกหกคนอื่นว่าดูเป็น ส่วนผู้ที่มาให้ดูนั้นก็ไม่ต้องไปโทษเขา เพราะถ้าเขาดูเป็นแล้วก็ไม่ต้องมาให้หมอดูแน่ ๆ เมื่อส่งมือให้หมอคนไหนดูหมอคนนั้นก็พูดว่า "คุณมีเส้นวาสนาดี" ทุก ๆ คนเมื่อคน ๆ นั้นมาพบหมอจริง ๆ เข้า เรื่องแรกที่ท่านผู้นั้นจะต้องถามก็ต้องถามว่า "ผมมีเส้นวาสนาดีหรือไม่?" ดู ๆ ก็เป็นเรื่องชวนหัวดีเหมือนกัน

ภายหลังเมื่อตำรา "วิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬ" เล่มแรกได้จำหน่ายไปแล้วเกือบ ๓๐๐๐ เล่ม และเล่มต่อๆ มาอีกเกือบ ๕๕๐๐ เล่ม ผู้ที่นำตำรานี้ไปเรียน เกิดอ่านเส้นลายมือคนออกอย่างเลา ๆ ก็มีมาก ท่านเหล่านั้นเกิดอยากลองดี เมื่อไปเจอหมอดูที่บอกว่า "ดูลายมือเป็น" คนไหนก็คนนั้นมักจะถูกลอง เมื่อผู้ที่ศึกษาตำรานี้ไปลองนั้น หมอดูหรือหมอเดาคนนั้นก็ชี้ผิดชี้ถูก คือชี้เส้นชีวิตเป็นเส้นหัวใจ ชี้เส้นหัวใจเป็นเส้นสมอง พวกที่ศึกษาตำรานี้ไปเป็นจำนวนมาก ก็เอามาพูดชวนหัวให้ฟังกันอยู่เสมอ ๆ ซึ่งผู้เรียบเรียงตำรานี้เชื่อว่า พวกที่ไม่พยายามเรียนจริง ๆ แล้วพยายามเดาอยู่นั้น ไม่ช้าไม่นานก็จะหมดไป เพราะเกิดมีคนรู้มากขึ้น เรื่องมันก็คือต้มคนที่มาให้ดูยากขึ้นนั่นเอง

บางคนมีไอเดียดีกว่านั้น เพื่อจะแสดงว่าภูมิสูง และต้องการจะให้การดูลายมือเป็นเรื่องลึกลับ ถ้าคนมาดูเช้าบอกว่าดูได้ดูเย็นบอกว่าดูไม่ได้ลายมือจางไปบ้างอะไรบ้าง ผู้มาให้พยากรณ์ถูกหมอเดาพวกนี้ต้มเกือบหมดแผ่นดิน เมื่อมาให้ผู้บรรยายดูมักถามว่าเย็น ๆ ค่ำ ๆ ดูได้หรือ? ซึ่งเรื่องทำนองนี้ทำให้ผู้บรรยายต้องตอบอยู่เสมอ ซึ่งคำตอบนั้นก็ตอบว่า ผมไม่เคยได้ยินว่าคนเรียนหนังสืออ่านออกเขียนได้ ต้องอ่านเช้าจึงอ่านออก อ่านเย็นอ่านไม่ออก เมื่อถูกเขาต้มมาแล้วก็เข้าใจเสียใหม่ว่า นั่นคือลูกไม้ที่หลอกผู้อื่นซึ่งหมายถึงต้องการจะอวดว่าการดูลายมือนั้น เป็นเรื่องลึกลับนั่นเอง แต่ความจริงแล้วการเรียนวิชาดูลายมือ หรือวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ ไม่ใช่เรื่องลึกลับอะไรเลย การดูลายมือก็คือการเรียนหนังสืออีกภาษาหนึ่งนั่นเอง เมื่อจำได้อ่านออกอ่านเมื่อใดก็อ่านได้

เส้นวาสนานี้ ถ้าจะเทียบตามหลักธรรมชาติวิทยาย่อมเทียบกันได้กับ "ชีวิต" ส่วนเส้นชีวิตนั้นย่อมจะเทียบกันได้กับ "ร่างกาย" แม้ว่าสิ่งทั้ง ๒ สิ่ง คือชีวิตและร่างกายจะรวมกันอยู่ในที่แห่งเดียวกัน แต่ในทางของความเป็นจริงนั้น สิ่งทั้ง ๒ สิ่งนี้ย่อมมีความแตกต่างกันอยู่มาก ความแตกต่างกันนั้นเช่นคน ๆ หนึ่ง แม้ว่าร่างกายจะต้องทำงานหนักและเหนื่อยยากลำบากอย่างไรก็ตาม แต่อีกส่วนหนึ่งที่เป็นชีวิตกลับมีความแจ่มใสร่าเริงทั้งนี้ก็เพราะเจ้าของร่างกายนั้น กลับมีความสุขสบายกับครอบครัว หรือเมื่อทำงานหนักแล้วเขารู้สึกว่าสุขใจ เพราะเงินทองมีใช้สอยอยู่เสมอก็ได้ ส่วนคนบางคนที่เรามองดูเผิน ๆ จะเห็นว่าคน ๆ นั้นอยู่ดีกินดี มีทรัพย์สินสมบัติเงินทองอย่างมหาศาล มองดูภายนอกแล้วเห็นว่าจะมีความสุขสบาย แต่ส่วนชีวิตจริง ๆ นั้นคน ๆ นั้นกลับไม่มีความสุข จะเนื่องจากเหตุผลอะไรก็ได้

เช่นคน ๆ นั้นอาจจะมีหนี้สินมาก หรือได้รับความยากลำบากใจในเรื่องการงานที่ทำอยู่ก็ได้ นี่คือความแตกต่างในระหว่างชีวิตกับร่างกาย หรือความแตกต่างระหว่างเส้นชีวิตกับเส้นวาสนา ซึ่งมองดูเผิน ๆ แล้วแยกออกจากกันไม่ได้ แต่ความจริงแล้วย่อมจะแยกกันได้

เส้นวาสนาเส้นนี้ เมื่อจะเทียบให้ใกล้เคียงที่สุดเราจึงต้องเทียบกับชีวิต แต่ถ้าจะไม่กล่าวถึงเส้นชีวิต เส้นวาสนาจึงเป็นได้ทั้งชีวิตและเป็นได้ทั้งร่างกาย คือเป็นตัวแทนของสิ่งทั้ง ๒ สิ่งนี้รวมกัน เพราะฉะนั้นเส้นวาสนาจึงบ่งว่า คน ๆ นั้นหาเงินได้ง่ายหรือหาได้ยาก แต่คนที่หาเงินได้ยากกับคนที่หาเงินได้ง่าย ความยากลำบากในเรื่องการหาเงินก็เป็นเช่นเดียวกัน คือไม่ลำบากกายก็ลำบากใจ และก็ต้องยุ่งยากเหมือน ๆ กันทั้งสิ้น เพราะเส้นวาสนาทุก ๆ เส้นต้องผ่านที่ราบลำบากขึ้นไปเหมือน ๆ กัน ปลายของเส้นวาสนาก็พุ่งตรงขึ้นไปหาเนินร้อนรนเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นเรื่องทั้งหลายแหล่ที่เกี่ยวด้วยเส้นวาสนา เช่นเรื่องของร่างกาย เรื่องของตัวตน เรื่องของการเงิน เรื่องของการงาน ฯลฯ ก็ย่อมจะเกิดความร้อนใจด้วยกันทั้งสิ้น เว้นแต่ใครจะมีความร้อนใจมากหรือน้อยกว่ากันเท่านั้น

เส้นวาสนาแสดงอะไรได้บ้างด้วยตัวของตัวเอง ถ้าจะมีผู้ถามดังนี้ก็ขอตอบว่า เส้นวาสนาเส้นนี้สามารถจะแสดงเรื่องราวด้วยตัวของตัวเองได้อย่างน้อยก็นับเป็นพัน ๆ เรื่องขึ้นไป หรืออาจจะเป็นหมื่น ๆ เรื่องขึ้นไปก็ได้ ทั้งที่เส้นวาสนาแสดงร่วมกันกับเส้นอื่น ๆ และแสดงด้วยตัวของมันเอง ต่อไปนี้จะขอยกตัวอย่างซึ่งเส้นวาสนาแสดงได้ด้วยตัวของตัวเองว่า จะแสดงอะไรได้บ้าง

๑. เส้นวาสนาแสดงไปถึงจิตใจ แสดงไปถึงเนินอารมณ์ที่รวมอยู่ภายใน แสดงไปถึงความรู้สึกนึกคิด (คล้าย ๆ เส้นสมอง) เส้นวาสนาสามารถจะแสดงถึง

ก. ความรุ่มร้อนที่เกิดขึ้นบนสมองแบบคนบ้า หรือคลุ้มคลั่งหรือกลุ้ม ๆ

ข. แสดงถึงความไข้ หรือความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นกับร่างกายหรือกระทบกระเทือนไปถึงศีรษะด้วย

ค. ความรุ่มร้อนภายใน หรือเกิดความหวาดเสียวกลัวเกรงสิ่งหนึ่งสิ่งใดอยู่เป็นนิจ

ง. ความกระทบกระเทือนจิตใจ ในเรื่องที่เกี่ยวด้วยความรักหรือเรื่องอื่น ๆ ความโศกเศร้าเสียใจอย่างรุนแรง หรือมีความรุ่มร้อนกระวนกระวายใจอยู่เรื่อย ๆ

จ. ความสลดหดหู่ หรือช้ำ ๆ อยู่ที่หัวใจ ความบ้าที่มีอาการคลุ้มคลั่งอย่างแรง

ฉ. ความทะเยอทะยาน หรือความครุ่นคิดคำนึง ความลับ ๆ เงียบ ๆ หรือเปิดเผย การกระทำอย่างตีหน้าตาย หรือทำหน้าตาเฉย ๆ ก็ได้

๒. ในเรื่องที่เกี่ยวด้วยการงาน เส้นวาสนาสามารถจะแสดงถึงเรื่องการงานได้ทุกชนิด และไม่ว่างานนั้นจะทำในที่ลับหรือในที่แจ้ง กระทำอย่างตรงไปตรงมาหรือพลิกแพลง หรือเป็นการกระทำอย่างนักฉวยโอกาส เช่น

ก. จะได้ทำงานใหม่

ข. งานอะไรที่จะเป็นอาชีพหลัก หรือจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงใหม่อีก

ค. จะมีการโยกย้ายในงานที่ทำอยู่หรือไม่ย้าย

ง. จะมีการเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงานที่ทำอยู่หรือเปล่า

จ. กิจการที่ทำมาต้องล่มจมเสียหาย หรือล้มแล้วล้มอีกไม่หยุดหย่อน

ฉ. งานที่ ทำอยู่ จะเจริญ รุ่งเรือง ตั้งแต่ ต้นจน ปลาย ไม่มี การเปลี่ยนแปลง

ช. สามารถจะแสดงถึงว่างานนั้นเป็นงานอะไรได้ด้วย เช่น งานที่ใช้แรง, งานที่ใช้ความคิด, งานที่มีเกียรติยศ, งานที่ทำให้เสื่อมเกียรติ, งานที่เกี่ยวด้วยการเงินหรือการบัญชี, งานที่เกี่ยวด้วยการเดินทาง, หรืองานที่เป็นธุรกิจติดต่อไป ๆ มาๆอยู่เสมอ ฯลฯ

ซ. งานที่หาประโยชน์ให้ผู้อื่นหรือเพื่อตนเอง

๓. ในทางการเงิน เส้นวาสนาสามารถจะแสดงถึงเรื่องการเงินได้ทุก ๆ ชนิด ไม่ว่าการเงินนั้นจะมาโดยวิถีทางใดไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม เช่น

ก. การเงินที่หาได้โดยง่าย หรือได้มาอย่างคล่อง ๆ ไม่เหนื่อยยาก

ข. การเงินที่หาได้ด้วยความยากหรือลำบาก

ค. ความวิบัติล่มจมเกี่ยวด้วยการเงิน หรือการหมดตัว

ง. การเงินที่หาได้ไม่พอกับที่ใช้ไป

จ. การเงินขาด ๆ ตอนมีบ้างไม่มีบ้าง

ฉ. การเงินดีอยู่ตลอดไปไม่รู้จักขาดแคลน

ช. วาสนาจะต้องมีโชคลอย ๆ อยู่เสมอ หรือไม่มีโชคลอยเลย

๔. เส้นวาสนาแสดงถึงร่างกายได้หลายอย่าง เช่น

ก. ร่างกายไม่ดีมีการเจ็บป่วยรุนแรงอยู่เป็นนิจ

ข. ร่างกายได้รับบาดเจ็บไม่มากนัก หรือจะได้รับการผ่าตัดด้วยโรคที่เกิดขึ้นกับร่างกาย

ค. การได้รับอุบัติเหตุโดยไม่รู้ตัว แต่สามารถจะป้องกันอุบัติเหตุนั้นได้

ง. การประสพอุบัติเหตุที่กระทำให้ตายโดยทันที

จ. การประสพอุบัติเหตุที่ทำให้ตายอย่างช้า ๆ

ฉ. การเจ็บปวดที่กระทำให้ทนทุกข์ทรมานอยู่ทุกวันไม่สิ้นสุด

ช. การเจ็บป่วยที่ต้องเคลื่อนย้ายไปรักษาที่อื่น

๕. เส้นวาสนา สามารถ จะแสดงเรื่อง ปลีกย่อยอื่น ๆ ได้อีกหลายอย่าง เช่น

ก. การพูดหรือการกระทำอย่างเงียบ ๆ ลับ

ข. การพูดที่พลิกแพลง (เรื่องไม่จริงเอามาพูด ปั้นน้ำเป็นตัว)

ค. ความผิดหวังแต่บางสิ่งบางอย่าง หรือเกิดความผิดหวังอย่างสิ้นเชิง

ง. แอบซุบซิบนินทาว่าร้ายอยู่ไม่หยุดหย่อน เรื่องจริงบ้างโกหกบ้าง

จ. การแท้งลูก หรือการคุมกำเนิด

ฌ. งานที่ทำคนเดียว (สร้างตัวเอง) หรืองานนั้นเป็นหุ้นส่วนร่วมมือกับผู้อื่น

ฆ. ด้วยตัวคนเดียวไปรอดหรือต้องมีผู้ช่วยเหลือ ผู้ช่วยนั้นช่วยอย่างจะแจ้ง หรือช่วยอย่างลับ ๆ ไม่เปิดเผย ช่วยในระยะสั้น ๆ หรือระยะยาว

ฆ. ต้องการจะมีหลักฐานหรือไม่อยากมี

ญ. ต้องมีผู้อื่นช่วยเหลือ หรือว่าหาเลี้ยงปากเลี้ยงท้องของตนเองเท่านั้น

ฎ. การเดินทางไปในที่ไกล หรือการเดินทางระยะสั้น ๆ หรือเดินทางไป ๆ มา ๆ

ฐ. ทำท่าจะหมดตัวแต่ไม่หมด ทำท่าจะเสียแต่ไม่เสีย ทำท่าจะไปแต่ไม่ไป

ฑ. ถูกโจรปล้นลักขโมย ถูกจี้ ถูกวิ่งราว ถูกปล้นในระยะที่มีการเดินทาง

ตามที่ได้กล่าวถึงการแสดงของเส้นวาสนา มาแต่โดยย่อนี้ก็พอจะชี้ให้เห็นแล้วว่า เส้นวาสนาเป็นเส้นที่มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด ควรที่ผู้ศึกษาจะต้องทำการศึกษาขนาดไหน ทั้งจะเห็นได้ว่าเส้นวาสนาเส้นนี้แสดงได้ทั้งเรื่องที่ดีและเรื่องชั่ว ทั้งที่ชั่วมากและดีมากได้ด้วย เท่าที่ตำราเดิม ๆ กล่าวว่ามีเส้นวาสนาแล้วดีนั้น จึงเป็นความเข้าใจที่ผิดพลาดอย่างมหันต์ทีเดียว เพราะฉะนั้นผู้ที่ศึกษาตำรานี้ ขอให้เข้าใจว่าเส้นวาสนานั้น ไม่ใช่หมายถึงการเงินหรือการงานแต่เพียง ๒ อย่างเท่านั้น เส้นวาสนาย่อมหมายไปได้ถึงเรื่องหลายสิ่งหลายอย่างดังที่กล่าวมาแล้ว ก่อนที่จะพยากรณ์เรื่อง

ราวอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวด้วยเส้นวาสนานี้ จำเป็นจะต้องดูภาพของเส้นวาสนานั้น ๆ ให้ชัดเจนเสียก่อน ว่าเส้นนั้น ๆ หมายความว่าอย่างไร เป็นเรื่องดีหรือเรื่องชั่ว แล้วค่อยพยากรณ์ไปตามรูปร่างเส้นวาสนานั้น ๆ เมื่อเรายังไม่เข้าใจว่าเส้นวาสนานั้น ๆ หมายความว่าอย่างไรแล้ว ผู้ศึกษาอย่าพยายามเดาเป็นอันขาด เพราะวิชาเดาโกหกหรือยกเมฆนั้น ต่อจากนี้ไปโลกก็ยิ่งจะไม่ใช้เข้าทุกวัน ถ้าเราเรียนวิชาเดาไปแต่คนเดียว ความอัปยศอดสูจะเกิดขึ้นกับผู้นั้นอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

การแสดงเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เรื่องที่เกี่ยวด้วยการเงิน ทำไมจึงต้องใช้เส้นวาสนาแสดงด้วย เผื่อว่าจะมีผู้ถามขึ้นดังนี้ ผู้เรียบเรียงก็ขอตอบให้ทราบว่าอันคำว่าวาสนานั้นมิใช่หมายไปถึงการเงินแต่เพียงอย่างเดียว เหมือนดังที่ได้อธิบายความหมายของเส้นวาสนามาแล้ว คือเส้นวาสนาหมายถึงชีวิต, หมายถึงการเงิน, หมายถึงการงาน, หมายถึงความเป็นอยู่, หมายถึงความเป็นไป, และหมายถึงทุก ๆ สิ่งที่ทุก ๆ อย่างที่ทุก ๆ คนจะต้องไปประสพตามกระแสวาสนาที่พุ่งไปนั้น เมื่อเส้นวาสนามีความหมายดังนี้แล้ว เรื่องของเรื่องก็หมายความว่า ไม่ว่าสิ่งใดที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ทุกคนในโลกนี้ สิ่งนั้น ๆ จะต้องเป็นวาสนาของคน ๆ นั้นทั้งสิ้น เช่นจะรวย, จะมี, จะจน, จะเจ็บป่วย, จะโศกเศร้าเสียใจ, หรือเกิดเรื่องอะไรขึ้น เรื่องนั้น ๆ ทั้งหมดก็หมายความว่าเป็นวาสนาของคน ๆ นั้นนั่นเอง

อนึ่ง นอกจากที่เส้นวาสนาจะแสดงถึงเรื่องอะไรไว้แล้ว ภายใต้เรื่องของเส้นวาสนาที่แสดงไว้นั้น ก็ยังมีความลี้ลับปนอยู่ภายในเส้นวาสนานั้นด้วย ความลี้ลับนั้นก็คือว่าถ้าเส้นวาสนาแสดงไว้อย่างไร เมื่อเกิดเรื่อง

นั้น ๆ ขึ้นแล้วภายหลังนั้น เจ้าของมือก็จะมีวาสนาขึ้นอีกทอดหนึ่ง (การเงินเฟื่องขึ้นกว่าเดิมอีก)

การที่เส้นวาสนาแสดงเอาไว้อย่างไร แล้วภายหลังนั้นจะเกิดเรื่องอะไรขึ้น ในตอนนี้จะต้องแบ่งเส้นวาสนาออกเป็น ๒ จำพวก คือเส้นวาสนาที่แสดงไว้หมายถึงจุดจบของชีวิต และจุดจบของการเงินของเจ้าของมือนั้นอย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งแสดงไว้ไม่ใช่จุดจบของชีวิต และจุดจบของการเงินนั้นอย่างหนึ่ง ถ้าและเส้นวาสนาเส้นนั้นแสดงไว้ถึงจุดจบของชีวิต คือหมายถึงเจ้าของมือนั้นจะต้องตายในระยะนั้น และจุดจบของการเงิน คือหมายถึงว่าจากระยะนั้นไปเจ้าของมือนั้นจะยากจนลงหรือล่มจมลงในระยะนั้นไม่ร่ำรวยขึ้นอีก เมื่อเป็นดังนี้ก็หมายความว่าชีวิตของผู้นั้นและการเงินของผู้นั้นก็เป็นอันจบกันไปด้วย แต่ถ้าเส้นวาสนาเส้นนั้นแสดงไว้แต่เพียงว่าจะเป็นอะไรขึ้นมา เช่นสมมุติว่าจะต้องมีการโยกย้ายในระยะนั้น หรือจะต้องมีการผ่าตัดเป็นต้น ถ้าและเส้นวาสนาแสดงไว้แต่เพียงเท่านี้ ครั้นเมื่อชีวิตของเจ้าของมือนั้นมาถึงเส้นวาสนาเส้นนั้น เจ้าของมือก็จะต้องมีการ โยกย้ายหรือมีการผ่าตัด เมื่อเกิดเรื่องตามที่เส้นวาสนาแสดงไว้แล้ว หลังจากนั้นการเงินของเจ้าของมือนั้นก็จะสูงขึ้นไปอีก อันนี้คือความลี้ลับซึ่งแสดงไว้ด้วยเส้นวาสนา ไม่ว่าเส้นวาสนานั้น ๆ จะแสดงไว้ว่าจะเป็นอย่างไรหลังจากนั้นแล้วการเงินจะดีขึ้นเสมอ เรื่องที่ว่านี้เป็นเรื่องที่จะไม่กล่าวอีก เพราะฉะนั้นผู้ศึกษาเรื่องเส้นวาสนาจึงพึงจดจำไว้ว่า ถ้าและเจ้าของมือใดจะเกิดเรื่องอย่างหนึ่งอย่างใดขึ้น และเรื่องนั้น ๆ แสดงไว้ด้วยเส้นวาสนา

แล้ว ก็ต้องหมายความว่าหลังจากเกิดเรื่องนั้น ๆ ขึ้น ภายหลังนั้นเจ้าของมือนั้นการเงินจะต้องดีขึ้นกว่าเดิมเสมอ คือดีกว่าก่อนที่จะเกิดเรื่องนั้น ๆ นั่นเอง นอกจากเส้นวาสนานั้น ๆ จะแสดงไว้ถึงจุดจบของชีวิตและจุดจบของการเงินดังกล่าวแล้ว การใช้เส้นวาสนาแสดงเรื่องต่าง ๆ นั้นมีลักษณะคล้าย ๆ สำหรับคั่นระหว่างการเงินที่ต่ำกว่ากับการเงินที่สูงกว่า

ตามธรรมดาคนเราเมื่อเกิดเรื่องอะไรขึ้นแล้ว จะเหมาเอาว่าเรื่องนั้น ๆ จะดีหรือไม่ดีนั้นไม่ได้ ไม่ว่าเรื่องที่เกิดมาก่อนนั้นจะเป็นเรื่องดีหรือเรื่องไม่ดีก็ตาม เท่าที่ได้เห็นมาจนนับไม่ถ้วน หรือผู้ที่ได้ผ่านประสพการณ์ของชีวิตมามากแล้ว จะเห็นได้ว่าคนบางคนที่มีลาภได้เงินทองเป็นก้อนใหญ่ ครั้นภายหลังถึงวิบัติล่มจมมากกว่ามีลาภก็มี หรือถูกเขาฆ่าตายเสียก็มี บางคนถูกลอตเตอรี่รางวัลที่ ๑ หลังจากนั้นก็ซื้อรถยนต์มาขับขี่ และเนื่องจากมีรถยนต์ขึ้นนั้นเองจึงทับคนตาย ทำให้ติดตะรางตั้ง ๕ ปี หรือบางคนรถยนต์พาไปชนกันตายเสียก็มี บางคนติดคุกติดตะรางแล้วดีก็มี บางคนพอเป็นหม้ายหนหนึ่งแล้วเจริญขึ้นครั้งหนึ่งก็มี เรื่องทั้งหลายแหล่เหล่านี้ไม่ว่าเรื่องอะไรวิทยุแห่งจักรวาฬก็ได้สร้างสรรพมาแล้วทั้งสิ้น บางคนยิ่งโกงก็ยิ่งรวย บางคนพอโกงก็เข้าคุก บางคนเสียชื่อแล้วเสียหาย บางคนยิ่งเสียชื่อก็ยิ่งรวยใหญ่แล้วแต่คน ๆ ไหนเขาจะสร้างมาให้เป็นอย่างไรก็เป็นดังนั้น ไม่มีใครแม้แต่สักคนเดียว ที่จะหลบไป จากหลักเกณฑ์ที่วิทยุแห่ง จักรวาฬ นี้วางไว้ได้ แม้ว่าการจะสุดสิ้นชีวิตของแต่ละคนนั้นก็เหมือนกัน เขาก็วางกฎเกณฑ์ไว้แล้วทั้งสิ้น ตราบใดที่มนุษย์เรายังไม่รู้ว่าวิทยุแห่งจักรวาฬนี้คืออะไร และ

มนุษย์เรายังบังคับวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ยังไม่ได้ เมื่อนั้นโลกเราก็จะเป็นอยู่อย่างทุกวันนี้ไม่มีอะไรจะเปลี่ยนแปลงไปเลย

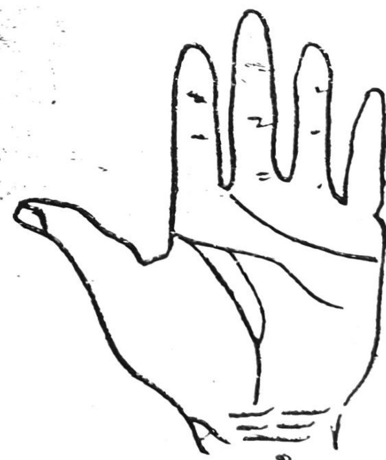
การศึกษาวิชานี้จะให้เข้าใจแจ่มแจ้งได้นั้น ผู้ศึกษาจะต้องเป็นนักธรรมชาติวิทยาชั้นสูง หรือพูดตามหลักของวิทยุแห่งจักรวาฬก็คือ ผู้ที่มีเส้นสมองเป็นครึ่งของเกาะอยู่ที่โคน ผู้ที่ไม่ใช่นักธรรมชาติวิทยา อาจจะศึกษาวิชานี้ได้เหมือนกัน แต่จะต้องเป็นผู้ที่มีความเพียรอย่างสูงสุด หรือมีความพยายามอย่างไม่ท้อถอย จึงจะเรียนวิชานี้สำเร็จได้ ส่วนผู้ที่เป็นนักธรรมชาติวิทยานั้นจะเรียนวิชานี้ได้อย่างง่ายมาก เพราะวิชานี้เป็นหลักธรรมชาติทั่วๆไป

ความจริงแล้วมนุษย์ทุกๆคนที่เกิดมาในโลกนี้ คนหนึ่งๆสักแต่ว่าเป็นหุ่นยนต์แห่งจักรวาฬตัวหนึ่ง ๆ เท่านั้น และหุ่นยนต์แต่ละตัวนี้ถูกบังคับด้วยกระแสวิทยุแห่งจักรวาฬ ซึ่งเกิดขึ้นเองเป็นเองบังคับให้เป็นไป ความดีและความชั่วทั้งหลายของมนุษย์ในโลกนี้ จึงเกิดขึ้นเพราะอำนาจของวิทยุนี้บันดาลให้เป็นไปทั้งสิ้น ไม่มีอะไรที่จะเป็นตัวของตัวเองเลย

ในระยะนี้ (พ.ศ. ๒๕๐๒) มนุษย์ในโลกนี้เห็นว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้นเป็นสิ่งอื่น กำลังทำการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ว่าเป็นพระเจ้าบ้าง เป็นพระพรหมบ้าง ปั้นหุ่นด้วยเหล็กด้วยทองเหลืองด้วยดินขึ้นกราบไหว้ ใช้มนุษย์พวกเดียวกันแต่งตัวด้วยผ้าสีต่าง ๆ ให้แปลกหูแปลกตากว่าธรรมดาขึ้นกราบไหว้ว่าพวกเหล่านี้เป็นพระเป็นเจ้า อาจจะสามารถบันดาลให้ดีให้ชั่วได้ ซึ่งก็กราบไหว้กันมานับเป็นพัน ๆ ปีแล้ว แต่ก็ไม่เห็นสิ่งใดในโลกนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงเลย มนุษย์ทั้งหลายก็ยังมีคนดีและคนชั่ว ยังมีคนรวยและคนจนยังมีคนอิจฉาริษยากันฆ่าฟันกันอยู่ตามเดิม ส่วนสิ่งที่บันดาลให้มนุษย์ดีและชั่วนั้น

คือวิทยุแห่งจักรวาฬนี้เองแต่จนบัดนี้ยังไม่มีใครรู้เลย ผู้บรรยายมีความเชื่อว่าไม่ช้ามนุษย์ทั้งหลายจะต้องรู้ เพราะเมื่อคน ๆ หนึ่งรู้แล้วคนอื่น ๆ ทำไมจึงจะไม่รู้ เนื่องจากสิ่งเหล่านี้เรียนกันได้และถ่ายทอดกันต่อไปได้ เมื่อคนทั้งโลกชวนกันรู้มากขึ้นเมื่อใด เมื่อนั้นแหละมนุษย์คงจะมาช่วยกันค้นคว้าให้พบว่า วิทยุแห่งจักรวาฬนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร และเมื่อสามารถบังคับวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ได้แล้ว มนุษย์ทั้งโลกจึงจะถึงซึ่งความสงบสุขอย่างแน่นอนไม่มีข้อสงสัยอันใดอีก

ต่อไปนี้ให้ผู้ศึกษาทำการศึกษาเรื่องเส้นวาสนาว่า เส้นวาสนามีรูปร่างอย่างไร หมายความว่าอย่างไรต่อไป

๑. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้โค้งเข้ากับเส้นชีวิต มองดูไกล ๆ มีลักษณะเหมือนเกาะอยู่บนเส้นชีวิตปลายของเส้นวาสนาพุ่งขึ้นไปชนกับเส้นสมองด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นวาสนามาจากการหมดตัว คือเมื่อหมดตัวหนหนึ่ง การหาเงินทองก็จะดีขึ้นกว่าเดิมหนหนึ่ง เมื่อใดเส้นชีวิตเดินมาถึงโคนเส้นวาสนา เมื่อนั้นจะต้องหมดตัว ครั้งใหญ่หนหนึ่งด้วย คนที่มีเส้นวาสนาดังนี้จะเกิดความยากลำบากอยู่เรื่อย ๆ คือเมื่อหมดตัวบ่อย ๆ ก็ต้องมีการตั้งตัวบ่อย ๆ หรือคนที่ล้มแล้วลุก ๆ แล้วล้มอยู่เสมอนั่นเอง คำย่อว่า "วาสนาหมดตัว"

มนุษย์เรายังบังคับวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ยังไม่ได้ เมื่อนั้นโลกเราก็จะเป็นอยู่อย่างทุกวันนี้ไม่มีอะไรจะเปลี่ยนแปลงไปเลย

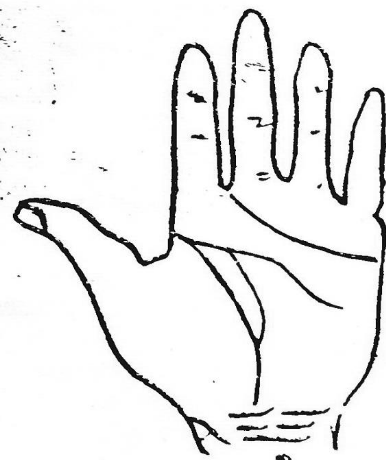
การศึกษาวิชานี้จะให้เข้าใจแจ่มแจ้งได้นั้น ผู้ศึกษาจะต้องเป็นนักธรรมชาติวิทยาชั้นสูง หรือพูดตามหลักของวิทยุแห่งจักรวาฬก็คือ ผู้ที่มีเส้นสมองเป็นครึ่งของเกาะอยู่ที่โคน ผู้ที่ไม่ใช่นักธรรมชาติวิทยา อาจจะศึกษาวิชานี้ได้เหมือนกัน แต่จะต้องเป็นผู้ที่มีความเพียรอย่างสูงสุด หรือมีความพยายามอย่างไม่ท้อถอย จึงจะเรียนวิชานี้สำเร็จได้ ส่วนผู้ที่เป็นนักธรรมชาติวิทยานั้นจะเรียนวิชานี้ได้อย่างง่ายมาก เพราะวิชานี้เป็นหลักธรรมชาติทั่วๆไป

ความจริงแล้วมนุษย์ทุกๆคนที่เกิดมาในโลกนี้ คนหนึ่งๆสักแต่ว่าเป็นหุ่นยนต์แห่งจักรวาฬตัวหนึ่งๆ เท่านั้น และหุ่นยนต์แต่ละตัวนี้ถูกบังคับด้วยกระแสวิทยุแห่งจักรวาฬ ซึ่งเกิดขึ้นเองเป็นเองบังคับให้เป็นไป ความดีและความชั่วทั้งหลายของมนุษย์ในโลกนี้ จึงเกิดขึ้นเพราะอำนาจของวิทยุนี้บันดาลให้เป็นไปทั้งสิ้น ไม่มีอะไรที่จะเป็นตัวของตัวเองเลย

ในระยะนี้ (พ.ศ. ๒๕๐๒) มนุษย์ในโลกนี้เห็นว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้นเป็นสิ่งอื่น กำลังทำการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ว่าเป็นพระเจ้าบ้าง เป็นพระพรหมบ้าง ปั้นหุ่นด้วยเหล็กด้วยทองเหลืองด้วยดินขึ้นกราบไหว้ ใช้มนุษย์พวกเดียวกันแต่งตัวด้วยผ้าสีต่างๆ ให้แปลกหูแปลกตากว่าธรรมดาขึ้นกราบไหว้ว่าพวกเหล่านี้เป็นพระเป็นเจ้า อาจจะสามารถบันดาลให้ดีให้ชั่วได้ ซึ่งก็กราบไหว้กันมานับเป็นพันๆ ปีแล้ว แต่ก็ไม่เห็นสิ่งใดในโลกนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงเลย มนุษย์ทั้งหลายก็ยังมีคนดีและคนชั่ว ยังมีคนรวยและคนจนยังมีคนอิจฉาริษยากันฆ่าฟันกันอยู่ตามเดิม ส่วนสิ่งที่บันดาลให้มนุษย์ดีและชั่วนั้น

คือวิทยุแห่งจักรวาฬนี้เองแต่จนบัดนี้ยังไม่มีใครรู้เลย ผู้บรรยายมีความเชื่อว่าไม่ช้ามนุษย์ทั้งหลายจะต้องรู้ เพราะเมื่อคนๆ หนึ่งรู้แล้วคนอื่นๆ ทำไมจึงจะไม่รู้ เนื่องจากสิ่งเหล่านี้เรียนกันได้และถ่ายทอดกันต่อไปได้ เมื่อคนทั้งโลกชวนกันรู้มากขึ้นเมื่อใด เมื่อนั้นแหละมนุษย์คงจะมาช่วยกันค้นคว้าให้พบว่า วิทยุแห่งจักรวาฬนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร และเมื่อสามารถบังคับวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ได้แล้ว มนุษย์ทั้งโลกจึงจะถึงซึ่งความสงบสุขอย่างแน่นอนไม่มีข้อสงสัยอันใดอีก

ต่อไปนี้ให้ผู้ศึกษาทำการศึกษาเรื่องเส้นวาสนาว่า เส้นวาสนามีรูปร่างอย่างไร หมายความว่าอย่างไรต่อไป

๑. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้โค้งเข้ากับเส้นชีวิต มองดูไกลๆ มีลักษณะเหมือนเกาะอยู่บนเส้นชีวิตปลายของเส้นวาสนาพุ่งขึ้นไปชนกับเส้นสมองด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นวาสนามาจากการหมดตัว คือเมื่อหมดตัวหนหนึ่ง การหาเงินทองก็จะดีขึ้นกว่าเดิมหนหนึ่ง เมื่อใดเส้นชีวิตเดินมาถึงโคนเส้นวาสนา เมื่อนั้นจะต้องหมดตัว ครั้งใหญ่หนหนึ่งด้วย คนที่มีเส้นวาสนาดังนี้จะเกิดความยากลำบากอยู่เรื่อยๆ คือเมื่อหมดตัวบ่อยๆ ก็ต้องมีการตั้งตัวบ่อยๆ หรือคนที่ล้มแล้วลุกๆ แล้วล้มอยู่เสมอนั่นเอง คำย่อว่า "วาสนาหมดตัว"

๒. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตเป็น ๒ เส้น เส้นวาสนาเส้นบนไปชนอยู่กับเส้นหัวใจที่หักลง เส้นวาสนาเส้นล่างไปรวมเข้ากับเส้นหัวใจที่หักลงนั้นด้วย มองดูห่าง ๆ เหมือนกลีบกะหนกบัวหงาย หรือคล้าย ๆ กับครีบบนหลังปลาติดอยู่กับเส้นชีวิต แสดงว่าเจ้าของมือนั้นวาสนามาจากความเป็นหม้าย คือเมื่อใดคนรักหรือคู่ครองหย่าร้างกันตายจากกันไป เมื่อนั้นเจ้าของมือก็จะร่ำรวยขึ้นกว่าเดิมหนหนึ่ง แม้แต่เป็นหม้ายความรักคือรักกันแล้วหมั้นกันแล้วต้องเลิกร้างกันไปก็จะร่ำรวยขึ้นกว่าเดิมทุกครั้งไป คำย่อว่า "วาสนาเป็นหม้าย"

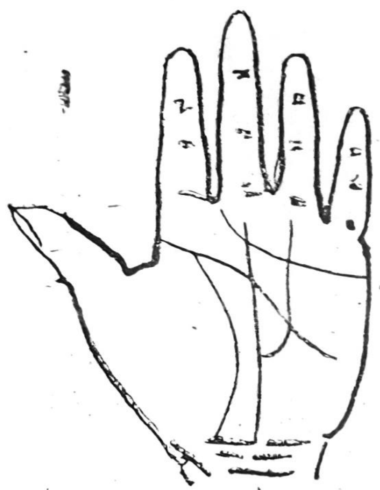
๓. เส้นวาสนาเส้นแรกเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต พุ่งขึ้นไปชนกับเส้นหัวใจที่หักลง แล้วมีเส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข่นมือพุ่งไปชนเส้นหัวใจอยู่อีกเส้นหนึ่ง เส้นวาสนา ๒ เส้นทำมุมกันเข้าเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าอยู่กลางฝ่ามือ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นชีวิตจะรุ่งเรือง คือเมื่อทำกิจการอย่างใดไป กิจการนั้นๆจะเจริญขึ้นเรื่อยๆ ไม่ถอยหลัง ความเจริญจะเป็นไปอย่างช้า ๆ และมั่นคง เหมือนหนึ่งข้าราชการที่ทำงานตั้งแต่เสมียนฝึกหัดขึ้นไปถึงชั้นพิเศษเป็นต้น คำย่อว่า "วาสนารุ่งเรือง"

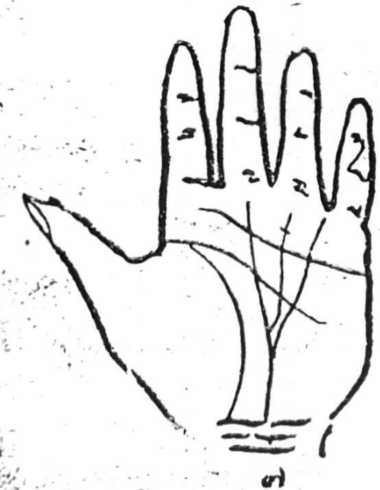
๔. เส้นวาสนาโค้งไปตามเส้นชีวิต คือเส้นชีวิตโค้งไปอย่างไร เส้นวาสนาก็โค้งตามไปด้วย เส้นทั้ง ๒ เส้นโค้งไปมีลักษณะเท่าๆ กัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาเพื่อรับใช้ผู้อื่น หรือหาเงินทองมาเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น คือบางคนทำงานให้คนอื่นเรื่อย ๆ แต่บางคนทำงานของตนเอง แต่เงินทองที่หามาได้นั้นก็ต้องเอามาเลี้ยงดูผู้อื่น แบบหัวเรือใหญ่อยู่เสมอ ตัวเองได้ใช้สอยไม่เท่าใดผู้อื่นใช้หมด คำย่อว่า "วาสนาเพื่อผู้อื่น"

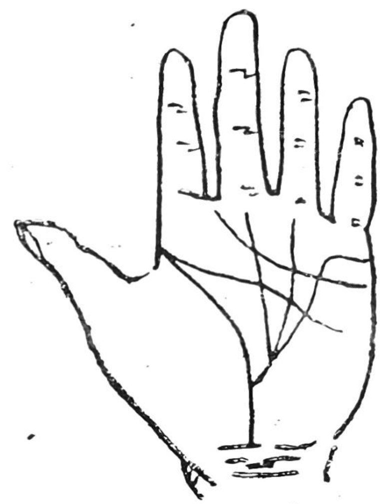
๕. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข่นมือพุ่งตรงขึ้นไปถึงเนินร้อนรน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาจะประสพแต่ความร้อนอกร้อนใจไม่มีที่สิ้นสุด ถ้าเส้นอื่นไม่ดีอาจจะจนมาก ถ้าเส้นอื่นดีอาจจะรวยมาก แต่คนที่รวยนั้นจะต้องมีหนี้สินมากกว่าทรัพย์สินที่มีอยู่เสมอ หรืออาจจะร่ำรวยขึ้นเมื่อเป็นเมียน้อยหรือเมียเก็บเขาก็ได้ และจะถูกเมียหลวงเขามาก่อความยุ่งยากลำบากให้ร้อนใจอยู่เป็นนิจ เจ้าของมือที่มีเส้นวาสนาดังนี้ จะต้องร้อนใจด้วยเรื่องใดเรื่องหนึ่งอยู่ตลอดชีวิตไม่สิ้นสุด คำย่อว่า "วาสนาร้อนใจ"

๖

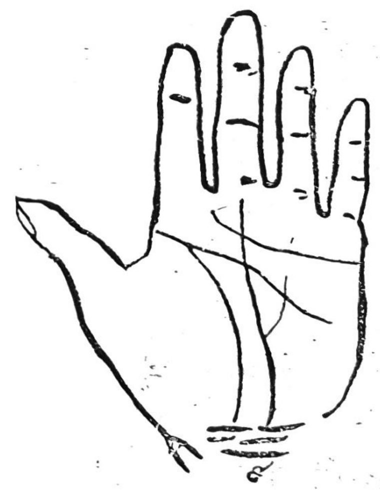
๖. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข้อมือพุ่งตรงไปถึงเนินร้อนรน แต่มีเส้นอิทธิพลอยู่ด้วย (เส้นอิทธิพลคือเส้นที่แตกออกจากเส้นวาสนากลางที่ราบลำบาก แล้วพุ่งตรงขึ้นไปหาเนินสำคัญ ถ้าเส้นใดไม่ได้แตกออกจากเส้นวาสนาพุ่งไปหาเนินสำคัญ เส้นนั้นเรียกว่าเส้นสำคัญ) แสดงว่าเมื่อแรกเจ้าของมือนั้นไม่ได้ร่ำรวยอะไรนัก ภายหลังกระทำกิจการต่างๆ โดยมีอำนาจบังคับบัญชาผู้อื่น จึงได้ร่ำรวยขึ้นเรื่อย ๆ (การบังคับบัญชาคนได้ หมายถึงผู้ที่อยู่ในบังคับบัญชานั้นเชื่อถ้อยพึ่งคำอยู่เสมอ) คำย่อว่า "วาสนาอิทธิพล"

๗

๗. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข้อมือพุ่งไปถึงเนินร้อนรน แล้วมีเส้นอิทธิพลอยู่ด้วย และมีเส้นอิทธิพลการค้าแยกออก จากเส้น วาสนาพุ่งขึ้นไปต่อ กับเส้นการค้า ตรง ที่ต่อ ระหว่าง เนินสำคัญ กับเนินเรื่องคู่อีกเส้นหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีอิทธิพลในการบังคับบัญชาผู้อื่นและมีทรัพย์สินสมบัติมหาศาล และมีกิจการค้าขายที่ใหญ่โต โดยกิจการทั้งหลายนั้นจะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยการใช้ผู้อื่นทั้งสิ้น (เส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ต้องมีลักษณะเท่า ๆ กัน ถ้าเส้นเล็กบ้างใหญ่บ้าง ก็มักได้อย่างหนึ่งเสียอย่างหนึ่งไม่ดีพร้อมกัน) คำย่อว่า "วาสนาอิทธิพลการค้า"

๘

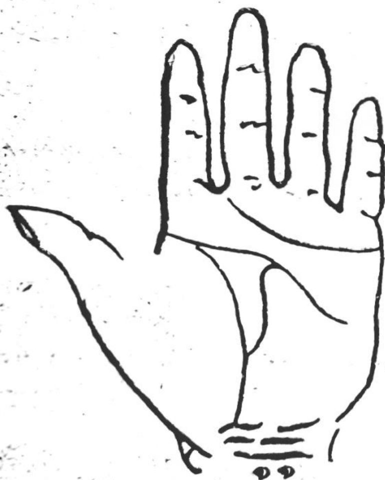
๘. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้มีเส้นอิทธิพลอยู่ด้วย และมีเส้นคู่รวยมาชนกับเส้น วาสนากลาง ที่ราบลำบากอีกเส้นหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อก่อนมิได้ร่ำรวยเงินทองแต่อย่างใดนอกจากจะเป็นคนที่ขยันหมั่นเพียรสร้างตัวเองอยู่เป็นนิจ ภายหลังมาได้คู่ที่ร่ำรวย จึงกลายเป็นคนที่ร่ำรวยมีทรัพย์สินสมบัติมหาศาลขึ้นเรื่อย ๆ เพราะการได้คู่รวยเป็นเบื้องต้น ทั้งจะบังคับบัญชาคนที่อยู่ในอำนาจให้เชื่อฟังได้ด้วย คำย่อว่า "วาสนาอิทธิพลคู่รวย"

๙

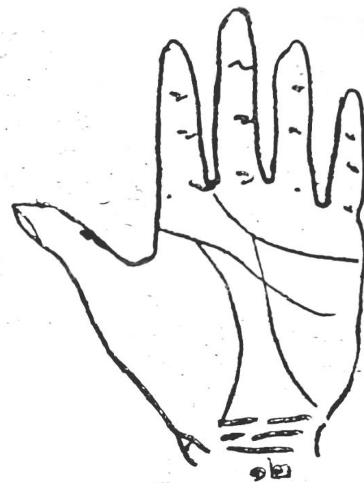
๙. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข้อมือพุ่งตรงขึ้นไปหาเนินร้อนรน เส้นวาสนาเส้นนี้มีเส้นอิทธิพลอยู่ด้วย แต่เส้นอิทธิพลเป็นเส้นเล็กเจือจางหรื[illegible]เป็นตอน ๆ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มีเงินทองมาก แต่เป็นคนไม่มีอิทธิพลบังคับบัญชาผู้อื่นไม่ค่อยได้ เมื่อมีคนมาให้ใช้สอย คนเหล่านั้นก็มักเกเรไม่เชื่อฟังหรือหลบหนีไปเสียบ่อย ๆ เจ้าของมือมักต้องกระทำกิจการนั้น ๆ ด้วยตนเอง ได้รับความยากลำบากอยู่เรื่อย ๆ คำย่อว่า "วาสนาอิทธิพลตกต่ำ"

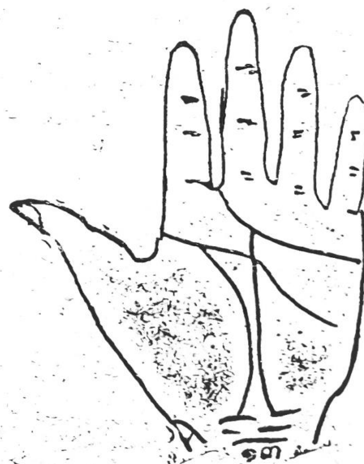
๑๐. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข้อมือพุ่งตรงขึ้นไปถึงเนินร้อนรน เส้นวาสนาเส้นนี้เป็นเส้นเล็กเจือจาง แต่มีเส้นอิทธิพลพุ่งขึ้นไปหาเนินสำคัญอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นตามธรรมดาเป็นคนไม่มีเงินทอง หรือมีบ้างก็เล็กน้อย แต่เป็นคนที่มีอำนาจบังคับบัญชาคนอื่นได้ กิจการที่ทำอยู่จะสำเร็จเรียบร้อยเพราะการใช้สรอยผู้อื่นนั่นเอง แต่การเงินไม่ค่อยดีมักต้องหยิบยืมผู้อื่นอยู่เสมอ คำย่อว่า "วาสนาน้อยอิทธิพลมาก"

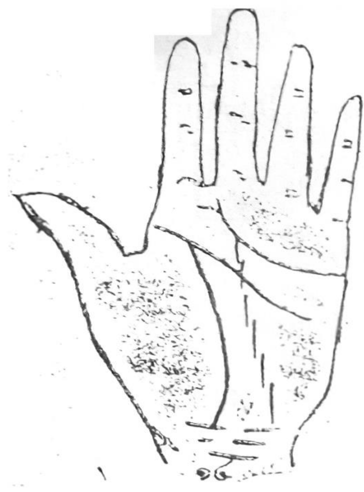
๑๑. เส้นวาสนา เกิดขึ้น จาก เส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้ขึ้นมาชนอยู่ภายใต้เส้นสมอง แต่ก่อนที่จะชนกับเส้นสมองนั้น เส้นวาสนาได้โค้งไป ทาง ท่อน ปลายของ เส้นสมอง ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นวาสนามาจากกิจการที่มีการเดินทางไป ๆ มา ๆ และกิจการที่มีการเดินทางไป ๆ มา ๆ นั้น มีแต่งานที่ได้รับความยากลำบากอยู่เสมอ ส่วนการเงินนั้นเล่าหาได้ใช้หมดอยู่เรื่อย ๆ คำย่อว่า "วาสนาเดินทางไปมา"

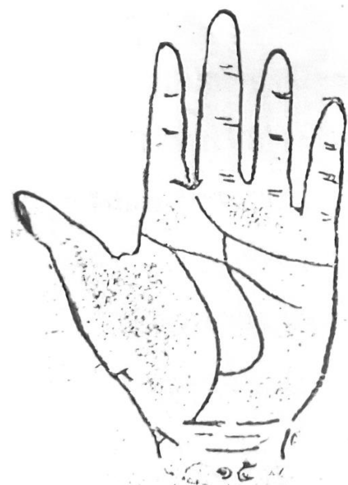
๑๒. เส้นวาสนาตอนต้นเกิดขึ้นจากเนินวิปริต แล้วผ่านเส้นสมองขึ้นไปชนอยู่กับเส้นหัวใจอีกทอดหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่มักจะหาเงินทองมาได้เป็น จำนวนมาก ๆ โดยไม่ทันรู้ตัวเสมอ เช่นอาจจะมีลาภลอย หรือได้เงิน ทองมาจาก การงาน อย่าง รวดเร็ว ก็ได้ แต่เส้นวาสนาเส้นนี้แสดงว่าหาเงินได้มากเป็นครั้งคราวไม่ได้มากอยู่เรื่อย ๆ คำย่อว่า "วาสนาโชคคล่อง"

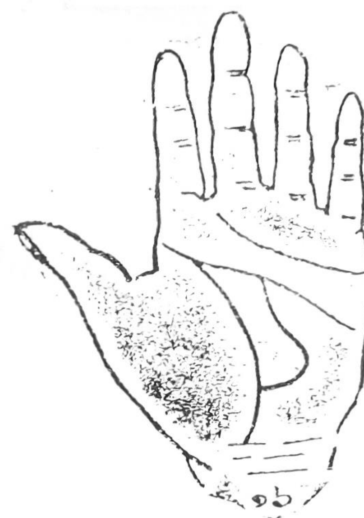
๑๓. เส้นวาสนาเส้นนี้จะเกิดขึ้นมาจากที่ใดก็ได้ เช่นเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เกิดขึ้นจากเส้นหลักฐาน หรือเกิดขึ้นจากข้อมือก็ได้ เมื่อเกิดขึ้นแล้ว ภายหลังได้ แอบ เข้ามา ชิดกับเส้นชีวิต ส่วนทางปลายจะไปหมดอยู่ที่ใดก็ได้ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นวาสนาได้กับชีวิต คือเกิดมาผิวพรรณผ่องใสไม่มีกลิ่นตัว เนื้อหนังจะนิ่มนวลอยู่จนแก่เฒ่า เรื่องเกี่ยวกับความรักมักจะได้เสียกับคนที่มีอายุน้อยกว่า คือคนอายุ ๕๐–๖๐ ปี อาจจะได้เมียที่อายุ ๑๕–๑๖ ปีก็ได้ คำย่อว่า "วาสนาได้กับชีวิต"

๑๔. เส้นวาสนาเส้นนี้จะเกิดขึ้นมาจากที่ใดก็ได้ แต่ตอนกลางของเส้นวาสนาขาดออกเป็นตอน ๆ ตอนที่ขาดออกจากกันนั้นจะเลื่อมล้ำกันอยู่หรือขาดอยู่ตรงกันได้ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นการเงินไม่ค่อยดี จะมีเงินใช้บ้างไม่มีเงินใช้บ้าง ส่วนการงานก็เหมือนกันบางทีก็มีงานทำบางทีก็ไม่มีงานทำ เมื่อทำงาน ณ ที่ใดก็อยู่ไม่ได้นานมักเข้า ๆ ออก ๆ อยู่เสมอ จะต้องพบกับความขาดแคลนหรือยากจนลงบ่อย ๆ คำย่อว่า "วาสนาขาดตอน"

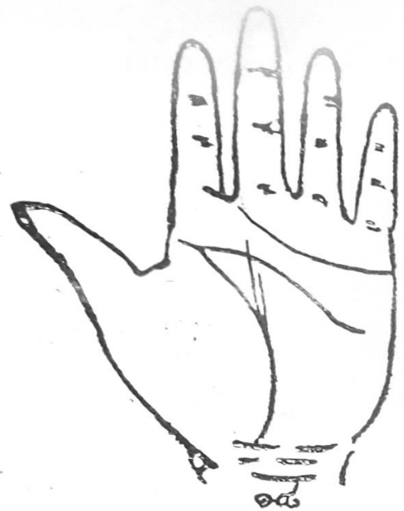
๑๕. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต แล้วพุ่งออกจากเส้นชีวิตเป็นรูปโค้ง หลบที่ราบลำบากออกไป ภายหลังจึงพุ่งปลายขึ้นไปชนอยู่กับเส้นหัวใจตรงกับเนินร้อนรนอีกทอดหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่ออายุยังน้อย มิได้ร่ำ-รวยอะไร ภายหลังจะสร้างตัวเองขึ้นได้ โดยการหาเงิน ทองมาได้ อย่างคล่อง ๆ ไม่ลำบาก คนที่มีเส้น วาสนา ชนิดนี้จะ หาเงิน ได้เป็นแสนเป็นล้านหรือหาได้เป็นสิบ ๆ ล้านในเวลาอันรวดเร็ว และเมื่อเวลาหาได้นั้นก็ไม่ต้องออกเรี่ยวออกแรงแต่อย่างใดด้วย คำย่อว่า "วาสนาเศรษฐี"

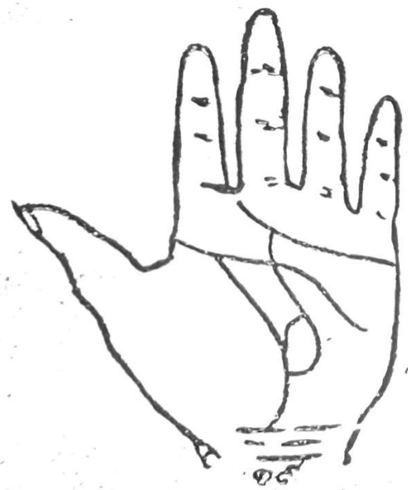
๑๖. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนา เส้นนี้ โค้ง หลบที่ ราบ ลำ บาก ออก ไป เหมือนกับเส้นวาสนาที่กล่าวแล้ว แต่ปลายของเส้นวาสนาไปชนอยู่ที่เส้นสมอง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะหาเงินทองได้อย่างเศรษฐี คือหาได้มากคล่อง ๆ ไม่เหนื่อยยากลำบาก ประ-เดี๋ยวเดียวก็ได้เงินเป็นแสนเป็นล้าน แต่คนชนิดนี้เมื่อหาเงินทองได้มากแล้ว ไม่ช้าเงินทองนั้นก็จะเกิดความวิบัติเสียหายหมดไปโดยไม่ทันรู้ตัวเช่นเดียวกัน คำย่อว่า "วาสนาเศรษฐีผิดพลาด"

๑๗. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้ พุ่งออกจากเส้น ชีวิตเป็นวงกว้าง ตอนปลายพุ่งขึ้นไป ชนเส้นสมอง ตอน โคนเป็นเกาะอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นวาสนาจะหาเงินได้ชั้นเศรษฐี คือจะมีเงินแสนเงินล้านขึ้นโดยไม่ทันรู้ตัว แต่เมื่อเอาเงินนั้นไปกระทำกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดขึ้น กิจการที่ทำนั้นจะไม่ได้ผล ภายหลังถึงล้มละลายลง เจ้าของมือนั้นกลับเป็นคนลำบากยากจนลงเหมือนเดิมอีก คำย่อว่า "วาสนาเศรษฐีล้มละลาย"

๑๘

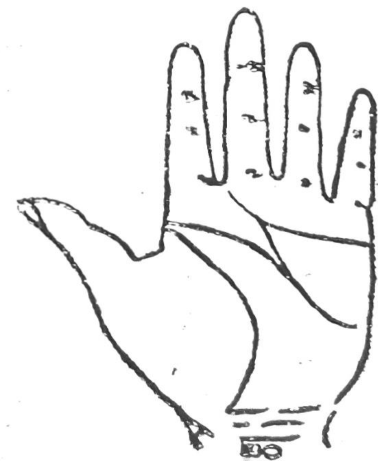
๑๘. เส้นวาสนา เกิดขึ้น จากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้เกิดขึ้นเป็น ๒ เส้นแอบกันอยู่ เส้นแรกมักจะยาว ส่วนเส้นถัดลงมาจะสั้นกว่า แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อชีวิตเดินมาถึงเส้นวาสนาเส้นนี้ ความวิบัติล่มจมก็จะเกิดขึ้น คือทรัพย์สินสมบัติที่สร้างมาจะสูญเสียไปทั้งสิ้น และไม่ใช่จะเสียหายแต่ทรัพย์สมบัติอย่างเดียว ร่างกายจะต้องบาดเจ็บในระยะเดียวกันด้วย (บางคนไม่เคยมีเงิน พอมีเงินความวิบัติเสียหายก็เกิดขึ้นทันทีก็มี) คำย่อว่า "วาสนาวิบัติเจ็บป่วย"

๑๙

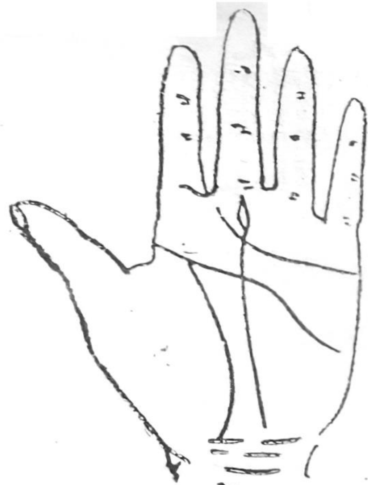
๑๙. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตตอนปลายไปชนอยู่กับเส้นหัวใจ โคนของเส้นวาสนาเส้นนี้เป็นเกาะอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้น เมื่อแรก หาเงินทอง จะหา ได้อย่างสบายใจ แต่เมื่อเวลาจะเกิดความเสียหาย ความเสียหายนั้นก็จะเกิดขึ้นอย่างง่าย ๆ หรือเกิดขึ้นอย่างสบายเช่นเดียวกัน ถ้าเส้นวาสนาโคนเป็นเกาะใหญ่ แสดงว่าความเสียหรือล้มละลายนั้นนาน ๆ จึงจะล้มลงทีหนึ่ง ถ้าโคนเส้นวาสนาเป็นเกาะเล็ก ๆ หมายถึงล้มละลายบ่อย ๆ หรือออกจากงานบ่อย ๆ ก็ได้ คำย่อว่า "วาสนาทำงานใหญ่ไม่สำเร็จ"

๑๙ ก.

๑๙. ก. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้มีเกาะอยู่ที่โคนด้วย แต่เกาะที่โคนของเส้นวาสนานี้เป็นเกาะ ๒ ชั้นซ้อนกัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่ทำงานใหญ่ไม่สำเร็จ เมื่อทำไปแล้วก็ต้องมีการล้มเลิกอยู่ข้างหน้าเสมอ แต่การล้มเลิกของเจ้าของมือนี้ เมื่อจะล้มนั้นแสดงว่าจะต้องล้ม ๒ ครั้งซ้อน ๆ กันทุกที คือเมื่องานที่ทำล้มแล้ว ภายหลังไปขายไร่นาหรือหาเงินมาทำอีกแล้วก็ล้มลงอีก คำย่อว่า "วาสนาล้มเลิก ๒ ครั้ง"

๒๐

๒๐. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากตอนบนของเส้นสมอง และเกิดค่อนมาทางปลายของเส้นสมองด้วย มองดูช่องว่างระหว่างเส้นสมองกับเส้นหัวใจมีลักษณะเป็นรูปกรวย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นการโยกย้ายเป็นมหาสิทธิโชค หรือเป็นวาสนา คือถ้ามีการย้ายที่อยู่หนหนึ่งความเป็นอยู่ก็จะเจริญขึ้นกว่าเดิมหนหนึ่ง คนที่มีเส้นวาสนา ดังนี้เมื่อใด จะเจริญ ขึ้นกว่าเดิมเมื่อนั้นก็ต้องย้ายที่อยู่หนหนึ่งเสมอไป คำย่อว่า "วาสนาโยกย้ายเป็นมหาสิทธิโชค"

๒๑

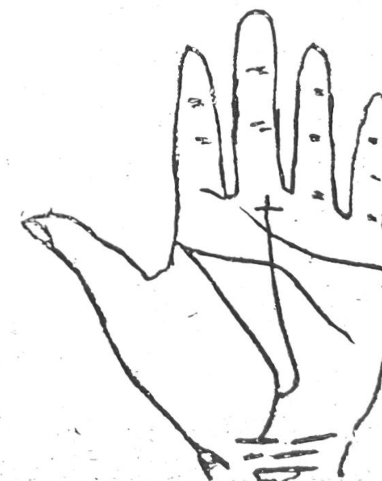
๒๑. เส้นวาสนาเส้นนี้จะเกิดขึ้นมาจากที่ใดก็ตาม แต่ตอนปลายพุ่งขึ้นไปถึงเนินร้อนรน และปลายของเส้นวาสนาที่อยู่บนเนินร้อนรนนั้นมีลักษณะเป็นเกาะอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่ออายุยังน้อย ๆ จะสามารถก่อร่างสร้างตัวขึ้นได้เป็นปึกแผ่น แต่ภายหลังเมื่อตกเข้าไปอยู่ในวัยชราแล้ว คือตั้งแต่อายุ ๔๕ ปีขึ้นไปก็จะเกิดเสียหายขึ้น สรรพสิ่งสมบัติต่าง ๆ ที่สร้างมาจะถึงความวิบัติพินาศสูญหายไปหมดสิ้นเหลือแต่ตัว คำย่อว่า "วาสนาวิบัติ" (ความวิบัติของเส้นวาสนาเส้นนี้ แสดงว่าค่อย ๆ เสีย คือจะทำอะไรไปแล้วจะขาดทุนเรื่อย ๆ ก็ได้)

๒๒

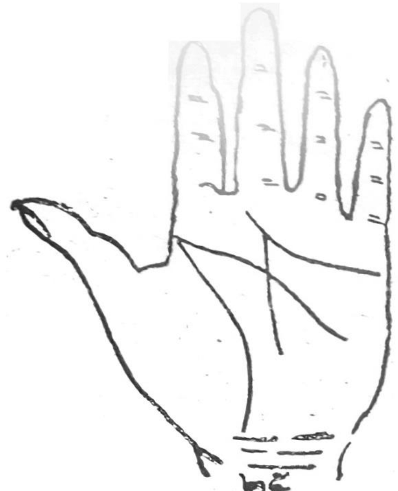
๒๒. เส้นวาสนาในตอนต้นจะเกิดมาจากที่ใดก็ตาม แต่เส้นวาสนาเส้นนี้เมื่อขึ้นไปถึงเนินร้อนรนแล้ว ก็แตกออกเป็น ๒ ง่ามอีกทีหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่ออายุน้อยๆ จะก่อร่างสร้างตัวขึ้นได้ แต่ภายหลังเมื่อตกเข้าวัยชราแล้วทรัพย์สินสมบัติที่สร้างมา จะต้องวิบัติเสียหายยากจนลง ไม่ร่ำรวยเหมือนเมื่ออายุน้อย ๆ อีก เส้นวาสนาเส้นนี้ผิดกันกับเส้นวาสนาที่กล่าวแล้วก็คือ เส้นวาสนาที่ปลายเป็นเกาะอยู่บนเนินร้อนรนนั้นเมื่อเสียจะเสียทีละเล็กละน้อย ส่วนเส้นวาสนาที่แตกออกเป็นง่ามพอจะเสียก็เสียทีเดียวหมดเลย คำย่อว่า "วาสนาวิบัติปัจจุบัน"

๒๓

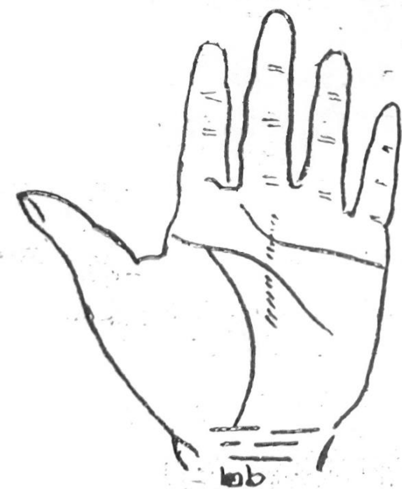
๒๓. [เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งตรงขึ้นไปถึงเนินร้อนรน ตอนกลางของเส้นวาสนานับจากที่ราบลำบากขึ้นไป จะมีลักษณะขาดออกเป็นจุด ๆ ไม่ติดต่อกัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนมีความร้อนขึ้นสมองจัดอยู่เสมอ และมีลักษณะร้อนรนกระวนกระวายใจอยู่เป็นนิจ ไม่เยือกเย็น มักชอบพูดในสิ่งที่ไม่ควรพูด มักกระทำในสิ่งที่ไม่ควรกระทำ หรือมีลักษณะท่าทางไม่ค่อยเต็มบาทอยู่เสมอก็ได้ คำย่อว่า "วาสนาสมองไม่สมบูรณ์"

๒๔

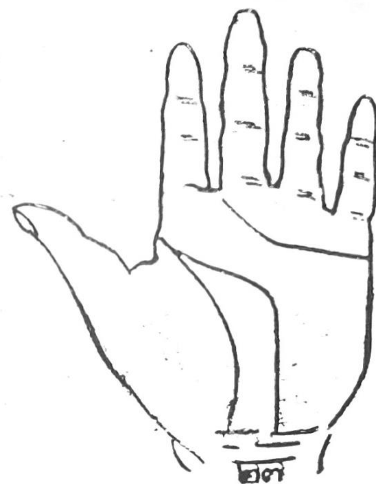
๒๔. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากที่ใดก็ได้ แต่ปลายของเส้นวาสนาที่พุ่งขึ้นไปถึงเนินร้อนรนนั้น มีเส้นตัดเป็นรูปกากบาทอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีอาการเป็นไข้ หรือมีความร้อนขึ้นสมองจัดจนมีอาการเพ้อคลั่งหรือมีผู้ทำร้ายให้ได้รับบาดเจ็บที่ร่างกายก็ได้ ถ้ามีเส้นอื่น ๆ เข้ามาต่อที่กากบาท กระทำให้เส้นกากบาทแปรรูปเป็นอื่นไป อาจจะมีความหมายไปถึงการคิดที่จะฆ่าตัวเองให้ตายก็ได้ แต่ส่วนมากพบว่าเป็นไข้ที่มีความร้อนสูงหรืออย่างที่เรียกว่ามาเลเรียขึ้นสมอง คำย่อว่า "วาสนาเป็นไข้ร้อนจัด"

๒๕

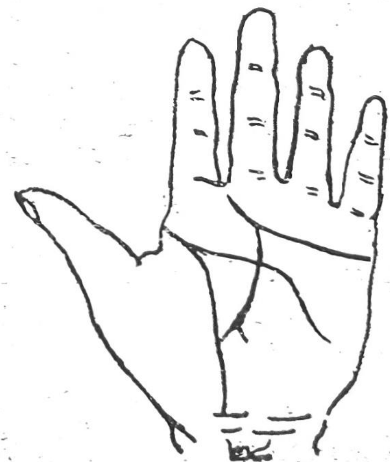
๒๕. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากที่ราบลำ-บาก ปลายของเส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งขึ้นไปชนกับเส้นหัวใจ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อจะหาเงินทองมาเลี้ยงชีวิต จะต้องกระทำกิจการที่ยากลำบากอยู่เสมอ และกิจการที่กระทำนั้นจะต้องเร่ร่อนไปในสาระทิศต่าง ๆ อยู่เป็นที่ไม่ได้ ถึงแม้จะมีหลักฐานบ้านช่องอยู่แล้วก็ตาม แต่ตัวเองก็เร่ร่อนไปหาเงินทองมาจากที่อื่นอยู่เป็นนิจ ต้องทิ้งบ้านช่องลูกเมียไว้ข้างหลัง ถ้าไม่เร่ร่อนไปหาเงินที่อื่นก็มักไม่ค่อยมีเงินใช้ คำย่อว่า "วาสนาเร่ร่อน"

๒๖

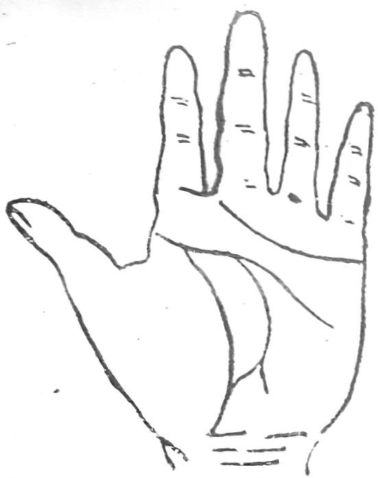
๒๖. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากที่ราบลำบาก ปลายพุ่งขึ้นไปหาเนินร้อนรน แต่เส้นวาสนาเส้นนี้ตั้งแต่โคนถึงปลาย มีลักษณะขาดออกเป็นเส้นเล็กๆ ไม่ติดต่อกันไปตลอดเส้น แสดงว่าเจ้าของมือนั้น วาสนาหาเงินทองได้ด้วยความยากลำบากอยู่เสมอ และการหากินนั้นเล่าก็จะต้องเร่ร่อนไปในที่ต่าง ๆ อยู่เป็นนิจ งานที่ทำไปนั้นก็ได้ทำบ้างไม่ได้ทำบ้าง การเงินมีบ้างไม่มีบ้างขาด ๆ ตอน ๆ เช่นคนหากินทางรับจ้างดายหญ้าถางสวนหรือไถนา เมื่อทำงานที่นั่นไม่นานงานหมด ก็ต้องเร่ร่อนไปหางานที่อื่นอีกอยู่เรื่อยๆ คำย่อว่า "วาสนาเร่ร่อนขาดตอน"

๒๗

๒๗. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข้อมือ เส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งตรงขึ้นไปต่อกับเส้นสมองจนกลายเป็นเส้นเดียวกัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนไม่มีความคิด คือเมื่อหาเงินทองได้มากน้อยเท่าใดแล้ว ก็มักใช้จ่ายเงินทองที่หามาได้นั้นให้สิ้นเปลืองไปโดยเปล่าประโยชน์ เมื่อใช้หมดแล้วจึงจะคิดได้ว่าควรทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ แต่เมื่อมีเงินมาแล้วก็ไม่คิดทำอะไรต่อไปอีก คงพยายามใช้เงินที่หามาได้นั้นให้หมดไปตามเดิมอีกอยู่เรื่อย ๆ คำย่อว่า "วาสนาไปตามสมอง"

๒๘

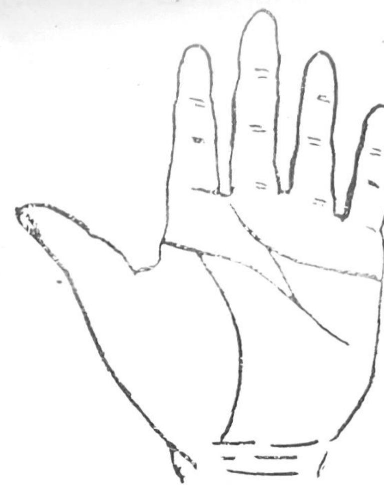
๒๘. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้มีรูปเหมือนฝาชีคว่ำอยู่ที่โคนของเส้นวาสนานั้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นชีวิตจะต้องสร้างตัวเอง และจะได้รับความยากลำบากอยู่เรื่อย ๆ โดยเฉพาะเมื่อก่อนที่ชีวิตจะเดินไปถึงที่ขึ้นของเส้นวาสนานั้น การหาเงินทองมักได้มากมาก่อน แต่ครั้นชีวิตเดินไปถึงที่ขึ้นของเส้นวาสนาแล้วจะยากจนลงกว่าเดิม และจะจนไปตลอดชีวิตไม่ร่ำรวยขึ้นอีก (ตอนที่ชีวิตลงมาอยู่ใต้ฝาชีนั้น มีลักษณะเหมือนมีอะไรมากดหัวให้จมน้ำอยู่เป็นนิจ เงยหัวไม่ขึ้นอีกเลย) คำย่อว่า "วาสนาจนลง"

๒๙

๒๙. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต ทั้งมีเส้นเบ็นรูปฝาชีครอบอยู่ที่โคนด้วย และเส้นวาสนาเส้นนี้ไปต่อกับเส้นสมองมีลักษณะเบ็นเส้นเดียวกัน แต่ยังมีเส้นสมองที่พุ่งไปหาเนินอ่อนโยนอยู่ข้างบนอีกเส้นหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะต้องกระทำกิจการที่ยากลำบากอยู่เสมอ และมีลักษณะเบ็นคน ๒ ใจคือบางทีไม่มีความคิด ได้เงินทองมาแล้วก็ใช้จ่ายหมดเปลืองไปโดยไม่เข้าเรื่อง แต่บางทีก็มีความคิดดีกระทำกิจการต่าง ๆ หาเงินทองได้มาก แต่ภายหลังก็เหลวไหลไม่เข้าเรื่องต่อไปอีก ทำดีอยู่ไม่ได้นาน คำย่อว่า "วาสนา ๒ ความคิด"

๓๐

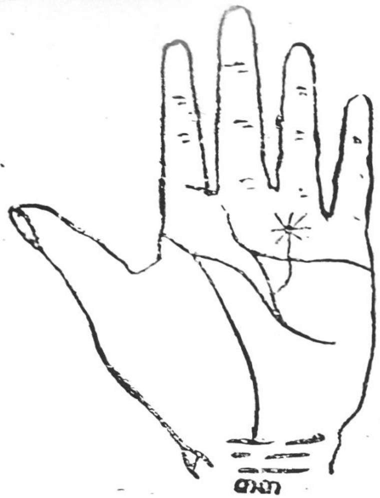
๓๐. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต ปลายพุ่งขึ้นไปชนอยู่กับเส้นหัวใจตอนโคนของเส้นวาสนาเส้นนี้มีเส้นวาสนาร้อนใจ พุ่งขึ้นไปชนอยู่กับเส้นหัวใจอีกเส้นหนึ่ง เส้นทั้ง ๓ เส้นคือ เส้นชีวิต เส้นวาสนา และเส้นวาสนาร้อนใจ ทำมุมกันเข้ามีลักษณะเบ็นรูปกรวย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาจะต้องเบ็นคนเร่ร่อนอยู่ตลอดชีวิต ไม่มีบ้านเรือนที่อยู่ของตนเองเบ็นหลักฐานจะต้องเร่ร่อนไปอาศัยร่มไม้ชายคาของผู้อื่นอยู่เสมอ คำย่อว่า "วาสนาไร้ที่อยู่"

๓๑

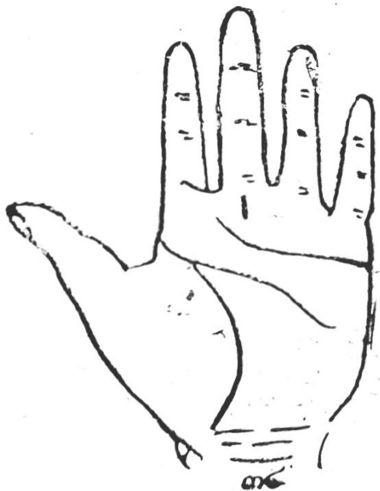
๓๑. เส้นวาสนาเกิดขึ้นบนเส้นสมองค่อนไปทางปลายของเส้นสมองมาก ปลายไปชนอยู่กับเส้นหัวใจ และเมื่อเส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งปลายไปหาเส้นหัวใจนั้น มีลักษณะเบ็นรูปนอนมากกว่าเส้นวาสนาเส้นอื่น ๆ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาจะต้องกระทำกิจการหาเงินที่ลับ ๆ ไม่เบิดเผย หรือทำตนเบ็นคนที่ลึกลับอยู่เบ็นนิจ หรือมีท่าทางเบ็นคนที่ตีหน้าตายอยู่เสมอก็ได้ (แต่ความจริงคนที่มีเส้นวาสนาดังนี้จะเบ็นคนที่ยิ้มไม่ออก และชอบตีหน้าตายอยู่เสมอด้วย) คำย่อว่า "วาสนาเงียบ ๆ หรือตีหน้าตาย"

๓๒

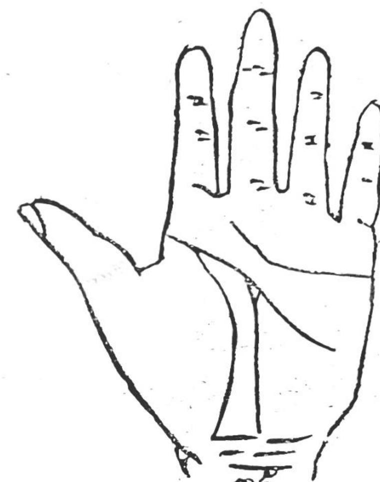
๓๒. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นคุ้มกัน เส้นวาสนาเส้นนี้เมื่อเกิดขึ้นจากเส้นคุ้มกันแล้วก็ตัดผ่านเส้นชีวิตออกไปหาที่ราบลำบาก และตัดผ่านเส้นสมองขึ้นไปชนอยู่กับเส้นหัวใจอีกทอดหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเบ็นคนที่มีอาชีพในการแสดงต่าง ๆ คือจะแสดงหนัง ละคร, มโนห์รา, หรือลิเก, ลำตัดก็ได้ แต่ถ้าเส้นวาสนาเส้นนี้มีเส้นอิทธิพลอยู่ด้วย แสดงว่าจะมีชื่อเสียงมากในการแสดงนั้น ประกอบทั้งจะร่ำรวยมีทรัพย์สินสมบัติมหาศาล และมีลูกน้องมากมายอีกด้วย คำย่อว่า "วาสนาศิลปิน"

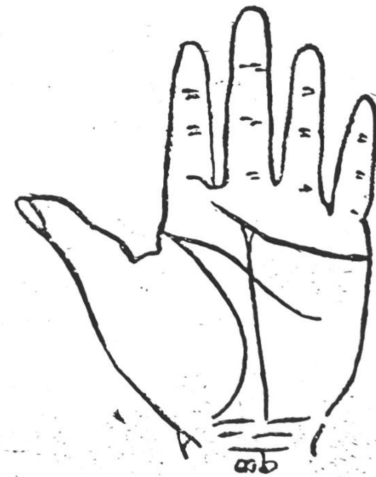
๓๓. เส้นวาสนาเกิดขึ้นมาจากท่อนปลายของเส้นสมอง มีลักษณะเบ็นรูปนอนคือเส้นวาสนาเงียบ ๆ หรือตีหน้าตาย แต่ตอนกลางของเส้นวาสนาเส้นนี้ระหว่างเส้นสมองกับเส้นหัวใจ มีเส้นอิทธิพลแตกพุ่งไปหาเนินสำคัญ และตอนปลายของเส้นอิทธิพลนั้นมีดาวอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีชื่อเสียงโด่งดังไปก้องโลก ในฐานะที่เบ็นคนตีหน้าตาย หรือทำท่าเบ็นคนที่มีความลึกลับอยู่เสมอ เส้นวาสนาเส้นนี้คือเส้นวาสนาบนลายมือของชาลีแชปปลิน ดาราตลกเอกของโลก ซึ่งชอบแสดงตนเบ็นคนใบ้ไม่พูดจาหรือตีหน้าตายอยู่เรื่อย ๆ แต่มีชื่อเสียงไปก้องโลก

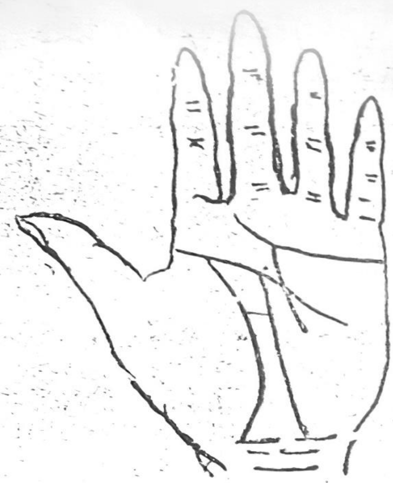
๓๔. เส้นวาสนาเกิดขึ้นลอย ๆ อยู่บนเนินร้อนรน เส้นวาสนาเส้นนี้ไม่ได้ติดต่อกับเส้นหนึ่งเส้นใด แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเบ็นคนที่มีความร้อนใจเกิดขึ้นเรื่อย ๆ และเรื่องที่ร้อนใจนั้น ไม่ว่าเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็จะร้อนใจไปเสียทั้งสิ้น หรือบางทีเรื่องที่ร้อนใจนั้นไม่รู้ว่าเกิดขึ้นเพราะเรื่องอะไรเบ็นต้นเหตุก็ได้ เบ็นคนที่จะไม่ค่อยพบความสงบสุขทางใจตลอดชีวิต คำย่อว่า "วาสนาร้อนใจลอย ๆ"

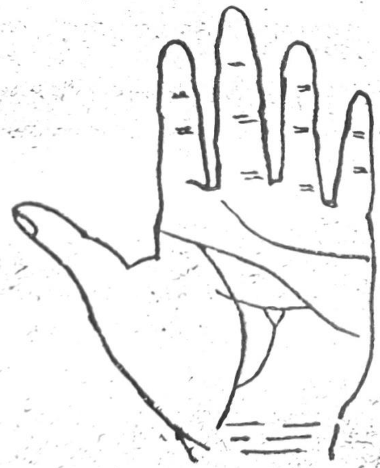
๓๕. เส้นวาสนาเส้นนี้ตอนต้นจะเกิดขึ้นมาจากที่ใดก็ได้ แต่ตอนปลายแตกออกเบ็น ๒ ง่ามไปชนอยู่กับเส้นสมองด้วย ง่ามที่แตกออกนี้มีลักษณะเบ็นรูปกรวยไม่ใช่ง่ามหนังสติ๊ก แสดงว่าเจ้าของมือนั้น วาสนาจะต้องไปเกี่ยวข้องกับการเมืองในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอยู่เสมอ แต่คนที่มีเส้นวาสนาการเมืองขึ้นไปชนอยู่กับเส้นสมองนี้ แสดงว่าเมื่อเกี่ยวกับการเมืองแล้วจะผิดพลาด คือเกี่ยวกับการเมืองทำให้เสียเงินทองไม่ได้อะไร หรือติดคุกติดตะรางเพราะการเมืองนั้นเบ็นต้นเหตุก็ได้ คำย่อว่า "วาสนาการเมืองผิดพลาด"

๓๖. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากที่ใดก็ได้ แต่ตอนปลายของเส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งขึ้นไปชนเส้นหัวใจ และปลายแตกออกเบ็น ๒ ง่ามมีลักษณะเบ็นรูปกรวยด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นชีวิตจะต้องไปเกี่ยวข้องกับการเมืองไม่ระดับใดก็ระดับหนึ่ง และเมื่อชีวิตไปเกี่ยวข้องกับการเมืองแล้ว ก็จะพบกับความรุ่งเรืองในทางการเมืองนั้นด้วย หรือได้เบ็นนักการเมืองอย่างง่ายดาย และจะได้เงินทองมาเพราะการเมืองนั้นอีกทอดหนึ่ง คำย่อว่า "วาสนาการเมืองรุ่งเรือง"

๓๗

๓๗. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข้อมือ เส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งขึ้นไปชนอยู่กับเส้นสมอง แล้วมีเส้นวาสนาอีกเส้นหนึ่งโคนเกิดขึ้นลอย ๆ ในที่ราบลำบาก พุ่งขึ้นไปชนเส้นหัวใจอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้า ของมือ นั้นเมื่อก่อร่าง สร้าง ตัวได้แล้ว ภายหลังจะเกิดความวิบัติสูญเสียขึ้นเรื่อย ๆ หลังจากความสูญเสียเกิดแล้วจะต้องไปกระทำกิจการที่เหนื่อยยากและเร่ร่อน หลังจากนั้นก็จะก่อร่างสร้างตัวขึ้นได้อีก คนที่มีเส้นวาสนาดังนี้มักหมดตัวบ่อย ๆ แต่พอหมดตัวแล้วก็จะต้องไปทำงานที่เร่ร่อน เมื่อเร่ร่อนแล้วก็จะมีเงินทองขึ้นอีกทุกครั้งไป คำย่อว่า "วาสนาผิดพลาดแล้วเร่ร่อน"

๓๘

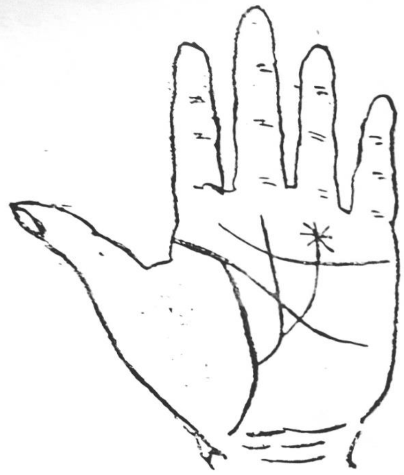
๓๘. เส้นวาสนาเส้นนี้ตอนต้นจะเกิดขึ้นมาจากที่ใดก็ได้ แต่ตอนปลายไปชนอยู่กับเส้นโรคประสาทสมอง และปลายของเส้นวาสนาแตกออกเป็น ๒ ง่ามด้วย ง่ามที่แตกออกนี้มีลักษณะเป็นง่ามหนังสติ๊ก แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่จะกระทำกิจการใดๆ อยู่ไม่ได้นาน มักมีความคิดที่จะเปลี่ยนแปลงงานนั้นอยู่เสมอ คือคิดอยู่แต่ว่าถ้า เปลี่ยนไปทำสิ่งนั้น สิ่งนี้ แล้วก็จะดีกว่าเดิม และชีวิตของเจ้าของมือนั้นก็จะต้องมีการเปลี่ยนงานอยู่เสมอด้วย คำย่อว่า "วาสนาเปลี่ยนแปลง"

๓๙

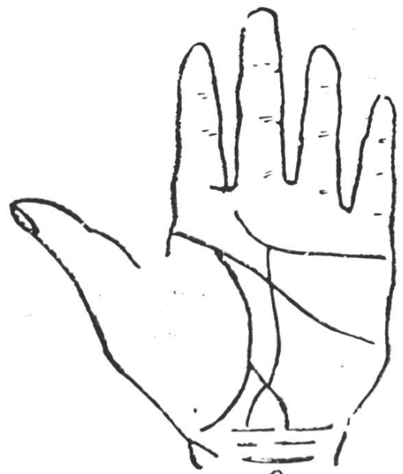
๓๙. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข้อมือ หรือเกิดจากเส้นชีวิตก็ได้ เส้นวาสนาเส้นนี้มาขาดหายอยู่กลางที่ราบลำบาก บางเส้นปลายของเส้นวาสนาแตกออกเป็น ๒ ง่าม บางเส้นก็ขาดหายไปเฉย ๆ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงการงานที่ทำอยู่เสมอ และการเปลี่ยนงานนั้นมักเกิดขึ้นโดยไม่ทันรู้ตัวเสมอด้วย เมื่อเปลี่ยนงานแล้วก็จะต้องได้รับความยากลำบากอยู่พักหนึ่งก่อน หลังจากนั้นแล้วจึงจะดีขึ้นกว่าเดิมอีก คำย่อว่า "วาสนาเปลี่ยนงานไม่ทันคิด"

๔๐

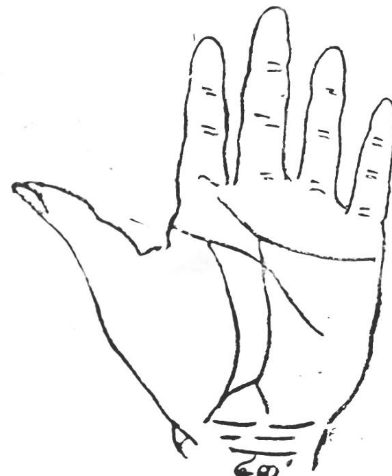
๔๐. เส้นวาสนาเส้นนี้จะเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตก็ได้ หรือเกิดขึ้นจากข้อมือก็ได้ แต่เส้นวาสนาเส้นนี้เมื่อพุ่งขึ้นไปได้เพียงเล็กน้อย ก็แตกออกเป็นง่ามแล้วขาดหายไป แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อกระทำกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด กิจการที่ กระทำขึ้นนั้น จะทำไปได้ แต่เพียงเล็กน้อย แล้วต้องมีการเปลี่ยนแปลงอีก หรือมีการเปลี่ยนงานเสมอ ๆ ยิ่งกว่าเส้นวาสนาเส้นอื่น ๆ เส้นวาสนาเส้นนี้โดยมากเกิดขึ้นในมือผู้รับเหมาทำงานต่าง ๆ เมื่อทำไม่นานก็เสร็จแล้วไปรับเหมาทำที่อื่นอีก คำย่อว่า "วาสนาเปลี่ยนงานสั้นๆ"

๔๑

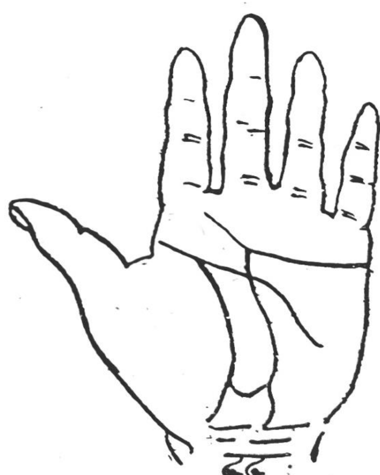
๔๑. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งตรงขึ้นไปถึงเนินร้อนรน ตอนกลางที่ราบ ลำบากมีเส้น อิทธิพลแตก ออกจากเส้นวาสนานั้นด้วย เส้นอิทธิพลเส้นนี้พุ่งตรงขึ้นไปถึงเนินสำคัญ ตอนปลายของเส้นอิทธิพลมีดาวอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะก่อร่างสร้างตัวขึ้นได้เพราะตนเอง จนกระทั่งมีเงินแสนเงินล้าน (โดยมากมีเป็นสิบ ๆ ล้าน) ทั้งจะมีชื่อเสียงโด่งดังไปก้องโลกด้วย และกิจการที่ทำนั้นจะสำเร็จด้วยการใช้ผู้อื่นเป็นส่วนใหญ่ คำย่อว่า "วาสนาอิทธิพลโด่งดัง"

๔๒

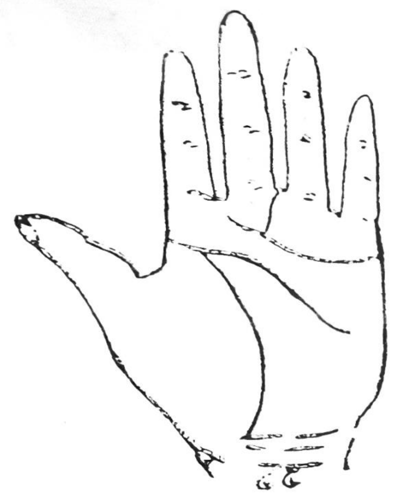
๔๒. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข่นมือ เส้นวาสนาเส้นนี้มีเกาะอยู่ที่โคนด้วย และมีเส้นแยกออกจากเส้นชีวิตไป ชนที่เส้น วาสนาเส้นนี้อีกเส้นหนึ่ง (ไม่มีเส้นแยกไปชนก็มีความหมายเหมือนกัน) รูปเกาะนั้นเป็นเกาะตัดท่อน แต่มีลักษณะเป็นเกาะเกินไป แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาเพื่อทำประโยชน์ให้ผู้อื่น คือหาทรัพย์สินเงินทองได้แล้ว จะต้องเผื่อแผ่ไปให้ผู้อื่นด้วย แต่คนที่มีเส้นเป็นรูปเกาะอยู่ที่โคนเส้นวาสนา จนเป็นเกาะเกินไปนี้ เมื่อทำประโยชน์ให้ผู้อื่นแล้วผู้ที่ได้รับประโยชน์ไปนั้นกลับโกรธเกลียด หรือกลายเป็นศัตรูกับเจ้าของมือนั้นอีกต่อหนึ่ง คำย่อว่า "วาสนาเพื่อผู้อื่นเป็นศัตรู"

๔๓

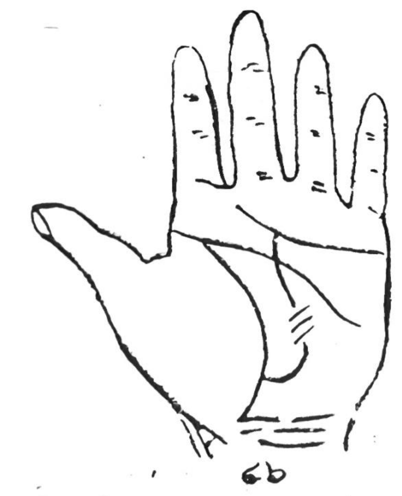
๔๓. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข่นมือ เส้นวาสนาเส้นนี้โคนเป็นเกาะตัดท่อน เหมือนกับเส้นวาสนาที่กล่าวแล้ว แต่เกาะเส้นนี้มีลักษณะเป็นรูปฝาชีมากกว่าจะเป็นรูปเกาะจริง ๆ คือเอา ๒ ท่อนมาต่อกันเข้าจะเป็นเกาะไม่ชัดเจน เหมือนกับเส้นวาสนาโคนเป็นเกาะที่กล่าวแล้ว แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาเพื่อทำประโยชน์ให้ผู้อื่น แต่เส้นวาสนาที่โคนเป็นเกาะแบบนี้ ผู้ที่ได้รับประโยชน์ไปมักรู้จักบุญคุณ และตอบแทนบุญคุณบ้างไม่มากนัก คำย่อว่า "วาสนาเพื่อผู้อื่นปานกลาง"

๔๔

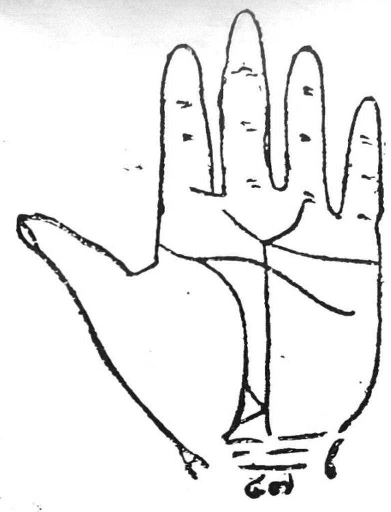
๔๔. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข่นมือ เส้นวาสนาเส้นนี้โคนเป็นรูปเกาะ เหมือนเส้นวาสนา ๒ แบบที่กล่าวแล้ว แต่ก่อนที่จะมีลักษณะเป็นรูปคล้าย ๆ เกาะขึ้นนั้น จะมีเส้นแยกลงไปจากเส้นชีวิตก่อน แล้วโค้งขึ้นไปชนกับเส้นวาสนานั้นอีกทอดหนึ่ง ทำให้โคนเส้นวาสนากลายเป็นเกาะกลาย ๆ ไม่ชัดเจน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาเพื่อทำประโยชน์ให้ผู้อื่น แต่เมื่อผู้ใดได้รับประโยชน์ไปแล้วผู้นั้นก็จะรู้สึกบุญคุณ และจะตอบแทนบุญคุณนั้นอยู่เสมอ ไม่ว่าผู้ที่ทำบุญคุณให้นั้นจะมีชีวิตอยู่หรือตายไปแล้ว ก็จะตอบแทนอยู่เรื่อย ๆ คำย่อว่า "วาสนาเพื่อผู้อื่นได้ตอบแทน"

๔๕

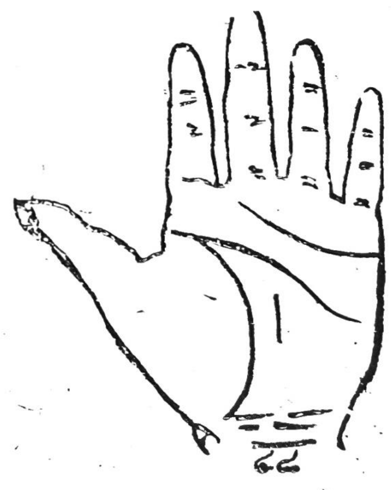
๔๕. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นหัวใจ ตรงกับเนินร้อนรน หรือเกิดขึ้นตรงกับช่องผิดหวังก็ได้ แต่ตอนปลายของเส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งไปลงที่ช่องผิดหวังด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะได้รับความผิดหวังอยู่เสมอ เส้นวาสนาผิดหวังเส้นนี้มักใช้ประกอบกับเส้นอื่น ๆ เพื่อให้รู้ว่า เจ้าของมือนั้นผิดหวังในเรื่องใด ถ้าอยากจะทราบว่าเจ้าของมือนั้นผิดหวังในเรื่องอะไรก็ให้ดูที่เส้นที่เข้ามาสัมพันธ์กันกับเส้นวาสนาผิดหวังนั้น ๆ ต่อไปอีก คำย่อว่า "วาสนาผิดหวัง"

๔๖

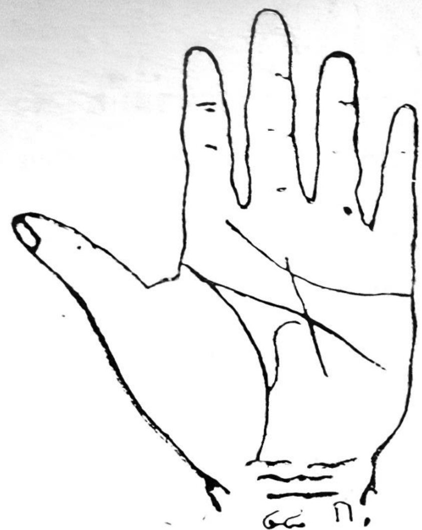
๔๖. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้เกิดขึ้นเบ็นเส้น โค้งหลบที่ราบลำ–บากออกไป คือเส้นวาสนาเศรษฐี แต่ก่อนที่เส้นวาสนาเส้นนี้จะพุ่งขึ้นไปชนเส้นหัวใจนั้น มีเส้น เดินทาง หลาย ๆ เส้น เข้ามา ตัดทำ ให้เส้นวาสนาขาดออกเบ็นท่อน ๆ แสดงว่าเจ้าของมือนั้น ก่อนที่จะ ร่ำรวยเงิน ทอง มีทรัพย์ สินขั้นเศรษฐีนั้น ได้กระทำกิจการอื่น ๆ ซึ่งมีการวิ่งเต้นหรือเดินทางหลายอย่างมาแล้ว แต่กิจการนั้น ๆ ได้ขาดทุนไปทั้งสิ้น ภายหลังจึงมาจับกิจการอย่างเดียวได้ จึงทำให้ร่ำรวยขึ้นอย่างรวดเร็ว คำย่อว่า "วาสนาเศรษฐีขาดตอน"

๔๗

๔๗. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข้อมือ พุ่งขึ้นไปหาเนินร้อนรนก่อน แล้วโยกปลายไปหาเนินสำคัญอีกทอดหนึ่ง ตอนโคนของเส้นวาสนา มีรูปเบ็นสามเหลี่ยมเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตมาชนอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นวาสนามาจากการเจ็บบ่วยและผิดหวัง คือเมื่อใดเกิดการเจ็บบ่วยขึ้น หรือกระทำกิจการบางอย่างผิดหวังไปแล้ว หลังจากนั้นเมื่อทำอะไรขึ้นอีกจึงจะรุ่งเรืองขึ้นกว่าที่ผ่านมาแล้ว คำย่อว่า "วาสนาเจ็บบ่วยผิดหวัง"

๔๘

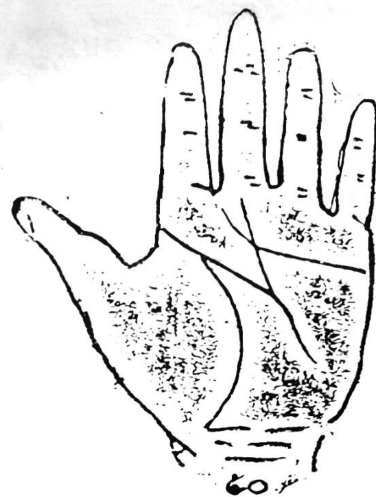
๔๘. เส้นวาสนาเกิดขึ้นเบ็นเส้นสั้น ๆ และขึ้นมาลอย ๆ อยู่ในที่ราบลำบาก ไม่ติดต่อกับเส้นหนึ่งเส้นใด แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาจะต้อง ทำงาน ที่เหนื่อย ยาก ลำบากอยู่เสมอ และชีวิตจะต้องเร่ร่อนไป ๆ มา ๆ อยู่เบ็นหลักแหล่งไม่ค่อยได้ ถึงแม้จะมีบ้านเรือนอยู่เบ็นหลัก ตัวเองก็จะต้องเดินทางเร่ร่อนไปหาเงินทองอยู่เบ็นนิจ ถ้าเมื่อใดประสพความยากลำบากแล้ว เมื่อนั้นมักจะมีลาภลอยอยู่เสมอ แต่ก็ได้ไม่มากนัก การเงินไม่ค่อยดีอยู่ตลอดชีวิต คำย่อว่า "วาสนาหลักลอยลาภลอย"

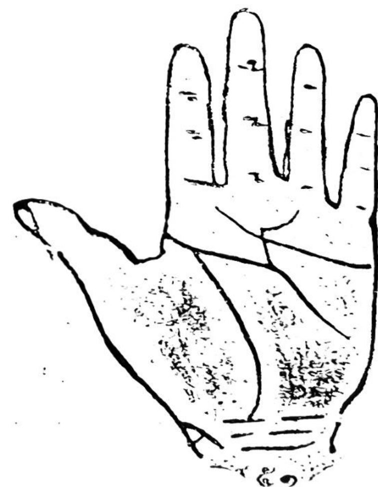
๔๘. ก. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตปลายโค้งไปทางปลายของเส้นสมอง และทางปลาย ของ เส้นวาสนา ที่โค้ง ไปนั้นมี เส้นวาสนาอีกเส้นหนึ่งเกิดขึ้นลอย ๆ กลางที่ราบลำบาก เส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งผ่านเส้นสมองขึ้นไปผ่านเส้นหัวใจขึ้นไปเล็กน้อยแล้วก็ขาดหายไป แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อมีการย้ายที่อยู่หนหนึ่งก็จะมีลาภลอยหนหนึ่ง ลาภลอยที่เกิดขึ้น กับเส้นนี้ มีมากกว่า เส้นที่กล่าวแล้ว พึงสังเกตว่า เส้นวาสนาลาภลอยนั้นจะเกิดขึ้นมาเป็นรูปใดก็ตาม แต่ปลายของเส้นวาสนาจะต้องผ่าเส้นหัวใจขาดไปด้วย คือลักษณะของคนที่ได้เงินไม่ทันรู้ตัวแล้วใจหาย คำย่อว่า "วาสนาโยกย้ายลาภลอย"

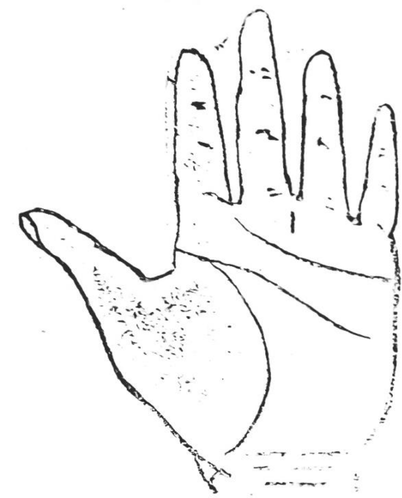
๔๙. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต แล้วมีเส้นที่แยกออกจาก เส้นชีวิตมี ลักษณะเป็นรูปโค้งออกมาชนกับเส้นวาสนา กระทำให้ตอนโคนของ เส้นวาสนานั้น กลายเป็น เกาะขึ้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นตลอดชีวิตจะต้องเอาสิ่งของ ๆ ผู้อื่นมาทำทุนรอน เพื่อประกอบเป็นอาชีพอยู่เรื่อย ๆ เช่นช่างไม้เอาไม้เขามาทำตู้โต๊ะเก้าอี้แล้วขายไป เมื่อขายแล้วก็เอาค่าไม้ไปใช้เขาอีกทีหนึ่ง นอกจากนี้แล้วเจ้าของมือนี้ยังทำงานใหญ่ไม่สำเร็จด้วย คือทำแต่พอเป็นอาชีพเลี้ยงตัวไปเรื่อย ๆ เท่านั้น คำย่อว่า "วาสนาได้รับทุนเป็นของ"

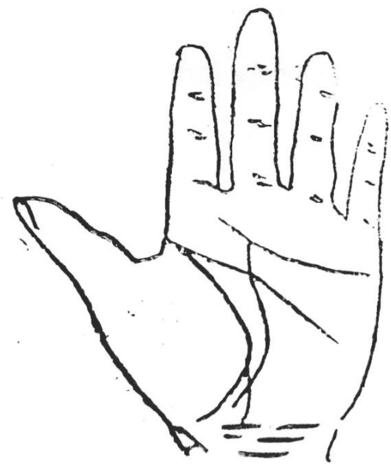
๕๐. เส้น วาสนาเกิด ขึ้นบน เส้นสมอง และเกิดขึ้นค่อนไปทางปลายของเส้นสมอง แล้วพุ่งผ่านเส้นหัวใจขึ้นไปหาเนินร้อนรน มองดูไกล ๆ จะเห็นได้ว่า เส้นวาสนาเข้ากับเส้นสมองมีลักษณะเป็นรูปกรวยอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อใดมีการโยกย้ายที่อยู่หนหนึ่ง เมื่อนั้นจะต้องเกิดความร้อนใจขึ้นหนหนึ่ง การโยกย้ายแล้วร้อนใจหมายถึงเสียเงินทอง หรือเกิดเรื่องยุ่งยากลำบากขึ้นก็ได้ คำย่อว่า "วาสนาโยกย้ายร้อนใจ"

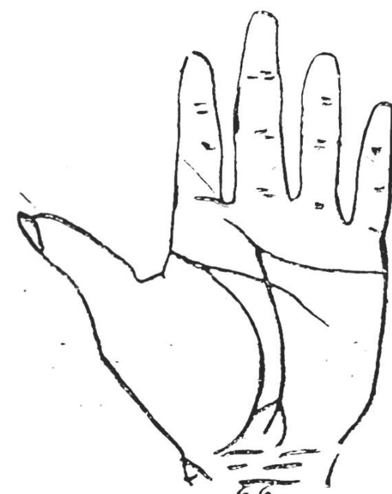
๕๑. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากตอนกลางของเส้นสมอง แล้วพุ่งผ่านเส้นหัวใจขึ้นไปตอนปลายของเส้นวาสนาโยกไปหาเนินสำคัญอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อคิดกระทำกิจการ อย่างใด ขึ้นด้วย สมองของ ตนเองแล้วกิจการนั้น ๆ ก็จะได้รับความผิดหวังเสียหายทุกที เมื่อเป็นดังนี้ตลอดชีวิตของเจ้าของมือนั้นจะต้องกระทำกิจการที่เป็นของผู้อื่นอยู่เรื่อย ๆ เช่นทำราชการหรือรับจ้างเป็นต้น ครั้นเมื่อใดไปทำงานของตนเองเมื่อนั้นก็จะต้องขาดทุนหรือล้มละลายไป คำย่อว่า "วาสนาใช้สมองผิดหวัง"

๕๒

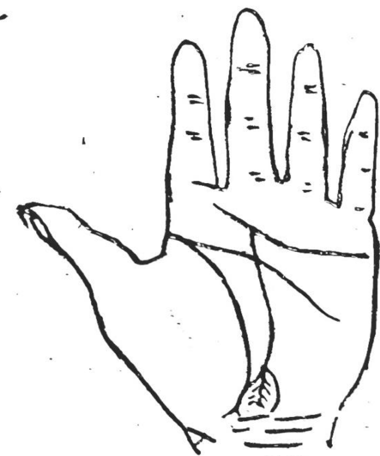
๕๒. เส้นวาสนาเกิดขึ้นเป็นเส้นสั้น ๆ ลอย ๆ ในช่องผิดหวัง เส้นวาสนาเส้นนี้ไม่ได้สัมพันธ์กันกับเส้นหนึ่งเส้นใด แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาจะมีแต่เรื่องที่ผิดหวังอยู่เสมอ และความผิดหวังของเจ้าของมือนี้ ไม่ได้เกิดขึ้นกับเรื่องหนึ่งเรื่องใดโดยเฉพาะ คือจะเป็นเรื่องอะไรก็ได้ที่กระทำขึ้น แล้วจะมี แต่เรื่อง ผิดหวังทั้งสิ้น แต่เนื่องจากเส้นวาสนาผิดหวังเส้นนี้เกิดขึ้นเป็นเส้นสั้น ๆ เล็ก ๆ ความผิดหวังนั้น ๆ มักจะเกิดจากเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่ใช่เรื่องใหญ่ ค่าย่อว่า "วาสนาผิดหวังเล็กน้อย"

๕๓

๕๓. เส้นวาสนาตอนต้นเกิดขึ้นมาจากภายในเส้นหลักฐาน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะหาเงินได้จากที่อยู่หรือจากหลักฐาน การหาเงินขึ้นจากหลักฐานย่อมหมายไปถึงผู้ที่มีร้านค้าโดยตรง แต่การหาเงินภายในหลักฐานนี้ที่ไม่ใช่ร้านค้าก็มี เช่นการทำสวนขึ้นภายในบ้าน หรือการทำอุตสาหกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดขึ้นก็ได้ ส่วนถ้าอยากทราบว่าการหาเงินภายในหลักฐานนั้นจะดีหรือไม่ดี ก็ให้ดูที่ปลายของเส้นวาสนาเส้นนั้น ถ้าปลายของเส้นวาสนาชนอยู่กับเส้นสมองก็ไม่ดี ถ้าปลายของเส้นวาสนาขึ้นไปชนกับเส้นหัวใจ กิจการหาลาภในที่อยู่นั้นก็จะรุ่งเรืองขึ้นไปเรื่อย ๆ ค่าย่อว่า "วาสนาเกิดจากหลักฐาน"

๕๔

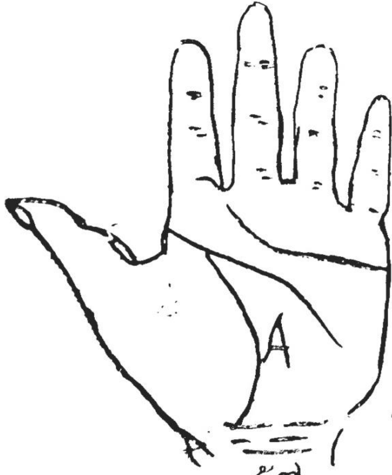
๕๔. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข่นมือภายในเส้นชีวิต และเกิดจากภายในเส้นที่มีลักษณะเป็นเกาะอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นวาสนาเกิดมาจะต้องกระทำกิจการให้ผู้อื่นได้ดี และกิจการที่กระทำให้ผู้อื่นได้ดีนั้น คือการเปิดร้านค้าให้ผู้อื่น รูปที่เป็นเกาะอยู่ที่โคนเส้นวาสนาเส้นนี้เป็นเกาะเกินไป แสดงว่าเมื่อเปิดร้านค้าให้ผู้อื่นแล้ว ผู้ที่ได้ร้านค้าไปนั้นก็จะกลายเป็นศัตรู หรือไม่พอใจผู้ที่เปิดร้านค้าให้นั้นอยู่เสมอด้วย ค่าย่อว่า "วาสนาทำให้ผู้อื่นได้ดีด้วยร้านค้า"

๕๕

๕๕. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากภายในเส้นที่มีลักษณะเป็นเกาะ อยู่ภายในเส้นชีวิต และภายในรูปเกาะนั้น มีเส้นยุ่ง ๆ แตกออกจากเส้นวาสนาที่อยู่ในเกาะนั้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาเพื่อทำประโยชน์ให้ผู้อื่นได้ดี และสิ่งที่ทำประโยชน์ให้ผู้อื่นนั้น คือการเปิดร้านค้าให้ ส่วนผู้ที่รับประโยชน์ไปเมื่ออยู่ในร้านค้าแล้ว ก็มีกิจการที่ยุ่งยากลำบากอยู่เสมอ เช่นร้านขายข้าวแกงซึ่งเมื่อมีคนเข้าไปรับประทานแล้ว ก็ต้องยุ่งหยิบโน่นหยิบนี่ ล้างถ้วยล้างชามชุลมุนวุ่นวายอยู่วันยังค่ำก็ได้ (เส้นที่แตกออกเป็นรากไม้ที่โคนของเส้นวาสนาหมายถึงความยุ่งยาก)

๕๖. เส้นวาสนาเกิดขึ้นภายในเส้นหลักฐาน และเส้นวาสนาเส้นนี้ปลายไปชนอยู่กับเส้นโรคประสาทสมองด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาจะต้องกระทำกิจการที่เป็นการหาลาภในที่อยู่ (เปิดร้านค้า) แต่กิจการที่หาลาภในที่อยู่นั้น จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงไปเสมอ ๆ ด้วย คือประเดี๋ยวค้าอย่างโน้น ประเดี๋ยวค้าอย่างนี้ ไม่ได้ทำการค้าเป็นประจำอยู่แต่สินค้าอย่างใดอย่างหนึ่ง (เนื่องจากเส้นวาสนาเส้นนี้ขึ้นไม่พ้นเส้นสมอง การค้าของเจ้าของมือนั้นจึงแสดงว่าการเงินไม่ค่อยดีด้วย) คำย่อว่า "วาสนาหาเงินในที่อยู่เปลี่ยนแปลง"

๕๖

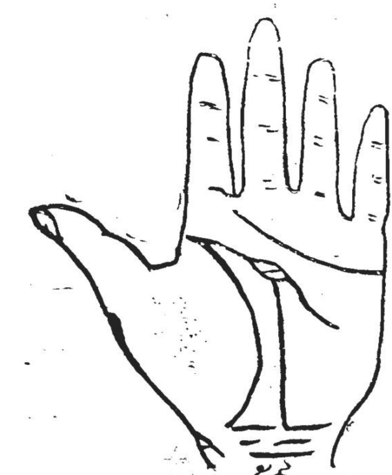

๕๗

๕๗. เส้นวาสนาเส้นนี้จะเกิดขึ้นมาจากที่ใดก็ได้ เมื่อขึ้นมาถึงที่ราบลำบากแล้วจะแยกออกทำมุมกันเข้าเป็นรูปตัวเอ, A อยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นวาสนาจะต้องกระทำกิจการที่ลับ ๆ เช่นทำการค้าสินค้าที่ผิดกฎหมาย หรือได้ผัวได้เมียเป็นผัวลับเมียลับเมียเก็บของผู้อื่นก็ได้ ครั้นเมื่อกระทำกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งที่เป็นความลับขึ้นแล้ว เมื่อนั้นก็จะหาเงินทองได้มากเสมอ หรือดีกว่าก่อนที่เรื่องลับ ๆ จะเกิดขึ้น คำย่อว่า "วาสนาลับ ๆ"

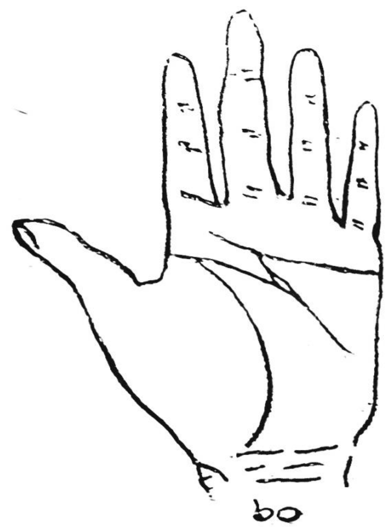
๕๘. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งออกจากเส้นชีวิตเป็นรูปโค้ง แต่มีเส้นวาสนาสร้างตนเองอีกเส้นหนึ่งเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต พุ่งมาตัดเส้นวาสนาเส้นแรกทำให้โคนเป็นเกาะ และมีเส้นอิทธิพลการค้าเกิดขึ้นจากเส้นวาสนานั้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาจะต้องสร้างตัวเอง ด้วยกิจการที่เกี่ยวด้วยการค้าขาย และภายหลังก็จะมีทรัพย์สินเงินทองมาก แต่เมื่อกระทำกิจการที่ใหญ่โตขึ้นเมื่อใด เมื่อนั้นก็จะล้มลงทุกทีทำงานใหญ่ไม่สำเร็จ คำย่อว่า "วาสนาเศรษฐีทำงานใหญ่ไม่สำเร็จ"

๕๘

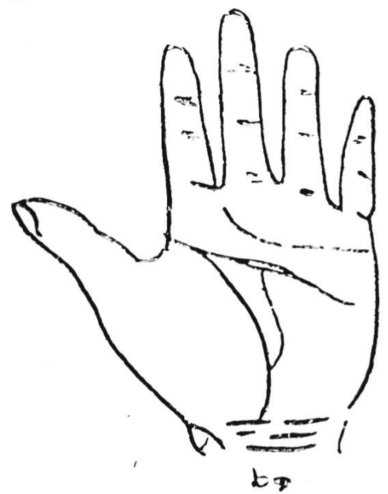

๕๙

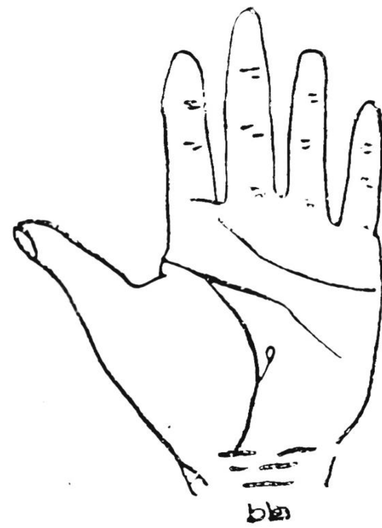
๕๙. เส้นวาสนาเส้นนี้จะเกิดขึ้นมาจากที่ใดก็ได้ แต่ตอนปลายของเส้นวาสนาพุ่งขึ้นไปชนกับเส้นสมองที่มีเกาะอยู่ด้วย เกาะบนเส้นสมองเส้นนี้มีลักษณะเหมือนเมล็ดข้าวสาร และมีเส้นตัดเป็นรูปทะแยงอยู่ภายในเกาะนั้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาจะชอบกระทำกิจการต่าง ๆ อย่างแบบขโมยหรือลักลอบอยู่เสมอ ถ้าอยากจะทราบว่าเจ้าของมือนั้นชอบกระทำแบบขโมยหรือลักลอบในเรื่องใด ก็ต้องดูเส้นอื่น ๆ ที่เข้ามาสัมพันธ์กันนั้นอีกทอดหนึ่ง ซึ่งบางคนอาจจะไม่ใช่ชอบขโมยเงินทอง แต่ชอบหนีเมียหลวงไปหาเมียน้อยเสมอ ๆ ก็ได้ คำย่อว่า "วาสนาขโมย"

๖๐

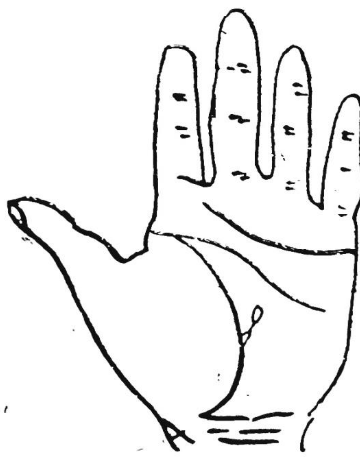
๖๐. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากตอนที่ค่อนไปทางปลายของเส้นสมอง แล้วพุ่งปลายไปหาเนินร้อนรนเป็นรูปนอน ตอนปลายชนอยู่กับเส้นหัวใจ คือเส้นวาสนาโยกย้ายเป็นมหาสิทธิโชค แต่ตอนโคนของเส้นวาสนาเส้นนี้มีเกาะอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อโยกย้ายไป ความยากลำบากต่าง ๆ จะต้องเกิดขึ้นก่อน หรืออาจจะเป็นความเสียหายเกิดขึ้นก่อนก็ได้ แต่ภายหลังเมื่อความเสียหายผ่านพ้นไปแล้ว ความเป็นอยู่จึงจะรุ่งเรืองขึ้นกว่าเดิมอีก คำย่อว่า "วาสนาโยกย้ายลำบากรุ่งเรือง"

๖๑

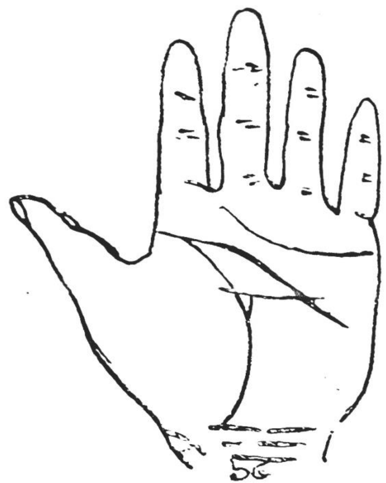
๖๑. เส้นวาสนาเส้นนี้จะเกิดขึ้นมาจากที่ใดก็ได้ แต่ตอนปลายพุ่งขึ้นไปชนกับเส้นสมองที่มีเกาะอยู่ด้วย เกาะที่เกิดขึ้นบนเส้นสมองนี้มีลักษณะเป็นรูปยาว ๆ เหมือนเมล็ดแตงกวา แสดงว่าเจ้าของมือนั้นวาสนาชอบความเงียบ คือเมื่อไปอยู่ที่ใดที่มีแต่ความเงียบสงัดแล้วก็จะรู้สึกชอบใจกว่าอยู่ในที่ ๆ มีเสียงอึกทึกครึกโครม แต่ผู้ที่มีเส้นวาสนาชอบความเงียบแบบนี้ ในชีวิตจะต้องถูกคุมขังครั้งหนึ่งหรือหลายครั้งก็ได้ เพราะในที่คุมขังเป็นที่ ๆ ให้ความสงบเงียบกว่าที่ใด แต่ถูกคุมขังไม่นานนักก็จะหลุดรอดออกมาอีก คำย่อว่า "วาสนาชอบความเงียบ"

๖๒

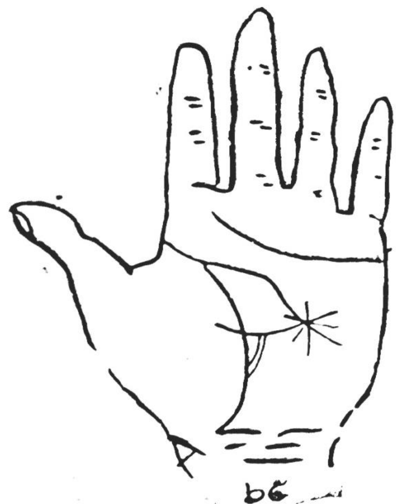
๖๒. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตเป็นเส้นสั้น ๆ หรือยาวก็เหมือนกัน แต่เส้นวาสนาเส้นนี้มีเกาะอยู่ที่ปลายด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นกิจการที่กระทำมาก่อน หรือกิจการที่กระทำขึ้นในระยะนั้นก็ได้ จะต้องล้มละลายหรือเสียหายลงหนหนึ่ง ความหมายของเส้นวาสนาเส้นนี้ส่วนใหญ่งานต้องล้มเลิกขาดทุนเสียเงินเสียทองไปในระยะนั้นด้วย ไม่ใช่ล้มเลิกเฉย ๆ คำย่อว่า "วาสนาล้มละลาย"

๖๓

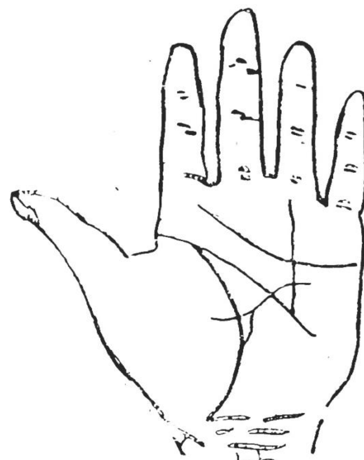
๖๓. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนา เส้นนี้จะสั้น หรือยาว ก็เหมือนกัน แต่ตอนต้นเป็นครึ่งของเกาะอยู่ด้วย ตอนปลายเป็นเกาะชัดเจน หรือเป็นเกาะทั้งตอนต้นและตอนปลาย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นกิจการที่กระทำมาก่อน หรือกระทำขึ้นในระยะนั้นทำท่าจะล้มลงแต่ไม่ล้ม ในลักษณะนี้เป็นความหมายของกิจการต่าง ๆ ที่ต้องหยุดชะงักไปชั่วคราว แล้วก็จะดำเนินไปได้อีกไม่ล้มเลิกไปเลย หลักวิชาเรียกว่าเกือบล้มแต่ล้มไม่สำเร็จ คำย่อว่า "วาสนากิจการหยุดชะงัก"

๖๔

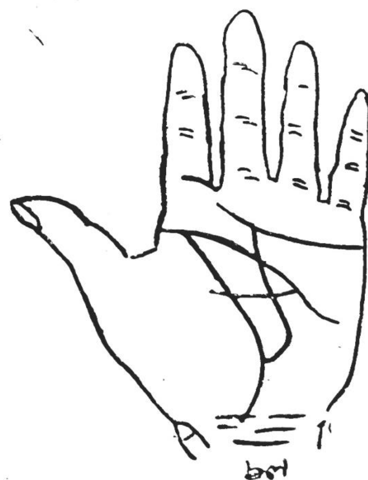
๖๔. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เป็นเส้นสั้น ๆ เส้นวาสนาเส้นนี้ไปชนอยู่กับเส้นโรคประสาทสมอง และเส้นโรคประสาทสมองตัดผ่านเส้นชีวิตออกมาก่อน แล้วพุ่งไปตัดปลายของเส้นสมองอีกทีหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้น จะเกิด เรื่องเสียหาย ขึ้นกับกิจการที่ทำอยู่ จะทำให้การเงินไม่พอใช้ไปชั่วระยะหนึ่ง เส้นนี้มักให้ผลเสียหายซ้อนกัน ๒ ครั้ง คือเสียครั้งหนึ่งเมื่อเส้นโรคประสาทสมองตัดเส้นชีวิตออกมา และเสียอีกครั้งหนึ่งเมื่อวัดมาถึงโคนของเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจากเส้นชีวิต คำย่อว่า "วาสนาอุปสรรคเสียหาย"

๖๕

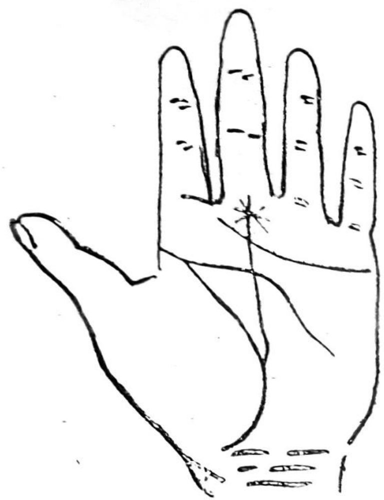
๖๕. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตเป็น ๒ เส้นคู่กัน เส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งขึ้นไปชนเส้นโรคประสาทสมอง ซึ่งตัดเส้นชีวิตออกมา และเส้นโรคประสาทสมองเส้นนี้พุ่งขึ้นไปชนกับรูปดาว ที่ปลายของเส้นสมองอีกทอดหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเกิดเรื่องเสียหายกับทรัพย์สินสมบัติที่มีอยู่ และตัวเองจะต้องได้รับบาดเจ็บด้วย หลังจากนั้นจะกลายเป็นโรคหัวใจอ่อน หรือถูกคุมขังด้วยก็ได้ (เครื่องหมายดาวปลายเส้นสมอง ซึ่งเป็นความหมายของโรคหัวใจอ่อนนั้น มีความหมายไปถึงการถูกคุมขังด้วย) อย่างที่คนบางคนขับรถชนคนตาย ตัวเองบาดเจ็บแล้วยังถูกจับกุมคุมขังอีกด้วย คำย่อว่า "วาสนาบาดเจ็บหัวใจอ่อน"

๖๖

๖๖. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้ขึ้นไปชนอยู่กับเส้นโรคประสาทสมอง และเส้นโรคประสาทสมองตัดผ่านเส้นชีวิตออกมา แล้วตัดผ่านเส้นสมองขึ้นไป ๆ ตัดเส้นสำคัญบนเส้นสมองอีกทอดหนึ่ง แสดงว่าในระยะนั้นเจ้าของมือนั้น จะเกิดเรื่องผิดหวังขึ้นกับกิจการที่ทำอยู่อย่างรุนแรงถึงกับล้มเลิกไป หมายถึงเรื่องอื่น ๆ ก็ได้ แต่ต้องมีเส้นอื่น ๆ มาเชื่อม คำย่อว่า "วาสนาผิดหวัง"

๖๗

๖๗. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้ปลายพุ่งขึ้นไปชนอยู่กับเส้นหัวใจ และมีเส้นโรคประสาทสมองตัดผ่านเส้นวาสนา กลางที่ราบลำบากอีกเส้นหนึ่ง เส้น ๒ เส้นตัดกันมีลักษณะเป็นกากบาทใหญ่อยู่กลางที่ราบลำบากด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นวาสนามาจากการถูกต้มถูกลวง คือเมื่อใดถูกต้มถูกลวงทำให้เสียเงินเสียทองหนหนึ่ง เมื่อนั้นก็จะเจริญขึ้นกว่าเดิมหนหนึ่ง คนที่มีเส้นวาสนาถูกต้มถูกลวงนี้ เมื่อใดจะเจริญมากขึ้นเมื่อนั้นก็จะถูกต้มถูกลวงเสียเงินทองมากขึ้นทุกทีแล้วก็เจริญมากขึ้นทุกทีเช่นเดียวกัน คำย่อว่า "วาสนาถูกลวง"

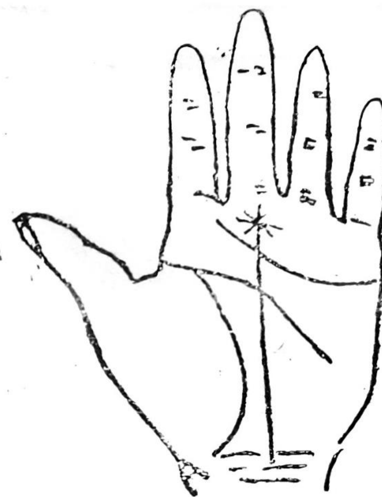
๖๘

๖๘. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้ปลายพุ่งขึ้นไปถึงเนินร้อนรน ตอนปลายของเส้นวาสนาที่อยู่บนเนินร้อนรนนั้น มีเส้นที่สัมพันธ์กันเป็นรูปดาวอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของ มือนั้นใน ระยะนั้นจะประสพอุบัติเหตุถึงตายโหงหรือตายโดยทันที แต่ถ้าเส้นนี้ปรากฏอยู่ในมือธรรมชาติตัวเองอาจจะไม่ตาย แต่ในขณะเดียวกันลูกผัวหรือเมียของเจ้าของมือนั้นคนใดคนหนึ่งจะต้องประสพอุบัติเหตุตายโดยทันที ในระยะนั้นก็ได้ คำย่อว่า "วาสนาตายโหง"

๖๙

๖๙. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต ปลายพุ่งขึ้นไปชนอยู่กับเส้นสมอง และมีเส้นโรคประสาท สมองตัดผ่านเส้นวาสนาเส้นนั้นกลาย เป็นรูป กากบาท ใหญ่ อยู่ กลาง ที่ราบลำบากด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นวาสนามาจากการถูกต้มถูกลวง แต่คนที่มีเส้นวาสนาขึ้นไปชนเส้นสมองตามแบบนี้ แสดงว่าการถูกต้มถูกลวงทุกครั้ง จะเสียหายมากกว่าเส้นวาสนาถูกต้มถูกลวงที่กล่าวแล้ว และจะกระทำให้เจ้าของมือนั้นหมดตัวทุกครั้งด้วย คำย่อว่า "วาสนาถูกต้มถูกลวงหมดตัว"

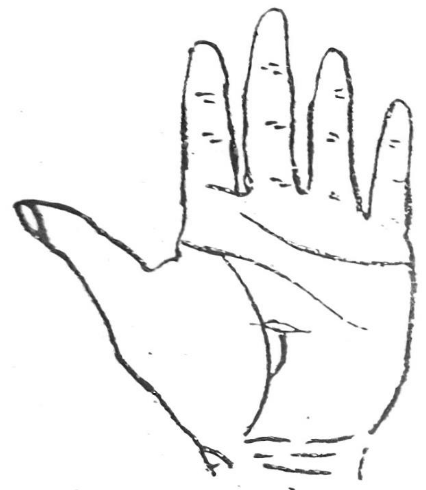
๗๐

๗๐. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข้อมือพุ่งตรงขึ้นไปถึงเนินร้อนรน และตอนปลายของเส้นวาสนาเส้นนี้มีรูปเป็นดาวอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้า ของมือนั้น วาสนามาจาก การตายโหง คือเมื่อ ฆ่าคน อื่นให้ ตายโหง ได้มาก ๆ แล้วเจ้าของมือนั้นก็จะมีวาสนาสูงขึ้นทุกที เส้นวาสนาเส้นนี้ คือเส้น วาสนาของ ฮิตเล่อร์ผู้นำของเยอรมันสมัยหนึ่ง ซึ่งแต่ก่อนที่จะมีวาสนาขึ้นนั้น ได้ฆ่าคนให้ตายโหงเสียมากต่อมาก และเมื่อมีอำนาจขึ้นแล้วก็ฆ่าคนตายเสียอีกมากต่อมากจนนับไม่ถ้วน คำย่อว่า "วาสนามาจากการตายโหง"

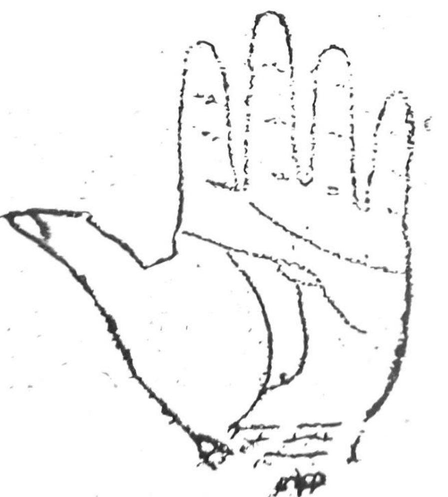
๗๑

๗๑. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต ปลายไปชนอยู่ที่เส้นหัวใจ ตอนกลางของเส้นวาสนาขาดออกเป็น ๒ ท่อน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อกระทำกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดไป งานที่ทำไปนั้นจะต้องเกิดเรื่องหยุดชะงักไปเสียครั้งหนึ่งก่อน ภายหลังเมื่อได้ทำต่อไปอีกกิจการนั้น ๆ จึงจะรุ่งเรืองขึ้นเรื่อยๆ (เช่นข้าราชการถูกพักงาน แต่ภายหลังปรากฏว่ากรณีย์ที่ถูกพักงานนั้นไม่มีความผิด เข้าทำงานได้อีกแล้วจึงเจริญขึ้นกว่าเก่าอีก) คำย่อว่า "วาสนาขาดตอน"

๗๒

๗๒. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เป็นเส้นสั้น ๆ (ไม่เคยพบว่ายาว) ตอนปลายของเส้นวาสนามีเกาะทับอยู่ตอนบนด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะต้องมีการผ่าตัดที่ร่างกายในระยะนั้น แต่ถ้าเส้นวาสนาเป็นเส้นใหญ่มากและเกาะชัดมาก หมายถึงจะถูกบาดเจ็บที่ร่างกายถึงกับเสียชีวิตในระยะนั้นก็ได้ หรือเมื่อมีการผ่าตัดแล้ว จะต้องตายเพราะการผ่าตัดนั้นก็ได้ ถ้าเกาะเป็นเส้นเล็กเจือจางหมายถึงไม่ตาย คำย่อว่า "วาสนาบาดเจ็บ"

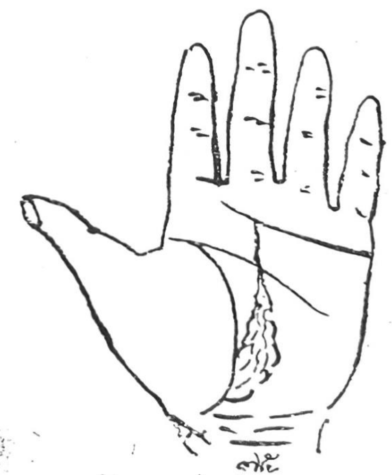
๗๓

๗๓. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งตรงขึ้นไปชนกับเส้นสมอง ตอนบนของเส้นสมองมีเกาะอยู่ด้วย เกาะนี้มีลักษณะมน ๆ เกือบเป็นรูปกลม แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะต้องตายด้วยเส้นโลหิตในสมองแตก โดยมากเส้นจำพวกนี้เป็นโค๊ต คือบอกไว้แต่ว่าจะตายด้วยเรื่องอะไร ส่วนเวลาที่จะตายนั้นจะต้องหาจากเส้นอื่น ๆ อีกทีหนึ่ง คำย่อว่า "วาสนาสมองแตก"

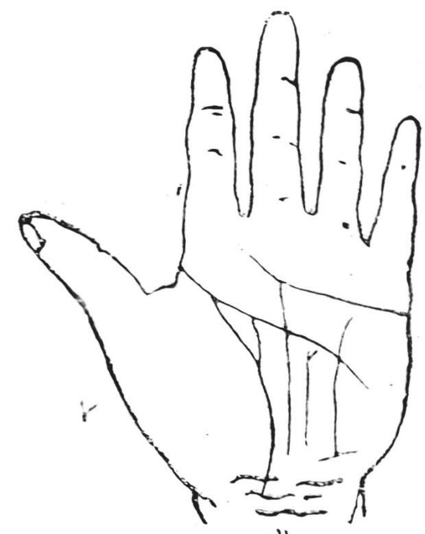
๗๔

๗๔. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข้อมือ หรือเกิดขึ้นมาจากที่ใดก็ได้ เส้นวาสนาเส้นนี้เมื่อพุ่งขึ้นมาถึงที่ราบลำบาก ก็แตกออกเป็นง่าม ง่ามที่แตกออกนั้นจะแตกเป็นง่ามเดียวหรือ ๒–๓ ง่ามก็ได้ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อวัดเส้นวาสนามาถึงตอนที่แตกออกนั้น จะเกิดความวิบัติเสียหายทรัพย์สินขึ้นหนหนึ่ง ถ้าแตกหนเดียวก็จะเสียหายเพียงครั้งเดียว ถ้าแตกออกหลายหนจะเสียหายหลายครั้ง ตามมากและน้อยของเส้นวาสนาที่แตกออกนั้น คำย่อว่า "วาสนาวิบัติ"

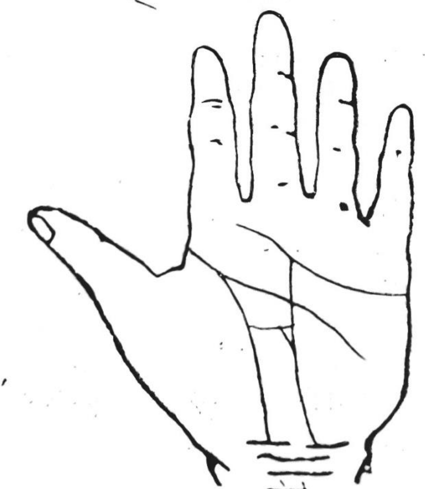

๗๕

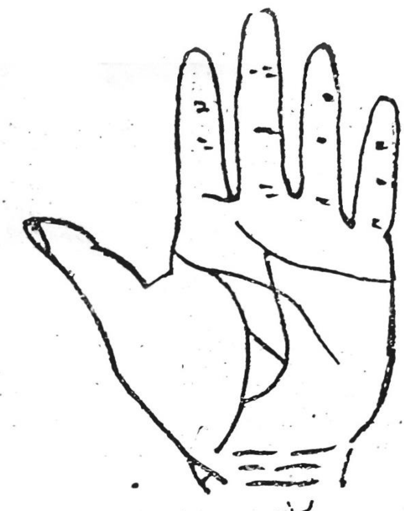
๗๕. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข้อมือ หรือจะเกิดขึ้นมาจากเส้นชีวิตก็ได้ เส้นวาสนาเส้นนี้เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็มีลักษณะพองพร่า ๆ ไปตลอดเส้น เส้นวาสนาที่พองนี้มีรูปหลายอย่างด้วยกัน คือบางเส้นพองมากบางเส้นพองน้อย บางทีก็พองขึ้นเป็นรูปเส้นแต่เพียง ๒ เส้นก็มี แสดงว่าเจ้าของมือนั้นวาสนาเป็นคนขี้โรค คือร่างกายจะไม่ดีไปทุก ๆ ส่วน ถ้าเมื่อใดมีเงินทองมากขึ้น เมื่อนั้นก็จะเกิดการเจ็บป่วยขึ้นทุกครั้ง ถ้ามีเงินน้อยก็เจ็บน้อย ถ้ามีเงินมากก็เจ็บมาก เมื่อใดเงินหมดไป เมื่อนั้นความเจ็บป่วยก็หายไป คำย่อว่า "วาสนาขี้โรค"

๗๖

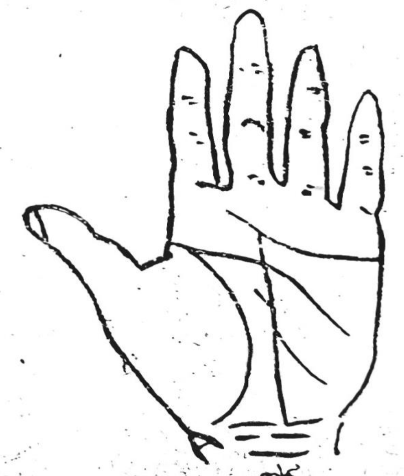
๗๖. เส้นวาสนาเกิดขึ้นกลางที่ราบลำบาก หรือเกิดขึ้นจากที่ใดก็ได้ เส้นวาสนาในมือนี้เกิดขึ้นเป็นหลาย ๆ เส้นด้วยกัน สุดแท้แต่ว่าเส้นหนึ่งเส้นใดจะเกิดขึ้นมาจากที่ใด และมีรูปร่างเป็นอย่างไรก็ได้ แสดงว่าเจ้าของมือนั้น เป็นคนที่จะมีเรื่องราวเกิดขึ้นกับตนเองหลายสิ่งหลายอย่างด้วยกัน แต่ถ้าอยากจะทราบว่าเรื่องราวหลาย ๆ อย่างที่จะเกิดขึ้นกับเจ้าของมือนั้นเป็นเรื่องอะไรบ้าง ผู้ศึกษาก็ต้องอ่านความหมายของเส้นวาสนาเหล่านั้นให้ออกทุกๆ เส้นก็จะทราบว่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับเจ้าของมือนั้นเป็นเรื่องอะไร คำย่อว่า "วาสนาหลายเรื่องราว"

๗๗

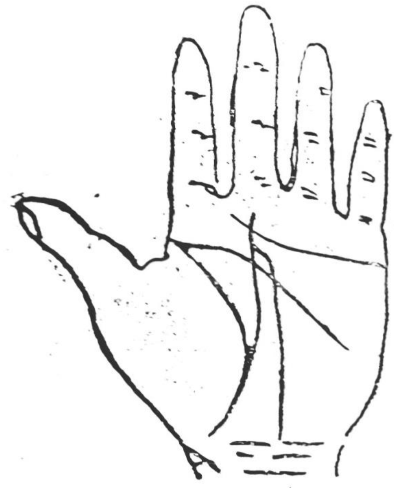
๗๗. เส้นวาสนาเส้นนี้ ตอนต้นจะเกิดขึ้นมาจากที่ใดก็ได้ แต่ตอนกลางของเส้นวาสนา กลางที่ราบลำบากได้ แตกออกเป็น ๒ ง่าม และมีเส้นมาจากทิศทางใดพุ่งมาบีดเส้นวาสนาที่แตกออกนั้นให้มิดลง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นวาสนาจะได้คู่ที่เป็นพ่อหม้าย หรือแม่หม้าย เมื่อได้คู่ที่เป็นพ่อหม้ายหรือแม่หม้ายแล้ว ต่อจากนั้นก็จะร่ำรวยทรัพย์สินเงินทองขึ้นกว่าเดิมอีกทอดหนึ่ง คำย่อว่า "วาสนาพ่อหม้ายแม่หม้าย"

๗๘

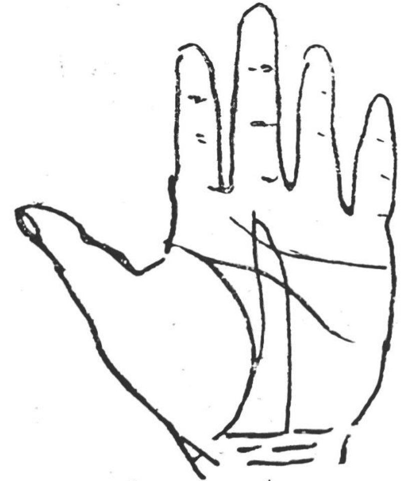
๗๘. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตพุ่งตรงขึ้นไปชนอยู่กับเส้นหัวใจ แล้วมีเส้นแยกออกจากเส้นชีวิตเป็นเส้นตรงมาชนกับเส้นวาสนาเส้นนั้น กระทำให้โคนของเส้นวาสนามีรูปคล้าย ๆ เกาะขึ้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะต้องกระทำกิจการที่เป็นอาชีพ โดยเอาทุนรอนของผู้อื่นมาทำทุนอยู่เสมอ ด้วยตนเองแล้วไม่สามารถจะมีเงินมาทำทุนได้ และงานที่เป็นอาชีพนั้นก็จะกระทำให้ใหญ่โตขึ้นไม่ได้ด้วย (ตามเส้นนี้แสดงว่า เงินที่เอาของเขามาทำทุนนั้นไม่ต้องเสียดอกเบี้ย) คำย่อว่า "วาสนาเอาเงินของผู้อื่นมาทำทุน"

๗๙

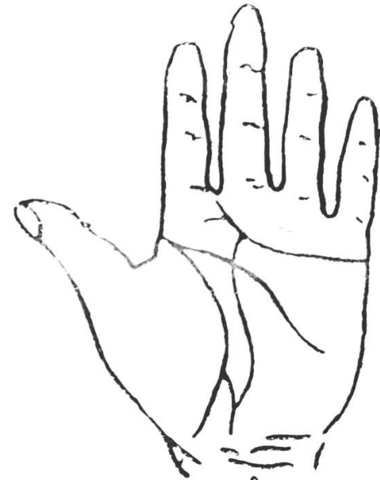
* ๗๙. เส้นวาสนาเส้นนี้ตอนต้นจะเกิดขึ้นมาจากที่ใดก็ได้ ตอนกลางในที่ราบลำบากแตกออกเป็นง่าม บางทีแตกเป็นง่ามอยู่ที่เนินลับก็มี แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อได้คู่จะต้องเป็นผัวน้อยหรือเมียน้อยเขา คือหญิงหรือชายที่เจ้าของมือไปได้นั้นเขามีคู่อยู่แล้ว ถ้าเส้นวาสนาแตกออกกลางที่ราบลำบาก หมายถึงเป็นผัวน้อยหรือเมียน้อยอย่างเปิดเผย แต่ถ้าเส้นวาสนาแตกออกที่เนินลับ แสดงว่าเป็นผัวน้อยหรือเมียน้อยอย่างลับ ๆ เมื่อได้เป็นผัวน้อยหรือเมียน้อยแล้ว การเงินก็จะดีกว่าเดิม คำย่อว่า "วาสนาผัวน้อยเมียน้อย"

๘๐

๘๐. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตเส้นหนึ่ง และเกิดขึ้นจากง่ามมืออีกเส้นหนึ่ง เส้นวาสนา ๒ เส้นนี้เมื่อขึ้นพ้นเส้นสมองขึ้นมาแล้วก็โอนเข้ามาหากันมีลักษณะเหมือนตัว ก, ไก่ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นตั้งแต่อายุน้อย ๆ ได้ก่อร่างสร้างตัวเองจนเจริญขึ้นเรื่อย ๆ แต่ภายหลังทรัพย์สินสมบัติที่สร้างมานั้นก็มอบให้ผู้อื่นไปทั้งสิ้น ต้องการทราบว่าจะต้องมอบทรัพย์สินสมบัติให้ผู้อื่นเมื่อใด ให้ใช้หลักวัดตามวิธีวัดเส้นวาสนา เมื่ออายุเท่าใดตกที่ปลายของตัว ก, ไก่ เมื่อนั้นจะต้องมอบทรัพย์สินให้เขาไปทั้งสิ้น คำย่อว่า "วาสนามอบให้"

๘๑

๘๑. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตเส้นหนึ่ง และเกิดขึ้นจากง่ามมืออีกเส้นหนึ่งดังที่กล่าวมาแล้ว แต่เส้นวาสนา ๒ เส้นนี้โอนเข้าหากันเป็นรูปตัว ก, ไก่อยู่บนเนินร้อนรน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อน้อยก่อร่างสร้างตัวจนเจริญรุ่งเรืองขึ้นเรื่อย ๆ ภายหลังก็มอบทรัพย์สินสมบัติของตัวเองให้ผู้อื่นไปหมดสิ้น เส้นมอบทรัพย์สินให้ผู้อื่นอยู่บนเนินร้อนรน แสดงว่าเมื่อมอบทรัพย์สินให้ผู้อื่นไปแล้ว ตัวเจ้าของมือนั้นก็จะเกิดเรื่องร้อนใจอยู่เสมอ หมายถึงยากจนลงก็ได้ คำย่อว่า "วาสนามอบให้ผู้อื่นแล้วร้อนใจ"

๘๒

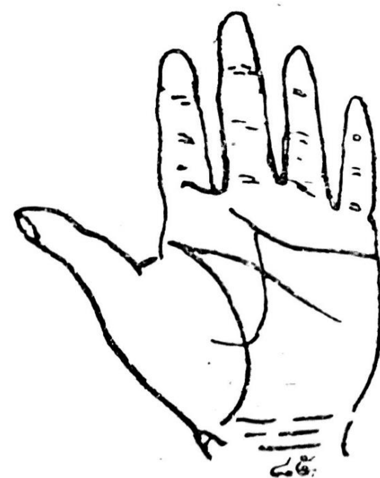
๘๒. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นหลักฐาน อยู่ภายในเส้นหลักฐานพ้นจากที่เส้นหลักฐานแยกลงไป แสดงว่าเจ้าของมือนั้นวาสนามาจากการกระทำกิจการที่ผิดพลาด คืองานที่ทำอยู่นั้นไม่ตรงกับใจต้องการ จะทำงานอีกอย่างหนึ่ง แต่ต้องมาทำงานอีกอย่างหนึ่งอยู่เสมอ ถึงจะเปลี่ยนไปก็ไม่ชอบใจอีก ถ้าเส้นวาสนาพุ่งไปชนเส้นหัวใจ แสดงว่าจะต้องทำงานที่ไม่ชอบใจนั้นเจริญขึ้นไปเรื่อย ๆ คำย่อว่า "วาสนาไม่ตรงกับใจ"

๘๓

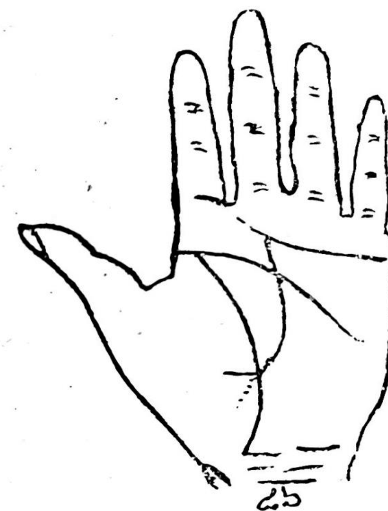
๘๓. เส้นวาสนาเส้นนี้โคนจะเกิดขึ้นมาจากที่ใด หรือปลายจะพุ่งไปที่ใดก็ได้ แต่มีเส้นวาสนาร้อนใจเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต พุ่งมาตัดกันกับเส้นวาสนากลายเป็นรูปกากบาทไขว้อยู่บนเนินโรค แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาจะต้องเป็นบ้า ถ้าเส้นวาสนาที่แสดงว่าจะเป็นบ้านั้นเป็นเส้นเล็ก ๆ หรือเจือจาง มีความหมายแต่ว่ากลุ้มใจเหมือนบ้า ถ้าเครื่องหมายบ้าขึ้นเป็นเส้นใหญ่ชัดเจน แสดงว่าจะเป็นบ้าจริง ๆ ถ้าไม่ถึงกับบ้าจริง ๆ ก็จะมีลักษณะผิดปกติอยู่เสมอ ถ้าเครื่องหมายบ้าขึ้นทางมือปฏิบัติการณ์จะรักษาหาย ถ้าขึ้นทางมือธรรมชาติบ้าแล้วรักษาไม่หาย คำย่อว่า "วาสนาเป็นบ้า"

๘๔

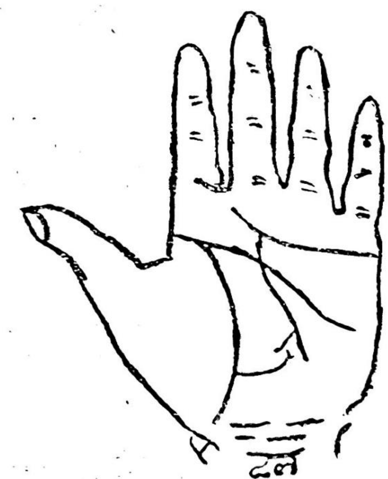
๘๔. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต ปลายของเส้นวาสนาเส้นนี้จะพุ่งไปอยู่ที่ใดก็ได้ และจะสั้นยาวอย่างใดก็ได้เหมือนกัน ตอนโคนของเส้นวาสนาภายนอกเส้นชีวิตมีเส้นจากสั้น ๆ มาต่ออยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นวาสนามาจากการมอบหรือการโอน เส้นจากสั้น ๆ ที่โคนเส้นวาสนา หมายถึงการมอบหรือการโอน เช่นการมอบโอนที่ดินบ้านเรือนให้ผู้อื่น หรือมอบโอนหน้าที่การงานกันก็ได้ ต่อจากการมอบการโอนสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ผู้ใดไปแล้ว เจ้าของมือนั้นก็จะเจริญรุ่งเรืองขึ้นกว่าเดิม (หมายถึงการเลื่อนยศก็ได้) คำย่อว่า "วาสนามอบโอน"

๘๕

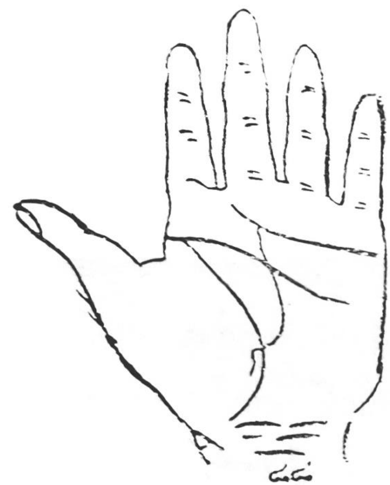
๘๕. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต ปลายของเส้นวาสนาเส้นนี้ไปชนอยู่กับเส้นหัวใจ ตอนโคนของเส้นวาสนาในเนินครอบครัวมีเส้นคู่เข้ามาชนอยู่ด้วย (เส้นคู่เส้นนี้เป็นเส้นคู่ที่ย่อลงแล้ว) แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะได้คู่ก่อน แล้วภายหลังจึงจะได้สร้างบ้านสร้างที่อยู่อาศัยขึ้นเป็นหลักฐาน หรือสร้างบ้านสร้างหลักฐานขึ้นพร้อม ๆ กับการได้คู่นั้นก็ได้ คำย่อว่า "วาสนาได้คู่"

๘๖

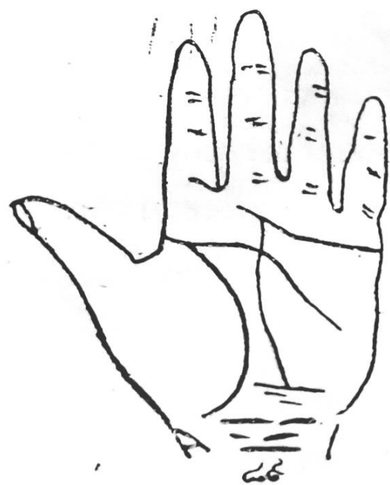
๘๖. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต ปลายพุ่งขึ้นไปชนกับเส้นหัวใจ ตอนโคนของเส้นวาสนามีเส้นคู่เข้ามาชนอยู่ด้วย นอกจากมีเส้นคู่เข้ามาชนอยู่แล้ว ยังมีเส้นจากรางๆเข้ามาชนอยู่ที่โคนของเส้นวาสนานั้นด้วย แสดงว่าก่อนที่จะได้สร้างบ้านสร้างที่อยู่ขึ้น เจ้าของมือนั้นจะต้องได้คู่เสียก่อน แต่คู่นั้นภายหลังเมื่อได้กันแล้วจะต้องแยกกันอยู่คนละทาง เป็นแต่ไปมาหาสู่กันอยู่เสมอเท่านั้น (แยกกันอยู่เพราะอำนาจเส้นจากราง ๆ ถ้าเส้นจากชัดเจนแสดงว่าเลิกกันเลย)

๘๗

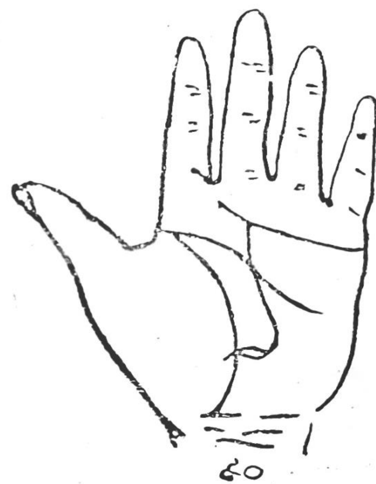
๘๗. เส้นวาสนาเกิดขึ้นในที่ราบลำบาก เส้นวาสนาเส้นนี้ตอนโคนแตกออกเป็นง่ามหรือมีรูปเหมือนฝาชีคว่ำอยู่ด้วย และมีเส้นวาสนาอีกเส้นหนึ่งเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต พุ่งตรงขึ้นไปในง่ามของเส้นวาสนาเส้นบน ปลายของเส้นวาสนาเส้นล่างแตกออกเป็นง่ามด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อกระทำกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดไปแล้ว กิจการที่กระทำไปนั้นจะต้องมีการล้มเลิกอยู่ข้างหน้าเสมอ และเมื่อกิจการที่ทำอยู่นั้นล้มเลิกไปแล้วเมื่อใดเมื่อนั้นความยากลำบากก็จะเกิดขึ้นทุกครั้ง หลังจากลำบากแล้วจึงจะรุ่งเรืองขึ้นอีก (กลับไปกลับมา) คำย่อว่า "วาสนาล้มเลิกลำบากแล้วรุ่งเรือง"

๘๘

๘๘. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้ปลายพุ่งขึ้นไปชนอยู่กับเส้นหัวใจ ตรงที่เกิดของเส้นวาสนาในเนินครอบครัวติดกับเส้นชีวิต มีเส้นลาภแอบอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นมีผู้สร้างบ้านสร้างที่อยู่ให้ และเมื่อสร้างบ้านสร้างที่อยู่ให้แล้ว ยังให้เงินทองใช้สอยอยู่เป็นประจำด้วย (ลักษณะนี้เหมือนกับจำพวกเมียน้อยเมียเก็บ เมื่อได้สามีแล้วสามีสร้างที่อยู่ให้ แล้วส่งเสียเงินทองให้ใช้สอยไม่ขาดแคลน) คำย่อว่า "วาสนาได้ทั้งลาภทั้งที่อยู่"

๘๙

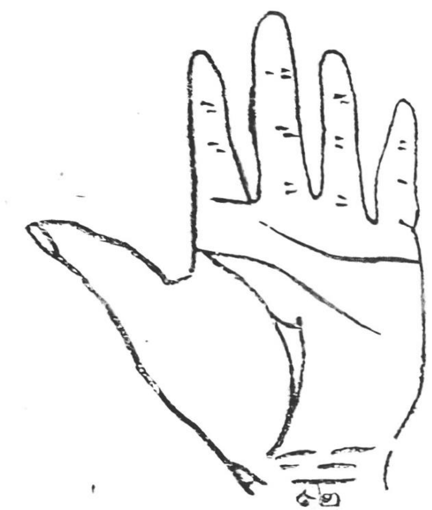
๘๙. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นเดินทาง เส้นเดินทางเส้นนี้เกิดอยู่ที่เนินวิปริต แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะหาเงินทองได้ด้วยกิจการที่มีการเดินทาง ถ้าอยากทราบว่าการหาเงินจากการเดินทางนั้น จะดีหรือไม่ดีให้ดูที่ปลายของเส้นวาสนา ถ้าปลายของเส้นวาสนาไปชนอยู่ที่เส้นสมอง แสดงว่าหาเงินได้แล้วก็จะเกิดความวิบัติสูญเสียอยู่เสมอ ถ้าปลายของเส้นวาสนาไปชนอยู่ที่เส้นหัวใจ แสดงว่าการหาเงินนั้นเมื่อได้มาแล้วไม่ค่อยสูญเสีย เส้นเดินทางเกิดขึ้นที่เนินวิปริต หมายถึงมีการเดินทางไม่ค่อยหยุดหย่อน คำย่อว่า "วาสนาเดินทาง"

๙๐

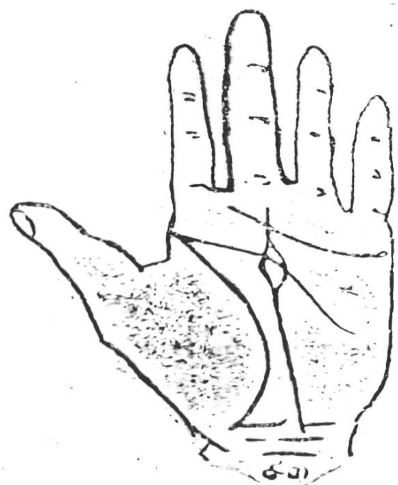
๙๐. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต ตอนปลายพุ่งขึ้นไปชนอยู่กับเส้นหัวใจ และโคนของเส้นวาสนาเส้นนี้เป็นเกาะอยู่ด้วย ภายนอกเส้นชีวิตตรงกับที่เกิดของเส้นวาสนา มีเส้นจากสั้น ๆ อยู่อีกเส้นหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นวาสนามาจากร่างกายที่ไม่ดี จะต้องมีการโยกย้ายไปก่อน ทั้งจะต้องมอบกิจการที่ทำอยู่ให้ผู้อื่นทำแทนเป็นการชั่วคราว เช่นเกิดการเจ็บป่วยต้องมอบงานให้คนอื่นทำแทน ตนเองโยกย้ายไปนอนโรงพยาบาล หลังจากนั้นจึงจะเจริญขึ้นกว่าเดิม (เลื่อนยศขึ้นไปอีก)

๙๑

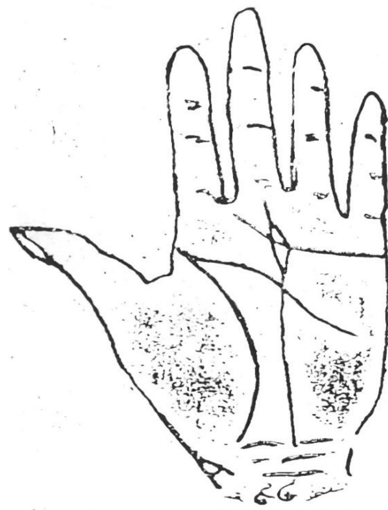
๙๑. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข้อมือ ปลายพุ่งตรงขึ้นไปชนอยู่กับเส้นหัวใจ โคนของเส้นวาสนามีรูปเป็นเกาะอยู่ด้วย แล้วมีเส้นแยกออกจากเส้นชีวิตมาชนอยู่กับเกาะที่เส้นวาสนาเส้นนั้นอีกทอดหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะต้องโยกย้ายไปสู่ที่ลำบาก ถ้าเส้นรอบเกาะนั้นชัดเจนมาก จะโยกย้ายไปอยู่ในตะรางหรือในที่คุมขัง ถ้ารูปเกาะนั้นเป็นเส้นบาง ๆ เรือ ๆ แสดงว่าโยกย้ายไปทำงานที่ยากลำบากกว่าที่ทำมาแล้ว เช่นไปทำไร่, นา, กสิกรรมเป็นต้น คำย่อว่า "วาสนาโยกย้ายลำบาก"

๙๒

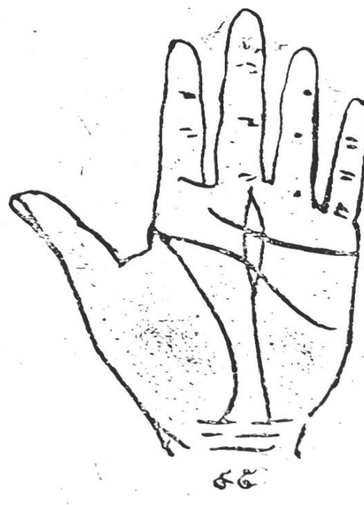
๙๒. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตไปหมดอยู่กลางที่ราบลำบาก ตอนปลายของเส้นวาสนามีเส้นที่มีลักษณะเป็นรูปโค้ง ขีดออกจากเส้นชีวิตมาขนอยู่ด้วย เส้นทั้ง ๓ เส้นคือ เส้นชีวิต เส้นวาสนา และเส้นที่เป็นรูปโค้งอยู่บนเส้นวาสนานั้นทำมุมให้เกิดขึ้น มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมแอบเส้นชีวิตอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะได้รับทุนรอนเป็นสิ่งของจากผู้อื่นมาประกอบอาชีพอยู่เสมอ แต่การได้รับสิ่งของเป็นทุนมาทำการอาชีพนั้นไม่ค่อยดี คือหาเงินไม่พอใช้สอยอยู่เป็นนิจ คำย่อว่า "วาสนารับทุนเป็นของไม่พอใช้"

๙๓

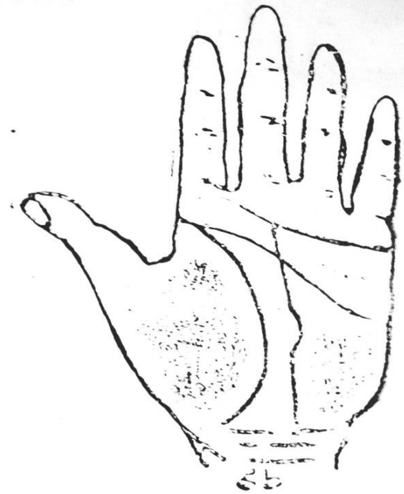
๙๓. เส้นวาสนาขึ้นมาจากข้อมือ ปลายพุ่งตรงขึ้นไปบนเนินร้อนรน และเส้นวาสนาเส้นนี้ตอนที่ผ่านเส้น สมองนั้นแตก ออกกลายเป็นรูปเกาะ คร่อมเส้นสมองอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของ มือนั้นวาสนาเป็น อุบาทว์กับสมอง คือเมื่อใดมี เงินทองมาก ขึ้นเมื่อนั้น สมองก็จะเสีย หรือมีความคิดฟุ้งซ่าน มักกระทำแต่สิ่งที่ไม่ดีไม่งาม เช่นเที่ยวเตร่ดื่มเหล้าเมายา เล่นการ**พนันหรือ**อาจจะ กระทำในสิ่งที่ผิด กฎหมายหรือผิด ศีลธรรม ด้วยก็ได้ ถ้าไม่มีเ**งิน**ทองก็กลายเป็นคนดี ไม่ประพฤติสิ่งที่ชั่วร้ายเหล่านี้ คำย่อว่า "วาสนา**อุ**บาทว์กับสมอง"

๙๔

๙๔. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข้อมือ ปลายพุ่งขึ้นไป ถึงเนิน ร้อนรนตอนที่ เส้นวาสนาผ่านเส้นหัวใจนั้น เส้นวาสนาแตกออกมีรูปเป็นเกาะคร่อมเส้นหัวใจอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นวาสนาเป็นอุบาทว์กับความรัก คือถ้าเมื่อใดมีเงินทองขึ้น เมื่อนั้นก็จะถือเอาความรักเป็นเกมสนุก ชอบเป็นชู้สู่สาวไม่เลือกว่าเป็นลูกเขาเมียใครก็เอาทั้งสิ้น หรือชอบเที่ยวสำมะเลเทเมากับหญิงคนชั่วหญิงไม่ดีอยู่เป็นนิจ ถ้าเมื่อใดไม่มีเงินเมื่อนั้นเรื่องที่ว่านี้ก็ไม่เกิดขึ้น คำย่อว่า "วาสนาอุบาทว์กับหัวใจ"

๙๕

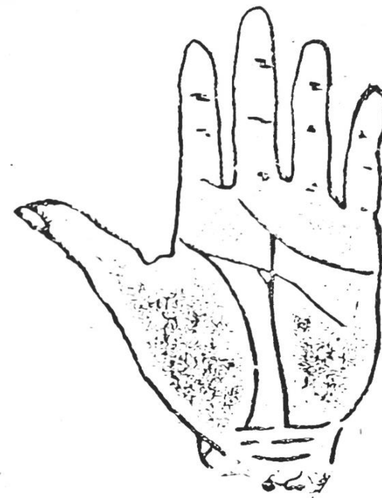
๙๕. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข้อมือ พุ่งตรงขึ้นไปถึงเนินร้อนรน เส้นวาสนาเส้นนี้เมื่อผ่านเส้นสมองกับเส้นหัวใจ ได้แยกออกกลายเป็นเกาะ คร่อมทั้ง เส้นสมอง และเส้นหัวใจเข้าไว้ด้วยกัน ปลายเกาะที่เส้นวาสนาไปหมดอยู่ที่เนินร้อนรน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อมีเงินทอง ขึ้นแล้วทั้งสมองและความคิดทั้งหัวใจ หรือความรักก็กลายเป็นมหาอุบาทว์ไปทั้งสิ้น คือเมื่อมีเงินแล้วก็คิดแต่จะกระทำในสิ่งที่ชั่วสิ่งที่ไม่ดีอยู่เสมอ เช่นกินเหล้าเมายาเที่ยวเตร่เล่นการพนัน ตลอดจนเรื่องเกี่ยวกับความรัก ก็เป็นอุบาทว์ไม่เลือกลูกเขาเมียใคร มีลักษณะไม่ค่อยเต็มเต็งอยู่ด้วย ภายหลังของชีวิตทรัพย์สินจะวิบัติสูญเสียหมดสิ้นเหลือแต่ตัว

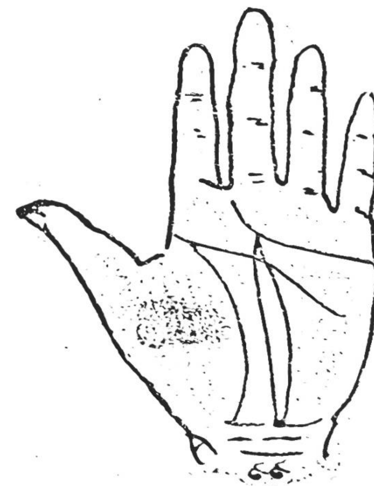
๙๖. เส้นวาสนาจะเกิดขึ้นมาจากที่ใดก็ตาม แต่เส้นวาสนาเส้นนี้เมื่อผ่านที่ราบลำบากแล้วจะมีลักษณะโค้งไปด้วย เส้นวาสนาที่โค้งนี้จะโค้งมากหรือโค้งน้อยก็เหมือนกัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นการงานที่ทำอยู่หรือเงินทองที่หามาได้ก็ตาม จะต้องทำประโยชน์ให้ผู้อื่นด้วย เช่นตั้งโรงงานให้คนมีงานทำ จ่ายเงินทองช่วยเหลือผู้อื่น หรือใช้เงินทองในการสาธารณะกุศลต่าง ๆ คำย่อว่า "วาสนาทำประโยชน์ให้ผู้อื่น"

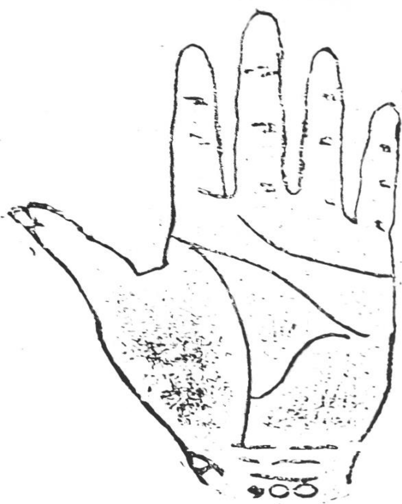
๙๗. เส้น วาสนาเกิด ขึ้นจาก เส้น ชีวิต หรือเกิดขึ้นมาจากที่ใดก็ได้ ตอนปลายของเส้นวาสนาเส้นนี้ พุ่งตรง ไปหาเนิน ลับอยู่ ด้วย แสดงว่าเจ้า ของมือ นั้นจะต้องมี กิจการที่เกี่ยวกับความลับอยู่เสมอ ตามภาพตัวอย่างนี้ เส้นวาสนาพุ่งตรงไปหาเนินลับแล้วแตกออกเป็น ๒ ง่าม ๆ หนึ่งชนอยู่กับเส้นสมองอีกง่ามหนึ่งพุ่งพ้นเส้นสมองขึ้นไป แสดงว่าเจ้าของมือกระทำกิจการที่เป็นความลับเงียบ ๆ แต่กิจการที่กระทำนั้นได้ครึ่งหนึ่งเสียครึ่งหนึ่ง คำย่อว่า "วาสนาลับ ๆ"

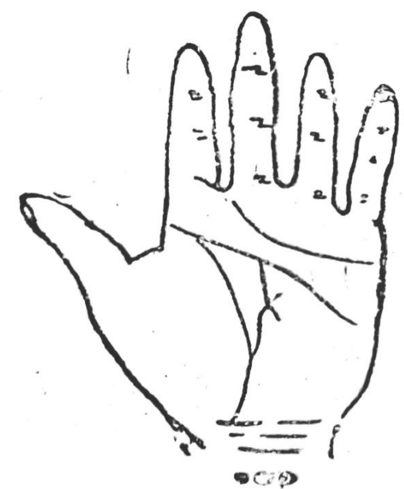
๙๘. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข้อมือ พุ่งตรงขึ้นไปหาเนินร้อนรน เส้นวาสนาเส้นนี้ตอนที่อยู่ภายใต้เส้นสมอง แตกออกเป็น ๒ ง่าม ๆ หนึ่งไปชนอยู่กับเส้นสมอง อีกง่ามหนึ่งพุ่งพ้นเส้นสมองขึ้นไปชนอยู่กับเส้นหัวใจ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อกระทำกิจการหาเงินทอง ไม่ว่าจะทำอย่างหนึ่งอย่างใด กิจการที่กระทำไป นั้นจะ ได้ครึ่งหนึ่ง เสียครึ่ง หนึ่งอยู่เสมอ ไม่เคยได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยสักที คำย่อว่า "วาสนาได้ครึ่งเสียครึ่ง"

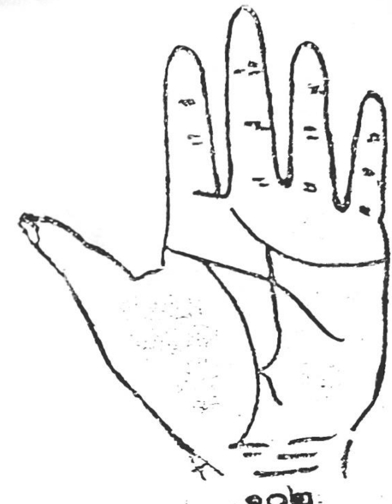
๙๙. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข้อมือ แล้วแยกออกเป็น ๒ เส้นตั้งแต่ตอนโคนขึ้นไปถึงตอนปลายมีลักษณะเป็นเกาะใหญ่ ปลายของเกาะไปบรรจบกันบนเส้นสมอง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นตั้งแต่วันที่เกิดมา จะมีชีวิตที่ทุกข์ยากลำบากอยู่เสมอ ไม่เคยมีความสุขกายสบายใจเหมือนเขาอื่นเลย ทั้งสมองและจิตใจก็ชอบไปในทางที่ชั่วที่ไม่ดี มักเป็นคนอันธพาลสันดานหยาบเลิกไม่ได้ ชอบมีอาชีพเป็นนักการพนันขันต่อ ชอบลักเล็กขโมยน้อยอยู่เป็นนิจ หรือกระทำสิ่งที่ผิดกฎหมายและผิดศีลธรรมอื่น ๆ อยู่ด้วยก็ได้ คำย่อว่า "วาสนาอุบาทว์ตลอดชีวิต"

๑๐๐

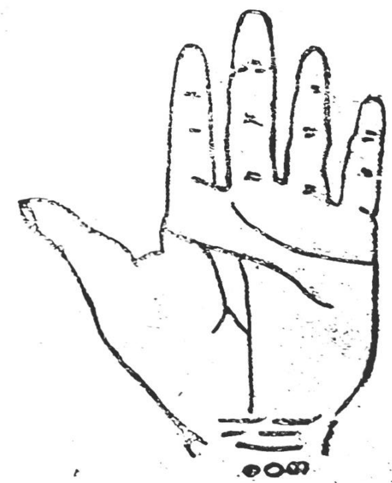
๑๐๐. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต แล้วพุ่ง ตรง ไปหา ท่อน ปลาย ของ เส้น สมอง และตอนปลายของเส้นวาสนาเส้นนี้ มีลักษณะโค้งเข้าไปอยู่ภายใต้เส้นสมองด้วย มองดูอีกทีหนึ่งเหมือนเส้นวาสนา แต่มองดูอีกทีหนึ่งเหมือนเส้นวาสนาร้อนใจ หรือเป็นเส้น ๒ เส้นรวมกัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นมีความคิดจะหาเงินด้วยการเดินทางแต่อย่างเดียว ถ้าปลายของเส้นวาสนาชนอยู่กับเส้นสมอง แสดงว่ามีการเดินทางไม่ได้หยุดหย่อนไปตลอดชีวิต หรือมีการเดินทางคล้าย ๆ คนที่เป็นบ้าก็ได้ คำย่อว่า "วาสนาเดินทางร้อนใจ"

๑๐๑

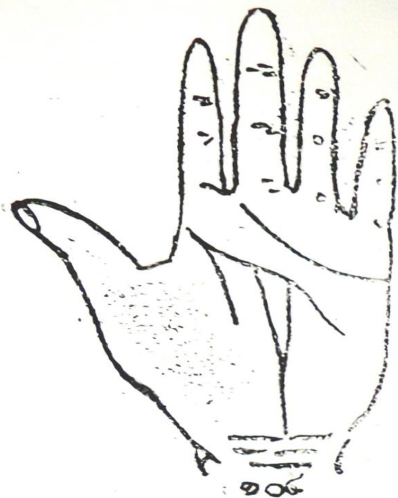
๑๐๑. เส้นวาสนาเกิดขึ้น จากเส้นชีวิต เส้น วาสนา เส้นนี้พุ่ง ตรงขึ้นไป ชนอยู่ กับเส้นสมอง คือเส้นวาสนาหมดตัว แต่ตอนกลางของ เส้นวาสนา เส้นนี้ท่อนโคนกับ ท่อน ปลายไขว้กันอยู่ มีลักษณะเป็นเส้นหนี้สินอยู่ด้วย แสดงว่า เจ้าของมือนั้น วาสนามา จาก หมดตัว แต่การหมด ตัวหนหนึ่ง ก็จะหมดหนี้สิน หนหนึ่งด้วย หมายไปถึงผู้ที่จะต้องใช้หนี้เขาจนหมดตัว หรือผู้ ที่จะต้องล้มละลายก็ได้ คำย่อว่า "วาสนาหมดตัวหมดหนี้สิน"

๑๐๒

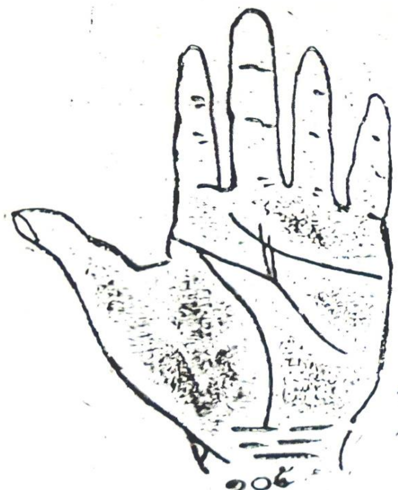
๑๐๒. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต ปลายพุ่งตรงขึ้นไปชนอยู่กับเส้นหัวใจ ตอนโคนของเส้นวาสนาภายในเส้นชีวิต มีเส้นลงทุนไม่ได้คืนอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อหาเงินทองก็จะหาได้อย่างสบาย ไม่เหนื่อยยากลำบากแต่ประการใด แต่บทจะเสียก็เสียง่าย ๆ หรือเสียอย่างสบายเช่นเดียวกัน เมื่อวัดมาถึงโคนเส้นวาสนาในตอนใด แสดงว่าในตอนนั้นของชีวิต จะเสียหายเงินทองหมดไปอย่างง่ายดาย (เส้นนี้หมายถึงระยะนั้นหมดตัวเช่นเดียวกัน) คำย่อว่า "วาสนาลงทุนไม่ได้คืนง่าย ๆ"

๑๐๓

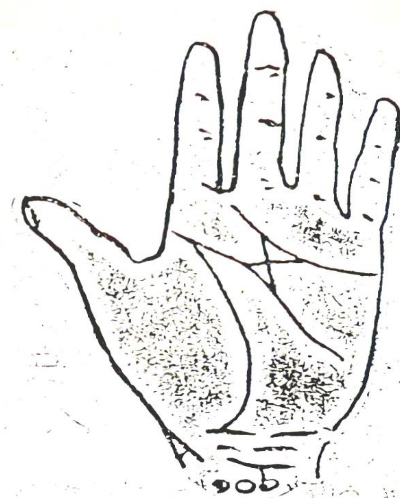
๑๐๓. เส้นชีวิตสั้นเส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข้อมือ พุ่งตรงขึ้นไปชนอยู่ตรงกลางของเส้นสมอง (เส้นนี้เป็นทั้งเส้นวาสนาและเป็นทั้งเส้นชีวิต) และเส้นชีวิตที่สั้นนั้นปลายแตกออกเป็น ๒ ง่าม ง่ามหนึ่งมาชนอยู่กับเส้นวาสนานั้นด้วย (เส้นนี้เป็นเส้น ๒ เส้นรวมกัน คือเป็นทั้งเส้นชีวิตและเส้นคุ้มกันด้วย) แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะ มีความ เชื่อมั่น ในตนเองมากเกินไป เมื่อมีการโยกย้ายที่อยู่หนหนึ่ง ก็จะทิ้งคู่ของตนไปหนหนึ่ง เพราะมีความเชื่อมั่นในตนเองว่าสามารถจะไปหาคู่ใหม่ และสร้างตัวเองได้โดยไม่ต้องพึ่งคู่เก่านั้นต่อไปอีก คำย่อว่า "วาสนาเชื่อตนเองทิ้งคู่"

๑๐๔

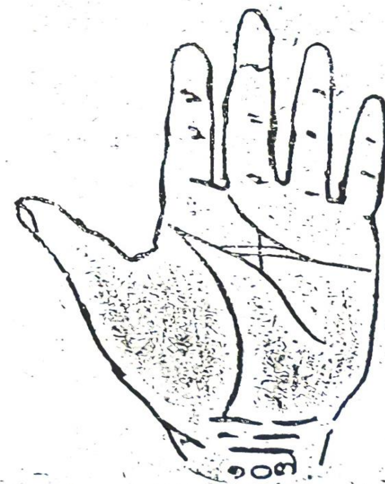
๑๐๔. เส้นชีวิตสั้น และ มีเส้น วาสนา ปลายขึ้น มาชน อยู่ตรง กลาง ของ เส้น สมอง (เส้นวาสนาเชื่อตนเอง) แต่เส้นวาสนาเส้นนี้ ก่อนที่จะขึ้นมาชนกับเส้นสมองนั้น เส้น วาสนาแตกออกเป็น ๒ ง่ามอยู่ด้วย แสดงว่า เจ้าของมือ นั้นเป็นคน ที่มีความ เชื่อมั่น ในตน เอง เมื่อมีการโยกย้ายที่อยู่ไปหนหนึ่งก็จะ เจริญขึ้นครั้งหนึ่ง แต่เมื่อย้ายไปเจริญขึ้น แล้ว ภายหลังก็จะต้องไปพบกับความวิบัติเสียหายทุกครั้งไป เช่นย้ายไป ครั้งหนึ่งไฟไหม้บ้าน ครั้งที่ ๒ ลูกระเบิดลงบนหลังคาบ้านเป็นต้น คำย่อว่า "วาสนาโยกย้ายรุ่งเรืองแล้ววิบัติ"

๑๐๕

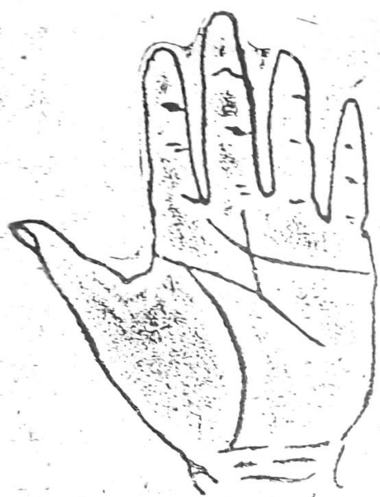
๑๐๕. เส้นวาสนาเกิดขึ้นตรงกลางของ เส้นสมองเป็น ๒ เส้น เส้นวาสนา ๒ เส้นนี้ ปลายพุ่งขึ้นไปหาเนินร้อนรนด้วย แสดงว่า เจ้า ของมือ นั้น เมื่อคิด กระทำ กิจการ ขึ้นด้วย สมองของตนเองเมื่อใด เมื่อนั้นจะเกิดความ วิบัติเสีย หายกับ ทรัพย์สินและตัวเองจะได้รับ บาดเจ็บด้วยเสมอ (เส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจาก เส้นสมอง มีลักษณะเป็นโค๊ตชีวิต คือเป็น สิ่งที่เกิดขึ้นหมุนเวียนอยู่กับเจ้าของมือนั้นเสมอไป) คำย่อว่า "วาสนาวิบัติ บาดเจ็บ"

๑๐๖

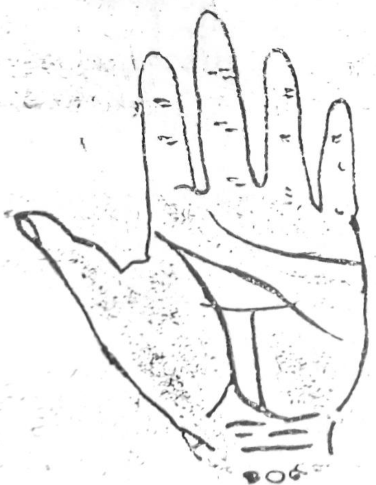
๑๐๖. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นสมอง ปลายไปชนอยู่กับเส้นหัวใจ แล้วมีเส้นที่แยก มาจากเส้นหัวใจตัด ตรงกลาง ของเส้นวาสนา นั้น กลายเป็นรูปกากบาทอยู่บนเส้นสมอง ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อคิดกระทำกิจ การใด ๆ ขึ้นด้วยตนเอง กิจการนั้น ๆ จะมี อุปสรรคมาก่อนเสมอ แล้วจึงจะได้รับความ สำเร็จในภายหลัง มักได้รับบาดเจ็บที่ศีรษะ (หัวแตก) ชอบการท่องเที่ยว ชอบในสิ่งที่เกี่ยวด้วยวิชาลึกลับหรือโหราศาสตร์ เป็นเครื่องหมายที่ให้ไปในการต่อสู้ คำย่อว่า "วาสนามีอุปสรรค"

๑๐๗

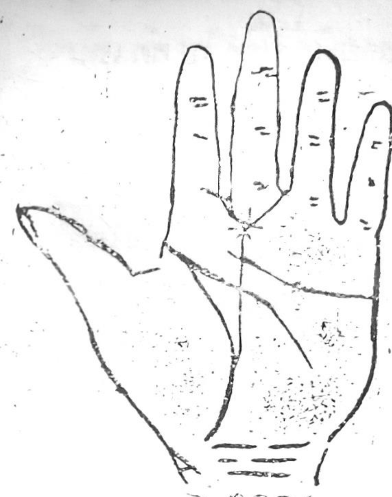
๑๐๗. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นสมอง ปลายพุ่งตรงขึ้นไปชนอยู่กับเส้นหัวใจ แล้ว มีเส้นแยกออกมาจากเส้นหัวใจเป็น ๒ เส้นคู่ มาตัดเส้นวาสนานั้นกลายเป็นกากบาทอยู่บน เส้นสมองด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเกิด เรื่องเหมือนกับที่มีเส้นแยกออกจากเส้นหัวใจ เส้นเดียวมาตัดกันอยู่ แต่เส้นวาสนาที่มีเส้น แยกออกมาตัดเป็น ๒ เส้นนี้ จะเพิ่มกำลังขึ้น ไปเป็น ๒ เท่า คือมีอุปสรรคมากกว่า และรูปเส้น ๒ เส้นตัดเส้นวาสนานี้ เป็นเครื่องหมายของหมอดูหรือหมอยาด้วย และจะมีคู่ ๒ ด้วยเสมอ คำย่อว่า "วาสนาอุปสรรครุนแรง"

๑๐๘

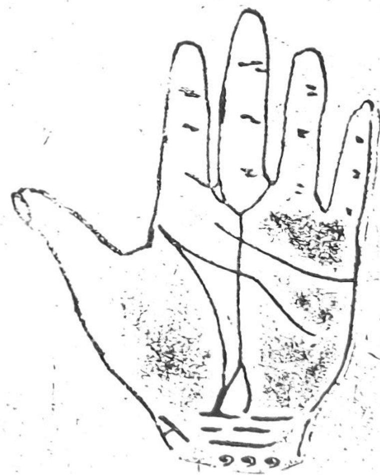
๑๐๘. เส้นวาสนาเกิดขึ้นตรงกลางของเส้นสมอง ปลายของเส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งตรงขึ้นไปถึงเนินร้อนรน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อคิดกระทำกิจการใด ๆ ขึ้นด้วยตนเอง กิจการนั้นๆ ก็จะนำความร้อนใจมาให้ทุกครั้งไป คำว่าร้อนใจ หมายถึงสิ่งที่กระทำนั้นเกิดขาดทุน เกิดความเสียหายหรือเกิดความร้อนใจอื่น ๆ เช่นจะถูกจับกุมคุมขัง หรือต้องเป็นถ้อยความกันเนื่องมาจากสิ่งที่กระทำขึ้นนั้นเป็นต้นเหตุก็ได้ คำย่อว่า "วาสนาทำงานร้อนใจ"

๑๐๙

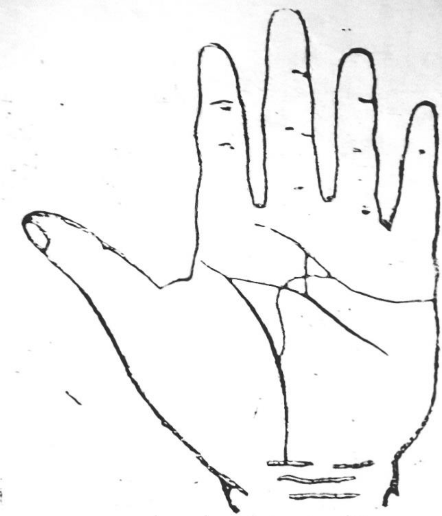
๑๐๙. เส้นชีวิตมีเส้นแยกออกทางปลายพุ่งไปหาเนินวิปริต คือชีวิตเดินทาง และมีเส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตที่แยกออกนั้น พุ่งตรงขึ้นไปชนอยู่กับเส้นโรคประสาทสมองด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะต้องเดินทางออกไปจากบ้าน จากถิ่นที่อยู่ของตัวไปอยู่ที่อื่น แต่เมื่อเดินทางออกไปแล้วก็จะหาเงินทองได้มากกว่าที่อยู่ที่เดิม แต่กิจการที่ไปกระทำเมื่อเดินทางออกไปนั้นก็ไม่แน่นอน คือจะมีการเปลี่ยนแปลงกิจการที่เป็นอาชีพนั้นอยู่เสมอ คำย่อว่า "วาสนาเดินทางเปลี่ยนแปลง"

๑๑๐

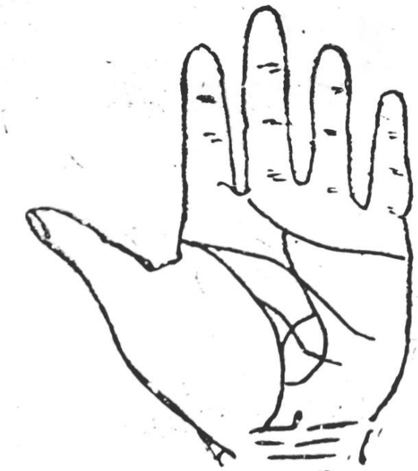
๑๑๐. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต ปลายพุ่งขึ้นไปถึงเนินร้อนรน ที่เนินร้อนรนมีเส้นสัมพันธ์กันมีลักษณะเป็นดาว และในรูปดาวนั้นมีเส้นเกียรติยศ โคนเป็นเกาะ อยู่ด้วย และมีเส้นวาสนาแยกไปหาช่องผิดหวังอยู่อีกเส้นหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นโรคเกี่ยวด้วยมดลูกพิการ หรืออวัยวะภายในส่วนใดส่วนหนึ่งไม่ค่อยดี ครั้นไปกระทำกิจการที่ไม่มีเกียรติยศ กิจการนั้น ๆ ก็ผิดหวังอีก (เจ้าของมือพยายามจะเป็นคนเที่ยว แต่อวัยวะส่วนนั้นเสียต้องหยุดเลิกไป)

๑๑๑

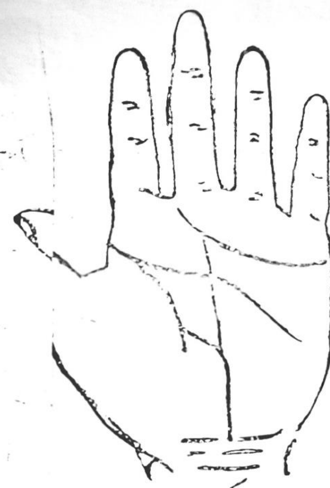
๑๑๑. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข่มมือ ปลายพุ่งตรงขึ้นไปถึงเนินร้อนรน โคนเส้นวาสนาเป็นเกาะแอบอยู่ภายในเส้นชีวิต ปลายของเส้นวาสนาต่อกับเส้นเกียรติยศในเนินร้อนรน และมีเส้นวาสนาเส้นหนึ่งแยกไปลงที่ช่องผิดหวังอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นพยายามที่จะกระทำกิจการต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น เพื่อต้องการจะให้มีเกียรติยศและชื่อเสียงขึ้นเพราะกิจการนั้น ๆ แต่ความคิดหรือการกระทำนั้นได้ผิดหวังไปเสียทั้งสิ้น ทำไม่สำเร็จ คำย่อว่า "วาสนาผิดหวังเพื่อสาธารณะ"

๑๑๒

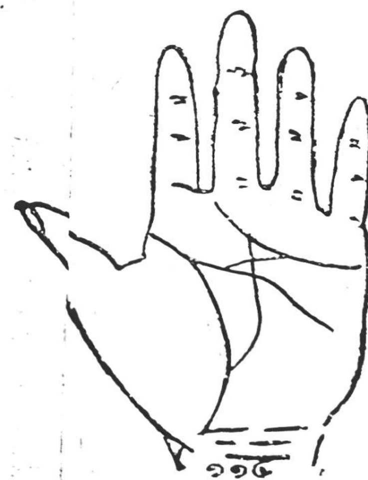
๑๑๒. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้ ปลาย โค้งขึ้นไปตัดเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจากเส้นสมอง กลายเป็นกากบาทอยู่บนเส้นสมองด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นวาสนามาจากการเดินทางไกล แล้วมีอุปสรรค คือเมื่อคิดจะเดินทางออกจากบ้านจากที่อยู่ไปเมื่อใด เมื่อนั้นจะเกิดอุปสรรคขึ้นก่อนเสมอ เมื่อเกิดอุปสรรคแล้วจึงจะเดินทางไปได้ในภายหลัง เมื่อเดินทางไปได้แล้วจึงจะมีวาสนาขึ้นกว่าเดิม หรือร่ำรวยขึ้นกว่าเดิมก็ได้ คำย่อว่า "วาสนาเดินทางมีอุปสรรค"

๑๑๓

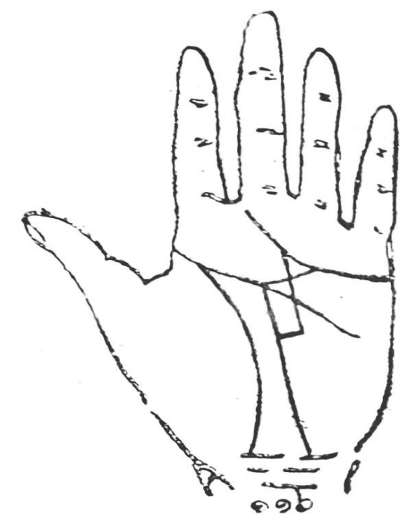
๑๑๓. เส้นวาสนาโคนเป็นเกาะเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต ปลายพุ่งขึ้นไปชนอยู่กับเส้นหัวใจ แล้วมีเส้นแยกลงจากเส้นชีวิตไปผ่านกับเกาะที่โคนเส้นวาสนานั้น กระทำให้เกาะนั้นแปรรูปไป แสดงว่าเจ้าของมือนั้นกระทำกิจการใหญ่ไม่สำเร็จ แต่ภายหลังเมื่อเป็นหนี้สินผู้อื่นแล้ว กิจการที่กระทำนั้นก็จะสำเร็จขึ้นได้ (การที่เส้นหนึ่งผ่านเข้าไปในเส้นหนึ่งกระทำให้เส้นนั้นแปรรูปไป ให้ผู้ศึกษาจดจำไว้ด้วยว่า หมายถึงการกลับข้อความที่เขียนไว้เดิมนั้นให้กลายเป็นอื่นไปด้วย)

๑๑๔

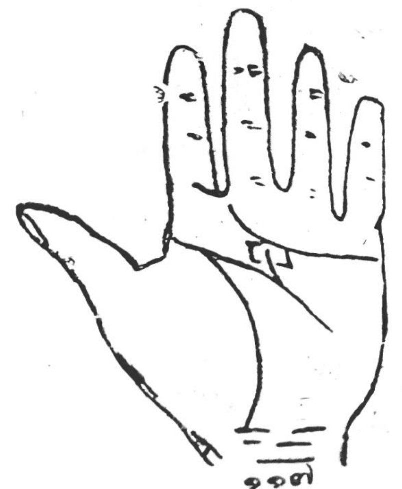
๑๑๔. เส้นชีวิตสั้นแล้วโยกไปกลางฝ่ามือ และมีเส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตที่โยกออกไปนั้นด้วย เส้นวาสนาเส้นนี้ปลายพุ่งตรงขึ้นไปชนอยู่กับเส้นหัวใจ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่ออยู่ที่เดิมความเชื่อมั่นในตนเองนั้นมีน้อย เมื่อจะกระทำกิจการอย่างใดก็มักจะต้องอาศัยผู้อื่นอยู่เป็นส่วนมาก ครั้นเมื่อมีการโยกย้ายที่อยู่ไปแล้ว ก็มีความเชื่อมั่นในตัวเองมากขึ้น สามารถจะกระทำกิจการต่างๆ สำเร็จเรียบร้อยขึ้นได้ในภายหลัง (ย้ายไปครั้งหนึ่งก็เจริญขึ้นหนหนึ่งเช่นเดียวกัน) ย่อว่า "วาสนาโยกย้ายเชื่อตนเอง"

๑๑๕

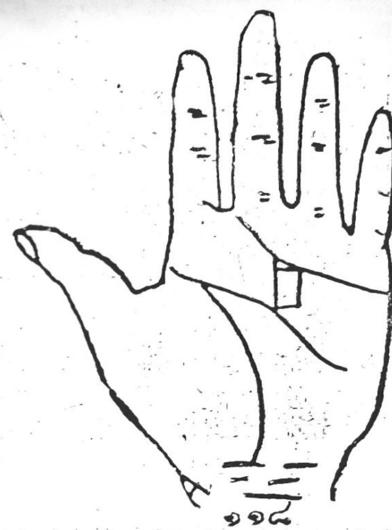
๑๑๕. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตพุ่งตรงขึ้นไปชนอยู่กับเส้นหัวใจ แล้วมีเส้นแยกออกมาจากเส้นหัวใจตัดเป็นรูปกากบาทอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นวาสนาจะมีอุปสรรคอย่างรุนแรง อุปสรรคที่เกิดขึ้นเนื่องจากมีเส้นตัดเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจากเส้นชีวิตนั้น รุนแรงกว่าที่เกิดขึ้นเนื่องจากมีเส้นตัดเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจากเส้นสมอง แต่อุปสรรคจะเกิดขึ้นอย่างรุนแรงเพียงครั้งเดียวหรือ ๒ ครั้งไม่เกิดขึ้นบ่อยๆ เหมือนมีเส้นตัดเส้นวาสนาที่เกิดจากเส้นสมอง เช่นพ่อแม่ตายไฟไหม้บ้านไหม้สวน หรือเกิดขึ้นหลายๆ อย่างพร้อมๆ กันก็ได้ คำย่อว่า "วาสนาอุปสรรครุนแรง"

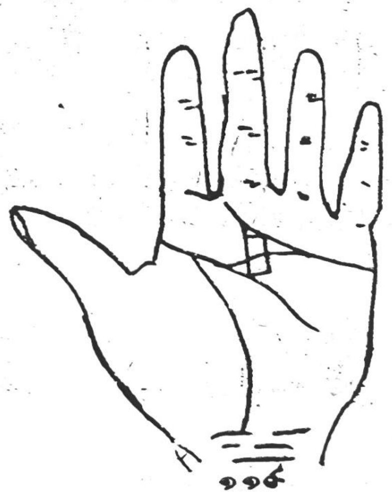
๑๑๖. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส
เส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งตรงขึ้นไปชนกับเส้น
แต่ตอนที่เส้นวาสนาชนอยู่กับเส้นสมองนี้
รูปเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าคร่อมอยู่ด้วย แสด
เจ้าของมือนั้นวาสนาผิดพลาดแล้วรุ่งเรือ
เมื่อสร้างตัวเองไปนาน ๆ แล้วก็จะล่มจม
หนหนึ่ง เมื่อล่มจมลงไปแล้วภายหลังนั้นจะ
สร้างตัวเองเจริญขึ้นกว่าเดิมอีก เมื่อญ
แล้วต่อไปก็ล่มจมอีก แต่ความเจริญครั้ง
หลังก็เจริญกว่าก่อนล่มจมเสมอ คำย่อว่า "วาสนาผิดพลาดแล้วรุ่งเรือง"

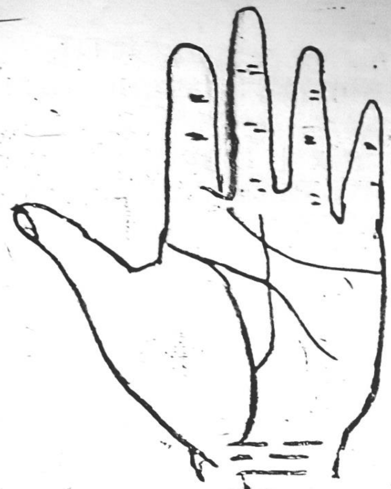
๑๑๗. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นเอง
แล้ว พุ่งตรง ขึ้นไปขาด ลอยอยู่ใน รูปสี่เหลี่ยม
ซึ่งอยู่กึ่ง กลาง ของ เส้น สมอง กับ เส้น หัวใจ
แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อคิดกระทำกิจกสิ่ง
ใดขึ้น ก็จะพาตัวเองให้เข้าคุกเข้าตะรางได้
ทุกที เส้นที่เป็นสี่เหลี่ยมนั้นถ้าเป็นสี่เหลี่ยมทึบ
ทุกด้าน แสดงว่าเข้าคุกครั้งหนึ่งก็นานๆ ต่ถ้า
เส้นสี่เหลี่ยมนั้นขาดตอน แสดงว่าเข้าคุกพัก
เดียวก็ออกได้ แต่เมื่อไปทำอะไรขึ้นมาก็เข้าคุกต่อไปอีก (เส้นนี้พบบนมือของ
นายอุสมาน ศรแดง ซึ่งเป็นนักมวยที่มีชื่อเสียงคนหนึ่ง เมื่อเขาทำอะไรขึ้น
แล้วก็พาตัวเข้าคุกได้บ่อย ๆ แล้วก็ออกได้ทุกที เพราะเส้นสี่เหลี่ยมล้อมรอบ
นั้นขาดตอนไม่ติดกัน)

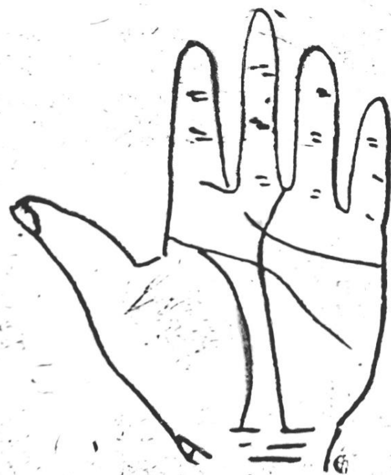
๑๑๘. เส้นวาสนาเกิดขึ้นบนเส้นสมอง
เส้นวาสนา เส้นนี้ปลาย ไปชนอยู่ ที่เส้น หัวใจ
และข้างๆเส้นวาสนานั้นมีเส้นเป็นรูปสี่เหลี่ยม
ผืนผ้าแอบอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อ
คิดกระทำกิจการอย่างใดขึ้น กิจการนั้น ๆ ก็
จะเจริญรุ่งเรืองขึ้นเสมอไม่มากก็น้อย และ
ไม่เคยได้ รับความ ผิดหวังจาก การกระทำนั้น
เลย ทั้งจะเป็นผู้ที่มีศีลธรรมประจำใจ ไม่
ยอมกระทำความชั่วใด ๆ ด้วย คำย่อว่า "วาสนาสมองรุ่งเรือง"

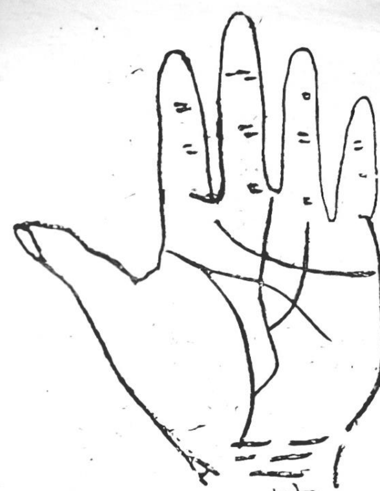
๑๑๙. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นสมอง
เส้นวาสนาเส้นนี้มี เส้นเป็นรูป สี่เหลี่ยมผืนผ้า
แอบอยู่ด้วย แต่มีเส้นแยกออกมาจากเส้น
หัวใจพุ่งมาตัดเส้นที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้านั้น
ให้กลายเป็นรูปสี่เหลี่ยมเท่า ๆ กัน ๒ เหลี่ยม
แสดงว่า เจ้าของมือ นั้นเมื่อ ยังไม่ คิดสร้างตัว
เองให้เจริญมักมีทรัพย์สินเงินทองมาก เมื่อ
คิดว่าจะ สร้างตัวให้ เจริญหรือทำ ตัว ให้ดี ขึ้น
เมื่อใด เมื่อนั้นกลับยากจนลงกว่าก่อนที่จะมีความคิดเช่นนั้น (คนทำดีแล้ว
เสียเช่นหญิงคนเที่ยวพอทำตัวเป็นคนดีก็จนลง แต่เมื่อเที่ยวต่อไปก็มีเงินทอง
ขึ้นอีก) คำย่อว่า "วาสนาทำดีแล้วจน"

๑๒๐

๑๒๐. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งตรงขึ้นไปขาด ลอยอยู่บนเนินร้อนรนพอดี แสดงว่าเจ้าของมือนั้นตลอดชีวิตจะมีแต่เรื่องร้อนใจเกิดขึ้นเสมอ ถ้ากระทำ สิ่งใดไป สิ่งนั้นจะเกิด ร้อนใจ ขึ้นทันที เช่นหญิง จะต้อง กลาย เป็นเมีย น้อยเมีย เก็บของผู้อื่น มักเกิดทะเลาะวิวาทกับเมียหลวงเสมอ ๆ หรืออาจจะมีเรื่องร้อนใจอื่น ๆ เช่นมีหนี้สินมากหรือเกิดเรื่องเป็นถ้อยความกับผู้อื่นบ่อย ๆ ก็ได้ คำย่อว่า “วาสนาร้อนใจ”

๑๒๐

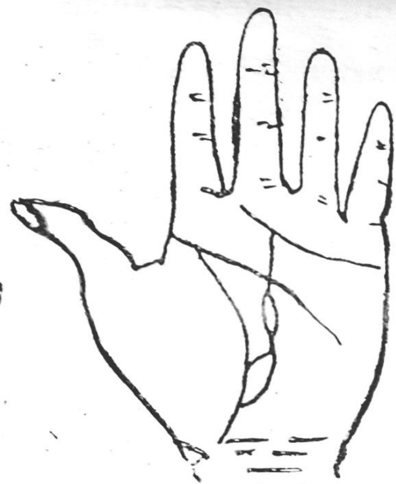
๑๒๑. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข้อมือ เส้นวาสนาเส้นนี้มีลักษณะเป็นเส้นใหญ่แลเห็นชัดเจนมาก ปลายพุ่งไปลงที่ช่องผิดหวัง แสดงว่าเจ้าของมือนั้น เกิดมาจะต้องได้รับความผิดหวัง ในเรื่องหลายสิ่งหลายอย่างอยู่เสมอ เส้นวาสนาเส้นนี้จะคุมเส้นทุก ๆ เส้นในลายมือนั้นให้ผิดหวังไปเสียทั้งสิ้น คือถ้ามีเส้นใด ๆ เกิดขึ้นในตอนใด เส้นนั้นๆ ย่อมหมายถึงความผิดหวังในตอนนั้น เช่นมีเส้นคู่เกิดขึ้นในตอนใด ตอนนั้นให้พยากรณ์ว่าจะผิดหวังในเรื่องคู่เป็นต้น คำย่อว่า “วาสนาผิดหวังสิ้นเชิง”

๑๒๒

๑๒๒. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต ปลายพุ่งไปลงที่ช่องผิดหวัง แต่มีเส้นอิทธิพลแตกขึ้นจากเส้นวาสนาปลายพุ่งขึ้นไปถึงเนินสำคัญอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นขั้นต้นจะพยายามก่อร่างสร้างตัวเองขึ้นได้ จนมีเงินหมื่นเงินแสน แต่พอจะเอาเงินล้าน ความหวังนั้นก็เป็นอันผิด หวังต้องล้ม ละลายลง เพราะตนเองทำงานไปแล้วไม่ได้ผล เนื่องจากอิทธิพลไม่ดีบังคับคนอื่นไม่ได้ ผู้ที่อยู่ในบังคับบัญชาไม่เชื่อถ้อยฟังคำ กิจการนั้น ๆ จึงพลาดหวังไป คำย่อว่า “วาสนาอิทธิพลผิดหวัง”

๑๒๓

๑๒๓. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต ปลายพุ่งไปถึงเนินร้อนรน แล้วมีเส้นอิทธิพลเกิดขึ้นจากเส้นวาสนา พุ่งตรงขึ้นไปถึงเนินสำคัญอยู่ด้วย เส้นอิทธิพลเส้นนี้ตอนที่อยู่บนเส้นสมองมีลักษณะเป็นเกาะ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นก่อร่างสร้างตัวขึ้นมาได้ จนร่ำรวยมีทรัพย์สินสมบัติมหาศาล แต่เมื่อรวยแล้วก็มักใช้อิทธิพลไปในทางที่ชั่วร้าย เช่นลักลอบค้าของเถื่อนค้าของหนีภาษี ติดบ่อนไพ่ บ่อนโป หรือชอบใช้อิทธิพลอื่น ๆ ไปในทางที่ผิดศีลธรรมหรือผิดกฎหมายอยู่เสมอด้วย คำย่อว่า “วาสนาอิทธิพลชั่วร้าย”

๑๒๔

๑๒๔. เส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้โคนเป็นเกาะ และตอนกลางของเส้นวาสนาเส้นนี้มีเกาะเกิดขึ้นกลางที่ราบลำบากอีกเกาะหนึ่งด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นกระทำกิจการใหญ่ใด ๆ ไม่สำเร็จ คือเมื่อทำอะไร ๆ ไปแล้ว กิจการนั้น ๆ ภายหลัง จะต้อง มีการล้ม เลิก อยู่ ข้าง หน้า เสมอ และก่อนที่จะล้มเลิกนั้นความวิบัติ เสียหายจะต้องเกิดขึ้นก่อนทุกครั้งไป เมื่อความวิบัติเสียหายเกิดขึ้นแล้ว งานที่ทำนั้นจึงได้มีการล้มเลิกไปในภายหลัง (เช่นคนทำสวนหลังจากไฟไหม้สวนแล้วจึงขายสวนนั้นไป เลิกทำสวนเป็นต้น) คำย่อว่า "วาสนาวิบัติล้มละลาย"

บทที่ ๑๕

ตัวอย่างเส้นวาสนาจากลายมือจริง

เส้นวาสนาต่าง ๆ ที่ได้นำมาทำไว้เป็นบทเรียนในตำรานี้ ได้เลือกล้วนแต่เส้นวาสนาที่สามารถจะเห็นได้บ่อย ๆ มาแสดงไว้เท่านั้น ส่วนเส้นวาสนาที่นาน ๆ จะได้พบสักครั้งหนึ่ง ยังมิได้นำมาแสดงไว้ในตำรานี้ ทั้งนี้ก็เพราะว่า ต้องการจะ ให้ผู้ ศึกษาได้ ทำการศึกษาหา ความรู้จาก เส้นวาสนาที่เห็นได้ง่าย ๆ เสียก่อน เมื่อมีความรู้เป็นพื้นฐานอยู่บ้างแล้ว หลังจากนั้นจึงค่อยศึกษาเรื่องเส้นวาสนาเส้นอื่น ๆ ซึ่งมีที่ใช้ไม่มากต่อไปอีก

อันที่จริงคำที่ว่าเส้นวาสนายังมีอยู่อีกมากนั้น เส้นวาสนาที่ว่านี้มักเป็นเส้นที่ผสมกันแล้ว คือเส้นวาสนาตามหลักวิชาหลาย ๆ เส้นมาผสมกันเป็นเส้นวาสนาเส้นเดียว ซึ่งในทำนองนี้เส้นวาสนาเส้นเดียว ย่อมจะมีคำแปลไปได้เป็นหลาย ๆ อย่างเหมือนเส้นวาสนาที่ผสมกันนั้น สำหรับเส้นวาสนาที่เป็นเส้นหลักล้วน ๆ นั้นควรจะนับว่าได้นำมาแสดงไว้ในที่นี้หมดแล้ว (ถึงมีเหลือก็ไม่มากนัก) เส้นวาสนาที่ว่านี้คือเส้นวาสนาที่มีคำย่อ การที่เส้นวาสนาต้องมีคำย่อเรียกชื่อเส้นวาสนานั้น ๆ ก็เพราะเส้นวาสนาเหล่านี้มีที่ใช้มาก ถ้าเราจะเอานามเต็มของเส้นวาสนาเหล่านั้น มาเรียกมากล่าวกันทั้งหมดแล้ว ก็จะเป็นคำพูดที่ยืดเยื้อเกินไป เวลาบรรยายหรือเล็กเชอร์ หรือเมื่อจะเขียนตำราก็ตาม ก็จะทำให้เสียเวลามากเกินไป จึงได้บัญญัติคำย่อขึ้นใช้กับเส้นวาสนานั้น ๆ เพื่อว่าอนุชนรุ่นหลัง ๆ ที่มาทำการศึกษาเล่าเรียน

จะได้ไม่ลำบาก เช่นการจะพูดคุยกันก็เหมือนกัน ถ้าจะพูดอย่างยืดยาวก็ไม่รู้เรื่องกันง่าย ๆ ถ้าผู้ศึกษาพูดว่า นั่นวาสนาลำบาก นั่นวาสนาเศรษฐี นั่นวาสนาผิดพลาด ดังนี้ก็จะทำให้รู้เร็วขึ้น และเส้นหลักต่าง ๆ ในวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ ไม่เพียงแต่เส้นวาสนาเส้นเดียว แม้เส้นอื่น ๆ ก็ควรบัญญัติคำย่อขึ้นไว้ใช้ไว้เรียกกันทั้งสิ้น เพราะเมื่อจะกล่าวถึงเส้นหนึ่งเส้นใดซึ่งมีความหมายว่าอย่างไรแล้ว ก็ไม่ต้องมาพูดมากล่าวให้เยิ่นเย้อเกินไป ผู้ศึกษาที่ศึกษาวิชาเดียวกันนี้ก็จะพูดกันรู้เรื่องง่ายเข้า

อนึ่ง เส้นหลักต่าง ๆ ในวิชานี้เท่าที่ได้นำมาแสดงไว้ แม้จะใช้คำพูดว่าหมดแล้ว ก็หมายถึงว่าหมดเท่าที่ได้พบมา แต่ส่วนที่ยังไม่เคยพบนั้นเชื่อว่ายังมีอีกมาก เพราะวิทยาการนี้เป็นวิทยาศาสตร์แขนงหนึ่ง ซึ่งเมื่อได้ทำการค้นคว้ากันออกไปเรื่อย ๆ แล้วก็สามารถจะพบมากขึ้นทุกที แต่ผู้ที่ได้ศึกษาวิชานี้ในขั้นต้นจนเชี่ยวชาญแล้ว แม้เส้นนั้น ๆ จะไม่เคยพบเคยเห็นมาก่อนเลย พอเห็นก็สามารถจะอ่านออกได้ ที่เป็นดังนี้ก็เพราะว่าหลักเกณฑ์ที่จะอ่านเส้นต่าง ๆ ให้ออกนั้น ก็เป็นหลักเกณฑ์ที่ได้นำมาทำเป็นบทเรียนไว้ในหนังสือนี้ ทั้งในเล่มที่ ๑ และเล่มที่ ๒ หมดแล้ว สิ่งที่ไม่ควรจะลืมก็คือหลักเกณฑ์เบื้องต้นที่กล่าวมาแล้ว คือเรื่องของเนิน ความหมายของเนินและเรื่องของเส้น ความหมายของเส้นนั่นเอง

ต่อไปนี้จะได้นำตัวอย่างเส้นวาสนาจากลายมือจริงมาแสดงไว้เพื่อให้ผู้ศึกษาได้เห็นว่า อันหลักวิชาต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วในตำรานี้ ล้วนแต่มีความจริงทั้งสิ้น มิใช่ตำรากล่าวไว้อย่างหนึ่ง แต่เมื่อไปดูในลายมือจริงแล้วก็เป็นเสียอีกอย่างหนึ่ง เหมือนตำราเดิม ๆ ที่ทำไว้ ซึ่งเรื่องทั้งหลายเหล่านี้มักจะกล่าวไว้แต่ในตำราอย่างเดียว ส่วนบนลายมือจริง ๆ นั้นแม้จะ

ได้พยายามหาสักกี่ปีก็ไม่พบเลยก็มีมาก ที่เป็นดังนี้ก็เพราะว่าเรื่องต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ในหนังสือเหล่านั้น เป็นเรื่องที่นักแต่งหนังสือขายเขียนไว้ เพื่อจะให้เห็นว่ามีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ มากน่าเลื่อมใส แต่ความจริงแล้วไม่ใช่เรื่องจริง ๆ เลย

ต่อไปนี้ให้ดูเส้นต่าง ๆ และคำบรรยายจากลายมือจริง ถ้าและคำบรรยายในตอนใดอ้างหลักวิชาในบทเรียนเลขที่เท่าใด ก็ให้ผู้ศึกษาพลิกไปดูเส้นในบทเรียนเลขที่เท่านั้นจงทุกครั้ง เพื่อจะได้รู้จักเปรียบเทียบระหว่างเส้นที่เขียนไว้บนตำรากับเส้นที่เกิดขึ้นบนลายมือจริง ว่ามีลักษณะคล้ายคลึงกันอย่างไร เหมือนดังที่ได้อธิบายมาแล้วว่าหนังสือ (ลายเส้น) ในวิชานี้มีแต่ตัวเขียนไม่มีตัวพิมพ์ ผู้ที่จะอ่าน "โค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬ" ออกจะต้องรู้จักดูลีลาของเส้นซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกันให้เข้าใจ จึงจะสามารถเรียนรู้วิชานี้ได้

ภาพที่ ๑๕
แสดงภาพเส้นวาสนาบนลายมือจริงซึ่งตรงกับหลักวิชา

ตัวอย่างเส้นวาสนาจากลายมือจริง

เส้นหลักต่าง ๆ เท่าที่อยู่บนลายมือนี้คือ

๑. เส้นชีวิต
๒. เส้นสมอง
๓. เส้นหัวใจ
๔. เส้นวาสนา
๕. เส้นคู่
๖. เส้นเรื่องคู่
๗. เส้นคุ้มกัน
๘. เส้นวาสนาร้อนใจ
๙. เส้นโรคประสาทสมอง
๑๐. เส้นอารมณ์
๑๑. เส้นเกียรติยศ
๑๒. เส้นสำคัญ
๑๓. เส้นผู้ช่วย
๑๔. เส้นศัตรู
๑๕. เส้นหลักฐาน
๑๖. เส้นหนี้สิน
๑๗. เส้นบุตร

ชื่อของเส้นหลักต่าง ๆ ตามหมายเลขที่กล่าวมาแล้วนี้ ไม่ใช่ชื่อของเส้นตามหมายเลขที่เขียนไว้ในลายมือ บอกให้ทราบว่าบนลายมือนี้ประกอบด้วยเส้นหลักรวมกี่เส้นด้วยกัน เพราะเส้นหลักต่าง ๆ เหล่านี้เมื่อประกอบกันเข้า จึงจะอ่านออกเป็นเรื่องราวต่าง ๆ ได้ อันวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ ย่อมมีตัวสระและพยัญชนะอยู่ไม่กี่ตัว แบบเดียวกันกับที่เราเรียนหนังสือภาษาต่าง ๆ ของโลกกันอยู่ในเวลานี้ เมื่อเอาตัวสระและพยัญชนะนั้น ๆ มาผสมตัวกันแล้ว ก็สามารถจะอ่านออกเป็นเรื่องราวต่าง ๆ ได้มากมายจนนับไม่ถ้วน ส่วนเส้นหลักต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนี้จะอยู่ที่ใดในลายมือนี้ ก็เป็นหน้าที่ของผู้ศึกษาจะหาดูเอาเองเพื่อจะได้มีความชำนาญยิ่งขึ้น ต่อไปนี้จะบรรยายถึงความหมายของเส้นต่าง ๆ ตามหมายเลขที่เขียนไว้ในลายมือต่อไป

หมายเลข ๑ คือรูปดาวซึ่งเกิดขึ้นในเนินครอบครัว รูปดาวนี้มีความหมายไปถึงการตายของผู้ใหญ่ ถ้าต้องการจะทราบว่าผู้ใหญ่จะตายในระยะใด ให้ดูเส้นที่พุ่งมาจากรูปดาวนั้น เข้ามาชนกับเส้นชีวิตในตอนใด ในตอนนั้นแสดงว่าผู้ใหญ่จะต้องเสียชีวิต ตามธรรมดาคนเราเมื่อผู้ใหญ่ตายทุก ๆ คนก็จะต้องมานั่งร้องไห้เศร้าโศก แต่ความจริงแล้วตัวเจ้าของมือผู้มานั่งร้องไห้นั่นเองเป็นผู้ฆ่า คือฆ่าด้วยกระแสวิทยุแห่งจักรวาฬที่พุ่งออกไปจากตัวของตัวเอง การที่ได้บอกเรื่องนี้ไว้ด้วย ก็เพื่อให้ผู้ศึกษาวิชานี้ได้เข้าใจไว้ว่า ตัวของเราเองนั่นแหละเป็นทั้งผู้รับและส่งวิทยุได้ และกระแสวิทยุนี้คือตัวพระเจ้าอันแท้จริง ซึ่งสามารถจะบันดาลให้ผู้ที่เป็นเจ้าของมือนั้น

ประสพได้ทั้งสิ่งที่ตนเองพึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ได้ด้วย เรื่องนี้ได้เป็นความลับของมนุษย์มานานเท่านาน จนกระทั่งบัดนี้

จากรูปดาวนั้นมีเส้นแยกคร่อมเข้ามาหาเส้นชีวิต และตอนที่เส้นแยกคร่อมเข้ามานั้น มีเส้นคุ้มกันเส้นหนึ่งมาจากเนินดุดัน เข้ามาหาเส้นที่แยกคร่อมเข้ามานั้นด้วย และตอนที่ติดกับเส้นที่แยกคร่อมเข้ามา มีรูปเป็นสามเหลี่ยมแอบอยู่กับเส้นคุ้มกันนั้นด้วย เส้นทั้งหมดนี้มีความหมายว่า เมื่อผู้ใหญ่เสียชีวิตเจ้าของมือนั้นก็กลัว จึงได้เสียกับผู้ใหญ่บางคนที่ไม่รักกัน (มีลักษณะเหมือนเอาคนมานอนด้วยเพื่อจะได้หายกลัว แต่ขณะเดียวกันก็ได้เสียกับคนที่มานอนนั้นด้วย)

หมายเลข ๒ คือเส้นรูปสามเหลี่ยมซึ่งเกิดขึ้นแอบอยู่กับเส้นคุ้มกัน เส้นรูปสามเหลี่ยมหมายถึงการได้เสียกับเพศตรงกันข้าม เพราะความใคร่ไม่มีความรักและในลายมือนี้จากเส้นรูปสามเหลี่ยมนั้น คือตอนที่จะได้เสียกันโดยไม่มีความรัก (ถ้าเราเรียนถึงหลักวัดเส้นชีวิตให้แน่นอนแล้ว ก็จะพยากรณ์เวลาที่เรื่องนั้น ๆ จะเกิดขึ้นได้อย่างแม่นยำ)

เส้นคู่จากรูปสามเหลี่ยมเมื่อพุ่งเข้ามาชนกับเส้นชีวิตแล้ว ก็ตัดผ่านเส้นชีวิตไปต่อกับเส้นโรคประสาทสมอง เส้นโรคประสาทสมองไปต่อกับเส้นวาสนาที่เป็นรูปกากบาทไขว้ซึ่งหมายถึงกลุ้มใจ (บทเรียนว่าด้วยเส้นวาสนาหมายเลข ๘๓) แง่หนึ่งของเส้นที่เป็นกากบาท (เส้นกากบาทคือเส้นวาสนา) ขึ้นไปชนกับเส้นโรคประสาทสมอง คือวาสนาเปลี่ยนแปลง (บทเรียนว่าด้วยเส้นวาสนาหมายเลข ๓๘) เส้นโรคประสาทสมองเส้นนี้พุ่งไปบีดเส้นวาสนา

ที่เป็นกากบาทไขว้ให้แปรรูปไป รวมเส้นทั้งหมดนี้แปลความว่า เมื่อเจ้าของมือได้เสียกับคนที่ไม่ค่อยรัก ภายหลังเดินทางไปด้วยกันแล้วมีเรื่องกลุ้มใจ (หมายถึงไม่ชอบใจก็ได้) จึงคิดเปลี่ยนแปลงไปหาคนใหม่ เมื่อเปลี่ยนแปลงไปแล้วก็หายกลุ้มใจ

หมายเลข ๓ คือรูปลายตะแกรงซึ่งเกิดขึ้นที่เนินดุคัน ลายตะแกรงนี้เป็นความหมายถึงแผ่นดินที่เป็นผืนนา (โดยมากนามีลักษณะเป็นบิ้ง ๆ หรือนาถูกคั่นด้วยหัวคันนา) การที่ลายนาเกิดขึ้นในเนินดุคัน หมายถึงเจ้าของมือนั้นกลัวนาหรือกลัวการทำนา เมื่อคนใดกลัวนาหรือกลัวการทำนาแล้ว ก็จะต้องหลบหนีการทำนานั้นไปหางานอื่นทำไม่ยอมทำนาต่อไป ถ้าผู้ศึกษารู้จักพิจารณาให้ละเอียดลงไปยิ่งกว่านี้ ก็สามารถจะพยากรณ์ได้ว่า นาของเจ้าของมือนั้นมีอยู่กี่บิ้ง บิ้งไหนมีรูปเป็นอย่างไร เช่นเป็นรูปสามเหลี่ยมหรือสี่เหลี่ยม บิ้งไหนเล็กบิ้งไหนใหญ่ก็ให้ดูในรูปลายนานั้นก็จะทราบได้ ถ้าเราจะพยากรณ์ให้ละเอียดลงไปกว่านั้นอีก เช่นจะพยากรณ์ว่านารูปนั้น ๆ อยู่ทางทิศไหนก็สามารถจะพยากรณ์ได้ด้วย คือทางปลายมือของผู้ให้ดูเป็นทิศเหนือ ทางข้อมือเป็นทิศใต้ เมื่อเราให้ผู้มาให้พยากรณ์ยกมือขึ้นให้ตรง ทางหัวแม่มือในมือนั้นจะเป็นทิศตะวันออก และทางนิ้วก้อยของมือนั้นเป็นทิศตะวันตก ไม่เลือกว่าผู้ให้ดูนั้นจะส่งมือใดมา

หมายเลข ๔ คือเส้นวาสนาซึ่งเกิดขึ้นในโค๊ตชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้เกิดขึ้นเป็นเส้นสั้น ๆ ปลายไปชนอยู่ที่เส้นสมอง คือเส้นวาสนาหมดตัว (บทเรียนว่าด้วยเส้นวาสนาหมายเลข ๑) ผู้ที่มีเส้นวาสนาหมดตัวอยู่ใน

โค๊ตชีวิตหมายถึงผู้ที่จะหมดตัวบ่อย ๆ หรือพอได้เงินมาก็ใช้หมดทันทีก็ได้ และจะหมุนเวียนอยู่กับชีวิตของเจ้าของมือนี้ตลอดไป

เส้นคู่มกันในลายมือนี้มีอยู่ ๒ เส้น คือเส้นนอกกับเส้นใน เส้นนอกไม่ได้ต่อกับเส้นวาสนาหมดตัว เส้นคู่มกันเส้นในมีสามเหลี่ยมอยู่ด้วยต่อกับเส้นวาสนาหมดตัว แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อได้คู่ตามธรรมดาก็ไม่หมดตัว ตอนที่จะหมดตัวคือตอนที่ได้คู่ ที่ได้กันโดยกามารมณ์ การที่ลายมือนี้มีเส้นคู่มกัน ๒ เส้น หมายถึงมีคู่อยู่แล้วไปได้คู่ใหม่อีก (มีเมียน้อยผัวน้อย)

เส้นวาสนาหมดตัวต่อกับเส้นคู่มกัน และเส้นคู่มกันเส้นนี้มีลักษณะโค้งด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนี้จะหมดตัวเมื่อได้คู่ และคู่นั้นจะต้องหมดตัวตามไปด้วย (เส้นคู่มกันหมายถึงคู่ครอง เส้นคู่มกันมีลักษณะโค้งเป็นรูปเกาะเข้ากับเส้นชีวิตหมายถึงคู่นั้นเป็นคนไม่ดีทำให้เสียหาย)

หมายเลข ๕ คือเส้นอารมณ์ เส้นอารมณ์ในลายมือนี้ขึ้นเป็นเส้นใหญ่พุ่งไปหาเส้นเกียรติยศเป็น ๓ เส้นด้วยกัน หมายถึงผู้ที่มีอารมณ์รุนแรง และเส้นอารมณ์เส้นนี้สัมพันธ์กันขึ้นเป็นรูปดาว หมายความว่าต้องการที่จะบังคับผู้อื่นให้อยู่ในอำนาจอย่างรุนแรงด้วย

ปลายของเส้นหัวใจเส้นนี้คือเส้นหัวใจเจ้าชู้เจ้าเสน่ห์ แต่มีเส้นอารมณ์มาตัดปลายเส้นหัวใจให้แปรรูปไป แสดงว่าเจ้าของมือนั้นความจริงหน้าตามีเสน่ห์น่ารัก แต่เนื่องจากเป็นคนเจ้าอารมณ์เกินไป (โบ้งเบ้ง) ทำให้ความมีเสน่ห์นั้นลดน้อยลง (บทเรียนว่าด้วยเส้นหัวใจหมายเลข ๒๑)

หมายเลข ๖ คือเส้นเกียรติยศ เส้นเกียรติยศเส้นนี้มีลักษณะเป็นเส้นใหญ่เห็นชัดมาก ซึ่งมีความหมายไปถึงความมีเกียรติยศ โคนของเส้นเกียรติยศพุ่งขึ้นมาจากเส้นหัวใจ มีความหมายว่าหัวใจรักเกียรติยศ แต่ที่โคนของเส้นเกียรติยศมีเส้นกามารมณ์เข้ามาต่อ กระทำให้โคนของเส้นเกียรติยศกลายเป็นเกาะด้วย หมายถึงว่าเจ้าของมือนี้ในเรื่องอื่น ๆ ย่อมรักเกียรติยศอยู่เสมอ แต่เรื่องเกี่ยวด้วยความรักหรือกามารมณ์แล้ว ย่อมจะทำได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงเกียรติยศชื่อเสียงแต่อย่างใด

เส้นเกียรติยศสัมพันธ์กันอยู่กับเส้นที่เป็นรูปสามเหลี่ยม ๆ หลาย ๆ เหลี่ยมแสดงว่าการมีเกียรติยศของเจ้าของมือนี้เนื่องมาจาก มีกิจการหลาย ๆ อย่าง หรือมีที่ดินหลาย ๆ แห่งก็ได้ (มีที่ดินหลายแห่งมีคนเช่า มีงานหลายแห่ง มีลูกน้องมาก)

หมายเลข ๗ คือเส้นวาสนาที่ขึ้นลอย ๆ อยู่ตรงช่องผิดหวัง เส้นวาสนาเส้นนี้ปลายแตกออกเป็นง่าม มีลักษณะเหมือนเส้นเกียรติยศ จึงมีความหมายพุ่งตรงไปหาเกียรติยศ คือเจ้าของมือจะรู้สึกผิดหวังในการที่จะมีเกียรติยศ เพราะกามารมณ์ทำให้เสียชื่อเสียงเป็นต้นเหตุ

หมายเลข ๘ คือเส้นผู้ช่วย เส้นผู้ช่วยในลายมือนี้เกิดขึ้นเป็น ๒ เส้น คือเส้นผู้ช่วยเส้นหนึ่งพุ่งไปถึงเนินสำคัญแล้วขาดตอน แล้วมีเส้นผู้ช่วยอีกเส้นหนึ่งพุ่งไปลงช่องเสียหาย แสดงว่าเจ้าของมือนี้จะมีผู้ช่วยเหลือเสมอ แต่ผู้ช่วยเหลือที่มากเกินไปนี่เอง กลายเป็นผู้ทำให้เสียหายด้วย

เส้นผู้ช่วยเส้นล่างมีเส้นเชื่อมโยงจากเส้นหัวใจที่แตกออกเป็น ๓ เส้นภายใต้เส้นหัวใจ พุ่งขึ้นไปหาเส้นกามารมณ์ด้วย และเส้นผู้ช่วยกลายเป็น

กากบาทไขว้อยู่กับเส้นสำคัญ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นนอกจากจะมีผู้ช่วยในเรื่องอื่นแล้ว ยังมีผู้ช่วยให้พบรักหรือกามารมณ์มากด้วยเสมอ (เส้นสำคัญเป็นรูปตัว ก. ไก่กลับหลัง หมายถึงผู้ช่วยนำมามอบให้ ปลายของเส้นผู้ช่วยเส้นบนพุ่งไปลงที่ช่องเสียหาย แสดงว่าเพราะความรักที่มีมากนั่นเองก่อให้เกิดเสียหายเงินทองขึ้น)

หมายเลข ๙ คือเส้นหัวใจที่เกิดขึ้นเป็น ๒ เส้นคู่กัน เส้น ๒ เส้นนี้เส้นหนึ่งเป็นเส้นหัวใจ อีกเส้นหนึ่งเป็นเส้นลาภ ซึ่งมีความหมายไปถึงว่าเจ้าของมือนี้เป็นผู้ที่หาเงินทองเก่งอยู่เสมอ แต่เส้นลาภกับเส้นหัวใจเข้ากันมีลักษณะเป็นรูปเกาะด้วย จึงมีความหมายไปว่าลาภผลที่หาได้นั้น จะต้องใช้จ่ายหมดเปลืองไปอย่างมากมาย หรือได้เงินทองมาเท่าใดก็ใช้จ่ายเท่านั้น (เป็นทั้งเส้นลาภเป็นทั้งอุบาทว์ในการเงิน)

เส้นหัวใจเส้นนี้ยังเป็นเกาะขึ้นตอนที่ต่อระหว่างเนิน สำคัญกับเนินเรื่องคู่ จึงหมายไปถึงหัวใจที่มีความรักไม่แน่นอนด้วย (บทเรียนว่าด้วยเส้นหัวใจหมายเลข ๒๐)

หมายเลข ๑๐ คือเส้นหัวใจที่เกิดเป็นเกาะขึ้นในตำแหน่งของเส้นบุตรหมายถึงผู้ที่ไม่รักบุตร (บทเรียนว่าด้วยเส้นหัวใจหมายเลข ๖๗)

หมายเลข ๑๑ คือเส้นสมองที่มีลักษณะตรงเกินไป แสดงว่าเป็นคนที่มีความคิดดื้อรั้นไม่เชื่อฟังผู้ใด เอาแต่เชื่อความเห็นของตนเองเป็นประมาณ ชอบรีดชอบไถผู้อื่นอยู่เป็นนิจ เอาแต่ได้ไม่คิดถึงหัวใจผู้อื่น (บทเรียนว่าด้วยเส้นสมองหมายเลข ๙)

หมายเลข ๑๒ คือเส้นวาสนาที่ปลายแตกออกเป็นง่ามๆ หนึ่งไปชนกับเส้นสมองอีกง่ามหนึ่งขึ้นไปชนเส้นหัวใจ คือ "เส้นวาสนาได้ครึ่งเสียครึ่ง" (บทเรียนว่าด้วยเส้นวาสนาหมายเลข ๙๘)

เส้นวาสนาเส้นนี้ทางตอนโคนมาจากเนินวิปริต คือวาสนาโชคคล่อง (บทเรียนว่าด้วยเส้นวาสนาหมายเลข ๑๒) มีเส้นวาสนาร้อนใจมาสัมพันธ์กันกับเส้นวาสนาด้วย มีเส้นวาสนาเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตด้วย มีเส้นวาสนามาจากเนินลับด้วย เส้นวาสนาทั้งหมดสัมพันธ์กัน หมายถึงเจ้าของมือเป็นคนหาเงินได้คล่อง ๆ แต่ก็มีเรื่องร้อนใจเกิดขึ้นเสมอ ความร้อนใจนั้นเกิดเพราะทำกิจการที่ลับ ๆ หรือเงียบ ๆ (เส้นวาสนาเกิดจากเส้นชีวิต ตัดกับเส้นอุปถัมภ์กลายเป็นรูปตัวเอ, A) และร้อนใจเพราะกิจการนั้น ๆ ได้ครึ่งหนึ่งเสียครึ่งหนึ่งด้วย

หมายเลข ๑๓ ตอนโคนของเส้นวาสนาซึ่งมาจากเนินวิปริต คือเส้น "วาสนาโชคคล่อง" (บทเรียนว่าด้วยเส้นวาสนาหมายเลข ๑๒) ให้ผู้ศึกษาเข้าใจว่าเส้นวาสนาบนลายมือทั่ว ๆ ไป มักประสมด้วยเส้นวาสนาหลาย ๆ แบบ ดังตัวอย่างเส้นวาสนาเส้นนี้

หมายเลข ๑๔ คือเส้นชีวิตที่แยกไปหาเนินวิปริต หมายถึงชีวิตของผู้ที่จะต้องมีการเดินทางออกไปจากบ้านจากที่อยู่เดิม หรือจะไปถึงต่างประเทศก็ได้ คือ "ชีวิตเดินทาง" (บทเรียนว่าด้วยเส้นชีวิตหมายเลข ๑๖)

เส้นชีวิตที่แยกไปทางเนินวิปริตเส้นนี้ เมื่อแยกไปแล้วก็มีเส้นแยกย้อนขึ้นมาจากเส้นหลักฐานไขว้กันอยู่ด้วย แสดงว่าเมื่อมีการเดินทางโยกย้ายออกจากที่ ๆ อยู่เดิมไปเมื่อใด เมื่อนั้นก็จะต้องเป็นหนี้สินผู้อื่น หรือหมายถึงได้รับทุนรอนเพื่อไปศึกษาต่างประเทศก็ได้

หมายเลข ๑๕ คือเส้นคุ้มกันที่แยกเส้นหลักฐานออกเป็น ๒ ส่วน การที่เส้นหลักฐานมีเส้นแยกย้อนขึ้นไปหาตอนโคนของเส้นชีวิตนี้ หมายความว่าหลักฐานที่อยู่ภายนอกเส้นคุ้มกันนั้นเป็นหลักฐานที่เจ้าของมือไม่ชอบใจ

ที่โคนเส้นคุ้มกันเส้นนั้น มีเส้นเป็นรูปเกาะหลาย ๆ เส้นอยู่ด้วย แสดงว่าหลักฐานที่อยู่ภายนอกเส้นคุ้มกันนั้น เกิดเรื่องเป็นถ้อยความหรือเป็นปากเสียงกับผู้อื่นบ่อย ๆ เจ้าของมือจึงไม่ชอบไม่พอใจในหลักฐานนั้น

การนำเส้นบนมือจริงมาแสดงไว้ให้ดูในที่นี้ นอกจากจะเป็นการแสดงถึงเส้นวาสนาแล้ว ยังได้แสดงเส้นอื่น ๆ ไว้อีก ซึ่งผู้บรรยายมีความเชื่อว่า จะทำให้ผู้ศึกษาจดจำรูปร่างของเส้นต่าง ๆ ได้มากขึ้น เพราะได้เห็นของจริงดังเช่นเส้นสมองซึ่งตรงเกินไป หรือเส้นหัวใจที่เป็นเกาะในตำแหน่งเส้นบุตรเป็นต้น ชั้นแรกเมื่อผู้ศึกษาได้เห็นเส้นนี้แต่ในบทเรียนความเข้าใจก็ย่อมมีน้อย แต่เมื่อได้เห็นเส้นในลายมือจริงด้วยแล้ว ก็เชื่อว่าผู้ศึกษาจะจำเส้นนี้ไปได้นานเท่านาน ยกเว้นแต่ผู้ที่ไม่ตั้งใจจะเล่าเรียนให้มีความรู้จริง ๆ เมื่ออ่านแล้วทิ้งไปเสีย ก็ไม่มีทางที่จะรอบรู้วิชานี้ได้

ในตัวอย่างของลายมือที่เอามาแสดงไว้นี้ มีเส้นอยู่อีกเส้นหนึ่งควรจะกล่าวในที่นี้ คือเส้นหัวใจซึ่งแตกลงข้างล่างหลาย ๆ เส้น (บทเรียนว่าด้วยเส้นหัวใจหมายเลข ๑๗) คือเส้นหัวใจชอบสังคม เมื่อผู้ศึกษาดูใน

ลายมือนี้แล้วก็จะทราบได้ทันทีว่า "หัวใจชอบสังคม" นั้นมีรูปร่างเป็นอย่างไร

สำหรับเส้นวาสนาหรือเส้นอื่นใดก็เหมือนกัน ย่อมจะเกิดขึ้นเป็นเส้นผสมยิ่งกว่าที่จะเกิดขึ้นเป็นเส้นเดียวโดด ๆ เหมือนดังที่ตำรากล่าวไว้ เพราะฉะนั้นเมื่อผู้ศึกษาไปเห็นเส้นในลายมือใด จึงต้องรู้จักแยกให้ออกจากกันว่าเส้นนั้น ๆ ผสมกับเส้นในตำราหมายเลขที่เท่าใดบ้าง ดังเช่นเส้นวาสนาในลายมือนี้ ซึ่งผสมด้วยเส้นวาสนาหลายบทเรียนด้วยกัน เช่นวาสนาหมดตัว (เกิดขึ้นในโค๊ตชีวิต) เส้นวาสนาได้ครึ่งเสียครึ่ง เส้นวาสนาเปลี่ยนแปลง เส้นวาสนากลุ้มใจ เส้นวาสนาโชคคล่อง เส้นวาสนาเงียบ ๆ เส้นวาสนาหรือเส้นอื่นใดก็เหมือนกัน เส้นต่าง ๆ เหล่านี้จะเกิดเป็นรูปเล็กหรือใหญ่อย่างไร แม้จะเป็นขนาดเล็กจนมองด้วยตาเปล่าไม่เห็นต้องใช้แว่นขยายก็ตาม ถ้าเส้นเหล่านั้นรูปร่างเป็นอย่างเดียวกันก็จะมีความหมายเป็นอย่างเดียวกันทั้งสิ้น เมื่อได้อธิบายมาถึงขนาดนี้แล้ว เชื่อว่าผู้ศึกษาคงจะเข้าใจและอย่าคิดว่าลายมือหนึ่งลายมือใด จะมีเส้นหนึ่งเส้นใดเกิดขึ้นอย่างเดียวเหมือนดังที่ตำราเขียนไว้ เพราะเส้นต่าง ๆ จะต้องเป็นเส้นผสมมากกว่าเหมือนเราเรียน ก. ไก่และสระไปแล้ว ต่อไปนั้นการอ่านหนังสือต่อ ๆ ไปก็จะต้องอ่านตัวผสมมากขึ้นฉันนั้น

สิ่งที่ควรจะจดจำต่อไปนั้นก็คือ รูปร่างของเส้น เรื่องรูปร่างของเส้นนี้อย่าเข้าใจว่าทุก ๆ เส้นจะเหมือนกันกับภาพวาดในบทเรียน เพราะเส้นที่เกิดขึ้นจริง ๆ กับภาพวาดในบทเรียนนั้น ย่อมจะผิดแผกแตกต่างกันออกไปเสมอ เช่นเส้นชีวิตเดินทางในตำรานี้ กับที่เขียนไว้ในบทเรียนว่าด้วยเส้นชีวิตนั้น เมื่อมองดูแล้วไม่เหมือนกันเลย แต่หลักการนั้นย่อมจะเหมือนกัน คือเส้นที่แยกออกจากท่อนปลายของเส้นชีวิตพุ่งไปหาเนินวิปริตเท่าที่ได้ตักเตือนไว้นี้ก็เพื่อจะให้ผู้ศึกษาได้เข้าใจในเรื่องนี้ด้วยว่า หลักเกณฑ์ที่ขึ้นของเส้นนั้นสำคัญกว่ารูปร่าง ต่อไปนี้จะนำลายมือจริง ๆ มาแสดงไว้ให้ดูอีกสักหนึ่งลายมือ

ภาพที่ ๑๖
แสดงภาพเส้นวาสนาบนลายมือจริงซึ่งตรงกับหลักวิชา

ตัวอย่างเส้นวาสนาจากลายมือจริง

เส้นต่าง ๆ ที่อยู่บนลายมือนี้คือ

๑. เส้นชีวิต
๒. เส้นสมอง
๓. เส้นหัวใจ
๔. เส้นวาสนา
๕. เส้นสำคัญ
๖. เส้นอารมณ์
๗. เส้นผู้ช่วย
๘. เส้นเกียรติยศ
๙. เส้นบุตร
๑๐. เส้นโรคประสาทสมอง
๑๑. เส้นศัตรู
๑๒. เส้นคู่
๑๓. เส้นคุ้มกัน
๑๔. เส้นเรื่องคู่
๑๕. เส้นหลักฐาน
๑๖. เส้นลาภ
๑๗. เส้นหนี้สิน

ชื่อเส้นต่าง ๆ ตามหมายเลขที่กล่าวมาแล้วนี้ ไม่ใช่เส้นตามหมาย เลขที่เขียนไว้ในลายมือ เป็นชื่อของเส้นหลักต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่บนลายมื นี้ บอกไว้เพื่อให้ผู้ศึกษาทราบว่า ไม่ว่าลายมือหนึ่งลายมือใดแม้จะมีเส้ มากน้อยเพียงไรก็ตาม เส้นต่าง ๆ เหล่านั้นก็จะประกอบขึ้นด้วยเส้นหลั

ต่าง ๆ เพียง ๒๗ เส้นเท่านั้น ไม่มีเส้นอื่นใดมากไปกว่านี้ เสมือนการเขียนหนังสือซึ่งต้องเขียนด้วยตัวสระและพยัญชนะเท่าที่มีอยู่เท่านั้น เพราะฉะนั้นหลักแรกที่ผู้ศึกษาวิชานี้จะอ่านเส้นบนลายมือคนต่าง ๆ ให้ออกได้ เมื่อแบมือใครขึ้นมา ผู้ศึกษานั้น ๆ จะต้องรู้จักเส้นหลักในลายมือนั้นเสียก่อนว่าประกอบขึ้นด้วยเส้นหลักอะไรบ้าง ส่วนที่ว่าเมื่อเส้นนั้น ๆ ผสมตัวกันแล้วและจะอ่านว่าอย่างไร ก็เป็นความรู้ที่จะตามมาทีหลังไม่สำคัญเท่าที่จะต้องรู้จักเส้นหลักทุก ๆ เส้นเสียก่อน ถ้าและแบมือใครขึ้นมาแล้วผู้ศึกษานั้น ๆ ไม่ทราบว่าเส้นในลายมือนั้นมีเส้นหลักอะไรอยู่บ้าง การที่จะรู้วิชานี้ของผู้ศึกษานั้น ๆ จะต้องหมดหวังทันที เสมือนผู้ที่เรียนหนังสือไทย ถ้าไม่รู้จักตัว ก. ไก่ถึง ฮ. นกฮูกเสียก่อนแล้ว เรื่องที่จะรู้หรืออ่านหนังสือไทยออกนั้นอย่าพึงหวังเช่นเดียวกัน

ต่อไปนี้จะบรรยายตามหมายเลขในลายมือต่อไป

หมายเลข ๑ คือเส้นศัตรูที่อยู่ตามริมมือ เส้นนี้ไม่ถือว่าเป็นเส้นหลัก เพียงแต่จัดเข้าในจำพวกเครื่องหมายเท่านั้น เส้นที่เกิดขึ้นริมมือตั้งแต่เนินพิฆาตลงไปถึงเนินอ่อนโยน ไม่ว่าเส้นนั้น ๆ จะสั้นหรือยาวให้ถือว่าเป็นเส้นศัตรูทั้งสิ้น

เส้นศัตรูเหล่านี้บางเส้นมีความหมายอยู่ในตัวของมันเอง ส่วนบางเส้นไม่มีความหมายเลย เพราะไม่แสดงเป็นรูปร่างเอาไว้แต่อย่างใด บางเส้นอาจสัมพันธ์กันกับเส้นหลักแล้วแสดงร่วมกับเส้นหลักก็ได้ เส้นศัตรูเหล่านี้ถ้าไม่สัมพันธ์กันกับเส้นหลักเส้นหนึ่งเส้นใด เส้นศัตรูนั้น ๆ ก็ไม่ให้ผลอย่างใดกับเจ้าของมือนั้น เป็นแต่แสดงว่าได้เกิดศัตรูอยู่ไกล ๆ แล้วมีการ

นินทาว่าร้ายทำให้กระทบกระเทือนจิตใจบ้างเท่านั้น ส่วนศัตรูจริง ๆ คือเส้นซึ่งเชื่อมโยงอยู่กับเส้นศัตรูที่ทับอยู่บนเส้นสมอง ศัตรูนั้น ๆ จึงจะทำให้เสียหาย เช่นทำให้เสียเงินทอง หรือเสียทางจิตใจมากก็ได้ จึงจะนับว่าเป็นเส้นศัตรูที่แท้จริง

เส้นศัตรูทั้ง ๓ เส้นซึ่งอยู่ทางริมมือนี้ เส้นศัตรูเส้นล่างพุ่งปลายเข้าไปเชื่อมอยู่กับเส้นญาณรอบรู้ เส้นศัตรูเส้นนี้จึงให้ความหมายไปถึงศัตรูที่มีความรอบรู้ว่าเป็นศัตรูที่ทำให้กระทบกระเทือนสมองอย่างรุนแรงอยู่บ้าง

หมายเลข ๒ คือเส้นญาณรอบรู้ เส้นญาณรอบรู้ในทางหลักวิชาหัตถศาสตร์เดิม ๆ พยายามยกยอกันให้เป็นเลิศ คือยกยอให้เป็นของดีมากเกินไป แต่ในทางหลักวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ ถือว่าเส้นญาณรอบรู้นี้เป็นเครื่องหมายอย่างหนึ่งเท่านั้น คือหมายถึงว่าเจ้าของมือนั้นมีความรอบรู้ในเรื่องอะไรบ้างที่มีความชำนาญเป็นพิเศษ ไม่ใช่รู้ไปเสียทุกสิ่งทุกอย่าง สำหรับเส้นญาณรอบรู้ในลายมือนี้ นอกจากจะเป็นเครื่องหมายบอกว่าเจ้าของมือเป็นผู้ที่มีความรอบรู้แล้ว ศัตรูของเจ้าของมือนั้นก็จะต้องมีความรอบรู้ในวิชาที่เจ้าของมือนี้รู้อยู่เช่นเดียวกัน โดยในลายมือของผู้นั้นไม่ต้องมีเส้นญาณอยู่อีก เพราะเส้นญาณรอบรู้ในลายมือนี้ จะส่งกระแสไปบังคับให้ผู้ที่เป็นศัตรูของเจ้าของมือนี้มีความรอบรู้ในวิชาที่เจ้าของมือรอบรู้อยู่เช่นเดียวกัน

เส้นญาณรอบรู้เส้นนี้มีเส้นศัตรูซึ่งทับอยู่บนเส้นสมองขึ้นมาต่อ ซึ่งหมายไปถึงว่าศัตรูมีความรอบรู้ เส้นศัตรูเส้นนี้พุ่งลงมาชนเส้นสำคัญอยู่ที่เนินลับ และเส้นศัตรูที่อยู่ในเนินลับนี้เป็นเกาะด้วย แสดงว่าความเป็นอยู่

เกิดเสียหายขึ้น เพราะเกิดมีศัตรูลับ ๆ และศัตรูนั้นก็เป็นผู้ที่มีความรอบรู้ ในวิชาพิเศษนี้เช่นเดียวกัน

หมายเลข ๓ คือเส้นบุตรซึ่งอยู่ตอนโคนของเส้นหัวใจ การที่เส้นบุตรอยู่ตอนโคนของเส้นหัวใจ ก็มีความหมายไปถึงความรักที่แข็ง (โคนเส้นหัวใจหมายถึงแข็ง) มนุษย์เราจึงมีความรักในบุตรเกือบจะมากกว่าความรักใด ๆ ทั้งสิ้น

เส้นบุตรในลายมือนี้มีส่วนที่เห็นชัด คือเส้นบุตรที่แตกขึ้นข้างบน ๒ เส้น เส้นบุตรที่แตกลงข้างล่าง ๒ เส้น เส้นบุตรที่แตกขึ้นข้างบนหมายถึงบุตรหญิง เส้นบุตรที่แตกลงข้างล่างหมายถึงบุตรชาย ลายมือนี้จึงหมายถึงมีบุตรทั้งหมดรวม ๔ คนด้วยกัน

เรื่องเกี่ยวด้วยเส้นบุตรนี้ กระทำให้เราพยากรณ์เรื่องอื่น ๆ ของเจ้าของมือนั้นได้อย่างถูกต้องหลายประการ เช่นเมื่อได้บุตรคนที่เท่าใดแล้ว เจ้าของมือนั้นจะเป็นอย่างไรต่อไป ส่วนที่จะเอามาประกอบการพยากรณ์นั้น เราจะต้องดูตามภาพที่เกี่ยวกับเส้นบุตรนั้น ๆ ว่ามีภาพอะไรเกิดขึ้นบ้าง แล้วพยากรณ์ว่าอย่างไรต่อไป เท่าที่บอกไว้นี้ก็เพื่อจะให้ผู้ศึกษาทราบไว้ชั้นหนึ่งก่อน แต่จะทราบอย่างละเอียดได้ก็ต้องดูในบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นบุตรอีกครั้งหนึ่ง

การนับเส้นบุตรนี้ เขานับเส้นบุตรตอนที่ห่างจากริมมือเป็นบุตรคนแรก คือนับจากตอนปลายของเส้นหัวใจไปหาตอนโคนของเส้นหัวใจ หรือหมายถึงนับเส้นบุตรจากตอนที่เส้นหัวใจแข็งน้อยไปหาเส้นหัวใจที่แข็งมาก ถ้าเส้นหัวใจใกล้ตอนโคนมากเข้าไปเท่าใด เส้นหัวใจก็ยิ่งแข็งมากขึ้นเท่านั้น ถ้าเป็นตอนโคนสุดยิ่งแข็งมากที่สุด ในทางหลักวิชาแสดงไว้ดังนี้ ส่วนหลักแห่งความจริงนั้นเราจะสังเกตเห็นได้ว่า บุตรคนสุดท้องมักเป็นบุตรที่พ่อแม่

รักมากยิ่งกว่าคนอื่น ๆ ที่เป็นดังนี้เพราะเหตุว่าบุตรคนสุดท้องเกิดอยู่ในตำแหน่งที่เส้นหัวใจแข็งที่สุด (ความรักแข็งด้วย) สำหรับเส้นบุตรในลายมือนี้เส้นบุตรหญิงคนแรก ซึ่งเกิดอยู่บนเส้นหัวใจนั้นตอนข้างล่างเส้นหัวใจตรงกับเส้นบุตรคนแรก มีเส้นเป็นรูปสามเหลี่ยมแอบอยู่ด้วย แสดงว่าการได้บุตรคนแรกของเจ้าของมือนี้ จะทำให้เกิดการหาเงินไม่พอใช้

ส่วนเส้นบุตรเส้นใดซึ่งไม่มีเครื่องหมายใด ๆ แสดงไว้ ให้ถือว่าบุตรคนที่เท่านั้นไม่ทำให้เกิดผลร้าย แต่ส่วนใหญ่ของเส้นบุตรที่ไม่บอกว่าร้ายหมายถึงว่าบุตรนั้นทำให้เกิดผลดี

หมายเลข ๔ คือเส้นสำคัญ เส้นสำคัญในลายมือนี้เกิดขึ้นจากเส้นชีวิตซึ่งหมายไปถึงผู้ที่สร้างตนเองจนมีชื่อเสียง (อ่านบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นสำคัญต่อไป)

บนเนินสำคัญประกอบด้วยเส้นหลายเส้นเข้าด้วยกัน กลายเป็นรูปดาว (ถึงไม่ค่อยชัดนักก็ให้ผลเหมือนรูปดาวที่ชัดเจน) แสดงว่าจะมีชื่อเสียงโด่งดังไปไกล

ภาพที่ประกอบเป็นรูปดาวนั้น แยกออกเป็นเรื่อง ๆ ดังนี้คือ

๑. มีเส้นผู้ช่วยขึ้นไปชนกับเส้นสำคัญ แสดงว่ามีผู้ช่วยเหลือให้รุ่งโรจน์
๒. เส้นที่พุ่งไปหาเนินร้อนรน ซึ่งเส้นวาสนาหมายเลข ๖ ขึ้นมาชน คือตอนปลายของเส้นหัวใจที่ขาดออกเป็น ๒ ท่อน
๓. เส้นที่คว่ำลงมาหาเส้นหัวใจ และมีรูปเป็นคันธนูนั้นคือ

เครื่องหมายของผู้ที่มีความรอบรู้ในวิชาที่เกี่ยวด้วยเครื่องยนต์กลไกต่าง ๆ หรือหมายไปถึงวิชาเทคนิค

๔. ท่อนบนของรูปดาว เส้นสำคัญเป็นครึ่งของเกาะ ซึ่งเป็นความหมายของความยากลำบาก

๕. เส้นสำคัญเส้นหนึ่งพุ่งตรงขึ้นไป มีรูปเป็นกากบาทไขว้แอบอยู่ด้วย แสดงว่าจะมีชื่อเสียงขึ้นเมื่อช่วยเหลือผู้อื่น

๖. เส้นสำคัญตรงที่หมายเลข ๔ ชี้อยู่ หมายถึงจะมีชื่อเสียงโด่งดังขึ้นเมื่อเกิดความเสียหายแล้ว (เส้นสำคัญพุ่งไปลงช่องเสียหาย)

๗. เส้นสำคัญรวมทั้งหมดเข้าด้วยกันมีรูปเป็นตัว เอ, A หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างแม้จะมีชื่อเสียง ก็มีชื่อเสียงอยู่ลับ ๆ เงียบ ๆ ไม่เปิดเผย

รวมความหมายในเส้นสำคัญเส้นนี้ว่า เจ้าของมือจะสร้างตัวเองหรือฝึกหัดเอาเอง ในวิชาที่เกี่ยวด้วยเครื่องยนต์กลไกต่าง ๆ จนมีชื่อเสียงพร้อมทั้งมีผู้ช่วยเหลือด้วย และปฏิบัติงานนั้นด้วยความยากลำบาก (พวกแก้รถยนต์มักตัวดำมอมแมม) ถ้ายิ่งเมื่อใดไปช่วยเหลือผู้อื่น เมื่อนั้นก็จะมีชื่อเสียงมากขึ้น แต่เมื่อใดเสียหายมาก (สมมุติว่าขับรถยนต์ไปชนคน) เมื่อนั้นยิ่งมีชื่อเสียงโด่งดังหนังสือพิมพ์ลง

แต่ชื่อเสียงและการกระทำทั้งหมดนี้ เจ้าของมือหาได้กระทำเป็นประจำไม่ กลับกระทำเป็นการชั่วคราวหรือเป็นงานอดิเรกเท่านั้น (อำนาจเส้นหัวใจที่ขาดท่อน)

หมายเลข ๕ คือเส้นเกียรติยศ เส้นเกียรติยศเส้นนี้ สถานที่เกิดอยู่มาทางเนินร้อนรนมากเกินไป หมายถึงยิ่งมีชื่อเสียงมีเกียรติยศมากขึ้น ความร้อนใจก็มากขึ้น

เส้นเกียรติยศปลายแตกออกเป็นรากไม้ แสดงว่ายิ่งมีเกียรติยศมากขึ้น เรื่องยุ่งยากก็เกิดมากขึ้น

หมายเลข ๖ คือเส้นวาสนาการเมือง (เส้นวาสนาซึ่งปลายแตกออกเป็นง่าม บทเรียนว่าด้วยเส้นวาสนาหมายเลข ๓๖) เส้นวาสนาเส้นนี้ง่ามหนึ่งชนอยู่กับเส้นหัวใจ แต่อีกง่ามหนึ่งพุ่งขึ้นไปหาเนินร้อนรนราง ๆ แสดงว่าเจ้าของมือนี้เมื่อมีชีวิตเกี่ยวด้วยการเมือง ส่วนใหญ่ก็มีความสุขใจแต่ก็จะมีเรื่องร้อนใจอยู่บ้างเหมือนกัน (เย็นใจครึ่งหนึ่งร้อนใจครึ่งหนึ่ง)

ปลายของเส้นหัวใจในลายมือนี้ขาดออกเป็น ๒ ท่อน และไม่ต่อกับตอนโคนด้วย (คือเส้นที่พุ่งไปหาช่องหมดเปลือง การที่เส้นหัวใจขาดออกเป็น ๒ ท่อน และมีเส้นวาสนาการเมืองขึ้นมาชนอยู่นี้ ย่อมหมายถึงจ[illegible]เกี่ยวข้องกับเรื่องการเมืองในระยะสั้น ๆ รวม ๒ ครั้งด้วยกัน

หมายเลข ๗ คือเส้นคู่มกันเส้นนอก เส้นคุ้มกันเส้นนี้หมายไปถึงคนรักหรือคู่ครองซึ่งมาทีหลัง (ไม่ใช่คู่ดั้งคู่เดิม) โคนของเส้นคุ้มกันมีรูปเป็นสามเหลี่ยมอยู่ด้วย มีความหมายว่าคนรักคู่ครองที่ได้ทีหลังนั้น คนใดก็ตามจะต้องได้กันเพราะกามารมณ์ทั้งสิ้น (รูปสามเหลี่ยมหมายถึงไม่มีความรัก)

หมายเลข ๘ คือเส้นคุ้มกันเส้นใน มีความหมายไปถึงคนที่รักจริงคนที่ได้กันเป็นคู่ดั้งเดิม แต่เส้นคุ้มกันเส้นนี้เมื่อยาวไปไม่นานนัก ปลายก็แตกออกเป็น ๒ ง่ามด้วย แสดงว่าคู่เดิมนั้นแม้จะอยู่กันมานานก็ตาม แต่ภายหลังก็ต้องแตกแยกกันไปอยู่กันไม่ได้ตลอด (ต้องการรู้ว่าจะแตกแยกกันเมื่อ

ใด ให้วัดเส้นชีวิตตามหลักวัดเส้นชีวิตก็จะทราบได้ว่าจะแตกแยกกันในอายุเท่าใด เพราะเส้นชีวิตที่ตรงกับเส้นคู่มันที่แตกออกนั้นอยู่ในอายุเท่าใด ระยะอายุเท่านั้นก็จะต้องแตกแยกกันกับคู่ ก่อนที่เส้นคู่มันเส้นนี้จะแตกออกเป็น ๒ เส้น มีเส้นคู่หลาย ๆ เส้นพุ่งเข้ามาชนเส้นชีวิตด้วย แสดงว่าต้องได้คู่ใหม่หลายคนก่อน แล้วคู่เก่าจึงจะแตกแยกกันไป

หมายเลข ๙ คือเกาะบนเส้นชีวิต ซึ่งหมายถึงความหมดหวังหรือหัวใจเลื่อนลอย (บทเรียนว่าด้วยเส้นชีวิตหมายเลข ๑๕)

หมายเลข ๑๐. คือเส้นโรคประสาทโกรธเคือง เส้นโรคประสาทโกรธเคือง คือเส้นโรคประสาทที่แยกลงไปจากเส้นชีวิต มีลักษณะเป็นมุมฉาก (ดูภาพ) เส้นโรคประสาทโกรธเคืองเส้นนี้ พุ่งออกมาจากเส้นชีวิตที่หมดหวัง หมายถึงว่าเจ้าของมือนี้ เมื่อโกรธเคืองผู้ใดแล้วชีวิตจะรู้สึกว่าหมดหวัง หรือหัวใจเลื่อนลอยทุกที เส้นโรคประสาทโกรธเคืองเส้นนี้พุ่งไปตัดเส้นวาสนา มีความหมายว่าหลังจากการโกรธเคืองผู้ใดแล้ว ต่อไปนั้นก็จะเกิดความเสียหายเงินทองตามมาทุกที หางของเส้นโรคประสาทโกรธเคือง ไปตัดเส้นสมองและไปตัดผ่านเส้นสำคัญบนเส้นสมองอีกทอดหนึ่ง แสดงว่าเมื่อโกรธเคืองผู้ใดแล้วก็กระทบกระเทือนสมองและเกิดเรื่องผิดหวังตามมาอีก การที่เส้นโรคประสาทสมองตัดผ่านเส้นสำคัญ เป็นความหมายของความผิดหวังและเสียชื่อเสียงด้วย

ตอนล่างของเส้นโรคประสาทโกรธเคือง มีเส้นโรคประสาทอีกเส้นหนึ่งซึ่งขีดจากเส้นชีวิตออกไปตรง ๆ เส้นโรคประสาทเส้นนี้คือเส้นโรค

มือว่าเห็นว่ากามารมณ์เป็นของธรรมชาติ คือหญิงกับชายเกิดมาจะต้องเสพสมกันในเรื่องกามารมณ์ทุก ๆ คน ไม่ถือว่าเป็นการผิดศีลธรรมหรือไม่ดีไม่งามแต่อย่างใด เพราะฉะนั้นคนที่เห็นกามารมณ์เป็นของธรรมชาติ จึงมักไม่เลือกพี่เลือกน้อง และอาจจะเป็นได้ว่าแม้แต่ลูกของตัวเองก็ไม่ยอมยกเว้นให้ ยิ่งเจ้าของมือนี้ด้วยแล้ว เส้นหัวใจที่แข็งเกินไปและสั้นด้วยนั้น ย่อมหมายไปถึงว่าแม้ผู้ที่ตนจะประกอบกามกิจด้วย จะเป็นเด็กเกินไป หรือจะร้องไห้อ้อนวอนอย่างไร ก็ไม่ยอมละเว้นให้ทั้งสิ้น

บนเนินอารมณ์เส้นอารมณ์สัมพันธ์กันเป็นรูปตัวเอ, A อยู่ด้วย เป็นการแสดงว่าเรื่องต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนี้ ได้เกิดขึ้นกับเจ้าของมือนี้อย่างเงียบ ๆ หรือลับ ๆ ไม่เปิดเผย เพราะเจ้าของมือชอบกระทำอะไรอย่างเงียบๆ ลับ ๆ เสมอ หรือมีอารมณ์ทำให้เงียบ

อีกอย่างหนึ่งในลายมือนี้เส้นทั้ง ๓ เส้นคือ เส้นชีวิต เส้นวาสนา เส้นวาสนาสร้างตัวเอง ทำรูปกันเข้าเป็นรูปเหมือนรูปกรวย คือวาสนาหลักลอย (บทเรียนว่าด้วยเส้นวาสนาหมายเลข ๓๐) เจ้าของมือนี้จึงมีที่อยู่ไม่แน่นอน มีลักษณะย้ายไปมาอยู่เป็นนิจ (เป็นข้าราชการย้ายไปย้ายมา)

เจ้าของมือนี้เมื่อมาให้พิมพ์มือมียศเป็นนายพันโททหาร ซึ่งมีอายุประมาณ ๔๐ ปี มีความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวด้วยเครื่องยนต์กลไกเป็นดีเยี่ยม เพราะรักชอบในวิชานี้มาก วิถีชีวิตของเจ้าของมือยังจะเจริญรุ่งเรืองขึ้นไป

และจะเปลี่ยนไปรุ่งเรืองในวิถีทางที่เกี่ยวด้วยการเมืองด้วย ส่วนคำว่าสร้างตนเองนั้น ย่อมหมายไปถึงว่าเจ้าของมืออาจจะต้องมีการวิ่งเต้นติดต่อด้วยตนเอง จึงจะนำวิถีชีวิตไปเกี่ยวข้องกับการเมืองได้ โดยไม่มีผู้ใดช่วยเหลือแต่ประการใด (หาเสียงเลือกตั้งสมัครเป็นผู้แทน)

จบตำราวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬชั้นประถม เล่มที่ ๒ แต่เพียงเท่านี้

วิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬ

หรือ

วิชาการอ่านเส้นบนลายมือแบบใหม่

เล่มที่ ๑

READING SCIENCE OF THE RADIO

CODE OF THE UNIVERSE

BOOK 1

ค้นพบและรวบรวมโดย

โหรฌานศิลป์

พิมพ์ครั้งที่ ๒

วิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬ

หรือ

วิชาการอ่านเส้นบนลายมือแบบใหม่

เล่มที่ ๑

READING SCIENCE OF THE RADIO CODE OF THE UNIVERSE

BOOK 1

ค้นพบและรวบรวมโดย

โหรฌานศิลป์

พิมพ์ครั้งที่ ๒

รวม ๒๐๐๐ ฉบับ

สารบาญ

อารัมภบท

หนังสือตำรา "วิชาการอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬ" เล่มนี้ คือหนังสือตำรา "วิชาการอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬ" เล่มที่ ๑ ตำราเล่มนี้ ข้าพเจ้าโหรฌานศิลป์ ได้จัดการพิมพ์ไปแล้วครั้งหนึ่งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๓ รวมเป็นตำรา ๑๐๐๐ เล่มด้วยกัน แต่หนังสือตำรา ๑๐๐๐ เล่มนั้นได้จำหน่ายหมดไปแล้ว จึงจัดการพิมพ์ตำราเล่มนี้ขึ้นอีกเป็นครั้งที่ ๒ รวมเป็น ๒๐๐๐ เล่มด้วยกัน

อันหนังสือตำรา "วิชาการอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬ" เล่มที่ ๑ ซึ่งจำหน่ายหมดไปแล้วนั้น นับเป็นหนังสือตำราวิชานี้เล่มแรกของโลก ซึ่งผู้บรรยายได้จัดการเรียบเรียงและจัดพิมพ์ขึ้น ความจริงผู้บรรยายได้ทำการค้นคว้าและรู้วิชานี้มาก่อนการพิมพ์หนังสือเล่มแรกนี้กว่า ๒๐ ปี แต่เมื่ออายุของผู้บรรยายมากขึ้นแล้วก็มาคิดเห็นได้ว่า อันวิชาการดูลายมือหรือที่ตำรานี้เรียกว่า "วิชาการอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬ" นั้น ผู้บรรยายได้พยายามค้นคว้ามาด้วยตนเอง โดยใช้เวลานับเป็นสิบ ๆ ปีขึ้นไป หรือจะเรียกว่าใช้ชีวิตทั้งชีวิตเพื่อค้นคว้าในวิชานี้ก็ได้ ซึ่งถ้าและมิได้จัดการพิมพ์ขึ้นไว้เป็นตำรา เพื่อให้ผู้อื่นได้ทำการศึกษาเล่าเรียนกันต่อไปแล้ว เมื่อผู้บรรยายมีอันจำเป็นจะต้องจากโลกนี้ไป วิชาที่ประเสริฐสุดและทำการค้นคว้ามาด้วยความยากลำบากนี้ ก็จะสูญหายไปจากโลก พร้อมกับชีวิตของผู้บรรยายที่ดับสูญไปด้วย เมื่อคิดได้ดังนี้แล้วจึงได้จัดการเรียบเรียงและพิมพ์

หนังสือตำราเล่มนี้ขึ้น เพื่อจะได้เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจจะเล่าเรียนวิชานี้ต่อไปในอนาคต

อันตำราวิชาดูลายมือนี้ตั้งแต่สร้างโลกมา ยังไม่เคยมีตำราเล่มใดๆ หรือมนุษย์คนใด อ่านเส้นบนลายมือของคนเราออกอย่างแท้จริงเลย จริงอยู่หรอกที่วิชาดูลายมือนั้น มีเกจิอาจารย์ที่เป็นคนไทยและคนต่างประเทศเขียนขึ้นไว้มากมาย แต่ข้อเขียนของเกจิอาจารย์เหล่านั้น ก็ไม่มีตำราของอาจารย์คนใดที่เขียนขึ้นแล้ว สามารถจะทำให้ผู้ศึกษาอ่านเส้นบนลายมือของคนเราออกได้จริง ๆ ยิ่งในปัจจุบันนี้ด้วยแล้ว ผู้เขียนตำราวิชาลายมือส่วนมาก เขียนขึ้นเพื่อขายลิขสิทธิ์ให้กับโรงพิมพ์ เพื่อต้องการแต่จะหาเงินมาเลี้ยงปากเลี้ยงท้องเท่านั้น โดยไม่ต้องคิดว่าผู้ที่ซื้อไปเรียนนั้นจะอ่านเส้นบนลายมือของคนออกจริง ๆ หรือไม่ก็ช่าง เอาแต่ว่าให้หนังสือที่เขียนขึ้นและตั้งชื่อให้แปลก ๆ นั้นขายได้ก็แล้วกัน ทั้งนั้นทั้งนี้ก็เพราะว่ายังไม่มีนักแต่งตำราลายมือคนใด อ่านเส้นบนลายมือคนจริง ๆ ออกนั่นเอง

เมื่อผู้บรรยายมาคิดได้ดังนี้แล้ว จึงมีความเห็นว่า สมควรจะสร้างตำราวิชาดูลายมือ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียน ๆ รู้และอ่านเส้นบนลายมือคนออกจริง ๆ ขึ้นไว้สักชุดหนึ่ง แม้ว่าในขั้นแรกนี้จะขายได้หรือไม่ได้ก็ช่าง เพราะผู้บรรยายเชื่อว่าความจริงนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ตาย และความจริงนั้นย่อมรู้กันช้ากว่าเรื่องที่จะหลอกกันด้วย

อนึ่งเล่า อันวิชาการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาหนี้ นอกจากที่จะเรียนเพื่อใช้เป็นหลักในการพยากรณ์ที่แน่นอนแล้ว วิชาการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาหนี้เอง เมื่อต่อไปในอนาคตข้างหน้า จะเป็นหลักเกณฑ์ที่สามารถนำมนุษย์ชาติทั้งมวล ไปสู่ความสุขหรือความมีสันติภาพสถาพรอันแท้จริง

ด้วย ซึ่งผู้ที่จะทราบว่าคำพูดนี้จะจริงหรือไม่จริงนั้น ก็ต่อเมื่อผู้นั้นได้เรียนวิชานี้จนเจนจบแล้วจึงจะทราบได้

แต่ตำราวิชาการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาหเล่มที่ ๑ ซึ่งได้จัดพิมพ์ในครั้งที่ ๑ นั้น มีข้อความบางตอนที่ใช้คำพูดไม่สละสลวย บางตอนใช้คำพูดเยิ่นเย้อเกินไป หรือเรื่องบางสิ่งบางอย่างที่ไม่ควรจะนำมาเขียนไว้ในตำรา แต่ได้นำมาเขียนไว้ในตำราก็มี ทั้งยังมีแนวทางที่ผู้ศึกษาจะทำการเล่าเรียนได้ยากอยู่บ้าง ครั้นเมื่อจะจัดการพิมพ์ตำราเล่มนี้ขึ้นอีกเป็นครั้งที่ ๒ ผู้บรรยายจึงได้ทำการเกลาสำนวนเสียบ้าง ข้อความตอนใดที่ไม่เหมาะสมก็ตัดออกไป และข้อความตอนใดที่ควรจะเพิ่มเติม ก็ได้ต่อเติมข้อความเหล่านั้นลงไปอีก หรือข้อความตอนใดที่ไม่กระจ่าง ก็ได้อธิบายให้กระจ่างยิ่งขึ้น และตอนใดที่ควรจะเรียนก่อน หรือตอนใดที่ควรจะเรียนทีหลัง ก็ได้จัดการวางบทเรียนเสียใหม่เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ก็เพื่อต้องการให้ผู้ที่มาศึกษาในภายหลัง สามารถจะทำการศึกษาได้ด้วยตนเองง่ายขึ้น การแต่งตำราเล่มนี้ ผู้แต่งตำราคิดอยู่เสมอว่าต้องการจะให้ผู้ศึกษาทำการศึกษาได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีครูบาอาจารย์สั่งสอนอีก เนื่องจากอายุของผู้แต่งตำรานี้ก็มากแล้ว (อายุ ๖๑ ปีเมื่อพิมพ์ตำราเล่มนี้เป็นครั้งที่ ๒) ซึ่งย่อมจะมีวันเวลาที่จะอยู่ดูโลกได้น้อยลง และไม่มีวันที่จะได้คอยสั่งสอนผู้ที่เกิดมาในภายหลังได้เรื่อย ๆ ไป

อนึ่งตำรา "วิชาการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาห" เล่มนี้ นับเป็นหนังสือเล่มแรกของโลก ซึ่งเมื่อผู้ใดได้ทำการศึกษาเล่าเรียนแล้ว ท่านผู้นั้นก็สามารถจะอ่านเส้นบนลายมือของคนเราให้ออกได้อย่างแท้จริง ซึ่งหนังสือวิชาการทางลายมือ หรือวิชาดูลายมือแบบเดิม ๆ นั้น ไม่มีตำรา

เล่มใดที่สามารถจะทำให้ผู้ศึกษาอ่านเส้นบนลายมือของคนเราให้ออกได้อย่างเด็ดขาด การที่ผู้แต่งตำรากล้ายืนยันดังนี้ ก็เพราะผู้รวบรวมตำรานี้ ได้พยายามศึกษาจากตำราต่างๆ เท่าที่มีอยู่ทั้งโลกมาหมดแล้วก็อ่านไม่ออก เท่าที่ได้อ่านเส้นบนลายมือของเราออกได้นี้ ก็เพราะได้ใช้ความเพียรพยายามค้นคว้าอยู่ไม่น้อยกว่า ๓๐ ปีจึงสามารถจะอ่านออกได้ หนังสือเล่มนี้จึงเป็นทั้งของใหม่และเป็นสิ่งมหัศจรรย์ชิ้นที่ ๑ ของโลกได้อย่างหนึ่ง เมื่อวิชาการนี้เป็นทั้งของใหม่และวิธีการเรียนก็ใหม่ ผู้รวบรวมตำรานี้จึงจำเป็นจะต้องชี้แจง และแนะแนวทางของการที่จะเล่าเรียนให้ไว้อย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อผู้ที่มาทำการศึกษาในภายหลัง จะได้ไม่ต้องพะวงสงสัยหรือต้องทำการค้นคว้าต่อไปอีก เพียงแต่ทำการศึกษาไปตามแนวทางที่ตำราชี้แนะเอาไว้ ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็สามารถจะอ่านเส้นบนลายมือของคนทั้งโลกให้ออกได้ทุก ๆ คน เสมือนหนึ่งการอ่านหนังสือต่าง ๆ ที่โลกใช้เรียนใช้อ่านกันอยู่ในเวลานี้

อนึ่งเล่า แนวทางของการเรียนตามตำรานี้ ก็ผิดแปลกแตกต่างกันกับตำราลายมือแบบเดิม ๆ อย่างพลิกหน้ามือเป็นหลังมือเสียด้วย หรือหมายถึงว่าหนังสือตำราเล่มนี้ ได้ปฏิวัติการเรียนวิชาการดูลายมือต่าง ๆ ลงไปทั้งสิ้น จึงขอตักเตือนว่าถ้าหากท่านผู้ใดจะมาทำการศึกษาจากตำรานี้แล้ว ก็ขอให้จดจำคำสอนในตำรานี้ไว้ให้แน่นอนเสียทุกวรรคทุกตอน อย่าทำการศึกษาอย่างหละหลวมเป็นอันขาด เพราะหลักวิชานี้ผู้บรรยายได้บรรยายเกี่ยวโยงกันไปเหมือนลูกโซ่ หรือเหมือนลานนาฬิกา ถ้าปล่อยให้ตัวจักรตัวใดหลุดหายไป นาฬิกานั้น ๆ ก็จะหยุดเดินทันที ซึ่งหมายถึงว่าถ้าผู้ศึกษาจำบทเรียนบทใดบทหนึ่งไม่ได้แล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็จะพลาดหวังที่จะรอบรู้วิชาที่ประเสริฐสุดนี้ได้ ประการหนึ่งเล่า อย่าทำการศึกษาอย่างคนใจเร็ว

ใจร้อน คือพออ่านถึงก็ต้องการให้รู้ให้เก่งทีเดียว ซึ่งได้พบคนอย่างที่ว่ามานี้มากมายแล้ว ปรากฏว่าคนเหล่านั้นเรียนวิชาจากตำรานี้ไม่รู้เลย

ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น เรื่องนี้ก็เห็นจะเป็นเพราะความดูถูกดูแคลนมากกว่าอย่างอื่น ทั้งนั้นทั้งนี้ก็เพราะท่านผู้นั้นอาจจะเคยเห็นว่า ใคร ๆ ก็ดูลายมือเป็น หรือใคร ๆ ก็ดูลายมือกันได้ หรือเป็นหมอดูลายมือกันเยอะแยะ แต่ผู้รวบรวมตำราวิชาลายมือเล่มนี้ ได้เคยทดลองกับผู้ที่บอกว่าดูลายมือเป็นมาแล้วนับเป็นพัน ๆ คนขึ้นไป ก็ปรากฏว่าท่านเหล่านั้นรู้จักเส้นในลายมืออย่างมากก็ ๓ ถึง ๕ เส้น หรืออย่างดีก็รู้จักเส้นลายมือสัก ๖–๗ เส้นเท่านั้น แต่ไม่มีใครเลยที่จะรู้จักเส้นลายมือหมดทั้ง ๒๗ เส้นสักคนเดียว เมื่อเป็นเช่นนี้ก็เหมือนหนึ่งใคร ๆ จะมาบอกผู้บรรยายว่า เขาอ่านหนังสือไทยออกแล้ว แต่เมื่อสอบดูก็ปรากฏว่าท่านผู้นั้นรู้จัก ก. ไก่ถึง ช. ช้างเท่านั้น เมื่อเขาบอกว่าเขาอ่านหนังสือไทยออกแล้ว จะทำให้ผู้บรรยายเชื่อได้อย่างไร?

ความอันที่จริงแล้ว อันวิชาการอ่านเส้นบนลายมือของคนเรานี้ เราจะต้องอ่านเส้นบนลายมือให้ออกหมดทั้ง ๒๗ เส้นก่อน ซึ่งนับว่าเส้นเหล่านี้เป็นเส้นหลักใหญ่เหมือนเราเรียนหนังสือไทย ซึ่งต้องรู้จัก ก. ไก่ ถึง ฮ. นกฮูกเสียก่อน ทั้งจะต้องรู้จักความหมายของเส้นเหล่านี้อีกด้วย เมื่อรู้จักความหมายของเส้นหลักเหล่านั้นแล้ว เมื่อเส้นหลักต่าง ๆ เหล่านั้นบวกกันเข้า ก็จะอ่านออกเป็นเรื่องราวต่าง ๆ ได้เป็นหมื่น ๆ อย่างหรือเป็นแสน ๆ อย่างขึ้นไป เมื่อไม่มีใครที่จะเคยอ่านเส้นลายมือคนออกเป็นหมื่น ๆ อย่างเหมือนตำรานี้แล้ว ทำอย่างไรจึงจะเชื่อได้ว่า ในโลกนี้มีคนอ่านเส้นบนลายมือคนเราออกได้โดยไม่ต้องเดา ซึ่งเรื่องเหล่านี้ถ้าท่านผู้ใดได้ทำการ

ศึกษาด้วยตำรานี้ไปแต่เพียง ๕–๑๐ บทเรียนเท่านั้น ท่านก็จะทราบได้เองว่าคำที่พูดมานี้เป็นความจริงหรือไม่ ?

ประการหนึ่งเล่า ขอตักเตือนผู้ที่จะทำการศึกษาด้วยตำรานี้ว่า อย่าทำการศึกษาอย่างแบบอ่านวันเดียวจะให้รู้ ซึ่งเรื่องนี้ได้พบว่าผู้ศึกษานั้น ๆ ไม่สามารถจะรู้ได้เลย เพราะการเรียนวิชานี้เราจะต้องเรียนแบบเดียวกันกับที่เราเรียนหนังสือไทย หรือเรียนหนังสืออังกฤษ คือต้องเรียนให้รู้ไปวันละ ๒ ตัว และการที่เราจะเรียนให้รู้วิชานี้ได้ ก็เหมือนกับการที่เราเรียนหนังสืออีกภาษาหนึ่งนั่นเอง คือต้องหัดอ่านหัดเรียนหนังสือให้จำได้ไปวันละตัว ๒ ตัว การเรียนวิชาดูลายมือตามตำรานี้ก็เหมือนกัน เราจะต้องค่อย ๆ เรียนไปฟังคำอธิบายในตำราไป ปฏิบัติตามคำแนะนำในตำราไป ไม่ช้าไม่นานเราก็จะรู้ไปเอง

อนึ่ง การศึกษานั้นเล่า ก็จะต้องศึกษาไปทีละบทเรียน เช่นจะต้องเรียนจากบทที่ ๑ ไปก่อน เมื่อจำข้อความในบทที่ ๑ ได้แม่นยำไม่ลืมแล้วจึงค่อยเรียนในบทที่ ๒ ต่อไป เมื่อเรียนในบทที่ ๒ จำข้อความได้แม่นยำแล้วจึงค่อยเรียนในบทที่ ๓ ต่อไปอีก โดยลักษณะที่ค่อยเรียนค่อยจดจำค่อยทำการฝึกหัดตามคำแนะนำไปทีละบท ๆ บทนี่เอง เมื่อท่านได้เรียนผ่านไปถึงบทที่ ๖ หรือบทที่ ๑๐ ท่านก็จะอ่านเส้นบนลายมือของคนทั้งโลกให้ออกได้โดยไม่ทันรู้ตัว และการเล่าเรียนนั้นเล่าจะเรียนอย่างชนิดที่อ่านข้างหน้าแล้วลืมข้างหลังก็ไม่ได้ เพราะในบทเรียนแต่ละบทนั้นจำเป็นจะต้องจำให้ได้อยู่เสมอ เนื่องจากคำบรรยายต่อ ๆ ไปนั้น ก็จะต้องเกี่ยวโยงมาถึงบทเรียนตอนต้น ๆ นั้นอยู่เรื่อยไป เหมือนหนึ่งเราเรียนหนังสือไทย เมื่อเรียนอ่านเรียนตัวสระพยัญชนะตัวใดได้แล้ว จะลืมตัวสระหรือพยัญชนะตัวนั้นเสียมิได้

ถ้าและเราลืมเสียเมื่อใด เมื่อนั้นก็หมายความว่าเราอ่านหนังสือไทยไม่ออก การเรียนวิชาตามตำรานี้ ก็จึงต้องเรียนแบบเดียวกันกับการเรียนหนังสือนั่นเอง ทั้งอย่าลืมว่าตำราเล่มนี้เป็นตำราเล่มแรกของโลก ที่สามารถจะทำให้มนุษย์ที่เกิดมาในโลกนี้ อ่านเส้นบนลายมือของคนออกได้ เท่าที่คนอื่น ๆ บอกว่าอ่านเส้นบนลายมือคนเราออกได้นั้นความจริงไม่มีใครเลยอ่านออกมาเลย เพราะผู้บรรยายได้เล่าเรียนจากตำราต่าง ๆ ของโลกมาหมดแล้ว แต่ก็อ่านไม่ออกเช่นเดียวกัน ทั้งนั้นทั้งนี้ก็เพราะผู้บรรยายไม่ยอมเดา หรือไม่ยอมกระทำอย่างที่เราเรียกกันเสียโก้หรูว่ายกเมฆนั่นเอง การที่ผู้บรรยายสามารถจะอ่านเส้นบนลายมือของคนเราให้ออกได้ หรือสามารถจะแต่งตำราเล่มนี้ได้ ก็เพราะได้พยายามทุ่มเทชีวิตเกือบทั้งชีวิตค้นคว้าในวิชานี้อยู่เสมอ จึงหวังว่าวิชาที่พยายามค้นคว้ามานี้ จะเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์โลกทั้งมวลโดยทั่วกัน..

ขอได้รับความนับถืออย่างสูง

โหรญาณศิลป์

(นามจริงว่า เสวี ยกย่องกุล)

สำนักงานเลขที่ ๑๓๔ ถนนจักรพรรดิพงศ์ สี่แยกหลานหลวง พระนคร

วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๑

ปฐมบท

แห่ง

"วิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬ"

เล่มที่ ๑

ก่อนที่ผู้ศึกษาจะได้ทำการศึกษาวิชาตามตำรานี้ต่อไป จึงขอนำประวัติย่อ ๆ ของการที่จะก่อเกิดตำราเล่มนี้ขึ้นมาได้อย่างไร ให้ฟังเสียบ้างแต่เพียงย่อ ๆ พอเป็นสังเขป อันตำรา "วิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬ" นี้ ข้าพเจ้า "โหรฌานศิลป์" เป็นผู้ค้นพบแต่ผู้เดียว นามจริงของข้าพเจ้าคือ นายเสว ยกย่องกุล เกิดที่ตำบลสระแก้ว อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๕๑ เป็นวันจันทร์ เดือน ๗ แรม ๒ ค่ำ เวลาเที่ยง เป็นบุตรของ นายกล่อม ยกย่องกุล และนางบุญเดือง ยกย่องกุล ปู่ชื่อย่อง ย่าชื่อแจ่ม

ข้าพเจ้ามีความสนใจในวิชาโหราศาสตร์แขนงต่าง ๆ มาตั้งแต่อายุยังน้อย ๆ เช่นอายุ ๑๔ เริ่มเรียนเลข ๗ ตัว แล้วก็เรียนวิชาพยากรณ์แขนงอื่น ๆ มาเรื่อย ๆ ครั้นอายุ ๒๐ เศษ ได้เรียนผูกดวง กราฟชีวิต แต่ก็ไม่สนใจ เพราะวิชาเหล่านั้นมีการพยากรณ์ ๆ แบบหลับตาเดิน คือไปถูกบ้างไม่ถูกบ้าง ครั้นมาภายหลังได้เรียนวิชาดูลายมือก็รู้สึกสนใจ เพราะวิชานี้การ

เรียนนั้นเราเรียนเหมือนกับการเรียนหนังสือ คือเรียนตัวหนึ่งอ่านไปตัวหนึ่ง จำไปตัวหนึ่ง ไม่ต้องไปนึกไม่ต้องไปเดาว่า ที่เขาบอกไว้อย่างนั้นจะถูกหรือไม่ถูกแบบคิดคำนวณด้วยตัวเลข จึงได้พยายามซื้อตำราลายมือเกือบทั้งโลกมาเรียน ครั้นเมื่อเรียนไป ๆ นาน ๆ เข้าก็จดจำตามตำราเหล่านั้นได้ทุก ๆ เล่ม แต่เมื่อไปดูในลายมือจริงกลับปรากฏว่า เส้นในลายมือจริง ๆ นั้น มีมากกว่าที่กล่าวไว้ในตำราเป็นไหน ๆ แม้จะได้ทำการค้นคว้าแล้วค้นคว้าอีก ก็ไม่พบว่าในตำราไหน ๆ มีคำบรรยายที่กล่าวถึงเส้นที่เห็นอยู่ในลายมือนั้นเลย เมื่อเป็นดังนี้ จึงมาเฉะใจว่าอันตำราทั้งโลกในทางวิชานี้ เห็นจะไม่มีตำราใด ๆ ที่จะสอนให้คนดูลายมือเป็นอย่างแน่นอน เพราะมีเส้นมากมายที่เขียนเอาไว้ในตำรา แต่ในลายมือคนจริง ๆ กลับไม่มี ส่วนในลายมือจริง ๆ มีเส้นที่มีรูปร่างต่าง ๆ อยู่มากมาย แต่ในตำรากลับไม่มี ผู้บรรยายไม่ชอบการเรียนวิชาแบบหลับตาเดิน คือสอนกันไปว่าตามกันไป ไม่ต้องคิดว่าสิ่งนั้นจะจริงหรือไม่จริง เหมือนดังที่ผู้สอน ๆ ว่า ๑๖ ชั้นฟ้า ๑๕ ชั้นดินพระอินทร์หน้าเขียวนางฟ้ามีปีก ผู้สอนก็สอนกันไปอย่างนั้นผู้เรียนก็เรียนกันไปอย่างนั้น แต่ทั้งผู้สอนกับทั้งผู้เรียนก็ไม่ทราบว่าสวรรค์นรกอยู่ที่ไหน พระอินทร์นางฟ้าเป็นอย่างไร ? เมื่อผู้บรรยายเริ่มสงสัยว่า ตำราทั้งโลกเท่าที่มีอยู่ไม่สามารถจะอ่านเส้นบนลายมือของคนให้ออกได้แล้ว จึงได้พยายามค้นคว้าด้วยตนเอง คือเส้นอะไรในลายมือใดอ่านไม่ออก ก็ถามเจ้าของมือนั้นว่า เขาเกิดเรื่องอะไรจากเส้นนั้น ๆ ในระยะนั้น ด้วยการถามด้วยการบันทึก ด้วยการเรียนวิธีวัดเส้นต่าง ๆ อย่างได้ผล และด้วยการทดสอบอย่างไม่ยอมท้อถอยตลอดระยะเวลา ๒๐ ปีเศษ ผู้บรรยายก็สามารถจะอ่านเส้นบนลายมือของคนเราให้ออกได้ทุก ๆ

เส้น รู้จักแยกเส้นต่าง ๆ ออกเป็นเส้นหลัก (ตัวสระและพยัญชนะ) รู้จักเส้นที่ผสมกันระหว่างเส้นหลักต่อเส้นหลัก (ตัวสระหรือพยัญชนะที่ผสมตัวกันแล้ว) รู้จักความหมายของเส้น และรู้จักคำแปลของเส้นทุก ๆ เส้นที่บวกกันอยู่ จนกระทั่งได้เขียนเป็นตำราย่อ ๆ ขึ้นไว้ก่อนเป็นประการแรก

ต่อมาได้ทำการทดลองสอนศิษย์ทาง ป.ณ. โดยการทำบทเรียนออกมาเป็นตอน ๆ ปรากฏว่าผู้เรียนเกิดอ่านลายมือคนออกจริง ๆ ขึ้นมาอีกหลายคน หลังจากนั้นได้มีการบรรยายที่สมาคมโหรแห่งประเทศไทยบ้าง แต่ต่อมาเห็นว่าการบรรยายตามสมาคมนั้นไม่ได้ผล เพราะผู้ที่มาฟังการบรรยายนั้นไม่ใช่ผู้ที่จะมาทำการศึกษาเล่าเรียน โดยมากถือตัวว่าเป็นผู้ที่มีความรู้แล้วเป็นส่วนใหญ่ และผู้ที่รู้วิชาโหราศาสตร์นั้นก็เหมือนกับผู้ที่รู้วิชาอื่น ๆ ซึ่งมักคิดว่าสิ่งที่ตัวรู้อยู่นั้นประเสริฐเลิศลอยกว่าของผู้อื่น ดังเช่นผู้ที่นับถือศาสนาบางพวกที่นับถือพระเจ้าก็ว่าพระเจ้าดี นับถือพระมะหะหมัดก็ว่าพระมะหะหมัดดี นับถือพระพุทธเจ้าก็ว่าพระพุทธเจ้าดี นับถือพระพรหม พระราม พระนางกาลีก็ว่าของเราดี ทั้ง ๆ ที่พวกนับถือนั้น ๆ ไม่เคยเห็นพระอะไรต่อพระอะไรของตนมาก่อนเลย ก็นับถือกันไปเรื่อย ๆ และว่าศาสนาของตนดีกว่าของคนอื่นอยู่เสมอ พวกที่เรียนวิชาดูลายมือนี้ก็เหมือนกัน เมื่อใครเรียนตำราของใครก็ว่าของคนนั้นดี ยิ่งถ้าเจ้าของตำรามีชื่อเป็นฝรั่งเข้าด้วยแล้ว ผู้เรียนก็คุยโขมงโฉงเฉง พูดไทยปนฝรั่งให้ดลุ้งไปหมด แต่ความจริงแล้วพวกเหล่านั้นไม่มีใคร ที่จะอ่านเส้นบนลายมือคนต่าง ๆ ให้ออกได้เลยแม้แต่สักคนเดียว เพราะตำราเหล่านั้นผู้บรรยายนี้ก็เคยเล่าเรียนมาหมดแล้ว และก็อ่านลายมือคนไม่ออกเช่นเดียวกัน

อนึ่ง การบรรยาย "วิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬ" นี้ วิธีการเรียนผิดแปลกแตกต่างกันกับ วิธีการเรียนวิชาดูลายมือตามแบบเก่ามาก ๆ การบรรยายจึงมีลักษณะเหมือนหนึ่งอ่านหนังสือจีน ให้คนที่ ไม่ รู้ ภาษาจีนฟัง นั่นเอง ครั้นต่อมาผู้บรรยายได้บรรยายในหลักวิชานี้ในระดับสูงขึ้นไปว่า อันวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ ถ้าเราได้ทำการเล่าเรียนานถึงขั้นระดับสูงแล้ว ก็สามารถจะพยากรณ์ถึงเรื่องการบ้านการเมืองหรือเรื่องของโลกก็ได้ เมื่อได้บรรยายไปดังนี้ กรรมการของสมาคมโหรบางท่านก็ได้ดูหมิ่นผู้บรรยายว่าพูดโกหก เพื่อจะเอาชนะคำดูหมิ่นที่กรรมการของสมาคมโหรบางท่านดูหมิ่นดังนี้ ครั้นในปี พ.ศ. ๒๔๙๘ ผู้บรรยายจึงได้ทำการพยากรณ์เรื่องของบ้านเมืองด้วยหลักวิชานี้เป็นครั้งแรก ข้อความที่พยากรณ์นั้นว่า ต่อจากวันที่พยากรณ์ไปแล้วเป็นเวลา ๑ ปี ก็จะเกิดการปฏิวัติขึ้นในแผ่นดิน รัฐประหารจะหมดอำนาจ จอมพล ป. พิบูลสงคราม กับรัฐมนตรีบางคนจะต้องเดินทางไปต่างประเทศ สภาผู้แทนราษฎรจะล้มลง มีการเลือกตั้งใหม่ จอมพล ป. และรัฐมนตรีบางคนที่เดินทางไปต่างประเทศนั้น ภายหลังจะต้องไปเสียชีวิตในต่างประเทศด้วย

การพยากรณ์เรื่องการเมืองออกไปดังนี้ ผู้บรรยายก็ทราบว่าจะต้องเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงขึ้น เพราะ ในระยะนั้น เป็นที่ ทราบกัน แล้วว่า จอมพล ป. นั้นเป็นผู้มีอำนาจยิ่งใหญ่ในแผ่นดินนี้ (ประเทศไทย) แต่เพื่อจะเอาชนะผู้อื่นว่าคำกล่าวเหล่านี้เป็นหลักวิชาที่แท้จริง มิได้เอาความเท็จขึ้นมากล่าวแต่อย่างใด ผู้บรรยายกล่าวตามหลักวิชาทั้งสิ้น ทั้งเพื่อต้องการจะให้หลักวิชานี้ดำรงคงอยู่กับโลกต่อไปอีกด้วย จึงไม่ได้กลัวว่าอันตรายอย่างใดจะเกิดขึ้น เมื่อหนังสือพิมพ์มากกว่า ๒ ฉบับ ได้ลงคำพยากรณ์เป็นข้อ ๆ

อย่างละเอียดถี่ถ้วนไปแล้ว ผู้บรรยายก็ได้ถูกผู้บัญชาการตำรวจนครบาลในขณะนั้น เรียกตัวไปสอบสวน แต่ก็ไม่ได้ถูกคุมขังอย่างใด เพราะเขาเข้าใจเอาว่าหมอเป็นโรคประสาทไม่ดี การพยากรณ์ในครั้งนั้นนอกจากพิมพ์คำพยากรณ์ แจกให้หนังสือพิมพ์ทุก ๆ ฉบับแล้ว ยังแจกคำพยากรณ์นั้นให้สมาชิกสมาคมโหรทุก ๆ คนด้วย เมื่อหนังสือพิมพ์ลงไป การวิพากย์วิจารณ์ก็เกิดขึ้นในวงการต่าง ๆ ทั่วประเทศแต่ไม่มีใครในประเทศนี้ (ประเทศไทย) แม้แต่สักคนเดียวจะเชื่อว่า การพยากรณ์ที่พยากรณ์ไปนั้นจะถูกต้อง ครั้นเวลาผ่านพ้นไปแล้วปีเศษจากวันที่พยากรณ์ไว้ ก็เกิดการปฏิวัติขึ้นในแผ่นดินจริง ๆ สภาผู้แทนราษฎรล้มลง มีการเลือกตั้งใหม่ จอมพล ป. กับรัฐมนตรีบางคนเดินทางออกไปนอกประเทศ และภายหลังก็ไปเสียชีวิตในต่างประเทศ ถูกต้องตามคำพยากรณ์ทุกประการ

ครั้งที่ ๒ ภายหลังจากการเลือกตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ นั้น ผู้บรรยายก็ได้ออกแถลงการณ์พยากรณ์ทางการเมืองอีก การพยากรณ์ในครั้งนั้นเนื่องมาจากเมื่อมีการพยากรณ์ครั้งแรก ผู้บรรยายได้แจกคำพยากรณ์ครั้งที่ ๑ ไว้มากมาย ที่จังหวัดนครศรีธรรมราชซึ่งเป็นบ้านเกิด การแจกคำพยากรณ์นั้นจุดประสงค์ก็เพื่อเป็นการหาเสียง ในการที่จะมีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรในครั้งต่อไปนั่นเอง

ปรากฏว่าเมื่อมีการแจกคำพยากรณ์ในครั้งนั้นแล้ว ชาวเมืองนครศรีธรรมราชทุกคน ไม่มีใครเชื่อว่าจะเป็นไปได้ดังคำพยากรณ์เช่นเดียวกัน การวิพากย์วิจารณ์ที่มีขึ้นนั้นก็หมายความว่า หมอที่พยากรณ์เรื่องบ้านเมืองดังนี้ ก็จะเป็นหมอที่บ้า ๆ เท่านั้นเอง เพราะในระยะนั้น จอมพล ป. กำลัง

เรืองอำนาจ ทัพบกทัพเรือตำรวจหนุนหลัง การวิพากย์วิจารณ์ก็ไปในทำนองคำหมอมากที่สุด จากในเมืองกระจายออกไปยังอำเภอชั้นนอก จากอำเภอชั้นนอกออกไปตามบ้านป่า มีแต่เสียงคำหมอติดต่อกันไปตลอดทั้งเมือง ครั้นเกิดการปฏิวัติขึ้นจริง ๆ รัฐประหารหมดอำนาจจริง ๆ จอมพล ป. ไปต่างประเทศจริง ๆ ชื่อเสียงของโหรฌานศิลป์ก็ดังขึ้น เหมือนพลุที่ถูกจุดด้วยดินปืนไว้อย่างรุนแรง ชาวเมืองนครศรีธรรมราชนับแสน ต้องการจะให้โหรสมัครเป็นผู้แทนราษฎรเพื่อเขาจะได้เลือก โดยเฉพาะชาวนครศรีธรรมราชที่มีสิทธิเลือกตั้ง เมื่อตรงมาที่หน่วยลงคะแนนก็จะถามหาชื่อโหรฌานศิลป์เกือบทั้งแผ่นดิน แต่ครั้นเมื่อการเลือกตั้งมาถึงแล้ว ผู้บรรยายหาได้สมัครเป็นผู้แทนราษฎรไม่ เพราะตามหลักวิชาที่ค้นพบใหม่เชื่อว่า สภานั้นอยู่ได้ไม่กี่เดือนก็จะล้มลง

เมื่อการเลือกตั้งผ่านพ้นไปแล้ว เพื่อแก้ความข้องใจในตัวของผู้บรรยายที่ไม่ได้สมัครเป็นผู้แทน ผู้บรรยายจึงได้ออกแถลงการณ์พยากรณ์ฉบับต่อมาอีกคำพยากรณ์ครั้งนั้นมีว่า ที่ไม่ได้สมัครเป็นผู้แทนนั้นอย่าให้พี่น้องเสียใจ เพราะรู้ว่าอีกไม่ถึง ๙ เดือน จะเกิดการปฏิวัติขึ้นในแผ่นดินอีก ฝ่ายปฏิวัติจะชนะ ไม่มีการนองเลือด รัฐธรรมนูญ ๒๔๗๕ ล้ม สภาผู้แทนล้ม พรรคสหภูมิชาติสังคมล้ม จอมพลสฤษดิ์จะเรืองอำนาจขึ้น แต่ภายหลังจะต้องเสียชีวิตหรือไปต่างประเทศอีก

การพยากรณ์ในครั้งหลังนี้ ได้แจกให้หนังสือพิมพ์และแจกที่สมาคมโหรอีกตามเคย สำหรับที่จังหวัดนครศรีธรรมราชนั้น ได้แจกและปิดตามตลาดทั่วไปเหมือนใบปลิวหนัง การพยากรณ์ครั้งหลังผ่านมาเพียง ๖–๗

เดือนก็ปรากฏว่าเกิดการปฏิวัติขึ้นอีก สมดังคำพยากรณ์ถูกต้องทุกประการ คือฝ่ายปฏิวัติจะชนะไม่มีการนองเลือด รัฐธรรมนูญ ๒๔๗๕ ล้ม ประเภท ๒ ล้ม สภาล้ม พรรคสหภูมิชาติสังคมล้ม แต่ก่อนที่จอมพลสฤษดิ์จะเสียชีวิตนั้น ก็ได้จับผู้บรรยายไปขังคุกเสีย ๖ เดือน เพราะไปเห็นคำพยากรณ์ต่าง ๆ ซึ่งสันติบาลเก็บรวบรวมไว้ในครั้งนั้น

เมื่อจอมพลสฤษดิ์ได้จับผู้บรรยายไปขังนั้น สมาคมโหรได้โอกาสไล่ผู้บรรยายออกจากสมาชิกของสมาคมนั้น ทั้งยังได้ลงในหน้าหนังสือพยากรณ์สาร หาว่าผู้บรรยายเป็นนักฉวยโอกาสหาชื่อเสียงเสียด้วย เพราะเขาถือว่า การพยากรณ์ต่าง ๆ ที่พยากรณ์ไปนั้นไม่มีทางจะถูกต้อง แต่ภายหลังปรากฏว่าคำพยากรณ์นั้นถูกต้องทั้งสิ้น และการพยากรณ์มาจบลงตอนที่จอมพลสฤษดิ์ตายแล้ว เมื่อการพยากรณ์ต่าง ๆ ถูกต้องทั้งหมด สมาคมนี้ก็ไม่เห็นจะพูดอะไรต่อไปอีก คือชอบแต่เหยียบคนอื่นให้จมดิน แต่ไม่ยอมยกย่องสมาชิกของสมาคมเองว่าเป็นผู้ที่มีความรู้หรือรับแต่ชอบไม่เคยรับผิด [illegible]

อันวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ ถ้าและผู้ใดได้ทำการศึกษาเล่าเรียนไปจนจบในชั้นมัธยมแล้ว เขาผู้นั้นก็สามารถจะพยากรณ์เรื่องต่าง ๆ ได้ทั้งสิ้น ไม่ว่าเรื่องนั้น ๆ จะเป็นเรื่องการเมืองหรือเรื่องของโลก เรื่องของโลกที่ผู้บรรยายพยากรณ์ถูกต้องนั้นก็มีอยู่ ๒ ครั้ง คือพยากรณ์ว่า สงครามในอียิปต์จะไม่กลายเป็นสงครามโลก จะสงบในเดือนมีนาคมซึ่งกะเดือนที่สงบถูกต้องด้วย (การสงครามครั้งแรกที่อังกฤษกับอิสราเอลฝ่ายหนึ่ง) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๙ พยากรณ์ว่าเวียตนามใต้จะโจมตีเวียตนามเหนือ ผลปรากฏว่าถูกต้องเช่นเดียวกัน

เล่ม 1 8, 9, 250, 251, 259, 260, 261,

อันวิชาการอ่านโค๊ดวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ เป็นวิชาที่วิจิตรพิสดาร แต่ผู้ศึกษาจะเรียนได้ง่ายมาก เพราะเป็นวิชาที่มีหลักเกณฑ์ ไม่ใช่วิชาที่ใช้คำพูดอย่างโคมลอยคลุม ๆ เดา ๆ ดังที่ตำราเดิม ๆ ได้ทำไว้ และในตำราวิชานี้ผู้ศึกษาไม่ต้องเรียนถึงเรื่องการดูลักษณะของมือ, ดูข้อมือ, ดูเนินสูงเนินต่ำ หรือดูข้อนิ้วมือแต่อย่างใดทั้งสิ้น เพราะวิชานี้จะเรียนอ่านแต่เส้นบนลายมืออย่างเดียวเท่านั้น

ทำไมการดูรูปร่างของมือ หรือการดูลักษณะของมือไม่เป็นของไม่จำเป็นต้องเรียน เรื่องนี้ขอตอบว่าเท่าที่ได้ทำการทดลองมาแล้วปรากฏว่าไม่ได้ผลตามที่ตำราเหล่านั้นกล่าวไว้ เช่นบางตำรากล่าวว่า มือปรัชญา, มือนักศิลป์, หรือมือกรรมกรเป็นอย่างไร แต่ผลการทดลองซ้ำแล้วซ้ำเล่ากับความเป็นจริง ปรากฏว่าคนบางคนมือเหมือนกบ แต่มีทรัพย์สินเงินทองนับเป็นสิบล้าน ๆ เพราะเส้นลายมือบอกว่าจะร่ำรวย บางคนมือสวยงามเหมือนลำเทียน แต่เจ้าของมือนั้นกลับเป็นหญิงโสเภณี เพราะเส้นลายมือบอกไว้ดังนั้นเช่นเดียวกัน เมื่อการทดลองกับความจริงไม่ได้ผลแล้ว ผู้บรรยายจึงตัดเรื่องนั้น ๆ ทิ้งไปเสีย

สำหรับวิชาการอ่านโค๊ดวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ ถ้าผู้ศึกษาคนใดได้เรียนไปถึง ๖–๗ บทเรียนเท่านั้น (ต้องเรียนและฝึกฝนด้วย) ท่านผู้นั้นก็จะอ่านเส้นที่อยู่บนมือของคนทั้งโลกให้ออกได้ทั้งสิ้น เหมือนเด็กนักเรียนที่เรียนหนังสือไทย ถ้าเด็กคนใดเรียนผ่านประถมปีที่ ๑ ไปแล้ว เด็กคนนั้นก็จะรู้จักตัวหนังสือไทยทุก ๆ ตัว ถึงแม้บางตัวจะอ่านยังไม่คล่องแต่เมื่อค่อย ๆ อ่านไปแล้ว ไม่ช้าไม่นานก็จะอ่านหนังสือที่เรียนนี้ได้คล่องแคล่วขึ้นเรื่อย ๆ วันใดก็ตาม ผู้ศึกษาคนใดที่มาเรียนวิชาการอ่านโค๊ดวิทยุแห่งจักรวาฬนี้แล้ว

ขั้นแรกจะต้องเรียนให้รู้จักเส้นต่าง ๆ ในมือของคนเราเสียก่อน (แม้จะยังอ่านเป็นเรื่องราวไม่ออก) เมื่อรู้จักเส้นทั้งสิ้นแล้ว ก็ต้องเรียนให้รู้จักความหมายของเส้นนั้นด้วย เมื่อเรียนรู้จักความหมายของเส้นเหล่านี้ทุก ๆ เส้นแล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็จะอ่านเรื่องของเส้นนั้น ๆ ที่สัมพันธ์กัน ออกได้ภายในเวลาไม่นาน ซึ่งผิดกันกับการเรียนวิชาดูลายมือแบบเก่า ซึ่งไม่มีทางแม้แต่จะรู้จักเส้นทุก ๆ เส้น ในลายมือของคนทุก ๆ คนได้เลย

ทำไมจึงได้ให้ชื่อวิชานี้ว่า "วิชาการอ่านโค๊ดวิทยุแห่งจักรวาฬ" หรือเรียกในภาษาอังกฤษว่า "Reading science of radio code of the universe" เหตุไฉนจึงไม่เรียกว่า "วิชาหัตถศาสตร์" หรือ "วิชาดูลายมือ" หรืออย่างที่ภาษาต่างประเทศเรียกว่า "Pamistry" หรือ "Chiromancy" ผู้ที่เริ่มเรียนวิชานี้ไม่มากก็น้อย ย่อมจะมีความสงสัยในข้อนี้อย่างแน่นอน

คำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้นี้ ถ้าจะตอบกันจริง ๆ แล้วก็จะเป็นหนังสือหนาประมาณ ๓–๔ เท่า ของหนังสือเล่มที่ท่านถืออยู่นี้ เพราะฉะนั้นจึงยังจะไม่ตอบคำถามคำนี้ให้ละเอียดก่อน เอาแต่เพียงให้ผู้ศึกษารู้จักแต่ว่า หนังสือเรียนการอ่านเส้นลายมือคนเล่มนี้ เขาเรียกว่า "วิชาการอ่านโค๊ดวิทยุแห่งจักรวาฬ" เท่านั้น ก็เห็นจะเป็นการเพียงพอ

ความอันที่จริงแล้ว ตั้งแต่ผู้บรรยายได้ทำการพิมพ์หนังสือเล่มนี้ขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๓ หรือเมื่อเวลา ๗ ปีที่ผ่านมาแล้วนั้น ครั้นเอาหนังสือเล่มนี้ไปจำหน่ายที่ใด ผู้ที่เห็นหนังสือเล่มนี้แล้วก็จะต้องถามว่า ทำไมหนังสือเล่มนี้จึงให้ชื่อว่า "วิชาการอ่านโค๊ดวิทยุแห่งจักรวาฬ" เสียเป็นส่วนมาก ในจำนวนผู้ถามที่ถามถึงความสงสัยในข้อนี้หลายร้อยคน

อย่างน้อยก็มีสักคนหนึ่งที่พูดจาแสดงว่า เป็นความผิดพลาดของผู้ให้ชื่อหนังสือเล่มนี้เป็นอย่างมากก็มี เรื่องนี้ทำให้ผู้บรรยายนึกขำอยู่ในใจเสมอ ทั้งนั้นทั้งนี้ก็เหมือนกับคนที่ไม่เคยเรียนภาษาจีนเลย แต่พอเห็นคนจีนพูดคำว่า "เจี๊ยะ" ซึ่งแปลว่า "กิน" ออกไปเท่านั้น ก็ท้วงออกไปทันทีว่าคนจีนคนนั้นพูดผิดเสียแล้ว ทั้ง ๆ ที่ตนเองไม่เคยทราบเลยว่า คำที่พูดนั้นหมายความว่าอะไร

การตอบคำถามคำนี้ผู้บรรยายเคยตอบแต่ว่า หนังสือเล่มนี้เขาเรียกว่า "วิชาการอ่านโค๊ดวิทยุแห่งจักรวาฬ" เท่านั้น ถ้าและผู้ถามคนนั้นจะถามต่อไปก็มักจะอธิบายให้ฟังว่า การที่ผู้ใดจะถามว่าสิ่งของนั้น ๆ หรือหนังสือนั้น ๆ ทำไมจึงให้ชื่อว่าดังนั้น ผู้บรรยายก็บอกว่า ท่านต้องไปเรียนวิชานั้น ๆ เสียก่อน ท่านจึงสามารถจะทราบได้ เมื่อท่านไม่เรียนวิชานั้นเสียก่อนแล้ว ท่านจะรู้ได้อย่างไรว่า เขาตั้งชื่อวิชานั้น ๆ ว่าดังนั้นเพราะอะไร ถึงจะอธิบายให้ฟังก็เห็นจะไม่เข้าใจอย่างแน่นอน เปรียบเสมือนฝรั่งเขาตั้งชื่อสิ่งประดิษฐ์ของเขาอย่างหนึ่งว่า "เครื่องอีเล็คโทรนิค" ถ้าเราจะไปถามเขาว่า ทำไมเขาจึงตั้งชื่อสิ่งนั้น ๆ ว่าเครื่องอีเล็คโทรนิค เราก็ต้องไปเรียนวิชาว่าด้วยอีเล็คโทรนิคเสียก่อน เมื่อเราไปเรียนวิชาว่าด้วยอีเล็คโทรนิคแล้ว เราก็ไม่ต้องมาถามเขาว่า เครื่องนั้น ๆ ทำไมเขาจึงให้ชื่อว่าเครื่องอีเล็คโทรนิคต่อไปอีก เพราะเราอาจจะเข้าใจได้เองว่า เท่าที่เขาเรียกเครื่องนั้นว่า "อีเล็คโทรนิค" นั้นเป็นการถูกต้องแล้ว

เท่าที่ว่ามานี้ ผู้บรรยายได้เอามาเปรียบเทียบยกตัวอย่างให้ฟังเท่านั้น แต่ความอันที่จริงแล้ว ตั้งแต่ผู้บรรยายเกิดมาจนอายุป่านนี้ (อายุ ๖๑ ปี) ไม่ว่าฝรั่งจะตั้งชื่อหนังสือหรือสิ่งของอะไรมา ผู้บรรยายไม่เคยเห็นคนไทยคนใดเคยถามฝรั่งว่า หนังสือหรือสิ่งของนั้น ๆ ทำไมจึงได้ตั้งชื่อดังนั้น อันนี้นับว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์อย่างหนึ่งก็ได้ เพราะคนไทยเราเมื่อเห็นฝรั่งทำอะไรมาคนส่วนมากก็เห็นว่าฝรั่งนั้นต้องทำดีทำถูกเสมอ (แม้ตั้งชื่ออะไรก็คิดว่าถูก) ทั้งนี้ก็เพราะว่าคนไทยเราเคยเห็นฝรั่งทำอะไร ๆ ได้หลายอย่างมาแล้วนั่นเอง แต่ถ้าคนไทยด้วยกันจะเกิดทำอะไรล้ำหน้าฝรั่งออกไปบ้าง คนไทยด้วยกันก็มักไม่ค่อยเชื่อถือ จึงต้องมีการไต่สวนทวนพยานกันเป็นการใหญ่อยู่เสมอ ดังเช่นหนังสือเล่มนี้เป็นต้น ถ้าผู้บรรยายจะบอกกับผู้ที่เล่าเรียนว่าหนังสือวิชาอ่านโค๊ดวิทยุแห่งจักรวาฬนี้แหละ เป็นหนังสือตำราที่จะทำให้ผู้ศึกษาอ่านเส้นบนลายมือของคนเราให้ออกได้เป็นเล่มแรกของโลก คนที่ไม่เคยได้ศึกษาตำราจำพวกนี้มาก่อนก็จะไม่เชื่อคำพูดนี้เป็นอันขาด แต่สำหรับในตอนนี้คำว่าไม่เชื่อนั้นได้ผ่านพ้นมาหมดหนึ่งแล้ว ทั้งนั้นทั้งนี้ก็เพราะว่าหนังสือเล่มนี้เมื่อพิมพ์ครั้งที่ ๑ รวมเป็นจำนวน ๑๐๐๐ เล่มนั้นได้จำหน่ายไปหมดแล้ว และถ้าจะรวมทั้งเล่ม ๒–๓–๔ ก็เกือบ ๑๐๐๐๐ เล่ม บรรดาศิษย์ของโหราญาณศิลป์ที่ได้ศึกษากันอยู่ทั่วประเทศในเวลานี้ ก็ได้ให้คำรับรองกับอาจารย์ของเขาว่า เขาเรียนหนังสือเล่มนี้ไปเพียง ๗–๘ บทเรียนเท่านั้น ก็สามารถจะอ่านเส้นบนลายมือของคนเราให้ออกได้อย่างแท้จริง และเมื่ออ่านออกแล้ว ก็สามารถจะพยากรณ์เรื่องราวต่าง ๆ ให้ถูกต้อง ได้ด้วย ซึ่งเจ้าของมือที่เราพยากรณ์ไปทุก ๆ คนก็รับว่าถูก เขาบอกว่าเขารู้สึกมหัศจรรย์ที่อาจารย์ของเขา สามารถรวบรวมหลักวิชานี้ให้เป็นรูปร่าง ของตำราที่จะเล่าเรียนกันได้ง่าย ๆ ซึ่งเขาไม่เคยเชื่อเลยว่า คนในโลกนี้คนใดคนหนึ่งจะทำได้ขนาดนี้ เนื่องจากเขาเรียนตำราวิชานี้มาเกือบหมดโลกแล้ว

ก็อ่านเส้นบนลายมือคนไม่ออก และบางคนกลายเป็นโหรหรือหมอดูที่มีชื่อเสียงไปแล้วก็มี

สำหรับในตอนนี้ถ้าผู้ศึกษาคนใด เมื่อมาทำการศึกษาวิชาจากตำรานี้แล้ว ก็ไม่ควรจะต้องมีข้อสงสัยในข้อของตำรานี้อีกต่อไป เพราะว่าถ้าผู้ศึกษาคนใดได้เรียนวิชานี้ไปจนถึงขั้นมัธยมแล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็จะตอบคำถามถึงเรื่องข้อของหนังสือนี้ได้ด้วยตัวของตัวเอง โดยไม่ต้องมีครูบาอาจารย์มาอธิบายให้ฟังอีกเลย

อนึ่ง การที่ผู้บรรยายได้รอบรู้วิชานี้ขึ้นมานั้น ก็เนื่องมาจากการเอาใจใส่ และการใช้ความพินิจพิจารณาเป็นส่วนใหญ่ เมื่อผู้บรรยายอายุยังเยาว์อยู่ มักชอบศึกษาเกี่ยวกับเรื่องธรรมชาติต่าง ๆ อยู่เสมอมาตั้งแต่ยังเล็ก แม้เมื่อเป็นเด็กวัด ผู้บรรยายก็ชอบศึกษาทุกสิ่งทุกอย่างด้วยตนเอง และเมื่อจับศึกษาเรื่องใด ๆ เข้า ก็พยายามศึกษาเรื่องนั้น ๆ ให้รู้แจ้งเห็นจริง เช่นเรื่องเกี่ยวกับมดชนิดต่าง ๆ ตัวเล็ก ๆ ผู้บรรยายชอบนั่งดูมดมันเดินไปเดินมา เพราะต้องการจะทราบว่ามันหาอาหารกินกันอย่างไร ? เมื่อมันพบอาหารแล้ว มันมีวิธีกินอาหารอย่างไร มันไปบอกเพื่อนมันอย่างไร และมันช่วยขนอาหารหรือแบ่งปันอาหารกันอย่างไร และวิธีที่มันจับอาหารที่มีชีวิตอยู่นั้นมันจับกันได้อย่างไร ? เมื่อมีศัตรูมาแย่งอาหารของมัน ๆ ต่อสู้อย่างไรบ้าง อาวุธอะไรที่มดแต่ละอย่างมันใช้อยู่ และเมื่อเกิดการรบกันเป็นหมู่ใหญ่ ๆ มันใช้ยุทธวิธีอย่างไร เพื่อเอาชนะข้าศึกที่เป็นพวกเดียวกัน หรือมันสู้กับข้าศึกที่เป็นคนละพวกได้อย่างไร ? การนั่งดูพฤติการณ์ของมดเหล่านี้ ผู้บรรยายนั่งดูได้เป็นวัน ๆ โดยไม่ไปไหนเลย จนกระทั่งเพื่อนฝูงบอกว่าผู้บรรยายนั้น "บ้ามด"

การนั่งดูมดนั้น กระทำให้ผู้บรรยายเรียบเรียงราวของมดต่าง ๆ ไว้ได้เป็นเล่ม ๆ และรู้ว่ามดซึ่งเราเห็นว่าเป็นพวกเดียวกันนั้น เช่นมดแดง หรือมดคันไฟเป็นต้น ผู้ที่ไม่เข้าใจก็เข้าใจว่ามดแดง หรือมดคันไฟนั้นเป็นมดชนิดเดียวกัน แต่อันที่จริงแล้วมดเหล่านี้มีนับเป็นร้อย ๆ ชนิดที่ไม่ใช่พวกเดียวกัน แม้ว่าตัวมันจะเหมือนกันก็ตาม แต่มันก็ไม่ถูกกันเลย พอเห็นหน้ากันก็จะเข้ากัดกันและต่อสู้กันตายเกลื่อนแผ่นดิน แต่ความรู้ในเรื่องมดที่ผู้บรรยายได้รู้มาและบันทึกเอาไว้นั้น จนบัดนี้ก็ยังทำประโยชน์อะไรไม่ได้

ต่อมาเมื่ออายุประมาณ ๑๕–๑๖ ปี ผู้บรรยายได้บวชเป็นสามเณร เมื่อบวชเป็นสามเณรนอกจะเรียนธรรมะแล้ว ผู้บรรยายชอบเรียนวิชาโหราศาสตร์ด้วย ไม่ว่าอะไร ๆ ก็เรียนเสียจนหมดสิ้น เมื่อเรียนแล้วก็พยากรณ์ผู้อื่นไปเรื่อย ๆ ตามหลักของวิชานั้น ๆ แต่การพยากรณ์นั้น ๆ รู้สึกว่าไม่สนุก เพราะถ้าใช้หลักวิชาทั้งสิ้นแล้วเรื่องที่เกิดขึ้นกับคนทั้งโลกก็ไม่สามารถจะพยากรณ์ได้ เช่นคนไหนจะเป็นบ้า หญิงคนใดจะเป็นโสเภณี หรือคน ๆ ไหนจะเป็นคนขี้เมา ก็ไม่เห็นตำราใด ๆ บอกไว้ นอกจากนั้นแล้วการพยากรณ์นั้น ๆ ยังต้องพยากรณ์แบบเหวี่ยงแหหรือพูดคลุม ๆ กันไปเสียเป็นส่วนมาก เช่นพยากรณ์ว่าจะรวยเมื่อแก่ หรือคนนี้ใช้เงินเก่ง หรืออะไรทำนองนี้ เมื่อดู ๆ ไปแล้วก็เบื่อ เพราะการพยากรณ์ตามแบบที่ว่านี้ มีลักษณะเหมือนหลับตาเดิน คลำไปถูกทางบ้างไม่ถูกทางบ้าง โดยมากไปไม่ถูกทางเกือบทั้งสิ้น

ต่อมาเมื่ออายุ ๓๐ ปีผู้บรรยายเดินไปที่ตลาดจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้เห็นคนนั่งขายหนังสือเก่า ๆ อยู่เป็นกองใหญ่ ผู้บรรยายได้เห็นหนังสือวิชาดูลายมือมีอยู่หลายเล่ม เมื่อหยิบมาเปิดดูก็รู้สึกสนใจ เพราะวิชานี้ยังไม่เคย

เรียน จึงได้ซื้อตำราเหล่านั้นมา ๔-๕ เล่ม เมื่อเริ่มอ่านตำราใหม่ ๆ นั้นผู้บรรยายนึกในใจว่าเรารู้วิชานี้แล้ว เพราะรู้จักว่าเส้นนั้นคือเส้นชีวิต เส้นนั้นคือเส้นสมอง และเส้นนั้นคือเส้นหัวใจเป็นต้น เมื่อแรกเรียนใหม่ ๆ ก็นึกว่ารู้ แต่ครั้นไปดูลายมือคนจริง ๆ เข้า กลับเห็นเส้นต่าง ๆ มีมากกว่าที่ตำรากล่าวไว้ แต่เนื่องจากการดูลายมือเป็นของที่เห็นได้ด้วยตา จึงเป็นสิ่งเย้ายวนทำให้ผู้บรรยายรักสนใจขึ้นเรื่อย ๆ เพราะเมื่อเห็นในลายมือใดมีเส้นอะไรแล้วอ่านไม่ออกก็บันทึกเอาไว้ แล้วไปเปิดหาในตำราต่าง ๆ ต่อไปอีก แต่ครั้นดูลายมือคนมาก ๆ เข้า เส้นที่เห็นอยู่ในลายมือคนเหล่านั้นก็ยังมีมากกว่าที่มีอยู่ในตำราตั้งหลายร้อยหลายพันเท่า ผู้บรรยายก็ไม่ละความพยายาม ได้เที่ยวหาซื้อตำราทั้งในและนอกประเทศมารวบรวมไว้ตั้งมากมาย เมื่อเห็นเส้นใดที่อ่านไม่ออก ก็พยายามพลิกตำราต่าง ๆ เสียจนหมด ก็ไม่สามารถจะอ่านเส้นนั้น ๆ ให้ออกได้ เพราะเส้นเหล่านั้นไม่มีในตำราใด ๆ ของโลกเลย เมื่อจับเรียนวิชานี้ไปเรื่อย ๆ ประมาณ ๒-๓ ปี ผู้บรรยายก็รู้สึกตัวว่าโง่ เพราะอ่านเส้นที่มีมากมายในลายมือต่าง ๆ ไม่ออกเอาเสียเลย ทั้งรู้สึกเหมือนว่าตนเองนั้นไม่ได้รู้วิชานี้ด้วยซ้ำไป เหมือนหนึ่งผู้บรรยายไม่เคยเรียนหนังสือจีน พอเห็นหนังสือภาษานั้นก็รู้แต่ว่าเป็นหนังสือจีนเท่านั้น แต่ไม่รู้ไปถึงว่าหนังสือจีนที่มีรูปร่างอย่างนั้นเขาอ่านว่าอย่างไร ? และแปลความหมายว่าอย่างไรด้วย

ต่อมาผู้บรรยายได้มาสนใจถึงเรื่องการวัดเส้นต่าง ๆ บนลายมือ เพราะการวัดเส้นชีวิตหรือเส้นอื่น ๆ นี้ ในตำราต่าง ๆ กล่าวไว้ไม่เหมือนกัน ผู้บรรยายได้พยายามทดลองวัดตามตำราเหล่านั้นอยู่นานก็ไม่ได้ผล เพราะเมื่อวัดแล้ว พยากรณ์เวลาเกิดเรื่องราวตามหลักเกณฑ์ของการวัดที่

เขากล่าวไว้นั้นไม่ถูกต้องตรงกับเวลาที่เกิดเหตุจริง ๆ ผู้บรรยายจึงได้ทดลองคิดวิธีวัดขึ้นใหม่ด้วยตนเอง โดยทำการเลื่อนไปเลื่อนมาตามความเหมาะสม การคิดวิธีวัดขึ้นได้นี้ ก็เพราะในระยะนั้น ได้อ่านเส้นบนลายมือคนออกเพียงมือละ ๒-๓ เส้นเท่านั้น การทดสอบในเรื่องการวัดนี้ ทำการทดสอบอยู่ไม่น้อยกว่า ๒ ปีจึงรู้สึกว่า การวัดเท่าที่คิดขึ้นใหม่นี้จักจะได้ผล

ก่อนที่หลักวิชานี้จะได้ปรากฏขึ้นแก่ตาโลกนั้น วันหนึ่งผู้บรรยายได้ไปดูลายมือของคน ๆ หนึ่ง เหตุนี้เกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๗ ก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒ จะสงบ เมื่อทำการวัดแล้วก็ปรากฏว่า เส้นที่ปรากฏอยู่นั้นเกิดขึ้นมาเมื่อประมาณ ๑๔ เดือนที่ผ่านมานี้ คือเส้นนั้นมีเส้นแยกลงแล้วมีเส้นย้อนขึ้น (คือเส้นหนี้สิน) ผู้บรรยายพยายามเดาเส้นนั้นอยู่นาน โดยเดาว่าเมื่อ ๑๔ เดือนที่แล้วมา เจ้าของมือนั้นเคยเดินทางไกลหนหนึ่งใช่หรือไม่ ? เส้นที่แยกลงเคยพยากรณ์ว่า เจ้าของมือนั้นเดินทางมักถูกต้อง แต่เจ้าของมือนั้นก็บอกว่าเปล่า ครั้นบอกว่าปีกลายนี้เขาย้ายที่อยู่ใช่หรือไม่ เจ้าของมือนั้นก็บอกว่าเปล่าอีก เมื่อเดาหลายท่าหลายทางเจ้าของมือนั้นก็บอกว่าเปล่าทั้งสิ้น ผู้บรรยายก็ชักหมดปัญญา จึงได้ถามเจ้าของมือนั้นว่าเรื่องนี้เกิดขึ้นมาเมื่อปีกว่านี่เอง ผู้บรรยายดูเส้นลายมือนั้นมาตั้งแต่ตอนต้นของเส้นชีวิต จนมาถึงตอนที่ผ่านพ้นมาเมื่อปีเศษแล้ว ก็ไม่เห็นเส้นที่มีรูปร่างอย่างนั้นเกิดขึ้นในมือนั้นเลย จึงได้บอกว่าเรื่องที่เกิดขึ้นกับคุณนี้ หลายปีที่ผ่านมาแล้วไม่เคยเกิดขึ้นเลย เรื่องนี้พึ่งเกิดขึ้นเมื่อปีกลายมานี่เอง ไหนลองคิดดูทีหรือว่า เมื่อปีกลายนี้เคยเกิดเรื่องอะไรขึ้นกับคุณบ้าง จึงเป็นเรื่องที่ไม่เคยเกิดมาหลายปีแล้ว เจ้าของมือนั้นนั่งคิดอยู่พักหนึ่งแล้วเขาก็บอกว่าเรื่องที่ไม่เคยเกิดกับเขามาหลายปีแล้ว และเรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อปีกลายนี้เอง

ก็คือ เราไปยืมเงินของคนอื่นหนหนึ่ง เมื่อประมาณ ๑๔ เดือนมาแล้ว เมื่อเจ้าของมือบอกดังนั้น ผู้บรรยายก็ดูเส้นนั้นต่อไปอีกเส้นที่แยกลง (เส้นเป็นหนี้) เส้นนั้นเกิดขึ้นเมื่อประมาณ ๑๔ เดือนมาแล้ว แต่มีเส้นที่แยกขึ้น (เส้นใช้หนี้) เกิดขึ้นเมื่อประมาณ ๒ เดือนมานี่เอง ในระยะนั้นผู้บรรยายยังอ่านเส้นนี้ไม่ออก แต่ก็มาคิดว่าเส้นที่แยกลงนี้ต้องหมายความว่าเป็นหนี้ ส่วนเส้นที่ย้อนขึ้นนั้นจะต้องเป็นเส้นใช้หนี้แน่นอน เมื่อคิดได้ดังนี้แล้ว ก็ตอบเจ้าของมือนั้นไปว่า ถ้าเช่นนั้นเงินที่คุณยืมเขามานี้ได้ใช้หนี้เราไปแล้ว เมื่อ ๒ เดือนที่ผ่านมานี่เองใช่หรือไม่ ? ซึ่งเจ้าของมือนั้นก็รับว่าเป็นความจริง พอเจ้าของมือรับออกมาดังนี้ ผู้บรรยายก็ดีใจจนขนหัวลุกขึ้นและขนพองขึ้นทั้งตัว อย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน การที่เกิดความปีติยินดีจนขนหัวลุกขึ้นนั้น ก็เพราะเหตุใหญ่ ๒ ประการด้วยกัน คือ

๑. เมื่อแรกผู้บรรยายจับเรียนวิชานี้มา ผู้บรรยายคิดว่าอันวิชาดูลายมือนี้ คงจะมีผู้รู้อยู่หมดทั้งโลกแล้ว จึงได้เรียนตำราต่าง ๆ ขึ้นไว้มากมาย และผู้เรียนตำราเหล่านี้โดยมากเป็นชาวต่างประเทศ เมื่อผู้ที่เป็นคนไทยเราได้เอาตำราเหล่านี้มาแปลออกเป็นภาษาไทย ก็มักช่วยกันยกยอชาวต่างประเทศคนนั้น ๆ เสียเลิศลอยว่า เป็นปรมาจารย์ชั้นยอดชั้นครูหรือชั้นอะไรก็ได้ สุดแล้วแต่จะให้เห็นว่าเป็นผู้รอบรู้ในวิชานี้อย่างแตกฉาน จนกระทั่งผู้บรรยายเองก็หลงเชื่อว่าควรจะเป็นดังนั้น จึงได้ตั้งหน้าตั้งตาเล่าเรียน ตามตำราของท่านปรมาจารย์เหล่านั้นอย่างหลับหูหลับตามาตลอดเวลา แต่ก็ไม่สามารถจะอ่านเส้นบนลายมือของคนเราให้ออกได้ เพิ่งมาทราบเดี๋ยวนี้เองว่า ความอันที่จริงแล้วตำราต่าง ๆ เท่าที่อาจารย์ต่าง ๆ เหล่านี้สร้างไว้นั้น รู้จักเส้นต่าง ๆ บนลายมือของคนเรายังไม่ถึง ๑ ใน ๑๐๐๐ ของเส้นลายมือจริง ๆ เสียอีก

๒. ความดีใจนั้นผู้บรรยายดีใจว่า หลักเกณฑ์ที่ผู้บรรยายได้คิดวิธีวัดขึ้นใหม่นั้น ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงเกือบ ๑๐๐% ไม่เหมือนตำราอื่น ๆ กล่าวไว้ เพราะคำพยากรณ์ที่ว่าเจ้าของมือนั้น ใช้หนี้ไปเมื่อ ๒ เดือนที่แล้วมานี้ ถูกต้องเหมือนจับบั๊ก

อันความรู้ ๒ ข้อที่กล่าวมาแล้วนี่เอง ที่ทำให้ผู้บรรยายทำการค้นคว้าในวิชานี้ก้าวหน้าออกไปได้ไกล คือประการหนึ่งเลิกเชื่อถือตำราเก่า ๆ อย่างฝังจิตฝังใจนั้นเสียหัน มาทำการค้นคว้าด้วยความเชื่อมั่นของตนเองต่อไป ตำราเก่า ๆ นั้นใช้บ้างเพียงแต่เอามาเทียบเคียง หรือทดสอบใหม่เป็นบางอย่างเท่านั้น ประการที่ ๒ หลักวัดที่คิดขึ้นใหม่นี้นับว่าเป็นหลักเกณฑ์ที่แน่นอน เมื่อเราได้หลักวัดที่แน่นอนแล้ว ถ้าเส้นใดที่เกิดขึ้นในลายมือใดเราอ่านไม่ออก เราก็สามารถจะถามเจ้าของมือนั้นได้ (สิ่งที่ผ่านมาแล้ว) เมื่อเรากะเวลาในสิ่งที่ผ่านมาแล้วถูกต้อง เจ้าของมือนั้น ๆ ก็จะคิดถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นมาแต่หลังของตนได้ และเมื่อเจ้าของมือใดคิดถึงเรื่องที่เกิดขึ้นแต่หลังของตัวถูก เจ้าของมือนั้นก็จะบอกถึงคำแปลของเส้นที่แปลไม่ได้นั้นให้เราเมื่อเป็นดังนี้แล้ว เราก็สามารถจะค้นพบคำแปลของเส้นใหม่ ๆ นั้น ๆ อยู่เสมอ

เท่าที่ว่ามานี้ คือการค้นคว้าด้วยวิธีหนึ่ง ส่วนอีกวิธีหนึ่ง ผู้ค้นคว้าได้ทำการค้นคว้าด้วยการพิมพ์ลายมือคนจริง ๆ ในอาชีพต่าง ๆ มาเทียบเคียงกันให้มาก เช่นในระยะที่มีการค้นคว้าใหม่ ๆ นั้น ผู้ค้นคว้าได้เดินทาง

ไปมาค้าขายอยู่เป็นประจำ เมื่อไปพักที่โรงแรมใด คนจำพวกที่จะต้องพบเสมอก็คือหญิงคนเที่ยวหรืออย่างที่เรียกว่าหญิงโสเภณี ผู้ค้นคว้ามีความสนใจว่า หญิงพวกนี้ทำไมจึงเป็นโสเภณีได้ จึงได้รอพิมพ์มือหญิงพวกนี้มาเสียมากต่อมาก ครั้นเมื่อพิมพ์มามากแล้วได้เอามาทำการพิจารณา ก็ทราบได้ทันทีว่า หญิงพวกนี้มีเส้นบางเส้นที่เหมือนกันอยู่อย่างหนึ่ง จึงทราบได้ว่าเส้นอะไรที่ทำให้หญิงพวกนี้ต้องกลายเป็นหญิงหาเงิน หรือกลายเป็นหญิงโสเภณีไปได้

และอีกจำพวกหนึ่งคือคนบ้า ตามตลาดต่าง ๆ ผู้ค้นคว้าได้พบคนบ้าเสมอ ๆ จึงอยากจะทราบว่า เส้นอะไรที่จะทำให้คนเราเป็นบ้าได้ จึงได้เรียกคนบ้าหลาย ๆ คนเข้ามา และเมื่อให้เงินคนละบาท ๒ บาทแล้ว ก็ได้ทำการพิมพ์ลายมือคนบ้าเหล่านี้ไว้มากมาย เมื่อจัดการพิมพ์ไปมาก ๆ เข้าก็สังเกตุเห็นว่าเส้นอะไรที่จะทำให้คนเราเป็นบ้าได้ ซึ่งจะเกิดขึ้นเหมือน ๆ กันทุกคน การค้นคว้านี้ผู้ค้นคว้าไม่ยอมเลือกสถานที่ เช่นเหมือนอย่างที่จอมพลสฤษดิ์จับผู้บรรยายไปขังไว้ที่โรงพยาบาลปากคลองสาน หรือโรงพยาบาลศรีธัญญา (โรงพยาบาลรักษาคนบ้า) หรือส่งไปขังที่คุกลาดยาวรวมกับคนติดตรางหลายพวกหลายเหล่า คนเหล่านี้เป็นพวกที่ต้องคดีหลายสิ่งหลายอย่าง และติดคุกคนละหลาย ๆ ปีถึง ๑๐ ปีก็มี นับว่ากระทำให้ผู้บรรยายมีกำไรมาก โดยได้ทำการพิมพ์ลายมือ คนบ้าหลายอย่างหลายชนิดไว้มากมาย หรือได้พิมพ์ลายมือคนที่ติดคุกไว้เป็นจำนวนร้อย ๆ คนซึ่งทำให้การศึกษาในวิชานี้ก้าวหน้าไปไกล ซ้ำยังเขียนตำราได้มากมายเสียด้วยเพราะผู้ต้องหาคดีการเมืองนั้น ไม่ต้องทำงานอะไร นับว่าการ เข้าคุกนั้น

ถึงจะเสียประโยชน์ไปอย่างหนึ่ง ก็ได้ประโยชน์อีกอย่างหนึ่งเหมือนกัน เพราะคนไม่ต้องข้อหาถึงเข้าคุกนั้น ย่อมมีโอกาสน้อยที่จะเข้าไปทำอะไร ๆ ในคุกได้เหมือนใจ

นับแต่วันที่ผู้บรรยายได้พบว่า เส้นที่เกิดขึ้นในมือของคนในโลกนี้ยังไม่มีใครอ่านออกทั้งหมดแล้ว ผู้บรรยายก็ได้ทำการค้นคว้ามาเรื่อย ๆ และก็ได้พบเส้นใหม่ ๆ และคำแปลของเส้นนั้น ๆ ขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งผู้บรรยายก็ได้บันทึกไว้เรื่อย ๆ เช่นเดียวกัน เมื่อเวลาล่วงเลยจากวันนั้นมาแล้วประมาณ ๑๐ ปี ผู้บรรยายก็สามารถจะอ่านเส้นบนมือของคนเราให้ออกได้ทั้งสิ้น ทั้งสามารถจะย่อเรื่องของเส้นนั้น ๆ ลงเป็นตัวสระและพยัญชนะได้ด้วย (ย่อลงเป็นเนินที่ราบ โค้ดและช่อง และเส้นหลักต่าง ๆ ซึ่งผู้ศึกษาจะได้ทำการเล่าเรียนต่อไป)

เมื่อผู้บรรยายค้นพบ และได้จัดระเบียบของเนิน ที่ราบ โค้ดชีวิต และช่อง และทราบความหมายของเนิน, ที่ราบ, โค้ดชีวิต, และช่อง, และความหมายของเส้นหลักทั้งหมดแล้ว เรื่องการพยากรณ์ตามหลักวิชานี้ก็สามารถจะพยากรณ์ได้ตามหลักของความเป็นจริงทั้งสิ้น คือเรื่องอะไรจะเกิดขึ้นกับคนหนึ่งคนใดอย่างไร เรื่องนั้น ๆ ก็จะเขียนเอาไว้ในมือของคน ๆ นั้นแล้ว จึงเจ้าของมือนั้นไม่มีทางหลบเลี่ยงข้อเขียนที่เขียนไว้นั้นได้เลย ไม่ว่าเรื่องนั้น ๆ จะดีหรือชั่ว ทุก ๆ คนก็จะต้องมีอันเป็นไปดังเส้นที่เขียนไว้นั้นทั้งสิ้น กระทำให้สามารถพยากรณ์ชะตาชีวิตของคนเราได้อย่างธรรมชาติทุก ๆ อย่าง โดยไม่ต้องยกเมฆหรือเดาแต่ประการใดเลย และการพยากรณ์นั้นเล่าก็เป็นไปอย่างวิจิตรพิสดาร ซึ่งวิชาพยากรณ์ใด ๆ เท่าที่โลกเคยมีมาแล้วพยากรณ์ไม่ได้

ต่อไปนี้จะขอยกตัวอย่างที่ผู้บรรยายได้พยากรณ์บุคคลต่าง ๆ ไปด้วยหลักวิชาตามตำรานี้ให้ฟังเสียบ้าง เพราะการพยากรณ์ตามหลักวิชานี้นั้น ตำราวิชาโหราศาสตร์ไม่ว่าแขนงใด ๆ ของโลก ไม่สามารถจะพยากรณ์ได้ ทั้งนั้นทั้งนี้ก็เพราะว่า ผู้บรรยายได้ศึกษาวิชานั้น ๆ มาหมดแล้วเช่นเดียวกัน จึงสามารถจะกล้ายืนยันได้ว่า คำที่กล่าวนี้เป็นความจริงทั้งสิ้น เพราะผู้บรรยายถือว่าความจริงนั้นเป็นสิ่งไม่ตาย อันหลักวิชาพยากรณ์อื่น ๆ นั้น ดู ๆ ก็เหมือนกับวิชาที่สำหรับพูดกันเล่นสนุก ๆ เช่นว่าเดือนนั้นดี เดือนนั้นไม่ดี เดือนนั้นห้ามเดินทาง เดือนนั้นห้ามขึ้นต้นไม้ ซึ่งฟังดูแล้วก็เหมือนคำพูดที่ลอยลม ทั้งบางทีก็พูดเป็นทำนองว่า ต้องทำอย่างนั้นจึงจะดี ต้องทำอย่างนี้จึงจะดี ซึ่งถ้านึกดูให้ดีแล้วก็เป็นเรื่องน่าขำมากกว่า จะเป็นการพยากรณ์ เหตุผลเหล่านี้ก็มีว่า ไม่ว่าคน ๆ ใดที่เกิดมาในโลกนี้ คำสอนที่ว่าจะทำอะไรให้ดีนั้นเขาสอนกันมาตั้งแต่เด็ก ๆ คือตั้งแต่เป็นนักเรียน แต่ดวงชะตาตามหลักวิชานี้ไม่ใช่คำสอน ดวงชะตาย่อมบัญญัติไว้อย่างเด็ดขาดว่า ตอนใดคนใดจะต้องเป็นอย่างไร หรือคนใดคอดรวดจะมีเรื่องอะไรบ้าง และถ้าหลักวิชานี้บัญญัติไว้อย่างไรแล้ว คนทุก ๆ คนก็จะต้องเป็นอย่างนั้น เมื่อผู้บรรยายได้ค้นพบหลักพยากรณ์นี้อย่างครบถ้วนแล้ว ก็ได้ใช้หลักวิชานี้พยากรณ์บุคคลต่างเพศต่างวัย ต่างชั้นวรรณะมาเสียนับไม่ถ้วน ก็ปรากฏว่าคนที่ได้รับคำพยากรณ์ไปนั้น ก็จะมีอันเป็นไปดังที่หลักวิชานี้วางไว้ทั้งสิ้น เช่นครั้งหนึ่งมีจ่าทหารเรือคนหนึ่งมาให้ผู้บรรยายดูชะตาให้ เมื่อแรกเริ่มจะดูชะตาใครตามหลักวิชานี้ ผู้บรรยายก็ได้จดชื่อเสียงและที่อยู่ของผู้นั้นไว้ทุก ๆ คน เพื่อจะทดสอบดูว่าเมื่อดูท่านผู้นั้นไปว่าอย่างไรแล้ว เรื่องที่พยากรณ์ไปนั้นจะถูกต้องหรือไม่ถูกแต่ประการใด

เมื่อจ่าทหารเรือผู้นั้นมาให้ดู ผู้บรรยายได้วัดเส้นชีวิตของเขาและทราบอายุจริงของเขาแล้ว ผู้บรรยายก็ถามออกไปคำหนึ่งว่า "คุณมีรักผู้หญิงอยู่คนหนึ่งและกำหนดว่าจะแต่งงานกับหญิงคนนี้ในระยะ ๒ เดือนต่อไปใช่หรือไม่?" จ่าทหารเรือคนนั้นก็รับว่าจริง เมื่อเขารับออกมาดังนี้ ผู้บรรยายก็บอกต่อไปว่า หญิงคนนี้เป็นคนไม่ดีจะทำให้คุณเสียเงินทองโดยไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย เมื่อผู้บรรยายพูดจบลง จ่าทหารเรือคนนั้นก็โกรธเสียจนหน้าเขียวทำท่าเหมือนจะเตะหมอเสียให้ได้ เขาพูดว่าหมอบ้า ๆ เท่านั้นที่จะพูดอย่างที่คุณพูด เพราะคำพูดของหมอที่พูดนี้ไม่มีวันจะถูกเลย เขาบอกว่าเขากับหญิงคนนี้รักกันมานานแล้ว เขาก็รักผู้หญิงและผู้หญิงก็รักเขาเช่นเดียวกัน พ่อแม่เขาก็รักหญิงคนนี้ และพ่อแม่ของหญิงก็รักเขาด้วย บัดนี้เขากับหญิงนั้นได้หมั้นกันแล้วด้วยเงิน ๕๐๐๐ ทอง ๕ บาท เขาพาคนรักของเขาไปดูหนังอาทิตย์ละคืน ๒ คืน และเราก็จะแต่งงานกันในระยะ ๒ เดือนต่อไปนี้เอง ถ้าหมอไม่บ้าก็คงไม่พยากรณ์ดังนี้

ผู้บรรยายได้พยากรณ์ต่อเติมไปอีกว่า ในระยะ ๓ อายุของคุณ ๆ จะพบหญิงแบบนี้รวม ๓ คนด้วยกัน คือพบปีละคน และคนที่กำลังคิดว่าจะแต่งงานกันนี้เป็นคนแรก ส่วนอีก ๒ คนจะพบในระยะ ๒ ปีต่อไป ดูเขาโกรธมากขึ้นอีก เขาพูดรวนต่าง ๆ เสียจนเหนื่อยแล้วก็จากไป หลังจากนั้นราว ๆ ๒๐ วันผู้บรรยายได้อ่านพบในหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งว่า มีจ่าทหารเรือคนหนึ่งวิ่งไปแจ้งความที่โรงพักบุปผารามธนบุรี จ่าทหารเรือคนนั้นแจ้งความกับตำรวจว่า คู่หมั้นของเขาที่หมั้นกันมาหลายเดือนแล้ว ได้พาเงิน ๕๐๐๐ กับทอง ๕ บาทหนีไปเสียแล้ว ให้ตำรวจช่วยตามให้ที เมื่อผู้บรรยายเปิดสมุดที่จ่าทหารเรือคนนั้นเซ็นชื่อเอาไว้ ก็ทราบได้ทันทีว่าเป็นคน ๆ เดียวกันกับคน

ที่มาให้พยากรณ์เมื่อวันก่อน จึงเกือบ ๆ จะเตะเอาหมอนั่นเอง และจ่าทหารเรือคนนี้ก็ไม่ยอมกลับมาให้เห็นหน้าที่สำนักงานอีกเลย

วันหนึ่งมีชายคนหนึ่งเข้ามาในสำนักงาน เพื่อให้ผู้บรรยายพยากรณ์ให้อีก ชายคนนั้นแต่งตัวภูมิฐาน เสื้อกางเกงเป็นชาสกินและปามบิส มีสายสร้อยคอทองคำหนักประมาณ ๑๐ บาท และมีทองคำเลี่ยมพระอยู่ราว ๑๐ บาทเขาใส่นาฬิกาโมวาโด้เรือนหนึ่งราคาราว ๑๐๐๐ บาท หัวเข็มขัดทำด้วยทองคำ และใส่แหวนเพชรลูกใหญ่ เมื่อตกลงราคาพยากรณ์กันแล้ว ผู้บรรยายได้ถามอายุและลงมือวัดเส้นชีวิต พร้อมทั้งคำนวณอายุจริงบนลายมือของชายผู้นั้น เมื่อเห็นผู้บรรยายทำตามหลักพยากรณ์จบลงแล้ว เขาก็ถามผู้บรรยายว่าเขาจะรวยไหม ? ผู้บรรยายตอบว่าคุณรวยแล้ว ต่อจากนี้ไปอีก ๑๑ เดือนจะจนลง เหลือแต่กางเกงในตัวเดียว เขาแสดงท่าทางว่าโกรธมาก แต่ก็ไม่ถึงกับทำท่าจะเตะหมอ แสดงกิริยาฮึดฮัดและลุกขึ้นพูดว่า "หมอรู้ไหมว่าเขามีเงินเท่าไร ?" ผู้บรรยายตอบว่า "ไม่เห็นจะต้องรู้ว่าคุณมีเงินเท่าไรไปทำไมกัน วันนี้คุณมีเงิน ๑๐ บาทอีก ๑๑ เดือนก็หมด หรือวันนี้คุณมีเงิน ๑๐ ล้านอีก ๑๑ เดือนก็หมดเหมือนกัน เขาพูดว่า เขาดูหมอมาแล้ว ๓๐ หมอ หมอ ๆ ไหนก็หมอนั่นทายว่าเขาจะรวยทุกคน คุณเป็นหมอคนเดียวที่ทายว่าจะหมดตัวผมไม่เชื่อ เพราะคุณจะดีวิเศษกว่าหมอ ๓๐ หมอได้อย่างไร ?

เมื่อเวลา ๑๑ เดือนผ่านพ้นไปแล้ว ชายคนนี้กลับมาหาผู้บรรยายอีก ตอนนี้ดูเขาไม่ผึ่งผายเหมือนเดิม เสื้อผ้าแหวนทองหายไปหมด คงเหลือแต่นาฬิกาโมวาโด้นั้นอยู่เรือนเดียว เขานั่งลงยกมือไหว้ แล้วกล่าวคำขอโทษว่าหมอคงจำเขาได้ว่าเขามาให้หมอดูที่นี่เมื่อ ๑๑ เดือนก่อน เขากล่าวคำพูดที่

ไม่ค่อยจะเพราะหูเอาไว้บ้างจึงต้องขอโทษ เขาบอกว่าหมอพยากรณ์ว่าเราจะหมดตัวเมื่อถึง ๑๑ เดือน เหลือแต่กางเกงในตัวเดียว คำกล่าวของหมอที่พยากรณ์ไปนั้น นับว่าเป็นคำพูดที่เบามาก ความจริงถ้าหมอจะพยากรณ์ว่าจะต้องหมดถึงกางเกงในจึงจะถูก ผู้บรรยายพูดยกโทษให้เขาแล้ว เขาก็เล่าให้ฟังว่าเมื่อเขามาหาหมอนั้น เขามีเงินฝากธนาคารอยู่ราว ๕๖๐.๐๐๐ บาท และมีทองคำมากกว่า ๑๐๐ บาท ถ้ารวมทั้งสมบัติอื่น ๆ ด้วยแล้ว เขาก็คิดว่ามีค่ากว่า ๑ ล้านบาท แต่บัดนี้เขาหมดตัวจริง ๆ เงินทองที่มีอยู่เสียหายไปหมด ของที่มีค่ามีอยู่แต่นาฬิกาเรือนเดียว ถึงจะขายหมดนาฬิกาเขาก็ยังไม่พอใช้หนี้ เพราะยังเป็นหนี้เขาอยู่อีกหลายพันบาท เขาบอกว่าถ้าเขาไม่มาหาหมอที่นี่อีกแล้ว เขาก็ไม่ทราบว่าอนาคตของเขาจะเป็นอย่างไรต่อไป คือจะจนอยู่อย่างนี้หรือจะรวยขึ้นอีก จากนั้นเขาก็ทำหนังสือชมเชยพร้อมทั้งให้รูปถ่ายกับผู้บรรยาย (ทั้งรูปถ่ายและคำชมเชยยังเก็บไว้จนบัดนี้) แล้วเขาก็ให้พยากรณ์ชะตาชีวิตของเขาต่อไป เมื่อผู้บรรยายได้วัดและคำนวณชะตาชีวิตของเขาแล้ว ก็บอกเขาว่า จากเดือนที่ดูไปแล้ว ๑๒ เดือนคุณจะร่ำรวยขึ้นกว่าเดิมอีก

เมื่อเขาเข้ามาในสำนักงานใหม่ ๆ ดูเหมือนเขาหายใจได้ครึ่งท้อง พอได้ยินคำพยากรณ์ของผู้บรรยาย ดูเขาหายใจลงไปเต็มท้องดังเฮือกใหญ่ และมาบัดนี้รู้ข่าวว่าเจ้าของมือนั้นได้ร่ำรวยขึ้นกว่าเก่าเสียอีก เพราะเขาเริ่งห้องรากหลายหมื่น เมียของเขาเริ่มคาดเข็มขัดทองอีกตามเคยและมีรถยนต์ใช้อยู่ ๒–๓ คัน การที่เจ้าของมือนี้จนเร็วและรวยเร็วนั้น เพราะเขาเป็นเจ้ามือเบอร์เถื่อน เมื่อยามจะชวย ผู้ซื้อถูกคิด ๆ กันตั้ง ๓ เดือนจนหมดตัวแต่พอจะมีขึ้นเขาก็ขายเบอร์แล้วกินเปล่าอยู่หลายเดือนจึงได้รวยขึ้นอีก ภายหลัง

ชายคนนี้มาหาผู้บรรยายบ่อย ๆ

ครั้งหนึ่งมีหญิงสาวคนหนึ่งมาให้พยากรณ์ชะตาชีวิตให้ หญิงสาวคนนั้นเมื่อผู้บรรยายพยากรณ์ชะตาชีวิตให้แล้ว เขาก็หายหน้าไปประมาณ ๗ เดือน วันหนึ่งหญิงคนนี้กลับมาที่สำนักงานอีกดู เขาร่วงโรยและซูบผอมกว่ามาคราวก่อนครั้นถามว่าเขาจะมาให้พยากรณ์ชะตาชีวิตอีกหรือ? เขาบอกว่าเขาไม่ได้มาให้พยากรณ์ชะตาชีวิตอีกหรอก เขามาที่นี่เพื่อมาเยี่ยมหมอเท่านั้น ผู้บรรยายถามว่าคราวก่อนพยากรณ์ชะตาของคุณไปว่าอย่างไร? และคำพยากรณ์นั้นถูกต้องหรือไม่ เขาบอกว่าคำพยากรณ์ของหมอถูกต้องทุกข้อ จึงถามเขาอีกว่าหมอพยากรณ์ไปว่าอย่างไร เพราะการพยากรณ์คนใดคนหนึ่งไปนั้น ผู้บรรยายเขียนคำพยากรณ์ให้ไปทุก ๆ คน แต่เมื่อเขียนไปหลาย ๆ คนเข้า คำพยากรณ์ใครว่าอย่างไรก็จำไม่ได้ เขาบอกว่าหมอเขียนคำพยากรณ์ไปว่า เมื่อจากหมอไปแล้ว ๒ เดือนจะได้ผัว เมื่อได้ผัวแล้วผัวจะทิ้ง หลังจากผัวทิ้งแล้วไม่นานจะต้องเป็นกามโรค และเมื่อเป็นกามโรคแล้วจะต้องใช้เงินทองรักษาตัวฉิบหายวายวอดไม่มีอะไรเหลือเลย ต่อพ้นเวลาที่หมอดูไปแล้ว ๗ เดือนจึงจะมีคนมารักใหม่ และจะได้กับคนรักใหม่นี้จึงจะอยู่ทำมาหากินกันต่อไปได้

ผู้บรรยายถามว่า เมื่อหมอพยากรณ์ไปดังนี้คุณด่าหมอมากไหม? เขาบอกว่าไม่ได้ด่าหรอก แต่พ่อแม่เขาได้อ่านคำพยากรณ์นี้แล้ว พ่อแม่เขาด่าหมอมาก ผู้บรรยายถามว่าพ่อแม่เขาด่าว่าอย่างไร? หญิงนั้นตอบว่า พ่อแม่เขาด่าว่า พ่อแม่ของหมอมันเคยเป็นกามโรค มันจึงได้พยากรณ์ลูกเขาว่าจะเป็นกามโรค ผู้บรรยายถามว่าแล้วเรื่องที่เกิดขึ้นจริง ๆ นั้นเป็นอย่างไร หญิงนั้นตอบว่า เมื่อเขาจากหมอไปแล้ว ๒ เดือน เขาก็ไปได้กับ

ผู้ชายคนหนึ่งจริง ๆ พอได้กันราวหนึ่งเดือนเขาก็บอกชายนั้นว่า ตัวเขาเห็นจะตั้งท้องเสียแล้วเพราะประจำเดือนขาด และมีอาการแพ้ท้อง ชายนั้นกลับว่าตัวเขาเห็นจะตั้งท้องมากับคนอื่น เขาไม่รับว่าลูกที่อยู่ในท้องเป็นลูกของเขา หญิงนั้นจึงคิดว่าเมื่อเขาไม่รับว่าลูกเป็นลูกของเขา ลูกที่อยู่ในท้องก็ต้องเป็นลูกของเรา เขาจึงได้ลาออกจากงานที่ทำอยู่ แล้วก็กลับไปอยู่บ้านเดิมกับพ่อแม่ที่อำเภอนครชัยศรี–จังหวัดนครปฐม

เขาเล่าต่อไปว่า เมื่อเขากลับไปอยู่บ้านขณะนั้นท้องประมาณ ๓ เดือน เขาไปตักน้ำที่บ่อแล้วหกล้มลง เพราะที่บ่อบ้านนั้นกระดานมีตะไคร่น้ำทำให้ลื่น เมื่อหกล้มลงไปแล้ว ตอนค่ำวันนั้นก็แท้งลูกออกมา เมื่อแท้งลูกเลือดออกมากพอกินยาเลือดหยุด แถวบริเวณช่องคลอดก็เปื่อยหมด ต้องไปหาหมอให้รักษาฉีดยากันอยู่ตั้ง ๓ เดือนจึงได้หาย เงินที่มีอยู่ก็หมดข้าของขายทองเท่าที่มีอยู่รักษาตัวจนหมดไม่เหลือเลย ถูกต้องเหมือนดังที่หมอพยากรณ์ เวลานี้เขาหายมาได้ ๔–๕ เดือนแล้ว ตั้งแต่เขาหายมาก็มีคนมารักติดพันเขาอีก แต่เขาก็ยังไม่ได้รับรักใคร ตอนนี้เขามีเรี่ยวแรงขึ้นบ้าง ได้เอาผักมาส่งที่ตลาดท่าเตียนแล้วไม่รู้จะไปไหน จึงได้ไถลมาเยี่ยมหมอ ผู้บรรยายได้พูดปลอบใจเขาว่า บัดนี้เคราะห์กรรมของคุณหมดแล้ว ต่อไปนี้จะได้พบรักที่แท้จริง และก็จะตั้งตัวได้อีกครั้งหนึ่งหญิงนั้นก็จากไป

ตำรวจคนหนึ่งมียศเป็นจ่านายสิบ เขาพาเพื่อนของเขาคนหนึ่งซึ่งมียศเป็นจ่านายสิบเช่นเดียวกัน มาให้ผู้บรรยายดูชะตาให้ คำถามของเขาก็คือว่า เมื่อใดตัวเขาจะได้รับยศเป็นนายร้อยตำรวจ ผู้บรรยายตรวจดูชะตาของจ่านายสิบคนนั้นแล้วก็พยากรณ์ว่า ต่อจากวันที่ดูไปแล้ว ๖ เดือน

คุณจะได้รับยศเป็นนายร้อยตำรวจ แต่เมื่อคุณเลื่อนยศแล้วสมองคุณจะไม่ดี หรือเป็นโรคประสาท ครั้น ๖ เดือนผ่านไปแล้ว เพื่อนจ่านายสิบที่มาด้วยกันวันนั้น ได้พาเพื่อนตำรวจที่เป็นจ่านายสิบรุ่นเดียวกันมาอีก ๓ คน รวมเป็น ๔ คน ทั้งตัวเขาเอง เขาพูดกับเพื่อน ๆ ต่อหน้าผู้บรรยายว่า วันนั้นเมื่อ ๖ เดือนมาแล้ว เขามากับเพื่อนจ่านายสิบคนที่มาให้ดูนั้น และหมอพูดต่อหน้าเขาว่า เพื่อนเขาคนนั้นจะได้เลื่อนยศในเวลา ๖ เดือนแล้วเป็นโรคประสาท เขาบอกว่าเดี๋ยวนี้ เพื่อนเขาคนนั้น ได้เลื่อนยศเป็นนายร้อยตำรวจตรีแล้ว แต่พอเลื่อนยศเป็นนายร้อยตรีไม่นานก็เสียสติ เขาบอกว่าและบัดนี้ เพื่อนเขาคนนั้นต้องถูกส่งตัวไปอยู่โรงพยาบาลปากคลองสานเสียแล้ว

การที่เขาพาเพื่อน ๆ มาวันนี้ เพราะเพื่อน ๆ อยากจะดูชะตากันทุก ๆ คน และอยากจะรู้ว่าเมื่อใดจะได้เลื่อนยศ และเมื่อได้เลื่อนยศแล้วจะมีใครถึงกับเป็นบ้าอีกหรือไม่ (ท่าทีของทุก ๆ คนกลัวว่าจะเป็นบ้า) ผู้บรรยายต้องทำงานหนัก โดยพยากรณ์คนทั้ง ๔ ติดต่อกันไปกว่า ๒ ชั่วโมง ได้กำหนดระยะการเลื่อนยศและเรื่องอื่น ๆ ให้ทุก ๆ คน แต่ไม่มีใครคนใดคนหนึ่งใน ๔ คนนี้จะเป็นบ้าอีก ทุก ๆ คนแต่ด

วันหนึ่งมีตำรวจคนหนึ่ง ภายหลังทราบว่ามียศเป็นนายสิบตำรวจตรี (เพราะเขาแต่งเครื่องแบบมาที่สำนักงาน) ตำรวจคนนี้แต่งพลเรือนเข้ามาท่าทางเล็กลัก เขาบอกว่าเขามาให้หมอตรวจชะตา เขาย้ำว่าหมอดูให้แม่น ๆ นะ เมื่อตกลงกันแล้ว และเมื่อผู้บรรยายถามอายุและคำนวณชีวิตบนลายมือเขาแล้ว เขาบอกว่าเขาถามคำเดียวเท่านั้นว่าเขาจะติดตรางกี่ปี ผู้บรรยายได้ตรวจดูหลักฐานการติดตรางของเจ้าของมือนั้นแล้ว ก็ไม่เห็นว่าเขาจะติดตรางที่ตรงไหนแต่เรื่องยุ่งยากหรือเรื่องการเสียเงินเล็กน้อยจะเกิดขึ้น ในระยะ

นั้น จึงตอบกับตำรวจคนนั้นไปว่า ผมไม่เห็นว่าคุณจะติดตรางเลย เรื่องเสียเงินอาจจะมีบ้างแต่ไม่มากนัก เว้นแต่ว่าเมื่อจากเดือนที่ดูไปแล้ว ๓ เดือน คุณจะรวยขึ้นกว่าเท่าที่เป็นอยู่ในระยะนี้อีก

เมื่อผู้บรรยายพูดคำนี้ ดูว่าเขาโกรธจัดทีเดียว เขาบอกว่าเราไม่ชอบหมอที่ไม่มีความรู้อะไร เอาแต่พยากรณ์ยกยอคนท่าเดียว อะไร ๆ ก็ดีหมดไม่มีเสียเลย เขาบอกว่าเขาจะไม่ติดตรางได้อย่างไร ? เมื่อ ๘ วันที่แล้วมานี้เขาขับรถชนคนตายไปคนหนึ่ง และเขาถูกกักขังอยู่ระหว่างสอบสวนตั้ง ๓ วันจึงประกันตัวออกมาได้ เขาบอกว่าวันนี้เขาไปดูหมอมาแล้ว ๔–๕ หมอ เขาต้องการอยากทราบว่า เขาจะติดตรางกี่ปีเท่านั้น เพราะบางหมอบอกว่าติด ๖ ปี บางหมอว่าติด ๕ ปีก็มี ๓–๔ ปีก็มี จึงอยากจะทราบว่าติดกี่ปีกันแน่ ที่คุณพยากรณ์ว่าไม่ติดตรางนั้นผมไม่เชื่อ เพราะขับรถชนคนตายทั้งคนจะไม่ติดตรางได้อย่างไร ดูท่าทางเขาโกรธจัดเหมือนกัน แต่ไม่ทำท่าจะเตะหมอ เห็นจะเป็นเพราะต้องประกันตัวมาไม่นานนั่นเอง เป็นแต่บ่นปอดแปดว่าเสียดายเงินค่าดูแล้วออกจากสำนักงานไป ตำรวจคนนั้นหายหน้าไป ๓–๔ เดือน วันหนึ่งเขากลับมาที่สำนักงานอีก คราวนี้แต่งเครื่องแบบนายสิบตรีมาด้วย เมื่อเข้ามาถึงเขาก็ยกมือไหว้แล้วก็กล่าวคำขอโทษ แล้วก็ถามว่าหมอจำเขาได้ไหม? ผู้บรรยายตอบว่าจำไม่ได้ (เพราะวันนั้นเขาไม่ได้แต่งเครื่องแบบมา) เขาก็บอกว่าผมที่เคยมาให้หมอดูครั้งหนึ่งอย่างไรเล่า และที่ผมบอกว่าผมขับรถชนคนตายนั่นอย่างไร ตอนนี้ผู้บรรยายจึงจำได้ เขาชมเชยว่าหมอดูแม่นมาก หมอบอกว่าผมไม่ติดตรางผมโกรธ ความอันที่จริงแล้วผมไม่ติดตรางเรื่องขับรถชนคนตายนั้นจริง ๆ ผู้บรรยายถามว่าเพราะอะไร เขาบอกว่าเพราะมีผู้ใหญ่ช่วยเหลือ เขาเสียเงินค่าทำศพไปแต่

เพียง ๑๕๐๐ บาทเท่านั้นก็หมดเรื่อง เขาเล่าต่อไปว่าที่หมอว่าจะมีลาภนั้น เรื่องก็เป็นความจริง เดี๋ยวนี้ผมไปที่ไหนเป็นได้เงินทั้งนั้น

เด็กหนุ่มคนหนึ่งมาให้ผู้บรรยายดูชะตา ผู้บรรยายได้พยากรณ์ว่า ต่อจากนี้ไปแล้ว ๘ เดือนเขาจะได้เปิดร้านใหญ่ เขาหัวเราะแล้วพูดว่าผมไม่มีเงิน หรือไม่มีปัญญาเปิดร้านใหญ่อย่างหมอว่าหรอก ว่าแล้วก็จากไปครั้น ๘ เดือนต่อมา เด็กหนุ่มลูกจีนคนนั้กลับมาอีก พร้อมด้วยรูปถ่าย และจดหมายชมเชย เขาบอกว่าคำพยากรณ์ของหมอเขาไม่เคยเชื่อถือเลย แต่พอถึงระยะ ๘ เดือนเตี่ยของเขาก็ออกเงิน ๖๐๐๐๐ บาท ให้เขาเปิดร้านแก้เครื่องวิทยุ บัดนี้เขาเปิดร้านแล้ว จึงได้เอาจดหมายชมเชยฉบับนี้มาให้หมอ

การที่ได้นำเรื่องการพยากรณ์ด้วยหลักวิชานี้มาเล่าให้ฟังนั้น มิใช่จะอวดอ้างว่า ผู้บรรยาย เป็นคนที่พยากรณ์ ได้แม่นยำ แต่สิ่งที่จะอวดนั้นก็คือหลักวิชาที่ได้ค้นพบแล้วนี้ ซึ่งการพยากรณ์ตามแบบที่กล่าวมาแล้วนี้ ไม่ว่าวิชาการพยากรณ์ใด ๆ เท่าที่โลกเคยมีมา ก็ไม่สามารถจะพยากรณ์ได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะผู้บรรยายได้เล่าเรียนวิชานั้น ๆ มาหมดแล้ว เห็นแต่หลักวิชานั้น ๆ กล่าวว่าทำอย่างนั้นดี ทำอย่างนี้ไม่ดีหรืออะไรทำนอง นี้ ซึ่งมิใช่เป็นการพยากรณ์ คือมีลักษณะเป็นผู้สอนกลาย ๆ เสียทั้งสิ้น อันหลักวิชาการพยากรณ์ซึ่งผู้บรรยายได้ให้ชื่อว่า "วิชาการะอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬ" นี้ถ้าจะนับว่าเป็นหลักการพยากรณ์อย่างแท้จริงที่โลกเพิ่งจะเคยมี ก็เห็นจะไม่ผิดนัก ทั้งนี้ก็เพราะว่าหลักการพยากรณ์นั้น ๆ ผู้พยากรณ์จำเป็นจะต้องพยากรณ์ให้เป็นไปได้ทั้งสิ่งที่ดีและสิ่งที่ไม่ดี เพราะคนเราที่เกิดมาในโลกนี้ย่อมจะเป็นได้ทั้งดีและชั่ว ซึ่งหลักพยากรณ์ใด ๆ ก็ไม่เคยชี้ขาดได้เลย แต่หลักวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้สามารถจะชี้ขาดได้ เหมือนดังที่ผู้

บรรยายได้เล่าให้ฟังมาแล้ว ไม่ว่าเรื่องนั้น ๆ จะดีหรือชั่ว ก็สามารถจะพยากรณ์ให้ถูกต้องได้ตามความเป็นจริงทั้งสิ้น

สำหรับการพยากรณ์นั้นเล่า ผู้ศึกษาตำรานี้พึงจดจำไว้ว่า เมื่อเราเห็นในหลักวิชาว่าการพยากรณ์นั้นจะเกิดขึ้นในรูปใดอย่างไร ? เราก็ต้องพยากรณ์ไปตามนั้น เราไม่ต้องกลัวว่าเรื่องนั้น ๆ จะผิดพลาด เพราะหลักของวิทยุแห่งจักรวาฬที่ตั้งไว้นั้น ย่อมจะบังคับเจ้าของมือหนึ่งเจ้าของมือใดให้มีวิถีชีวิตเป็นไปตามหลักที่โค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬได้วางไว้ทั้งสิ้น ความอันที่จริงเขาได้เขียนเป็นโค๊ตเอาไว้นานแล้ว แต่มนุษย์ที่เกิดมาก่อนมีตำรานี้ ไม่มีคนหนึ่งคนใดจะเคยอ่านออกเลย มนุษย์จึงเข้าใจว่า สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับมนุษย์นี้เป็นเพราะบุญกรรมบันดาลบ้าง เป็นเพราะพระเพราะเจ้าบันดาลบ้าง ซึ่งความอันที่จริงแล้ว เรื่องที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ทั้งหลายนี้ เพราะวิทยุแห่งจักรวาฬเป็นผู้บันดาลให้เป็นไปทั้งสิ้น และวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ได้เขียนเป็นโค๊ตไว้แล้วในมือของคนทั้งโลก ซึ่งมนุษย์ที่ใช้ความพยายามเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ก็จะสามารถอ่านโค๊ตที่เขียนไว้นี้ออกได้ ไม่ยากลำบากเหมือนดังที่มนุษย์ต้องการจะพบพระอินทร์ตัวเขียว ๆ หรือต้องการจะพบเทพยดานางฟ้าที่มีปีกบินได้แต่อย่างใด ซึ่งเรื่องเหล่านี้มนุษย์ได้พยายามค้นหากันมาหลายพันปีแล้ว ก็ไม่ปรากฏว่าจะมีใครพบสิ่งที่กล่าวนี้เลย

การเรียบเรียง "วิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬ" เล่มหนึ่งขึ้นใหม่นี้ ได้ทำการดัดแปลงวิธีการที่จะเล่าเรียนให้ง่ายเข้า ผู้บรรยายคิดว่าผู้ที่มีสติปัญญาอยู่บ้าง ผู้นั้นก็จะสามารถอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬให้ออกได้เพียงแต่ใช้เวลาไม่เกิน ๒ เดือนเท่านั้น แม้ว่าการอ่านในขั้นแรกนี้ ผู้ศึกษาจะยังอ่านไม่ออกทั้งสิ้นก็ตาม แต่ถ้าและผู้ศึกษานั้น ๆ จะพยายามอ่านเส้นบน

ลายมือคนจริง ๆ ให้มาก และถ้าต้องการจะรู้วิชานี้ให้เจนจัดจริง ๆ แล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็ควรจะต้องรวบรวมตำรานี้ในชั้นประถมไว้ให้ครบถ้วนทั้ง ๔ เล่ม เพราะวิชานี้ในชั้นประถมนั้น ได้ทำการบรรยายถึงเส้นต่าง ๆ เท่าที่เกิดขึ้นในมือของคนทั้งโลก ไว้อย่างครบถ้วนแล้ว ทั้งไม่ต้องเลือกว่าคน ๆ นั้นจะเป็นคนชาติใดภาษาใดด้วย เส้นในลายมือของคนชาตินั้นภาษานั้นก็จะมาอยู่ในตำรานี้หมดสิ้น

แต่ก่อนที่ผู้ศึกษาจะอ่านตำราเล่มต่อ ๆ ไปนั้น ผู้ศึกษาจะต้องเรียนในตำราเล่มที่ ๑ นี้ให้เจนจบเสียก่อน หมายถึงต้องเรียนจากบทที่ ๑ ไปหาบทที่ ๖ ให้จดจำได้ และจะต้องรู้จักเส้นทุก ๆ เส้นที่เกิดขึ้นในมือของคนจริง ๆ ด้วยว่า เส้นที่เห็นอยู่ในมือจริง ๆ นั้นเส้นนั้น ๆ คือเส้นอะไร และบวกกันอยู่กับเส้นอะไร หมายถึงต้องเรียนทั้งในทางทฤษฎีและการปฏิบัติไปพร้อม ๆ กันด้วย ถ้าและผู้ศึกษารู้จักเส้นนั้นแล้ว แต่ไม่ทราบคำแปลของเส้นที่มีรูปร่างอย่างนั้น ผู้ศึกษาก็สามารถจะเปิดไปหาดูในบทที่ว่าด้วยเส้นนั้น ๆ ในหนังสือเล่มต่อ ๆ ไปได้อีกทอดหนึ่ง ถ้าผู้ศึกษาไม่ทราบว่า เส้นที่เห็นอยู่ในลายมือนั้นคือเส้นอะไร การเรียนวิชานี้ ก็จะไม่ได้ผลอย่างแน่นอน แต่ถ้าผู้ศึกษายังไม่รู้จักเส้นในลายมือทุก ๆ ลายมือแล้ว ก็จำเป็นต้องเรียนในหลักเกณฑ์ที่ขึ้นของเส้น ความหมายของเส้น ในเล่มที่ ๑ นี้ให้รู้แน่นอนเสียก่อน แล้วจึงค่อยเรียนค่อยศึกษาในเล่มอื่น ๆ ต่อไปอีก ถ้าผู้ศึกษานั้น ๆ เห็นเส้นต่าง ๆ ในลายมือใด ทั้งรู้จักชื่อของเส้นทุก ๆ เส้นในลายมือนั้นแล้ว และรู้จักความหมายของเส้นนั้นด้วย เมื่อพบเส้นที่บวกกันก็จะอ่านออกเองโดยไม่ต้องมีครูบาอาจารย์มาสั่งสอนอีก

อนึ่งขอตักเตือนว่า ถ้าผู้ใดทำการศึกษาวิชานี้แล้ว เมื่อเห็นรูปร่างของเส้นที่มีลักษณะอย่างใด ผู้ศึกษาจะต้องพลิกตำราค้นคว้าให้อ่านออกเสียก่อน อย่าได้พยายามเดาเป็นอันขาด สิ่งใดอ่านออกหรือรู้ก็ต้องบอกว่ารู้ ถ้าสิ่งใดไม่รู้ก็ต้องบอกว่าไม่รู้ ถ้าไม่เข้าใจในรูปร่างของเส้นใดแล้ว ต้องเปิดตำราค้นคว้าจนกระทั่งแน่ใจแล้วว่าเส้นนั้น ๆ ควรจะแปลว่าอย่างไร จึงจะค่อยพยากรณ์ออกไป แต่ถ้าไม่รู้จริงแล้วขืนพยากรณ์ออกไป ก็จะกลายเป็นนักเดาไปเสีย เมื่อหัดเป็นนักเดาแล้ว ก็จะเห็นไปว่าการเดานั้นเป็นของง่าย เลยไม่ต้องเรียนรู้วิชาจริง ๆ เสียเลย ผลสุดท้ายก็จะกลายเป็นหมอเดาไปเท่านั้นเอง ซึ่งจะทำให้พลาดหวังในการที่จะรอบรู้ในวิชาที่ประเสริฐสุดนี้ได้

บทที่ ๑

แนะนำให้รู้จักมือ

ก่อนจะแนะนำให้รู้จักมือ จะขอเตือนให้ผู้ศึกษาใหม่ทราบว่า อันการเรียน "วิชาการอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬ" หรือการเรียน "วิชาการดูลายมือ" แบบใหม่นี้ ผู้ศึกษาจะต้องเรียนแบบเดียวกันกับการเรียนหนังสือไทย หรือเหมือนหนึ่งเรียนหนังสือภาษาต่างๆ เท่าที่โลกศึกษากันอยู่ในเวลานี้ คือเมื่อเริ่มเรียนหนังสือภาษาต่างๆ นั้น การอ่านการเขียนการท่องจำตัวหนังสือ นับว่าเป็นความสำคัญที่สุดของการเรียนหนังสือภาษานั้นๆ สมมุติว่าการเรียนหนังสือไทย ถึงเราจะเรียนไปถึง ๕–๖ ชั้นเรียนแล้วก็ตาม แต่ความรู้ที่เราเริ่มเรียนในชั้นประถม ๑ คือการเรียนจำตัวสระและพยัญชนะนั้น เราจะลืมเสียมิได้เป็นอันขาด ถ้าและเมื่อใดเราลืมตัวสระและพยัญชนะที่เราเรียนในชั้นประถมปีที่ ๑ เสียแล้ว เมื่อนั้นก็หมายความว่าเราจะอ่านหนังสือไทยไม่ออก หรือเราจะไม่รู้หนังสือไทยนั้นเอง

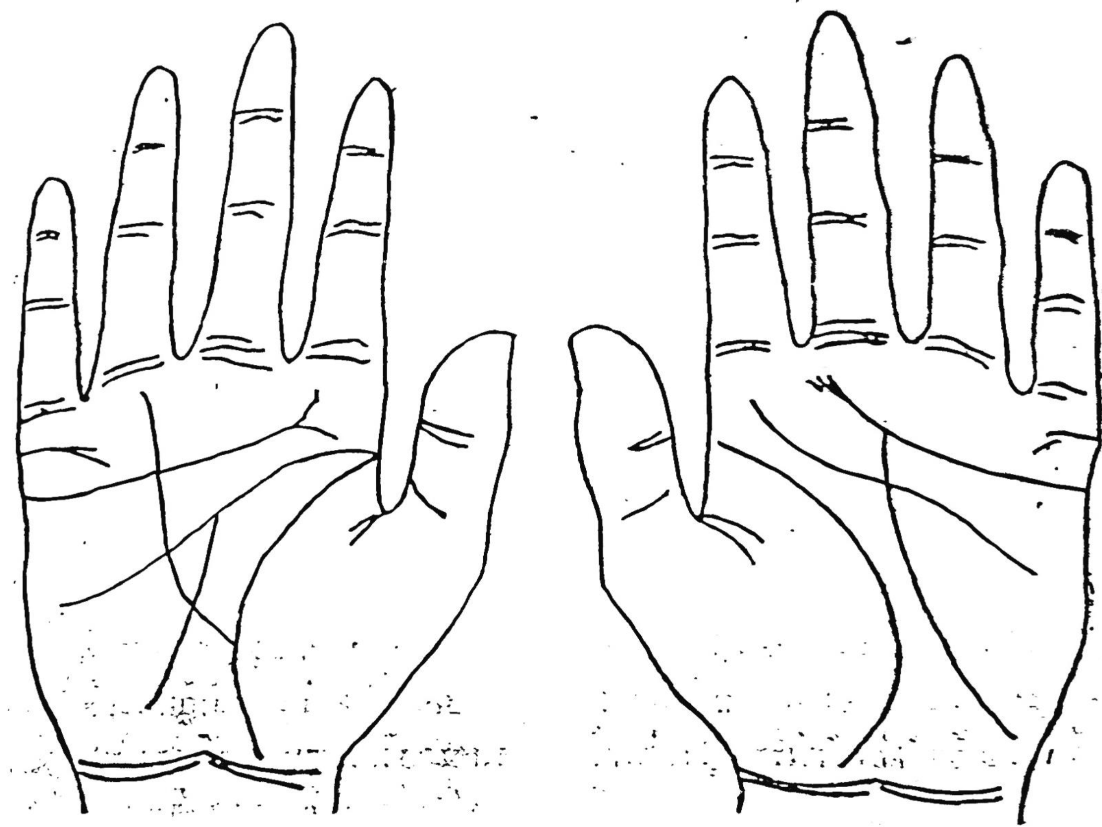
เรื่องที่กล่าวนี้เป็นอันใดก็ตาม เมื่อผู้ศึกษามาศึกษาวิชาการอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬนี้แล้ว ความรู้ในบทที่ ๑ ถึงบทที่ ๖ ผู้ศึกษาจะลืมเสียมิได้ ถ้าผู้ศึกษารู้ว่าสมองทึบไปบ้าง คือ อ่านบทเรียนจากบทที่ ๑ ถึงบทที่ ๖ หลายเที่ยวแล้วจำไม่ได้ ผู้ศึกษานั้นๆ ก็จะต้องใช้

วิธีท่องจำ คือจำเรื่องมือ จำชื่อส่วนต่างๆ ของมือ จำเรื่องเนิน ที่ตั้งของเนิน จำความหมายของเนิน จำเรื่องเส้น จำที่ตั้งของเส้น และจำความหมายของเส้น โดยเฉพาะเรื่องเส้นนั้นมิใช่จะรู้จักแต่ในหนังสือ ผู้ศึกษาจะต้องหัดดูเส้นต่างๆ ในลายมือจริงๆ ให้รู้จักด้วย พอเห็นถึงก็ให้รู้ได้ทันทีว่า เส้นไหนชื่อเส้นอะไรในลายมือที่เห็นอยู่นั้น นอกจากรู้จักเส้นที่ตั้งอยู่โดดเดี่ยวแล้ว ต้องหัดดูให้รู้จักว่า เส้นหลักนั้นๆ สัมพันธ์กันอยู่กับเส้นหลักอะไรด้วย เมื่อเรารู้จักเส้นที่สัมพันธ์กันอยู่นั้นว่ามีเส้นอะไรบ้างแล้วตอนนี้ถ้าเราไม่ลืมว่า เส้นหลักนั้นๆ มีความหมายว่าอย่างไร เราก็จะแปลเรื่องราวที่เส้นนั้นๆ สัมพันธ์กันอยู่ออกเป็นข้อความได้ โดยไม่ต้องมีครูบาอาจารย์มาสั่งสอนอีก แต่ก่อนที่เราจะรู้ว่าในมือใดมีเส้นหลักชื่ออะไรอยู่บ้าง และสัมพันธ์กันอยู่กับเส้นอะไร เราก็ต้องหัดดูลายมือคนให้มากๆ อย่างน้อยเป็นร้อยๆ คนขึ้นไปถึงพันคน ดังนี้แล้ว เราก็จะเห็นเส้นหลักต่างๆ ซึ่งตรงตามหลักวิชาอยู่บนลายมือคนเหล่านั้นทั้งสิ้น แม้บางคนจะไม่มีเส้นหลักบางเส้น แต่ในมือคนอื่นๆ ก็จะมีเส้นนั้นๆ อยู่ ผู้ศึกษาต้องจำไว้ว่าจากบทที่ ๑ ถึงบทที่ ๖ เมื่อถามถึงเรื่องอะไรแล้วจะต้องตอบให้ได้ทันที เช่นเส้นอะไรหมายความว่าอย่างไร เนินอะไรหมายความว่าอย่างไร และเมื่อเริ่มเรียนนั้น ห้ามมิให้เรียนบทเรียนบทอื่นๆ จนกว่าจะเรียนเรื่องราวใน ๖ บทนี้จนจำได้แล้ว จึงค่อยพลิกไปเรียนในบทอื่นๆ ต่อไปอีก และจะต้องพลิกกลับมาอ่านคำตักเตือนนี้อยู่เสมอด้วย

เมื่อเริ่มอ่านบทเรียนบทนี้ ผู้อ่านก็จะแปลกใจว่า เรื่องมือทำไมจะต้องแนะนำให้รู้จักด้วย เพราะคนเราเมื่อเกิดมาทุก ๆ คนก็มีมืออยู่แล้ว และทุก ๆ คนก็ต้องรู้จักมือของตนเองทั้งสิ้น แต่ถ้าผู้บรรยายจะกล่าวว่า ใครที่ไม่ได้เรียนวิชานี้แล้ว ผู้นั้นจะไม่รู้จักคำว่ามือเลย เมื่อผู้บรรยายกล่าวเช่นนี้ ผู้ที่ได้ฟังก็คงจะสงสัยไปตาม ๆ กัน แต่ความจริงแล้วเป็นเช่นนั้นจริง ๆ คือมือของคนเรานี่แหละซึ่งเป็นที่เกิดของ "โค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬ" ซึ่งวิทยุแห่งจักรวาฬได้เขียนโค้ดย่อขึ้นไว้ในมือของคนเราทุก ๆ คน และวิทยุแห่งจักรวาฬนี้แหละที่มีอำนาจเหนือมนุษย์ทั้งหลาย สามารถจะบันดาลให้มนุษย์ทุก ๆ คน ดีหรือชั่วก็ได้ตามเส้นที่ลิขิตขึ้นไว้นั้น ถ้าและผู้ใดเรียนอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬออกแล้ว เขาผู้นั้นก็จะรู้ชะตาชีวิตและความเป็นไปของตนเอง ตลอดจนรู้ชะตาชีวิตและความเป็นไปของผู้อื่นด้วย

ควรจะกล่าวได้ว่า ตั้งแต่มนุษย์เกิดมาในโลกนี้ ไม่มีมนุษย์คนใดแม้แต่สักคนเดียวที่จะรู้ว่า อันเส้นยุกยิกที่อยู่ในมือของคนเรานี้ จะมีอำนาจยิ่งใหญ่กว่ามนุษย์ทั้งโลก ทั้งสามารถจะนำวิถีชีวิตของคนทั้งโลกไปสู่ความดีและความชั่วได้ด้วย ถ้าผู้ใดได้เรียนอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬนี้แล้ว ท่านผู้นั้นก็จะทราบได้เองว่า คำที่ผู้บรรยายได้กล่าวไว้นี้เป็นความจริงทั้งสิ้น คำบรรยายต่อไปนี้ เป็นบทเรียนที่ต้องการจะให้ผู้ศึกษาทำการเรียนเป็นบทแรก คือต้องการจะให้ผู้ศึกษาเรียนรู้ว่าเราจะอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬในมือใดกันแน่

ภาพที่ ๑ แนะนำให้รู้จักมือซ้ายและมือขวา

ซ้าย ขวา

มือซ้ายเขาเรียกว่า "มือธรรมชาติ" หรือ "มือส่ง"

มือขวาเขาเรียกว่า "มือปฏิบัติการณ์" หรือ "มือรับ"

"มือธรรมชาติ" หรือ "มือส่ง"

กับ "มือปฏิบัติการณ์" หรือ "มือรับ"

หมายความว่าอย่างไร ?

การแนะนำให้รู้จักมือทั้ง ๒ มือในขั้นต้นนี้ ผู้บรรยายจะบรรยายให้ทราบถึงคำว่า "มือธรรมชาติ" กับ "มือปฏิบัติการณ์" เสียก่อน เพราะคำว่า "มือส่ง" หรือ "มือรับ" นั้น ถ้าจะอธิบายให้ผู้ศึกษาฟังในตอนนี้แล้ว ผู้ศึกษาทุก ๆ คนก็จะฟังไม่รู้เรื่อง เหมือนผู้ที่ยังไม่ได้เรียนหนังสือจีนเลย แล้วมีผู้อ่านหนังสือจีนให้ฟังนั่นเอง คำว่า "มือส่ง" หรือ "มือรับ" นี้ จะไปอธิบายให้ฟังได้ ก็ต่อเมื่อผู้ศึกษานั้น ๆ อ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬออกแล้ว สำหรับในตอนนี้จะบรรยายให้ฟังแต่คำว่า "มือธรรมชาติ" กับคำว่า "มือปฏิบัติการณ์" ก่อน

ข้อ ๑ คำว่า "โค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬ" นั้นหมายถึงเส้นลายมือที่เกิดขึ้นในมือของคนเรา เมื่อเราจะอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬ เท่าที่ปรากฏอยู่บนมือคนใดก็ตาม เราจะต้องอ่านเส้นที่อยู่บนมือทั้ง ๒ มือไปพร้อม ๆ กัน หรือถ้าเราจะพยากรณ์ชตาชีวิตของบุคคลผู้ใด เราก็ต้องพยากรณ์ตามเรื่องราวของเส้นที่เขียนขึ้นไว้ "บนมือทั้ง ๒ มือ" เช่นเดียวกัน อันนี้คือหลักเกณฑ์อันแรกของวิชานี้

ข้อ ๒ คำว่า "มือธรรมชาติ" หรือมือซ้ายนั้นหมายความว่า เส้นหนึ่งเส้นใดที่เกิดขึ้นในมือนี้ ย่อมจะเป็นเส้นที่สำหรับชี้ขาด ในความเป็นอยู่และความเป็นไป ในชะตาชีวิตของเจ้าของมือนั้น ๆ เส้นที่เป็นความหมายใด ๆ ก็ตามซึ่งเกิดขึ้นในมือนี้ ไม่ว่าเส้นนั้น ๆ จะบอกได้อย่างไร เช่นบอกไว้ว่าเจ้าของมือนั้นจะรวยหรือจะจน เจ้าของมือนั้นจะดีหรือจะชั่ว เจ้าของมือนั้นจะสบายหรือทุกข์ยากลำบาก หรือจะต้องมีความเป็นไปอย่างไรก็ตาม เส้นต่าง ๆ ที่ขึ้นอยู่ในฝ่ายมือนี้ จะนำวิถีชีวิตของผู้นั้นไปสู่เรื่องนั้น ๆ ได้เสมอ ไม่ว่าเรื่องนั้น ๆ จะเป็นอย่างไรก็ตาม เพราะเส้นต่าง ๆ ที่เขียนไว้

บนมือนี้ จะเรียกร้องสิ่งนั้น ๆ เข้ามาหาชีวิตของผู้นั้น โดยเจ้าของมือนั้นไม่ทันรู้ตัว หรือหมายถึงว่าเส้นใด ๆ ที่เกิดขึ้นบนมือธรรมชาตินี้ จะต้องเกิดกับเจ้าของมือนั้น โดยเจ้าของมือนั้นไม่ต้องกระทำหรือเกิดขึ้นเองโดยไม่ทันคิด หรือเกิดขึ้นโดยไม่ทันรู้ตัวเสมอไป. ทั้งในทางประกบ และในทางที่จะติดต่อสืบเนื่องกันไปอีกด้วย (คำนี้ยังไม่อธิบายก่อน) ก็จะมีเส้นแสดงไว้ทางมือธรรมชาติทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นเมื่อเราอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬออก เราก็จะต้องชี้ขาดชะตาชีวิตของบุคคลผู้นั้นด้วยเส้นที่แสดงไว้บนมือ "ธรรมชาติ" นี้เป็นเส้นชี้ขาดทั้งสิ้น

ข้อ ๓ คำว่า "มือปฏิบัติการณ์" หรือมือขวา มีคำอธิบายว่าเส้นหนึ่งเส้นใด ที่โค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬได้เขียนข้อความไว้บนมือนี้ ไม่ว่าเส้นนั้น ๆ จะมีความหมายว่าอย่างไร เช่นเขียนไว้ว่า เจ้าของมือนั้นจะลำบากยากจน เจ้าของมือนั้นจะร่ำรวยมีเงินทองมหาศาล เจ้าของมือนั้นจะมีแต่ความสุขกายสบายใจก็ตาม โค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬที่ปรากฏอยู่บนมือนี้จะต้องมีปฏิบัติการณ์เข้าไปด้วยเสมอ เช่นจะรวย เจ้าของมือนั้นก็จะต้องไปประกอบกิจการหามาหรือจะจนลง ก็จะต้องไปกระทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เกิดความเสียหายขึ้นจึงจะจนลงได้ สมมุติว่าจะต้องไปติดตาราง ก็ต้องไปกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ผิดกฎหมาย—หรือผิดศีลธรรมให้เกิดขึ้นเสียก่อน เช่นไปตีไปฆ่าไปลักไปขโมยเขาเป็นต้น ไม่ว่าเส้นใด ๆ ที่แสดงไว้ในมือปฏิบัติการณ์นี้ สิ่งนั้น ๆ จะเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าของมือนั้น ๆ ทั้งสิ้น

การที่มนุษย์เรามีมืออยู่ ๒ มือ ก็เหมือนกับทุก ๆ สิ่งทุก ๆ อย่างที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ในโลกนี้ คือเรื่องที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์ทั้งหลายนั้น เมื่อรวมทั้งโลกเข้าด้วยกันแล้ว ก็จะมีเพียง ๒ ประการเท่านั้นคือ

๑. สิ่งนั้น ๆ เกิดขึ้นโดยการกระทำของมนุษย์เราเอง คือมนุษย์

ต้องมีปฏิบัติการณ์เกิดขึ้นก่อนแล้ว จึงจะมีผลตามมาทีหลัง โค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬที่เกี่ยวด้วยเรื่องนั้น ๆ จึงเรียนโค๊ตไว้ทางมือขวา

๒. สิ่งนั้น ๆ เกิดขึ้นกับมนุษย์ทุก ๆ คน โดยมนุษย์เราไม่ได้คิดไม่ได้ฝันมาก่อนเลย พอเรื่องนั้น ๆ จะเกิดก็เกิดขึ้นทีเดียว เช่นพอจะดีก็ดีเลย หรือเมื่อจะเสียก็เสียเลยหรือพอจะชั่วก็ชั่วเลย โค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬ จึงเรียนโค๊ตเหล่านี้ไว้ทางมือซ้ายหรือมือธรรมชาติ

เมื่อได้บรรยายเกี่ยวด้วยมือทั้ง ๒ มือดังนี้แล้ว ก็เกือบจะไม่ต้องบรรยายต่อเติมไปอีกก็ได้ว่า การที่เราจะพยากรณ์หรือการที่เราจะอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนั้น เราจะต้องอ่านโค๊ตวิทยุทั้งทางมือซ้ายและมือขวาไปพร้อม ๆ กันไปเลย แต่ความดีหรือความชั่วนั้น จะต้องตัดสินชี้ขาดชะตาชีวิตของบุคคลทั่ว ๆ ไปด้วยเส้นที่แสดงไว้ในมือธรรมชาติ เพราะฉะนั้นการตัดสินเรื่องราวใด ๆ ว่าบุคคลใดจะดี หรือจะชั่วในระยะใด ๆ เราก็จะต้องพยากรณ์ตามหลักวิชาที่วางไว้ในมือธรรมชาติ เป็นการชี้ขาดโชคชะตาของบุคคลผู้นั้นทั้งสิ้น เช่นในมือปฏิบัติการณ์แสดงไว้ว่าคน ๆ นี้จะรวย เพราะเขาเป็นคนขยันขันแข็งหมั่นเก็บหอมรอมริบ แต่ในมือธรรมชาติแสดงไว้ว่าคน ๆ นั้นจะต้องจน เราก็พยากรณ์ไปว่าคน ๆ นั้นจะต้องจน ถึงแม้ว่าในขณะที่มาให้เราพยากรณ์นั้น คน ๆ นั้นจะร่ำรวยขนาดไหนก็ตาม ส่วนคนบางคนมือปฏิบัติการณ์บอกไว้ว่าคน ๆ นั้นจะจน แต่มือธรรมชาติบอกไว้ว่าจะรวย เราก็ต้องพยากรณ์ชะตาชีวิตของบุคคลผู้นั้นว่าจะต้องรวย และโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนั้นย่อมแสดงไว้อย่างชัดแจ้งแล้วว่า เขาผู้นั้นจะรวยหรือจะจนเมื่อใด เวลาไหน หรืออายุเท่าไร

อันนี้เป็นการยกตัวอย่างมาให้เห็นแต่เพียงเรื่องเดียวหรือ ๒ เรื่อง แต่ความอันที่จริงแล้ว เรื่องที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์ทั้งหลายนี้ ย่อมจะมีอยู่เป็นจำนวนมาก ถ้าจะคิดรวมกันแล้วก็จะมีหลายหมื่นหลายแสนเรื่องด้วยกัน ถ้าผู้ศึกษาเล่าเรียนจนอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬออกหมดแล้ว ก็จะทราบได้ว่าคำที่กล่าวนี้เป็นความจริงทั้งสิ้น

เรื่องการจำหลักเกณฑ์ของมือที่ว่า มือใดเป็นมือปฏิบัติการณ์ และมือใดเป็นมือธรรมชาตินี้ ผู้ศึกษาจะลืมเสียมิได้เป็นอันขาด เพราะเมื่อเราเรียนวิชานี้ไปแล้ว เราจำเป็นจะต้องใช้ความรู้ในเรื่องนี้ตลอดไป

อาจมีผู้ศึกษาบางคนสงสัยว่า การที่ว่ามือปฏิบัติการณ์ว่าจะรวย แต่ทางมือธรรมชาติว่าจะจนนั้นเป็นอย่างไร? เรื่องนี้จึงขอยกตัวอย่างให้ฟังเสียบ้างเพื่อจะได้ไม่สงสัยต่อไป เช่นคน ๆ หนึ่งขยันหมั่นเพียรหาเงินทองได้มากเสมอ ซึ่งในทางปฏิบัติการณ์ย่อมจะต้องมีเส้นแสดงไว้ว่า คน ๆ นั้นจะต้องร่ำรวย แต่ในมือธรรมชาติบอกไว้ว่าคน ๆ นั้นจะต้องจนและจะจนเมื่อใด เส้นแสดงของโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬย่อมแสดงไว้แต่เพียงเท่านี้ ผู้พยากรณ์หรือผู้อ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนั้นไม่จำเป็นต้องแปล หรือไม่ต้องหาเหตุผลแต่อย่างใดทั้งสิ้น เพียงแต่บอกผู้มาให้พยากรณ์ว่าถึงระยะนั้น คน ๆ นั้นจะต้องจนเท่านั้นเป็นพอ เมื่อโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬบอกไว้ดังนี้แล้ว เรื่องที่จะเกิดขึ้นกับเจ้าของมือนั้นก็จะเกิดขึ้นมาเอง เช่นจะเกิดไฟไหม้บ้านขึ้นอย่างกะทันหัน ทรัพย์สมบัติที่สร้างสมมาจะสูญเสียไปหมดสิ้นในกองไฟนั้นก็ได้ หรือการค้าขายจะเกิดวิบัติล้มละลายลง เพราะทำการค้าผิดจังหวะอย่างไม่เคยคิดฝันมาก่อนก็ได้ หรือเรือแพนาวาเท่าที่มีอยู่ อาจจะล่มจมลงโดยไม่ทันคิด รถราชนกันวินาศขึ้นมาอย่างไม่ทันรู้ตัวก็ได้ หรือมิฉะนั้นอาจจะถูกฟ้องหาในคดี

ร้ายแรงวิ่งเต้นหมดตัวไปก็ได้

ส่วนที่มือธรรมชาติบอกไว้ว่าจะร่ำรวย ซึ่งเป็นไปในทางที่ดี คน ๆ นั้นก็จะรวยขึ้นมาอย่างไม่ทันคิด เช่นคนบางคนที่จนอยู่ เมื่อถึงกำหนดที่จะร่ำรวยขึ้น คน ๆ นั้นก็อาจจะถูกลอตเตอรี่ที่หนึ่งติด ๆ กัน ๒–๓ ครั้งก็ได้ หรือบางคนทำการค้าบางสิ่งบางอย่างแต่เพียงเล็กน้อย ก็จะได้เงินทองมามากมายอย่างไม่ทันคิดฝันก็ได้ หรือบางคนเดินไปอาจจะเก็บเพชรนิลจินดาตกอยู่เป็นห่อใหญ่ ๆ ขายประเดียวเดียวรวยไปก็ได้ เรื่องเหล่านี้ผู้บรรยายได้ประสพพบเห็นมามากแล้ว อย่างเช่นพันจ่าทหารเรือที่ผู้บรรยายได้เล่ามาให้ฟังแล้วนั้น ในมือปฏิบัติการณ์มีเส้นแสดงไว้ว่า ทหารเรือคนนั้นจะกำหนดการแต่งงานในระยะนั้น แต่ในมือธรรมชาติกลับบอกว่า ในระยะนั้นเขาจะโดนผู้หญิงต้ม และจะถูกหลอกลวงให้เสียเงินทอง ซึ่งตัวเจ้าของมือเองไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าจะเกิดเรื่องเช่นนั้นขึ้น ครั้นผู้บรรยายพยากรณ์ไปว่าจะถูกผู้หญิงต้มหรือหลอกลวง เจ้าของมือก็โกรธเกือบจะเตะเอาผู้พยากรณ์เข้า แต่แล้ววิถีชีวิตของเขาก็กลับเป็นเช่นนั้นจริง ๆ คือคู่หมั้นของเขาพาเงินทองของหมั้นทั้งหมดหนีตามคนรักไปเสีย เรื่องนี้มีตัวอย่างอีกคนหนึ่ง คน ๆ นี้เป็นเพื่อนของผู้บรรยายเอง เมื่อเขามาให้ดูนั้น ผู้บรรยายได้พยากรณ์ให้เขาฟังว่าอีก ๘ เดือนต่อไปเขาจะได้ปลูกบ้านใหญ่พออยู่ได้ เขาบอกว่าคำที่พยากรณ์นี้จะเป็นไปไม่ได้อย่างเด็ดขาด เพราะปัจจุบันนี้เขามีเงินเดือน ๆ ละ ๑๕๐๐ บาท และในจำนวนรายได้เดือนละเท่านี้ อย่าว่าแต่จะปลูกบ้านเลย แม้จะกินเข้าไปก็ไม่ค่อยจะพอเสียแล้ว เขาบอกว่าเขามีลูก ๔ คนและเมีย ๑ คน ได้เดือนหนึ่งก็หมดเดือนหนึ่ง เพราะต้องเสียค่าเล่าเรียนลูกและค่าใช้จ่าย

ต่าง ๆ บางเดือนในตอนปลายเดือน เขายังต้องใช้ผักบุ้งผัดน้ำมันหมูเป็นกับข้าวก็มี และเวลานี้เขาอาศัยพ่อตาอยู่

เมื่อเพื่อนคนนี้จากไปแล้ว ๘ เดือนเศษกลับมาอีก เขาบอกว่าเขาได้ปลูกบ้านจริง ๆ อย่างหมอว่า ผู้บรรยายจึงถามว่าได้เงินจากไหนมาปลูกบ้าน เขาบอกว่า เมื่อวันจะได้ปลูกบ้านนั้นเลิกงานแล้ว มีเพื่อนของเพื่อนที่ทำงานร่วมกันอีกคนหนึ่งซึ่งเป็นอาเสีย เขามาชวนเพื่อนคนนั้นให้ไปรับประทานอาหารที่ภัตตาคารแห่งหนึ่ง เพื่อนที่ทำงานด้วยกันจึงชวนเขาไปรับประทานด้วย เขาเห็นว่าเป็นลาภปากจึงได้ไปกับเพื่อนคนนั้น ขณะที่กำลังนั่งรับประทานอาหารกันอยู่ที่ภัตตาคารนั้น ได้มีเด็กคนหนึ่งเดินเข้ามาขายลอตเตอรี่ เพื่อนของเพื่อนที่เป็นอาเสียคนนั้น ได้ซื้อลอตเตอรี่ที่เด็กเอามาขาย ๓ ใบ โดยเอาไว้เองหนึ่งใบและแจกให้เพื่อนกับตัวเขาคนละ ๑ ใบ ภายหลังวันรุ่งขึ้นเมื่อลอตเตอรี่ออก เขาก็ถูกรางวัลได้เงิน ๖๐,๐๐๐ บาท (หกหมื่นบาท) เขาจึงแยกเงิน ๕๐,๐๐๐ บาทไปปลูกบ้าน และเงินอีก ๑๐,๐๐๐ บาทเอาไว้สำหรับซื้อเครื่องใช้ในบ้าน พอได้บ้านได้เครื่องแต่งบ้านก็หมดเงินพอดี เขาว่าเขาไม่เคยซื้อลอตเตอรี่เลย เพราะตามธรรมดาเงินเดือนที่ได้มาไม่พอใช้อยู่แล้ว แต่พอจะได้บ้านก็มีคนอื่นมาซื้อให้ และได้ปลูกบ้านตามที่โค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬได้กำหนดไว้ ส่วนที่ดินนั้นเขาไม่ได้ซื้อ เพราะพ่อตาเขายกที่ดินท้ายสวนให้กับเมียของเขาราว ๆ ครึ่งไร่ พอปลูกบ้านอยู่ได้

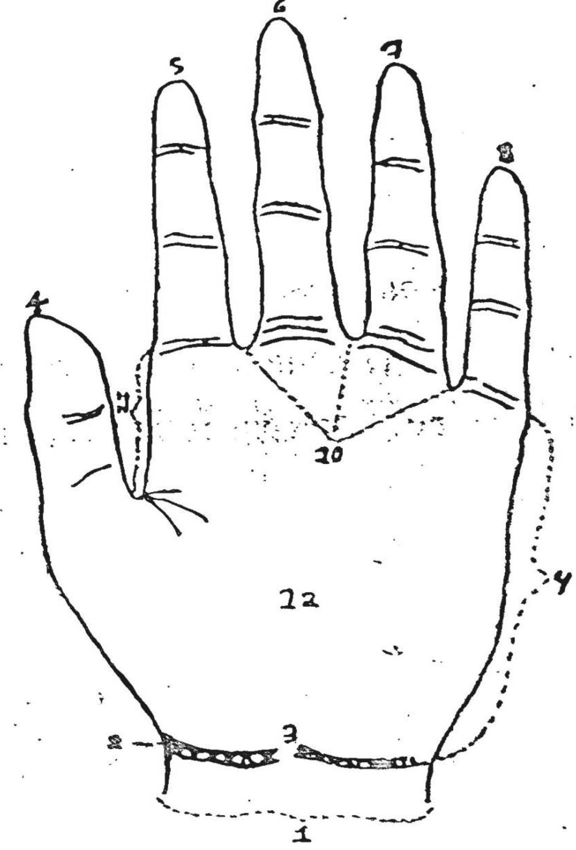
การที่ได้นำตัวอย่างมาเล่าไว้ในที่นี้ก็เพื่อแสดงให้เห็นว่า หลักที่ว่ามือขวาเป็นมือปฏิบัติการณ์ และมือซ้ายเป็นมือธรรมชาตินั้น ตลอดชีวิตของการเรียนวิชานี้ ผู้ศึกษาจะลืมเสียมิได้เป็นอันขาด คือมือขวาหรือมือปฏิบัติการณ์นั้น เรื่องราวต่าง ๆ เท่าที่โค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬแสดงไว้บนมือนี้ย่อม

เกิดขึ้นโดยการกระทำของเราเอง ส่วนมือซ้ายหรือมือธรรมชาตินั้น เรื่องที่เขียนไว้บนมือนี้จะเกิดขึ้นโดยไม่ทันรู้ตัว และการชี้ขาดชะตาชีวิตของบุคคลทุก ๆ คน ย่อมจะถือมือธรรมชาติเป็นเกณฑ์ชี้ขาด เพราะเรื่องทั้งหลายแหล่ที่เกิดขึ้น ตามโคตวิทยุแห่งจักรวาฬในมือนี้ จะเกิดขึ้นโดยไม่ทันรู้ตัวเสมอ

ตามหลักที่ว่ามานี้ ในบางคนก็จะมีกลับกันบ้าง คือมือขวากลับเป็นมือธรรมชาติ และมือซ้ายกลับเป็นมือปฏิบัติการณ์ก็มี แต่หลักที่ว่ามานี้เท่าที่พบแล้วมีไม่เกินร้อยละ ๓ % เพราะฉะนั้นหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้นี้ ควรจะถือเป็นหลักเกณฑ์ที่แน่นอน ส่วนผู้ที่เรียนไปจนชำนาญดีแล้ว ก็สามารถจะทราบได้เองว่า เจ้าของมือใดที่ในมือกลับกัน คือมือปฏิบัติการณ์กลับเป็นมือธรรมชาติ หรือมือธรรมชาติกลับเป็นมือปฏิบัติการณ์ ทั้งนี้ก็เพราะการพยากรณ์ความหลังที่ถูกต้อง จะทำให้ทราบการเปลี่ยนแปลงของมือบางมือเท่าที่กล่าวมาแล้วนี้ได้ และก็มีมือบางมืออีกเหมือนกันที่เส้นทั้งมือซ้ายและมือขวาเป็นทั้งมือธรรมชาติและมือปฏิบัติการณ์ไปในตัวเสร็จทั้ง ๒ มือ แต่รูปของชะตาแบบนี้ก็มีน้อย นาน ๆ จึงจะพบสักหนหนึ่ง จึงให้ถือหลักขวาเป็นปฏิบัติการณ์ และซ้ายเป็นธรรมชาติเป็นหลักเกณฑ์ทั่ว ๆ ไป เพราะในลักษณะนี้จะมีเปอร์เซ็นต์สูงกว่า ๑๐๐ ละ ๙๕ เสมอ เรื่องนี้จำเป็นจะต้องยกไปอธิบายให้ละเอียดอีกครั้งหนึ่ง ในหนังสือที่ว่าด้วยวิชาการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬขั้นมัธยมต่อไป

บัดนี้การบรรยายว่าควรจะอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬบนมือใดบ้าง และควรจะชี้ขาดชะตาชีวิตของบุคคลอย่างไรได้จบลงแล้ว แต่เรื่องของมือนี้ยังไม่หมด จึงจำเป็นจะต้องบรรยายถึงการเรียกชื่อส่วนต่าง ๆ ของมือให้ทราบเสียด้วย เพราะการเรียกชื่อส่วนต่าง ๆ ของมือนี้ เป็นวิชาขั้นต้นที่จะต้องเรียน

ต้องจำ และจะต้องเรียกให้ถูกต้องด้วย ถ้าเราเรียกชื่อส่วนต่าง ๆ ของมือไม่ถูกต้อง ว่า–ส่วนไหนของมือมีชื่อเรียกว่าอย่างไร การฟังคำบรรยาย (เล็กเช่อร์) หรืออ่านคำบรรยายที่เกี่ยวด้วยวิชานี้ในบทต่อ ๆ ไป ผู้ศึกษาก็จะฟังหรืออ่านคำบรรยายไม่เข้าใจเลย ต่อไปนี้ให้ศึกษาว่าด้วยการเรียกชื่อส่วนต่าง ๆ ของมือ ตามหมายเลขที่เขียนไว้บนมือดังนี้

ภาพที่ ๒ แนะนำให้รู้จักชื่อส่วนต่าง ๆ ของมือ

หมายเลข ๑ เรียกว่า "ข้อมือ"

หมายเลข ๒ เรียกว่า "สร้อยข้อมือ"

หมายเลข ๓ เรียกว่า "ข่มมือ"

หมายเลข ๔ เรียกว่า "นิ้วหัวแม่มือ"

หมายเลข ๕ เรียกว่า "นิ้วชี้"

หมายเลข ๖ เรียกว่า "นิ้วกลาง"

หมายเลข ๗ เรียกว่า "นิ้วนาง"

หมายเลข ๘ เรียกว่า "นิ้วก้อย"

หมายเลข ๙ เรียกว่า "ริมมือ"

หมายเลข ๑๐ เรียกว่า "ของนิ้วมือ" (หรือในทางหลักวิชาเรียกว่าของเฉย ๆ)

หมายเลข ๑๑ เรียกว่า "ง่ามมือ"

หมายเลข ๑๒ หมายถึงมือทั้งหมดเรียกว่า "ฝ่ามือ"

ตามบทเรียนที่กล่าวถึงการเรียกชื่อส่วนต่าง ๆ ของมือเท่าที่กล่าวมาแล้วนี้ อาจจะมีผู้ศึกษาบางคนเห็นว่า เรียกชื่อส่วนต่าง ๆ ของมือไม่จำเป็นจะต้องเรียน หรือไม่จำเป็นจะต้องตั้งขึ้นเป็นบทเรียนก็ได้ เพราะใคร ๆ เท่าที่เกิดมาแล้วย่อมจะรู้จักมือของตนเกือบทุก ๆ คน แต่ในทางหลักวิชานี้ ความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ส่วนต่าง ๆ ของมืออย่างจริงจังนั้น นับว่า

เป็นความรอบรู้ขั้นต้นในหลักวิชานี้อีกอย่างหนึ่ง เพราะเหตุว่าส่วนต่าง ๆ ของมือนั้นบางคนอาจจะรู้ แต่บางคนอาจจะไม่รู้ก็ได้ ถ้าและมิได้ตั้งเป็นบทเรียนไว้แล้ว เมื่อผู้ศึกษาคนใดไม่รู้จักชื่อส่วนต่าง ๆ ของมือ ตามหลักวิชานี้แล้ว ภายหลังไปอ่านคำบรรยายที่เกี่ยวด้วยหลักวิชาในบทต่อ ๆ ไป ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็จะอ่านไม่เข้าใจ เช่นคำว่า "ง่ามมือ" หรือ "ของนิ้วมือ" เป็นต้น ถ้าผู้ศึกษาไม่เคยเรียนมาก่อน หรือไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่า "ง่ามมือ" หรือ "ของนิ้วมือ" นั้นอยู่ที่ใด เมื่อกล่าวถึง "ง่ามมือ" หรือ "ของนิ้วมือ" แล้ว ผู้ศึกษาใหม่ ๆ ก็จะไม่เข้าใจคำบรรยายนั้นเลย

เพราะฉะนั้นในที่นี้ จึงขอย้ำให้ผู้ที่จะศึกษาตำรานี้ทราบไว้ด้วยว่า สิ่งใดเรื่องใดที่ตั้งขึ้นไว้เป็นบทเรียนในตำรานี้แล้ว ก่อนที่จะเรียนผ่านไปยังบทอื่น ๆ ผู้ศึกษานั้น ๆ จะต้องศึกษาบทเรียนในบทแรกให้เข้าใจเสียก่อนทุก ๆ บท (ถ้าอ่านจำไม่ได้ก็ต้องท่องจำ) เมื่อศึกษาในบทเรียนข้างต้นจนจำได้เรียบร้อยแล้ว จึงค่อยทำการศึกษาในบทต่อ ๆ ไปอีก ทั้งจะต้องจดจำไว้ให้ได้ตลอดไปด้วย เพราะถ้าผู้ศึกษาคนใด ทำการศึกษาแบบเรียนข้างหน้าลืมข้างหลังแล้ว ก็ไม่มีวันที่จะรู้วิชานี้ได้เลย เพราะวิชาการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ เมื่อเรียนไปข้างหน้าคำบรรยายต่าง ๆ นั้นจะต้องเกี่ยวพันกลับมาหาบทเรียนข้างหลังเสมอ และแม้ว่าจะเรียนไปสักกี่เล่มแล้วก็ตาม เรื่องที่เรียนไปนั้นก็ต้องทบมาหาบทเรียนข้างต้นอยู่เรื่อย ๆ เหมือนหนึ่งผู้ที่ได้เรียนหนังสือไทยเมื่อเรียนประถมปีที่ ๑ สอบผ่านมาแล้ว ไปเรียนประถม

บทที่ ๒ ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็จะต้องใช้วิชาที่เรียนมาจากประถมบทที่ ๑ อยู่เรื่อย ๆ เช่นจำเป็นจะต้องจำตัวสระหรือพยัญชนะ ที่เรียนมาแล้วนั้นให้ได้อยู่เสมอ ถ้าและเกิดมีผู้ศึกษาคนใดจำตัวสระและพยัญชนะ หรือตัวที่ผสมกันแล้วอ่านว่าอย่างไรไม่ได้ ก็หมายถึงผู้ศึกษานั้น ๆ ไม่มีทางที่จะรู้หนังสือไทยนั่นเอง

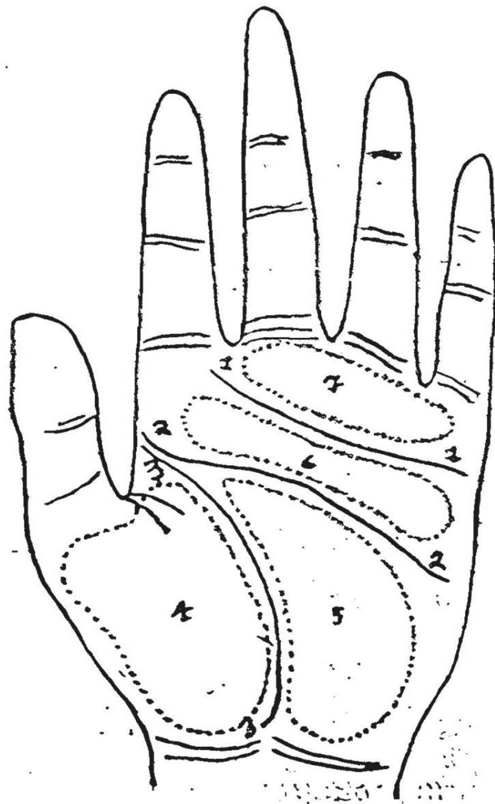
การเรียนวิชาอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาลนี้ก็เช่นเดียวกัน เมื่อผู้ศึกษาเรียนในบทที่ ๑ แล้ว ผู้ศึกษาจะต้องจำบทเรียนนั้น ๆ ให้ได้ตลอดไป และเมื่อเรียนในบทที่ ๒ แล้ว ก็ต้องจำในบทที่ ๒ ต่อไปอีก ซึ่งแต่ละบทเรียนที่เรียนนั้นจะต้องเกี่ยวพันกันไปเรื่อย ๆ คือจะต้องใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการเรียนวิชานี้ไปทั้งสิ้น และผู้บรรยายก็จะไม่กลับมาบรรยายถึงบทเรียนในบทต้น ๆ ต่อไปอีก เพราะการเรียนวิชาการอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาลนี้ แม้จะได้บรรยายถึงเรื่องที่ไม่ซ้ำกันเท่านั้น ก็เป็นหนังสือรวมหลายเล่มด้วยกันเสียแล้ว ซึ่งผิดกับการแต่งหนังสือตำราลายมือแบบเก่า ๆ ซึ่งผู้แต่งพูดแต่เรื่องที่ซ้ำซากกันอยู่ เช่นไม่ว่าเล่มไหน ๆ ก็พูดแต่เรื่องเนิน เรื่องนิ้ว เรื่องข้อมือทุก ๆ เล่ม เพียงเพื่อจะขายหนังสือให้ได้หลาย ๆ เล่ม หรือทำหนังสือที่มีข้อความอย่างเดียวกัน แต่ใช้ชื่อให้แตกต่างกันออกไป เพื่อขายลิขสิทธิ์ของหนังสือนั้น ๆ ให้ได้มากเล่มก็มี

สำหรับการแต่งตำราเล่มนี้ ไม่ได้มีจุดประสงค์เช่นนั้น ความปรารถนาของผู้บรรยายมีอยู่แต่เพียงว่า ต้องการจะเผยแพร่วิชาความรู้ที่รู้อยู่คนเดียว เพื่อจะให้คนทั้งโลกได้เรียนรู้ไว้บ้างเท่านั้น จึงไม่ต้องคิดว่า

ตำราเล่มนี้จะขายได้หรือไม่ได้ และจะมีคนซื้อหรือไม่มีคนซื้อ เพราะผู้บรรยายมีความคิดอยู่แต่ว่า ถ้าได้สร้างตำราที่แท้จริงขึ้นแล้ว ความจริงนั่นแหละจะทำให้มีผู้นิยมในตำรานี้ขึ้นเอง เมื่อขายตำราเล่ม ๑ ไปได้มากแล้ว การก็ปรากฏว่าผู้ที่ไปเล่าเรียน เกิดอ่านเส้นบนลายมือของคนเราออกจริง ๆ จึงมีผู้หาซื้อตำราเล่มต่อ ๆ ไปมากขึ้น ส่วนลิขสิทธิ์นั้นไม่เคยคิดจะขาย เพราะต้องการให้เป็นมรดกตกทอดไปถึงลูกหลานต่อ ๆ ไปอีก

เมื่อได้ทำการบรรยายเกี่ยวด้วยชื่อส่วนต่าง ๆ ของมือจบลงแล้ว ต่อไปนี้จะได้บรรยายว่าด้วยเรื่องเส้นทั้ง ๓ เส้นต่อไปอีก ซึ่งเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ย่อมจะมีอยู่บนมือของคนเราเกือบทุก ๆ มือ การที่ใช้คำว่าเกือบนั้น ความจริงเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้มีอยู่บนมือของคนเราทุก ๆ มือ จะมีอยู่บ้างแต่เพียงบางมือเท่านั้นที่เส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ เส้นบางเส้นบวกกันกับเส้นอื่น ๆ เช่นเส้นสมองบวกกับเส้นหัวใจกลายเป็นเส้นเดียวกัน หรืออย่างที่เราเรียกกันว่าเส้นลายมือขาดเป็นต้น

การบรรยายต่อไปนี้ ไม่ใช่การบรรยายถึงเรื่องเส้นทั้ง ๓ เส้นอย่างแท้จริง แต่ต้องการจะให้ผู้ศึกษารู้จักเรียกบริเวณเนื้อที่ต่าง ๆ ของมือ เพราะความรู้ในการที่สามารถจะเรียกชื่อบริเวณส่วนต่าง ๆ ของมือนี้ จะเป็นช่องทางที่ทำให้ผู้ศึกษาเข้าใจ เมื่อได้อ่านคำบรรยายในบทต่อ ๆ ไปอีกทอดหนึ่ง

ภาพที่ ๓

แนะนำให้รู้จักชื่อพื้นที่ต่าง ๆ บนฝ่ามือ

หมายเลข ๑ คือเส้นหัวใจ เส้นหัวใจนี้โคนของเส้นอยู่ใต้นิ้วก้อย ปลายของเส้นหัวใจพุ่งไปหาโคนนิ้วชี้หรือโคนนิ้วกลาง หรือไม่ก็พุ่งไปลงร่องระหว่างนิ้วชี้กับนิ้วกลาง แต่มีเส้นหัวใจที่สั้นบางเส้นมาขาดหายอยู่ภายใต้เนินของนิ้วกลาง หรือไม่ก็โค้งลงมาจดอยู่กับเส้นสมองก็มี

หมายเลข ๒ คือเส้นสมอง เส้นสมองนี้โคนของเส้นอยู่ระหว่างง่ามมือ คือระหว่างนิ้วชี้กับนิ้วหัวแม่มือ ส่วนปลายของเส้นสมองพุ่งมาทางริม

มือ ปลายของเส้นสมองบางเส้นพุ่งข้ามมือมาหาริมมือตรง ๆ ก็มี เส้นสมองบางเส้นโค้งลงไปเล็กน้อยก็มี บางเส้นโค้งลงไปหาริมมือเกือบจะถึงข้อมือก็มี เส้นสมองบางเส้นโค้งปลายขึ้นไปหาเส้นหัวใจก็มี

หมายเลข ๓ คือเส้นชีวิต เส้นชีวิตโคนของเส้นอยู่ระหว่างง่ามมือ ปลายของเส้นชี้มายังข้อมือ เส้นชีวิตบางเส้นสั้นบางเส้นยาว แต่พึงเข้าใจว่าเส้นชีวิตตอนที่พุ่งมาหาข้อมือนั้น เป็นทางปลายของเส้นชีวิตทั้งสิ้น

หมายเลข ๔ บริเวณที่จุดไว้โดยรอบ หรือที่เนื้อนูนตรงกับนิ้วหัวแม่มือทั้งหมด เราเรียกว่า "ภายนอก" ภายนอกนี้เขาใช้กั้นอาณาเขตระหว่างภายนอกกับภายในด้วยเส้นชีวิต

หมายเลข ๕ บริเวณที่จุดไว้โดยรอบเราเรียกว่า "ภายใน" ภายในนี้เขารวมอาณาเขตกลางฝ่ามือทั้งหมดเข้าด้วยกัน และใช้กั้นภายในกับภายนอกด้วยเส้นชีวิต

หมายเลข ๖ คือพื้นที่ ๆ จุดไว้โดยรอบหมายเลข ๖ เราเรียกพื้นที่ทั้งหมดนี้ว่า "พื้นที่ตอนบนของเส้นสมอง"

หมายเลข ๗ คือพื้นที่ ๆ จุดไว้โดยรอบหมายเลข ๗ เราเรียกพื้นที่ตอนนี้ว่า "พื้นที่ตอนบนของเส้นหัวใจ"

การที่จำเป็นจะต้องจำแนกพื้นที่ต่าง ๆ บนฝ่ามือออกไปเช่นนี้ ก็เพราะคำเรียกชื่อพื้นที่ต่าง ๆ เหล่านี้ จะต้องเอาไปประกอบกับคำบรรยายในบทเรียนต่อ ๆ ไปอีก ถ้าไม่ทำเป็นบทเรียนไว้ให้ผู้ศึกษาเล่าเรียนเสียก่อน เมื่อไปบรรยายเข้า เช่นจะพูดถึงเรื่องภายนอกหรือภายในก็ตาม ผู้ศึกษาก็

ทั้งไม่เข้าใจ จึงต้องทำเป็นบทเรียนไว้ เพื่อให้ผู้ศึกษาได้เล่าเรียนหรือท่องจำเสียก่อน เมื่อผู้ศึกษาคนใดได้เล่าเรียนในบทเรียนนี้แล้วต่อไปจะหลงลืมเสียมิได้เช่นเดียวกัน เพราะการบรรยายต่อไปนั้น ย่อมจะกล่าวถึงพื้นที่เหล่านี้เสมอ ๆ ถ้าผู้บรรยายกล่าวถึงพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดแล้ว ผู้ศึกษาจะต้องเข้าใจให้ได้ว่าคำว่าพื้นที่ใด ๆ ที่หลักวิชานี้เรียกถึงนั้น หมายความว่าพื้นที่เหล่านั้นอยู่ตรงไหนของมือ และถ้าผู้ศึกษาคนใดยังไม่เข้าใจ ก็สามารถจะเปิดกลับมาเรียนในบทนี้ซ้ำอีกก็ได้

อนึ่ง อันเส้นทั้ง ๓ เส้นเท่าที่เกิดขึ้นบนมือของคนเรา เส้นทั้ง ๓ เส้นนี้มีเกือบทุกมือ เมื่อผู้ศึกษาได้เรียนในบทนี้แล้ว ก็ขอให้จดจำไว้ว่าเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ปลายโคนอยู่ที่ใด เพราะถ้าในขั้นนี้ผู้เล่าเรียนยังไม่เข้าใจแล้วการฟังคำบรรยายในบทต่อ ๆ ไปก็จะไม่เข้าใจเลย จนกระทั่งไม่สามารถจะเล่าเรียนในวิชานี้ได้

การที่จะให้เข้าใจว่าเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้มีลักษณะเป็นอย่างไร ผู้ศึกษาทุก ๆ คนสามารถจะแบมือของท่านเองขึ้นดู หรือของดูมือคนที่ใกล้ชิดกันบ้างก็จะรู้จักเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ดี เมื่อทราบลักษณะของเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้แล้ว ผู้ศึกษาก็ควรกำหนดเอาเองว่า เส้นที่กล่าวนามมาแล้วทั้ง ๓ เส้นนี้ ปลายของเส้นหรือโคนของเส้นนั้นอยู่ทางไหน เมื่อผู้ศึกษาหัดกำหนดเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้บนมือของตนเอง หรือบนมือของคนอื่น ๆ ดูบ้างแล้ว ก็จะรู้จักปลายโคนของเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ได้อย่างแน่นอน

บทที่ ๒

ว่าด้วยการแยกมือออกเป็นเนินต่าง ๆ และความหมายของเนิน

ในบทเรียนบทที่ ๑ ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการเล่าเรียนมาแล้ว เช่นเมื่อเราจะเป็นนักพยากรณ์นั้น เราควรจะดูมือไหนบ้าง หรือเรียนรู้ถึงชื่อส่วนต่าง ๆ ของมืออย่างไร สำหรับบทเรียนที่กล่าวมาแล้วนี้ มิได้เกี่ยวข้องกับการพยากรณ์แต่อย่างใด เป็นแต่ผู้ศึกษาจำเป็นจะต้องเรียนให้รู้ไว้ เพื่อนำมาประกอบในการที่จะอ่านคำบรรยายถึงหลักวิชานี้ต่อไปเท่านั้น ส่วนในบทที่ ๒ นี้ เป็นบทที่จะกล่าวถึงเรื่องการแยกมือออกเป็นเนินต่าง ๆ และความหมายของเนิน ซึ่งนับว่าเป็นบทเรียนที่เกี่ยวข้องกับหลักการพยากรณ์เป็นบทแรก เพราะการแยกฝ่ามือออกเป็นเนินต่าง ๆ และความหมายของเนินนี้จะต้องประกอบเข้ากับการพยากรณ์ทุก ๆ ครั้งเสมอไป การศึกษาว่าด้วยเรื่องของเนิน จึงนับว่าเป็นหลักที่สำคัญอันดับหนึ่ง ในวิชาการอ่านโค้ตวิทแห่งจักรวาฬนี้ ซึ่งผู้ศึกษามีความจำเป็นจะต้องทำการเรียนอย่างแบบท่องจำและจะต้องจำให้ได้ทุก ๆ วรรคทุก ๆ ตอนด้วย เพราะทุก ๆ ครั้งที่มีการพยากรณ์ เรื่องของเนินหรือความหมายของเนินนี้ จะต้องเกี่ยวพันกันเข้ามารวมกับเรื่องของเส้น หรือเรื่องของการพยากรณ์ทุกครั้งเสมอไป

การแยกฝ่ามือออกเป็นเนินต่าง ๆ นี้ ในหลักวิชาหัตถศาสตร์เดิม ๆ ก็มีการแยกฝ่ามือออกเป็นเนินต่าง ๆ เหมือนกัน แต่การแยกฝ่ามือออกเป็นเนินต่าง ๆ ในวิชาหัตถศาสตร์เดิม ๆ นั้น ผู้อ่านหรือผู้ศึกษาไม่มีวันจะเข้าใจได้ เพราะเขาแบ่งเนินออกเป็นเหมือนชื่อวันต่าง ๆ ซึ่งผู้บรรยายเองเมื่อแรกเรียนก็เรียนมาตามแบบนี้ แต่เมื่อเรียนมาแล้วก็ไม่รู้ว่าการที่เขาแยกมือออกเป็นเนินต่าง ๆ แล้วให้ชื่อเหมือนวันต่าง ๆ นั้น มีความหมายว่าอย่างไร ? เรื่องนี้ได้พยายามถามท่านผู้ที่คิดว่ารู้มาแล้วหลายท่าน แต่ผู้ที่คิดว่ารู้นั้น ก็ตอบกล้อม ๆ แกล้ม ๆ พอพาตัวรอดไปเท่านั้นเอง คือไม่ได้รับคำอธิบายที่แจ่มแจ้งแม้แต่สักครั้งเดียว เช่นได้ลองถามกรรมการสมาคมโหรท่านหนึ่งดู ท่านตอบว่าเท่าที่เขาได้ทำการแยกมือออกเป็นเนินต่าง ๆ แล้วให้ชื่อเหมือนวันต่าง ๆ นั้น ก็เพราะว่าในวิชาหัตถศาสตร์นี้ เมื่อเอาไปเข้ากับโหราศาสตร์แล้ว ก็สามารถจะเข้ากันได้ ซึ่งคล้าย ๆ กับท่านจะตอบว่าเครื่องใช้ของเกวียนจะเอามาใช้กับรถยนต์ก็ได้เหมือนกัน

คำตอบของกรรมการสมาคมโหรท่านนี้ เมื่อผู้บรรยายเอามาไตร่ตรองดูแล้วก็เห็นได้ว่า ท่านผู้นั้นตอบอย่างขอไปทีมากกว่า คือไม่รู้จะตอบว่าอย่างไรแล้วก็ตอบออกมาซุ่ย ๆ พอพาตัวรอดไปเท่านั้นเอง ความอันที่จริงแล้ววิชาหัตถศาสตร์หรือที่ตำรานี้เรียกว่า "วิชาการอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬ" นั้น ไม่มีทางที่จะเข้ากันกับวิชาโหราศาสตร์แต่ประการใดทั้งสิ้น เพราะวิชาการอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬหรือวิชาดูลายมือนั้น เขาเรียนกันเหมือนกับการเรียนหนังสือ คือเมื่อเรียนรู้จักตัวสระและพยัญชนะแล้ว ครั้นเอาตัวสระและพยัญชนะนั้นมาผสมตัวกันเข้า ก็จะอ่านออกเป็นเรื่องราวต่าง ๆ ได้ ส่วนวิชาโหราศาสตร์นั้น เขาเรียนกันอย่างแบบยกเมฆหรือเดา เพราะผู้ศึกษาเมื่อเรียนไปแล้วก็มองไม่เห็นว่าอะไรเป็นอะไร เป็นแต่เดาเอาว่าเมื่อเลขนั้นดาวนั้นมาสัมพันธ์กันอย่างนั้น ๆ แล้ว อาจจะเป็นอย่างนั้น ๆ หรืออาจจะเป็นอย่างโน้นอย่างนี้เท่านั้น

การเรียนวิชาการอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ ถ้าจะเปรียบก็เปรียบเหมือนกับเด็กที่เรียนอ่านหนังสือภาษาต่าง ๆ อยู่ในขณะนี้ การเรียนหนังสือภาษาต่าง ๆ นั้น ไม่เห็นว่าผู้เรียนจะต้องไปนึกเดาว่าจะต้องเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ เพราะเมื่อเห็น ก, สระ า ก็อ่านเป็น "กา" ไปเลย หรือ ข, สระ า ก็อ่านเป็น "ขา" ไปเลย ส่วนหลักโหราศาสตร์นั้นคล้าย ๆ กับการพยากรณ์อากาศ เมื่อผู้รวบรวมสถิติเห็นว่า อากาศควรจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ก็พยากรณ์ออกไปเลยว่า วันนั้นอากาศจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ เช่นฝนจะตก แดดจะออกลมจะพัดเป็นต้น แต่ความเป็นจริงแล้ว บางวันนักพยากรณ์อากาศบอกว่าฝนจะตกแต่แดดกลับออก วันนี้ไม่มีพายุ แต่พายุกลับรุนแรงเหมือนเมื่อพายุเข้าถล่มภาคใต้วินาศลงไปในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ นั้น นักพยากรณ์อากาศก็ไม่มีใครรู้เลย จนกระทั่งพายุถล่มคนตายนับพันคนแล้ว จึงได้รู้ว่ามีพายุขึ้น เท่าที่กล่าวยืนยันมานี้ก็เพราะผู้บรรยายเองก็เป็นคนหนึ่งที่ถูกพายุถล่มในครั้งนั้นด้วย

การเรียนวิชาการอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ ก็เหมือนกับที่เราเรียนการอ่านหรือการแปลหนังสือภาษาอื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่ภาษาของเรา เมื่อผู้เรียน ๆ ไปจนกระทั่งอ่านหนังสือภาษานั้นออกแล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็สามารถจะแปลหนังสือภาษานั้น ๆ ออกเป็นภาษาของเราได้ โดยไม่ต้องมี

การเดาแต่อย่างใดทั้งสิ้น เมื่อเราอ่านตัวที่ผสมกันอยู่ออกเป็นข้อความว่าอย่างไรแล้ว เราก็พยากรณ์ไปตามเรื่องราวที่เราอ่านออกนั้น ผู้ที่มีโคตวิทยุแห่งจักรวาฬเขียนไว้เป็นอย่างนั้น ๆ ก็จะเกิดเรื่องขึ้นอย่างนั้นเสมอ ไม่ผิดพลาด เพราะโคตวิทยุแห่งจักรวาฬนี่แหละ ที่เป็นวิถีชีวิตจริงของมนุษย์ทั้งหลาย หรือเราจะเรียกให้ชัดเจนลงไปก็ได้ว่า อันโคตวิทยุแห่งจักรวาฬนี่แหละที่เป็นตัวพระเจ้าอันแท้จริง ซึ่งมีอำนาจเหนือมนุษย์ทั้งโลก สามารถจะบันดาลให้มนุษย์เป็นไปได้ทั้งดีและชั่ว หรือบันดาลให้เป็นอย่างไร ๆ ก็ได้ ทั้งไม่มีวันที่มนุษย์คนใด ๆ จะหลบหลีกหลักเกณฑ์ที่โคตวิทยุแห่งจักรวาฬเรียนไว้นั้นได้ด้วย

ส่วนวิชาโหราศาสตร์นั้นไม่ใช่วิชาแปลหนังสือ และไม่ใช่วิชาที่จะเห็นได้ด้วยตา โหราศาสตร์เป็นวิชาคำนวณที่จดบันทึกต่อ ๆ กันมา อันวิชาคำนวณนั้นก็มีลักษณะเหมือนกับการหลับตาเดินก็เห็นจะไม่ผิด เมื่อบันทึกต่อ ๆ กันมาว่าอย่างไรแล้ว ก็ว่ากันไปตามบันทึกนั้น คำนวณต่อ ๆ กันมาเรื่อย ๆ ผิดถูกอย่างไรก็ซัดไปให้กับผู้ที่คำนวณไว้ก่อนเป็นแพะรับบาปต่อไป เวลาผิดขึ้นมาแล้วก็ไม่สามารถจะหาเหตุผลในความผิดพลาดนั้นได้ เพราะผู้ให้คำพยากรณ์นั้นมองไม่เห็นอะไร ส่วนวิชาการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬไม่อย่างนั้น ทุก ๆ สิ่งทุก ๆ อย่างที่เราอ่านออกและแปลได้แล้ว สิ่งนั้น ๆ จะถูกต้องเสมอ ทั้งถ้าเราอ่านและสามารถในการวัดด้วยแล้ว เรื่องนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อใด เราก็สามารถจะกะเวลาที่เกิดเรื่องนั้น ๆ ขึ้นให้ถูกต้องได้ด้วย แต่ถ้าเส้นที่เราเห็นอยู่นั้นเราแปลไม่ถูก หรืออ่านไม่ออก เราก็สามารถจะเอามาทบทวนเสียใหม่ว่า ความผิดพลาดนั้นเกิดขึ้นเพราะอะไร เนื่องจากเส้นนั้น ๆ ยังปรากฏอยู่ เหมือนดังที่ผู้บรรยายได้เคยพยากรณ์

ตำรวจชั้นนายพันเอกพิเศษคนหนึ่งว่า ท่านผู้นี้จะได้รับทุนเดินทางไปต่างประเทศก่อน ภายหลังเมื่อกลับมาแล้วสิ่งที่ไปดูงานมานั้น จะทำให้เกิดความหนักใจ หลังจากเกิดความหนักใจแล้ว ท่านผู้นั้นก็จะได้เลื่อนยศเป็นนายพล แต่เรื่องที่เกิดขึ้นจริง ๆ กับเจ้าของมือไม่เป็นดังนั้น เพราะท่านผู้นี้ได้เลื่อนยศเป็นนายพลก่อนที่จะได้รับทุนเดินทางไปต่างประเทศเพียงเดือนเดียว เมื่อเลื่อนยศเป็นนายพลแล้ว ท่านก็ได้รับทุนเดินทางไปต่างประเทศจริง ๆ แต่การได้รับทุนหรือได้รับเงินเดินทางไปต่างประเทศนั้น ท่านก็มิได้รับทุนไปดูงานอะไร เป็นแต่ว่าท่านไปสอบสวนเรื่องที่เกิดการกินโกงขึ้นในเมืองไทย แต่ผู้ที่ถูกกินโกงนั้นอยู่เมืองนอก ผู้ที่ถูกโกงนั้นไม่กล้ามาให้ปากคำในเมืองไทย นายตำรวจใหญ่ผู้นี้จึงต้องไปสืบสวนถึงเมืองนอก เนื่องจากท่านนายตำรวจผู้นี้เป็นคนตงฉิน ท่านไม่เคยคิดว่าในโลกนี้จะมีของแข็งของอ่อนเป็นอย่างไร เมื่อเดินทางกลับมาถึงเมืองไทยแล้ว ท่านก็พูดโผงผางออกมาว่ารู้ตัวคนกินคนโกงหมดแล้ว เป็นแต่ไม่ได้ออกชื่อใครเท่านั้น ครั้นเมื่อเรื่องนี้รู้ไปถึงท่านผู้ใหญ่กว่าขึ้นไปอีก ทีท่าท่านผู้ใหญ่กว่าคงจะพูดว่า ถ้าเอ่ยชื่อใครที่กินโกงในเรื่องนี้ออกไปแล้วหัวจะขาดกระมัง เรื่องของท่านผู้นี้จึงต้องหนักใจพูดไม่ออก ภายหลังจึงแถลงกับหนังสือพิมพ์มีลักษณะกล้อมแกล้มกลืนลงไปหมด

การที่ได้ยกตัวอย่างมานี้ เพื่อแสดงให้เห็นว่า การพยากรณ์ด้วยหลักวิชานี้จะถูกต้องเสมอ แต่ผู้ที่อ่านข้อเขียนนี้แล้วย่อมจะทราบว่า เรื่องที่ผิดพลาดนั้นก็คือผิดพลาดในเวลาเกิดเหตุการณ์ขึ้น คือตอนที่ผู้บรรยายพยากรณ์นั้น พยากรณ์ว่าการเลื่อนยศจะมีขึ้นภายหลังจากการเดินทางแล้ว

แต่ความจริงท่านผู้นี้ได้เลื่อนยศก่อนที่จะมีการเดินทาง เมื่อผู้บรรยายทราบเรื่องราวของท่านผู้นี้แล้ว ทันทีทันใดโดยไม่ต้องไปดูมือของท่านอีกก็ทราบได้ว่า การที่ได้พยากรณ์เวลาผิดพลาดไปนั้น ก็เพราะเส้นเลื่อนยศนั้นใหญ่กว่าเส้นเดินทาง เส้นนั้นจึงให้กำลังมาก่อน ส่วนเส้นได้รับทุนรอนในการเดินทางนั้นเป็นเส้นเล็กกว่า จึงให้อำนาจมาทีหลัง ซึ่งเรียกว่าเมื่อผิดแล้วก็สามารถจะติดตามเรื่องราวที่ผิดพลาดไปได้อย่างถูกต้อง ซึ่งทำให้มีความรอบรู้ขึ้นไปอีกทอดหนึ่ง ไม่เหมือนกับหลักวิชาโหราศาสตร์ ซึ่งเมื่อผิดแล้วก็ไม่สามารถจะติดตามไปดูได้ก็ได้ว่า ที่ได้ผิดนั้นเพราะเหตุอะไร ?

ความจริงเรื่องที่ผู้บรรยายพยากรณ์ท่านนายพันเอกพิเศษผู้นี้ไปนั้น จะนับว่าถูกต้องทั้งสิ้นก็ไม่ผิดพลาด เพราะท่านผู้นี้ได้เลื่อนยศได้เดินทางกลับมาหนักใจ แต่ที่ผิดนั้นก็ผิดแต่ว่าเรื่องราวนั้นกลับกัน คือเลื่อนยศก่อนแล้วเดินทางทีหลังเท่านั้น ซึ่งการพยากรณ์ตามแบบที่ว่ามานี้ ไม่มีหลักวิชาโหราศาสตร์ใด ๆ ในโลกที่จะพยากรณ์ได้ นอกจากหลักวิชาการอ่านโคตวิทยแห่งจักรวาฬนี้แต่เพียงวิชาเดียวเท่านั้น เพราะคำว่าเดินทางแล้วหนักใจนั้น ไม่เห็นเคยมีในหลักเกณฑ์พยากรณ์ของวิชาใด ๆ ทั้งสิ้น ซึ่งผู้บรรยายตำรานี้ก็ได้เคยเล่าเรียนมาแล้วเช่นเดียวกัน เรื่องที่เล่ามานี้ นำมาเป็นอุทาหรณ์ให้เห็นว่า อันวิชาการอ่านโคตวิทยแห่งจักรวาฬนี้ เป็นหลักวิชาที่น่ารู้และน่าเรียนขนาดไหน — เพราะวิชานี้เมื่อพยากรณ์ผิดพลาดก็สามารถจะรู้ได้ทันทีว่า ความผิดพลาดนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร ? ในความคิดเห็นของผู้บรรยายเห็นว่า อันว่าวิชาโหราศาสตร์เท่าที่มีคนเล่าเรียนกันอยู่ทั้งโลกในเวลานี้นั้น อย่างดีก็มีความแม่นยำเพียง ๑๐ ℅ ส่วนวิชาการอ่าน

โคตวิทยแห่งจักรวาฬนี้ จะให้ผลแม่นยำตั้งแต่ร้อยละ ๙๕℅ ถึงร้อยละ ๙๙℅ หรือถ้าผู้ใดมีความสามารถติดตามเรื่องของเส้นที่แสดงไว้ไปได้โดยตลอดแล้ว ก็สามารถจะพยากรณ์ให้ถูกต้องทั้ง ๑๐๐℅ ทีเดียวจะเป็นได้

ต่อไปนี้ให้ผู้ศึกษาทำการศึกษาว่าด้วยการแยกเนินต่อไป แต่ก่อนที่จะกล่าวถึงการแยกเนินตามหลักวิชาการอ่านโคตวิทยแห่งจักรวาฬ จำเป็นจะต้องกล่าวถึงการแยกเนินตามแบบเก่าไว้ในที่นี้เสียด้วย เพื่อจะได้เป็นข้อเปรียบเทียบกันว่า การแยกเนินตามแบบเก่ากับการแยกเนินตามแบบใหม่นั้นมีความผิดแปลกแตกต่างกันอย่างไรบ้าง **การแยกเนินตามแบบเก่านั้นเขาแยกไว้ดังนี้คือ**

๑. เนินภายใต้นิ้วหัวแม่มือเรียกว่าเนินพระศุกร์

๒. เนินภายใต้นิ้วชี้เรียกว่าเนินพระพฤหัสบดี

๓. เนินภายใต้นิ้วกลางเรียกว่าเนินพระเสาร์

๔. เนินภายใต้นิ้วนางเรียกว่าเนินพระอาทิตย์

๕. เนินภายใต้นิ้วก้อยเรียกว่าเนินพระพุทธ

๖. เนินภายใต้เนินพระพุทธเรียกว่าเนินพระอังคารต่ำ

๗. เนินที่ริมมือเรียกว่าเนินพระจันทร์
นอกจากนี้เนินที่ง่ามมือ ยังเรียกว่าเนินพระอังคารสูงซึ่งเป็นชื่อเดียวกับเนินพระอังคารต่ำอีกด้วย

ความพิสดารในการแยกเนินตามแบบเก่านั้น ยังแบ่งเนินพระจันทร์ออกเป็น ๓ ตอน คือเนินพระจันทร์สูง เนินพระจันทร์กลาง เนินพระจันทร์ต่ำ การที่ตำราแบบเดิมแยกเนินพระจันทร์ออกเป็น ๓ ตอนดังนี้ ก็ไม่เคย

พบคำอธิบายในตำราใด ๆ ว่าทำไมจึงต้องแยกออกเป็น ๓ ตอน แม้ว่าจะได้ค้นคว้าด้วยตำราเท่าที่มีอยู่ในโลกนี้หมดแล้วก็ตาม

การที่ได้เอาวิธีการแยกเนินตามแบบเดิมมาลงไว้ในตำรานี้ด้วยนั้น ก็เพื่อต้องการให้ผู้ศึกษาได้เห็นว่า การแยกเนินตามแบบเก่ากับการแยกเนินตามแบบใหม่นั้น แตกต่างกันอย่างไรนั้นอย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งกล่าวไว้เพื่อเป็นการระลึกถึงบุญคุณของตำราเก่า ๆ นั้นบ้างก็ได้ เปรียบเสมือนปัจจุบันนี้เราขี่รถยนต์ แต่เราก็ไม่ควรจะลืมบุญคุณของเกวียน เพราะความจริงแล้วรถยนต์ที่เรานั่งและเราโดยสารกันอยู่ในทุกวันนี้ ก็ได้เอาแบบอย่างมาจากเกวียนนั่นเอง หรือไม่เช่นนั้นก็เป็นการกล่าวไว้เพื่อให้ผู้ที่ศึกษาวิชาการอ่านโชควิทยุแห่งจักรวาฬนี้ได้ทราบว่า วิชาการแบบเก่ากับวิชาการแบบใหม่นั้นแตกต่างกันอย่างไร เผื่อว่าบางท่านอาจจะเห็นวิทยาการแบบใหม่นี้สู้แบบเก่าไม่ได้ ก็อาจจะไปเรียนวิชาการอย่างแบบเก่านั้นก็ได้

การแยกเนินออกเป็นข้อตามวิธีต่าง ๆ เท่าที่กล่าวมาแล้วนี้ โดยผู้อ่านแล้วจะเข้าใจว่าอย่างไรผู้บรรยายก็ไม่ทราบ แต่สำหรับผู้บรรยายเองแล้วขอรับว่าไม่เข้าใจเลย แม้จะได้พยายามค้นคว้าหาคำอธิบายในตำราใด ๆ ว่าทำไมเขาจึงแยกเนินออกดังนี้ แต่ก็ไม่เคยพบว่ามีคำอธิบายอยู่ในตำราใด ๆ เลย คำว่าเนินพระอาทิตย์ เนินพระจันทร์ เนินพระอังคาร เนินพระพุธ เนินพระพฤหัสบดี เนินพระศุกร์ และเนินพระเสาร์นั้น ผู้บรรยายก็ไม่ทราบว่าเขาได้ให้ชื่ออย่างนั้นทำไม ถ้าเอาแต่เรียนโดยไม่ตั้งคำถามเขาว่าทศกัณฐ์มี ๒๐ เศียรและมีมือ ๑๐๐๐ มือ เราก็ว่าตามเขาไปว่าทศกัณฐ์มี ๒๐ เศียรและมีมือ ๑๐๐๐ มือและก็ได้ แต่ถ้าเราจะตั้งคำถามสักคำว่า

ถ้าทศกัณฐ์มีหน้ารอบหัว เวลานอนหน้าข้างล่างไม่ถูกหมอนอุดจมูกตายหรือเท่านี้ ผู้สอนก็คงโกรธผู้เรียนเป็นแน่ เพราะบอกแล้วไม่เชื่อ ซึ่งความอันที่จริงแล้ว คนที่มี ๒๐ หน้าเมื่อเวลานอนหน้าข้างล่างก็คงถูกหมอนอุดจมูกตายและหน้านั้นก็จะต้องเน่าและเหม็นด้วย

เปรียบเสมือนการแยกเนินออกเป็นอาทิตย์จันทร์อังคาร ผู้เล่าเรียนคนใดก็จะต้องเรียนไปตามที่เขาว่ามานั้น แต่ผู้เรียนเองก็ไม่เข้าใจว่า เท่าที่เขาแยกเนินออกเป็นดังนั้นหมายความว่าอย่างไร ? อนึ่งเล่าเนินบางเนินเท่าที่ได้ทำการทดลองมานานปีแล้ว เช่นเนินพระอาทิตย์เป็นต้น ผู้ศึกษาจากตำราเก่า ๆ มักเข้าใจว่า คนใด ๆ ก็ตามถ้าเส้นอาทิตย์ดีเด่นขึ้นในเนินนี้แล้วเป็นดีทั้งสิ้น คือจะมีชื่อเสียงและการเงินดีเสมอไป แต่เส้นต่าง ๆ เท่าที่อ่านออกในเนินนี้ ปรากฏว่าการมีชื่อเสียงนั้น หาได้มีชื่อเสียงแต่ในทางที่ดีอย่างเดียวไม่ ผู้ที่เกิดความวิบัติเสียหายก็มีชื่อเสียงเหมือน ๆ กัน ดังที่เราจะเห็นได้ว่า ผู้ที่ขับรถยนต์มาดี ๆ เป็นเวลาหลายสิบปี ไม่เคยมีชื่อเสียงเลย แต่พอเอารถไปชนกันพังวินาศฉิบหายมีคนตายเป็นคน ๆ หรือหลายสิบคนคน ๆ นั้นก็มีชื่อเสียงขึ้นทันที คือหนังสือพิมพ์เอาไปลงโครมคราม รู้กันไปทั่วประเทศ หรือบางคนร้องเพลงอยู่ดี ๆ ก็มีชื่อเสียงไม่เท่าใด แต่พอถูกเขายิงตาย หนังสือพิมพ์กลับลงข่าวติดต่อกันไปถึง ๒—๓ เดือนไม่ยอมเลิกก็มีคือพอตายก็มีชื่อเสียงยิ่งขึ้นไปอีก

คำว่าพระอาทิตย์นั้นควรจะแปลว่าแสงสว่างหรือความรุ่งโรจน์ (คนอื่นจะแปลว่าอย่างไรผู้บรรยายไม่ทราบ) แต่เส้นที่เกิดในเนินพระอาทิตย์ที่เรา

เรียกกันมาก่อนนั้น หาได้มีความหมายถึงคำว่าแสงสว่าง หรือความรุ่งโรจน์แต่อย่างเดียวไม่ ยังมีความหมายถึงความผิดหวัง การเสียชื่อเสียง ความวิบัติต่างๆ หรือการหาเงินไม่พอใช้ และที่รุนแรงไปกว่านั้นยังมีเส้นแสดงไว้ถึงการที่จะต้องจบสิ้นชีวิตลง ของเจ้าของมือหนึ่งเจ้าของมือใดในเนินนี้ด้วย คำที่ให้ชื่อว่าพระอาทิตย์นั้น จึงไม่ตรงกับความหมายของเส้นที่เกิดขึ้นในเนินนี้เลย

เรื่องการให้ชื่อเนินตามแบบเก่านี้ ไม่เคยได้พบคำอธิบายอย่างแจ่มแจ้งจากตำราเล่มใด ๆ เลยว่า การที่เขาได้ให้ชื่อเนินว่าดังนั้นเพราะเหตุใด และมีความหมายว่าอย่างไร ? เรื่องนี้มีเหตุผลที่น่าคิดอยู่หลายประการ คือ ผู้ที่ตั้งชื่อเนินขึ้นแต่แรกนั้น อาจจะรู้ความหมายของการที่ได้ตั้งชื่อเนินว่าดังนั้นอยู่แล้ว แต่ไม่ได้อธิบายไว้ในตำราฉบับหนึ่งฉบับใดเลย หรือผู้แต่งตำราเดิม ๆ ได้อธิบายไว้แล้ว แต่ผู้ที่ได้ทำการคัดลอกกันมาในภายหลังนั้นลืมเสีย ไม่ได้คัดลอกต่อ ๆ กันมา คำอธิบายอย่างละเอียดในเรื่องที่เกี่ยวด้วยการตั้งชื่อเนินเหมือนชื่อของวันต่าง ๆ นั้น จึงได้สูญหายไปหมด หรือมิฉะนั้นผู้แต่งตำราคนก่อน ๆ ไม่รู้จะให้ชื่อเนินเหล่านี้ว่าอย่างไร จึงได้ให้ชื่อไปตามความนึกคิดของตนโดยไม่ทราบเหตุผล เรื่องอาจจะเป็นได้หลาย ๆ อย่างตามที่ว่ามานี้ไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่ง

แต่ถึงอย่างไรก็ตาม การที่มีผู้ให้ทรรศนะในการแยกเนินไว้ก่อนกระทำให้ผู้บรรยายซึ่งมาค้นคว้าในภายหลังได้คิดว่า เรื่องการแยกมือออกเป็นเนินต่าง ๆ นี้น่าจะมีเหตุผลอยู่บ้าง และก็เป็นดังที่ผู้บรรยายได้ทำการทดลองมาแล้ว คือเนินนั้นมีความหมายจริง ๆ แม้จะไม่ต้องมีเส้นแสดงไว้เลย อำนาจของเนินนั้นก็จะแสดงออกมาให้ปรากฏอยู่เสมอ และเมื่อได้ทำการค้นคว้าทบทวนแล้วทบทวนอีก จึงเห็นสมควรให้ชื่อเนินต่าง ๆ แบ่งออกเป็น ๑๔ เนิน ดังจะอธิบายต่อไปนี้ และแต่ละเนินนั้นก็มีความหมายในตัวของมันเอง ซึ่งสามารถจะทำให้ผู้ศึกษารู้ความหมายของเส้นต่าง ๆ ที่ผ่านเนินต่าง ๆ ไปได้ เมื่อเส้นใดผ่านเนินใดไป ความหมายของเส้นนั้น ๆ กับเนินนั้น ๆ บวกกันเข้า จะสามารถแปลออกเป็นข้อความต่าง ๆ ได้มากมาย ต่อไปนี้ให้หัดแยกเนินต่าง ๆ บนมือด้วยการอ่าน หรือการท่องจำคือ

เนินที่ ๑ เรียกว่า "เนินอารมณ์" เนินอารมณ์อยู่บนเนื้อนูนภายใต้โคนของนิ้วชี้ เนินนี้มีอาณาเขตกว้างลงมาจนจดเส้นสมอง (ดูภาพเรียนประกอบ)

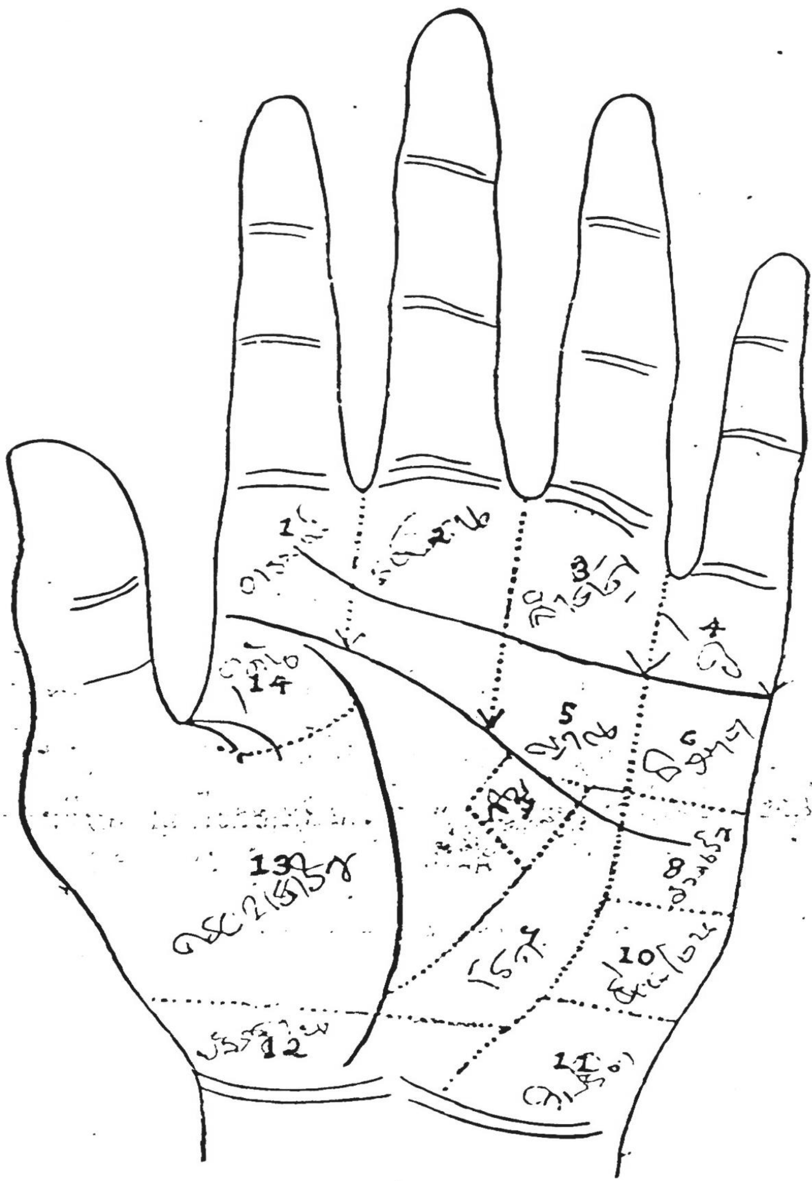
เนินที่ ๒ เรียกว่า "เนินร้อนรน" เนินร้อนรนอยู่บนเนื้อนูนภายใต้นิ้วกลาง เนินนี้กว้างหน่อยอาณาเขตลงมาถึงเส้นสมอง

เนินที่ ๓ เรียกว่า "เนินสำคัญ" เนินสำคัญนี้อยู่บนเนื้อนูนภายใต้นิ้วนางมีอาณาเขตลงมาจดเส้นหัวใจ

เนินที่ ๔ เรียกว่า "เนินเรื่องคู่" เนินเรื่องคู่อยู่บนเนื้อนูนภายใต้นิ้วก้อย อาณาเขตลงมาจดเส้นหัวใจ

เนินที่ ๕ เรียกว่า "เนินญาณ" เนินญาณอยู่ตอนบนของเส้นสมองภายใต้เส้นหัวใจตรงกับเนินสำคัญ

เนินที่ ๖ เรียกว่า "เนินพิฆาต" เนินพิฆาตอยู่ระหว่างปลายของเส้นสมองและทางตอนโคนของเส้นหัวใจ อยู่ภายใต้เนินเรื่องคู่

ภาพที่ ๔ การแยกฝ่ามือออกเป็นเนินต่าง ๆ
แนะนำให้รู้จักชื่อของเนินและที่ตั้งของเนิน

เนินที่ ๗ เรียกว่า "เนินลับ" เนินลับอยู่ภายใต้เส้นสมองที่ค้อมมาทางปลายของเส้นสมอง แต่ไม่ใช่ทางปลายจริง ๆ

เนินที่ ๘ เรียกว่า "เนินรวดเร็ว" เนินรวดเร็วอยู่ภายใต้เนินพิฆาต อยู่ติดกับริมมือ อยู่ภายใต้เส้นสมองก็มี หรือเส้นสมองผ่านเนินนี้ไปก็มี หรืออยู่ตอนบนของเส้นสมองเมื่อเส้นสมองอ่อนต่ำลงมามากก็มี

เนินที่ ๙ เรียกว่า "เนินโรค" เนินโรคอยู่แอบกับที่ราบลำบาก เนินนี้มีรูปยาวกว่าเนินอื่น ๆ

เนินที่ ๑๐ เรียกว่า "เนินอ่อนโยน" เนินอ่อนโยนอยู่ติดกับริมมือภายใต้เนินรวดเร็ว

เนินที่ ๑๑ เรียกว่า "เนินวิปริต" เนินวิปริตอยู่ติดกับริมมือตอนที่ติดกับข้อมือ

เนินที่ ๑๒ เรียกว่า "เนินหลักฐาน" เนินหลักฐานแบ่งอาณาเขตครอบชั้นมือทั้งหมดเอาไว้ในเนินนี้ ส่วนต่ำที่สุดอยู่ติดกับสร้อยข้อมือ

เนินที่ ๑๓ เรียกว่า "เนินครอบครัว" เนินครอบครัวกินเนื้อที่ทั้งหมดที่เป็นเนื้อนูนอยู่ภายใต้โคนของนิ้วหัวแม่มือ นอกจากท่อนบนเจียดไปเป็นเนินคุ้มกัน และท่อนล่างเจียดไปเป็นเนินหลักฐานเสียบ้าง

เนินที่ ๑๔ เรียกว่า "เนินคุ้มกัน" เนินคุ้มกันนี้ใช้แบ่งอาณาเขตกับเนินอารมณ์โดยใช้เส้นชีวิตเป็นเส้นกั้นเขตแดน คือตอนบนของเส้นชีวิตเป็นเนินอารมณ์ ส่วนตอนล่างของเส้นชีวิตเป็นเนินคุ้มกัน

การแบ่งเนินต่าง ๆ ออกเป็น ๑๔ เนินดังนี้ จะเป็นการง่ายที่ผู้ศึกษาจะเล่าเรียนให้จดจำได้ แต่การที่จะจดจำเนินต่าง ๆ ให้ได้นี้ ผู้ศึกษาจะต้อง

เรียนด้วยการท่องจำ คือจำชื่อเนินต่าง ๆ ให้ได้เสียก่อนว่าเนินทั้ง ๑๔ เนิน มีชื่อว่าอย่างไรบ้าง เมื่อจำชื่อเนินทั้ง ๑๔ เนินได้แล้ว ผู้ศึกษาก็ต้องฝึกหัดทำการแยกเนินว่า เนินชื่ออย่างไรอยู่ตอนไหนของมือ การหัดแยกเนินนั้นก็ให้ทำการฝึกหัดตามแบบการแยกเนินที่พิมพ์ไว้แล้วนี้ ผู้ศึกษาอย่าลืมว่า การที่จะเรียนการหัดแยกมือออกเป็นเนินต่าง ๆ ได้นั้น จะต้องประกอบด้วยองค์ ๓ ประการด้วยกัน ดังนี้คือ

๑. ท่องจำชื่อเนินต่าง ๆ ทั้ง ๑๔ เนินให้ได้เสียก่อน
๒. ต้องฝึกหัดการแยกเนินบนมือจริง ๆ จนจำได้ว่า เนินนั้น ๆ อยู่ตอนไหนของมือ ตามแบบเรียนในแบบพิมพ์ของการแยกเนิน
๓. ต้องท่องจำในบทเรียนที่กล่าวว่า การที่เนินนั้น ๆ มีชื่อเรียกว่าดังนั้นเพราะเหตุใด

การเรียนแยกมือออกเป็นเนิน ๆ ภายหลังที่ท่องชื่อของเนินได้แล้ว ผู้ศึกษาจะทำการฝึกหัดได้เป็น ๒ ทางดังนี้คือ

๑. ใช้ดินสอขีดลงบนมือของตนเอง ให้เหมือนกับการแยกเนินตามแบบที่พิมพ์ในตำรา และใช้วิธีท่องจำหรืออ่านจนจำได้ว่า เนินใดอยู่ตอนใดของมือของตนนั้น

๒. ใช้วิธีพิมพ์ลายมือของคนอื่นมาทำเป็นแบบเรียน ตามแบบการพิมพ์ลายมือจริงที่พิมพ์ไว้ให้ดูในหนังสือนี้ เมื่อพิมพ์ลายมือใดออกมาแล้ว ก็เอาแบบพิมพ์ลายมือนั้น ๆ มาขีดแยกออกเป็นช่อง ๆ ตามแบบพิมพ์ของการแยกเนิน การขีดนั้นชั้นแรกควรใช้ดินสอขีดเขียนแต่เพียงเบา ๆ ก่อน แล้ว

จึงเอามาเทียบกับแบบพิมพ์ที่ว่าด้วยการแยกเนินในตำรานี้ ถ้าเห็นว่าการแยกเนินบนลายพิมพ์มือที่พิมพ์มานั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับการแยกเนินในบทเรียนที่ว่าด้วยการแยกเนินนี้แล้ว ก็ถือว่าการเล่าเรียนในตอนนี้เป็นอันใช้การได้ เพราะการแยกฝ่ามือออกเป็นเนินต่าง ๆ นี้ เขาไม่ได้ถือเป็นหลักเกณฑ์ที่ตายตัวเขาทำการแยกโดยอนุมานว่า ตั้งแต่ตอนนั้นของมือควรจะเป็นเนินนั้นเท่านั้น เมื่อเห็นว่าเราแยกมือออกเป็นเนินต่าง ๆ ครบทุก ๆ เนิน และเนินเท่าที่เราทำการแยกออกนั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกับแบบพิมพ์แล้ว การแยกนั้นก็ถือว่าเป็นอันใช้การได้

วิธีการแยกฝ่ามือออกเป็นเนินต่าง ๆ นี้ การฝึกหัดที่ถูกต้อง ผู้ศึกษาจำเป็นจะต้องทำการฝึกหัดแยกบนลายมือจริง ๆ จึงจะเป็นการดี สมมติว่าผู้ศึกษาจะเรียนรูปมือชนิดรูปหนึ่ง แล้วเอารูปมือนั้นมาทำการแยก การฝึกหัดตามแบบนี้จะได้ผลไม่สมบูรณ์ เพราะเนินต่าง ๆ นั้นย่อมจะเลื่อนขึ้นเลื่อนลงได้ตามลักษณะของมือที่เล็กหรือใหญ่ เนินที่เลื่อนขึ้นเลื่อนลงได้นั้นคือเนินลับ เนินญาณ และเนินโรค เนินทั้ง ๓ เนินนี้ย่อมจะเลื่อนขึ้นลงได้ตามความโค้งมาก หรือโค้งน้อยของเส้นสมอง คือเนินลับนั้นจะต้องตามเส้นสมองลงมาอยู่ภายใต้เส้นสองเสมอ (ดูตามภาพในบทเรียน) ถ้าเส้นสมองอ่อนต่ำลงมามาก เนินลับก็ต่ำลงมามากเช่นเดียวกัน เพราะเนินนี้มีที่อยู่ภายใต้เส้นสมองแต่เพียงแห่งเดียว

ส่วนเนินโรคนั้นก็เช่นเดียวกัน สามารถจะย่อสั้นลงมาตามเส้นสมองที่ต่ำลงมามากก็ได้ ยกเว้นแต่ว่าถ้าเส้นสมองโค้งต่ำลงมาเกินไป เส้นสมองอาจจะผ่าเนินนี้ลงมาก็ได้ ถ้าเมื่อเส้นสมองต่ำลงมามาก เนินญาณซึ่งอยู่

อยู่ตอนบนของเส้นสมองก็จะกว้างขึ้น หรือถ้าเส้นสมองตัดผ่ามือออกไปเกือบจะเป็นเส้นตรง เนื้อที่ของเนินญาณก็จะแคบเข้า เพราะฉะนั้นจึงใช้คำว่า "การแยกเนินนี้เราแยกออกโดยอนุมานเท่านั้น" เราไม่แยกอย่างตายตัวแต่อย่างใด

ความอันที่จริงแล้ว เนินเหล่านี้ได้แยกออกเกือบตายตัวอยู่แล้วเกือบทุก ๆ เนิน ยกเว้นแต่เนินทั้ง ๓ ที่กล่าวมาแล้วนี้เท่านั้น ซึ่งสามารถจะเลื่อนขึ้นเลื่อนลงหรือหดสั้นเข้าได้ ส่วนเนินอื่น ๆ เช่นเนินอารมณ์ เนินร้อนรนเนินสำคัญ และเนินเรื่องคู่ เนินทั้ง ๔ นี้มีที่ขึ้นอย่างตายตัวอยู่แล้ว คืออยู่ภายใต้นิ้วทั้ง ๔ เช่นเนินอารมณ์อยู่ภายใต้นิ้วชี้ เนินร้อนรนอยู่ภายใต้นิ้วกลาง เนินสำคัญอยู่ภายใต้นิ้วนาง และเนินเรื่องคู่อยู่ภายใต้นิ้วก้อย เนินเหล่านี้อยู่บนเนื้อนูนภายใต้นิ้วทั้ง ๔ จะแคบบ้างหรือกว้างออกไปบ้าง ก็เนื่องจากมือนั้นเล็กหรือใหญ่เท่านั้น ถ้ามือใหญ่เนินทั้ง ๔ นี้ก็ใหญ่ขึ้น ถ้ามือเล็กเนินก็เล็กลง หรือถ้าเส้นหัวใจสูงขึ้นมาหน่อย เนินเหล่านี้ก็แคบเข้าหน่อย

ส่วนเนินอื่น ๆ นั้น นอกจากเนินลับเนินญาณและเนินโรคแล้ว เนินเหล่านี้ก็มีที่ขึ้นเกือบจะตายตัวอยู่แล้ว เช่นเนินพิฆาต เนินรวดเร็ว เนินอ่อนโยน และเนินวิปริต เนินทั้ง ๔ เนินนี้เมื่อจะทำการแยกนั้น เราก็ดูข้างล่างตอนโคนของเส้นหัวใจเป็นเริ่มต้น เมื่อเห็นข้างล่างของเส้นหัวใจอยู่ตรงไหน เราก็ขีดแบ่งพื้นที่ทางริมมือนั้นออกเป็น ๔ ช่องเท่า ๆ กัน เมื่อได้เนื้อที่เป็น ๔ ช่องแล้ว ช่องบนเราก็นับเป็นเนินพิฆาต ช่องล่างลงมาก็นับ

เป็นเนินรวดเร็ว ช่องต่ำลงมาอีกก็นับว่าเป็นเนินอ่อนโยน ช่องต่ำสุดนับเป็นเนินวิปริต เนินทั้ง ๔ ที่อยู่ทางริมมือนี้มีเนื้อที่จำกัดอยู่แล้ว ไม่เลื่อนขึ้นหรือเลื่อนลงเหมือนเนินที่อยู่มาทางตอนกลางของฝ่ามือ

สำหรับเนินอีก ๓ เนินคือ เนินหลักฐาน เนินครอบครัว และเนินคุค้น เนินทั้ง ๓ เนินนี้ก็มีเนื้อที่ค่อนข้างจำกัดอยู่แล้ว คือเนินหลักฐานก็จะคร่อมเส้นชีวิตทางตอนปลายเอาไว้ทั้งสิ้น ส่วนเนินคุค้นนั้นเล่าที่เกิดขึ้นของเนินนี้จะอยู่ที่ง่ามมือตอนล่างของเส้นชีวิตทั้งหมด เมื่อตัดแบ่งเนื้อที่ข้างบนเป็นเนินคุค้น และตอนล่างเป็นเนินหลักฐานแล้ว เนื้อที่ ๆ เหลือทั้งหมดนั้นจึงเป็นเนื้อที่ของเนินครอบครัวทั้งสิ้น

ก่อนที่จะผ่านบทนี้ไป ผู้ศึกษาจะต้องเรียนท่องจำชื่อของเนินเสียก่อนแล้วลงมือหัดแยกเนินบนมือจริง ๆ ให้มาก จนกระทั่งเห็นฝ่ามือใดแล้วก็จะรู้ได้ทันทีว่า ตอนนั้น ๆ ของมือนั้นเป็นเนินอะไร ต่อไปนั้นผู้ศึกษาก็พร้อมที่จะท่องจำความหมายของเนินต่อไป ความหมายของเนินทั้ง ๑๔ เนินมีดังนี้คือ

๑. เนินอารมณ์อยู่ภายใต้นิ้วชี้ เป็นที่ขึ้นของเส้นอารมณ์ต่าง ๆ เมื่อต้องการจะทราบว่าบุคคลใดมีอารมณ์อย่างไร ให้หาดูที่เนินอารมณ์นี้ รูปลักษณะของเส้นอารมณ์ของผู้นั้นจะแสดงไว้ที่เนินอารมณ์

๒. เนินร้อนรนอยู่ภายใต้นิ้วกลาง เป็นที่ขึ้นของเส้นต่าง ๆ ที่แสดงถึงความร้อนรนกระวนกระวาย ความร้อนอกร้อนใจต่าง ๆ ถ้าต้องการจะทราบถึงการเจ็บป่วยทุรนทุรายร้อนอกร้อนใจของเจ้าของมือใดว่ามีอะไรบ้าง ให้หาที่เนินร้อนรนนี้

๓. เนินสำคัญอยู่ภายใต้นิ้วนาง เป็นที่ขึ้นของเส้นต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญของเจ้าของมือนั้น ต้องการจะทราบว่าเจ้าของมือใดมีเรื่องอะไรเป็นเรื่องสำคัญบ้าง ให้หาเส้นต่าง ๆ ซึ่งเกิดที่เนินสำคัญนี้ (เรื่องสำคัญของผู้ใด หมายถึงเรื่องที่จะโด่งดังไปหาผู้อื่น หรือหมายถึงเรื่องนั้น ๆ กระทำให้เจ้าของมือนั้นมีชื่อเสียงขึ้นก็ได้)

๔. เนินเรื่องคู่อยู่ภายใต้นิ้วก้อย เป็นที่ขึ้นของเส้นต่าง ๆ ที่แสดงไว้ถึงเรื่องคู่ของผู้นั้นว่าจะเป็นอย่างไร ต้องการจะทราบว่าเรื่องคู่ของผู้ใดจะเป็นอย่างไร ให้หาเส้นที่เป็นความหมายที่เนินเรื่องคู่นี้

๕. เนินญาณขึ้นอยู่ภายใต้เส้นหัวใจตรงกับเนินสำคัญ เป็นที่ขึ้นของเส้นต่าง ๆ ที่แสดงถึงความรอบรู้ หรือความชำนิชำนาญของผู้นั้นว่าจะมีความรอบรู้ และความชำนาญในเรื่องอะไรบ้างให้หาที่เนินญาณนี้

๖. เนินพิฆาตอยู่ภายใต้เส้นหัวใจตรงกับเนินเรื่องคู่ เป็นที่ขึ้นของเส้นต่าง ๆ ที่แสดงถึงความร้ายหรือศัตรูกับเจ้าของมือนั้น เมื่อต้องการจะทราบว่าเจ้าของมือใดมีเรื่องเกี่ยวด้วยศัตรู และความร้ายอย่างไรบ้าง ให้หาเส้นต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ที่เนินพิฆาตนี้

๗. เนินลับอยู่ภายใต้เส้นสมองที่ค่อนมาทางปลาย ถ้าต้องการจะทราบว่าเจ้าของมือใดมีเรื่องอะไรที่เกี่ยวด้วยความลับบ้าง ให้หาเส้นต่าง ๆ ที่แสดงไว้ที่เนินลับนี้

๘. เนินรวดเร็วอยู่ภายใต้เนินพิฆาต เป็นที่ขึ้นของเส้นต่าง ๆ ที่แสดงถึงความฉับพลันรวดเร็ว ถ้าต้องการจะทราบว่าผู้ใดมีเรื่องฉับพลันรวดเร็วอย่างใด ให้หาเส้นต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นที่เนินรวดเร็วนี้

๙. เนินโรคอยู่แอบกับที่ราบลำบาก เป็นที่ขึ้นของเส้นต่าง ๆ ที่แสดงถึงโรคภัยไข้เจ็บ และเป็นที่ขึ้นของเส้นซึ่งแสดงถึงความรุ่มร้อนทุรนทุราย เมื่อต้องการจะทราบว่าผู้ใดมีเรื่องเจ็บป่วยร้อนใจ หรือมีเรื่องร้อนรนกระวนกระวายเพราะเรื่องอย่างใดบ้าง ให้หาเส้นต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นที่เนินโรคนี้

๑๐. เนินอ่อนโยนอยู่ภายใต้เนินรวดเร็ว เป็นที่ขึ้นของเส้นต่าง ๆ ที่แสดงไว้ถึงความรอบคอบสุขุมอ่อนโยน ต้องการจะทราบว่าผู้ใดมีความคิดอ่อนโยนสุภาพสุขุมอย่างใด ให้หาที่เนินอ่อนโยนนี้

๑๑. เนินวิปริตอยู่ที่ต่ำสุดของริมมือซึ่งติดกับข้อมือ เป็นที่ขึ้นของเส้นต่าง ๆ ที่มีความวิปริตผิดแปลก ต้องการจะทราบว่าเจ้าของมือใด จะมีความวิปริตผิดแปลกในเรื่องใดบ้าง ให้หาที่เนินวิปริตนี้

๑๒. เนินหลักฐานอยู่ติดกับข้อมือ เป็นที่ขึ้นของเส้นหลักฐานต่าง ๆ คำว่าหลักฐานหมายไปถึง บ้านช่องที่ดินหรือที่อยู่อาศัยของเจ้าของมือนั้น ต้องการจะทราบว่าเรื่องเกี่ยวด้วยหลักฐานบ้านช่อง หรือที่ดินของบุคคลใดจะเป็นอย่างไร ให้หาที่เนินหลักฐานนี้

๑๓. เนินครอบครัวอยู่ภายนอกเส้นชีวิต เป็นที่ขึ้นของเส้นต่าง ๆ ที่แสดงไปถึงคนในครอบครัวคู่ครองคนรักหรือผู้ใหญ่ ถ้าต้องการจะทราบว่าคนในครอบครัวคู่ครองคนรัก หรือผู้ใหญ่ของเจ้าของมือใดจะเป็นอย่างไร ให้หาเส้นต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในเนินครอบครัวนี้

๑๔. เนินคู่คันอยู่ที่ง่ามมือ เป็นที่ขึ้นของเส้นต่าง ๆ ที่แสดงถึง

ความคุกันหวาดกลัว หรือเกี่ยวด้วยเรื่องที่ทำให้หวาดเสียวกับเจ้าของมือนั้น ต้องการจะทราบว่าเจ้าของมือใดกลัวอะไร ให้หาเส้นต่าง ๆ ที่แสดงไว้ที่เนินคุกันนี้

ต่อไปนี้จะได้บรรยายถึงความหมายย่อของแต่ละเนิน เพื่อให้ผู้ศึกษาท่องจำได้ง่ายขึ้น แต่อย่าลืมว่า เมื่อผู้ศึกษาสามารถจะท่องจำความหมายย่อได้แล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ จะต้องทราบความหมายละเอียดของเนินต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย เหมือนเราทราบอักษรย่อของคำย่อคำใดคำหนึ่งแล้ว เราก็ต้องทราบความหมายละเอียดของคำย่อนั้นด้วย ถ้าเราทราบความหมายย่อแต่อย่างเดียว ไม่ทราบความหมายละเอียดแล้ว ก็หมายความว่าเราไม่ทราบเรื่องราวของความหมายย่อนั้นเลย เช่นถ้าเราจะเขียนคำย่อขึ้นสักตัวหนึ่ง เช่นเราจะเขียนว่า ป.ณ. เราก็ต้องทราบความหมายละเอียดของคำว่า ป.ณ. ด้วยว่า ป.ณ. นี้ย่อมาจากคำว่าอะไร ถ้าเราทราบแต่คำย่ออย่างเดียว ไม่ทราบคำละเอียดของคำนั้นแล้ว ก็หมายความว่าเราไม่รู้เรื่องของคำย่อนั้นนั่นเอง ต่อไปนี้ให้ท่องจำความหมายย่อของเนินต่าง ๆ ดังนี้

๑. เนินอารมณ์เป็นที่ขึ้นของเส้นอารมณ์
๒. เนินร้อนรนเป็นที่ขึ้นของเส้นร้อนใจ
๓. เนินสำคัญเป็นที่ขึ้นของเส้นโด่งดัง
๔. เนินเรื่องคู่เป็นที่ขึ้นของเส้นเรื่องคู่
๕. เนินญาณเป็นที่ขึ้นของเส้นรอบรู้
๖. เนินพิฆาตเป็นที่ขึ้นของเส้นดุร้าย
๗. เนินลับเป็นที่ขึ้นของเส้นที่เกี่ยวด้วยความลับ

๘. เนินรวดเร็วเป็นที่ขึ้นของเส้นรวดเร็ว
๙. เนินโรคเป็นที่ขึ้นของเส้นร้อนใจ
๑๐. เนินอ่อนโยนเป็นที่ขึ้นของเส้นอ่อนโยน
๑๑. เนินวิปริตเป็นที่ขึ้นของเส้นที่ผิดแปลก
๑๒. เนินหลักฐานเป็นที่ขึ้นของเส้นหลักฐาน
๑๓. เนินครอบครัวเป็นที่ขึ้นของเส้นที่เกี่ยวด้วยคนในครอบครัว
๑๔. เนินคุกันเป็นที่ขึ้นของเส้นหวาดกลัว

เมื่อผู้ศึกษาท่องจำความหมายของเนินโดยย่อ หรือโดยละเอียดได้แล้ว ทั้งสามารถจะแยกเนินบนลายมือจริง และจำชื่อของเนินทั้งสิ้นได้ด้วย ก็หมายความว่าผู้ศึกษานั้น ๆ ได้เรียนจบในบทที่ว่าด้วยการแยกเนินนี้แล้ว

หลักเกณฑ์แห่งการแยกมือออกเป็นเนินต่าง ๆ การจำชื่อของเนิน และการจำความหมายของเนินเท่าที่ได้บรรยายมาแล้วนี้ เมื่อจะจดจำให้ได้ ผู้ศึกษาจะต้องท่องจำให้ขึ้นใจ เพราะเรื่องของเนินและความหมายของเนินนั้นจะต้องมีความหมายสัมพันธ์กันไปกับเรื่องของเส้น ตลอดเวลาที่เราเรียนวิชานี้อยู่ เราจะลืมเรื่องของเนินและความหมายของเนินเสียมิได้เป็นอันขาด ถ้าและผู้ศึกษาคนใดลืมเรื่องของเนินแล้ว ก็เหมือนกับผู้ที่เรียนหนังสือไทยแล้วลืมสระ หรือพยัญชนะในหนังสือนี้ไปเสียครึ่งหนึ่ง ผลที่ได้รับก็คืออ่านหนังสือภาษานี้ไม่ออกนั่นเอง

เมื่อได้บรรยายชื่อของเนิน และการแบ่งแยกมือออกเป็นเนินต่าง ๆ และอธิบายความหมายของเนินจบลงดังนี้แล้ว ผู้ที่ได้เรียนวิชาตามตำรานี้ก็จะไม่ต้องมีข้อสงสัยอย่างใดอีก เพราะการที่ตำรานี้ได้ทำการแยกมือออกเป็น

เนินต่าง ๆ นั้น ก็เนื่องมาจากแต่ละเนินมีความหมายดังที่ได้อธิบายมาแล้ว ผู้ศึกษาย่อมจะทำการเรียนได้อย่างลืมตาเดิน โดยมิต้องหลับตาเดินอีกต่อไป มิใช่นึกชอบใจก็ตั้งชื่อเนินขึ้นมาเฉย ๆ แล้วไม่รู้ว่ามีความหมายว่าอย่างไร หรือไม่รู้ว่าตั้งชื่อเนินขึ้นดังนั้นเพราะเหตุใด เหมือนตำราเก่า ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว เมื่อผู้ศึกษาจำชื่อของเนินที่ขึ้นของเนิน ความหมายของเนินในตำรานี้ได้แล้ว ถ้าต้องการจะทราบเรื่องอย่างหนึ่งอย่างใดของเจ้าของมือหนึ่งเจ้าของมือใด ก็ให้หาเส้นต่าง ๆ ซึ่งปรากฏอยู่ที่เนินนั้น ๆ หรือถ้าเส้นใด ๆ ลากผ่านเนินใดไป เรื่องของเส้นนั้น ๆ ก็จะประกอบกับความหมายของเนินนั้น ๆ เข้าไปด้วย เช่นเนินลับ ถ้าเส้นหนึ่งเส้นใดลากผ่านเนินลับไป ก็เป็นอันทราบได้ทันทีว่า เรื่องนั้น ๆ จะเกิดขึ้นกับเจ้าของมือนั้นเป็นความลับ หรือเกิดขึ้นอย่างเงียบ ๆ ไม่เปิดเผย ถ้าเส้นหนึ่งเส้นใดเกิดขึ้นในเนินครอบครัว ก็มีความหมายไปถึงคนในครอบครัว เช่นผัวเมียคนรักหรือผู้ใหญ่เช่นเดียวกัน จึงเป็นอันมั่นใจได้ว่า ผู้ได้ทำการศึกษาตามตำรานี้แล้วจะไม่ต้องมีข้อสงสัยอันใดเหลืออยู่อีก

สำหรับความสงสัยของผู้ที่ได้รับการศึกษามาถึงตอนนี้ถ้าจะมีอยู่บ้าง เรื่องสงสัยนั้น ๆ ก็ย่อมจะไม่เกี่ยวกับเรื่องของเนิน ผู้บรรยายย่อมจะทายใจผู้ศึกษาทุกคนได้ว่า ทุก ๆ คนจะสงสัยว่า เส้นอารมณ์อย่างไรจึงจะหมายถึงอารมณ์อย่าง ? หรือเส้นเกิดในเนินร้อนรนอย่างไร ? หมายถึงความร้อนใจอย่างไร ? หรือเส้นที่เกิดในเนินสำคัญอย่างไร ? จึงหมายถึงมีชื่อเสียงอย่างไร ? หรือเส้นอะไรที่เกิดในเนินลับอย่างไร ? จึงหมายถึงความลับอย่างไร ? เป็นต้น ถ้าผู้ใดสงสัยในเรื่องนี้ ผู้บรรยายก็ขอตอบให้ทราบ

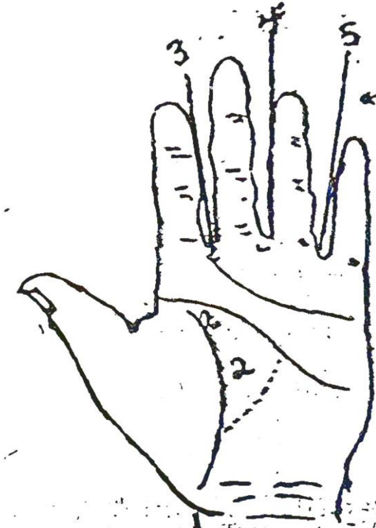
ว่า ตอนนี้ยังไม่ถึงตอนที่ผู้ศึกษาจะต้องเรียนรู้ไปถึงตอนนั้น เพราะขั้นแรกนี้ถ้าผู้ศึกษายังไม่รู้จักเรื่องของเส้น ความหมายของเส้น หรือที่ขึ้นของเส้นแล้ว ถึงจะบรรยายให้ทราบว่าเส้นอารมณ์เป็นอย่างไร ? หมายความว่าอารมณ์เป็นอย่างไร ? ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็ไม่สามารถจะเรียนรู้ได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะว่ายังมีตอนที่ผู้ศึกษาจะต้องเล่าเรียนให้รู้อีกเรื่องหนึ่ง เรื่องนั้นก็คือความรู้ที่เกี่ยวกับเรื่องของเส้น ที่ขึ้นของเส้น และความหมายของเส้น ถ้าและผู้ศึกษารู้จักเส้นที่ขึ้นของเส้น ความหมายของเส้นแล้ว เมื่อนั้นจึงจะถึงตอนที่ผู้ศึกษาจะต้องเรียนรู้ถึงรูปร่างของเส้นต่าง ๆ ต่อไป ถ้าและผู้ศึกษาคนใดไม่เรียนรู้ชื่อของเส้น ที่ขึ้นของเส้นและความหมายของเส้นเสียก่อนแล้ว เมื่อผู้ศึกษานั้น ๆ ไปเห็นเส้นต่าง ๆ ในลายมือใด ก็จะไม่ทราบว่าเส้นนั้น ๆ คือเส้นอะไร เมื่อไม่ทราบว่าเส้นนั้น ๆ คือเส้นอะไรแล้ว การที่จะรู้ว่าเส้นนั้น ๆ รูปร่างเป็นอย่างนั้นหมายความอย่างไร ก็เป็นอันไม่มีทางจะรู้ได้ การที่จะรู้ว่าเส้นรูปร่างเป็นอย่างนั้น หมายความว่าอย่างไรนั้น ขั้นแรกผู้ศึกษาจะต้องรู้จักเส้นทุก ๆ เส้นเสียก่อน เพราะฉะนั้นจึงขอตักเตือนว่า แม้ในขั้นนี้ผู้ศึกษาจะเล่าเรียนไป โดยยังไม่รู้ว่าอะไรเป็นอะไรก็ตาม ก็ต้องเรียนต้องท่องจำไปตามตำราทีละบท ๆ ก่อน เมื่อจดจำบทเรียนตามตำราไปได้ทุก ๆ บทแล้ว ผู้ศึกษาก็จะเห็นได้เองว่า ตำรานี้ได้วางกฎเกณฑ์การเล่าเรียนไว้อย่างถูกต้อง และเมื่อเรียนในทางกฎเกณฑ์จนเจนจบแล้ว ต่อไปนั้นผู้ศึกษาก็จะรู้เองว่า การเรียนวิชานี้จะง่ายมากทีเดียว เปรียบเสมือนผู้ที่จะเรียนหนังสือไทย ผู้ที่มาทำการศึกษาขั้นแรกก็จะต้องเรียน ก.ข.ค.ง ไปก่อน แม้จะไม่รู้ว่า ก.ข.ค.ง นั้นหมายความว่าอย่างไร ก็ต้องหัดอ่านหัดเขียนไปเรื่อย ๆ เมื่อพ้นจากการเรียน ก.ข.ค.ง ไปแล้ว เราก็เรียนให้รู้จัก

สระ ะ สระ า เมื่อเรารู้จักสระแล้ว จากนั้นเราจึงค่อยเรียนผสมตัว ต่อไปนั้นเราก็จะอ่านหนังสือภาษานี้ออกได้

ฉันใดก็ดี การเรียนวิชาการอ่านโค๊ดวิทยุแห่งจักรวาลนี้ก็เช่นเดียวกัน เมื่อผู้ศึกษาเรียนแยกมือออกเป็นเนินต่าง ๆ รู้ความหมายของเนิน เรียนรู้จักเส้นและความหมายของเส้นแล้ว เมื่อเส้นกับเส้นผสมกัน และเมื่อเส้นผสมกับเนินเข้าไปด้วย ผู้ศึกษาก็จะอ่านความหมายของเส้นที่ผสมกัน และเส้นที่ผสมกับเนินนั้นออกเป็นเรื่องราวต่าง ๆ ได้มากมายจนนับไม่ถ้วน และเรื่องราวที่อ่านออกเป็นเรื่องราวนี่แหละ ที่จะเป็นกำหนดกฎเกณฑ์แห่งชะตาชีวิตของบุคคลแต่ละคน คือกฎเกณฑ์นั้นอ่านว่าอย่างไรแล้ว ชีวิตของของมนุษย์เราจะต้องหมุนเวียนไปตามกฎเกณฑ์นั้นๆ เสมอ ไม่มีทางจะหลบเลี่ยงได้เป็นอันขาด

บทที่ ๓

ว่าด้วย โค๊ดชีวิต, ที่ราบ, และช่อง

ภาพที่ ๕

การแยกฝ่ามือออกเป็นโค๊ดชีวิต, ที่ราบ, และช่อง

ต่อไปนี้จะได้บรรยายว่าด้วยการแยกฝ่ามือออกเป็น โค๊ดชีวิต, ที่ราบ, และช่องต่อไป

เมื่อผู้ศึกษาได้เรียนการแยกฝ่ามือออกเป็นเนินต่าง ๆ และเรียนรู้ความหมายของเนินทั้ง ๑๔ เนินแล้ว ต่อไปนี้ให้ผู้ศึกษามองดูบนฝ่ามือที่เราทำการแยกออกเป็นเนินต่าง ๆ นั้นว่า บนฝ่ามือทุก ๆ มือที่เราเอามาแยกออกเป็นเนินต่าง ๆ แล้วนั้น ยังมีที่ว่างที่ยังไม่รู้จักชื่อและความหมายของเนื้อที่เหล่านั้นอยู่อีกรวม ๕ แห่งด้วยกันคือ

๑. เนื้อที่ระหว่างเส้นสมองกับเส้นชีวิตที่ต่อกันอยู่
๒. เนื้อที่ ๆ ว่างอยู่กลางฝ่ามือ
๓. ช่องระหว่างนิ้วชี้กับนิ้วกลาง
๔. ช่องระหว่างนิ้วกลางกับนิ้วนาง
๕. ช่องระหว่างนิ้วนางกับนิ้วก้อย

ในเนื้อที่ทั้ง ๕ แห่งที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ ผู้ศึกษายังมิได้ทราบชื่อและความหมายของที่เหล่านี้ จึงขอบรรยายให้ทราบว่า ในหลักวิชาการอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬนั้น เขาได้แยกสถานที่ทั้ง ๕ แห่งนี้ออกเป็น ๕ อย่างต่อไปอีกดังนี้คือ

หมายเลข ๑ คือเนื้อที่ระหว่างเส้นชีวิตกับเส้นสมองต่อกัน ในเนื้อที่บริเวณหมายเลข ๑ นี้เขาเรียกว่า "โค้ดชีวิต"

หมายเลข ๒ คือเนื้อที่ ๆ ว่างตรงกลางฝ่ามือ เนื้อที่ในบริเวณนี้เขาเรียกว่า "ที่ราบลำบาก"

หมายเลข ๓ คือช่องนิ้วมือระหว่างนิ้วชี้กับนิ้วกลาง ในช่องนี้เขาเรียกว่า "ช่องหมดเปลือง"

หมายเลข ๔ คือช่องนิ้วมือระหว่างนิ้วกลางกับนิ้วนาง ช่องนี้เขาเรียกว่า "ช่องผิดหวัง"

หมายเลข ๕ คือช่องนิ้วมือระหว่างนิ้วนางกับนิ้วก้อย ช่องนี้เขาเรียกว่า "ช่องเสียหาย"

อันโค้ดชีวิตที่ราบและช่องทั้งหมดนี้ ไม่ใช่เขาตั้งเอาไว้เฉย ๆ แต่ละแห่งย่อมจะมีความหมายด้วยกันทั้งสิ้น อันที่ทั้ง ๕ แห่งที่กล่าวมาแล้วนี้มีความหมายดังนี้คือ

หมายเลข ๑ คือโค้ดชีวิต โค้ดชีวิตเขามีความหมายว่า ไม่ว่าเส้นหนึ่งเส้นใดที่เกิดขึ้นในโค้ดชีวิตนี้ เส้นนั้น ๆ เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะต้องหมุนเวียนอยู่กับชีวิตของผู้นั้นตลอดไป การที่เส้นหนึ่งเส้นใดที่เกิดขึ้นสัมพันธ์กันกับโค้ดชีวิตแล้ว เส้นนั้น ๆ หรือเรื่องนั้น ๆ จะเกิดขึ้นกับเจ้าของมือนั้นอยู่เรื่อย ๆ ไม่สิ้นสุด (ความจริงไม่ว่าเส้นหนึ่งเส้นใดที่เกิดขึ้นบนมือของคนเรานั้น เส้นนั้น ๆ เป็น "โค้ด" ที่จะต้องหมุนเวียนอยู่กับชีวิตของคนเราเสมอไปทุก ๆ เส้น แต่ก็หมุนเวียนไม่มากเหมือนในโค้ดชีวิต ซึ่งจะได้พึงคำบรรยายในเรื่องนี้ต่อไปอีก)

หมายเลข ๒ คือที่ราบลำบาก ในที่ราบลำบากนี้เขามีความหมายว่า ไม่ว่าเส้นหนึ่งเส้นใดซึ่งผ่านที่ราบลำบากนี้ไป หรือเส้นนั้น ๆ จะเกิดขึ้นในที่ราบลำบากก็ได้ เส้นนี้เมื่อแปลออกแล้ว ก็จะต้องเติมคำว่า "ลำบาก" เข้าไปด้วยเสมอ

หมายเลข ๓ คือช่องหมดเปลือง ในช่องหมดเปลืองนี้เขามีความหมายว่า ไม่ว่าเส้นหนึ่งเส้นใดที่พุ่งมาหาช่องหมดเปลืองนี้ หรือเกิดขึ้นในช่องหมดเปลืองก็ตาม เส้นนั้น ๆ หรือเรื่องนั้น ๆ จะต้องเติมคำว่าหมดเปลืองเข้าไปด้วยเสมอ

หมายเลข ๔ คือช่องผิดหวัง ในช่องผิดหวังนี้เขามีความหมายว่าไม่ว่าเส้นหนึ่งเส้นใดที่เข้ามาสัมพันธ์กันกับช่องผิดหวังนี้ หรือเกิดขึ้นในช่องผิดหวังก็ได้ ความหมายของเรื่องนั้น ๆ หรือเส้นนั้น ๆ ก็จะต้องประกอบเข้ากับคำว่า "ผิดหวัง" เข้าไปด้วยเสมอ

หมายเลข ๕ คือช่องเสียหาย ช่องเสียหายนี้เขามีความหมายว่าไม่ว่าเส้นหนึ่งเส้นใด ที่เกิดขึ้นในช่องเสียหายนี้หรือพุ่งมาลงช่องเสียหายนี้ก็ได้ เรื่องนั้น ๆ หรือเส้นนั้น ๆ จะต้องประกอบกับคำว่า "เสียหาย" เข้าไปด้วยเสมอ

ต่อไปนี้เป็นบทท่องจำ ซึ่งผู้ศึกษาจะต้องท่องให้จำได้ เพื่อประกอบกับการที่จะได้ทำการศึกษาวิชานี้ต่อไปคือ

๑. โค้คชีวิต คือเส้นชะตาที่หมุนเวียน

๒. ที่ราบลำบาก คือสถานที่ ๆ จะต้องเกิดความลำบาก

๓. ช่องหมดเปลือง คือสถานที่ๆจะต้องประกอบกับความหมดเปลือง

๔. ช่องผิดหวัง คือสถานที่ ๆ ให้ความผิดหวัง

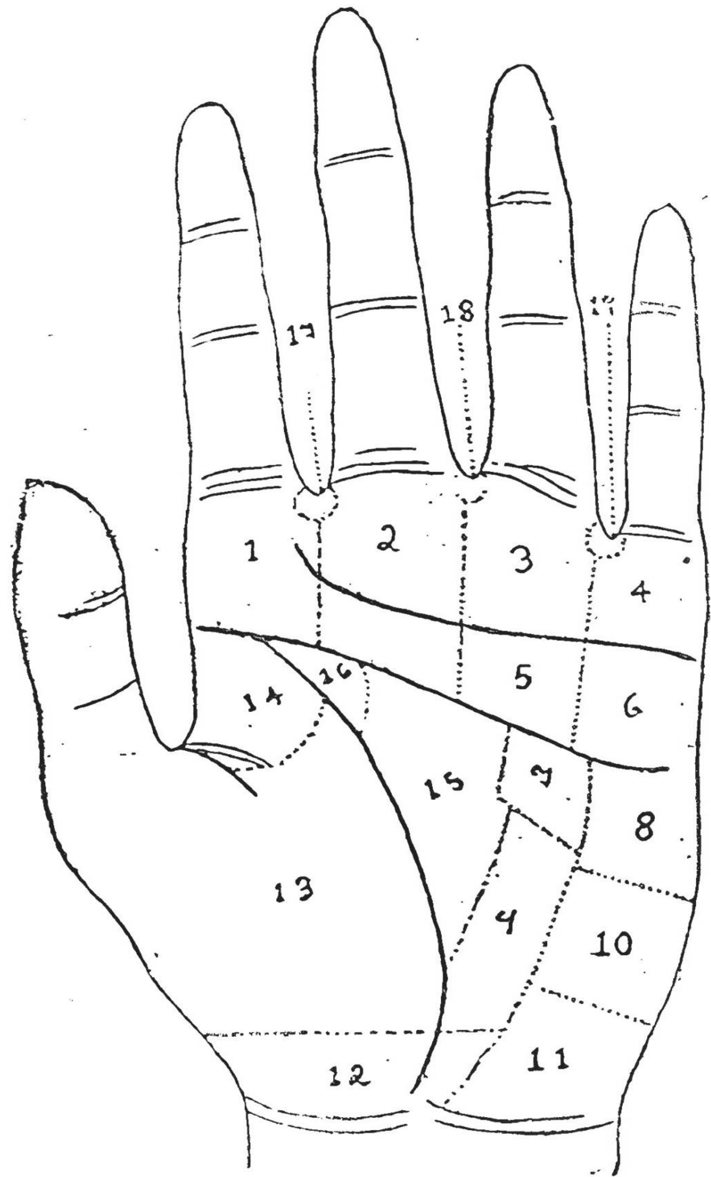
๕. ช่องเสียหาย คือสถานที่ ๆ จะต้องเสียหาย

ความหมายของ โค้คชีวิต, ที่ราบ, และช่องดังกล่าวมาแล้วนี้ เป็นมาตรการของหลักวิชาที่จะต้องสัมพันธ์กันไปกับเส้น ตลอดเวลาที่ทำการศึกษาวิชานี้อยู่ จะลืมหลักเกณฑ์นี้เสียมิได้เป็นอันขาด ซึ่งถ้าจะเปรียบกับเรียนหนังสือก็เปรียบเสมือนว่า ผู้ศึกษาได้ทำการเรียนถึงสระและพยัญชนะตัวใดตัวหนึ่งไปแล้ว จะลืมสระและพยัญชนะในหนังสือนั้น ๆ เสียมิได้ ถ้าและลืมตัวสระและพยัญชนะตัวใดไปแล้ว ก็หมายความว่า ผู้ศึกษานั้น ๆ มิได้รู้หนังสือนั้นเลย

อันโค้คชีวิตที่ราบและช่องนี้ จะต้องใช้สัมพันธ์กันไปกับเส้นเสมอคือ เส้นหนึ่งเส้นใดที่เข้ามาสัมพันธ์กับโค้คชีวิตก็ดี เส้นหนึ่งเส้นใดที่เข้ามาสัมพันธ์กับที่ราบลำบากก็ดี เส้นหนึ่งเส้นใดที่เข้ามาสัมพันธ์กับช่องใดก็ดี ความหมายของโค้คชีวิต ที่ราบ และช่องก็จะให้ความหมายกับเส้นนั้นทุก ๆ เส้นไปด้วยเช่นเดียวกันกับเส้นหนึ่งเส้นใดที่ลากผ่านเนินใดไป ความหมายของเนินนั้นก็จะให้กับเส้นนั้นทุก ๆ เส้น ซึ่งถ้าผู้ศึกษาคนใดลืมหลักวิชาในตอนนี้เสียแล้ว เรื่องที่จะรู้วิชานี้อย่าพึงหมาย จึงขอตักเตือนว่า ให้ผู้ศึกษาท่องคำบรรยายนี้ไว้ให้ดี เพราะในขั้นแรกของการเรียนวิชานี้ ถ้าผู้ศึกษาหลงลืมหลักเกณฑ์ใหญ่ ๆ ที่สำคัญเหล่านี้แล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็จะไม่รู้วิชานี้อย่างแน่นอน

เมื่อได้ทำการแยกฝ่ามือออกเป็น เนิน, โค้คชีวิต, ที่ราบ, และช่อง ดังนี้แล้ว มือของคนเราทั้งมือก็จะไม่มีที่ว่างอยู่อีกเลย ย่อมจะมีความหมายไปหมดทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นเมื่อเส้นหนึ่งเส้นใดที่อยู่ในมือของคนเราลากผ่านไปหาที่ใด เส้นที่ผ่านไปโดยผู้ที่ไม่เคยศึกษาวิชานี้มาก่อนจะคิดว่า "ไม่มีความหมายว่าอย่างไร" นั้น เส้นนั้น ๆ ก็ย่อมจะมีความหมายขึ้นมาทั้งสิ้น และถ้าผู้ศึกษาใด ๆ ได้ไปเรียนถึงบทที่ว่าด้วยเส้น และรู้จักความหมายของเส้นเข้าด้วยแล้ว ความหมายต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กันในมือของคนเรา ย่อมจะแปลหรืออ่านออกเป็นข้อความมากมายหลายหมื่นหลายแสนเรื่อง ซึ่งผู้ที่ไม่เคยทำการศึกษาวิชานี้มาก่อนจะคิดไปไม่ถึง ข้อความที่สัมพันธ์กันระหว่างเส้นกับเนินโค้คชีวิตที่ราบและช่องนี้ ก็คือเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับคนเราทั้งโลก ซึ่งมีมากมายหลายหมื่นหลายแสนเรื่องด้วยกัน ซึ่งหลักวิชาใด ๆ ก็ตามเท่าที่มีอยู่ในโลกนี้ ไม่สามารถจะพยากรณ์เรื่องนั้น ๆ ได้เลย ยกเว้นแต่วิชาการอ่านโค้ดวิถีแห่งจักรวาลพรชาเดียวเท่านั้นจึงจะพยากรณ์ได้

เมื่อได้ทำการแยกมือของเราออกเป็นเนิน, โค้คชีวิต, ที่ราบ และช่องดังนี้แล้ว ในมือของคนเราจึงกลายเป็นสถานที่ ๑๙ ชื่อ ๑๙ แห่ง และรวมเป็น ๑๙ ความหมายด้วยกัน เพื่อจะให้ผู้ศึกษาเห็นว่า เมื่อแยกมือทั้งหมดออกเป็น เนิน, โค้คชีวิต, ที่ราบ, และช่องรวม ๑๙ แห่งดังนี้แล้ว มือของคนเรามือหนึ่ง ๆ จะมีรูปลักษณะที่แยกครบถ้วนแล้วเป็นอย่างไร จึงขอนำแบบพิมพ์มือที่แยกครบแล้วนี้มาแสดงไว้ เพื่อให้ผู้ศึกษาได้เห็นแบบอย่างของมือที่แยกบริบูรณ์แล้วนี้ว่า มีรูปร่างเป็นอย่างไรต่อไป แบบพิมพ์มือที่แยกอย่างสมบูรณ์แล้วมีดังนี้

ภาพที่ ๖

แสดงภาพฝ่ามือทั้งหมดที่แยกออกเป็นเนิน โค๊ตชีวิต, ที่ราบ, และช่อง

ลำดับ เนิน, โค๊ตชีวิต, ที่ราบ, และช่อง, ตามหมายเลขต่าง ๆ กัน

หมายเลข ๑ คือเนินอารมณ์
หมายเลข ๒ คือเนินร้อนรน
หมายเลข ๓ คือเนินสำคัญ
หมายเลข ๔ คือเนินเรื่องคู่
หมายเลข ๕ คือเนินญาณ
หมายเลข ๖ คือเนินพิฆาต
หมายเลข ๗ คือเนินลับ
หมายเลข ๘ คือเนินรวดเร็ว
หมายเลข ๙ คือเนินโรค
หมายเลข ๑๐ คือเนินอ่อนโยน
หมายเลข ๑๑ คือเนินวิปริต
หมายเลข ๑๒ คือเนินหลักฐาน
หมายเลข ๑๓ คือเนินครอบครัว
หมายเลข ๑๔ คือเนินคุ้กัน
หมายเลข ๑๕ คือที่ราบลำบาก
หมายเลข ๑๖ คือโค๊ตชีวิต
หมายเลข ๑๗ คือช่องหมดเปลือง
หมายเลข ๑๘ คือช่องผิดหวัง
หมายเลข ๑๙ คือช่องเสียหาย

การแยกมือออกเป็น เนิน, โค๊ตชีวิต, ที่ราบ, และช่อง ดังที่ได้นำภาพตัวอย่างมาแสดงไว้แล้วนี้ เพียงแต่เพื่อให้เป็นบทเรียนที่จะนำผู้ศึกษาไปเรียนรู้ถึงการแยก เนิน, ที่ราบ, โค๊ตชีวิต, และช่อง บนมือจริงๆ เท่านั้น เพราะฉะนั้นเมื่อผู้ศึกษาได้เห็นภาพเขียนนี้แล้ว ก็ให้ไปทำการฝึกหัดแยกบนลายมือจริง ๆ ให้ชำนาญ คือเมื่อทำการแยกบนลายมือจริง ๆ แล้ว ก็ให้มีลักษณะเหมือนภาพที่เรียน ถ้าและผู้ศึกษาทำการแยกบนมือจริง ๆ จนเห็นว่ามีลักษณะคล้ายคลึงกันกับภาพที่เรียนแล้ว ก็แสดงว่าผู้ศึกษานั้น ๆ มีความเข้าใจในเรื่องการแยกมือออกเป็น ที่ราบ, เนิน, โค๊ตชีวิต, และช่องแล้วทั้งจะต้องท่องจำความหมายของเนิน, โค๊ตชีวิต, ที่ราบ และช่องให้จำได้ด้วย ถ้าผู้ศึกษาจำความหมายของ เนิน, ที่ราบ, โค๊ตชีวิต, และช่องได้เป็นอันเรียบร้อยแล้ว ก็แสดงว่าผู้ศึกษานั้น ๆ มีความรอบรู้ในบทเรียนบทนี้เป็นอย่างดี ต่อจากนี้จึงค่อยทำการศึกษาในบทเรียนบทอื่น ๆ ต่อไปอีก ถ้าและผู้ศึกษาคนใดยังทำการแยกมือออกเป็นเนิน, ที่ราบ, โค๊ตชีวิต, และช่องตลอดจนจำความหมายของเนิน โค๊ตชีวิต, ที่ราบ และช่องยังไม่ได้ ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็ไม่ควรจะไปเรียนในบทอื่น ๆ ต่อไปอีก เพราะถึงจะเรียนไปก็ไม่มีทางที่จะรู้วิชานี้ได้เป็นอันขาด และถ้าผู้ศึกษาคนใดเรียนในบทเรียนนี้จนจำได้เรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ จึงพร้อมที่จะเรียนในบทเรียนบทอื่น ๆ ต่อไปอีก

อนึ่ง อันเนิน, ที่ราบ, โค๊ตชีวิต, และช่องนี้ ตามหลักวิชาได้จำแนกออกเป็น ๒ จำพวกด้วยกันคือ

๑. เนิน, โค๊ตชีวิต, ที่ราบ, และช่อง บางอย่างเป็นแต่ความหมาย

๒. เนิน, โค๊ตชีวิต, ที่ราบ, และช่อง บางอย่างเอาชื่อของเนิน, โค๊ตชีวิต, ที่ราบ, และช่องนั้น ๆ บวกเข้าไปกับเส้นเลยทีเดียว

สำหรับ เนิน, โค๊ตชีวิต, ที่ราบ, และช่อง ที่เป็นแต่ความหมายนั้นมีดังนี้คือ เนินอารมณ์ มีความหมายว่าเป็นที่ขึ้นของเส้นอารมณ์ เนินสำคัญมีความหมายว่าเป็นที่ขึ้นของเส้นโค้งดัง เนินเรือนคู่ มีความหมายว่าเป็นที่ขึ้นของเส้นเรือนคู่ เนินญาณ มีความหมายว่าเป็นที่ขึ้นของเส้นรอบรู้ เนินพิฆาตมีความหมายว่าเป็นที่ขึ้นของเส้นศัตรู เนินรวดเร็ว มีความหมายว่าเป็นที่ขึ้นของเส้นรวดเร็ว เนินโรค มีความหมายว่าเป็นที่ขึ้นของเส้นร้อนใจ เนินอ่อนโยน มีความหมายว่าเป็นที่ขึ้นของเส้นอ่อนโยน เนินหลักฐาน มีความหมายว่าเป็นที่ขึ้นของเส้นหลักฐาน เนินครอบครัว มีความหมายว่าเป็นที่ขึ้นของเส้นที่เกี่ยวด้วยคนในครอบครัว เนินคุกัน มีความหมายว่าเป็นที่ขึ้นของเส้นหวาดกลัว โค๊ตชีวิต มีความหมายว่าเป็นที่ขึ้นของเส้นหมุนเวียน

สำหรับ เนิน, ที่ราบ, และช่อง ที่เอาชื่อบวกเข้ากับเส้นเลยทีเดียวนั้นมีดังนี้คือ ช่องหมดเปลือง เอาชื่อคำว่า "หมดเปลือง" บวกเข้ากับเส้น เนินร้อนรนเอาชื่อคำว่า "ร้อนรน" บวกเข้ากับเส้น ช่องผิดหวัง เอาคำว่า "ผิดหวัง" บวกเข้ากับเส้น ช่องเสียหาย เอาคำว่า "เสียหาย" บวกเข้ากับเส้น เนินลับเอาคำว่า "ลับ" บวกเข้ากับเส้น ที่ราบลำบากเอาคำว่า "ลำบาก" บวกเข้ากับเส้น เนินวิปริตเอาคำว่า "วิปริต" บวกเข้ากับเส้น

การที่ได้อธิบายไว้ด้วยว่า เนิน, โค๊ตชีวิต, ที่ราบ, และช่องใด เป็นแต่ความหมาย หรือเนิน, โค๊ตชีวิต, ที่ราบ และช่องใดเอาชื่อบวกเข้าไปกับเส้น เรื่องนี้บอกไว้ให้เป็นความรู้เท่านั้น ซึ่งเมื่อได้เรียนสูงขึ้นไปแล้วผู้ศึกษาก็คงจะเห็นได้เองว่า เส้นบางเส้นเอาชื่อของเนินบวกเข้าไปเลย เช่น "วาสนาลำบาก" "วาสนาร้อนรน" หรือ "สมองวิปริต" (สมองเกิน) "วาสนาผิดหวัง" เป็นต้น ซึ่งชื่อของเส้นทั้งหลายเหล่านี้ย่อมแสดงไว้อย่างชัดเจนแล้วว่า เนินใดช่องใดที่ราบใด เอาชื่อของเนิน, และช่องที่ราบนั้นบวกเข้าไปกับเส้นด้วย

บทที่ ๔

ว่าด้วยเส้นหลักต่าง ๆ

ก่อนที่ผู้ศึกษาจะทำการศึกษาในบทที่ ๔ ต่อไปอีก จะขอชี้แจงวิธีการเรียนวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬ เพิ่มเติมให้ทราบสักเล็กน้อยก่อน เพื่อเป็นแนวทางที่จะให้ผู้ศึกษาได้ทราบว่า การเรียนวิชานี้เราเรียนกันอย่างไร ? เพื่อให้ผู้ศึกษาวิชาใหม่นี้เล่าเรียนได้ง่ายเข้า

การเรียนวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนั้น เมื่อเริ่มการเรียนผู้เล่าเรียนจะต้องเรียนแบบเดียวกับการเรียนหนังสือภาษาต่าง ๆ ที่คนทั้งโลกกำลังเรียนอยู่ในขณะนี้ คือวิธีเรียนนั้นเราจะต้องเรียนอ่านหรือเขียนตัวสระและตัวพยัญชนะในหนังสือนั้น ๆ ให้ได้เสียก่อน เมื่อเราอ่านเขียนตัวสระและตัวพยัญชนะในหนังสือนั้น ๆ ได้แล้ว ต่อไปนั้นเราก็เรียนการผสมตัวสระและตัวพยัญชนะเหล่านั้นเข้าด้วยกันว่า เมื่อตัวสระตัวใดผสมกับตัวพยัญชนะตัวไหนแล้วอ่านว่าอย่างไร ฉันใดก็ดีการเรียนวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ เราก็เรียนเหมือนดังที่เราเรียนหนังสือภาษาต่าง ๆ อยู่ในเวลานี้เช่นเดียวกัน คือวิธีเรียนขั้นแรกเมื่อเราเรียนรู้จักการแยกมือออกเป็นโค๊ตชีวิต, เนิน, ที่ราบ, และช่อง และเรียนรู้ความหมายของเนิน, โค๊ตชีวิต, ที่ราบ, และช่องแล้ว ต่อไปนั้นเราก็ต้องเรียนรู้เรื่องของเส้น คือชื่อของเส้นที่อยู่ของเส้น และความหมายของเส้น เมื่อเราเรียนรู้ชื่อของเส้น ที่อยู่ของเส้น ความหมายของเส้นแล้ว ต่อไปนั้นเราก็พร้อมที่จะเรียนหลักอ่าน วิธีหลักอ่าน

นั้นก็คือ เราก็ต้องเรียนหัดอ่านเรื่องของเส้นหนึ่งที่ผสมกับอีกเส้นหนึ่งเสียก่อน ถ้าและผู้ศึกษารู้จักความหมายของเส้นดีแล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็จะอ่านโคีตวิทยุแห่งจักรวาฬซึ่งเรียนไว้บนมือของคนทั้งโลกออกได้ทั้งสิ้น

วิธีเรียนวิชาการอ่านโคีตวิทยุแห่งจักรวาฬนั้น ยังมีวิธีการผิดแปลกกับการเรียนหนังสือภาษาต่าง ๆ ที่เราเล่าเรียนกันอยู่ในระยะนี้อีกหลายประการ เช่น

ก. การเรียนวิชาการอ่านโคีตวิทยุแห่งจักรวาฬ ผู้ศึกษาไม่ต้องเรียนถึงวิธีเรียน เพราะโคีตวิทยุแห่งจักรวาฬที่อยู่ในมือของคนเรานั้นเขาเขียนไว้เสร็จแล้ว เรามีหน้าที่จะอ่านให้ออกแต่อย่างเดียวเท่านั้น

ข. การเรียนหนังสือภาษาของเราเอง เช่นคนไทยเรียนหนังสือไทย คนไทยเราก็ไม่ต้องเรียนถึงความหมายของตัวหนังสือภาษานี้ เพราะเราเรียนรู้แต่ว่า ก. ไก่ ข. ไข่ ตัวเป็นอย่างไรเท่านั้นก็พอ แต่การเรียนวิชาการอ่านโคีตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ เราต้องเรียนเหมือนดังที่คนไทยเราเรียนภาษาอังกฤษ คือเมื่อเราเรียน เอ. A บี. B รู้แล้ว เราจะต้องรู้ความหมายของตัว เอ. A บี. B นั้นด้วยว่า ตรงกับตัวหนังสือไทยเราเท่ากับตัวอะไร เช่นเราต้องเรียนให้รู้ว่าตัว เอ. A เท่ากับตัว แอ. และตัว บี. B เท่ากับตัว บ. เป็นต้น เมื่อเรารู้ความหมายของตัวหนังสือภาษาอังกฤษตัวนั้น ๆ ว่า ตรงกับตัวหนังสือไทยเท่ากับตัวอะไรแล้ว เมื่อตัวหนังสือภาษาอังกฤษนั้น ๆ ผสมกันเข้า เช่น เอ. A กับบี. B ผสมตัวกัน เราก็จะอ่านออกได้ทันทีว่า แอ็บ, ดังนี้เป็นต้น

การเรียนวิชาการอ่านโคีตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ เราก็ต้องเรียนเหมือนดังที่คนไทยเราเรียนภาษาอังกฤษที่กล่าวมาแล้วนั่นเอง

ค. แต่ความผิดแปลกของการที่คนไทยเรียนหนังสืออังกฤษกับที่เราเรียนวิชาการอ่านโคีตวิทยุแห่งจักรวาฬนั้น ก็ยังมีเรื่องผิดแปลกกันอีก เพราะถ้าคนไทยไปเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อเราอ่านภาษาอังกฤษนั้นออกแล้ว เราจะต้องหาคำแปลของภาษาอังกฤษตัวนั้น ๆ อีกต่อหนึ่ง เช่น เอ. A กับบี. B ที่อ่านว่าแอ็บ เมื่ออ่านออกแล้วเราจะต้องแปลคำว่า "แอ็บ" นั้นออกเป็นภาษาไทยว่าอย่างไรอีกทอดหนึ่ง แต่วิธีการอ่านโคีตวิทยุแห่งจักรวาฬไม่เป็นดังนั้น ถ้าผู้ศึกษาสามารถอ่านเส้นที่ผสมกันอยู่นั้นออกแล้ว ไม่ว่าจะอ่านว่าอย่างไร คำที่อ่านออกมานั้นก็จะเป็นความหมายในภาษาไทยอยู่แล้ว เนื่องจากผู้รวบรวมตำรานี้ได้แปลความหมายของเส้นต่าง ๆ เป็นภาษาไทยไว้แล้วทั้งสิ้น เมื่อผู้ศึกษาอ่านออกมาก็จะเป็นสำเนียงในภาษาไทยอย่างชัดเจนทีเดียว โดยไม่ต้องไปหาคำแปลที่ใดอีก คือไม่ต้องทั้งออกเสียงและหาคำแปลด้วย

ง. แต่ความผิดแปลกในการเรียนวิชาการอ่านโคีตวิทยุแห่งจักรวาฬกับการเรียนหนังสือทั้งโลกนี้ยังมีอยู่อีกอย่างหนึ่ง นั่นคือหนังสือว่าด้วยวิชาการอ่านโคีตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ไม่มีตัวพิมพ์ คือมีแต่ตัวเขียนอย่างเดียว เพราะฉะนั้นผู้ศึกษาจะอ่านเส้นต่าง ๆ ออกได้ ผู้ศึกษานั้น ๆ จะต้องเรียนหลักเกณฑ์ที่รับรองเส้นให้แน่นอน จึงจะอ่านไม่ผิดพลาด เพราะเส้นหลักแต่ละเส้นนั้น มี

หลักเกณฑ์ที่มีของตนเองไม่ซ้ำกันกับเส้นหลักเส้นอื่น ๆ ถ้าเรารู้จักหลักเกณฑ์ที่มีของเส้น และรู้ความหมายของเส้นนั้นแล้ว แม้ว่าเส้นที่ผสมกันตามแบบนั้นเราไม่เคยเห็นมาก่อน เมื่อเรามาเห็นในทันทีทันใดเราก็จะอ่านออก เพราะหลักเกณฑ์ของเส้นและความหมายของเส้นนั้นมีลักษณะตายตัว อันวิธีการนี้ก็เหมือนกับวิธีการผันตัวอักษรในภาษาไทยเรา คือถ้าเราเข้าใจคำผันได้แล้ว เหมือนเรารู้ว่า ก. อัน, อ่านว่า "กัน" ถ้าเปลี่ยนเป็นตัว ข. อัน, เราก็อ่านว่า "ขัน" ดังนี้เป็นต้น

จ. แต่ก็ยังมีเรื่องยากกว่าการที่คนไทยเราเรียนหนังสือภาษาอื่น ๆ อยู่อีกบางอย่าง เช่นสมมติว่าเราแปลเส้นที่ผสมกันอยู่นั้นออกแล้วว่า "วาสนาโศกเศร้า" ตามหลักของเส้นที่ผสมตัวกันอยู่อ่านว่าดังนี้ คนที่มีความรู้น้อยหรือคนที่มีความรู้มากก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่า "วาสนาโศกเศร้า" นั้นหมายความว่าอย่างไร ต่อไปนั้นจึงเป็นหน้าที่ที่ผู้ศึกษาจะต้องเข้าใจขยายความของคำย่อ หรือ "โค้ด" อันนี้ออกไปอีก เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้แจ่มแจ้งยิ่งขึ้น อันวิธีขยายความนี้สอนกันไม่ได้ ผู้ศึกษาที่เป็นนักธรรมชาติวิทยาจะต้องคิดเอาเองว่าอัน "วาสนาโศกเศร้า" นั้นคือทำอย่างไรคนเราจึงจะโศกเศร้า ผู้ที่พยายามเรียนวิชานี้ให้มากและผู้ที่ได้เคยผ่านประสพการณ์ในชีวิตมามาก อาจจะขยายความ "คำย่อ" หรือ "โค้ด" นี้ออกไปได้ ถ้าผู้บรรยายจะอธิบายคำย่อให้ละเอียดทุก ๆ เส้นก็สามารถจะทำได้ แต่คิดว่าหนังสือเรียนวิชานี้จะต้องมีมากนับเป็นสิบ ๆ เล่มขึ้นไป หรือเป็นร้อย ๆ เล่มอย่างแน่นอน

เมื่อผู้ศึกษาทราบหลักเกณฑ์ในการเรียนวิชาการอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาลดังนี้แล้ว ผู้ศึกษาทุก ๆ คนก็คงเข้าใจได้ว่า อันการเรียนวิชานี้ ความสำคัญอยู่ที่การเรียนถึงหลักเกณฑ์นั่นเอง ผู้ศึกษาคนใดก็ตามเมื่อจะเรียนวิชานี้จะต้องใช้เวลาเรียนในบทที่กล่าวถึงหลักเกณฑ์ของวิชานี้ให้มากที่สุด กว่าการเรียนในตอนใด ๆ ทั้งสิ้น และถ้าเรียนรู้ถึงหลักเกณฑ์ในการเรียนเจนจบดีแล้ว การเล่าเรียนในชั้นต่อ ๆ ไปก็จะง่ายเข้า โดยเฉพาะในตำราเล่มที่ ๑ นี้ ผู้ศึกษาจะต้องทำการเล่าเรียนให้จำได้อย่างแม่นยำทุก ๆ บททุก ๆ ตอน บทใดได้กล่าวถึงวิธีการฝึกหัดไว้อย่างไรแล้ว ผู้ศึกษาคนนั้น ๆ ก็จำเป็นจะต้องทำการฝึกหัดตามคำสั่งในบทเรียนนั้นด้วย ถ้าเราเรียนเข้าใจดีในเล่มที่ ๑ นี้แล้ว ในหนังสือวิชาการอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาลเล่มต่อ ๆ ไปก็คงไม่ต้องฝึกหัดแต่อย่างใดอีก เพราะตำราวิชานี้ในเล่มต่อ ๆ ไปนั้น มีลักษณะเหมือนคู่มือเรียนเท่านั้น คือถ้าเรารู้จักเส้นทุก ๆ เส้นในลายมือของคนทุก ๆ คนแล้ว เมื่อไปเห็นเส้นที่มีรูปร่างอย่างนั้นในลายมือใด แต่ไม่ทราบว่าคำแปลของเส้นที่มีรูปร่างอย่างนั้นแปลว่าอะไร เราก็จะพลิกไปอ่านในบทที่ว่าด้วยเส้นนั้น ๆ ในตำราเล่มอื่น ๆ ซึ่งผู้รวบรวมมีความเชื่อว่า เส้นต่าง ๆ บนลายมือของคนทั้งโลกได้มาอยู่ในตำรานี้หมดแล้ว ถึงแม้ว่าจะไม่เต็ม ๑๐๐% แต่ก็เชื่อว่า ๙๐% นั้น ได้มาอยู่ในตำรานี้แล้วทั้งสิ้น โดยเฉพาะเส้นซึ่งมีที่ใช้มาก หรือเส้นที่เราจะพบเห็นได้บ่อย ๆ นั้น ก็ได้มาอยู่ในตำรานี้หมดแล้วทุก ๆ เส้น ส่วนเส้นซึ่งมีที่ใช้น้อยคือนาน ๆ จะพบสักครั้งหนึ่งนั้น ถ้าผู้ศึกษาเล่าเรียนหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ของวิชานี้ได้เจนจบแล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็สามารถจะอ่านออกได้เอง โดยไม่ต้องมีครูบาอาจารย์คอยสั่งสอนอีก

การที่ได้ชี้แจงถึงวิธีการเรียนวิชาตามตำรานี้ เพื่อให้ผู้ศึกษาทราบไว้อย่างละเอียดถี่ถ้วน ก็เพื่อต้องการให้ผู้ศึกษาใหม่ทราบแนวทางของการเรียนไว้เสียขั้นหนึ่งก่อน เนื่องจากผู้ที่ลงมือทำการศึกษาใหม่ ๆ นั้น อาจจะไม่เข้าใจว่าการเรียนวิชานี้จะเริ่มต้นอย่างไร และจะไปลงเอยกันอย่างไรต่อไป เมื่อได้มีการชี้แจงวิธีเรียนว่าจะเริ่มต้นอย่างไร และเมื่อเรียนแล้วจะไปลงเอยกันอย่างไรดังนี้แล้ว ต่อไปนี้ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็จะไม่ต้องมีข้อสงสัยอย่างใดอีก เพราะเป็นที่ทราบกันแล้วว่า การเรียนวิชานี้จะต้องเรียนตามหลักเกณฑ์ในบทเรียนแรก ๆ เป็นสำคัญยิ่งกว่าตอนใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นถ้าผู้ศึกษาเริ่มเรียนในหลักเกณฑ์ใดแล้ว ก็จะต้องเรียนในหลักเกณฑ์นั้น ๆ ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อน ต่อไปนั้นจึงจะไปเรียนในบทต่อ ๆ ไปอีก และการเรียนบทแรก ๆ นี้เราก็ต้องเรียนอย่างแบบหลับตาเรียน คือเรียนไปตามหลักเกณฑ์ของตำราโดยไม่ต้องรู้ว่าอะไรเป็นอะไรก่อน เหมือนดังเราเรียนหนังสือขั้นแรกเราก็เรียนเหมือนหลับตาเหมือนกัน เช่นการเรียนอ่าน ก. ไก่ ข. ไข่ เราก็ไม่รู้ว่าจะเรียนหรืออ่านเขียนไปทำไมกัน ครั้นเมื่อเราเรียนไปจนผสมตัวได้ และหัดอ่านได้แล้ว เมื่อนั้นเราจึงจะรู้ว่าการที่เราหัดเขียน หรือหัดท่องบ่นนั้นก็เพื่อจะได้อ่านหนังสือภาษานั้น ๆ ให้ออกได้ การเรียนวิชานี้ขั้นแรกก็ต้องเรียนไปอย่างหลับตาเช่นเดียวกันต่อเมื่อเราเรียนหลักเกณฑ์แรก ๆ ได้แล้ว เมื่อนั้นจึงจะอ่านหนังสือที่เขียนอยู่บนมือของคนเราให้ออกได้ และหลักเกณฑ์แรกนี้ไม่ว่าในหนังสือภาษาใด ๆ หรือหนังสือว่าด้วย "วิชาการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬ" ก็มีความสำคัญเท่า ๆ กันทั้งสิ้น และถ้าผู้ใดเรียนในหลักเกณฑ์ขั้นต้นนี้ไม่เข้าใจแล้ว เรื่องที่จะรู้วิชานี้หรือรู้หนังสือภาษาใด ๆ ได้นั้นก็อย่าพึงหมายเลย

เมื่อได้รับคำแนะนำในเรื่องวิธีการเรียนจบลงแล้ว ต่อไปนี้จึงให้ผู้ศึกษามาเรียนรู้ถึงเรื่องที่เกี่ยวกับเส้นหลักต่าง ๆ ต่อไปอีก อันเส้นหลักที่นำมาแสดงไว้ในตำรานี้ นับเป็นเส้นหลักที่เกิดขึ้นบนลายมือของคนทั้งโลก เพราะเส้นบนลายมือของคนเรานั้น ไม่ว่าจะเกิดขึ้นมากน้อยสักเท่าใด เส้นต่าง ๆ เท่าที่เกิดขึ้นในฝ่ามือของคนทุก ๆ คนนั้น ก็ไม่มีเส้นอื่นใดที่จะเกิดขึ้นอีก นอกจากเส้นหลักต่าง ๆ ที่ได้นำมาทำไว้เป็นบทเรียนในตำรานี้เท่านั้น

อันนี้ฉันใดก็ตาม อันเส้นลายมือของคนเราซึ่งบางคนจะเห็นว่ามีมาก หรือบางคนจะเห็นว่ามีน้อย แต่เส้นในลายมือนั้น ๆ ก็ไม่ได้มีมากออกไปกว่าเส้นหลัก ๒๗ เส้นนี้เลย คือลายมือจะยุ่งหรือไม่ยุ่งจะมากหรือไม่มาก เส้นทั้งหลายในลายมือของคนเรานั้นก็จะมีอยู่แต่เพียง ๒๗ เส้นเท่านั้น

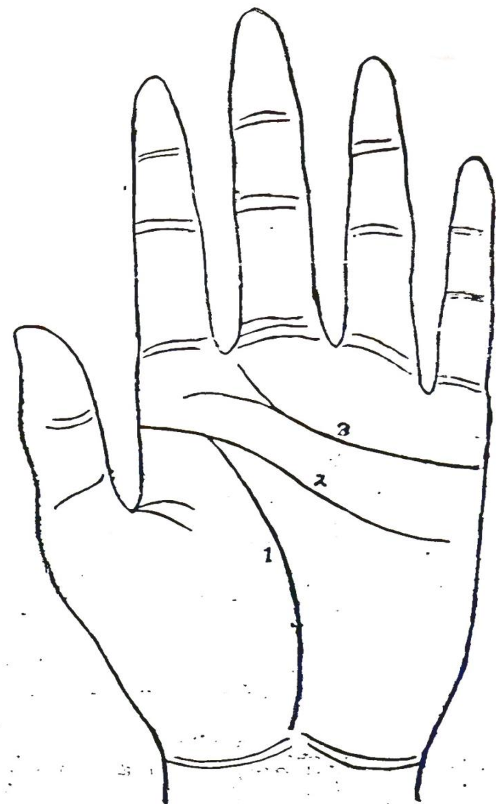
การเรียนเรื่องเกี่ยวด้วยเส้นหลักนี้ จึงนับว่าเป็นความสำคัญขั้นสุดยอดของการเรียนวิชานี้อย่างแท้จริง หรือจะเรียกว่าเป็นหัวใจของการเรียนวิชานี้ก็ได้ เพราะเส้นหลักนี้เปรียบเหมือนตัวสระและพยัญชนะในหนังสือทุก ๆ ภาษา และถ้าเราจะเรียนหนังสือภาษาใด ๆ ก็ตาม ขั้นแรกถ้าเราเรียนไม่รู้จักตัวสระและพยัญชนะในหนังสือนั้นแล้ว การที่เราจะรู้หนังสือภาษานั้น ๆ ก็เห็นจะไม่สำเร็จเช่นเดียวกัน

อันนี้ฉันใดก็ตาม การเรียนวิชาการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ ถ้าขั้นแรกเราเรียนไม่รู้จักเส้นหลักต่าง ๆ แล้ว หรือพูดให้ฟังง่าย ๆ ก็หมายว่าถ้าเราแบมือใครขึ้นมา บรรดาเส้นที่เห็นอยู่ในมือนั้น ๆ เราไม่รู้จักว่าเส้นที่เห็นอยู่นั้นคือเส้นอะไรแล้ว การที่เราจะอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬให้ออกได้นั้นก็เป็นอันหมดหวังเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นเมื่อผู้ศึกษาคนใดได้เรียนมาถึงบทนี้แล้ว สิ่งที่ผู้ศึกษาจะต้องเรียนก็คือเรียนให้รู้จักเส้นหลักต่าง ๆ เสียก่อน ไม่ใช่

เราจะเรียนว่าจะพยากรณ์ว่าอย่างไรก่อน เมื่อเรารู้จักเส้นหลักต่าง ๆ ทุก ๆ เส้นในลายมือทุก ๆ ลายมือที่แบขึ้นมาแล้ว ต่อไปนั้นเราจึงจะอ่านเส้นเหล่านั้นออกเป็นเรื่องราวและพยากรณ์ได้

ต่อไปนี้จะได้บรรยายว่าด้วยเส้นหลักต่าง ๆ ตามหลักของวิชาการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาพ ในวิชาการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาพนี้ เขาได้บัญญัติเส้นหลักต่าง ๆ ขึ้นไว้รวม ๒๗ เส้นด้วยกัน อันเส้นหลักต่าง ๆ เหล่านี้ ย่อมขึ้นอยู่ตามที่ต่าง ๆ บนฝ่ามือของคนเราทุก ๆ คน และมีหลักเกณฑ์ที่ตายตัวเป็นส่วนมากคือ เส้นหลักเส้นหนึ่งจะไม่ไปขึ้นซ้ำที่กับเส้นหลักอีกเส้นหนึ่ง และเส้นหลักแต่ละเส้นนั้นจะเกิดขึ้นในที่ ๆ เคยเกิดขึ้นเป็นประจำ เพราะฉะนั้นการที่จะเรียนวิชานี้ให้แตกฉานได้จริง ๆ นั้น ผู้ศึกษานั้น ๆ จะต้องเรียนในหลักเกณฑ์ที่ขึ้นของเส้นหลักทุก ๆ เส้นให้ได้เสียก่อน ถ้าผู้ศึกษาคนใดรู้หลักเกณฑ์ที่ขึ้นของเส้นหลักแต่ละเส้นแล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็จะอ่านเส้นบนลายมือของคนเราออกได้ และสามารถจะพยากรณ์เรื่องราวของบุคคลทั้งโลกได้เหมือนตาเห็น

ต่อไปนี้จะอธิบายถึงเรื่องเส้นหลักใหญ่รวม ๓ เส้นก่อนเส้นหลักใหญ่ ๓ เส้นนี้จะมีอยู่แทบทุกมือ คือ เส้นชีวิต, เส้นสมอง, และเส้นหัวใจ เส้นหลักทั้ง ๓ เส้นนี้เมื่อเราแบมือใครขึ้นมา เราจะเห็นเส้นหลักทั้ง ๓ เส้นนี้ก่อนเส้นอื่นเสมอ มีมือบางมือเท่านั้นที่มีเส้นหลักไม่ครบทั้ง ๓ เส้น (ในสายตาของผู้ที่ไม่รู้วิชานี้) ความอันที่จริงเส้นหลักทั้ง ๓ เส้นนี้ขึ้นอยู่ครบทุก ๆ มือ แต่ในมือบางมือเส้นหลักเส้นที่ ๒ คือเส้นสมอง และเส้นหลักเส้นที่ ๓ คือเส้นหัวใจอาจจะมารวมเป็นเส้นเดียวกันก็มี (หรืออย่างที่เรียกว่าคนลายมือขาด)

ภาพที่ ๗

แสดงถึงเส้นหลักใหญ่ ๓ เส้นบนฝ่ามือ

หมายเลข ๑ คือเส้นชีวิต

หมายเลข ๒ คือเส้นสมอง

หมายเลข ๓ คือเส้นหัวใจ

ในจำนวนเส้นหลักทั้ง ๓ เส้นนี้ จะเป็นใครผู้ใดผู้หนึ่งที่ได้ตั้งชื่อเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ขึ้นไว้ แล้วเรียกขานกันมาตั้งแต่โบราณกาลนั้น เส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ ยังคงมีความหมายตรงกันกับชื่อของเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ ตลอดมาจนกระทั่งถึงวิชานี้ ควรจะนับว่าผู้ที่สามารถตั้งชื่อเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ มาแต่โบราณนั้น เป็นอัจฉริยะบุคคลผู้ที่มีความรู้ยอดเยี่ยมท่านหนึ่งในวิชานี้ แม้ว่าวิชาเดิม ๆ นั้นจะมีความรู้ในวิชานี้อย่างเป็นเงา ๆ ก็ตาม แต่ความรอบรู้ที่เริ่มต้นนั้นแหละเป็นรากเง่าของวิชาที่ท่านกำลังเรียนอยู่นี้ จึงควรเทิดทูนท่านผู้นั้นอย่างแท้จริง ผู้ที่คิดค้นสิ่งใดขึ้นเป็นคนแรก แต่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันมาจนถึงปัจจุบันนี้ได้ ไม่ว่าท่านผู้นั้นจะเป็นผู้หนึ่งผู้ใด เราก็จำเป็นจะต้องเทิดทูนท่านผู้นั้นทั้งสิ้น เหมือนหนึ่งรากเง่าของบรรดายวดยานทั้งโลกในปัจจุบันนี้ รากเง่าของผู้ที่ค้นคิดในเรื่องยวดยานนี้คือ ผู้ที่เอาไม้มาถากให้กลมแล้วเจาะรูตรงกลาง จากนั้นก็เอาไม้แหย่เข้าไปจนหมุนได้ นั่นคือรากเง่าของบรรดายวดยานทั้งหลายในปัจจุบันนี้ แต่ท่านผู้ประดิษฐ์สิ่งที่ว่ามานี้ ชื่อเสียงของท่านก็ได้หายสาบสูญไปแล้วเช่นเดียวกัน เหมือนกับท่านที่สามารถจะตั้งชื่อเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ มาแต่โบราณกาล ซึ่งยังเป็นสิ่งที่ถูกต้องตรงกับหลักเกณฑ์อยู่จนกระทั่งบัดนี้

ทำไม? เส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ จึงมีอยู่ทุก ๆ มือในเมื่อเส้นอื่น ๆ มีบ้างและไม่มีบ้าง เรื่องนี้ผู้ที่ไม่เคยศึกษาวิชานี้มาก่อนก็จะไม่ทราบเลยทีเดียว ไม่ว่าท่านผู้นั้นจะผ่านความรู้ชั้นไหน ๆ มาแล้วก็ตาม แม้ผู้ที่เคยเรียนแต่วิชา

หัตถศาสตร์แบบเดิม ๆ ก็ไม่สามารถจะตอบคำถามนี้ได้ แต่ผู้ที่เรียนวิชาการอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาลนี้แล้วจะตอบได้ทันทีว่า การที่เส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ต้องมีอยู่บนมือทุก ๆ มือของคนเรานั้น ก็เพื่อแสดงให้เห็นว่าเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้เอง ที่เป็นเรื่องยิ่งใหญ่ที่สุดในจักรวาล หรือหมายความว่าจักรวาลนี้จะเกิดขึ้นและดำรงค์อยู่ได้ก็เพราะเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้เอง ถ้าปราศจากเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้แล้ว จักรวาลทั้งสิ้นก็จะสูญสลายไป ไม่สามารถจะดำรงค์คงอยู่ได้อย่างปัจจุบันนี้แน่นอน เพราะเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ มีความหมายดังนี้คือ

๑. เส้นชีวิตหมายถึงชีวิตหรือร่างกาย (ร่างกายที่มีชีวิต)

๒. เส้นสมองหมายถึงความคิด (สมองที่ยังคิดได้)

๓. เส้นหัวใจหมายถึงความรัก

เมื่อมองดูเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ ในมือของเราเอง หรือจะมองดูในมือของคนอื่นก็ตาม ก็จะเห็นได้ว่าเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ ทั้งใหญ่ทั้งลึกกว่ายิ่งกว่าเส้นอื่นใดทั้งสิ้น ที่เป็นดังนี้ก็เพราะเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ เป็นของยิ่งใหญ่ในจักรวาล ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว คือ จักรวาลนี้จะต้องประกอบด้วยชีวิต (เส้นชีวิต) ถ้าจักรวาลนี้ไม่มีชีวิต ไม่มีคนไม่มีสัตว์ไม่มีต้นไม้ใบหญ้าโลกทั้งโลกก็จะไม่เป็นโลก อย่างที่เห็นอยู่ในระยะนี้ โลกจะกลายเป็นแผ่นดินที่เหี่ยวแห้งอับเฉาเหมือนดวงจันทร์ และ ๒ ถ้าโลกไม่มีความคิด (เส้นสมอง) โลกทั้งโลกก็ไม่เป็นโลกอย่างทุกวันนี้ โลกจะกลายเป็นโลกที่ไม่มีความหมาย ถึงมีมนุษย์เมื่อมนุษย์ไม่มีสมองไม่มีความคิด มนุษย์

ก็จะกลายเป็นสัตว์ ไม่รู้จักทำเสื้อผ้าปกปิดกาย ไม่รู้จักสร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัย ชีวิตไม่มีสมองจะท่องเที่ยวอยู่แบบเดียวกันกับหนอนที่อยู่ในของเน่า หรือจะยิ่งกว่าหนอนก็ได้ และ ๓ ถ้าโลกไม่มีความรัก (เส้นหัวใจ) โลกทั้งโลกก็จะอยู่ไม่ได้เช่นเดียวกัน เช่นมนุษย์ไม่รู้จักรักลูกของตัวเอง สัตว์ไม่รู้จักเลี้ยงลูก เมื่อเกิดขึ้นมา แล้วก็จะปล่อย ให้ลูกนั้นเป็นอยู่ตามยะถากรรม ไม่ช้าไม่นานไม่ว่าสัตว์หรือมนุษย์ก็จะสูญพันธุ์ไปจากโลกนี้ทั้งสิ้น โลกก็ไม่เป็นโลกที่มีมนุษย์หรือสัตว์อย่างทุกวันนี้ เท่าที่โลกเป็นโลกอยู่ได้ก็เพราะความรักนี่เองเป็นต้นเหตุ เพราะฉะนั้นเมื่อเรามองดูในมือของคนทุก ๆ คน เราจึงมองเห็นเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ก่อน เพราะเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้มีความหมายอันยิ่งใหญ่ต่อจักรวาฬทั้งหลายดังที่ได้กล่าวมาแล้ว คือโลกมีอยู่พร้อมแล้วทั้งชีวิตทั้งสมองและทั้งความรัก จึงขอเทิดทูนผู้ที่ตั้งชื่อเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ไว้ในที่นี้ด้วย เพราะเมื่อดังมาแล้วเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ ก็ยังคงเป็นชื่อที่ถูกต้อง และเป็นความหมายสำคัญอันยิ่งใหญ่ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนี้

เมื่อเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ มีความหมายอันสำคัญต่อโลก และมีความหมายอันสำคัญต่อจักรวาฬถึงเพียงนี้แล้ว ผู้ศึกษาจึงจำเป็นจะต้องศึกษาถึงเรื่องเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ ให้แตกฉานเสียก่อน ส่วนเส้นอื่น ๆ นั้นจะค่อยไปเรียนทีหลังก็ได้ เรื่องที่จะต้องเรียนเกี่ยวกับเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้ ในชั้นแรก จะต้องเรียนถึงเรื่องที่ขึ้นของเส้นเสียก่อน

หมายเลข ๑ คือเส้นชีวิต เส้นชีวิตมีที่ขึ้นมาจากง่ามมือทั้งสิ้นตอนโคนของเส้นชีวิตคือตอนที่เกิดขึ้นจากง่ามมือ เส้นชีวิตเมื่อเกิดขึ้นจากง่ามมือแล้ว ก็ขีดเป็นเส้นโค้งล้อมเนินครอบครัวเป็นวงกลมไปตลอดฝ่ามือ ตอนปลายของเส้นชีวิตไปหมดอยู่ทางข้อมือหรือที่เนินหลักฐาน

หมายเลข ๒ คือเส้นสมอง เส้นสมองตอนโคนของเส้นเกิดขึ้นมาจากง่ามมือเช่นเดียวกัน แต่เส้นสมองไม่เหมือนกับเส้นชีวิต เพราะเส้นชีวิตขึ้นมามีลักษณะคล้าย ๆ กัน คือไม่เกิดขึ้นสูงมากหรือต่ำมากกว่ากัน (สูงหมายถึงมาทางนิ้วชี้ ต่ำลงมาหมายถึงมาทางนิ้วหัวแม่มือ) ถึงจะมีการขยับเขยื้อนขึ้นลงบ้างก็มองไม่ค่อยเห็น คือจะสูงขึ้นหรือต่ำลงก็จะมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่เส้นสมองไม่เช่นนั้น โคนของเส้นสมองมีที่เกิดขึ้นได้หลาย ๆ แห่ง เช่นเส้นสมองบางเส้นโคนเกิดห่างกับเส้นชีวิตมาก คือเกิดขึ้นจากเนินอารมณ์ที่เดียวก็มี บางเส้นเกิดห่างเส้นชีวิตแต่เพียงเล็กน้อยก็มี เส้นสมองบางเส้นตอนโคนจดกับตอนต้นของเส้นชีวิตก็มี บางเส้นเกิดจากเส้นชีวิตเมื่อเส้นชีวิตยาวออกมามากแล้วก็มี เส้นสมองบางเส้นเกิดต่ำกว่าเส้นชีวิตมากก็มี ตกลงว่าเส้นสมองเกิดขึ้นได้หลาย ๆ แห่ง สิ่งที่ผู้ศึกษาควรจะจดจำก็คือเส้นสมองนั้นตอนโคนเกิดขึ้นจากง่ามมือแห่งเดียว

ตอนปลายของเส้นสมองมีที่ไปได้หลาย ๆ แห่ง เช่นเส้นสมองบางเส้นห่างง่ามมือออกไปเพียงเล็กน้อย แล้วขาดหายอยู่กลางฝ่ามือก็มี เส้นสมองบางเส้นตอนปลายพุ่งไปหาเนินพิฆาตก็มี พุ่งไปหาเนินอ่อนโยนก็มี หรือพุ่งไปหาเนินวิปริตก็มี เส้นสมองบางเส้นปลายพุ่งไปหาเส้นหัวใจก็มีบางเส้นโค้งลงไปหาเนินโรคก็มี เส้นสมองบางเส้นวกกลับเข้ามาพันอยู่กับ

เส้นชีวิตก็มี ปลายของเส้นสมองไปต่อกับเส้นต่าง ๆ ก็มี ตกลงว่าปลายของเส้นสมองมีที่ไปได้หลาย ๆ แห่ง

หมายเลข ๓ คือเส้นหัวใจ เส้นหัวใจโคนเกิดขึ้นภายใต้เนินเรืองคู่ปลายพุ่งไปหาง่ามมือ แต่ตอนปลายของเส้นหัวใจมีที่ไปได้หลาย ๆ แห่ง เช่นเดียวกันกับตอนปลายของเส้นสมอง คือปลายของเส้นหัวใจพุ่งไปจากหายอยู่ที่เนินร้อนรนก็มี พุ่งขึ้นไปหาเนินร้อนรนก็มี พุ่งไปลงที่ช่องหมดเปลืองก็มี พุ่งไปหาเนินอารมณ์ก็มี โค้งลงมาบนเส้นสมองก็มี พุ่งข้ามเนินอารมณ์ไปถึงง่ามมือก็มี หรือเส้นหัวใจบางเส้นปลายพุ่งขึ้นไปหานิ้วอารมณ์ก็มีเหมือนกัน ตกลงว่าเส้นหัวใจโคนอยู่แห่งเดียว คือเกิดขึ้นภายใต้เนินเรืองคู่ แต่ปลายของเส้นหัวใจมีที่ไปได้หลาย ๆ แห่ง ดังกล่าวมาแล้ว และเรื่องราวของเส้นหัวใจส่วนใหญ่อยู่ที่รูปร่างอันแปลก ๆ ซึ่งอยู่ทางปลายของเส้นหัวใจนี่เอง

การที่เส้นสมองมีที่เกิดสูงต่ำกว่าเส้นชีวิต หรือตอนปลายของเส้นสมองมีที่ไปได้หลาย ๆ แห่ง หรือเส้นหัวใจปลายพุ่งไปได้หลาย ๆ แห่งเหล่านี้ มิใช่ว่าโคนหรือปลายของเส้นเหล่านี้จะเกิดขึ้นตามเรื่องตามราว ตามชอบใจก็หามิได้ การที่โคนของเส้นสมองเกิดสูงหรือเกิดต่ำ การที่ปลายของเส้นสมองพุ่งไปได้หลาย ๆ แห่ง หรือปลายของเส้นหัวใจพุ่งไปได้หลาย ๆ แห่งเหล่านี้ ย่อมจะมีความหมายหรือคำแปลแตกต่างกันออกไป ระหว่างเส้นสมองและเส้นหัวใจที่แตกต่างกันนั้นเสมอ ซึ่งผู้ศึกษาจะได้เรียนรู้ความหมายของเส้นทั้ง ๒ เส้นนี้ในบทเรียนข้างหน้าต่อ ๆ ไปอีก

การอ่านแค่พอให้รู้ว่าเส้นหลักใหญ่ทั้ง ๓ เส้นนี้ชื่อเส้นอะไรบ้าง และเมื่อดูในลายมือจริง ๆ แล้ว ต้องการจะดูให้รู้ว่าเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้อยู่ที่ใดบ้าง ก็จะใช้เวลาอ่านเวลาเรียนแค่เพียงอึดใจเดียวเท่านั้น แต่การที่จะให้รู้จริงคือรู้ว่าเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้เมื่อเส้นใดมีลักษณะเป็นอย่างไรแล้ว หมายความว่าอย่างไรนั้น การเรียนในตอนนี้จะยากลำบากพอสมควรอยู่เหมือนกัน เพราะเมื่อผู้ศึกษาต้องการจะเรียนให้รู้จักว่า เส้นทั้ง ๓ เส้นนี้มีรูปร่างลักษณะเป็นอย่างไรแล้วหมายความว่าอย่างไรนั้น ผู้ศึกษาต้องตั้งใจเรียนให้จริงจังจึงจะเข้าใจได้ เพราะเส้นเหล่านี้มีรูปร่างรวมหลายร้อยอย่างด้วยกัน

เมื่อผู้ศึกษาได้เรียนว่าด้วยชื่อ, ที่ขึ้น, โคน และปลายของเส้นทั้ง ๓ เส้นนี้จบลงแล้ว ต่อไปนี้จะได้บรรยายว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ทั้ง ๒๗ เส้น ซึ่งจะเอามาอ่านออกเป็นเรื่องราวในหลักวิชานี้ อันเส้นหลักเส้นหนึ่งในหลักวิชานี้ ถ้าจะเปรียบก็เหมือนตัวพยัญชนะตัวหนึ่ง ๆ ในหนังสือไทยเรา เมื่อผู้ศึกษาจะเรียนในตอนนี้ก็จะต้องเรียนให้รู้จักเส้นหลักทั้ง ๒๗ เส้นนี้ว่า ในลายมือที่เห็นอยู่นั้นเส้นหลักเส้นไหนชื่อเส้นอะไรตามหลักวิชาก่อน ภายหลังจึงค่อยเรียนอ่านเส้นหลักที่ผสมกันแล้วอีกทอดหนึ่ง

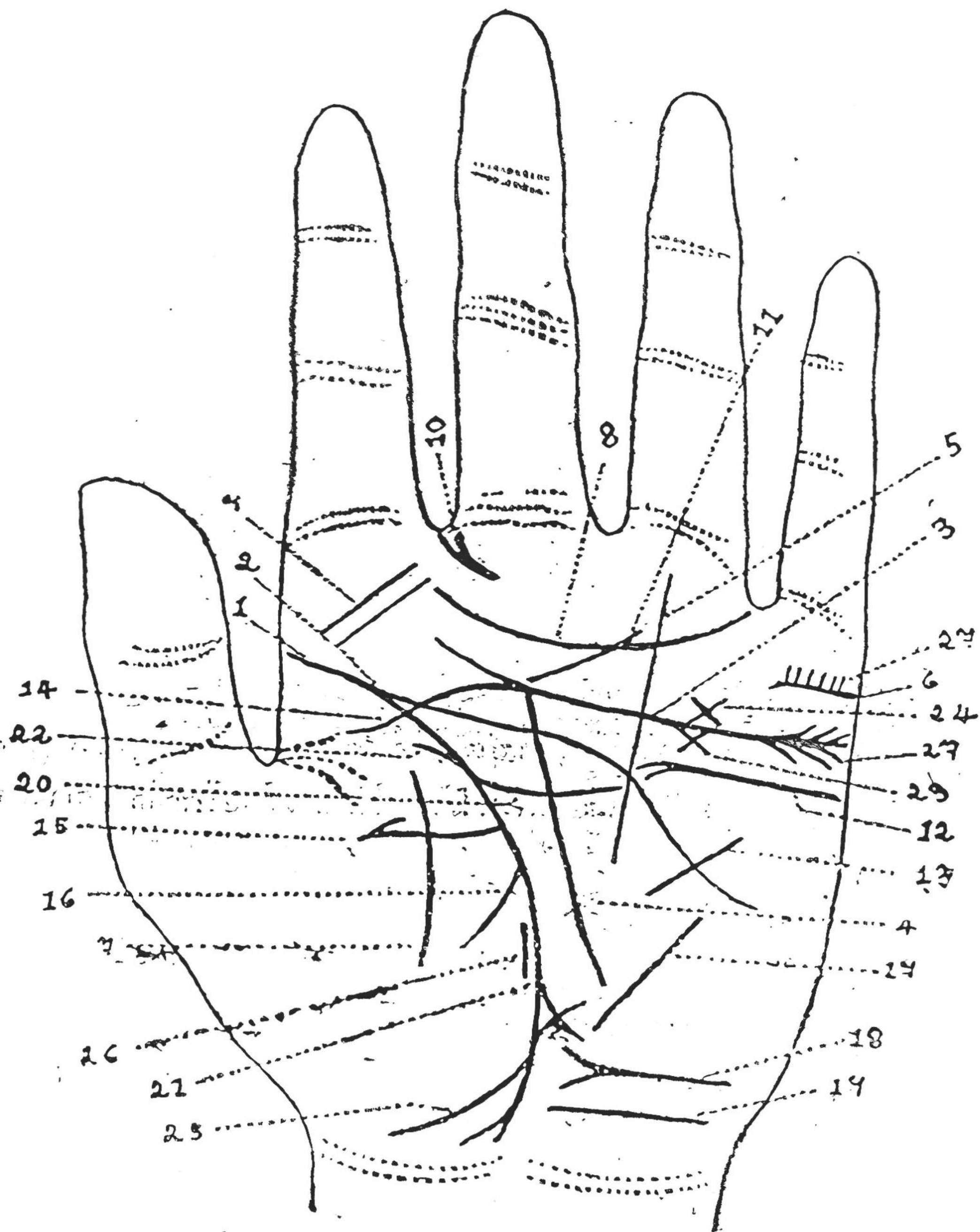
ความอันที่จริงแล้ว การเรียนให้รู้จักเส้นหลักนี้ ความรู้ที่ได้มาจากการเรียนให้รู้จักเส้นหลักเหล่านี้ ก็ไม่เหมือนกับการเรียนให้รู้จักตัวหนังสือไทยเรา เพราะการเรียนให้รู้จักตัวหนังสือไทยนั้น เมื่อรู้จักตัวใดแล้วก็รู้จักแต่เพียงตัวนั้นตัวเดียว ไม่ได้ทำให้เกิดความหมายอย่างใดขึ้นอีก คือเราไม่สามารถจะอ่านตัวหนังสือไทยนั้น ๆ ให้ออกเป็นเรื่องราวได้ ถ้าว่าตัวหนังสือ

ไทยตัวนั้น ๆ ยังมิได้ผสมกับตัวสระตัวใดตัวหนึ่งก่อน แต่การเรียนให้รู้จักเส้นหลักไม่เช่นนั้น เมื่อเราเรียนรู้จักเส้นหลักนั้นแล้ว เราก็จะอ่านออกเป็นเรื่องราวได้ทันที ที่เป็นดังนี้ก็เพราะเส้นหลักทั้งหลายเหล่านี้ ไม่ได้เรียนอยู่บนกระดาษ แต่ได้เรียนอยู่บนมือของคนเรา และในมือนั้นมีเนินต่าง ๆ ที่ขึ้นอยู่ทั่วไปแล้ว เมื่อเส้นใดไปขึ้นในเนินใดหรือลากผ่านเนินใดไป ความหมายของเนินนั้นก็จะบวกกับความหมายของเส้นนั้นทันที เมื่อ ๒ ความหมายบวกกัน คือความหมายของเส้นกับความหมายของเนินบวกกันแล้ว ก็จะอ่านออกเป็นเรื่องราวได้

อนึ่ง การเรียนดูเส้นหลักเหล่านี้ก็ไม่เหมือนกับการเรียนหนังสือของเราอีกหลายอย่าง เพราะหนังสือที่เราเรียนกันอยู่นี้ ถึงแม้จะเขียนให้ตัวเล็กหรือตัวใหญ่อย่างไร ก็มิได้มีความหมายผิดแปลกแตกต่างกันออกไปแต่อย่างใด สำหรับเส้นหลักทั้งหลายเหล่านี้ไม่เป็นเช่นนั้น การที่เส้นหลักเหล่านี้เป็นเส้นใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง หรือมีรูปร่างผิดแปลกกันออกไปแต่เพียงเล็กน้อย ก็จะเกิดคำแปลที่ผิดแปลกกันขึ้น แม้ว่าเส้นนั้น ๆ จะสั้นลงหรือยาวขึ้น ก็จะเกิดคำแปลที่มีความหมายผิดแปลกขึ้นแล้วเช่นเดียวกัน สำหรับตัวหนังสือที่เราเรียนกันอยู่นี้ถึงจะเขียนให้ตัวเล็กหรือตัวใหญ่เท่าใด หรือเขียนตัวหนังสือให้เป็นตัวที่เรียกว่าทรงเครื่องขึ้นอย่างไร ก็ไม่ทำให้ตัวหนังสือนั้น ๆ มีความหมายผิดแปลกกันขึ้นแต่อย่างใดทั้งสิ้น แต่เส้นหลักต่าง ๆ เท่าที่เกิดขึ้นในมือของคนเราไม่เช่นนั้นถ้าและเส้นหลักเส้นนั้น ๆ มีรูปร่างเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น คือมีลักษณะคดไปคดมาหรือเพียงแต่หัวท้ายปลายโคนโค้งไปโค้งมาเท่านั้น ก็จะเกิดคำแปลที่ผิดแปลกแตกต่างกว่าเส้นอื่น ๆ ออกไปทันที

เท่าที่ได้นำเรื่องนี้มาชี้แจงให้ผู้ศึกษาทราบไว้ก่อนนั้น ก็เพื่อให้ผู้ศึกษาทราบเอาไว้ว่า อย่าคิดว่าเส้นหลักเส้นหนึ่งเส้นใดเกิดขึ้นแล้ว จะเกิดขึ้นเฉย ๆ เหมือนกับที่เราเขียนตัวหนังสือต่าง ๆ เพราะเส้นหลักนั้น ๆ เมื่อเกิดขึ้นบนมือของคนเราแล้ว เส้นหลักนั้น ๆ ประการแรกได้บวกอยู่กับเนินต่าง ๆ นั้นประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งถ้าเส้นหลักนั้น ๆ ยาวออกไปหรือหดสั้นลงไปหรือคดมาคดไปเท่านั้น ก็จะมีคำแปลที่ผิดแปลกแตกต่างกันออกไปไกลลิบลับก็มี เรื่องนี้จะต้องไปศึกษาให้ละเอียดดีถ้วนในบทที่ว่าด้วยเส้นหลักนั้น ๆ อีกทีหนึ่ง ต่อไปนี้ให้ผู้ศึกษาทำการศึกษาว่าด้วยเส้นหลักต่าง ๆ ต่อไปอีก

เส้นหลักใหญ่ทั้ง ๒๘ เส้นนี้มีชื่อตามลำดับหมายเลขดังนี้

ภาพที่ ๘ แสดงภาพเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น

ว่าด้วยเส้นหลักต่าง ๆ

หมายเลข ๑ คือ "เส้นชีวิต"
หมายเลข ๒ คือ "เส้นสมอง"
หมายเลข ๓ คือ "เส้นหัวใจ"
หมายเลข ๔ คือ "เส้นวาสนา"
หมายเลข ๕ คือ "เส้นสำคัญ"
หมายเลข ๖ คือ "เส้นเรือนคู่"
หมายเลข ๗ คือ "เส้นคุ้มกัน"
หมายเลข ๘ คือ "เส้นกามารมณ์"
หมายเลข ๙ คือ "เส้นอารมณ์"
หมายเลข ๑๐ คือ "เส้นเกียรติยศ"
หมายเลข ๑๑ คือ "เส้นผู้ช่วย"
หมายเลข ๑๒ คือ "เส้นมรดก"
หมายเลข ๑๓ คือ "เส้นศัตรู"
หมายเลข ๑๔ คือ "เส้นรุ่งเรือง"
หมายเลข ๑๕ คือ "เส้นคู่"
หมายเลข ๑๖ คือ "เส้นจาก"

หมายเลข ๑๗ คือ "เส้นโรคหรือ เส้นวาสนาร้อนใจ"
(เส้นนี้เรียกชื่อเป็น ๒ ชื่อด้วยกัน)

หมายเลข ๑๘ คือ "เส้นวิ่งเต้น"

หมายเลข ๑๙ คือ "เส้นเดินทาง"

หมายเลข ๒๐ คือ "เส้นโรคประสาทหรือ เส้นโรคประสาทสมอง"
(เส้นนี้มีชื่อเรียกเป็น ๒ ชื่อด้วยกัน)

หมายเลข ๒๑ คือ "เส้นหนี้สิน"

หมายเลข ๒๒ คือ "เส้นผู้ใหญ่"

หมายเลข ๒๓ คือ "เส้นญาติผู้น้อย"

หมายเลข ๒๔ คือ "เส้นญาติผู้ใหญ่"

หมายเลข ๒๕ คือ "เส้นหลักฐาน"

หมายเลข ๒๖ คือ "เส้นลาภ"

หมายเลข ๒๗ คือ "เส้นบุตร"

บทที่ ๕

วิธีเรียนเรื่องเส้นหลักต่าง ๆ

เนื่องจากผู้บรรยายได้ทำการสอนวิชานี้โดยทาง ป.ณ. และทำการอบรมศิษย์มากคน ภายหลังที่จำหน่ายตำรานี้ไปแล้วเกือบ ๑๐,๐๐๐ เล่ม ได้มีศิษย์ทั้งหลายมาซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ อยู่เสมอ จึงได้มองเห็นช่องทางที่จะสอนศิษย์ให้รู้เร็วขึ้น โดยวางวิธีการเล่าเรียนให้ถูกหลักเกณฑ์เสียใหม่ อันวิธีเรียนให้ถูกหลักเกณฑ์นี้ นับว่าเป็นเรื่องสำคัญอีกประการหนึ่งในการเล่าเรียนวิชานี้ เพราะการเรียนที่ไม่ถูกหลักเกณฑ์นั้น จะทำให้ผู้เล่าเรียนไม่สามารถจะรู้วิชานี้ได้ หรือถึงจะเรียนได้ก็ยากกว่าที่ควรจะเป็น จึงได้วางหลักเกณฑ์ที่จะเรียนวิชานี้ให้ง่ายเข้าไว้ดังต่อไปนี้คือ

๑. เมื่อผู้ศึกษาได้อ่านบทเรียนในบทนี้แล้ว ก่อนที่ผู้ศึกษาจะลงมือทำการเล่าเรียนให้รู้อย่างจริงจัง ผู้ศึกษานั้น ๆ จะต้องลอกชื่อของเส้นหลักต่าง ๆ รวมทั้งหมายเลขลำดับของเส้นหลักเหล่านี้มาลงไว้ในกระดาษอีกแผ่นหนึ่งก่อน

๒. เมื่อได้ทำการลอกชื่อและหมายเลขของเส้นหลักทั้ง ๒๗ เส้น มาลงไว้บนกระดาษอีกแผ่นหนึ่งแล้ว ต่อจากนั้นก็ให้ผู้ศึกษาทำการท่องจำชื่อเส้นหลักทั้ง ๒๗ เส้นนี้ให้ได้ก่อน

๓. เมื่อท่องจำชื่อเส้นหลักทั้ง ๒๗ เส้นนี้ จนกระทั่งว่าปากเปล่าได้แล้ว ต่อจากนั้นให้ผู้ศึกษาวางหนังสือชื่อเส้นหลักที่ลอกไว้นั้นลงบนโต๊ะทางขวามือ แล้วเปิดภาพบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่นี้ วางไว้ทางซ้ายมือ และเมื่อเปิดภาพพิมพ์เส้นหลักนี้ขึ้นแล้ว ก็ให้เริ่มอ่านชื่อของเส้นหลักที่ลอกไว้นี้ไปทีละหมายเลขเมื่ออ่านหมายเลขเส้นหลักที่เท่าใด ก็ให้เอามือชี้ลงบนภาพเส้นหลักในตำราให้ถูกต้องทุก ๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถจะชี้เส้นหลักในตำรา และเรียกชื่อให้ถูกโดยไม่ต้องดูชื่อเส้นหลักที่ลอกไว้แล้ว ในตอนนี้ก็นับว่าผู้ศึกษานั้น ๆ รู้จักเส้นหลักและชื่อของเส้นหลักตามตำราได้แล้วเป็นอย่างดี คือรู้ว่าเส้นหลักเส้นไหนชื่อเส้นอะไรอยู่ในหมายเลขที่เท่าใด

ตามคำแนะนำ ๓ ข้อนี้ ผู้ศึกษาจะต้องปฏิบัติตามให้ได้ครบถ้วนทุก ๆ ข้อ เพราะถ้าและผู้ศึกษาคนใดไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำนี้แล้ว การเรียนวิชานี้ของผู้ศึกษานั้น ๆ ก็จะเรียนได้ยากลำบากกว่าเท่าที่ควรจะเป็น

เมื่อผู้ศึกษาปฏิบัติตามคำแนะนำ ๓ ข้อที่ว่ามานี้ได้ครบถ้วนแล้ว ต่อจากนั้นก็ให้อ่านคำแนะนำนี้คือ

ผู้ศึกษาคนใดก็เหมือนกัน รวมทั้งผู้ที่ได้เรียนมาถึงเพียงนี้และไม่ได้เรียนเลย เมื่อผู้ศึกษานั้น ๆ เปิดลายพิมพ์เส้นหลักในหนังสือตำรานี้ขึ้นมาดูทั้งผู้ที่ได้ศึกษาหรือไม่ได้ศึกษา ก็จะทึกทักเอาว่าอันเส้นหลักต่าง ๆ เหล่านี้ (รวมทั้งเส้นบนลายมือจริงด้วย) ดูมันช่างยุ่งเหยิงเสียจริง ๆ จนแทบจะไม่รู้ว่า

เส้นไหนเป็นเส้นอะไรเอาทีเดียว คำพูดนี้หมายถึงจินตนาการของทุก ๆ คนที่มองเห็น แต่ผู้บรรยายจะขอชี้แจงให้ผู้ศึกษาทราบว่า อันเส้นหลักต่าง ๆ ที่เราเห็นอยู่นี้ความจริงไม่ยุ่งเลย ต่างเส้นต่างมีที่ขึ้นอยู่ตามลำพังของตนเอง ไม่ได้ปะปนกับเส้นหลักเส้นอื่น ๆ เลย เว้นแต่ผู้ที่ไม่เคยใส่ใจในวิชานี้เท่านั้นจึงไม่เข้าใจต่อไปนี้จะบรรยายให้ฟังว่าเส้นเหล่านี้ไม่ได้ปะปนกันอย่างไร อันนี้ผู้ศึกษาจะต้องเรียนหรือท่องให้จำได้อีกทอดหนึ่ง และให้เปิดไปดูแบบพิมพ์มือที่ว่าด้วยเส้นหลักนี้ทุก ๆ ครั้งด้วย หรือจะเขียนรูปเส้นหลักให้เหมือนที่พิมพ์ไว้ออกมาถือไว้ แล้วอ่านคำบรรยายไปพลางดูแบบที่เขียน ไว้ไปพลางก็ได้ เพราะจะได้ไม่ต้องเสียเวลาเปิดกลับไปกลับมาเรื่อย ๆ

๑. เส้นที่โค้งล้อมเนินครอบครัวนั้นมีอยู่แต่เพียงเส้นเดียว เส้นนี้คือ "เส้นชีวิต"

๒. เส้นที่ขีดพุ่งจากง่ามมือไปทางริมมือมีอยู่แต่เพียงเส้นเดียว เส้นนี้คือ "เส้นสมอง"

๓. เส้นที่ขีดพุ่งจากภายใต้เนินเรืองคู่ไปหาเนินอารมณ์มีอยู่แต่เพียงเส้นเดียว เส้นนี้คือ "เส้นหัวใจ"

๔. เส้นที่เกิดขึ้นจากข้อมือหรือเกิดจากที่ใดก็ตาม เส้นนี้ปลายพุ่งไปหาเนินร้อนรน เส้นนี้จะมีอยู่แต่เพียงเส้นเดียว คือ "เส้นวาสนา"

๕. เส้นที่เกิดขึ้นจากที่ใดก็ตาม แต่เส้นนี้พุ่งขึ้นไปหาเนินสำคัญ เส้นนี้จะมีอยู่แต่เพียงเส้นเดียวคือ "เส้นสำคัญ"

๖. เส้นที่ขีดขวางสั้น ๆ อยู่ข้างเนินเรืองคู่ เส้นนั้น ๆ จะมีอยู่แต่เพียงเส้นเดียวคือ "เส้นเรืองคู่"

๗. เส้นที่ขีดยาวไปตามเส้นชีวิตอยู่บนเนินครอบครัว เส้นนี้จะมีอยู่แต่เพียงเส้นเดียวคือ "เส้นคุ้มกัน"

๘. เส้นที่โค้งเป็นวงอยู่บนเนินทั้ง ๒ คือเนินร้อนรนกับเนินสำคัญ เส้นนี้มีอยู่แต่เพียงเส้นเดียวคือ "เส้นกามารมณ์"

๙. เส้นที่ขีดขวางอยู่บนเนินอารมณ์ (หรือไม่ขีดขวางก็ได้) เส้นนี้มีอยู่แต่เพียงเส้นเดียวคือ "เส้นอารมณ์"

๑๐. เส้นที่พุ่งไปลงร่องหมดเปลือง เส้นนี้มีอยู่แต่เพียงเส้นเดียวคือ "เส้นเกียรติยศ"

๑๑. เส้นที่เกิดขึ้นจากเส้นหัวใจตรงกับเนินร้อนรน (หรือเกิดขึ้นลอย ๆ ก็ได้) และพุ่งปลายไปหาเนินสำคัญ เส้นนี้มีอยู่แต่เพียงเส้นเดียวคือ "เส้นผู้ช่วย"

๑๒. เส้นที่ทะแยงเข้ามาตรงกลาง ระหว่างตอนปลายของเส้นสมองกับตอนโคนของเส้นหัวใจ เส้นนี้จะมีอยู่แต่เพียงเส้นเดียวคือ "เส้นมรดก"

๑๓. เส้นที่ทับอยู่ตอนปลายของเส้นสมองมีอยู่แต่เพียงเส้นเดียว เส้นนี้คือ "เส้นศัตรู"

๑๔. เส้นที่แยกลงจาก เส้นหัวใจพุ่งลงมาหาเส้นสมองหรือพุ่งไปหาเส้นชีวิตก็ได้ เส้นนี้มีอยู่แต่เพียงเส้นเดียว คือ "เส้นรุ่งเรือง"

๑๕. เส้นที่ขีดขวางอยู่บนเนินครอบครัวพุ่งเข้ามาหาเส้นชีวิต เส้นนี้มีอยู่แต่เพียงเส้นเดียวคือ "เส้นคู่"

๑๖. เส้นที่แยกออกจากเส้นชีวิตเป็นรูป ๔๕ องศา ไปทางเนินครอบครัวภายนอกเส้นชีวิตมีอยู่แต่เพียงเส้นเดียว เส้นนี้คือ "เส้นจาก"

๑๗. เส้นที่เกิดขึ้นจากท่อนปลายของเส้นชีวิต และทะแยงปลายไปตามเนินโรค พุ่งไปหาท่อนปลายของเส้นสมองมีอยู่แต่เพียงเส้นเดียวเส้นนี้คือ "เส้นโรค หรือ เส้นวาสนาร้อนใจ"

๑๘. เส้นที่ขีดขวางอยู่บนเนินวิปริต และปลายแตกออกเป็นง่ามเหมือนง่ามหนังสติ๊กเส้นนี้มีอยู่แต่เพียงเส้นเดียวคือ "เส้นวิ่งเต้น"

๑๙. เส้นที่ขีดขวางอยู่บนเนินวิปริต เป็นเส้นขีดเฉย ๆ ปลายไม่แตกออกเป็นง่ามมีอยู่แต่เพียงเส้นเดียวคือ "เส้นเดินทาง"

๒๐. เส้นที่ขีดขวางอยู่ในที่ราบลำบาก ขีดออกจากเส้นชีวิตไปหาท่อนปลายของเส้นสมองมีอยู่แต่เพียงเส้นเดียว คือ "เส้นโรคประสาทสมอง"

๒๑. เส้นที่เกิดขึ้นภายในเส้นชีวิต และเส้นนี้มีรูปเป็นกากะบาดมีอยู่แต่เพียงเส้นเดียวคือ "เส้นหนี้สิน"

๒๒. เส้นที่เกิดขึ้นภายนอกเส้นชีวิต และเกิดแอบกับเส้นชีวิตแต่ย้อนปลายกลับมาทางตอนต้นของเส้นชีวิตมีอยู่แต่เพียงเส้นเดียว เส้นนี้คือ "เส้นผู้ใหญ่"

๒๓. เส้นที่มีลักษณะเป็นรูปกากะบาด เกิดขึ้นภายใต้เส้นหัวใจค่อนมาทางตอนโคนมีอยู่เส้นเดียวเส้นนี้คือ "เส้นญาติผู้น้อย"

๒๔. เส้นที่เกิดขึ้นบนเส้นหัวใจค่อนมาทางโคน และเส้นนี้มีรูปเป็นกากะบาทมีอยู่เส้นเดียวคือ "เส้นญาติผู้ใหญ่"

๒๕. เส้นที่แยกออกทางท่อนปลายของเส้นชีวิต ทำให้เส้นชีวิตแตกออกเป็นง่าม เส้นนี้มีอยู่เพียงเส้นเดียวคือ "เส้นหลักฐาน"

๒๖. เส้นที่เกิดขึ้นแอบเส้นชีวิต ทำให้เส้นชีวิตมีลักษณะเป็นคู่แคบ ๆ เส้นนี้มีอยู่แต่เพียงเส้นเดียวคือ "เส้นลาภ"

๒๗. เส้นที่แตกออกทางตอนโคนของเส้นหัวใจ กระทำให้เส้นหัวใจแตกออกมีลักษณะเหมือนรากไม้ เส้นนี้มีอยู่แต่เพียงเส้นเดียวคือ "เส้นบุตร"

ที่ขึ้นของเส้นหลักทั้ง ๒๗ เส้นนี้ ให้ผู้ศึกษาท่องจำหรืออ่านให้จำได้ทั้งจะต้องเอามาอ่านทบทวนกันบ่อย ๆ ด้วย เพื่อให้เข้าใจได้อย่างถ่องแท้ว่าอันเส้นหลักแต่ละเส้นตามหลักวิชานี้ ไม่ว่าจะในบทเรียนหรือในลายมือจริง ๆ ก็ตาม เส้นเหล่านี้ย่อมจะแยกกันขึ้นเป็นแห่ง ๆ ไม่ปะปนกัน ถ้าและเส้นไหนเกิดขึ้นที่ตรงไหนแล้ว เส้นนั้น ๆ ก็จะเกิดขึ้นที่ตรงนั้นไม่ไปเกิดที่อื่นอีก (หมายถึงว่าจะต้องเกิดขึ้นตามหลักเกณฑ์ที่ขึ้นของตนเอง) ผู้ศึกษาที่มีความชำนาญดีแล้วพอเห็นก็จะรู้ได้ทันทีว่า เส้นนั้นคือเส้นอะไร และมีความหมายว่าอย่างไร ? ยกเว้นแต่เส้นบางเส้นซึ่งอาจจะไปขึ้นได้ในที่หลาย ๆ แห่ง ซึ่งจะบรรยายในบทข้างหน้าต่อไปอีก

การที่เส้นหลักแต่ละเส้นเกิดขึ้นเป็นประจำที่ของตนนี้เอง จึงเป็นทาง

ที่จะทำให้ผู้ศึกษาเล่าเรียนวิชานี้ได้ หรืออ่านเส้นบนลายมือของคนเราออกได้ ถ้าและเส้นเหล่านี้มิได้เกิดขึ้นเป็นที่เป็นทาง หรือไม่มีหลักเกณฑ์ที่ขึ้นของตนเองเป็นแต่ละเส้นแล้ว ไม่ว่าผู้บรรยายเองหรือผู้ที่จะมีญาณวิเศษอย่างใดก็ไม่มีใครสามารถจะอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ให้ออกได้เลย แต่เนื่องจากเส้นเหล่านี้มีหลักเกณฑ์ที่ขึ้นของตนเองไม่ซ้ำกับเส้นอื่น ๆ จึงทำให้ผู้บรรยายและผู้ศึกษาอื่น ๆ สามารถจะเล่าเรียน หรืออ่านเส้นบนลายมือของคนเราให้ออกได้ทั้งสิ้น

เมื่อผู้ศึกษาคนใดได้ฟังคำบรรยายที่กล่าวมานี้จบลง ผู้ศึกษาทุก ๆ คนก็คงเข้าใจแล้วว่า การที่จำเป็นจะต้องทำบทเรียนตั้งแต่ต้น แยกออกเป็นบท ๆ ให้ผู้ศึกษาได้เล่าเรียนมาแล้วนั้นเพราะเหตุอะไร ? ก็เพราะว่าถ้าผู้ศึกษาคนใดไม่ได้เรียนบทเรียนตั้งแต่ตอนต้นมาให้ชำนิชำนาญทีละบทๆ แล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็จะอ่านคำบรรยายที่ผ่านมาแล้วนี้ไม่เข้าใจเลย เพราะคำบรรยายนี้ได้อ้างถึงชื่อเนิน ที่ขึ้นของเนินต่าง ๆ มีทั้งคำว่าที่ราบ, ภายนอก, ภายใน, หรือคำว่าปลายโคนของเส้นชีวิต, ปลายโคนของเส้นสมอง, ปลายโคนของเส้นหัวใจ เป็นต้น ตอนนี้ผู้ศึกษาที่สมองไม่ทึบจนเกินไป ก็พอจะมองเห็นแล้วว่า การที่ผู้บรรยายได้ตั้งบทเรียนขึ้นเป็นบท ๆ นั้น มิใช่จะตั้งขึ้นไว้เฉย ๆ ได้ตั้งขึ้นไว้ก็เพราะว่าเรื่องของหลักวิชานี้ได้เกี่ยวพันกันไปทั้งสิ้น ถ้าและผู้ศึกษาคนใดนึกประมาทในใจว่า บทเรียนที่ผ่านมาแล้วนั้นไม่สำคัญ เมื่อมาถึงตอนนี้ก็คงคิดได้แล้วว่าอันบทเรียนแต่ละบทนั้น ย่อมมีความสำคัญเท่า ๆ กัน ถ้าและผู้ศึกษาคนใดยังไม่เข้าใจแจ่มแจ้งในบทเรียนข้างต้นแล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ เมื่ออ่านมาถึงตอนนี้ก็จะไม่เข้าใจเลย (แม้จะอ่านออก) ถ้าต้องการจะรู้วิชานี้แล้วก็จำเป็นจะต้องเปิดกลับไป เรียนในบทเรียนข้างต้นเสียใหม่ เพื่อจะได้จดจำบทเรียนเหล่านั้นให้ได้ก่อน ภายหลังจึงค่อยกลับมาเรียนในบทเรียนต่อ ๆ มาอีก มิฉะนั้นการเรียนของท่านยิ่งเรียนไปก็ยิ่งจะเลอะเลือนไม่เข้าใจมากยิ่งขึ้น เหมือนหนึ่งคนไทยที่พยายามจะเรียนหนังสือไทย แต่ ข. ข้าง ญ. ผู้หญิง ป. ปลา รูปร่างเป็นอย่างไร ? ก็ไม่พยายามจะอ่านเขียนให้จำได้เสียก่อน รีบข้ามเลยไปเรียนตัวอื่น ๆ อยู่เรื่อย ๆ ก็เป็นอันพยากรณ์ได้เลยว่า ท่านผู้นั้นไม่มีวันที่จะเรียนรู้หนังสือไทยได้เป็นอันขาด อันนี้ฉันใดก็ตาม การเรียนวิชาการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬ ผู้ศึกษาจะต้องเรียนตั้งแต่บทที่ ๑ ขึ้นไปเรื่อย ๆ และจะต้องจำให้ได้ทีละบท ๆ แล้วจึงค่อยเรียนในบทต่อ ๆ ไปอีก ถ้าเรียนได้ดังที่ว่ามาแล้วนี้ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็มีทางที่จะรู้วิชานี้ได้อย่างแน่นอนเช่นกัน

ต่อไปนี้ให้ผู้ศึกษาทำการเรียนถึงที่ขึ้นของเส้นหลักต่าง ๆ อย่างละเอียดต่อไปอีก เนื่องจากการเรียนวิชานี้เบื้องต้นที่ผู้ศึกษาจะต้องเรียนอย่างแท้จริงนั้น ก็คือหลักเกณฑ์ที่ขึ้นของเส้นหลักต่าง ๆ ถ้าและผู้ศึกษาคนใดไม่ทราบหลักเกณฑ์ที่ขึ้นของเส้นหลักอย่างแท้จริงแล้ว เมื่อไปเห็นเส้นต่าง ๆ ในลายมือจริง ๆ ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็จะไม่รู้ว่า เส้นที่เห็นอยู่นั้นคือเส้นอะไร ถ้าและเป็นเช่นนี้แล้วการที่จะรู้วิชานี้ก็จะไม่รู้อย่างเด็ดขาด แต่ถ้าผู้ศึกษาพอเห็นถึงก็รู้ได้ทันทีว่า เส้นที่เห็นอยู่ในลายมือจริง ๆ นั้นคือเส้นอะไร และเส้นนั้น ๆ บวกกันอยู่กับเส้นอะไรด้วยแล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็จะอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬที่เกิดขึ้นบนมือของคนทั้งโลกออกได้ทั้งสิ้น ต่อไปนี้โปรดอ่านให้จำได้หรือท่องให้จำก็ได้ (ถ้าท่องจำได้เป็นดีมาก เพราะยืนยันได้เลยว่าจะต้องรู้วิชานี้จริง ๆ

ไม่ใช่เรียนเล่น ๆ แล้วไม่รู้) เมื่ออ่านถึงเส้นใดเส้นหนึ่งแล้ว ต้องพลิกไปดูแบบพิมพ์ที่กล่าวถึงเส้นนั้น ๆ เสมอด้วย (ถ้าเขียนรูปเส้นหลักมาถือไว้มือหนึ่งแล้วอ่านคำบรรยายนี้จะได้ผลดีขึ้นอีก)

หมายเลข ๑ เส้นชีวิต เส้นชีวิตตอนโคนออกจากง่ามมือ ปลายของเส้นชีวิตไปหมดที่เนินหลักฐาน (อธิบายละเอียดมาแล้ว)

หมายเลข ๒ เส้นสมอง เส้นสมองตอนโคนออกจากง่ามมือปลายของเส้นสมองไปอยู่ในที่ต่าง ๆ (อธิบายละเอียดมาแล้ว)

หมายเลข ๓ เส้นหัวใจ เส้นหัวใจโคนอยู่ภายใต้เนินเรืองคู่ ปลายพุ่งไปหาเนินร้อนรนและเนินอารมณ์ หรือพุ่งไปหาตอนโคนของเส้นสมอง และไปหมดอยู่ที่เนินอารมณ์ก็มี บางเส้นปลายเส้นของหัวใจยาวลงไปที่ช่องหมดเปลืองก็มี (อธิบายละเอียดมาแล้ว)

หมายเลข ๔ เส้นวาสนา เส้นวาสนาผิดกับเส้นทั้ง ๓ เส้นที่กล่าวมาแล้ว เส้นวาสนาอาจจะเกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เกิดขึ้นจากเนินวิปริต เกิดขึ้นจากที่ราบลำบาก เกิดขึ้นจากเนินอ่อนโยน เกิดขึ้นจากเส้นโรค เกิดขึ้นจากเนินลับ เกิดขึ้นจากตรงกลางของเส้นสมอง และเกิดขึ้นจากตอนปลายของเส้นสมอง หรือเกิดขึ้นจากเส้นอื่น ๆ อีกก็ได้ แต่ปลายของเส้นวาสนาจะต้องพุ่งขึ้นไปหาเนินร้อนรนแห่งเดียว จึงจะเรียกว่าเส้นวาสนา เส้นวาสนาเส้นนี้อาจจะเกิดขึ้นลอย ๆ บนเนินใดเนินหนึ่งก็ได้ โคนของเส้นวาสนาจะเกิดขึ้นได้จากที่หลายแห่งด้วยกัน แต่ปลายของเส้นวาสนาจะต้องพุ่งขึ้นไปรวมอยู่ที่เนินร้อนรนแห่งเดียว จึงจะเรียกว่าเส้นวาสนา หรือเพียงแต่จะพุ่งปลายไปหาเนินร้อนรนก็ได้ (ยกเว้นแต่เส้นวาสนาที่ขึ้นพ้นเส้นหัวใจขึ้นไปมาก ปลาย

ของเส้นวาสนานั้น ๆ ไม่ชี้ไปหาเนินร้อนรนก็มี ค่อยอ่านคำบรรยายละเอียดในเรื่องเส้นวาสนาอีกครั้งหนึ่ง) เส้นวาสนาในมือหนึ่ง ๆ อาจจะเกิดขึ้นเป็นหลาย ๆ เส้นก็ได้ ไม่ใช่เกิดขึ้นแต่เพียงเส้นเดียว

หมายเลข ๕ เส้นสำคัญ เส้นสำคัญมีที่เกิดขึ้นได้หลาย ๆ แห่งเช่นเดียวกับเส้นวาสนา เช่นเกิดจากเส้นโรค เกิดขึ้นจากเนินลับ เกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เกิดขึ้นจากเส้นสมอง หรือเกิดขึ้นจากเส้นหัวใจ เกิดขึ้นจากเส้นวาสนา เส้นสำคัญจะเกิดขึ้นมาจากที่ใดก็ตาม แต่ปลายของเส้นสำคัญจะต้องพุ่งขึ้นไปหาเนินสำคัญหรือเกิดขึ้นบนเนินสำคัญก็ได้ เส้นนั้น ๆ จึงจะเรียกว่าเส้นสำคัญ โคนของเส้นสำคัญจะมาได้จากที่หลาย ๆ แห่งด้วยกัน แต่ปลายของเส้นสำคัญจะต้องพุ่งขึ้นไปรวมอยู่ที่เนินสำคัญแห่งเดียว และเส้นสำคัญจะขึ้นเป็นหลาย ๆ เส้นก็ได้เช่นเดียวกัน

หมายเลข ๖ เส้นเรืองคู่ เส้นเรืองคู่นี้เกิดขึ้นที่เนินเรืองคู่แห่งเดียว ไม่เกิดขึ้นที่อื่นอีก และเส้นเรืองคู่จะเกิดขึ้นเป็นรูปขวางอยู่บนเนินเรืองคู่ด้วย เส้นเรืองคู่นี้ พุ่งมาจากริมมือเข้าไปหาตรงกลางของเนินเรืองคู่ เส้นเรืองคู่โคนของเส้นอยู่ทางริมมือ ส่วนท่อนปลายของเส้นเรืองคู่ คือตอนที่พุ่งเข้ามากลางเนินเรืองคู่ เส้นเรืองคู่อาจจะเกิดขึ้นเป็นเส้นเดียวหรือ ๒ เส้นก็ได้ หรือเกิดขึ้นถึง ๔ เส้นก็มี แต่ไม่เคยพบว่าเส้นเรืองคู่เกิดขึ้นเกินกว่า ๔ เส้นขึ้นไป (อาจจะเป็นเพราะเนื้อที่จำกัด)

หมายเลข ๗ เส้นคุ้มกัน เส้นคุ้มกันเกิดขึ้นที่เนินครอบครัวแห่งเดียว เส้นคุ้มกันจะเกิดขนานไปกับเส้นชีวิต เส้นคุ้มกันบางเส้นโคนของเส้นคุ้มกัน

เกิดขึ้นจากเส้นชีวิตก็มี เส้นคุ้มกันบางเส้นโคนเกิดขึ้นลอย ๆ ห่างจากเส้นชีวิตออกไปก็มี เส้นคุ้มกันนี้อาจจะเกิดขึ้นเส้นเดียว หรือบางมืออาจจะเกิดขึ้นได้หลาย ๆ เส้นตั้งแต่ ๕–๖ เส้นถึง ๑๐ เส้นก็มี หรือเกิดขึ้นได้มากกว่า ๑๐ เส้นก็มีเหมือนกัน เส้นคุ้มกันจะเกิดขึ้นมากมายกี่เส้นก็ตาม ก็จะมีลักษณะคล้อยตามเส้นชีวิตไปทุก ๆ เส้น โคนของเส้นคุ้มกันอยู่ทางตอนโคนของเส้นชีวิต ปลายของเส้นคุ้มกันอยู่ทางปลายของเส้นชีวิต

หมายเลข ๘ เส้นกามารมณ์ เส้นกามารมณ์ขึ้นอยู่บนเนินร้อนรนกับเนินสำคัญ มีลักษณะเป็นเส้นโค้งอยู่บนเนินทั้ง ๒ เนินนี้ (แต่ที่ขึ้นเป็นเส้นตรงก็มีเหมือนกัน) เส้นกามารมณ์ขึ้นเป็นเส้นสั้นบ้างยาวบ้าง บางเส้นล้อมเนินร้อนรนอยู่แต่เพียงเนินเดียว หรือบางเส้นขึ้นล้อมเนินสำคัญอยู่เพียงเนินเดียว เส้นกามารมณ์บางเส้นมีท่อนเดียวก็มี บางเส้นขาดออกเป็นท่อน ๆ ก็มี บางเส้นเกิดขึ้นเป็นเส้นโค้ง แต่บางเส้นเกิดขึ้นเป็นเส้นตรง เส้นกามารมณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเส้นโค้งนั้น ตอนโคนของเส้นกามารมณ์จะมาจากช่องเสียหาย ปลายไปลงที่ช่องหมดเปลือง เส้นกามารมณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเส้นตรง มักออกจากเนินสำคัญมาทับอยู่ตอนปลายของเส้นหัวใจก็มี บางเส้นขาดออกเป็นท่อนยาว ๆ แต่บางเส้นขาดออกเป็นท่อนสั้น ๆ หรือเกิดขึ้นเป็นจุด ๆ ติดต่อกันไปก็มี เส้นกามารมณ์บางเส้นต่อมาจากเส้นเรืองคู่ โคนของเส้นกามารมณ์คือตอนที่มาจากช่องเสียหายปลายเส้นของเส้นกามารมณ์คือตอนที่พุ่งมาทางปลายของเส้นหัวใจ เส้นกามารมณ์จะเกิดขึ้นแต่เพียงเส้นเดียวหรือเกิดขึ้นหลาย ๆ เส้นก็ได้เช่นเดียวกัน

หมายเลข ๙ เส้นอารมณ์ เส้นอารมณ์เกิดขึ้นที่เนินอารมณ์แห่งเดียว แต่เส้นอารมณ์บางเส้นที่ยาวมาก อาจจะยาวมาถึงเนินร้อนรนก็มีเหมือนกัน เส้นอารมณ์เส้นนี้มีทั้งที่รีดขวางอยู่บนเนินอารมณ์ และขึ้นมาจากเส้นชีวิตหรือเส้นสมองก็มี เส้นอารมณ์ที่ต่อมาจากเส้นหัวใจก็มี เส้นอารมณ์ที่ขึ้นอยู่ลอย ๆ บนเนินอารมณ์ก็มี เส้นอารมณ์ที่เกิดขึ้นลอย ๆ นี้อาจจะเกิดขึ้นได้ทั้งเส้นที่รีดขวางอยู่บนเนินอารมณ์ และจะเกิดขึ้นได้ทั้งเส้นที่พุ่งขึ้นไปหานิ้วอารมณ์ เส้นอารมณ์จะเกิดขึ้นเป็นรูปภาพหรือเป็นเครื่องหมายต่าง ๆ ก็มี โคนของเส้นอารมณ์คือตอนที่ขึ้นมาจากตอนต้นของเส้นชีวิต หรือเส้นสมอง หรือตอนที่อยู่ใกล้กับเส้นชีวิตหรือเส้นสมอง ส่วนตอนที่อยู่ห่างกับเส้นชีวิตและเส้นสมองขึ้นไป เป็นตอนปลายของเส้นอารมณ์ เส้นอารมณ์ในมือหนึ่ง ๆ อาจจะเกิดขึ้นได้หลาย ๆ เส้นเช่นเดียวกัน

หมายเลข ๑๐ เส้นเกียรติยศ เส้นเกียรติยศเกิดขึ้นที่ช่องหมดเปลืองแห่งเดียว แต่บางเส้นโยกมาทางเนินอารมณ์มากก็มี และมีทั้งโยกไปหาเนินร้อนรนมากก็มี หรือเกิดขึ้นตรงกลางเนินร้อนรนก็มี เส้นเกียรติยศที่เกิดขึ้นเต็มรูป ปลายของเส้นเกียรติยศจะแตกออกเป็น ๒ ง่าม แต่เส้นเกียรติยศที่ย่อลงแล้ว ปลายของเส้นเกียรติยศไม่แตกออกเป็น ๒ ง่ามก็มี โคนของเส้นเกียรติยศคือตอนที่อยู่ข้างล่าง ส่วนปลายของเส้นเกียรติยศ คือตอนที่พุ่งไปลงที่ช่องหมดเปลือง เส้นเกียรติยศอาจจะเกิดขึ้นแต่เพียงเส้นเดียวหรือ ๒–๓ เส้นก็ได้เหมือนกัน

หมายเลข ๑๑ เส้นผู้ช่วย เส้นผู้ช่วยมีที่ขึ้นมาจากเส้นหัวใจตรงกับเนินร้อนรนแห่งเดียว ถ้าเส้นผู้ช่วยยาวมาก เส้นผู้ช่วยเส้นนี้จะเกิดขึ้นจาก

เส้นหัวใจที่อยู่ตรงเนินร้อนรนพอดี แต่ถ้าเส้นผู้ช่วยสั้นมาก เส้นผู้ช่วยจะเกิดขึ้นจากเส้นหัวใจใกล้มาทางเนินสำคัญ เส้นผู้ช่วยนี้บางเส้นไม่เกิดขึ้นจากเส้นหัวใจ คือเกิดขึ้นลอย ๆ ก็มีเหมือนกัน แต่รูปของเส้นผู้ช่วยก็มีลักษณะทะแยงจากเนินร้อนรนไปหาเนินสำคัญเช่นเดียวกัน เส้นผู้ช่วยจะเกิดขึ้นเป็น ๒–๓ เส้นก็ได้ เส้นผู้ช่วยตอนที่อยู่ข้างล่างเป็นตอนโคนของเส้นนี้ ส่วนตอนที่พุ่งขึ้นไปหาเส้นสำคัญเป็นตอนปลายของเส้นผู้ช่วย

หมายเลข ๑๒ เส้นมรดก เส้นมรดกเกิดขึ้นที่เนินพิฆาตแห่งเดียว เส้นมรดกเส้นนี้เมื่อเกิดขึ้นที่เนินพิฆาตแล้ว จะพุ่งเข้ามาระหว่างกลางของเส้นหัวใจตอนทางโคน และเส้นสมองตอนทางปลาย เส้นมรดกเมื่อพุ่งเข้ามาจากริมมือหรือจากเนินพิฆาตแล้ว ตอนปลายมักมีที่ไปได้หลายแห่ง เช่นเส้นมรดกบางเส้นตอนปลายตกลงบนเส้นสมองก็มี บางเส้นพุ่งขึ้นไปหาเนินสำคัญก็มี บางเส้นพุ่งไปหาเนินร้อนรนก็มี ไม่เคยพบว่าเส้นมรดกเกิดมากกว่า ๑ เส้น เส้นมรดกตอนที่อยู่ทางริมมือเป็นตอนต้นของเส้นนี้ ส่วนตอนที่พุ่งเข้ามาทางตอนกลางของเส้นสมองหรือเส้นหัวใจ เป็นตอนทางปลายของเส้นมรดก

หมายเลข ๑๓ เส้นศัตรู เส้นศัตรูเป็นเส้นที่มีลักษณะขีดทับอยู่ตอนปลายของเส้นสมอง ถ้าเห็นเส้นใดเกิดขึ้นเป็นรูปทะแยงทับอยู่ตอนปลายของเส้นสมองแล้ว ก็พึงเข้าใจเถิดว่า เส้นนั้น ๆ เป็นเส้นศัตรูทั้งสิ้น แต่เส้นศัตรูที่ขีดทับอยู่บนเส้นสมองนี้ จะขีดทับอยู่ตอนปลายของเส้นสมองมากหรือขีดเข้ามาถึงตอนกลางของเส้นสมองก็มี หรือตอน ๆ ค่อนมาทางปลายก็มี แล้วแต่ว่าเส้นสมองเส้นนั้นจะมีลักษณะเป็นอย่างไร คือเส้นสมองมีส่วนตรงมากหรือมีส่วนโค้งมาก และเส้นศัตรูที่เกิดขึ้นตอนใดของเส้นสมอง เส้นศัตรูนั้น ๆ ก็ย่อมให้ความหมายผิดแผกแตกต่างกันไป เส้นศัตรูในมือหนึ่ง ๆ อาจจะเกิดขึ้นเป็น ๒–๓ เส้นก็ได้ เส้นศัตรูที่อยู่ตอนบนของเส้นสมองเป็นตอนโคนของเส้นนี้ และตอนที่ทะแยงลงมาอยู่ภายใต้เส้นสมองเป็นตอนปลายของเส้นศัตรู

หมายเลข ๑๔ เส้นรุ่งเรือง เส้นรุ่งเรืองคือเส้นที่แยกออกจากเส้นหัวใจแล้วพุ่งลงมาหาเส้นสมอง เส้นรุ่งเรืองบางเส้นมาจบเส้นสมองแล้วขาดหายไปก็มี บางเส้นตัดเส้นสมองไปชนกับเส้นชีวิตก็มี บางเส้นตัดผ่านเส้นชีวิตไปหมดอยู่ที่เนินคุลัน หรือที่เนินครอบครัวก็มี เส้นรุ่งเรืองจะแยกออกจากเส้นหัวใจได้ตั้งแต่ตอนต้นไปถึงตอนปลายของเส้นหัวใจ และจะแยกออกตั้ง ๒–๓ เส้นก็ได้ ตอนที่แยกออกจากเส้นหัวใจเป็นตอนโคนของเส้นรุ่งเรือง ส่วนตอนที่พุ่งไปหาเนินครอบครัวหรือเนินคุลัน เป็นตอนปลายของเส้นรุ่งเรือง

หมายเลข ๑๕ เส้นคู่ เส้นคู่เกิดขึ้นที่เนินครอบครัวแห่งเดียว ตอนต้นของเส้นคู่ซึ่งอยู่ที่เนินครอบครัวมักมีลักษณะเป็นขอเบ็ด แต่เส้นคู่บางเส้นที่ย้อนลงแล้วจะมีลักษณะเป็นเส้นขีดเฉย ๆ โดยทางโคนไม่มีลักษณะเป็นขอเบ็ดก็มีเหมือนกัน เส้นคู่นี้อาจจะเกิดขึ้นตั้งแต่ ๒–๓ เส้น หรือบางทีอาจจะเกิดขึ้นตั้งแต่ ๑๐ เส้นถึง ๒๐ เส้นก็มี ตอนโคนของเส้นคู่คือตอนที่อยู่ห่างกับเส้นชีวิต ตอนที่พุ่งเข้ามาหาเส้นชีวิตหรือชนกับเส้นชีวิตเป็นตอนปลายของเส้นคู่

หมายเลข ๑๖ เส้นจาก เส้นจากนี้เกิดอยู่แห่งเดียวที่เนินครอบครัว เส้นจากทุก ๆ เส้นจะเกิดขึ้นจากเส้นชีวิตก็ได้ และเกิดขึ้นจากเส้นคู่ก็ได้

หรือเส้นหลักฐานก็ได้ และจะเกิดขึ้นได้ตั้งแต่ตอนต้นของเส้นชีวิตไปหาท่อนปลายของเส้นชีวิต เส้นจากบางเส้นสั้นมาก เส้นจากบางเส้นยาวมาก แต่เส้นจากนี้เมื่อแยกออกจากเส้นชีวิตแล้ว จะทำมุมกันกับเส้นชีวิตมีลักษณะเป็นรูป ๔๕ องศาเกือบทุกเส้น ตอนที่ออกมาจากเส้นชีวิตเป็นตอนโคนของเส้นนี้ ตอนที่พุ่งไปหาเนินครอบครัวเป็นตอนปลายของเส้นจาก เส้นจากในมือหนึ่ง ๆ อาจจะเกิดขึ้นหลาย ๆ เส้นเช่นเดียวกับเส้นอื่น ๆ ก็ได้

หมายเลข ๑๗ เส้นโรคหรือเส้นวาสนาร้อนใจ เส้นโรคหรือเส้นวาสนาร้อนใจเส้นนี้จะเกิดขึ้นที่เนินโรคแห่งเดียว เส้นโรคหรือเส้นวาสนาร้อนใจจะเกิดขึ้นเป็นรูปทะแยงออกจากเส้นชีวิต พุ่งปลายไปตามเนินโรคไปหาท่อนปลายของเส้นสมอง เส้นโรคบางเส้นโคนติดอยู่กับเส้นชีวิต บางเส้นเกิดขึ้นลอย ๆ โคนของเส้นโรคคือตอนที่อยู่ใกล้กับเส้นชีวิต ตอนปลายของเส้นนี้คือตอนที่พุ่งไปหาท่อนปลายของเส้นสมอง เส้นโรคหรือเส้นวาสนาร้อนใจบางมืออาจจะเกิดขึ้นหลาย ๆ เส้นก็ได้

หมายเลข ๑๘ เส้นวิ่งเต้น เส้นวิ่งเต้นรูปร่างเหมือนง่ามไม้ที่สำหรับผูกหนังสติ๊ก ตอนที่เป็นง่ามคือตอนโคนของเส้นนี้ ตอนที่เข้ามาเป็นเส้นเดียวกันเป็นตอนปลายของเส้นวิ่งเต้น เส้นวิ่งเต้นสามารถจะเกิดขึ้นได้ในที่หลาย ๆ แห่ง เช่นอาจจะเกิดขึ้นที่เนินวิปริต เกิดขึ้นที่เนินอ่อนโยน เกิดขึ้นภายใต้เส้นสมอง เกิดขึ้นบนเส้นสมอง เส้นวิ่งเต้นจะเกิดขึ้นที่ใดก็ตามแต่รูปร่างของเส้นวิ่งเต้นจะไม่เปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น คือจะมีลักษณะเหมือนง่ามหนังสติ๊กอยู่เสมอไป บางเส้นจะเห็นชัดเจน แต่บางเส้นจะเห็นเป็นเส้นพร่า ๆ ก็มี เส้นวิ่งเต้นจะเกิดขึ้นได้หลาย ๆเส้นเช่นเดียวกัน

หมายเลข ๑๙ เส้นเดินทาง เส้นเดินทางเป็นเส้นที่เกิดขึ้นเป็นรูปขวางอยู่บนเนินวิปริต แต่ความจริงแล้วเส้นเดินทางนี้ จะเกิดขึ้นได้เกือบทั้งมือ เช่นเกิดขึ้นที่เนินรวดเร็วหรือเนินอ่อนโยนก็ได้ เกิดขึ้นที่เนินวิปริตก็ได้ และเกิดขึ้นใต้เส้นสมองหรือตอนบนของเส้นสมองก็ได้ แต่พึงทราบว่าเส้นที่เป็นรูปขวางนี้คือเส้นเดินทางทั้งสิ้น โคนของเส้นเดินทางคือตอนที่อยู่ใกล้หรือติดกับเส้นชีวิต ส่วนตอนปลายของเส้นเดินทางคือตอนที่พุ่งไปทางริมมือ และเส้นเดินทางในมือหนึ่ง ๆ อาจจะเกิดขึ้นหลาย ๆ เส้นก็ได้เช่นเดียวกัน

หมายเลข ๒๐ เส้นโรคประสาทหรือเส้นโรคประสาทสมอง เส้นโรคประสาทหรือเส้นโรคประสาทสมองนี้ เป็นเส้นที่ขีดออกจากเส้นชีวิตพุ่งไปหาตอนปลายของเส้นสมอง มีลักษณะเป็นเส้นขีดขวางอยู่ในที่ราบลำบาก เส้นโรคประสาทอาจจะเกิดขึ้นแต่เพียงเส้นเดียว หรือเกิดขึ้นหลาย ๆ เส้นจนถึง ๑๐ เส้นก็ได้ ตอนที่ออกจากเส้นชีวิตเป็นตอนต้นของเส้นโรคประสาทสมอง ส่วนตอนที่พุ่งไปหาท่อนปลายของเส้นสมอง เป็นท่อนปลายของเส้นนี้

หมายเลข ๒๑ เส้นหนี้สิน เส้นหนี้สินมีรูปคล้าย ๆ กับรูปกากะบาท เส้นหนี้สินเกิดขึ้นได้ไม่เลือกที่ คือจะเกิดขึ้นภายในเส้นชีวิตก็ได้ เกิดขึ้นภายนอกเส้นชีวิตก็ได้ เกิดขึ้นบนเส้นหลักฐานก็ได้ เกิดขึ้นบนเส้นสมองก็ได้ เกิดขึ้นแอบกับเส้นวาสนาก็ได้ รวมความว่าเส้นหนี้สินจะเกิดขึ้นได้ทุก ๆ แห่งตลอดทั้งมือเพราะปนกับเส้นอื่น ๆ เส้นหนี้สินจะเกิดขึ้นแอบกับเส้นใด ๆ ก็ตามตอนติดกับเส้นนั้น ๆ เป็นตอนโคนของเส้นหนี้สิน ตอนปลายคือตอนที่

ห่างออกมาจากเส้นนั้น ๆ และในมือหนึ่ง ๆ เส้นนี้สินอาจจะเกิดขึ้นได้หลาย ๆ เส้นเช่นเดียวกัน

หมายเลข ๒๒ เส้นผู้ใหญ่ เส้นผู้ใหญ่เป็นเส้นที่เกิดขึ้นแอบอยู่กับเส้นชีวิตทางภายนอกเส้นชีวิตแห่งเดียว เส้นผู้ใหญ่สามารถจะขึ้นได้ทั้งแต่ตอนต้นของเส้นชีวิตไปหาตอนปลายของเส้นชีวิต ตอนโคนของเส้นผู้ใหญ่คือตอนที่ติดกับเส้นชีวิต ตอนปลายของเส้นผู้ใหญ่คือตอนที่พุ่งห่างเส้นชีวิตออกมา เส้นผู้ใหญ่ปลายจะกลับกันกับเส้นชีวิต คือตอนปลายของเส้นผู้ใหญ่พุ่งกลับมาทางตอนต้นของเส้นชีวิต เส้นผู้ใหญ่ก็เหมือนกันกับเส้นอื่น ๆ คืออาจจะเกิดขึ้นเพียงเส้นเดียวหรือเกิดขึ้นหลาย ๆ เส้นก็ได้ ทั้งจะเกิดขึ้นเป็นเส้นใหญ่ ๆ หรือเล็กมากจนมองไม่เห็นด้วยตาเปล่าก็ได้

หมายเลข ๒๓ เส้นญาติผู้น้อย เส้นญาติผู้น้อยเกิดขึ้นในที่แห่งเดียว คือเกิดขึ้นภายใต้เส้นหัวใจตรงที่ต่อระหว่างเนินสำคัญ กับเนินเรืองคู่ มีรูปร่างเหมือนกากะบาด และเส้นญาติผู้น้อยจะไม่ไปเกิดในที่อื่นอีก ตอนที่ออกมาจากเส้นหัวใจคือตอนโคนของเส้นญาติผู้น้อย ตอนที่พุ่งห่างเส้นหัวใจออกมาเป็นตอนปลายของเส้นนี้ เส้นญาติผู้น้อยอาจจะเกิดขึ้นเป็น ๒–๓ เส้นก็ได้เหมือนกัน แต่มักจะซ้อนกันลงมาไม่อื่นเรียงกัน

หมายเลข ๒๔ เส้นญาติผู้ใหญ่ เส้นญาติผู้ใหญ่เกิดขึ้นบนเส้นหัวใจ ตรงที่ต่อระหว่างเนินสำคัญกับเนินเรืองคู่ เส้นญาติผู้ใหญ่มีรูปร่างเป็นกากะบาด ตอนเดียวกันกับเส้นญาติผู้น้อย เป็นแต่ว่าเส้นญาติผู้ใหญ่อยู่ตอนบนของเส้นหัวใจ และเส้นญาติผู้น้อยอยู่ข้างล่างของเส้นหัวใจเท่านั้น ตอนที่ติดกับเส้นหัวใจคือตอนโคนของเส้นญาติผู้ใหญ่ ส่วนทางตอนปลายคือ

ตอนที่พุ่งพ้นเส้นหัวใจออกมา ไม่เคยพบว่าเส้นญาติผู้ใหญ่เกิดขึ้นได้หลาย ๆ เส้น

หมายเลข ๒๕ เส้นหลักฐาน เส้นหลักฐานเป็นเส้นที่แยกออกทางปลายของเส้นชีวิต กระทำให้เส้นชีวิตแตกออกเป็นง่าม เส้นหลักฐานนี้เมื่อแยกออกจากเส้นชีวิตแล้ว บางเส้นก็แยกเข้าไปภายในเส้นชีวิต บางเส้นแยกออกไปภายนอกเส้นชีวิต เส้นหลักฐานส่วนใหญ่เกิดขึ้นที่เนินหลักฐานทั้งสิ้น ตอนที่ติดกับเส้นชีวิตคือตอนโคนของเส้นหลักฐาน ส่วนที่ห่างเส้นชีวิตออกไปเป็นตอนปลายของเส้นหลักฐาน เส้นหลักฐานจะเกิดขึ้นได้หลาย ๆ เส้นเช่นเดียวกับเส้นอื่น ๆ

หมายเลข ๒๖ เส้นลาภ เส้นลาภเป็นเส้นที่เกิดขึ้นแอบอยู่กับเส้นชีวิตกระทำให้เส้นชีวิตมีลักษณะเป็น ๒ เส้นคู่กัน เส้นลาภมีลักษณะเป็นเส้นชีวิตเส้นที่ ๒ เส้นลาภเกิดขึ้นได้ทั้งภายในและภายนอกเส้นชีวิต โคนของเส้นลาภอยู่ทางโคนของเส้นชีวิต และท่อนทางปลายของเส้นลาภ ก็อยู่ทางปลายของเส้นชีวิตเช่นเดียวกัน

หมายเลข ๒๗ เส้นบุตร เส้นบุตรเกิดขึ้นที่เนินเรืองคู่แห่งเดียวแต่มีที่เกิดอยู่ ๒ แห่งด้วยกันคือ เส้นบุตรที่เกิดขึ้นบนเส้นเรืองคู่นั้นแห่งหนึ่ง และเกิดขึ้นทางโคนของเส้นหัวใจอีกแห่งหนึ่ง โดยมากเส้นบุตรที่เกิดขึ้นบนเส้นเรืองคู่มองไม่ค่อยเห็น เส้นบุตรทั้ง ๒ แห่งนี้เส้นบุตรที่เกิดขึ้นทางโคนของเส้นหัวใจมีที่ใช้มากกว่าเส้นบุตรที่เกิดขึ้นบนเส้นเรืองคู่ โคนของเส้นบุตรคือตอนที่ติดกันกับเส้นเรืองคู่ หรือตอนที่ติดกับเส้นหัวใจ ตอนปลายของเส้นบุตรคือตอนที่พุ่งห่างออกจากเส้นทั้ง ๒ นี้ เส้นบุตรเกิดขึ้นได้หลาย ๆ เส้น

การที่ได้บรรยายถึงที่อยู่ของเส้นทั้ง ๒๗ เส้นนี้ ไว้อย่างละเอียดถี่ถ้วน พร้อมทั้งบอกถึงโคนและปลายของเส้นทั้ง ๒๗ เส้นนี้ไว้ด้วย ก็เพื่อต้องการจะให้ผู้ศึกษาเรียนรู้ถึงที่อยู่ของเส้นทั้ง ๒๗ เส้นนี้ไว้ พร้อมทั้งเรียนรู้ถึงโคนและปลายของเส้นทั้ง ๒๗ เส้นนี้ด้วย เพราะต่อไปเมื่อผู้ศึกษาไปอ่านคำบรรยายถึงเรื่องเส้นหนึ่งเส้นใดแล้ว จะต้องอ่านถึงคำว่าโคนหรือปลายของเส้นนั้น ๆ ว่าเป็นอย่างไรด้วย ถ้าและผู้ศึกษาไม่ได้เรียนรู้ถึงที่อยู่ของเส้นทั้ง ๒๗ เส้นนี้ ตลอดจนไม่รู้จักโคนและปลายของเส้นทั้ง ๒๗ เส้นนี้ด้วยแล้ว การอ่านคำบรรยายในบทเรียนบทต่อ ๆ ไปจะไม่เข้าใจเลย เพราะฉะนั้นคำบรรยายที่ได้บรรยายมาแล้วนี้ ถ้าผู้ศึกษาคนใดอ่านแล้วจำไม่ได้ จะต้องใช้วิธีท่องจำอย่างพระท่องบทสวดมนต์ การเรียนในบทต่อ ๆ ไปของผู้ศึกษานั้น ๆ จึงจะไม่พ้นเฟือนในภายหลัง หรือเพียงแต่อ่านคำบรรยายแล้วพลิกกลับไปดูเส้นนั้น ๆ ในแบบพิมพ์ที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ แล้วกำหนดโคนและปลายของเส้นเหล่านี้ให้จำได้ก็จะใช้ได้เช่นเดียวกัน

บทที่ ๖

ว่าด้วยความหมายของเส้นหลัก

อันการศึกษาถึงเรื่องของเส้นหลักต่าง ๆ เท่าที่ได้ศึกษากันมาแล้ว ถ้าจะเปรียบกับการเรียนหนังสือภาษาต่าง ๆ ที่เราเรียนกันอยู่ในเวลานี้ ก็เปรียบเหมือนกับการที่เราเรียนรู้ถึงตัวสระ หรือตัวพยัญชนะในหนังสือภาษานั้น ๆ ซึ่งความรู้ที่ว่านี้ เป็นความรู้ในขั้นมูลฐานเท่านั้น แต่ความรู้ในขั้นมูลฐานนี่แหละ ที่จะทำให้เราอ่านหนังสือภาษานั้น ๆ ออกได้ ถ้าเราไม่รู้วิชาในขั้นมูลฐาน คืออ่านเขียนตัวหนังสือภาษานั้น ๆ ไม่ได้อ่านไม่ออกแล้ว เราก็จะไม่รู้หนังสือภาษานั้นเลย

อันใดก็ตาม การเรียนวิชาการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ก็เช่นเดียวกัน ผู้ศึกษาจำเป็นจะต้องเรียนวิชานี้ในขั้นมูลฐานนี้ให้จำได้จริง ๆ เสียก่อน จึงค่อยไปเรียนในตอนอื่น ๆ ต่อไป ทั้งความรู้ในขั้นมูลฐานนี้ ก็มีความสำคัญเท่ากับการเรียนหนังสือต่าง ๆ เช่นเดียวกัน คือต้องจำให้ได้และไม่ลืมด้วย

วิชา "การอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬ" ในขั้นมูลฐานนั้นคืออะไร ? ถ้าผู้ศึกษาสงสัยดังนี้ก็ขอย้ำให้ทราบอีกครั้งหนึ่งว่า วิชาขั้นมูลฐานของวิชา "การอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬ" นั้น ก็คือความรู้จากบทที่ ๑ มาถึงบทที่ ๖ นี่เอง เช่นเราจะต้องรู้จักเรียกชื่อส่วนต่าง ๆ ของมือ รู้จักแยกมือออกเป็น

เนินต่าง ๆ รู้จักชื่อของเนินและความหมายของเนิน รู้จักเส้นที่ขึ้นของเส้น รู้จักหัวหางปลายโคนของเส้น (หนังสือมีหัวหางเหมือนกัน) และต่อไปนี้เราจะต้องเรียนให้รู้จักความหมายของเส้นด้วย

อันความหมายของเส้นหลักทั้ง ๒๗ เส้นนี้ นับเป็นความรู้ที่สำคัญที่สุดในการเรียนวิชานี้ อีกอย่างหนึ่ง เพราะถึงเราจะเรียนรู้ชื่อของเส้น ที่ขึ้นของเส้นและปลายโคนของเส้นแล้ว ถ้าเราไม่รู้จักความหมายของเส้น อีกอย่างหนึ่งเราก็จะแปลเรื่องราวที่เส้นเหล่านั้นสัมพันธ์กันอยู่ไม่ออกเลย คือหมายความว่าเราไม่รู้วิชานี้นั่นเอง อันการเรียนถึงความหมายของเส้นหลักนี้ ถ้าจะเปรียบก็เหมือนดังที่คนไทยเราเรียนภาษาอังกฤษก็ได้ การเรียนหนังสือภาษาอังกฤษนั้น เมื่อเราเรียนอ่านเขียนตัวหนังสือตัวนั้น ๆ ได้แล้ว ต่อไปนั้นเราก็ต้องเรียนรู้ถึงความหมายของตัวหนังสืออังกฤษนั้น ๆ ด้วยว่า ตัวหนังสืออังกฤษตัวนั้น ๆ ตรงกับตัวหนังสือไทยว่าอะไร เช่นเราจะต้องเรียนให้รู้ว่าตัว เอ, A. ตรงกับตัว แอ, หรือตัวบี, B ตรงกับตัว บ, หรือตัวที, T ตรงกับตัว ท, ในภาษาไทยเราเป็นต้น เมื่อเรารู้ว่าตัวหนังสืออังกฤษตัวไหนตรงกับตัวหนังสือไทยเราว่าอย่างไรแล้ว เมื่อตัวหนังสืออังกฤษนั้น ๆ ผสมตัวกันเข้า เราก็จะอ่านเป็นสำเนียงออกได้ เช่นเมื่อเราเห็นตัวเอ, กับตัวบี, AB ๒ ตัว ผสมกัน เราก็อ่านออกว่า แอ็บ, หรือเราเห็นตัว บี, เอ, ที BAT ๓ ตัว รวมกันเข้า เราก็อ่านออกว่า แบท, ดังนี้เป็นต้น การที่จะอ่านออกได้นี้ก็เพราะเรารู้ว่าตัวหนังสืออังกฤษตัวนั้น ๆ ตรงกับตัวหนังสือไทยว่าตัวอะไรนั่นเอง แต่ตัวหนังสือภาษาอังกฤษนั้น ๆ เท่าที่เราอ่านออกไปแล้ว เราจะ

ต้องเอามาแปลเป็นข้อความในภาษาไทยอีกทอดหนึ่งจึงจะเข้าใจได้ เช่นคำว่าแอ็บ. หรือแบท. ในภาษาอังกฤษนั้นแปลเป็นไทยว่าอย่างไร

การเรียนวิชาการอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาลนี้ก็เช่นเดียวกัน เมื่อเราเรียนรู้จักชื่อของเส้นที่ขึ้นของเส้นแล้ว ต่อไปนั้นเราจะต้องเรียนรู้ความหมายของเส้นอีกทีหนึ่ง ครั้นรู้จักความหมายของเส้นแล้ว เมื่อไปเห็นเส้นหนึ่งเส้นใดบวกกันอยู่ ก็จะอ่านออกเป็นเรื่องราวได้ / โดยเอาความหมายของเส้นทั้ง ๒ เส้นหรือ ๓ เส้นที่บวกกันนั้น มาแปลออกเป็นสำเนียงได้เช่นเดียวกัน ผิดกันก็แต่ว่าอันวิชาการอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาลนี้ เมื่อแปลความหมาย ของเส้นออกเป็นสำเนียงแล้ว ก็ไม่ต้องแปลสำเนียงที่อ่านออกมานั้นเป็นภาษาไทยอีกทอดหนึ่ง เหมือนตัวหนังสืออังกฤษที่กล่าวมาแล้ว คือถ้าเราอ่านออกว่าอย่างไรแล้ว ก็จะมีสำเนียงหรือความหมายเป็นภาษาไทยเลยทีเดียว เพราะผู้เรียบเรียงตำรานี้ได้แปลเนินต่าง ๆ และเส้นหลักต่าง ๆ เหล่านี้ออกเป็นภาษาไทยไว้แล้ว สักแต่ว่าเมื่ออ่านเส้นเหล่านี้ออกแล้วไม่เข้าใจเพราะเป็น "โค้ด" บางตัวอาจจะต้องเอามาขยายความออกไปอีกทีหนึ่ง เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้ ซึ่งก็เป็นบางตัวหรือบางเส้นเท่านั้น

ต่อไปนี้โปรดท่องจำ หรืออ่านความหมายของเส้นหลักต่าง ๆ ให้จำได้เพื่อจะได้รู้ว่าเมื่อเส้นหลักเส้นใดบวกกันเข้ากับเส้นหลักเส้นใดแล้ว จะอ่านความหมาย ออกเป็นอย่างไรต่อไป

เส้นที่ ๑ คือเส้นชีวิต เส้นชีวิตหมายถึงชีวิต หมายถึงร่างกาย หมายถึงตัวตน หมายถึงความเป็นอยู่ หมายถึงความเป็นไป หมายถึงลำตัวนับตั้งแต่คอลงไป หมายถึงอวัยวะภายใน เช่นกระเพาะอาหารหรือลำไส้เป็นต้น

เส้นที่ ๒ คือเส้นสมอง เส้นสมองหมายถึงส่วนที่เป็นศีรษะ นับตั้งแต่คอขึ้นไป หมายถึงใบหน้า หู คอ จมูก หมายถึงสมอง เยื่อหุ้มสมอง กระโหลกศีรษะ และส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นสมองโดยทั่ว ๆ ไป หมายถึงความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นมาจากสมองด้วย

เส้นที่ ๓ คือเส้นหัวใจ เส้นหัวใจหมายถึงหัวใจ หมายถึงความรัก หมายถึงความรู้สึกนึกคิดที่มุ่งอยู่เสมอ หมายถึงเพศตรงกันข้าม หมายถึงหัวใจหรืออารมณ์ที่เพ่งอยู่เป็นนิจ

เส้นที่ ๔ คือเส้นวาสนา เส้นวาสนาหมายถึงชีวิต หมายถึงความเป็นอยู่ หมายถึงความเป็นไป หมายถึงร่างกาย หมายถึงตัวตน หมายถึงการเงิน หมายถึงการงาน หมายถึงทุก ๆ สิ่งทุก ๆ อย่างที่ทุก ๆ คนจะต้องไปประสพตามกระแสของวาสนาที่พุ่งไปนั้น

เส้นที่ ๕ คือเส้นสำคัญ เส้นสำคัญหมายถึงเรื่องสำคัญ ซึ่งจะเกิดขึ้นกับเจ้าของมือนั้น หมายถึงสิ่งที่จะพุ่งไปอยู่ในความรู้สึกของผู้อื่น หมายถึงการเงิน หมายถึงการงาน หมายถึงชื่อเสียงและความโด่งดังที่จะพุ่งไปในทางใดทางหนึ่ง

เส้นที่ ๖ คือเส้นเรื่องคู่ เส้นเรื่องคู่หมายถึงเรื่องคู่ว่าจะเป็นอย่างไร

เส้นที่ ๗ คือเส้นคุ้มกัน เส้นคุ้มกันหมายถึงผู้ใหญ่ หมายถึงคู่ครอง หมายถึงคนรัก หมายถึงผู้คุ้มกันรักษาทั้งที่มีตัวตนและไม่มีตัวตน หมายถึงคนภายในครอบครัวหรือวงศาคณาญาติ หมายถึงผู้ที่จะมารักชอบติดต่อกัน หรือเป็นเพื่อนฝูงกันก็ได้

เส้นที่ ๘ คือเส้นกามารมณ์ เส้นกามารมณ์หมายถึงกามารมณ์ หมายถึงความใคร่ หมายถึงความกระสันเสียว หมายถึงอวัยวะทางเพศที่เกี่ยวด้วยกามารมณ์โดยทั่ว ๆ ไป หมายถึงความสัมพันธ์ในทางเพศ

เส้นที่ ๙ คือเส้นอารมณ์ เส้นอารมณ์หมายถึงอารมณ์ หมายถึงความรู้สึกนึกคิด หรือความมุ่งหวังที่คลายออกอยู่เป็นนิจ หมายถึงความมุ่งมาดปรารถนาที่อยู่ในส่วนลึกของจิตใจ

เส้นที่ ๑๐ คือเส้นเกียรติยศ เส้นเกียรติยศหมายถึงชื่อเสียงหรือเรื่องที่เกี่ยวด้วยเกียรติยศ โดยทั่ว ๆ ไป หรืออาจจะเกี่ยวด้วยความชั่วหรือความไม่มีเกียรติยศก็ได้ ถ้าเส้นเกียรติยศนั้น ๆ แปรรูปไปเป็นอย่างอื่น

เส้นที่ ๑๑ คือเส้นผู้ช่วย เส้นผู้ช่วยหมายถึงผู้ช่วยเหลือ หรือผู้ที่จะเข้ามาติดต่อกันชอบพอกัน หมายถึงผู้อุปถัมภ์ค้ำชู หรือผู้ที่จะเข้ามาคบหาสมาคมกันก็ได้

เส้นที่ ๑๒ คือเส้นมรดก เส้นมรดกหมายถึงมรดก หรือสิ่งที่จะได้เปล่า ๆ โดยมีผู้อื่นให้ หรือจะได้เปล่า ๆ มาโดยทางใดทางหนึ่งก็ได้

เส้นที่ ๑๓ คือเส้นศัตรู เส้นศัตรูหมายถึงศัตรูคู่อาฆาต หรือสิ่งที่จะทำให้เสียหาย หรือหมายถึงสิ่งที่กระทำให้เกิดความกระทบกระเทือนจิตใจ ก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่าง ๆ เพราะสิ่งนั้น ๆ ก็ได้

เส้นที่ ๑๔ คือเส้นรุ่งเรือง เส้นรุ่งเรืองหมายถึงความรุ่งเรือง หรือไม่รุ่งเรือง เส้นรุ่งเรืองมีความหมายไปถึงเรื่องที่เกี่ยวด้วยความรัก และจิตใจด้วย

เส้นที่ ๑๕ คือเส้นคู่ เส้นคู่หมายถึงคู่ครองหรือคนรัก ที่เข้ามาชอบพอรักใคร่กันติดต่อกัน เป็นเส้นที่บอกให้รู้ว่าเรื่องคู่ครองคนรักจะเป็นอย่างไร

เส้นที่ ๑๖ คือเส้นจาก เส้นจากหมายถึงการจากไป, การเดินทางไป. หมายถึงการมอบหมายสิ่งใดให้ผู้ใด หรือหมายถึงการโอน, การยอมให้ในสิ่งหนึ่งสิ่งใดก็ได้

เส้นที่ ๑๗ คือเส้นโรคหรือเส้นวาสนาร้อนใจ เส้นโรคหรือเส้นวาสนาร้อนใจ หมายถึงการเจ็บป่วย หมายถึงเรื่องที่เกี่ยวด้วยความร้อนอกร้อนใจต่าง ๆ หมายถึงความกลุ้มกลัดหวาดกลัว หรือสิ่งที่กระทำให้เกิดความร้อนรนกระวนกระวายอยู่เสมอเป็นนิจ หมายถึงสิ่งที่กระทำให้กระทบกระเทือนสมองหรือจิตใจ และเรื่องที่ทำให้เกิดความยุ่งยากรุ่มร้อนโดยทั่ว ๆ ไป

เส้นที่ ๑๘ คือเส้นวิ่งเต้น เส้นวิ่งเต้นหมายถึงการเคลื่อนที่ของร่างกายไป ๆ มา ๆ หมายถึงธุระกิจติดต่อที่มีการกระทำอยู่เป็นประจำ หรือหมายถึงกิจการที่วนเวียนอยู่เป็นนิจก็ได้

เส้นที่ ๑๙ คือเส้นเดินทาง เส้นเดินทางหมายถึงการเดินทางไปจากที่อยู่ หรือการเคลื่อนที่ ๆ จะต้องไปในที่ไกล จะเป็นการไป ๆ มา ๆ อยู่เสมอเป็นนิจ หรือจะเป็นการเดินทางชั่วครั้งคราวก็ได้ หรือมีการเดินทางในระยะสั้น ๆ อยู่เป็นประจำ

เส้นที่ ๒๐ คือเส้นโรคประสาทหรือเส้นโรคประสาทสมอง เส้นโรคประสาทหรือเส้นโรคประสาทสมอง หมายถึงสิ่งที่กระทำให้เกิดการกระทบกระเทือนกับประสาทสมอง หรือเรื่องที่เกี่ยวด้วยประสาทสมองจะต้องต่อการ หรือกระทำให้ประสาทสมองต้องอ่อนไหวไปเพราะเรื่องนั้น ๆ หรือหมายไปถึงสิ่งที่สมองคิดอยู่หรือต้องการอยู่เป็นเนืองนิจก็ได้

เส้นที่ ๒๑ คือเส้นหนี้สิน เส้นหนี้สินหมายไปถึงการกู้การยืม การให้กู้การให้ยืม การรับหมั้น, การลงแชร์, หรือการให้เป็นหนี้สิน หรือกิจการที่มีการผ่อนส่งโดยทั่ว ๆ ไป

เส้นที่ ๒๒ คือเส้นผู้ใหญ่ เส้นผู้ใหญ่หมายถึงผู้ใหญ่ หมายถึงนายงาน หมายถึงกิจการที่กระทำอยู่ หรือหมายถึงผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า หมายถึงผู้ปกครองรักษา

เส้นที่ ๒๓ คือเส้นญาติผู้น้อย เส้นญาติผู้น้อยหมายถึงญาติผู้น้อย เช่น น้อง, หลาน, เหลน, ลูกผู้น้อง, หรือ ลูกน้อง, ลูกจ้าง, คนงาน; หรือหมายถึงคนที่เข้ามาเคารพนับถือกันว่าเป็นเครือญาติกัน แต่มีอายุน้อยกว่าก็ได้

เส้นที่ ๒๔ คือเส้นญาติผู้ใหญ่ เส้นญาติผู้ใหญ่หมายถึงผู้ใหญ่ที่มีศักดิ์เป็นผู้ใหญ่กว่า เช่น พี่, ป้า, น้า, ลุง, หรือคนที่เคารพนับถือกันว่าเป็นญาติผู้ใหญ่ก็ได้

เส้นที่ ๒๕ คือเส้นหลักฐาน เส้นหลักฐานหมายถึงหลักฐาน หลักฐานหมายถึง บ้าน, เรือน, โรง, ที่ดิน, ไร่, นา, โรงงาน, หรืองานที่เป็นหลักฐานก็ได้ หรือหมายถึงเรื่องต่าง ๆ ที่จะเกี่ยวข้องเข้ามาทางหลักฐานทุกชนิดก็ได้

เส้นที่ ๒๖ คือเส้นลาภ เส้นลาภหมายถึงลาภผลหรือการเงิน ที่จะทำให้รู้ว่าตอนใดจะได้หรือจะเสีย การเงินจะดีหรือไม่ดี

เส้นที่ ๒๗ คือเส้นบุตร เส้นบุตรหมายถึงความเป็นไปของบุตรและจำนวนบุตร หรือเมื่อได้บุตรคนใดเจ้าของมือนั้นจะเป็นอย่างไรบ้าง ก็จะรู้ได้จากเส้นบุตรนี้

ต่อไปนี้ ให้ผู้ศึกษาทำการศึกษาหรือท่องจำความหมายของเส้นหลักต่าง ๆ แต่เพียงย่อ ๆ เพื่อเอามาประกอบกับการเล่าเรียนวิชานี้ต่อไป แต่ความหมายของเส้นหลักที่ย่อลงมากแล้วนี้ เมื่อเอามาประกอบเป็นคำแปลในหลักวิชานี้แล้ว จะทำให้ความเข้าใจนั้นหดสั้นเข้า นอกจากว่าเมื่อผู้ศึกษา ๆ ความหมายย่อแล้ว ก็จะต้องศึกษาความหมายอย่างละเอียดไว้ด้วย เพราะความหมายอย่างละเอียดเท่านั้น จึงจะนำผู้ศึกษาไปแปลเส้นต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กันอยู่ให้ออกได้ และความหมายที่แปลออกนั้นก็จะกระจ่างแจ้งมากด้วย ความหมายของเส้นหลักต่าง ๆ ที่ย่อลงแล้วมีดังนี้คือ

๑. "เส้นชีวิต" หมายถึงร่างกาย
๒. "เส้นสมอง" หมายถึงความคิด
๓. "เส้นหัวใจ" หมายถึงความรัก
๔. "เส้นวาสนา" หมายถึงการเงินหรือการงาน
๕. "เส้นสำคัญ" หมายถึงเรื่องโด่งดัง
๖. "เส้นเรื่องคู่" หมายถึงเรื่องคู่
๗. "เส้นคุ้มกัน" หมายถึงผู้อุปถัมภ์หรือคู่ครอง
๘. "เส้นกามารมณ์" หมายถึงความใคร่
๙. "เส้นอารมณ์" หมายถึงอารมณ์
๑๐. "เส้นเกียรติยศ" หมายถึงชื่อเสียง
๑๑. "เส้นผู้ช่วย" หมายถึงผู้ช่วย
๑๒. "เส้นมรดก" หมายถึงของที่จะได้เปล่า ๆ
๑๓. "เส้นศัตรู" หมายถึงศัตรู

๑๔. "เส้นรุ่งเรือง" หมายถึงความรุ่งเรือง
๑๕. "เส้นคู่" หมายถึงคู่ครองคนรัก
๑๖. "เส้นจาก" หมายถึงการจากไป
๑๗. "เส้นวาสนาร้อนใจ" หมายถึงเรื่องร้อนใจ
๑๘. "เส้นวิ่งเต้น" หมายถึงธุระกิจติดต่อ
๑๙. "เส้นเดินทาง" หมายถึงการเดินทาง
๒๐. "เส้นโรคประสาท" หมายถึงประสาทสมอง
๒๑. "เส้นหนี้สิน" หมายถึงหนี้สิน
๒๒. "เส้นผู้ใหญ่" หมายถึงผู้ใหญ่
๒๓. "เส้นญาติผู้น้อย" หมายถึงญาติผู้น้อย
๒๔. "เส้นญาติผู้ใหญ่" หามยถึงญาติผู้ใหญ่
๒๕. "เส้นหลักฐาน" หมายถึงหลักทรัพย์
๒๖. "เส้นลาภ" หมายถึงการเงิน
๒๗. "เส้นบุตร" หมายถึงบุตร

การที่ได้นำความหมายของเส้นหลักต่าง ๆ แต่ย่อ ๆ มาอธิบายไว้ในที่นี้ ก็เพื่อให้ผู้ศึกษาได้ทำการท่องจำ หรือให้รู้จักใช้คำพูดที่ย่อ ๆ เมื่อจะอธิบายหรือกล่าวถึงหลักวิชานี้ เพราะถ้าจะอธิบายความหมายของหลักวิชา ตามความหมายของเส้นหลักอย่างละเอียดแล้ว การอธิบายนั้น ๆ ก็จะเป็นการยืดยาวมากเกินไป จึงได้ทำการย่อความหมายให้สั้นลง เพื่อให้ผู้ศึกษาที่มีความชำนาญดีแล้ว ภายหลังเมื่อไปสั่งสอนผู้อื่นอีก ก็จะได้ย่อคำบรรยายนั้นลงได้ เหมือนดังที่เราชอบเขียนหลายสิ่งหลายอย่างเป็นคำย่อ เช่นตำรวจเราเขียนว่า ตร. หรือรถไฟเราเขียนว่า รฟ. เป็นต้น ราคีอื่น ๆ

ก็ชอบใช้คำย่อเหมือน ๆ กัน แต่คำย่อนี้เมื่อเราใช้คำย่อแล้ว เราก็จะต้องรู้จักคำเต็มของคำย่อนั้นด้วย มิใช่ว่าเมื่อเรารู้แต่คำย่อแล้วไม่รู้จักคำเต็มก็ใช้ไม่ได้ สมมติว่าเรารู้จักคำย่อว่า ตร. แต่ถ้าเราไม่รู้ว่า ตร. นี้แปลว่าตำรวจ เรื่องมันก็คือเราไม่รู้ความหมายของคำย่อนั้นเอง เรื่องนี้ฉันใดก็ตามเมื่อผู้ศึกษาทำการศึกษาความหมายของเส้นหลักย่อในวิชานี้แล้ว จะต้องรู้ความหมายอย่างละเอียดของเส้นหลักนี้ด้วย ว่าเส้นหลักเส้นไหนมีความหมายละเอียดว่าอย่างไร จึงจะทำให้มีความรู้ในวิชานี้แตกฉานยิ่งขึ้น

ข้อความที่ควรจำ เมื่อผู้ศึกษาอ่านความหมายของเส้นหลักต่าง ๆ จบลงแล้ว ก่อนที่จะผ่านการเรียนในบทนี้ไป จะต้องท่องความหมายของเส้นหลักต่าง ๆ เหล่านี้ให้จำได้เสียก่อน เพราะความหมายของเส้นหลักเป็นบทเรียนที่สำคัญที่สุดในวิชานี้ เนื่องจากว่าถ้าผู้ศึกษา ไม่ทราบความหมาย ของเส้นหลักแล้ว เมื่อไปเห็นเส้นหลักกับเส้นหลักบวกกันก็จะไม่เข้าใจหรือแปลไม่ได้ แต่ถ้าผู้ศึกษารู้จักความหมายของเส้นหลักทุก ๆ เส้นดีแล้ว ก็จะอ่านเส้นที่บวกกันอยู่นั้นให้ออกเป็นข้อความได้ทั้งสิ้น

เรื่องความหมายของเส้นหลักนี้ เป็นเรื่องสำคัญที่สุดเรื่องหนึ่งในการเรียนวิชานี้ เพราะความหมายของเส้นหลักนี่เอง จึงจะนำผู้ศึกษาไปสู่การพยากรณ์ที่ถูกต้องได้ เรื่องเกี่ยวกับความหมายของเส้นหลักนี้ ในวิชาหัตถศาสตร์เดิม ๆ เท่าที่มีอยู่ในตำราทั้งโลก ยังไม่มีใครเข้าใจในเรื่องนี้เลย คือไม่เคยมีใครทราบว่า เส้นหลักนั้น ๆ มีความหมายว่าอย่างไรนั่นเอง ในที่นี้จะขอยกตัวอย่างที่ตำราเดิม ๆ เข้าใจผิดกันมาแต่โบราณให้ฟังสักเรื่องหนึ่ง

เรื่องนี้ก็คือเรื่องที่เกี่ยวด้วยเส้นวาสนา เส้นวาสนาในเก่า ๆ นั้นเข้าใจแต่เพียงว่า ถ้ามีเส้นวาสนาแล้วก็ดี ซึ่งย่อมจะเข้าใจไปว่าเส้นวาสนานั้นหมายถึง การเงิน หรือเกียรติยศหรือเสียงอย่างใดอย่างหนึ่งในทำนองนี้ อันเป็นความเข้าใจที่ผิดพลาดอย่างมากมาย จนกระทั่งพูดกันไปพูดกันมา เมื่อใครต่อใครจะดูลายมือก็มักถามว่า เรามีเส้นวาสนาหรือไม่ ? ซึ่งตามความเข้าใจของผู้ถามนั้นเข้าใจว่า การมีเส้นวาสนานั้นเป็นเรื่องที่ดีเสมอนั่นเอง

เรื่องที่ได้เข้าใจกันไปเช่นนี้ ก็เพราะพวกที่เรียนดูลายมืออย่างงู ๆ ปลา ๆ มักเอามาพูดกัน หรือต่างคนต่างอวดกันว่าดูลายมือเป็นนั่นเอง เพราะพวกนี้เมื่อดูไม่เป็นแล้วต่างก็ทำรี ๆ ไปว่า คุณนี้มีเส้นวาสนาดีอย่างนั้นอย่างนี้ ซึ่งความจริงแล้วพวกนี้ไม่รู้ว่าเส้นวาสนาที่เห็นอยู่นั้นแปลว่าอะไร บางคนดูไม่เป็นก็ทำเป็นดูเป็นกลับบอกกับคนที่มาดูว่า เย็น ๆ ดูไม่ได้ต้องดูเช้า ๆ อะไรทำนองนี้ ซึ่งทำให้อดขำไม่ได้ว่า คนที่อ่านหนังสือออกแล้วจะต้องอ่านแต่เช้า ๆ เย็น ๆ อ่านไม่ออก ส่วนผู้ศึกษาเกี่ยวกับความหมายของเส้นวาสนาในตำรานี้แล้วคน ๆ นั้นก็จะไม่ถามดังนี้อีก เพราะเส้นวาสนานั้นในขั้นแรกเขาหมายถึงชีวิต ถ้ามีเส้นหนึ่งเส้นใดแสดงไว้อย่างชัดเจนบนเส้นวาสนานั้นแล้ว อาจจะหมายถึงการสิ้นสุดชีวิตของผู้นั้นในระยะนั้นก็ได้ หรือหมายถึงชีวิตของเขาจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใด ๆ ขึ้นก็ได้ เส้นวาสนาย่อมหมายถึงความเป็นไปทุกชนิด เช่นอาจจะรวย อาจจะจน อาจจะติดคุกติดตะราง อาจจะหมดตัวหรือล้มละลายลง หรืออาจจะพิการ หรืออาจจะถึงกับเส้นโลหิตในสมองแตกตาย หรือบอกไว้ว่าจะหาเงินได้ง่าย ๆ หรือจะหาเงินได้ด้วยความยากลำบาก หรือได้เลื่อนยศ เลื่อนตำแหน่งใด ๆ ก็ ย่อมแสดงไว้ด้วยเส้นวาสนานี้ทั้งสิ้น ส่วนเส้นวาสนาที่หมายถึงการงานนั้นเล่า ย่อมหมายไป

ถึงว่าการงานที่เราทำอยู่นั้นเป็นงานอะไร เป็นงานที่สบายหรือเป็นงานที่ยากลำบาก เป็นงานที่มีเกียรติยศหรือเป็นงานที่ใช้แต่เรี่ยวแรงอย่างเดียว และเส้นวาสนานี้ย่อมจะบอกไปถึงการงานบางสิ่งบางอย่าง ที่ผู้หนึ่งผู้ใดทำอยู่ว่าเป็นการงานอะไรก็ได้อีกด้วย ซึ่งได้แยกประเภทการงานไว้ด้วยเส้นวาสนาที่มีรูปร่างต่าง ๆ กัน อนึ่งถ้าเรารู้จักเส้นหลักต่าง ๆ และความหมายของเส้นหลักนั้น ๆ แล้ว ไม่ว่าเส้นในมือใครจะสัมพันธ์กันยุ่งเหยิงอย่างไร เราก็จะอ่านเส้นที่สัมพันธ์กันนั้นให้ออกเป็นเรื่องราวได้ทั้งสิ้น

เมื่อได้บรรยายถึงเรื่องความหมายของเส้นหลักต่าง ๆ ให้ทราบพอสมควรแล้ว ต่อไปนี้จะเอาของจริงมาให้ดูเสียบ้าง เพื่อจะให้เห็นว่าหลักเกณฑ์ในวิชาที่บรรยายมานี้ ตรงกันกับเส้นในลายมือของคนทั่ว ๆ ไปหรือไม่ ไม่ใช่พูดไปแต่ในตำราครั้นไปดูลายมือจริงกลับไม่รู้เรื่อง และถ้าไม่เอาเส้นบนลายมือจริงมาแสดงให้ดูเสียบ้างแล้ว ก็เหมือนศิษย์บางคนที่เคยเรียนวิชานี้มาจนกระทั่งสอบได้ แต่ไม่ค่อยจะเชื่อถือในหลักวิชาเท่าใดนัก เพราะตนเองมักมุ่งหน้าจะเรียนแต่ในตำราอย่างเดียว ไม่ยอมดูลายมือจริง ๆ ว่าตรงกับที่ตำราบรรยายไว้หรือไม่ ผู้ศึกษาบางคนอาจจะคิดว่าวิชานี้คงจะเรียนกันได้ง่าย ๆ แต่ไม่มีใครสักคนเดียวที่จะคิดว่าวิชานี้เรียนยาก เมื่อรับเรียนเข้าก็มักคิดไปว่า ผู้บรรยาย ๆ ไปตามเรื่องตามราว ซึ่งหาความจริงไม่ได้ จึงไม่เผพาดไม่เชื่อเอาเสียง่าย ๆ เมื่อความเชื่อไม่มีความศรัทธาก็เสื่อม เรื่องที่จะเรียนวิชาให้รู้นี้ได้นั้น ก็ไม่มีวันที่จะรู้เช่นเดียวกัน เรื่องนี้จะไม่โทษใครว่าผิดคาดหรือไม่ทั้งสิ้น เพราะเป็นเรื่องธรรมดาของมนุษย์เรา เมื่อมีอะไรใหม่ ๆ ที่เราเพิ่งค้นพบ มนุษย์ก็มักไม่เชื่อเสียก่อนเสมอ และมักจะ

คิดไปต่าง ๆ นา ๆ เหมือนเมื่อเรือไฟที่ทำด้วยเหล็กเข้ามาถึงเมืองไทยใหม่ ๆ คนที่ไปเห็นมา ๆ บอกเพื่อนว่า เราไปเห็นฝรั่งทำสำเภายนต์ด้วยเหล็กแล่นไปได้ แต่ผู้ที่ไม่เคยไปเห็นด้วยตากลับไม่เชื่อ ผลสุดท้ายต้องเอาบาตรพระมาลอยน้ำให้ดู จึงเชื่อว่าอาจจะเป็นไปได้

เรื่องการอธิบาย เกี่ยวด้วยวิชาการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ก็เช่นเดียวกัน เนื่องจากการเรียนตามตำรานี้ เป็นการเรียนวิชาตามแผนใหม่ เมื่อได้อธิบายไปแล้วไม่เอาหลักฐานมาแสดงเสียบ้าง ก็เหมือนไม่เอาบาตรมาลอยน้ำให้ดู กลัวว่าผู้ศึกษาไม่เชื่อกลับทอดทิ้งเสีย ก็จะทำให้พลาดหวังที่จะรอบรู้ในวิชาที่ประเสริฐสุดนี้ได้ แต่ถ้าได้เอาบาตรมาลอยน้ำให้ดูแล้วยังไม่เชื่อถืออยู่อีก ก็เป็นอันจำนนด้วยเกล้า เพราะไม่รู้จะทำอย่างไรให้เชื่อได้ เมื่อได้นำภาพลายมือจริงเท่าที่ได้พิมพ์ไว้ให้ดูนี้แล้ว ท่านผู้ที่ไม่เชื่อมาก่อนให้ไปเปิดวิชาหัตถศาสตร์เดิม ๆ เท่าที่มีอยู่ทั่วโลกอ่านเสียก่อน ถ้าและคำบรรยายในตำรานั้น ๆ อ่านเส้นที่อยู่บนลายมือนี้ไม่ออก เอาแต่เพียงให้รู้ว่าเส้นในลายมือนี้มีชื่อว่าอย่างไรบ้าง และมีความหมายว่าอย่างไรเท่านั้นถ้าไปพลิกตำราหมดโลกอ่านไม่ออกแล้ว จึงค่อยมาพลิกอ่านคำบรรยายที่บรรยายไว้ในตำรานี้ต่อไปว่า จะตรงกันกับหลักวิชาที่บรรยายแล้วหรือไม่อย่างไร เรื่องนี้เชื่อว่าผู้ที่ไปพลิกตำราวิชาหัตถศาสตร์เดิม ๆ นั้นจะเหนื่อยเปล่า คือไม่สามารถจะอธิบายเพียงแต่ชื่อของเส้นต่าง ๆ เหล่านี้ได้เลย นอกจากวิชาการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้เท่านั้น จึงจะอ่านเส้นบนลายมือนี้ออกและสามารถจะทราบความหมายของเส้นเหล่านี้ได้ทุก ๆ เส้นด้วย

ภาพลายมือจริงที่ ๑
แสดงเส้นหลักต่าง ๆ บนลายมือจริงซึ่งตรงกับหลักวิชา

การที่ได้นำภาพลายมือนี้มาลงไว้ให้ผู้ศึกษาดูนั้น ไม่ใช่เพื่อให้ผู้ดูแล้วแปลเส้นที่อยู่ในลายมือนี้ว่าอย่างไร เพราะการแปลเส้นต่าง ๆ ออกไปเป็นความหมายอย่างใดนั้น จะต้องเรียนต่อไปอีกในภายหลัง สำหรับในบทนี้ไม่ใช่ถึงตอนที่จะสอนให้ผู้ศึกษาแปลเส้นเหล่านี้ออกเป็นข้อความ ต้องการแต่จะให้ผู้ศึกษาดูในลายมือนี้แล้ว พลิกไปเทียบเคียงกับบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้นที่แสดงไว้ในหลักวิชาดูว่า อันเส้นที่เกิดขึ้นในลายมือจริงนี้ตรงกับหลักวิชาที่ได้เรียนมาแล้วหรือไม่ เพราะการที่เราจะเรียนให้รู้จักเส้นทุก ๆ เส้นในลายมือทุก ๆ ลายมือนั้น เป็นความสำคัญอันดับแรกในการเรียนวิชานี้ เนื่องจากว่าถ้าเราแบมือใครขึ้นมาดูแล้ว แต่เราไม่รู้จักเส้นในลายมือนั้นว่าเส้นในลายมือนั้นชื่อเส้นอะไรบ้างแล้ว การที่เราจะแปลข้อความในลายมือนั้น ๆ ให้ออกเป็นความหมายได้นั้นก็จะหมดหวังทันที เหมือนหนึ่งเราเรียนหนังสือถ้าไม่รู้จักตัวสระหรือพยัญชนะแล้วการที่จะอ่านหนังสือนั้น ๆ ให้ออกก็อย่าพึงหวังเช่นเดียวกัน

ต่อไปนี้ให้ผู้ศึกษาดูเส้นตามหมายเลขในลายมือจริงที่พิมพ์ไว้นี้ เมื่ออ่านเส้นใดตามหมายเลขใดแล้ว ให้เปิดไปดูในบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นนั้น ๆ ว่าตรงกันกับเส้นในลายมือจริงหรือไม่ และต้องให้เข้าใจด้วยว่าเส้นในลายมือจริงนั้น เท่าที่เขาอ่านออกเป็นเรื่องราวได้ก็เพราะเขาอ่านเส้นหลักที่สัมพันธ์กันนั้นออกได้ ถ้าผู้ศึกษาจำความหมายของเส้น จำความหมายของเนินได้แล้ว จะอ่านออกเป็นเรื่องราวบ้างก็ได้ แต่ในบทเรียนบทนี้ ผู้บรรยายจะยังไม่สอนวิธีอ่านเส้นที่สัมพันธ์กันอยู่ เพราะผู้ศึกษาจะต้องเรียนว่าด้วยหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกันให้จบเสียก่อน จากนั้นจึงจะค่อยมาหัดเรียนถึงวิธีการอ่านความหมายของเส้นที่บวกกันอยู่ต่อไป

หมายเลข ๑ คือเส้นบุตร เส้นบุตรที่แยกลงข้างล่างหมายถึงบุตรชาย เส้นบุตรที่แยกขึ้นข้างบนหมายถึงบุตรหญิง (ดูในลายมือจริงแล้วเปิดไปดูในหลักวิชาที่ว่าด้วยเส้นบุตร)

หมายเลข ๒ คือเส้นหุ้นส่วน (เส้นนี้เป็นเครื่องหมายจำเพาะแต่รวมเส้นวาสนาร้อนใจกับเส้นศัตรูเข้าไว้กับเส้นนี้ด้วย) ระยะของเส้นหุ้นส่วนนับตั้งแต่เส้นวาสนาร้อนใจ (หมายเลข ๒๑) พุ่งขึ้นมา จนถึงที่ต่อกับเส้นศัตรูแล้วโยกไปเป็นเกาะอยู่กับวาสนา (ดูในลายมือจริงแล้วเปิดดูในหลักวิชา ว่าด้วยเส้นวาสนาร้อนใจและเส้นศัตรู)

หมายเลข ๓ คือเส้นเรื่องคู่ (เปิดไปดูในหลักวิชาว่าด้วยเส้นเรื่องคู่)

หมายเลข ๔ คือเส้นผู้ช่วย (เปิดไปดูในหลักวิชาว่าด้วยเส้นผู้ช่วย)

หมายเลข ๕ คือท่อนปลายของเส้นสำคัญที่โยกไปลงที่ช่องเสียหาย

หมายเลข ๖ คือเส้นสำคัญตอนที่ตรงขึ้นไป และที่ตรงจุดหมายเลข ๖ นั้น จะเห็นเส้นผู้ช่วยอีก ๒ เส้นพุ่งตรงมาหาเส้นสำคัญอยู่ด้วย (เปิดไปดูหลักวิชาว่าด้วยเส้นสำคัญกับเส้นผู้ช่วย)

หมายเลข ๗ คือเส้นสำคัญที่เกิดขึ้นลอย ๆ ในช่องผิดหวัง เส้นนี้ใช้เป็นตัวแทนของช่อง

หมายเลข ๘ คือ เส้นเกียรติยศ ซึ่งต่อกับเส้นหัวใจอยู่ที่เนินร้อนรน อ่านความหมายของเนิน และความหมายของเส้นเกียรติยศรวมกัน (เปิดไปดูหลักวิชาว่าด้วยเส้นเกียรติยศ)

หมายเลข ๙ คือท่อนปลายของเส้นหัวใจที่พุ่งไปลงที่ช่องหมดเปลือง ทำนายการณ์ตามความหมายของช่องและเส้นหัวใจรวมกัน (เปิดไปดูหลักวิชาว่าด้วยเส้นหัวใจ)

หมายเลข ๑๐ คือเส้นอารมณ์ซึ่งเกิดขึ้นเป็นเส้นราง ๆ บนเนินอารมณ์

หมายเลข ๑๑ คือตอนโคนของเส้นสมองที่แตกออกเป็นง่าม (เปิดไปดูหลักวิชาว่าด้วยเส้นสมอง)

หมายเลข ๑๒ คือเส้นคู่ ๓ เส้นซึ่งเกิดขึ้นที่เนินคุคัน อ่านความหมายของเนินกับเส้นคู่รวมกัน ซึ่งหมายถึงอายุยังน้อยนั้นมีคนรัก ๓ คน แต่เจ้าของมือนี้กลัวจึงไม่ได้กัน (เปิดไปอ่านบทที่ว่าด้วยเนินคุคัน และเส้นคู่)

หมายเลข ๑๓ คือเส้นคู่ที่โคนเป็นเส้นผู้ใหญ่ (เปิดไปอ่านหลักวิชาว่าด้วยเส้นคู่และเส้นผู้ใหญ่)

หมายเลข ๑๔ คือเส้นคุ้มกัน เส้นคุ้มกันในมือนี้มีอยู่หลายเส้น (เปิดไปดูในหลักวิชาว่าด้วยเส้นคุ้มกัน)

หมายเลข ๑๕ คือเส้นที่ตัดผ่านจากเส้นชีวิตไปหาเส้นสมอง คือเส้นโรคประสาทสมอง (เปิดไปดูในหลักวิชาว่าด้วยเส้นโรคประสาทสมอง)

หมายเลข ๑๖ คือเส้นวาสนา ซึ่งตอนปลายเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าอยู่บนเส้นสมอง(เปิดไปดูในหลักวิชาว่าด้วยเส้นวาสนา)

หมายเลข ๑๗ คือเส้นหลักฐาน เส้นหลักฐานในมือนี้แยกออกเป็นหลาย ๆ เหลี่ยม ซึ่งหมายถึงมีที่ดินบ้านช่องหลาย ๆ แห่ง (เปิดไปดูในหลักวิชาว่าด้วยเส้นหลักฐาน)

หมายเลข ๑๘ คือท่อนปลายของเส้นสมองที่ชาดลงมาอยู่ที่เนินวิปริต (เส้นนี้ให้ผู้ศึกษาจดจำสังเกตไว้ คือเส้นที่ลงมาจากทางเดียวกันกับเส้นสมองนั้นจะต้องเป็นเส้นสมองทั้งสิ้น แม้ว่าเส้นนี้จะชาดออกเป็นตอน ๆ ก็ตาม)

หมายเลข ๑๙ เส้นเดินทาง เส้นเดินทางเส้นนี้ตอนโคนที่อยู่ติดกันกับเส้นวาสนานั้นแตกออกเป็นง่าม จึงเป็นทั้งเส้นเดินทางและเป็นทั้งเส้นวิ่งเต้นรวมกัน (เปิดไปดูรูปร่างของเส้นวิ่งเต้น และเส้นเดินทาง ในหลักวิชา)

หมายเลข ๒๐ คือเส้นหนี้สิน เส้นหนี้สินตามภาพในหลักวิชา ผู้ศึกษาจะเห็นได้ว่าเส้นนั้นอยู่ติดกับเส้นชีวิต แต่เส้นหนี้สินในมือนี้อยู่ติดกับเส้นวาสนาได้อธิบายไว้แล้วว่า เส้นหนี้สินนั้นจะเกิดขึ้นได้หลาย ๆ แห่ง

หมายเลข ๒๑ คือเส้นวาสนาร้อนใจ เส้นวาสนาร้อนใจเส้นนี้เป็นทั้งเส้นใช้หนี้ และเป็นทั้งเส้นหุ้นส่วน เวลาอ่านต้องอ่านรวมความหมายทั้งหมดเข้าด้วยกัน คือหุ้นส่วนก็ทำให้ร้อนใจ เวลาจะใช้หนี้ก็ร้อนใจ

เท่าที่ได้นำลายมือจริงมาแสดงไว้ในที่นี้ ก็เพื่อต้องการจะให้ผู้ศึกษาได้เห็นว่า อันเส้นในลายมือจริง ๆ นั้นก็คือเส้นต่าง ๆ เท่าที่มีอยู่ในหลักวิชานั่นเอง การที่ผู้ศึกษาจะรู้วิชานี้ได้ ขั้นแรกที่จะต้องรู้ต้องเรียนก็คือเมื่อเปิดฝ่ามือหนึ่งฝ่ามือใดขึ้นมาแล้ว ผู้ศึกษาจำเป็นต้องรู้จักชื่อเส้นต่าง ๆ ในมือนั้นเสียก่อนทุก ๆ เส้น ต่อไปนั้นจึงจะพยากรณ์เรื่องต่าง ๆ ของลายมือนั้นได้เท่าที่บรรยายมาแล้วนี้ผู้ศึกษาย่อมจะเชื่อแน่ได้ว่า ตำรานี้เล่มเดียวเท่านั้นที่สามารถจะอ่านเส้นทุก ๆ เส้นบนลายมือของคนเราให้ออกได้ จากนี้ให้เรียนในบทต่อ ๆ ไปอีก

บทที่ ๗

แสดงเส้นหลักบนลายมือจริง

เมื่อผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาเรื่องราวของเส้นหลักต่าง ๆ ที่กล่าวมาในบทที่ ๕–๖ จบลงแล้ว (คำว่าศึกษาจบลง หมายความว่าผู้ศึกษานั้น ๆ จะต้องจำชื่อของเส้น ที่ขึ้นของเส้น ความหมายของเส้นให้ได้อย่างเรียบร้อย) ต่อจากนั้นผู้ศึกษาจึงจะเริ่มมาทำการศึกษาเล่าเรียนในบทที่ ๗ นี้ต่อไปอีก

สำหรับในบทที่ ๗ นี้ให้ผู้ศึกษาเรียนดูเส้นหลักต่าง ๆ ตามหลักวิชาซึ่งเกิดขึ้นบนลายมือจริง ๆ เพราะในตำราเดิม ๆ ที่ทำไว้มักพูดไปแต่ในตำราอย่างเดียว ส่วนเส้นจริง ๆ บนลายมือคนจริง ๆ นั้น พยายามหาอยู่ถึง ๒๐–๓๐ ปีไม่พบก็มี การทำตำราตามแบบนี้ผู้บรรยายเชื่อว่า แม้ผู้ศึกษานั้น ๆ จะทำการศึกษาเล่าเรียนอย่างแท้จริงสักเพียงใดก็ตาม ก็ไม่มีทางที่จะอ่านเส้นบนลายมือของคนจริง ๆ ให้ออกได้เลย ส่วนพวกที่ชอบคุยหรือพูดว่าอ่านออกนั้น ก็มีแต่นักโกหกหรือนักฉวยโอกาสเท่านั้นจึงจะชอบกระทำดังนี้เหมือนช่วยกันกระทำให้ผู้ต้องการจะศึกษาเล่าเรียนอย่างแท้จริงนั้น เข้ารกเข้าพงกันต่อไปอีกเรื่อย ๆ

การเรียนวิชาดูลายมือนี้จากประสพการณ์ที่ผ่านมาแล้วนานปี ได้พบเห็นผู้ศึกษาเป็นจำนวนมาก พออ่านตำราถึงก็ต้องการจะพยากรณ์ให้ได้

อย่างทันทีทันใด ถ้าเป็นเช่นนี้แล้วก็พยากรณ์ได้เลยว่า ผู้ศึกษานั้น ๆ ไม่มีทางที่จะรู้วิชานี้ได้เป็นอันขาด ผู้ที่จะรู้วิชานี้ได้นั้นจะต้องค่อยเรียนค่อยจำไปทีละบท ๒ บทจึงจะรู้ได้

สำหรับบทที่ ๗ นี้ให้ผู้ศึกษาหัดดูเส้นหลักต่าง ๆ บนลายมือจริงต่อไป การศึกษาตำรานี้เมื่อผู้ศึกษาอ่านหลักวิชาไปแล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ อาจจะลังเลอยู่บ้างก็ได้ ถึงแม้ผู้ที่เคยเรียนจากตำราเก่า ๆ มาแล้ว หรือเคยดูลายมือคนเรามาบ้างแล้วก็ตาม ก็ไม่มีใครเคยคิดว่าก่อนที่จะรู้วิชานั้น จำเป็นจะต้องอ่านเส้นบนลายมือต่าง ๆ ให้ออกทุก ๆ เส้นเสียก่อน เหมือนหนึ่งการอ่านหนังสือซึ่งจำเป็นจะต้องอ่านให้ออกทุก ๆ ตัว ยิ่งผู้ที่เรียนมาจากตำราเดิม ๆ มาแล้ว เมื่อมองดูในมือทุก ๆ มือ อย่างมากก็จะรู้จักเพียง ๔-๕ เส้นเท่านั้น ทั้งยังไม่รู้เสียด้วยว่าเส้นนั้น ๆ มีความหมายว่าอย่างไร

การเรียนวิชาตามตำรานี้ไม่ใช่เช่นนั้น ผู้ศึกษาจะต้องรู้จักเส้นที่อยู่ในมือของคนเราทุก ๆ เส้นเสียก่อน และจะต้องรู้จักความหมายของเส้นเหล่านั้นทุก ๆ เส้นด้วย ทั้งอย่าเรียนอย่างคนใจร้อนใจเร็ว คือพอเรียนถึงก็ต้องการให้รู้หรือพยากรณ์ได้ทีเดียว ถ้าเป็นเช่นนี้แล้วก็ขอตักเตือนว่า ท่านจะไม่มีวันรู้วิชานี้ได้อย่างเด็ดขาด เพราะนอกจากที่ยังไม่รู้ว่า เส้นในลายมือจริง ๆ นั้นเส้นไหนชื่อเส้นอะไรและมีความหมายว่าอย่างไรแล้วยังจะต้องอ่านเส้นต่าง ๆ ที่ผสมกันอยู่นั้น ให้ออกเป็นเรื่องราวได้อีกด้วย คือจะต้องเรียนแบบเดียวกับการเรียนหนังสือนั่นเอง

อนึ่งการเรียนวิชานี้เราก็ต้องใช้หลักเกณฑ์อย่างเดียวกันกับการเรียนหนังสือ เช่นตัว บ. กับ ป. ผู้เรียนมักจะเขียนเหมือนกันบ่อย ๆ แต่หลัก

เกณฑ์ที่เราจะเอามาอ่านให้ออกได้ก็เพราะตัว บ. หางสั้น ส่วนตัว ป. นั้นหางยาว หรือตัว ภ. สำเภากับ ถ. ถุง ตัว ๒ ตัวนี้เวลาเรียนก็มีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก แต่หลักเกณฑ์ที่เราจะเอาหนังสือ ๒ ตัวนี้มาอ่านให้ออกได้ ก็เพราะตัว ภ. สำเภาหัวอยู่ข้างนอก แต่ตัว ถ. ถุงหัวอยู่ข้างใน หรือบางทีเราจะต้องใช้หลักเกณฑ์อื่น ๆ มาอ่านกันอีกทีหนึ่ง คือหลักเกณฑ์การผสมของตัวหนังสือนั้น ๆ เช่นตัวหนังสือตัวแรก ๆ เราอ่านออก แต่ตัวหลังผู้เรียน ๆ หวัดเกินไป จนเราไม่สามารถจะแยกให้ออกจากกันได้ว่า เราเรียนข้อความนั้น ๆ กับตัวอะไรบ้างเราก็ใช้วิธีอ่านตามเรื่องราวที่สัมพันธ์กันมา เช่นสมมติว่าเราอ่านตัวแรกออกว่า พูด, แต่ตัวหลังมีแต่ตัว ส., อีกตัวหนึ่งที่พอจะสังเกตได้ ส่วนตัวหลังจากนั้นติดกันไปเป็นยึดยาวแยกออกจากกันไม่ได้ เราก็ใช้หลักเกณฑ์การอ่านตามรูปเรื่องของตัวหนังสือที่เราเรียนกัน เช่นเขามักใช้คำว่า "พูดสวัสดิ์" เราก็อ่านหนังสือที่ติดกันไปเป็นยึดนั้นว่า "พูดสวัสดิ์" ดังนี้ เรียกว่าการอ่านตามหลักเกณฑ์การผสมของตัวหนังสือนั้น ๆ ตามที่ได้อธิบายมานี้ ผู้ศึกษาภาษาไทยชำนาญดีแล้วก็จะรับว่าเป็นความจริงทั้งสิ้น และคนที่รู้หนังสือไทยเป็นอย่างดีทุก ๆ คนนั้น ก็จำเป็นจะต้องอ่านตัวที่หวัดนี้ให้ออก จึงจะเรียกว่ารู้หนังสือภาษานี้ได้

สำหรับการเรียนวิชาการอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาลนี้ก็เช่นเดียวกัน ผู้ศึกษาจะต้องใช้หลักเกณฑ์ของเส้นนั้น ๆ มาอ่านให้ออกให้จงได้ และพึงเข้าใจว่าอันโค้ดวิทยุแห่งจักรวาลนี้ ส่วนที่แปลกกว่าหนังสือที่เราเรียนกันอยู่ในขณะนี้ก็คือ วิทยุแห่งจักรวาลนี้ไม่มีตัวพิมพ์เลย มีแต่ตัวเรียนอย่างเดียว

อนึ่ง หนังสือที่ว่าด้วยวิชาการอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ ยังเป็นหนังสือที่ใช้อักษรย่อมากกว่าการเรียนหนังสือที่โลกใช้อยู่นี้อีกหลายเท่า เพราะมือของคนเรานั้นเล็กนิดเดียว ถ้าจะเขียนข้อความยืดเยื้อเกินไปก็จะไม่มีที่เขียน เพราะฉะนั้นวิทยุแห่งจักรวาฬเมื่อเขียนข้อความบางอย่างลงไว้แล้ว จึงบันดาลให้ข้อความอันเดียวกันนั้น เกิดหมุนเวียนอยู่กับชีวิตของผู้นั้นเสมอไปก็มี (เส้นในโค้ดชีวิต) ผู้ศึกษาควรจดจำคำพูดนี้ไว้ด้วย สำหรับลายมือจริงเท่าที่นำมาแสดงไว้ในที่นี้ ความอันที่จริงเมื่อผู้ศึกษาทำการศึกษามาถึงบทที่ ๖ และจดจำข้อความทั้ง ๖ บทเรียนนี้ได้เรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษาทุก ๆ คนจะต้องพยายามดูมือคนให้มาก อย่างน้อยก็นับเป็นร้อย ๆ คน ขึ้นไป เพื่อจะให้ได้พบเห็นว่าเส้นหลักต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ในตำรานี้ ในลายมือจริงนั้นมีรูปร่างเป็นอย่างไร และเส้นหลักนั้น ๆ สัมพันธ์กันอยู่กับเส้นหลักเส้นไหนบ้าง ในตอนนี้ยังไม่ถึงตอนที่จะพยากรณ์ผู้ใด แต่เป็นตอนที่เราจะศึกษาเพื่อให้รู้จักรูปร่างของเส้นหลักต่าง ๆ เสียก่อนเท่านั้น

เมื่อตาของเราชักแม่นยำขึ้น คือพอเห็นก็รู้ได้ทันทีว่า เส้นที่เราเห็นอยู่ในลายมือนั้น ๆ คือเส้นอะไร และเมื่อเรารู้กว้างขวางออกไปว่าเส้นหลักที่เห็นอยู่นั้น สัมพันธ์กันอยู่กับเส้นหลักเส้นไหนบ้างแล้ว จากนั้นเราก็จะใช้วิธีแปลให้เจ้าของมือนั้นฟังบ้างก็ได้ คือแปลตามความหมายของเส้นหลักที่ผสมกันอยู่นั้นนั่นเอง ตอนนี้คือตอนที่เราพยากรณ์ออกไป ถ้าและเรารู้ว่าเส้นนั้นสัมพันธ์กันอยู่กับเส้นอะไรและสัมพันธ์กันกับเนินอะไร อ่านความหมายของเนินและเส้นแล้วแปลความว่าอย่างไร ถ้าเรารู้จักความหมายของเนินความหมายของเส้นแล้วจริง ๆ เมื่อเราอ่านออกไป เรื่องที่อ่านออกไป

นั้นก็จะเกิดขึ้นกับเจ้าของมือนั้นจริง ๆ อย่างชนิดที่จะหลบเลี่ยงไปอย่างไรก็ไม่ได้เป็นอันขาด พึงเข้าใจว่าข้อความใด ๆ ที่โค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬเขียนไว้บนลายมือใด คน ๆ นั้นจะหลบให้พ้นไปจากข้อความนั้น ๆ ไม่ได้ หรือหมายถึงว่าข้อความที่เราอ่านออกนั่นเอง เป็นชีวิตที่แท้จริงของเจ้าของมือนั้น

บางท่านจะเคยเห็นนักพยากรณ์ที่เรียนวิชาพยากรณ์มาแล้ว (การพยากรณ์สาขาอื่นๆ) มักจะกล่าวว่าตอนนี้ชะตาของท่านจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ท่านจะต้องทำอย่างนั้นอย่างนี้ เรื่องนั้น ๆ จึงจะไม่เกิดขึ้นกับท่าน เมื่อคิดถึงคำพูดนี้แล้ว ก็พูดได้อย่างเต็มปากว่า คำนี้เป็นข้อความที่โกหกกันเล่นเท่านั้นเอง เพราะเมื่อสังเกตดูแล้วก็จะเห็นได้ว่า เรื่องต่าง ๆ ที่จะเกิดกับคนในโลกนี้ ไม่ว่าเรื่องนั้น ๆ จะเป็นเรื่องดีหรือเรื่องชั่วก็ตาม ก็ไม่มีมนุษย์คนใดที่จะหลบหลีกได้เลย คนจนก็ยังมี คนรวยก็ยังมี คนจนพยายามจะหลบไปเป็นคนรวยก็ไม่ได้ ทุก ๆ คนก็อยากจะเป็นคนรวย คนอิจฉาริษยากันก็มี คนลักขะโมยกันฆ่าฟันกันตายก็มี การที่พวกเรียนวิชาโกหกเหล่านั้นโกหกกันอยู่ได้ ก็เพราะแต่ก่อนนี้ไม่มีใคร อ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬออก แต่เมื่อเกิดมีคนอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬออกแล้วจึงได้รู้ว่า เท่าที่จะเกิดเรื่องอะไร ๆ ขึ้นกับคนทั้งโลกนี้ ก็เพราะคน ๆ นั้นโค้ดวิทยุเขาตั้งไว้ให้เป็นดังนั้น ซึ่งเมื่อผู้หนึ่งผู้ใดที่ได้ทำการศึกษาวิชานี้ไปแล้วไม่นาน ก็จะอ่านโค้ดวิทยุที่เขียนไว้บนมือของคนทั้งหลายนี้ออกได้ และบุคคลนั้น ๆ ก็จะทราบได้ทันทีว่า คำพูดที่พูดมานี้เป็นความจริงทั้งสิ้น

ต่อไปนี้ให้ผู้ศึกษาหัดดูว่า เส้นหลักต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนลายมือจริง ๆ ที่ได้เอามาแสดงไว้นี้ จะตรงกับหลักวิชาที่เรียนมาแล้วอย่างไร การบรรยายจะได้บรรยายตามหมายเลขว่า หมายเลขนั้น ๆ คือเส้นอะไร (เส้นที่ตรงกับหลักวิชา) และเส้นนั้น ๆ บวกกันอยู่กับเส้นอะไรบ้าง การที่จะรู้ได้ว่าเส้นนั้น ๆ คือเส้นอะไรได้ใช้หลักเกณฑ์อย่างไร ส่วนที่ว่าเมื่อเส้นนั้น ๆ สัมพันธ์กันแล้วอ่านว่าอย่างไรต่อไป จะไม่เอามาอธิบายไว้ในตอนนี้ เพราะในบทนี้ ยังไม่ถึงตอนที่ผู้ศึกษาจะต้องแปลความหมายของเส้นที่บวกกันอยู่ สิ่งสำคัญที่ผู้ศึกษาจะศึกษาเล่าเรียนในบทนี้ก็เพียงแต่ว่าเมื่อผู้ศึกษาพลิกมือใครขึ้นมาแล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ จะต้องดูให้รู้ว่า เส้นต่าง ๆ เท่าที่เห็นอยู่ในลายมือนั้น ๆ คือเส้นอะไรบ้าง และเส้นนั้น ๆ สัมพันธ์กันอยู่กับเส้นอะไรด้วย ส่วนการที่จะแปลความหมายของเส้นที่ผสมกันอยู่นั้นให้ออกได้ ผู้ศึกษาจะต้องทำการศึกษาในบทต่อ ๆ ไปอีกตอนหนึ่ง เพราะความรู้ในวิชานี้ ขั้นแรกเมื่อพลิกมือหนึ่งมือใดขึ้นมาแล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ จะต้องรู้จักเส้นทุก ๆ เส้นเสียก่อนเป็นสำคัญกว่าอื่น ถ้าและผู้ศึกษาไม่รู้จักเส้นทุก ๆ เส้นในมือนั้นแล้ว การที่จะแปลความหมายของเส้นนั้น ๆ ให้ออกเป็นเรื่องราวได้ ก็ไม่มีทางที่จะแปลได้เลย แต่ถ้าผู้ศึกษาคนใดเล่าเรียน ให้รู้จักเส้นหลักทุก ๆ เส้นในมือของคนทุก ๆ คนแล้ว ตอนต่อ ๆ ไป คือการแปลความหมายของเส้นหลักต่าง ๆ ออกเป็นเรื่องราวต่าง ๆ นั้น ก็จะเป็นการง่ายมาก เพราะเมื่อเส้นหนึ่งเส้นใดเท่าที่ผสมกันอยู่ ก็จะแปลความหมายของเส้น ๒–๓ เส้นที่ผสมกันอยู่นั้นออกเป็นข้อความ ตามความหมายของ

เส้นหลักหรือเนินนั่นเอง ซึ่งนับว่าตอนต่อไปนี้จะทำการศึกษาเล่าเรียนได้อย่างง่ายดาย

ต่อไปนี้ จะได้บรรยายตามหมายเลขที่เรียนไว้ในลายมือเหล่านี้ว่า เส้นตามหมายเลขนั้น ๆ คือเส้นอะไร และการที่จะรู้ว่าเส้นนั้น ๆ คือเส้นอะไรจะต้องใช้หลักเกณฑ์อย่างไร ทั้งจะบอกด้วยว่าเส้นเท่าที่เห็นอยู่ตามหมายเลขนั้น ๆ ผสมกันอยู่กับเส้นอะไรด้วย ถ้ามีหลักเกณฑ์ของเส้นที่มาผสมกันอยู่นั้นอีก ก็จะได้อธิบายหลักเกณฑ์ของเส้นที่มาผสมกันนั้นอีกต่อหนึ่ง การศึกษาในตอนนี้ ขอให้ผู้ศึกษาตั้งอกตั้งใจทำการศึกษาให้มาก เพราะเมื่อพ้นตอนนี้ไปแล้ว การศึกษาเล่าเรียนในตอนอื่น ๆ จะง่ายดายยิ่งขึ้น ซึ่งก็หมายถึงว่าท่านจะอ่านได้ตวิทยุแห่งจักรวาลให้ออกได้ทั้งสิ้นนั่นเอง ทั้งขอเตือนว่าเมื่ออ่านเส้นตามหมายเลขใดแล้วก็จะต้องพลิกมาดูเส้นบนลายมือตามหมายเลขนั้น ๆ ด้วย และจะต้องทำความเข้าใจให้แน่นอนเสียก่อนจึงค่อยอ่านต่อไป ถ้าบอกให้พลิกไปดูหลักเกณฑ์ในบทที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่เมื่อใด ก็ต้องพลิกไปดูด้วยทุก ๆ ครั้ง ทั้งจะต้องเทียบเคียงกันว่าเส้นในลายมือจริง กับเส้นที่เอามาทำไว้เป็นบทเรียนนั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกันอย่างไรหรือไม่ ? (การเรียนในทางที่ถูกที่ควร จะต้องคัดลอกเส้นตามหลักวิชามาถือไว้สักแผ่นหนึ่ง เพราะจะได้ไม่ต้องพลิกหนังสือไปดูบ่อย ๆ)

ภาพลายมือจริงที่ ๒
แสดงเส้นหลักต่าง ๆ ซึ่งตรงกับหลักวิชา

หมายเลข ๑ คือเส้นเกียรติยศ ซึ่งต่ออยู่กับเส้นวาสนาบนเนินร้อนรน เส้นเกียรติยศเส้นนี้เป็นเส้นที่ย่อลงแล้ว เส้นเกียรติยศที่เต็มรูป คือปลายของเส้นเกียรติยศซึ่งลงที่ช่องหมดเปลืองนั้น จะต้องแตกออกเป็น ๒ ง่าม (ดูภาพเส้นเกียรติยศในบทที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น) การเขียนเส้นหลักต่าง ๆ ให้ย่อลงตามแบบนี้ ผู้ศึกษาจะพบบ่อย ๆ คือมีลักษณะเรียนให้ผู้มีภูมิรู้แล้วอ่านนั่นเอง

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นเกียรติยศก็คือ เส้นเกียรติยศเกิดขึ้นที่ช่องหมดเปลืองแห่งเดียว ไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดจะมาเกิดขึ้นในที่ ๆ เกิดของเส้นเกียรติยศนี้อีก

หมายเลข ๒ คือเส้นผู้ช่วย เส้นผู้ช่วยเส้นนี้มีเส้นสำคัญเกิดขึ้นบนเส้นผู้ช่วย พุ่งไปลงที่ช่องผิดหวังอยู่ด้วย (อ่านเส้นผู้ช่วยรวมเข้ากับช่อง)

หลักเกณฑ์ที่จะทราบว่าเส้นนี้คือเส้นผู้ช่วยก็คือ เส้นที่เกิดขึ้นจากเส้นหัวใจภายใต้เนินร้อนรน แล้วพุ่งปลายเป็นรูปเฉียงไปหาเนินสำคัญ แม้ตอนล่างจะไม่ติดกับเส้นหัวใจ ก็เป็นเส้นผู้ช่วยเช่นเดียวกัน เพราะในทางนี้เป็นที่เกิดของเส้นผู้ช่วยแต่เพียงเส้นเดียวเท่านั้น (ดูภาพเส้นผู้ช่วยในบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น) และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดจะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นผู้ช่วยนี้อีก

หมายเลข ๓ คือเส้นกามารมณ์ เส้นกามารมณ์เส้นนี้มีอยู่ท่อนเดียว คือ

มีแต่ท่อนกลาง ไม่มีท่อนโคนและท่อนปลาย เส้นกามารมณ์เส้นนี้ขีดขวางอยู่บนเนินสำคัญ และไปต่อกับเส้นผู้ช่วยด้วย (อ่านความหมายของเส้นกามารมณ์ เส้นผู้ช่วยและเส้นสำคัญที่พุ่งไปลงช่องผิดหวังรวมกัน)

หลักเกณฑ์ที่จะทราบว่าเส้นนี้คือเส้นกามารมณ์ก็คือ เส้นที่ขีดขวางอยู่บนเนินร้อนรนและเนินสำคัญนั้น มีอยู่แต่เพียงเส้นเดียว เส้นนั้นคือเส้นกามารมณ์ (ดูภาพเส้นกามารมณ์ในบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น) และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นกามารมณ์นี้อีก

หมายเลข ๔ คือเส้นผู้ช่วย เส้นผู้ช่วยเส้นนี้ยาวมากพุ่งไปลงที่ช่องเสียหาย (เส้นผู้ช่วยขาดตอน)

หลักเกณฑ์ที่จะทราบว่าเส้นนี้คือเส้นผู้ช่วยก็คือ เส้นที่เกิดขึ้นจากเส้นหัวใจภายใต้เนินร้อนรน แล้วพุ่งปลายไปหาเนินสำคัญเป็นรูปเฉียงมีอยู่แต่เพียงเส้นเดียว เส้นนั้นคือเส้นผู้ช่วย (ดูในบทเรียนว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น) สิ่งที่ผู้ศึกษาควรจะจดจำในที่นี้ก็คือ ไม่ว่าเส้นหนึ่งเส้นใดในเส้นหลักต่าง ๆ นั้นมิใช่ว่าจะเกิดขึ้นแต่เพียงเส้นเดียวเหมือนกับที่เขียนไว้ในหลักวิชา อาจจะขึ้นเป็นหลาย ๆ เส้นก็ได้ แต่เส้นหลักทุก ๆ เส้นก็จะขึ้นมาเป็นรูปเดียวกัน หรือใช้หลักเกณฑ์อย่างเดียวกันทั้งสิ้น

หมายเลข ๕ คือเส้นเรืองคู่ซึ่งเกิดขึ้นอยู่บนเนินเรืองคู่

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นเรืองคู่ก็คือ เส้นเรืองคู่จะเกิดขึ้นที่เนินเรืองคู่แห่งเดียวและจะขึ้นเป็นรูปขีดขวางดังในลายมือนี้ด้วย (ดูภาพที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น) และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นเรืองคู่นี้อีก

หมายเลข ๖ คือเส้นหัวใจ

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นหัวใจก็คือ เส้นที่ขีดขวางยาวจากภายใต้เนินเรืองคู่ แล้วพุ่งปลายไปหาเนินอารมณ์หรือเนินร้อนรน เส้นนั้นจะมีอยู่เพียงเส้นเดียว คือเส้นหัวใจ (ดูบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น) และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นหัวใจนี้อีก

หมายเลข ๗ คือเส้นบุตร

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นบุตรก็คือ เส้นบุตรมีที่เกิดขึ้นจากตอนโคนของเส้นหัวใจ เส้นบุตรคือเส้นที่แตกออกเป็นรากไม้อยู่ที่ตอนโคนของเส้นหัวใจ ไม่ว่าเส้นที่แตกออกนี้จะแตกลงข้างล่างหรือแตกขึ้นข้างบน เส้นนี้จะเป็นเส้นบุตรทั้งสิ้น (ดูเส้นบุตรในบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗เส้น) และจะไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในตำแหน่งของเส้นบุตรนี้อีก

หมายเลข ๘ คือเส้นสมอง

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นสมองก็คือ เส้นที่เกิดขึ้นจากง่ามมือแล้วพุ่งปลายไปหาเนินต่าง ๆ ทางริมมือ จะ

เป็นเส้นสมองทั้งสิ้น (ดูในบทเรียนที่ว่าด้วยด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น) และจะไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นสมอง ที่ไม่ใช่เส้นสมองอีกเลย

หมายเลข ๙ คือเส้นโรคประสาทสมอง

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นโรคประสาทสมองก็คือ เส้นโรคประสาทสมองจะรีดออกจากเส้นชีวิต ในที่ราบลำบาก พุ่งไปหาท่อนปลายของเส้นสมอง เส้นที่ขีดขวางจากเส้นชีวิตไปหาท่อนปลายของเส้นสมอง อยู่ตอนบนของเส้นนี้อีก ๓ เส้นคือเส้นโรคประสาทสมองทั้งสิ้น และเส้นโรคประสาทสมองจะเกิดขึ้นได้หลายๆ เส้นเสมอ (ดูบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น) และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นโรคประสาทสมอง ที่ไม่ใช่เส้นโรคประสาทสมองอีกเลย

หมายเลข ๑๐ เส้นวาสนาร้อนใจหรือเส้นโรค เส้นวาสนาร้อนใจเส้นนี้เชื่อมต่ออยู่กับเส้นศัตรู กลายเป็นเส้นเดียวกัน ทำให้ท่อนปลายของเส้นสมองกลายเป็นรูปกากะบาด

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นวาสนาร้อนใจก็คือ เส้นวาสนาร้อนใจ คือเส้นที่เกิดขึ้นจากเส้นชีวิตแล้วพุ่งปลายไปตามเนินโรค ไปหาท่อนปลายของเส้นสมอง ในทางของเส้นวาสนาร้อนใจนี้จะไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดมาเกิดขึ้นอีกเลย นอกจากเส้นวาสนาร้อนใจแต่เพียงเส้นเดียว (ดูบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่๒๗ เส้น)

หมายเลข ๑๑ คือเส้นวาสนา เส้นวาสนาเส้นนี้เกิดขึ้นจากเส้นชีวิตเป็นเส้นตรง แล้วพุ่งผ่านที่ราบลำบากขึ้นไปต่อกับเส้นเกียรติยศอยู่ที่เนินร้อนรน

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นวาสนาก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดก็ตามไม่ว่าจะเกิดขึ้นมาจากที่ใด หรือเกิดขึ้นจากเส้นอะไรก็ได้ ถ้าและเส้นนั้น ๆ พุ่งปลายไปหาเนินร้อนรนแล้ว เส้นนั้น ๆ จะเป็นเส้นวาสนาทั้งสิ้น (อ่านบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น) และจะไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่พุ่งขึ้นไปหาเนินร้อนรนแล้วเส้นนั้น ๆ จะมิใช่เส้นวาสนาอีกเลย

หมายเลข ๑๒ คือเส้นลงทุนไม่ได้คืน เส้นลงทุนไม่ได้คืนเป็นเส้นที่มีความหมายจำเพาะ ไม่รวมเข้าในเส้นหลักเส้นใดเส้นหนึ่ง เส้นลงทุนไม่ได้คืนนี้ให้ความหมายไปถึงการเดินทาง หรือการโยกย้ายก็ได้ หมายถึงการลงทุนทำกิจการต่าง ๆ แล้วขาดทุนไปก็ได้ (อ่านบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นที่ไม่เกี่ยวกับเส้นหลัก)

หมายเลข ๑๓ คือเส้นหลักฐาน เส้นหลักฐานเส้นนี้แยกออกเป็นเส้นโค้งเข้าไปภายในเส้นชีวิต

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นหลักฐานก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดที่แยกออกทางปลายของเส้นชีวิต ในเนินหลักฐานกระทำให้เส้นชีวิตกลายเป็น ๒ ง่าม เส้นนั้น ๆ จะเป็นเส้น

หลักฐานทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในที่รองเส้นหลักฐานนี้อีก (อ่านบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น)

หมายเลข ๑๔ คือเส้นจาก เส้นจากเส้นนี้แยกออกจากเส้นหลักฐาน อ่านความหมายของเส้นหลักฐานรวมเข้ากับเส้นจาก

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นจากก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดที่แยกออกไปภายนอกเส้นชีวิตเป็นรูป ๔๕ องศา (ภาพนี้แยกออกไปประมาณ ๓๕ องศา) เส้นนั้น ๆ จะต้องเป็นเส้นจากทั้งสิ้น และเส้นจากนั้น จะแยกออกจากเส้นชีวิตเส้นคุ้มกันหรือเส้นหลักฐานก็ได้ และจะไม่มีเส้นใดที่แยกออกไปภายนอกเส้นชีวิตเป็นรูป ๔๕ องศา ที่จะไม่เป็นเส้นจากอีกเลย (อ่านบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น)

หมายเลข ๑๕ คือเส้นคุ้มกัน

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นคุ้มกันก็คือ เส้นคุ้มกันเป็นเส้นที่ขีดยาวไปตามเส้นชีวิตอยู่ที่เนินครอบครัว ในทางของเส้นคุ้มกันนี้จะไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดอีก เส้นคุ้มกันอาจจะเกิดขึ้นเส้นเดียวหรือหลาย ๆ เส้นก็ได้ ในมือนี้มีเส้นคุ้มกันเกิดขึ้นกว่า ๑๐ เส้น (อ่านบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นคุ้มกันในเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น)

หมายเลข ๑๖ คือเส้นคู่

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นคู่ก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดก็ตามที่ขีดขวางอยู่บนเนินครอบครัว ภายนอกเส้นชีวิตเส้นนั้น ๆ ตอนโคนจะเป็นขอเบ็ดหรือไม่เป็นขอเบ็ดก็ได้ปลายจะต้องพุ่งไปหาเส้นชีวิต เส้นนี้เรียกว่าเส้นคู่ทั้งสิ้น ในมือนี้มีเส้นคู่กว่า ๑๐เส้น (อ่านในบทที่ว่าด้วยเส้นคู่ ในบทเรียนที่กล่าวถึงเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น)

หมายเลข ๑๗ คือเส้นที่แยกขึ้นจากเส้นชีวิตพุ่งขึ้นไปชนเส้นสมอง เส้นนี้คือเส้นวาสนา

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นวาสนาก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดก็ตามที่แยกออกจากเส้นชีวิตทางภายในเส้นชีวิต และเส้นนั้น ๆ พุ่งขึ้นจากเส้นชีวิตไปหาเส้นสมอง เส้นนั้น ๆ จะต้องเป็นเส้นวาสนาทั้งสิ้น (อันนี้เป็นหลักเกณฑ์อีกหลักหนึ่งจากหลักเกณฑ์ของเส้นวาสนาธรรมดา ใช้เฉพาะเส้นวาสนาเส้นสั้น ๆ)

หมายเลข ๑๘ คือรูปที่เป็นเกาะอยู่ตอนโคนของเส้นชีวิต การที่จะมองดูเส้นหนึ่งเส้นใดว่าเป็นรูปเกาะหรือไม่ ๆ ต้องมีหลักเกณฑ์อะไร เพราะเส้นที่จะเกิดขึ้นเป็นรูปเกาะนั้นจะมองเห็นด้วยตาเปล่าทั้งสิ้น รูปเกาะจะเกิดขึ้นได้จากเส้นหนึ่งเส้นใดทุก ๆ เส้น (อ่านในบทเรียนต่อไปที่ว่าด้วยเครื่องหมายเกาะ)

หมายเลข ๑๙ คือเส้นอารมณ์

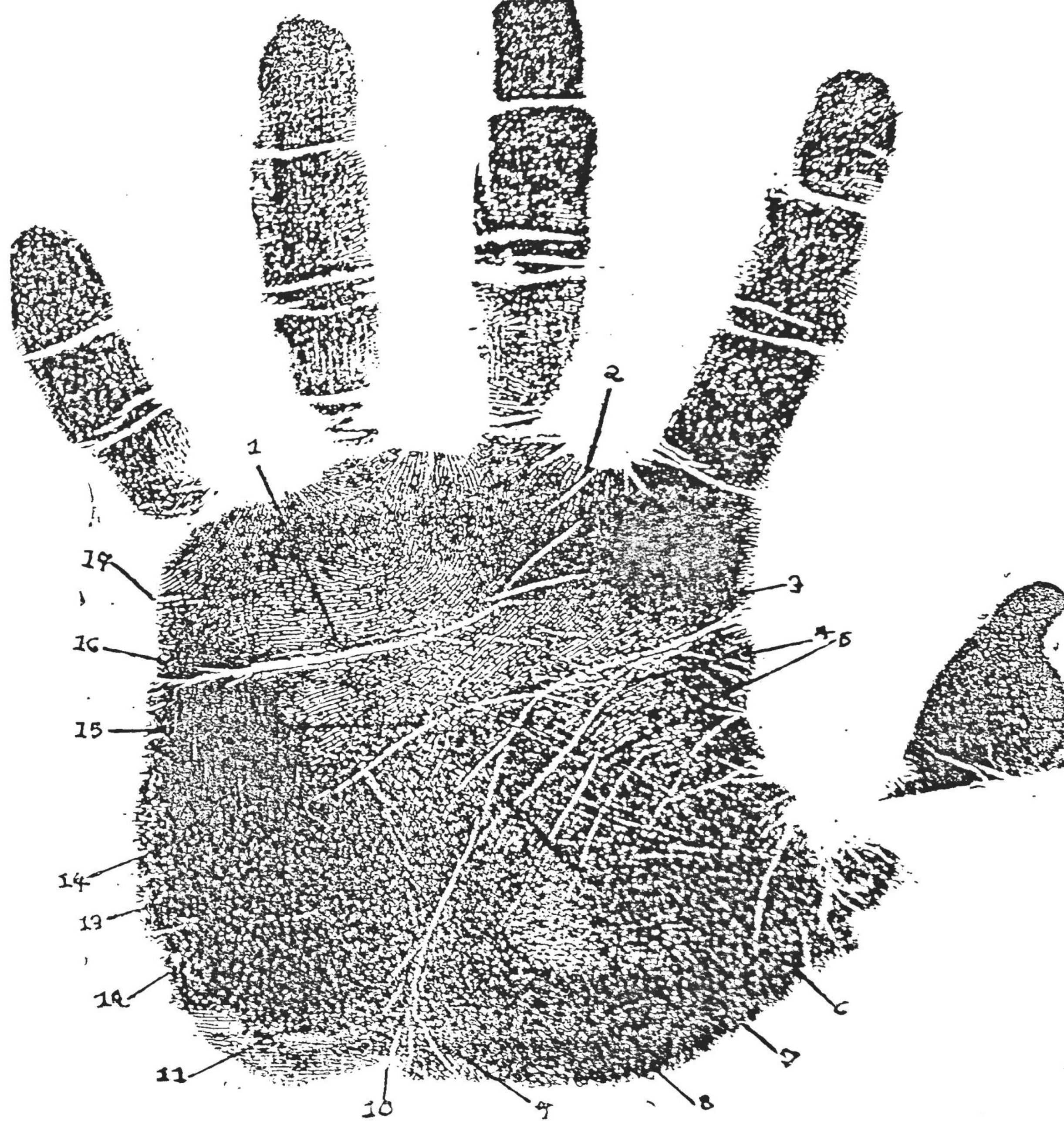
แสดงเส้นหลักบนลายมือจริง

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นอารมณ์ก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดก็ตามซึ่งเกิดขึ้นบนเนินอารมณ์ ไม่ว่าเส้นนั้น ๆ จะพุ่งขึ้นไปหานิ้วอารมณ์ (นิ้วชี้) หรือจะขีดขวางอยู่บนเนินอารมณ์ เส้นนั้น ๆ จะต้องเป็นเส้นอารมณ์ทั้งสิ้น (อ่านบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นอารมณ์ ในบทที่กล่าวถึงเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น)

หมายเลข ๒๐ คือเส้นอารมณ์ซึ่งขีดขวางอยู่บนเนินอารมณ์เส้นนี้ ตอนล่างม เส้นธารมณ์ที่เป็นรูปกากะบาดเล็ก ๆ อยู่ด้วย และตอนบนของเส้นอารมณ์พุ่งไปหาเส้นหัวใจ ซึ่งแตกออกเป็นง่ามคล้ายง่ามหนังสติ๊ก อ่านความหมายของเส้นอารมณ์ ที่มีลักษณะเป็นรูปกากะบาดกับเส้นหัว ใจซึ่งแตกออกเป็น ง่ามรวมกันกับเส้นอารมณ์

หลักเกณฑ์ที่จะ รู้ ว่าเส้นนี้ คือเส้นอารมณ์ก็ เหมือนกับหมายเลข ๑๙

หมายเหตุ การอ่านบทเรียนในตอนนี้ ถ้าตอนไหนบอกให้พลิกไปอ่านบทเรียนที่ใดก็ต้องพลิกกลับไปอ่านบทเรียนนั้น ๆ เสียก่อน แล้วจึงค่อยพลิกกลับมาอ่านตอนต่อ ๆ ไปอีกจงทุกครั้ง

ภาพลายมือจริงที่ ๓
แสดงเส้นหลักต่าง ๆ ซึ่งตรงกับหลักวิชา

หมายเลข ๑ คือเส้นหัวใจ

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือ เส้นหัวใจก็คือ เส้นที่ขีดยาวจากริมมือภายใต้เนินเรืองคู่พุ่งไปหาเนินอารมณ์ เส้นนี้คือเส้นหัวใจ และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นหัวใจนี้อีก

หมายเลข ๒ คือเส้นเกียรติยศ เส้นเกียรติยศเส้นนี้เป็นเส้นที่ย่อลงแล้ว เส้นเกียรติยศที่เกิดขึ้นอย่างเต็มรูป ปลายจะแตกออกเป็น ๒ ง่าม (ดูบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นเกียรติยศ ในบทที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น)

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นเกียรติยศก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดที่เกิดขึ้นที่ช่องหมดเปลืองเส้นนั้น ๆ จะต้องเป็นเส้นเกียรติยศทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นเกียรติยศนี้อีก

หมายเลข ๓ คือเส้นอารมณ์ที่ขีดขวางอยู่บนเนินอารมณ์ (เห็นราง ๆ) เส้นอารมณ์เส้นนี้พุ่งไปหาตอนปลายของเส้นหัว ใจที่แตกออกเป็นง่าม คือเส้นหัวใจรักไว ให้อ่านความหมายของเส้นอารมณ์ กับความหมายของเส้นหัวใจรวมกัน

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นอารมณ์ก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดที่เกิดขึ้นอยู่บนเนินอารมณ์ ไม่ว่าจะขีดขวางอยู่บนเนินอารมณ์ หรือพุ่งขึ้นมาจากเส้นชีวิตก็ตาม เส้นนั้น ๆ จะเป็นเส้นอารมณ์ทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่มิใช่เส้นอารมณ์จะมาเกิดขึ้นบนเนินอารมณ์นี้อีก

หมายเลข ๔ คือเส้นชีวิต เส้นชีวิตเส้นนี้มีเกาะอยู่ด้วยอ่านความหมายของเส้นชีวิตกับความหมายของเกาะที่มีเส้นทะแยงอยู่ข้างในรวมกัน

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้เป็นเส้นชีวิตก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดก็ตามที่ขีดขึ้นเป็นเส้นโค้งล้อมเนินครอบครัวอยู่ เส้นนั้น ๆ จะเป็นเส้นชีวิตทั้งสิ้น (เห็นชัดเจนกว่าเส้นอื่น ๆ)

หมายเลข ๕ คือเส้นคุ้มกัน

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นคุ้มกันก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดที่ขีดยาวไปตามเส้นชีวิตอยู่ที่เนินครอบครัวภายนอกเส้นชีวิต จะมีกี่เส้นก็ตามเส้นนั้น ๆ จะต้องเป็นเส้นคุ้มกันทั้งสิ้น (ในลายมือนี้มีเส้นคุ้มกันอยู่ ๓ เส้น)

หมายเลข ๖ คือเส้นคู่

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นคู่ก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดที่ขีดขวางอยู่บนเนินครอบครัวพุ่งเข้าไปหาเส้นชีวิต โคนของเส้นคู่ในลายมือนี้ไม่มีขอเบ็ดเลย ที่เป็นดังนี้ก็เพราะเส้นคู่ในลายมือนี้เป็นเส้นที่ย่อลงแล้วทุก ๆ เส้น เส้นคู่ที่ขึ้นเต็มรูปโคนจะมีลักษณะเป็นขอเบ็ดด้วย (ดูเส้นคู่ในบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น)

หมายเลข ๗ คือเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาในลายมือนี้พุ่งขึ้นไปชนเส้นสมองแค่เส้นวาสนาเส้นนี้ ให้ผู้ศึกษาจดจำไว้ด้วยเพราะเป็นเส้นผสม คือเส้นนี้เมื่อมองขึ้นไปจาก

ข้างล่างนั้นเส้นสมองที่ขวางอยู่ข้างบน จะเป็นเส้นวาสนาโค้งเป็นเกาะ แต่เมื่อมองจากข้างบนลงมาข้างล่าง จะเป็นเส้นสมองที่โค้งลงมาต่อกับเส้นวาสนา แง่หนึ่งของเส้นวาสนาที่ทำให้โค้งเป็นเกาะนั้น คือตอนปลายของเส้นสมองที่แตกออกไปเป็นง่าม

หมายเหตุ เส้นต่าง ๆ ที่ผสมกันอยู่ตามแบบนี้ผู้ศึกษาจะไปพบบ่อย ๆ เมื่อดูลายมือต่าง ๆ ไปแล้วให้จดจำไว้ด้วย

หมายเลข ๘ คือท่อนปลายของเส้นชีวิต

หมายเลข ๙ คือเส้นหลักฐาน

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นหลักฐานก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดก็ตาม ที่แยกออกจาก ท่อนปลาย ของเส้น ชีวิตในเนินหลักฐาน เส้นนี้อาจจะแยกออกไปภายนอกเส้นชีวิตก็ได้ หรือแยกเข้าไปภายในเส้นชีวิตก็ได้ เส้นนั้น ๆ จะเป็นเส้นหลักฐานทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดจะมาเกิดขึ้นในที่เกิดของเส้นหลักฐานนี้อีก (ดูในบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น)

หมายเลข ๑๐ คือเส้นหลักฐานที่แยกเข้าไปภายในเส้นชีวิต (อ่านหลักเกณฑ์จากข้อ ๙)

หมายเลข ๑๑ คือเส้นลงทุนไม่ได้คืน เส้นนี้ไม่ใช่เส้นหลักเป็นเครื่องหมายจำเพาะแปลตรงตัวว่าลงทุนไม่ได้คืน (ให้ผู้ศึกษาจดจำรูปร่างไว้ด้วย) หมายถึงว่าในระยะนั้นถ้าทำกิจการอย่างใดขึ้นกิจการนั้น ๆ เมื่อลงทุนไปก็จะขาดทุนไปหมดสิ้น บางทีก็เป็นความหมายลอย ๆ คือหาได้สูญเสียไปบ้างเหลืออยู่บ้าง

หมายเลข ๑๒ คือเส้นเดินทาง (เป็นเส้นราง ๆ)

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นเดินทางก็คือ เส้นใดเส้นหนึ่งที่ขีดขวางอยู่บนเนินดวงโยม หรือบนเนินวิปริต เส้นที่ขีดขวางนี้จะมีรูปร่างเป็นอย่างไรก็ได้ จะสั้นบ้างยาวบ้างหรือเส้นขาดออกเป็นตอน ๆ ก็ได้ เส้นนี้จะเป็นเส้นเดินทางทั้งสิ้น (ความจริงเส้นเดินทางเกิดได้หลาย ๆ แห่งให้ค่อย ๆ ศึกษาไปก่อนจึงจะเข้าใจ)

หมายเลข ๑๓ คือเส้นวาสนาร้อนใจ

หลักเกณฑ์ ที่จะรู้ว่า เส้นนี้เป็นเส้น วาสนาร้อนใจก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดก็ตามที่ขีดออกจากเส้นชีวิตพุ่งตรงไปตามเนินโรค ไปหาท่อนปลายของเส้นสมอง เส้นนั้น ๆ จะต้องเป็นเส้นวาสนาร้อนใจทั้งสิ้น (ดูในบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่๒๗เส้น) เส้นวาสนาร้อนใจเส้นนี้มีลักษณะพับไปพับมาหลาย ๆ เส้นซ้อนกันขึ้นไปเรื่อย ๆ คือเส้นเดินทางไปมา

หมายเลข ๑๔ คือเส้นศัตรู

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นศัตรูก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดก็ตามที่ขีดทับอยู่ท่อนปลายของเส้นสมองนั้น ๆ จะเป็นเส้นศัตรูทั้งสิ้น (ดูบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นศัตรูในเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น) เส้นศัตรูเส้นนี้ต่ออยู่กับเส้นวาสนาร้อนใจกลายเป็นเส้นเดียวกัน (อ่านความหมายของเส้นศัตรูและความหมายของเส้นวาสนาร้อนใจรวมกัน)

หมายเลข ๑๕ คือเส้นสมอง เส้นสมองเส้นนี้ยาวมาจากตอนต้นของเส้นชีวิต ตรงกลางของเส้นสมองหักต่ำลง แล้วมีเส้นวาสนา

ขึ้นมารวมอยู่กับเส้นสมองที่หักต่ำลงนั้น หรือหมายถึงเส้นสมองแยกลงมาชนกับเส้นวาสนาก็ได้

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นสมองก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดก็ตามที่ขีดรวมกันออกมาจากง่ามมือพร้อมกับเส้นชีวิต แล้วพุ่งปลายไปหาเนินใดเนินหนึ่งทางริมมือ คือเนินราคะ เร็ว เนินอ่อนโยน หรือเนินวิปริต เส้นนั้น ๆ จะเป็นเส้นสมองทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นสมองนี้อีก

หมายเลข ๑๖ คือเส้นบุตร

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นบุตรก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดที่แตกออกจากตอนโคนของเส้นหัวใจ ไม่ว่าจะแตกขึ้นข้างบนหรือแตกลงข้างล่าง เส้นนี้จะเป็นเส้นบุตรทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดจะมาเกิดขึ้นในที่ของเส้นบุตรอีกเลย

หมายเลข ๑๗ คือเส้นเรือนคู่

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้เป็นเส้นเรือนคู่ก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดที่ขีดขวางอยู่บนเนินเรือนคู่ เส้นนั้น ๆ จะเป็นเส้นเรือนคู่ทั้งสิ้น และจะไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในตำแหน่งของเส้นเรือนคู่นี้อีก

หมายเหตุ อย่าลืมว่าตอนนี้ท่านกำลังเรียนถึงตอนที่ว่า เส้นที่เห็นอยู่บนลายมือหนึ่งลายมือใดนั้น เส้นนั้น ๆ คือเส้นอะไร เมื่ออ่านคำบรรยายแล้วก็ต้องจดจำไปด้วย เมื่อบอกให้พลิกไปดูในบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ทุกครั้ง ให้พลิกไปดูทุก ๆ ครั้ง

ภาพลายมือจริงที่ ๔
แสดงเส้นหลักต่าง ๆ ซึ่งตรงกับหลักวิชา

หมายเลข ๑ คือเส้นสำคัญซึ่งโยกไปลงทางช่องเสียหาย เส้นสำคัญที่โยกไปลงทางช่องเสียหายเส้นนี้ ปลายของเส้นสำคัญแตกออกมีลักษณะเป็นรูปข้าวหลามตัดอยู่ด้วย (รูปข้าวหลามตัดนี้เป็นเส้นที่ตัดออกแล้วท่อนหนึ่ง) เส้นรูปข้าวหลามตัดนี้จึงต้องบวกเข้ากับความหมายของเส้นสำคัญ ความหมายของเนินสำคัญและความหมายของช่องเสียหายด้วย (รูปข้าวหลามตัดหมายถึงเรื่องการเงิน)

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นสำคัญก็คือ ไม่ว่าเส้นหนึ่งเส้นใดที่เกิดขึ้นมาจากเนินใด ๆ ก็ตาม แต่เส้นนั้น ๆ พุ่งขึ้นมาหาเนินสำคัญ หรือจะเกิดขึ้นบนเนินสำคัญก็ได้ เส้นนั้น ๆ จะต้องเป็นเส้นสำคัญทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่มิใช่เส้นสำคัญพุ่งขึ้นมาบนเนินสำคัญนี้อีก (หมายถึงพุ่งขึ้นมาตรง ๆ ถ้าพุ่งมาจากทางข้าง หรือทางเฉียงอาจจะเป็นเส้นอื่นก็ได้)

หมายเลข ๒ คือเส้นสำคัญที่พุ่งไปลงทางช่องผิดหวัง เส้นนี้เป็นตัวแทนของช่องซึ่งกระทำให้ช่องมีกำลังมากขึ้น

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้เป็นเส้นสำคัญก็คือ เส้นนี้เกิดมาทางเนินสำคัญยิ่งกว่าไปทางเนินร้อนรน จึงทราบได้ว่าเส้นนี้เป็นเส้นสำคัญ

หมายเลข ๓ คือเส้นเกียรติยศซึ่งต่ออยู่กับเส้นวาสนา เส้นวาสนาเส้นนี้เกิดขึ้นจากเส้นหัวใจ (อ่านความหมายของเส้นหัวใจ ความหมายของเส้นวาสนา ความหมายของเส้นเกียรติยศ

ความหมายของช่องหมดเปลือง และความหมายของเนินร้อนรนรวมเป็นเรื่องเดียวกัน)

หลักเกณฑ์ที่รู้ว่าเส้นนี้คือเส้นเกียรติยศก็คือ เส้นใดเส้นหนึ่งที่เกิดขึ้นที่ช่องหมดเปลือง เส้นนั้น ๆ จะต้องเป็นเส้นเกียรติยศทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นเกียรติยศนี้อีก

หมายเลข ๔ คือเส้นหัวใจ เส้นหัวใจเส้นนี้ปลายพุ่งขึ้นมาถึงเนินอารมณ์ (อ่านความหมายของเนินอารมณ์รวมเข้ากับเส้นหัวใจ)

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นหัวใจก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดที่เกิดขึ้นมาจากริมมือภายใต้เนินเรื่องคู่ เส้นนี้พุ่งปลายไปหาเนินร้อนรน หรือเนินอารมณ์ก็ตาม เส้นนั้น ๆ จะต้องเป็นเส้นหัวใจทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นหัวใจนี้อีก

หมายเลข ๕ คือเส้นสมอง ซึ่งมีลักษณะเป็นเกาะอยู่ตอนโคนอ่านความหมายของเกาะ ความหมายของเส้นสมองรวมกัน

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นสมอง ก็เพราะเส้นที่หมายเลขนี้ไปเกิดขึ้นเป็น ๒ เส้น เส้นบนเป็นเส้นสมอง และเส้นล่างของเกาะนั้นเป็นเส้นชีวิต เมื่อเส้นทั้ง ๒ เส้นนี้โค้งเข้าหากัน ก็ทำให้เป็นเกาะ ขึ้นเส้นสมองเส้นนี้ยาวไปถึงเนินอ่อนโยนด้วย (อ่านความหมายของเนินประกอบเข้ากับความหมายของเส้นสมอง)

หมายเลข ๖ คือเส้นชีวิต เส้นชีวิตตอนที่หมายเลขนี้ไปแตกออกเป็น ๒ เส้น เส้น ๒ เส้นนี้เส้นข้างในเป็นเส้นวาสนาที่พุ่งขึ้นไปชนเส้นสมองอยู่ในโค้งชีวิต ส่วนเส้นข้างนอกเป็นเส้นชีวิต

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นชีวิตก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดก็ตามที่เกิดขึ้นเป็นวงล้อมเนินครอบครัวเป็นรูปโค้ง เส้นนั้นๆ จะต้องเป็นเส้นชีวิตทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นชีวิตนี้อีก

หมายเลข ๗ คือเส้นคุ้มกัน เส้นคุ้มกันเส้นนี้ต่อกับเส้นคู่ซึ่งมาจากเนินศุกร์ อ่านความหมายของเส้นคู่ เส้นคุ้มกัน และเนินศุกร์รวมกัน

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้เป็นเส้นคุ้มกันก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดที่ขีดยาวไปตามเส้นชีวิตอยู่ในเนินครอบครัว เส้นนั้นๆ จะเป็นเส้นคุ้มกันทั้งสิ้นและไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นคุ้มกันนี้อีก

หมายเลข ๘ คือเส้นคู่ที่วิ่งเข้าไปหาเส้นชีวิตเป็น ๒ เส้น แล้วไปต่อกับเส้นโรคประสาทสมองซึ่งมีเกาะอยู่ที่โคน เส้นโรคประสาทสมองเส้นนี้ เส้นหนึ่งแยกไปผ่านเส้นวาสนาอยู่บนเส้นสมองกลายเป็นกากะบาด เส้นหนึ่งแยกไปต่อกับเส้นหัวใจ

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นคู่ก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดที่ขีดขวางอยู่บนเนินครอบครัวภายนอกเส้นชีวิต เส้นนั้นตอนโคนจะมีรูปเป็นขอเบ็ดหรือไม่เป็นขอเบ็ดก็ได้ เส้นนั้นๆ จะเป็นเส้นคู่ทั้งสิ้น

เครื่องหมาย A คือเส้นจาก เส้นจากในลายมือนี้เกิดขึ้นเป็นหลายเส้นด้วยกัน (ภายในเส้นที่เครื่องหมายนี้ชี้ไปก็มีอีก เป็นเส้นจากทั้งสิ้น)

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นจากก็คือ เส้นใดเส้นหนึ่งที่เกิดขึ้นในเนินครอบครัว เส้นนั้น ๆ จะเกิดขึ้นมาจากเส้นชีวิต หรือเกิดขึ้นลอย ๆ ไม่ติดกับเส้นชีวิต หรือเกิดขึ้นจากเส้นคุ้มกันก็ได้ เมื่อเส้นนั้น ๆ แยกออกจากเส้นชีวิตเป็นรูป ๔๕ องศาแล้วจะเป็นเส้นจากทั้งสิ้น

หมายเลข ๙ คือเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งปลายไปขาดหายอยู่ในที่ราบลำบาก อ่านเส้นวาสนารวมกันเข้ากับความหมายของที่ราบลำบาก

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นวาสนาก็คือ เส้นใดเส้นหนึ่งซึ่งจะเกิดขึ้นมาจากที่ใดก็ตาม เมื่อเส้นนั้น ๆ พุ่งปลายไปหาเนินร้อนรนหรือเกิดขึ้นบนเนินร้อนรนก็ได้ เส้นนั้น ๆ จะเป็นเส้นวาสนาทั้งสิ้น

หมายเลข ๑๐ คือเส้นชีวิตตอนที่ค่อนมาทางปลายของเส้นชีวิต

หมายเลข ๑๑ คือเส้นหลักฐาน

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้เป็นเส้นหลักฐานก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดซึ่งแยกจากท่อนปลายของเส้นชีวิตในเนินหลักฐานเส้นที่แยกออกจากเส้นชีวิตนี้ จะแยกออกไปทางภายนอกเส้นชีวิต

หรือแยกเข้าไปภายในเส้นชีวิตก็ได้ เส้นนี้จะเป็นเส้นหลักฐานทั้งสิ้น (ดูบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น)

หมายเลข ๑๒ คือเส้นลงทุนไม่ได้คืน เป็นเครื่องหมายจำเพาะ (ผู้ศึกษาเคยเห็นมาแล้วครั้งหนึ่งในลายมือที่ ๒)

หมายเลข ๑๓ คือเส้นวาสนาร้อนใจ เส้นวาสนาร้อนใจเส้นนี้พุ่งผ่านตอนปลายของเส้นสมองขึ้นไปชนกับเส้นการค้าซึ่งอยู่บนเนินเรือคู่ อ่านความหมายของเส้นวาสนาร้อนใจกับเส้นการค้าเข้าด้วยกัน (เส้นการค้าเป็นเส้นที่ขีดเฉย ๆ อยู่บนเนินเรือคู่เป็นเครื่องหมายจำเพาะ)

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นวาสนาร้อนใจก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดที่เกิดขึ้นบนเนินโรค เส้นนี้ตอนโคนจะจดกับเส้นชีวิตหรือไม่จดกับเส้นชีวิตก็ตาม แต่เส้นนี้จะต้องพุ่งขึ้นไปตามเนินโรคไปหาตอนปลายของเส้นสมอง เส้นนั้น ๆ จะเป็นเส้นวาสนาร้อนใจทั้งสิ้น ทั้งไม่เลือกว่าเส้นวาสนาร้อนใจนี้จะมีรูปร่างเป็นอย่างไรด้วย และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดซึ่งจะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นวาสนาร้อนใจนี้อีก

หมายเลข ๑๔ คือเส้นเป็นรูป ๓ เหลี่ยมอยู่ทางปลายของเส้นสมอง เส้นรูป ๓ เหลี่ยมนี้ประกอบด้วย เส้นศัตรูที่ทับอยู่บนเส้นสมอง ส่วนเส้นที่อยู่ข้างล่างคือเส้นสมอง เมื่อเส้นวาสนาร้อนใจวิ่งขึ้นไปผ่านเส้น ๒ เส้นนี้ กระทำให้มีลักษณะเป็นรูปดาวใหญ่

ขึ้นด้วย เส้นทั้งหมดและรูปดาวนี้แปลความหมายว่าศัตรูทำให้เป็นโรคหัวใจอ่อนและร้อนใจ เพราะเรื่องการค้า (หลักการสัมพันธ์กันระหว่างเส้นกับเส้นอ่านออกเป็นเรื่องราว)

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นศัตรูก็คือ เส้นใดที่ทับอยู่บนเส้นสมองเป็นรูปทะแยง เส้นนั้น ๆ จะเป็นเส้นศัตรูทั้งสิ้น บนเส้นสมองเส้นนี้อนุมานเป็นเส้นศัตรูรวม ๓ เส้นด้วยกัน (ดูภาพเส้นศัตรูในบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น)

หมายเลข ๑๕ คือเส้นบุตร

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นบุตรก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดที่แตกออกทางตอนโคนของเส้นหัวใจ เส้นนี้จะแตกขึ้นข้างบนหรือแตกลงข้างล่างก็ตาม ก็จะเป็นเส้นบุตรทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดซึ่งจะเกิดขึ้นในที่อันเป็นที่เกิดของเส้นบุตรแล้วมิใช่เส้นบุตรนี้อีก

หมายเลข ๑๖ คือเส้นการค้า เส้นการค้าหมายถึงกิจการต่าง ๆ ที่มีการลงทุนทุกชนิด คือการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดก็ตาม สิ่งนั้น ๆ จะต้องลงทุนเป็นเงินหรือเป็นของไปก่อน และเมื่อได้เอาสิ่งนั้น ๆ ไปจำหน่ายจ่ายแจกแล้ว ภายหลังกลับได้ตอบแทนมาเป็นกำไรยิ่งกว่าที่ได้ลงทุนไป สิ่งนั้น ๆ ย่อมจะอนุมานเรียกว่าการค้าทั้งสิ้น

เส้นการค้า เป็นเครื่องหมายจำเพาะ ไม่ใช่เส้นหลักเส้นใดเส้นหนึ่ง และเส้นการค้าจะต้องเกิดขึ้นบนเนินเรือนคู่แห่งเดียว

หมายเหตุ บทเรียนนี้ บรรยายเพื่อให้ผู้ศึกษารู้จักชื่อเส้นต่าง ๆ บนลายมือของคนทุก ๆ คน เมื่อผู้ศึกษาอ่านไปถึงหมายเลขที่เท่าใดแล้ว จะต้องพลิกไปดูเส้นในลายมือตามหมายเลขนั้นๆ เสียหนหนึ่ง และจะต้องทำความเข้าใจให้แน่นอนว่า เส้นไหนตามหมายเลขนั้น ๆ ที่บรรยายไว้ และตอนใดบอกให้เปิดไปดูในบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น ก็ต้องเปิดไปดูตามที่ว่านั้นด้วย สิ่งที่ควรจดจำให้แน่นอนก็คือหลักเกณฑ์ที่ขึ้นของเส้นเท่าที่ฝึกหัดผู้ศึกษาให้ทราบหลักเกณฑ์ไว้ด้วยนั้น ก็เพราะถ้าผู้ศึกษาจำหลักเกณฑ์ที่ขึ้นของเส้นหลักได้แล้ว ไม่ว่าจะแบมือคนร้อยคนพันขึ้นมาก็จะรู้จักเส้นในลายมือนั้น ๆ ได้ทั้งสิ้น และต่อไปนั้นก็จะหาคำแปลของเส้นนั้น ๆ ได้ ดังจะเห็นได้ว่าหลักเกณฑ์ของเส้นหลักแต่ละเส้นนั้นมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนไม่เปลี่ยนแปลง และหลักเกณฑ์นั้น ๆ ก็มีอยู่ ๒๗ หลักเกณฑ์เท่ากับจำนวนของเส้นหลัก ๒๗ เส้นนั่นเอง

ภาพลายมือจริงที่ ๕
แสดงเส้นหลักบนลายมือจริงซึ่งตรงกับหลักวิชา

หมายเลข ๑ คือเส้นเกียรติยศ เส้นเกียรติยศเส้นนี้โยกมาขึ้นทางเนินร้อนรนมากกว่าไปทางช่องหมดเปลือง คือเส้นเกียรติยศที่อ่านความหมายบวกกับความหมายของเนินร้อนรน เส้นเกียรติยศเส้นนี้ปลายแตกออกเป็น ๒ ง่ามคือ เส้นเกียรติยศที่ขึ้นอย่างเต็มรูป

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นเกียรติยศก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดที่เกิดขึ้นในช่องหมดเปลือง แม้ปลายจะไม่แตกออกเป็น ๒ ง่าม แบบเดียวกันกับเส้นเกียรติยศที่ขึ้นอย่างเต็มรูปก็ตาม เส้นนั้น ๆ จะต้องเป็นเส้นเกียรติยศทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นเกียรติยศนี้อีก

หมายเลข ๒ คือเส้นวาสนา เส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งไปลงที่ช่องผิดหวัง อ่านความหมาย ของเส้นวาสนา และ ความหมาย ของ ช่องผิดหวังรวมเข้าด้วยกัน

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นวาสนาก็คือ เส้นใดเส้นหนึ่งซึ่งตอนโคนจะเกิดขึ้นมาจากที่หนึ่งที่ใดก็ได้ แต่เส้นนั้น ๆ ตอนปลายพุ่งไปหาเนินร้อนรน เส้นนั้น ๆ จะเป็นเส้นวาสนาทั้งสิ้น ให้สังเกตเส้นวาสนาเส้นนี้ว่า ขั้นต้นเกิดรวมกันกับตอนปลายของเส้นสมอง พุ่งขึ้นมาจากเนินวิปริต เมื่อเส้นวาสนาพ้นเส้นหัวใจขึ้นไป ก็ยังมีท่าว่าพุ่งไปหาเนินร้อนรนอยู่เหมือนเส้นวาสนาทั่ว ๆ ไป แต่เมื่อพุ่งขึ้นไปบนเนินร้อนรนได้เล็กน้อยแล้ว ก็โยกปลายไปหาช่องผิดหวัง

ทั้งนี้ก็เพราะต้องการจะเอาความหมายของช่องผิดหวัง เข้ามาบวกกับความหมายของเส้นวาสนาอีกต่อหนึ่ง และจะไม่มีเส้นใดเส้นหนึ่งที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นวาสนานี้อีก

หมายเลข ๓ คือเส้นผู้ช่วย

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นผู้ช่วยก็คือ เส้นใดเส้นหนึ่งที่เกิดขึ้นบนเส้นหัวใจที่ค่อนมาทางเนินร้อนรน ตอนโคนจะติดกับเส้นหัวใจหรือไม่ติดกันก็ตาม เส้นนี้พุ่งปลายไปหาเนินสำคัญเป็นรูปเฉียง เส้นนั้น ๆ จะเป็นเส้นผู้ช่วยทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นผู้ช่วยนี้อีก (ดูเส้นผู้ช่วยในบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น)

หมายเลข ๔ คือเส้นสำคัญ เส้นสำคัญในมือนี้เกิดขึ้นเป็น ๒ ตอน ตอนล่างเกิดขึ้นจากเส้นรุ่งเรืองที่แยกออกจากเส้นหัวใจพุ่งไปหาเส้นสมอง ส่วนเส้นสำคัญเส้นบนเกิดขึ้นลอย ๆ ภายหลังที่เกิดเส้นผู้ช่วยขึ้นแล้ว หรือจะดูอีกทีหนึ่งก็มีลักษณะเหมือนเส้นผู้ช่วยตัดเส้นสำคัญขาดไป (ตอนนี้ให้พลิกไปดูเส้นรุ่งเรืองในบทที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้นอีกทีหนึ่ง เพื่อจะได้จดจำเส้นรุ่งเรืองจริง ๆ ในลายมือจริงไว้อีกเส้นหนึ่ง)

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นสำคัญก็คือ เส้นนี้ตอนต้นจะเกิดขึ้นมาจากที่ใดก็ตาม แต่ตอนปลายพุ่งตรงขึ้นไปหาเนินสำคัญ หรือเกิดขึ้นบนเนินสำคัญก็ได้ เส้นนั้น ๆ จะเป็นเส้นสำคัญทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นสำคัญนี้อีก

หมายเลข ๕ คือเส้นการค้า เส้นการค้าเส้นนี้เกิดขึ้นค่อนมาทางช่องเสียหาย อ่านความหมายรวมกันเข้ากับความหมายของช่องเสียหาย (เส้นการค้าเป็นเครื่องหมายจำเพาะ)

หมายเลข ๖ คือเส้นเรือนคู่

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นเรือนคู่ก็คือ เส้นใดเส้นหนึ่งก็ตามที่ขีดขวางอยู่ตอนบนของเส้นหัวใจตอนทางโคนบนเนินเรือนคู่ เส้นนั้น ๆ จะเป็นเส้นเรือนคู่ทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นเรือนคู่นี้อีก

หมายเลข ๗ คือเส้นหัวใจตอนทางโคน เส้นหัวใจตอนทางโคนเส้นนี้มีเกาะเกิดขึ้นในตำแหน่งของเส้นบุตรด้วย อ่านความหมายของเกาะรวมเข้ากับความหมายของเส้นบุตร (เมื่อมาถึงตอนนี้เชื่อว่าผู้ศึกษาคงจะรู้จักเส้นหัวใจได้ดีแล้ว จึงไม่ต้องอ้างหลักเกณฑ์ของเส้นหัวใจไว้ในที่นี้)

หมายเลข ๘ คือเส้นบุตร

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นบุตรก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดที่แตกออกทางโคนของเส้นหัวใจ เส้นนั้น ๆ จะต้องเป็นเส้นบุตรทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในตำแหน่งที่เกิดของเส้นบุตรนี้อีก

หมายเลข ๙ คือเส้นรุ่งเรือง เส้นรุ่งเรืองคือเส้นที่แยกออกจากเส้นหัวใจพุ่งไปหาเส้นสมอง แล้วพุ่งไปตัดเส้นชีวิตอีกทอดหนึ่ง

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นรุ่งเรืองก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดก็ตามที่แยกออกจากเส้นหัวใจ แล้วพุ่งปลายไปหาเส้นชีวิต พุ่งปลายไปหาเนินครอบครัว (เส้นรุ่งเรืองเส้นนี้พุ่งปลายไปหาเนินครอบครัว) เส้นนั้น ๆ จะต้องเป็นเส้นรุ่งเรืองทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นรุ่งเรืองนี้อีก (ดูบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น)

หมายเลข ๑๐ คือเส้นวาสนาร้อนใจ เส้นวาสนาร้อนใจเส้นนี้เมื่อพุ่งขึ้นมาจากเส้นชีวิต ก็มาตัดกับเส้นวาสนาที่ขึ้นมาจากเนินอ่อนโยนกลายเป็นรูปกากะบาดไว้ แล้วพุ่งขึ้นไปต่อกับเส้นญาติผู้น้อย (ในลายมือนี้มองไม่เห็นเป็นภาพเส้นญาติผู้น้อย แต่เขาใช้พื้นที่ ๆ เกิดของเส้นญาติผู้น้อยแทนความหมายถึงญาติผู้น้อย)

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้เป็นเส้นวาสนาร้อนใจก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดซึ่งเกิดขึ้นที่เนินโรค เส้นนี้ตอนต้นจะเกิดขึ้นมาจากเส้นชีวิต หรือเกิดขึ้นลอย ๆ ก็ตาม เส้นนั้น ๆ เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็พุ่งไปตามเนินโรค ไปหาตอนปลายของเส้นสมอง จะชนกับเส้นสมองหรือตัดผ่านเส้นสมองไปก็ได้ เส้นนั้น ๆ จะเป็นเส้นวาสนาร้อนใจทั้งสิ้น ทั้งไม่เลือกว่าเส้นวาสนาร้อนใจนี้จะมีรูปร่างเป็นอย่างไรด้วย และจะไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นวาสนาร้อนใจนี้อีก นอกจากเส้นวาสนาร้อนใจแต่เพียงเส้นเดียวเท่านั้น

หมายเลข ๑๑ คือเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจากเส้นชีวิต เส้นวาสนาเส้นนี้เมื่อพุ่งขึ้นมาจากเส้นชีวิต ก็พุ่งไปต่อกับเส้นที่มีรูปเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า เส้นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าเส้นนี้คร่อมเอาเส้นสมอง เส้นรุ่งเรืองและเส้นหัวใจเข้าไว้ในรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้านั้นด้วย อ่านความหมายของเส้นวาสนาเส้นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า เส้นสมองและเส้นหัวใจรวมกัน

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นวาสนาก็คือ เส้นใดเส้นหนึ่งจะเกิดขึ้นมาจากที่ใดที่หนึ่งก็ตาม ถ้าปลายของเส้นนั้น ๆ พุ่งตรงขึ้นไปหาเนินร้อนรนแล้ว (พุ่งไปไม่ถึงก็ได้) เส้นนั้น ๆ จะต้องเป็นเส้นวาสนาทั้งสิ้น

หมายเลข ๑๒ คือเส้นชีวิต

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นชีวิตก็คือ เส้นที่โค้งล้อมเนินครอบครัวเอาไว้ภายนอกและแยกที่ราบลำบากเอาไว้ภายใน เส้นนั้น ๆ คือเส้นชีวิตทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นชีวิตนี้อีก

หมายเลข ๑๓ คือเส้นหลักฐาน

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นหลักฐานก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดก็ตามที่แยกออกจากตอนปลายของเส้นชีวิตในเนินหลักฐาน กระทำให้เส้นชีวิตแตกออกเป็น ๒ ง่าม (แต่ส่วนใหญ่เส้นหลักฐานแยกออกจากเส้นชีวิต มีรูปเป็นรูปสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด) เส้นนั้น ๆ จะเป็นเส้นหลักฐานทั้งสิ้น

หมายเลข ๑๔ คือเส้นคุ้มกัน

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้เป็นเส้นคุ้มกันก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดที่เกิดขึ้นในเนินครอบครัว และขีดไปตามยาวของเส้นชีวิต อาจจะเกิดขึ้นตั้งแต่ ๑ เส้นไปถึง ๒๐ เส้นก็มี เส้นนั้น ๆ จะต้องเป็นเส้นคุ้มกันทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นคุ้มกันนี้อีก

หมายเลข ๑๕ คือเส้นคู่

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นคู่ก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดก็ตามที่ขีดขวางอยู่ที่เนินครอบครัว เส้นนั้น ๆ ตอนโคนจะมีลักษณะเป็นขอเบ็ด หรือไม่เป็นขอเบ็ดก็ได้ (เส้นคู่ในลายมือนี้โคนเป็นขอเบ็ดเกือบทุกเส้น) และจะขึ้นตั้งแต่ ๑ เส้นไปหา ๒๐ เส้นก็ได้ เส้นนั้น ๆ จะเป็นเส้นคู่ทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นคู่นี้อีก

หมายเลข ๑๖ คือเส้นคู่ เส้นคู่เส้นนี้ต่ออยู่กับท่อนปลายของเส้นรุ่งเรือง ซึ่งแยกออกมาจากเส้นหัวใจ

(หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นคู่ก็เหมือนกับหมายเลข ๑๕ ที่กล่าวมาแล้ว อ่านความหมายของเส้นคู่กับเส้นรุ่งเรืองรวมกัน)

หมายเลข ๑๗ คือเส้นอารมณ์ เส้นอารมณ์เส้นนี้พุ่งขึ้นจากตอนต้นของเส้นชีวิต แล้วมารวมกันกับเส้นอารมณ์ที่ขีดขวางอยู่บนเนินอารมณ์ทำให้กลายเป็นรูปกากะบาดไขว้ (เป็นเส้นเล็ก ๆ มองไม่ค่อยเห็น)

แสดงเส้นหลักบนลายมือจริง

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้เป็นเส้นอารมณ์ก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดก็ตามที่เกิดขึ้นบนเนินอารมณ์เส้นนั้น ๆ จะมีรูปร่างเป็นอย่างไรก็ได้ จะต้องเป็นเส้นอารมณ์ทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่เกิดขึ้นในเนินอารมณ์นี้แล้ว เส้นนั้น ๆ จะมิใช่เส้นอารมณ์อีกเลย

หมายเลข ๑๘ คือเส้น อารมณ์ที่ ขีดขวาง อยู่บน เนินอารมณ์ค่อน มาทางเนินร้อนรน (อ่านความหมายของเส้นอารมณ์รวมกับเนินร้อนรน)

หมายเลข ๑๙ คือท่อนปลายของเส้นหัวใจที่พุ่งขึ้นไปหานิ้วอารมณ์

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือท่อนปลายของเส้นหัวใจก็คือ เส้นนี้ต่อมาจากท่อนต้นของเส้นหัวใจ ท่อนปลายของเส้นหัวใจเส้นนี้พุ่งขึ้นมาหานิ้วอารมณ์มากและตอนปลายโค้งเข้ากับเส้นเกียรติยศกลายเป็นรูปเกาะด้วย

(อ่านความหมายของเนินอารมณ์เส้นเกียรติยศ และรูปเกาะรวมกันเข้ากับเส้นหัวใจ)

หมายเหตุ การที่ได้นำเส้นลายมือที่เป็นเส้นเล็ก ๆ บ้าง และเส้นใหญ่บ้างมาแสดงให้เห็นทั้ง ๒ อย่าง ก็เพราะต้องการให้ผู้ศึกษาเห็นว่า อันเส้นลายมือของคนเรานี้ ไม่ว่าเส้นนั้น ๆ จะเล็กหรือใหญ่อย่างไร เส้นที่เกิดขึ้นนั้นจะมีหลักเกณฑ์เช่นเดียวกัน คือจะมีอยู่แต่เพียง ๒๗ เส้น ๒๗ หลักเกณฑ์เท่านั้น ไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากหลักวิชาแต่อย่างใดทั้งสิ้น

ภาพลายมือจริงที่ ๖
แสดงเส้นหลักต่าง ๆ ซึ่งตรงกับหลักวิชา

หมายเลข ๑ คือเส้นอารมณ์ เส้นอารมณ์เส้นนี้ขีดขวางอยู่บนเนินอารมณ์ ตอนต้นของเส้นอารมณ์เกิดขึ้นจากเส้นชีวิต แล้วผ่านตอนต้นของเส้นสมองท่อนปลายของเส้นอารมณ์พุ่งไปหาเนินร้อนรน (อ่านความหมายของเส้นอารมณ์ ความหมายของเส้นสมอง กับความหมายของเนินร้อนรนรวมเข้าด้วยกัน) ตอนโคนของเส้นอารมณ์ทำรูปกันเข้าเป็นรูปสามเหลี่ยมอยู่ด้วย

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้เป็นเส้นอารมณ์ก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดก็ตามที่เกิดขึ้นบนเนินอารมณ์ ไม่ว่าเส้นนั้น ๆ จะมีรูปร่างเป็นอย่างไร จะต้องเป็นเส้นอารมณ์ทั้งสิ้น และจะไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นที่เนินนี้แล้ว เส้นนั้น ๆ จะมิใช่เส้นอารมณ์อีก

หมายเลข ๒ คือเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นลอย ๆ ในเนินร้อนรน (เห็นราง ๆ) เส้นวาสนาที่เกิดขึ้นที่เนินร้อนรน เป็นความหมายใช้แทนความหมายของเนิน ความจริงแม้ว่าจะมีอยู่แต่เพียงเนินเฉย ๆ ไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดเกิดขึ้นที่เนินหนึ่งเนินใดก็ตาม เนินนั้น ๆ ก็ย่อมจะให้ผลตามความหมายของเนินอยู่แล้ว สามารถจะบวกความหมาย เข้ากับ เส้นหนึ่งเส้น ใดที่ผ่านเนินนั้น ไปก็ได้ แต่ถ้าและในเนิน ใดเกิดมีเส้นอัน เป็นตัวแทน ของเนิน เกิดขึ้น เหมือนดังเกิดเส้นวาสนาขึ้นที่เนินร้อนรนตามแบบนี้ ก็เป็นการเพิ่มกำลังของเนินนั้นให้มากขึ้นไปอีก คือเมื่อไม่มีเส้นความร้อนใจจะเกิดขึ้นเพียงเล็กน้อย แต่ถ้ามีเส้นวาสนาเกิดขึ้นด้วยความร้อนใจจะเพิ่มมากขึ้นไปอีก

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นวาสนาก็คือ เส้นใดเส้นหนึ่งที่เกิดขึ้นจากที่ใดที่หนึ่งก็ตาม เมื่อปลายของเส้นนั้น ๆ พุ่งมาหาเนินร้อนรน หรือเกิดขึ้นลอย ๆ บนเนินร้อนรนก็ได้ เส้นนั้น ๆ จะต้องเป็นเส้นวาสนาทั้งสิ้น

หมายเลข ๓ คือเส้นวาสนา เส้นวาสนาเส้นนี้เมื่อพุ่งพ้นเส้นหัวใจขึ้นมาปลายของเส้นวาสนาโยกไปหาช่องผิดหวัง (หลักเกณฑ์ของเส้นวาสนาเหมือนในหมายเลข ๒)

หมายเลข ๔ คือเส้นสำคัญ เส้นสำคัญเส้นนี้ตอนโคนแตกออกเป็นง่าม มีลักษณะเป็นรูปเจดีย์

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้เป็นเส้นสำคัญก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดจะเกิดขึ้นมาจากที่หนึ่งที่ใดก็ตาม เมื่อเส้นนั้น ๆ พุ่งขึ้นมาหาเนินสำคัญหรือเส้นนั้น ๆ เกิดขึ้นบนเนินสำคัญก็ได้ เส้นนั้นจะต้องเป็นเส้นสำคัญทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นสำคัญนี้อีก

หมายเลข ๕ คือเส้นญาติผู้น้อย เส้นญาติผู้น้อยในมือนี้เกิดขึ้นเป็น ๒ เส้นด้วยกัน (เป็นรูปกากะบาด ๒ เส้นซ้อนกัน)

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นญาติผู้น้อยก็คือ เส้นญาติผู้น้อยเกิดขึ้นภายใต้เส้นหัวใจ ตรงที่ต่อระหว่างเนินสำคัญกับเนินเรือนคู่แห่งเดียว เส้นญาติผู้น้อยจะไม่ไปเกิดขึ้นที่อื่นอีก และจะมีรูปเป็นกากะบาดเสมอไปด้วย แต่ในบางกรณีย์ วิทยุแห่งจักรวาลได้ใช้พื้นที่ของที่เกิดของเส้น

ญาติผู้น้อยเป็นความหมายของญาติผู้น้อยก็มี หมายถึงย่อให้สั้นลงไปอีก

หมายเลข ๖ คือเส้นหัวใจ

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นหัวใจก็คือ เส้นหัวใจเป็นเส้นหลักใหญ่ ๓ เส้นในหลักวิชานี้ เส้นหัวใจคือเส้นที่เกิดเป็นเส้นขีดขวางจากเนินเรืองคู่ พุ่งปลายไปหาเนินอารมณ์ พุ่งไปหาช่องหมดเปลือง หรือพุ่งไปหาเนินร้อนรนก็มี และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นหัวใจนี้อีก

หมายเลข ๗ คือเส้นหัวใจที่เป็นรูปเกาะเกิดขึ้นในตำแหน่งเส้นบุตร อ่านความหมายของรูปเกาะ ความหมายของเส้นหัวใจ และความหมายของเส้นบุตรรวมกัน

หมายเลข ๘ คือเส้นบุตร

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นบุตรก็คือ เส้นที่แตกออกจากท่อนโคนของเส้นหัวใจ เส้นนั้น ๆ จะแตกขึ้นข้างบนหรือแตกลงข้างล่างก็ตาม และจะแตกออกเป็นกี่เส้นก็ได้ เส้นนั้น ๆ จะเป็นเส้นบุตรทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในตำแหน่งของเส้นบุตร แล้วมิใช่เส้นบุตรนี้อีก

หมายเลข ๙ คือเส้นวิ่งเต้น

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้เป็นเส้นวิ่งเต้นก็คือ เส้นวิ่งเต้นจะมีลักษณะแตกออกเป็นง่ามเหมือนง่ามหนังสติ๊ก เส้นวิ่งเต้นนี้จะไปขึ้นได้ในที่หลาย ๆ แห่ง แต่จะต้องมี

ลักษณะเป็นง่ามหนังสติ๊กทั้งสิ้น และเส้นวิ่งเต้นนี้สามารถจะไปประกอบเข้ากับเส้นหลักเส้นใดเส้นหนึ่งก็ได้ แต่รูปของเส้นวิ่งเต้นจะไม่เปลี่ยนแปลงไปเป็นรูปอื่น นอกจากรูปที่กล่าวมาแล้ว (ดูภาพเส้นวิ่งเต้นในบทเรียนที่กล่าวด้วยเส้นหลักใหญ่ ๒๗ เส้น แล้วมาเทียบเคียงกับเส้นวิ่งเต้นที่เห็นอยู่นี้ว่าเหมือนกันหรือไม่)

หมายเลข ๑๐ คือเส้น วาสนาร้อน ใจที่ ไขว้กันกับ เส้นวาสนา มีรูปเป็น กากะบาดไขว้

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นวาสนาร้อนใจก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดที่เกิดขึ้นจากเส้นชีวิต หรือไม่เกิดจากเส้นชีวิตได้ เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะพุ่งปลายเป็นรูปเฉียงไปตามเนินโรค ไปหาท่อนปลายของเส้นสมอง เส้นนั้น ๆ จะมีรูปร่างเป็นอย่างไรก็ได้ จะต้องเป็นเส้นวาสนาร้อนใจทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นวาสนาร้อนใจนี้อีก

หมายเลข ๑๑ คือเส้นวาสนาร้อนใจ เส้นวาสนาร้อนใจนี้โคนแตกออกเป็นง่ามคือเส้นเดินทางไปมา เส้น ๒ เส้นรวมเป็นเส้นเดียวกัน

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ ว่าเส้นนี้เป็นเส้นวาสนาร้อน ใจ เหมือนกับหมายเลข ๑๐

หมายเลข ๑๒ คือเส้นหลักฐาน เส้นหลักฐานเส้นนี้แยกเข้าไปภายในเส้นชีวิต

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นหลักฐานก็คือ เส้นใดเส้นหนึ่งที่แยกออกจากท่อน ปลายของเส้นชีวิต ในเนินหลัก

ฐาน กระทำให้เส้นชีวิตมีลักษณะแตกออกเป็นง่าม ไม่ว่าเส้นนั้น ๆ จะแยกเข้าไปภายในเส้นชีวิต หรือแยกออกไปภายนอกเส้นชีวิต เส้นนั้น ๆ จะเป็นเส้นหลักฐานทั้งสิ้น

หมายเลข ๑๓ คือเส้นวาสนาที่มีโคนเป็นเกาะ เส้นวาสนาเส้นนี้เกิดขึ้นจากเส้นวาสนาร้อนใจก็มี เกิดขึ้นจากที่ราบลำบากก็มี เกิดขึ้นจากเส้นชีวิตก็มีเส้นวาสนาเหล่านี้เอนปลายเข้ามารวมกันแล้วมีเส้นโรคประสาทสมองตัดเส้นวาสนาไป กระทำให้กลายเป็นรูปตัวเอ, A ๒ ตัวแอบกันอยู่ (อ่านความหมายของเส้นวาสนา และเครื่องหมายเอ, A รวมกับที่ราบลำบากเข้าเป็นคำแปลอันเดียวกัน)

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นวาสนาก็คือ ไม่ว่าเส้นหนึ่งเส้นใดจะเกิดขึ้นมาจากที่หนึ่งที่ใดก็ได้ และเส้นนั้น ๆ พุ่งปลายไปหาเนินร้อนรนด้วย จะเป็นเส้นวาสนาทั้งสิ้นและไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นวาสนานี้อีก

หมายเลข ๑๔ คือเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจากเส้นชีวิต

หมายเลข ๑๕ คือเส้นชีวิต

หลักเกณฑ์ที่ว่าด้วยเส้นชีวิตเห็นจะไม่ต้องกล่าวอีก เพราะผู้ศึกษาที่เรียนมาถึงขั้นนี้แล้ว ย่อมจะรู้จักเส้นชีวิตและหลักเกณฑ์ของเส้นชีวิตได้ดี

หมายเลข ๑๖ คือเส้นคุ้มกัน เส้นคุ้มกันในมือนี้เกิดขึ้นมากกว่า ๑๐ เส้น

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นคุ้มกันก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดที่เกิดขึ้นในเนินครอบครัว เส้นนั้น ๆ ขีดยาวไปตาม

เส้นชีวิต ไม่ว่าเส้นนี้จะเกิดขึ้นสักกี่เส้นก็จะเป็นเส้นคุ้มกันทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นคุ้มกันนี้อีก

หมายเลข ๑๗ คือเส้นคู่ เส้นคู่เส้นนี้มีเกาะอยู่กลางเส้นด้วย และเส้นคู่พุ่งไปชนกับเส้นชีวิต แล้วตัดผ่านเส้นชีวิตไปต่อกับเส้นโรคประสาทสมองอีกทีหนึ่ง (อ่านความหมายของเส้นคู่ ความหมายของเส้นที่เป็นเกาะ อ่านความหมายของเส้นโรคประสาทสมอง รวมเป็นคำแปลอันเดียวกัน)

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นคู่ก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดที่เกิดขวางอยู่ที่เนินครอบครัว เส้นนี้จะมีโคนเป็นรูปขอเบ็ดหรือไม่เป็นขอเบ็ดก็ได้ และจะเกิดขึ้นแต่เพียงเส้นเดียว หรือมีมากถึง ๑๐ หรือ ๒๐ เส้นก็ได้ เส้นเหล่านี้จะเป็นเส้นคู่ทั้งสิ้น (ในลายมือนี้มีมากกว่า ๑๐ เส้น) และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะมาเกิดขึ้นในทางของเส้นคู่นี้อีกเลย

หมายเลข ๑๘ คือเส้นชีวิตเกิดเป็นเกาะเล็ก ๆ และมีเส้นเป็นรูปสามเหลี่ยมเล็ก ๆ อยู่ภายในเส้นชีวิตด้วย

หมายเลข ๑๙ คือเส้นชีวิตที่มีลักษณะเป็นรูปเกาะใหญ่ มีเส้นขีดเป็นรูปทะแยงอยู่ภายใน (อ่านความหมายของเครื่องหมายเกาะและเส้นชีวิตรวมกัน)

หมายเลข ๒๐ คือเส้นผู้ใหญ่ เส้นนี้มีเกาะอยู่ที่โคน (อ่านความหมายของเกาะรวมกันกับเส้นผู้ใหญ่)

หลักเกณฑ์ที่จะรู้ว่าเส้นนี้คือเส้นผู้ใหญ่ก็คือ เส้นหนึ่งเส้นใดที่เกิดขึ้นแอบอยู่ภายนอกเส้นชีวิต แล้วพุ่งปลายกลับกันกับเส้นชีวิต คือเส้นชีวิตจะเกิดขึ้นจากง่ามมือ แล้วพุ่งปลายไปหาข้อมือ แต่เส้นผู้ใหญ่เมื่อเกิดแอบเส้นชีวิตแล้วก็จะพุ่งปลายย้อนกลับมาหาง่ามมือ เส้นนั้น ๆ จะเป็นเส้นผู้ใหญ่ทั้งสิ้น และไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะเกิดขึ้นภายนอกเส้นชีวิต โดยพ่อนปลายกลับกันกับเส้นชีวิตแล้วจะไม่ใช่เส้นผู้ใหญ่อีกเลย

หมายเหตุ ก่อนที่จะจบข้อความในบทนี้ ขอตักเตือนให้ผู้ศึกษาทราบว่าอันวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ บั้นต้นที่ผู้ศึกษาจะเรียนอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬให้ออกนั้นขั้นแรก ผู้ศึกษาจำเป็นจะต้องเรียนให้รู้จักเส้นหลักต่าง ๆ เสียก่อน คือถ้าแบมือของผู้หนึ่งผู้ใดขึ้นมาแล้วจะต้องรู้จักว่าเส้นในมือนั้น ๆ คือเส้นอะไรบ้าง ไม่ว่าเส้นในลายมือนั้น ๆ จะยุ่งหรือไม่ยุ่งก็ตาม อันนี้เป็นบทแรกของการเรียนวิชานี้ ถ้าและผู้ศึกษามองดูเส้นในลายมือใดแล้ว ไม่รู้ว่าเส้นที่เห็นอยู่นั้นคือเส้นอะไรบ้างก็ขอตักเตือนว่าผู้ศึกษานั้น ๆ ยังไม่รู้วิชานี้ เพราะการเรียนวิชานี้ก็เหมือนกับการเรียนหนังสือภาษาต่าง ๆ ดังเช่นการเรียนหนังสือภาษาไทยเป็นต้น ก่อนที่คนใดคนหนึ่งจะอ่านหนังสือไทยให้ออกได้นั้น ผู้ศึกษา

นั้น ๆ จำเป็นต้องรู้จักตัวสระและพยัญชนะ ในหนังสือภาษานี้ให้จำได้ทุก ๆ ตัวเสียก่อน ถ้าและผู้ศึกษาคนใดยังจำตัวสระและพยัญชนะยังไม่ได้ หรือจำได้แต่เพียงบางตัวเช่น ก, ไก่ ข, ไข่ จำได้ แต่ ช, ช้าง ม, ม้า ยังจำไม่ได้ ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็ไม่มีทางที่จะรู้หนังสือไทยนี้เลย

เรื่องนี้ฉันใดก็ตาม เมื่อผู้ศึกษาจะเรียนวิชาการอ่านโค๊ตวิทยุแห่งจักรวาฬ โดยจะต้องการอ่านเส้นบนลายมือให้ออกได้นั้น ผู้ศึกษานั้น ๆ จะต้องรู้จักเส้นหลักต่าง ๆ เสียก่อนว่า เส้นต่าง ๆ เท่าที่เห็นอยู่ในลายมือนั้น ๆ ทุก ๆ เส้นคือเส้นอะไรบ้าง ถ้าผู้ศึกษาตั้งใจเรียน หรืออ่านคำบรรยายเท่าที่บรรยายมาแล้วจากข้างต้นให้ละเอียดถี่ถ้วน และใช้ความคิดพิจารณาติดตามไปด้วยแล้ว ก็จะเห็นได้ว่าการเรียนวิชานี้ไม่ยากเย็นอะไรเลย เพราะเนื่องจากว่าเส้นหลักต่าง ๆ เหล่านี้ ย่อมมีหลักเกณฑ์ที่ชี้นของตนเองอยู่ต่างหากจากเส้นหลักเส้นอื่น ๆ เหมือนดังที่ได้บรรยายมาแล้ว ซึ่งจะเห็นได้ว่าไม่ว่าเส้นหลักเส้นหนึ่งเส้นใด ย่อมจะมีหลักเกณฑ์ชี้นของตนเองอยู่ต่างหากจากเส้นหลักเส้นอื่น ไม่ซ้ำกันเลย และหลักเกณฑ์อันหนึ่งนั้นก็ใช้ได้เฉพาะเส้นหลักเส้นนั้นเส้นเดียว จะเอาหลักเกณฑ์ของเส้นหลักอีกเส้นหนึ่งไปใช้กับเส้นหลักอีกเส้นหนึ่งหาได้ไม่

อนึ่ง ต่อจากการที่ได้รู้ว่าเส้นหลักเส้นนั้นคือเส้นอะไรแล้ว ผู้ศึกษาจำเป็นจะต้องรู้ว่าเส้นหลักเส้นนั้น [illegible]

กับเส้นหลักเส้นไหนอีกด้วย การผสมกันระหว่างเส้นหลักตั้งแต่ 2 เส้นขึ้นไปถึงหลาย ๆ เส้นนี้ ผู้ศึกษาจะทราบได้ก็ด้วยการรู้จักหลักเกณฑ์ที่ทรีบของเส้นหลักแต่ละเส้น ดังที่ได้บรรยายมาแล้วนั่นเอง แม้ว่าเส้นหลักต่าง ๆ เท่าที่ผสมกันอยู่นั้น จะผสมกันจนมองดูเหมือนเป็นเส้นเดียวกันก็ตามก็ให้ผู้ศึกษาพึงทราบเถิดว่า อันเส้นที่เห็นว่าเป็นเส้นเดียวกันนั้น ความอันที่จริงแล้วได้ผสมกันอยู่กับเส้นอื่น ๆ เพราะธรรมดาเส้นหลักเส้นใดเส้นหนึ่งจะเป็นเส้นหลักเส้นนั้น ๆ อยู่ได้ ก็เมื่ออยู่ในหลักเกณฑ์แห่งเส้นหลักเส้นนั้นเท่านั้น แต่ถ้าและเส้นที่ต่อกันนั้นยาวออกไป พ้นจากหลักเกณฑ์ของเส้นหลักอีกเส้นหนึ่งแล้ว ก็หมายถึงว่าเส้นหลักเส้นนั้นได้บวกอยู่กับเส้นหลักอีกเส้นหนึ่งเสมอไป

เท่าที่ผู้บรรยายได้นำทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ (คือภาพเรียนลายเส้นและเส้นบนลายมือจริง) มาแสดงให้ผู้ศึกษาเห็นว่า เมื่อทฤษฎีมีเส้นอยู่แต่เพียง ๒๗ เส้น เส้นบนลายมือคนจริง ๆ ก็มีอยู่แต่เพียง ๒๗ เส้นเหมือน ๆ กัน หาได้มีเส้นมากไปกว่าที่ผู้ศึกษาได้เรียนมาแล้วแต่อย่างใดไม่ และการที่ผู้ศึกษาจะอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาฬให้ออกเป็นเรื่องราว (เป็นคำพยากรณ์) ได้นั้น ก็จะอ่านได้จากการผสมตัวระหว่างเส้นหลักกับเส้นนี่เอง และเส้นหลักที่ผสมตัวกันแล้วนั้นจะต้องผสมกับ เนิน, ที่ราบ, โค้ด, และช่อง และเอาความหมายของ เนิน, ที่ราบ, โค้ด และช่องบวกเข้ากับ

มากมายจนนับไม่ถ้วน

การที่ผู้บรรยายมิได้บรรยายให้ทราบว่า เมื่อเส้นอะไรบวกกันกับเส้นอะไรแล้วอ่านว่าอย่างไรบนลายมือทั้ง ๕ นี้ ก็เพราะยังไม่ถึงตอนที่จะสอนให้ผู้ศึกษาแปลความหมายของเส้นต่าง ๆ ก่อน เนื่องจากระยะนี้ต้องการแต่จะให้ผู้ศึกษาเรียนให้รู้ว่า เส้นที่เห็นอยู่บนลายมือนั้น ๆ คือเส้นอะไรบ้างเท่านั้น ซึ่งตอนนี้เป็นตอนสำคัญที่สุดในการเรียนวิชานี้ ถ้าและผู้ศึกษาคนใดเมื่อเรียนในตำราแล้ว แต่เมื่อไปดูในลายมือจริง ยังไม่ทราบว่าเส้นเท่าที่เห็นอยู่นั้นคือเส้นอะไร และบวกอยู่กับเส้นอะไรบ้าง ก็ขอตักเตือนว่าอย่าได้เรียนให้พ้นไปเสีย เพราะถึงจะเรียนไปอีกสักเท่าใดก็ไม่สามารถจะรู้วิชานี้ได้อย่างแน่นอน แต่ถ้าผู้ศึกษาคนใดได้เรียนทางตำราจบแล้ว และเรียนดูลายมือจริง ๆ ให้รู้จักเส้นทุก ๆ เส้นในลายมือนั้นด้วย ต่อไปนั้นผู้ศึกษานั้น ๆ จึงจะรู้วิชานี้ได้ คือต้องเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไปพร้อม ๆ กันทีเดียว

อนึ่ง เท่าที่ได้นำลายมือจริงแต่เพียง ๕ ลายมือมาแสดงไว้ในตำรานี้ ก็นับว่ายังไม่เป็นการเพียงพอ ที่จะทำให้ผู้ศึกษามีความรู้แตกฉานขึ้นได้ เมื่อเรียนมาถึงตอนนี้แล้วผู้ศึกษาทุก ๆ คนจะต้องขอดูมือคนอื่น ๆ ต่อไปอีกอย่างน้อยให้ได้สัก ๒๐๐ หรือ ๓๐๐ มือ และเมื่อดูในลายมือใดแล้ว ก็ต้องดูให้รู้ว่าเส้นเท่าที่เห็นในลายมือนั้น ๆ คือเส้นอะไรบ้าง และเส้นนั้น ๆ ผสมอยู่กับเส้นอะไรอีก ถ้าและท่านสามารถจะรู้ว่าเส้นเท่าที่เห็นอยู่นั้นคือเส้นอะไรทุก ๆ เส้นแล้ว ก็หมายถึงว่าท่านเป็นผู้รู้วิชานี้แล้วอย่างแน่นอน ต่อจากนั้นท่านจึงค่อยเรียนคำแปลของเส้นต่าง ๆ เท่าที่ผสมกันอยู่นั้นอีกที

หนึ่ง ซึ่งต่อไปนี้จะทำให้ท่านมีความรอบรู้ในวิชานี้ได้อย่างแท้จริง จนกระทั่งสามารถจะเป็นครูบาอาจารย์ของผู้อื่นได้ด้วย

ผู้ศึกษาจะเห็นได้ว่าตำรานี้ มิใช่จะสอนให้ผู้ศึกษารู้จักเส้นต่าง ๆ ในลายมือต่าง ๆ เพียงเส้น ๒ เส้นเท่านั้น ผู้ศึกษาจะต้องเรียนให้รู้จักเส้นทุก ๆ เส้นในทุก ๆ ลายมือ จึงจะอ่านเรื่องราวในลายมือนั้น ๆ ออกได้ อย่างที่วิชาดูลายมือเดิม ๆ สอนให้รู้จักเส้นแต่เพียงเส้น ๒ เส้นในลายมือหนึ่ง ๆ นั้นก็เหมือนหนังสือเติมหน้ากระดาษสอนให้รู้จักตัว ก, ตัว ข, ๒–๓ ตัว ผลสุดท้ายก็ไม่มีใครอ่านหนังสือเติมหน้ากระดาษนั้นออกได้เลย

ต่อไปนี้ให้ทำการศึกษาว่าด้วยเครื่องหมายต่าง ๆ ต่อไป

บทที่ ๘

ว่าด้วยเครื่องหมายต่าง ๆ

อันเครื่องหมายต่าง ๆ เท่าที่ได้เอามากล่าวไว้ในตำรานี้ นับเป็นเครื่องหมายที่ได้ทำการทดสอบแล้วว่า เป็นเครื่องหมายซึ่งมีที่ใช้มากอยู่เสมอ เรื่องเกี่ยวเครื่องหมายนี้ ได้ทำการทดสอบมาเป็นเวลาช้านานกว่า ๒๐ ปี ขึ้นไปจึงได้ผลลัพธ์ที่แน่นอนว่า เครื่องหมายใด ๆ มีที่ใช้มากหรือมีที่ใช้น้อย หรือเครื่องหมายใด ๆ ไม่มีที่ใช้เลย เพราะในวิชาหัตถศาสตร์เดิม ๆ นั้น ได้กล่าวถึงเครื่องหมายต่าง ๆ ไว้นับเป็นพัน ๆ เครื่องหมาย แต่เมื่อได้ทำการทดลองมาตลอดเวลาแล้ว ก็ปรากฏว่าเครื่องหมายที่กล่าวไว้นั้น ไม่มีที่ใช้เสียร้อยละ ๙๙ การที่ตำราเดิม ๆ ได้กล่าวถึงเรื่องเครื่องหมายต่าง ๆ ไว้ตั้งพันอย่างนั้น จึงเป็นการกล่าวที่เกินความจริงไปเกือบทั้งสิ้น เห็นควรจะตัดทิ้งไปเสียให้หมด เพื่อผู้ที่มาทำการศึกษาในภายหลังจะได้ไม่ต้องทำการศึกษาเล่าเรียนอย่างผิดพลาดต่อไปอีก การที่ตำราเดิม ๆ กล่าวถึงเรื่องเครื่องหมายต่าง ๆ ไว้ตั้งพันอย่างนั้น กระทำให้ผู้ศึกษาวิชานี้ต้องเรียนไปทั้ง ๆ ที่ไม่มีประโยชน์อะไรเลย เหมือนผู้ที่จะบอกทางให้ผู้อื่นเดินแทนที่จะบอกทางเดินที่สบายหรือทางเดินที่ตรง กลับบอกให้ผู้เดินทางนั้นหลงเข้ารกเข้าพงต่อไปอีก กว่าจะหาทางออกมาสู่ถนนใหญ่ หรือทางที่ตรงได้ ผู้เดินทางนั้น ๆ ก็ต้องบุกป่าฝ่ารกเสียแทบล้มประดาตาย

เรื่องนี้อันใดก็ตาม เปรียบเหมือนวิชาหัตถศาสตร์เดิม ๆ ซึ่งได้บอกถึงเรื่องเครื่องหมายต่าง ๆ ไว้ตั้ง ๑๐๐๐ อย่าง แต่จะเป็นเรื่องจริงเพียงสัก ๑๐ อย่างเท่านั้น ซึ่งก็เหมือนกับบอกทางเดินให้ผู้ศึกษาหลงทางไปไกลกว่าที่จะกลับมาถูก ผู้บรรยายเองก็ถูกหลอกมาแล้วแต่ในอดีต กว่าจะเดินกลับมาหาทางที่ถูกได้ ก็เสียเวลาไปยาวนานถึงสิบกว่าปี ถ้าเป็นผู้อื่นแล้วก็จะหมดกำลังใจไปเสียก่อน แต่ผู้บรรยายไม่เป็นเช่นนั้น ความไม่เชื่อถือตำราเดิม ๆ เป็นทุนอยู่แล้ว เนื่องจากเห็นเส้นในลายมือจริง ๆ มีมากแต่ในตำราไม่มี จึงทำให้มั่นใจว่า การที่ตำราเดิม ๆ กล่าวถึงเรื่องเครื่องหมายต่าง ๆ นับตั้ง ๑๐๐๐ อย่างนี้ สงสัยจะไม่ใช่เรื่องจริงเสียมากกว่า ครั้นเมื่อได้ทำการค้นคว้าโดยใช้เวลานานถึงสิบกว่าปีแล้ว จึงปรากฏว่าความจริงเป็นเช่นนั้น คือเครื่องหมายที่เขียนไว้ในตำราเดิม ๆ นั้น เป็นแบบเครื่องหมายเพ้อเสียทั้งสิ้น ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะว่าเมื่อผู้เขียน ๆ ตำราไป ไม่รู้ว่าจะเขียนอย่างไรให้ตำราหนาขึ้น ก็เขียนไปว่าเกิดจุดดำจุดแดงขึ้นตรงนั้นตรงนี้ แล้วจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ หรือเครื่องหมายอะไรต่อมิอะไรมากมายหลายอย่างจนนับไม่ถ้วน เพื่อให้ตำรากลายเป็นหนังสือเล่มใหญ่ขึ้นเสียมากกว่า

อนึ่ง ในตำราเดิม ๆ นั้น ยังมีความเข้าใจผิดในเรื่องเครื่องหมายนี้อยู่อีกมากมายหลายอย่าง เพราะบางทีเครื่องหมายอย่างหนึ่ง กลับเข้าใจไปว่าเป็นเครื่องหมายอีกอย่างหนึ่งก็มี เช่นบางตำรากล่าวไว้ถึงเครื่องหมายสายตะแกรง ซึ่งความจริงแล้ว เครื่องหมายสายตะแกรงนี้ไม่เคยมีเลย จะมีก็แต่เครื่องหมายลายนา ซึ่งมีลักษณะเป็นตา ๆ คล้ายตาหมากรุก แต่ลายนานี้ก็ไม่ใช่ว่าจะขึ้นเป็นลายสี่เหลี่ยมแบบตาหมากรุกทีเดียวก็หาไม่ ลายนาส่วนมากจะขึ้นเป็นรูปเหมือนผังนา คือถ้านาของ

อาจจะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าก็ได้ เมื่อลายผังนาของผู้ใดมีรูปเป็นอย่างไ เส้นลายนาที่จะมาเกิดขึ้นบนมือของเจ้าของนานั้นก็จะมีลักษณะเหมือนนานั้ ไม่มีผิด เพราะผู้บรรยายได้เคยพยากรณ์เรื่องนาของเจ้าของนานั้นมาหลาย ร้อยรายแล้ว ก็ปรากฏว่าถูกต้อง เช่นผู้บรรยายพยากรณ์ว่า นาของคุณ นั้นทางทิศเหนือผังนาเป็นรูปยาว ๆ หรือรูปสามเหลี่ยม เจ้าของมือนั้นก็รับ ว่าถูกต้องมาเสียมากต่อมาก

อันลายนาซึ่งมีรูปคล้าย ๆ ลายตะแกรงนี้จะเกิดขึ้นได้ในที่หลาย ๆ แห่งด้วยกันเช่นลายนาอาจจะขึ้นได้ในเนินคุดับ ซึ่งหมายความว่าเจ้าของมือนั้นกลัวนา (คำว่ากลัวหมายถึง ไม่ชอบ ไม่พอใจ) ขั้นแรกเจ้าของมือนั้นมีนารูปนั้น ๆ อยู่แล้ว แต่เขาเป็นคนกลัวการทำนา เจ้าของมือชนิดนี้โดยมากจะหนีการทำนาไปหางานอื่นทำเสียทั้งสิ้น

เส้นลายนาอาจจะเกิดติดกันกับเส้นเกียรติยศก็ได้ ซึ่งหมายถึงเจ้าของมือนั้นถือว่า การที่ตัวมีนาให้เขาเช่าหรือทำเองก็ได้ ย่อมถือว่าเป็นเกียรติยศของตัวเองอยู่เสมอ ลายนาอาจจะเกิดขึ้นที่เส้นหลักฐานก็ได้ ซึ่งแสดงว่าเจ้าของมือนั้นมีหลักฐานเป็นที่นา หรืออาจจะบอกไว้ว่ามีที่ดินกี่แห่งหรือเป็นสวนกี่แห่งก็ได้ และลายนานี้ส่วนใหญ่จะแสดงถึงรูปร่างของนาไว้อย่างชัดเจนด้วย

เส้นลายนาอาจจะเกิดขึ้นที่เนินเรื่องคู่ก็ได้ ซึ่งหมายถึงเจ้าของมือนั้นเป็นนักเซ็งลี้เกี่ยวด้วยนา คือซื้อนาที่โน่นแล้วมาขายที่นี่ ซื้อที่นี่แล้วไปขายเพื่อเอากำไรเรื่อย ๆ ไป และอาจจะเกิดเรื่องอะไรขึ้น ภายหลังจากที่ขายนานั้นไปแล้วก็จะบอกไว้ด้วยก็มี นี่เป็นการยกตัวอย่างให้เห็นถึงความเข้าใจผิดของตำราเดิม ๆ ที่ทำไว้ในบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งความจริงก็ยังมี

อีกมากมายนับไม่ถ้วน เรื่องนี้จะไปขยายความให้ละเอียดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อท่านได้เรียนวิชานี้จนจบในชั้นประถมไปแล้ว

สำหรับในตำราเล่มนี้ ได้กำหนดเครื่องหมายต่าง ๆ รวมทั้งสิ้นเป็น ๑๑ เครื่องหมายด้วยกัน ซึ่งจะกระทำให้ผู้ศึกษาเรียนง่ายกว่า ตำราเดิม ๆ ราว ๑๐๐๐ เท่า และผลของการค้นคว้าทดลองที่เป็นนานปรากฏว่า อันเครื่องหมายต่าง ๆ รวม ๑๑ เครื่องหมายนี้ ถ้าจะเปรียบก็เหมือนตัวสระหรือพยัญชนะในหนังสือไทยเรานั่นเอง คือเครื่องหมายทั้ง ๑๑ เครื่องหมายนี้จะเข้าไปรวมตัวกันอยู่กับเส้นหลักเส้นใดเส้นหนึ่ง ได้ทุก ๆ เส้น และเมื่อไปรวมตัวอยู่กับเส้นหลักเส้นหนึ่งเส้นใดแล้ว ก็สามารถจะทำให้เส้นหลักเส้นนั้น ๆ มีความหมายไปตามเครื่องหมายนั้น ๆ ด้วย เหมือนการผสมของตัวหนังสือต่าง ๆ นั่นเอง คือเมื่อตัวใดไปผสมกับตัวใด ก็ทำให้ตัวหนังสือนั้น ๆ จำเป็นจะต้องออกเสียงของตัวนั้น ๆ ไปด้วย เช่นสระ า ผสม ก. อ่านว่า กา. เมื่อสระ า. ไปผสมกับ ข. ก็ทำให้ตัว ข. นั้นอ่านว่า ขา. คือมีสำเนียง า. ไปด้วย สำหรับเครื่องหมายนี้ก็เช่นเดียวกัน เมื่อเครื่องหมายอย่างใดเข้าไปผสมอยู่กับเส้นหลักเส้นใด เส้นหลักนั้น ๆ ก็จะอ่านออกเป็นความหมายของเครื่องหมายนั้น ๆ ไปด้วย

เครื่องหมายต่าง ๆ เหล่านี้ จะเข้าไปรวมตัวอยู่กับเส้นหลักต่าง ๆ ได้ไม่เลือกเส้น และสามารถจะแปลงเรื่องของเส้นหลักนั้น ๆ ให้กลับเป็นชั่วก็ได้ หรือให้กลับเป็นดีก็ได้ แล้วแต่เครื่องหมายนั้น ๆ จะเป็นเครื่องหมายดีหรือเครื่องหมายชั่ว

การบรรยายถึงเครื่องหมายต่าง ๆ ในบทนี้ ไม่ใช่จะบรรยายว่าเมื่อเครื่องหมายใด ๆ เข้าไปประกอบกับเส้นหลักเส้นใดแล้ว จะอ่านออกว่าอย่างไร ? เพราะการที่เครื่องหมายต่าง ๆ เข้าไปรวมตัวกันกับเส้นหลักเส้นใดแล้ว มีความหมายว่าอย่างไรนั้น ย่อมมีคำบรรยายอยู่ในบทที่ว่าด้วยเส้นหลักนั้น ๆ อยู่แล้ว สำหรับในบทเรียนบทนี้จะบรรยายให้ผู้ศึกษาทราบแต่เพียงว่า อันเครื่องหมายต่าง ๆ ๑๑ เครื่องหมายนี้ มีรูปร่างเป็นอย่างไร และมีความหมายว่าอย่างไรเท่านั้น เผื่อว่าเมื่อผู้ศึกษาไปพบเห็นเครื่องหมายเหล่านี้ เข้าไปบวกอยู่กับเส้นหลักเส้นหนึ่งเส้นใด นอกจากที่ตำราได้กล่าวไว้แล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็สามารถจะอ่านออกได้ด้วยตนเองในภายหลัง

๑. เครื่องหมายกากะบาด ✛ เครื่องหมายกากะบาดนี้จะเป็นด้วยเส้นหนึ่งเส้นใดเข้ามาตัดกัน กระทำให้กลายเป็นรูปกากะบาดขึ้นก็ได้ หรือรูปกากะบาดอาจจะเกิดขึ้นลอย ๆ ในที่ใดที่หนึ่งก็ได้ รูปกากะบาดนี้เส้น ๒ เส้นจะพุ่งเข้ามาตัดกัน เป็นรูปกากะบาดชัด ๆ คำว่ากากะบาดชัด ๆ หมายความว่าเส้น ๒ เส้นที่พุ่งเข้ามาตัดกันนั้น จะต้องทำมุมให้มีลักษณะเท่า ๆ กัน ไม่ใช่ด้านหนึ่งกว้าง ด้านหนึ่งแคบ ถ้าเส้นที่มีรูปเป็นกากะบาดนี้มุมหนึ่งแคบเข้ามา จะไม่เป็นเครื่องหมายกากะบาดแท้ ๆ อาจจะกลายเป็นเครื่องหมายกากะบาดไขว้ไปก็ได้ ซึ่งใน ๒ เครื่องหมายนี้ จะมีคำแปลที่ผิดแปลกกันออกไปอีก

เส้นที่เป็นรูปกากะบาดนี้ เมื่อได้สังเกตโดยทั่ว ๆ ไปแล้วปรากฏว่าส่วนใหญ่ให้ผลไปในทางที่ชั่วร้ายเกือบทั้งสิ้น ส่วนกากะบาดที่ให้ผลดีมีอยู่แต่เพียงไม่กี่เส้น เช่นเส้นกากะบาดที่เกิดขึ้นบนเนินอารมณ์ ซึ่งมีความ

หมายว่าจะได้คู่ครองที่ดี กระทำให้หัวใจชุ่มชื่นอยู่เสมอ เนื่องจากคู่นั้นช่วยเหลือให้ได้รับความสุข (หมายถึงเจ้าของมือมีอารมณ์ดีด้วย) นอกจากนี้แล้วยังมีเส้นกากะบาดอีกเส้นหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นในเนินเรือนคู่ อันมีความหมายว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนช่างพูดช่างเจรจา หรือเจรจาอ่อนหวานไพเราะเสนาะหูอยู่เสมอ เครื่องหมายกากะบาด ✝ นอกจากจะเกิดในที่ ๒ แห่งนี้แล้ว ก็ไม่เคยเห็นว่าเครื่องหมายกากะบาดเกิดขึ้นที่ใดจะให้ผลดีอีก มีแต่ทำให้เกิดความเสียหายร้ายแรงไปเสียเป็นส่วนมาก เพราะฉะนั้นถ้าผู้ศึกษาได้เห็นรูปกากะบาดเกิดขึ้นที่อื่น มิใช่เกิดขึ้นบนเนินอารมณ์กับเนินเรือนคู่ดังที่กล่าวมาแล้ว ให้ลงความเห็นว่าเส้นกากะบาดนั้น ๆ จะให้ผลไปในทางที่ไม่ดีทั้งสิ้น แต่เส้นกากะบาดเกิดขึ้นที่ใดและให้ผลเป็นอย่างไรนั้นจะต้องไปศึกษาในบทที่ว่าด้วยเส้นนั้น ๆ อีกทอดหนึ่ง

๒. เครื่องหมายกากะบาดไขว้ ✕ เครื่องหมายกากะบาดไขว้นี้ เป็นเครื่องหมายที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับเครื่องหมายกากะบาด แต่เครื่องหมายกากะบาดไขว้นี้จะทำมุมไม่เท่ากัน คือมุมหนึ่งแคบมุมหนึ่งกว้าง เครื่องหมายกากะบาดไขว้นี้ก็เหมือนกับเครื่องหมายกากะบาด คือสามารถจะเกิดขึ้นได้ด้วยเส้นหนึ่งเส้นใด ที่วิ่งมาจากทิศทางใดแล้วตัดกัน ทำให้เกิดเป็นรูปกากะบาดไขว้ขึ้น หรืออาจจะเกิดขึ้นลอย ๆ ในเนินใดเนินหนึ่งก็ได้ เส้นที่มีรูปร่างดังนี้จะเรียกว่าเครื่องหมายกากะบาดไขว้ทั้งสิ้น

เครื่องหมายกากะบาดไขว้ ส่วนใหญ่มีคำแปลว่า "ช่วยเหลือ" เป็นส่วนมาก คือเครื่องหมายนี้จะไปเกิดขึ้นที่เนินใด หรือเกิดขึ้นสัมพันธ์กันกับเส้นหลักเส้นใดก็ตาม เส้นนั้น ๆ หรือเรื่องนั้น ๆ ก็จะต้องเพิ่มคำว่า "ช่วยเหลือ" เข้าไปด้วยทุกครั้งเสมอ มีเครื่องหมายกากะบาดไขว้อยู่เพียงเส้นเดียวที่ให้ความหมายไปในทางที่ไม่ดี คือเครื่องหมายกากะบาดไขว้ซึ่งเกิดขึ้นที่เนินโรค อันแปลความหมายว่า "บ้า" หรือ "กลุ้มใจเหมือนบ้า" เครื่องหมายกากะบาดไขว้ที่เกิดขึ้นที่เนินโรคนี้ ถ้าเกิดขึ้นเป็นเส้นใหญ่เห็นชัดเจน จะทำให้เจ้าของมือที่เกิดเส้นนี้ขึ้นกลายเป็นบ้าไป แต่ความบ้านี้จะบ้ามากบ้าน้อย บ้าชั่วครั้งคราวหรือบ้าตลอดไป หรือเกือบ ๆ จะเป็นบ้าก็ได้ ต้องแล้วแต่ความเล็กใหญ่ของเส้นกากะบาดนั้น ๆ ส่วนจะเป็นบ้าด้วยเรื่องอะไรนั้น ต้องดูเส้นอื่น ๆ ประกอบอีกทีหนึ่ง การที่เกิดเส้นกากะบาดไขว้เกิดขึ้นที่เนินโรคนี้ ถึงแม้จะไม่ทำให้เจ้าของมือนั้นเป็นบ้าจริง ๆ อย่างน้อยก็จะทำให้มีเรื่องกลุ้มใจคล้ายจะเป็นบ้าอยู่เสมอ หรืออย่างที่เรียกว่าไม่ค่อยเต็มบาทก็ได้ แต่จะเกิดขึ้นเป็นบางครั้งบางคราวเมื่อเรื่องที่สัมพันธ์กันอยู่กับเส้นบ้านั้นเกิดขึ้นก็มี เช่นสัมพันธ์กันกับเส้นหนี้สินเมื่อเป็นหนี้สินแล้วก็กลุ้มใจเหมือนบ้าก็ได้ เครื่องหมายบ้าที่เป็นเส้นเล็ก ๆ มีความหมายไปถึงความกลุ้มใจแทบทั้งสิ้น

๓. เครื่องหมายรูปสามเหลี่ยม เครื่องหมายรูปสามเหลี่ยมนี้มีมากมายหลายแบบด้วยกัน เครื่องหมายรูปสามเหลี่ยมไม่เคยปรากฏว่าเกิดขึ้นลอย ๆ แต่สักเส้นเดียว โดยมากเส้นที่เป็นรูปสามเหลี่ยมมักจะเกาะติดอยู่กับเส้นอื่น ๆ หรือเส้น ๒ เส้น ๓ เส้นมาตัดกันกระทำให้เกิดเป็นรูปสามเหลี่ยมขึ้นก็ได้

รูปสามเหลี่ยมนั้นมีหลายแบบหลายชนิดด้วยกัน และมีคำแปลไปได้หลายอย่างไม่ซ้ำเรื่องกัน เนื่องจากเส้นรูปสามเหลี่ยมเมื่อไปอยู่กับเส้นหนึ่ง อาจจะมีคำแปลว่าอย่างหนึ่ง แต่เมื่อไปอยู่กับอีกเส้นหนึ่ง ก็มีคำแปลไปอีกอย่างหนึ่งก็ได้ เช่นรูปสามเหลี่ยมที่มีลักษณะเป็นรูปหน้าจั่ว

เกาะอยู่กับเส้นชีวิต ซึ่งแปลว่าเจ็บป่วยก็เป็นรูปสามเหลี่ยมแบบหนึ่ง หรือเส้นรูปสามเหลี่ยมที่มีเส้นลากลงไปก่อน

แล้วหักพับเข้ามาหาเส้นชีวิตที่หลังเรียกว่า "เส้นร่างกายไม่ดี" ก็มี หรือเส้นที่เป็นรูปสามเหลี่ยมซึ่งมีเส้นตัดตรงอยู่ข้างบน แล้วมีเส้นพับลงมาหาเส้นชีวิตที่หลัง

เรียกว่า "เส้นหาเงินไม่พอใช้" ก็มี หรือเส้นที่เป็นรูปสามเหลี่ยมอยู่ภายใต้เส้นหัวใจ

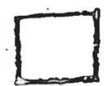

ซึ่งหมายถึง "ความรักช่วยยกช่วยอุปถัมภ์ค้ำชู" เป็นต้น ฯลฯ

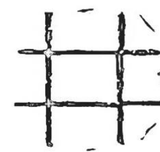
การศึกษาเรื่องเส้นที่เป็นเครื่องหมายรูปสามเหลี่ยมนี้ จะต้องศึกษาแบบเดียวกันกับการเรียนหนังสือจีน คืออ่านไปตัวหนึ่งจำไปตัวหนึ่ง เพราะ

รูปสามเหลี่ยมรูปหนึ่งจะมีคำแปลไปอย่างหนึ่งเสมอไม่เหมือนกัน และคำแปลของเครื่องหมายรูปสามเหลี่ยมนั้น ก็มีคำแปลแตกต่างห่างไกลกันออกไปมากทีเดียว สุดแท้แต่ว่าเส้นที่เป็นรูปสามเหลี่ยมนี้ จะไปรวมตัวเข้ากันกับเส้นหลักเส้นหนึ่งเส้นใด แล้วมีคำแปลว่าอย่างไร ซึ่งจะมีคำแปลไปได้ทั้งในทางที่ดีและทางที่ชั่วด้วย

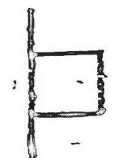
๔. เครื่องหมายรูปสี่เหลี่ยม

รูปสี่เหลี่ยมนี้จะเป็นรูปสี่เหลี่ยมที่เกิดขึ้นลอย ๆ หรือเป็นรูปสี่เหลี่ยมที่เกิดขึ้น เพราะเส้นหนึ่งเส้นใดมาตัดกันทำให้กลายเป็นรูปสี่เหลี่ยมขึ้นก็ได้

หรือรูปสี่เหลี่ยมจะเกิดขึ้นแอบกับเส้นใดเส้นหนึ่ง

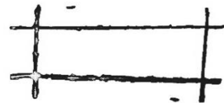

ก็ได้ เมื่อเส้นใดเส้นหนึ่งมาตัดกันหรือทำมุมกันให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมขึ้นแล้ว เส้นนั้น ๆ หรือรูปนั้น ๆ ก็นับว่าเป็นเครื่องหมาย "รูปสี่เหลี่ยม" ทั้งสิ้น อนึ่งรูปสี่เหลี่ยมนี้ก็ไม่จำกัด คือข้างหนึ่งจะแคบไปหน่อยหรือข้างหนึ่งจะกว้างไปหน่อย ก็คงเรียกว่าเครื่องหมายรูปสี่เหลี่ยมเช่นกัน แต่รูปสี่เหลี่ยมนี้ถ้าจะแปรให้เป็นรูปอื่น ก็เมื่อเส้นขนานที่อยู่ตรงกันนั้นยาวมากเกินไปอาจจะกลายเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าไปก็ได้ ซึ่งถ้ากลายเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าไปแล้ว ความหมายของรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้านั้นก็ย่อมจะมีคำแปลผิดแปลกไปจากรูปสี่เหลี่ยมธรรมดามาก

อันรูปสี่เหลี่ยมนี้เป็นเครื่องหมายที่ให้ไปได้ทั้งดีและชั่ว สุดแท้แต่ว่าเครื่องหมายรูปสี่เหลี่ยมนั้น จะไปประกอบเข้ากับเส้นอะไรแล้วมีคำแปลว่าอย่างไร และจะเป็นไปได้ทั้งที่ก่อให้เกิดอันตรายขึ้น หรือเป็นไปได้ทั้งที่ป้องกันอันตรายเหล่านั้นไม่ให้เกิดขึ้นก็ได้ การศึกษาเรื่องเส้นที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมนี้ จะต้องทำการศึกษาแบบเดียวกันกับรูปสามเหลี่ยม หรือศึกษาแบบเดียวกันกับการเรียนหนังสือจีนอีกเล่มหนึ่ง คือศึกษาไปทีละอย่าง ๒ อย่างจำไปทีละอย่าง ๒ อย่าง จึงสามารถจะรู้คำแปลของเส้นรูปสี่เหลี่ยมนี้ได้ทั้งสิ้น

๕. เครื่องหมาย "รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า"

เครื่องหมายรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้านี้ไม่เหมือนกับรูปสี่เหลี่ยม คือข้างหนึ่งกว้าง แต่อีกข้างหนึ่งแคบ

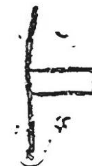
เส้นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้านี้มีส่วนที่แปลกอยู่อย่างหนึ่งก็คือ เส้นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้านี้จะเป็นเส้นหนึ่งเส้นใดที่เข้ามาประสานกัน

แล้วทำให้เกิดเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าขึ้นก็ได้ หรือเป็นแต่เพียงเส้น ๒ เส้นวิ่งขนานกันไป แล้วทำให้พื้นที่ ๆ เส้น ๒ เส้นนั้นวิ่งขนานกันไป กลายเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าขึ้นก็ได้ ก็เรียกว่าเครื่องหมาย "รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า" ทั้งสิ้น และจะมีความหมายเช่นเดียวกันด้วย

เส้นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้านี้ เป็นเส้นเดียวกันที่มีคำแปลอย่างเดียวกัน ไม่เปลี่ยนไปเปลี่ยนมาเป็นอย่างอื่น เส้นสี่เหลี่ยมผืนผ้านี้แปลว่า "รุ่งเรือง" อย่างเดียวแต่คำว่า "รุ่งเรือง" นี้ ผู้ศึกษาอย่าได้ทึกทักเอาว่า เมื่อได้ยินคำว่า "รุ่งเรือง" แล้ว ย่อมจะหมายไปถึงเรื่องที่เป็นความดีเสมอ เพราะคำว่า "รุ่งเรือง" นี้ เมื่อไปประกอบเข้ากับเส้นที่เสีย เส้นที่เสียนั้นก็จะเสียไปอย่างรุ่งเรืองเหมือนกัน ถ้าประกอบเข้ากับเส้นที่ดี ก็หมายถึงยิ่งดียิ่งรุ่งเรืองขึ้นไปอีก เช่นถ้ารูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าไปเข้ากับเส้นวาสนาที่พุ่งขึ้นไปชนเส้นสมอง ซึ่งเส้นวาสนาเส้นนี้เรียกว่า "วาสนาผิดพลาด" เมื่อเส้นสี่เหลี่ยมผืนผ้าเข้าไปรวมตัวกันเข้ากับเส้น "วาสนาผิดพลาด" นั้นด้วย ก็จะแปลความหมายว่า "ผิดพลาดรุ่งเรือง" คือถ้าพูดให้ฟังง่าย ๆ ก็หมายถึงการติดคุกตะรางจนตลอดชีวิตก็ได้ แต่ถ้าเส้นสี่เหลี่ยมผืนผ้านี้ ไปรวมตัวกันเข้ากับเส้นวาสนาที่พ้นเส้นสมองขึ้นไป ๆ จนอยู่กับเส้นหัวใจ เส้นวาสนาเส้นนี้หมายไปถึง "วาสนาที่เย็นใจ" ก็แปลความหมายว่า "วาสนาเจริญรุ่งเรือง" หรือ "วาสนาเย็นใจตลอดไป" อาจหมายถึงว่าเป็นทหารตั้งแต่มียศเป็นนายร้อยตรีไปจนถึงยศจอมพลก็ได้ คือเจริญขึ้นไปเรื่อย ๆ ไม่สิ้นสุด

เส้นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่เกาะติด

อยู่กับเส้นใดเส้นหนึ่งหรือขึ้นคร่อม

เส้นใด ๆ เส้นหนึ่งอยู่ ก็เป็นความหมายของความเจริญของเส้นนั้น ๆ ในตอนนั้นด้วย

๖. เครื่องหมายเกาะ เครื่องหมายเกาะนี้มีหลายรูปหลายแบบด้วยกัน คือเกาะที่มีลักษณะเหมือนเมล็ดมะม่วง เกาะที่มีรูปมน ๆ หรือเกาะที่มีรูปเหมือนเมล็ดข้าวสาร ก็มี เกาะที่เป็นรูปยาว ๆ ก็มี เกาะที่มีรูปเหมือนลูกข่าง ก็มี และเกาะที่มีลักษณะเป็นเกาะตัดท่อนก็มี หมายความว่าถ้าเอา ๒ ท่อนมาประกบกันเข้า ก็จะกลายเป็นเกาะเต็มรูปขึ้น เกาะที่ประกอบด้วยเส้น ๒ เส้นมาพาดกัน แล้วกลายเป็นรูปเกาะขึ้นก็มี อันรูปเกาะทั้งหลายเหล่านี้ เป็นเครื่องหมายของความชั่วร้ายทั้งสิ้น ไม่ว่าเกาะเหล่านี้จะเป็นรูปหนึ่งรูปใดเมื่อประกอบกันเข้ากับเส้นหลักเส้นหนึ่งเส้นใดแล้ว เส้นหลักนั้น ๆ จะต้องมีคำแปลว่า "ชั่วร้าย" หรือ "อุบาทว์" เข้าไปด้วยเสมอ

คำว่า "ชั่วร้าย" หรือ อุบาทว์ นั้น ย่อมจะหมายถึงว่าสิ่งนั้น ๆ ได้เกิดผิดศีลธรรม เกิดผิดธรรมะของสังคม ผิดมารยาทของผู้ดี เกิดวิบัติเสียหายขึ้นหรือเสียทรัพย์สินเงินทองขึ้นแล้ว ถ้าและเส้นที่เป็นเกาะนี้ประกอบเข้ากันกับเส้นหลักเส้นหนึ่งเส้นใด เส้นหลักนั้น ๆ เมื่อแปลออกแล้ว ก็จะต้องประกอบกับคำว่า "อุบาทว์" เข้าไปด้วยทั้งสิ้น หรือหมายถึงเรื่องของ

เส้นนั้น ๆ เกิดเสียขึ้นแล้วก็ได้ แต่จะเสียไปในทางอะไร ก็ต้องดูคำแปลจากความหมายของเส้นและเกาะนั้นอีกทอดหนึ่ง

เกาะที่ให้ผลชั่วร้ายรุนแรงกว่าเกาะที่มีรูปอื่น ๆ ก็คือเกาะที่มีรูปเป็นเมล็ดมะม่วง เกาะชนิดนี้เมื่อประกอบเข้ากับเส้นหลักเส้นหนึ่งเส้นใด หรืออยู่ที่ไหนก็ตาม ก็จะให้ผลรุนแรงไปกว่ารูปอื่น ๆ ทั้งสิ้น ทั้งและการให้ผลนั้นก็จะรับส่งติดต่อยืดเยื้อกันไปด้วย ส่วนที่ว่าเกาะ ชนิดไหนเมื่อประกอบเข้ากันกับเส้นหลักอะไรแล้วจะให้ผลเป็นอย่างไรนั้น ก็มีมากมายหลายเรื่องหลายแบบด้วยกัน ซึ่งผู้ศึกษาจะต้องศึกษาในเรื่องนี้ต่อไปอีกนาน โดยมากได้อธิบายประกอบเข้ากับเส้นหลักต่าง ๆ ไว้แล้ว จึงได้จำแนกแยกแยะออกไว้เป็นพวก ๆ เป็นเส้น ๆ และเป็นเรื่อง ๆ ไป

เกาะอีกอย่างหนึ่ง คือเกาะที่มีเส้นขีดขวางอยู่ภายในเป็นรูปทะแยง เกาะรูปนี้มีคำแปลโดยเฉพาะตัวของมันเอง คือแปลว่า "ขะโมย" หรือ "ลักลอบ" อย่างตรงตัว ถ้าและเกาะชนิดนี้ไปประกอบเข้ากันกับเส้นหลักเส้นหนึ่งเส้นใดแล้ว เส้นหลักนั้น ๆ จะต้องประกอบกับคำว่า "ขะโมย" หรือ "ลักลอบ" เพิ่มเข้าไปด้วยเสมอ เกาะนี้ไม่มีคำแปลเป็นอย่างอื่นอีก

สำหรับรูปเกาะที่เป็นรูปตัดท่อนนั้นเล่า ก็จะให้ผลไปไม่แพ้เกาะที่มีลักษณะเต็มรูปเช่นเดียวกัน เกาะที่ตัดท่อนนี้ถ้ามองดูไม่ดี อาจจะเห็นเหมือนว่าเส้นนั้น ๆ แตกออกเป็น ๒ ง่ามก็ได้ แต่เส้นที่แตกออกเป็น ๒ ง่ามนี้จะ

แยกกันออกไปตรง ๆ ส่วนเส้นที่เป็นเกาะตัดท่อนนั้นตอนปลายจะโค้งเข้าหากันคือหมายความว่าถ้าปลายจดกันเข้าก็จะกลายเป็นรูปเกาะขึ้นทันที แต่เส้นทั้ง ๒ เส้นนี้ คือเส้นที่แตกออกเป็น ๒ ง่ามและเส้นที่แตกออกเป็นรูปเกาะตัดท่อน เส้นทั้ง ๒ เส้นนี้ก็กระทำให้เกิดความเสียหายขึ้นด้วยกันทั้งสิ้น แต่ความเสียหายนั้นมักมีท่าทางผิดกันไปบ้าง ซึ่งจะต้องทำการศึกษาไปอีกนานจึงจะมีความเข้าใจถ่องแท้ในเรื่องเส้นทั้ง ๒ เส้นนี้ได้

รูปเกาะ ที่เป็นรูปใหญ่ ๆ เกาะเหล่านี้มักเกิดขึ้นกับเส้นหลักใหญ่ เช่นเส้นชีวิตหรือเส้นสมองเส้นวาสนาเป็นต้น

รูปเกาะ เหล่านี้ถ้าเกิดขึ้นกับเส้นอื่น ๆ เช่นเส้นกามารมณ์หรือเส้นอารมณ์ก็ไม่ค่อยเป็นรูปใหญ่โตมากนัก ทั้งนี้เห็นจะเป็นเพราะเส้นอื่น ๆ มีความสำคัญน้อยกว่าเส้นชีวิตเส้นสมองและเส้นวาสนาก็เป็นได้

๗. เครื่องหมายดาว (หรืออย่างที่เรียกกันว่าดอกจันทร์ก็มี) เครื่องหมายดาวนี้อย่างต่ำจะต้องมีตั้งแต่ ๕ แฉกขึ้นไป จึงจะเรียกว่าเครื่องหมายดาว เพราะถ้ามีแต่เพียง ๔ แฉกก็จะกลายเป็นรูปกากะบาทไป ส่วนดาวนั้นจะมีกี่แฉกก็ได้ไม่จำกัด ดาวบางดวงอาจจะมีถึง ๖-๗ แฉก หรือ ๑๐ แฉกก็มี แต่จะมีสักกี่แฉกก็ตาม เครื่องหมายที่มีรูปเป็นแฉก ๆ ดังนี้ย่อมจะเรียกว่าเครื่องหมายดาวทั้งสิ้น

เท่าที่สังเกตมาแล้ว เครื่องหมายดาวนี้จะมีทั้งที่ตรงกลางไม่เป็นรูปสามเหลี่ยม และจะมีทั้งที่เป็นรูปสามเหลี่ยมอยู่ด้วย

ดาวที่ไม่มีรูปเป็นสามเหลี่ยมอยู่ข้างใน กับดาวที่มีรูปสามเหลี่ยมอยู่ข้างใน รูปดาวทั้ง ๒ อย่างนี้ย่อมให้ผลผิดกันไปอีก คือเครื่องหมายดาวที่มีรูปเป็นสามเหลี่ยมอยู่ตรงกลาง สมมติว่าเป็นดาวที่แสดงถึงอุบัติเหตุ เรื่องอุบัติเหตุนั้นจะทำให้ผู้ประสพอุบัติเหตุตายช้ากว่าดาวที่ไม่มีเส้นเป็นรูปสามเหลี่ยมอยู่ตรงกลาง คือเมื่อประสพอุบัติเหตุแล้วจะต้องหามไปที่อื่นก่อน เช่นหามไปโรงพยาบาลแล้วไปตายโรงพยาบาลเป็นต้น ส่วนดาวที่ไม่มีรูปสามเหลี่ยมอยู่ตรงกลางนั้นผู้ประสพอุบัติเหตุจะตายทันที ในที่ ๆ ประสพอุบัติเหตุนั้น คือรูปดาวที่ไม่มีรูปสามเหลี่ยมอยู่ตรงกลางนั้นให้ผลรวดเร็วกว่า

เครื่องหมายดาว เป็นเครื่องหมายที่ให้ผลไปในทางที่สุดยอดเป็นส่วนมาก คือให้ผลไปทางที่ดีก็ดีถึงที่สุด ส่วนถ้าให้ผลไปในทางที่ชั่วก็ชั่วถึงที่สุด ชั่วที่สุดนั้นโดยมากให้ผลไปถึงความตาย และการตายนั้นจะต้องตายโหงด้วย คือการตายมักจะเกิดขึ้นจากอุบัติเหตุเป็นส่วนใหญ่ หรืออาจจะเป็นการฆ่าตัวเองให้ตายก็ได้ ส่วนผลที่ให้ไปในทางดีนั้นย่อมจะให้ผลไปในทางที่ทำให้มีชื่อเสียงโด่งดังไปในทางใดทางหนึ่ง ซึ่งจะแสดงไว้ด้วยเส้นหลักต่าง ๆ เป็นส่วนประกอบอีกทีหนึ่ง เช่นอาจจะร่ำรวยมาก หรือมีชื่อเสียงมากไปในทางการค้าขายหรือทางการเมืองก็ได้ ซึ่งใน

ลักษณะนี้ ดาวนั้น ๆ จะต้องประกอบกันเข้ากับเส้นอิทธิพลการค้า หรืออิทธิพลการเมืองอีกทอดหนึ่ง และคนที่มีชื่อเสียงโด่งดังตามแบบนี้ มักมีชื่อเสียงขจรขจายไปทั่วทั้งโลกเป็นส่วนใหญ่

๗. เครื่องหมายเอ. เครื่องหมายตัวเอ. A นี้เป็นเครื่องหมายที่มีลักษณะเหมือนตัวหนังสือภาษาอังกฤษ ซึ่งจะสัมพันธ์กันขึ้นด้วยเส้นหนึ่งเส้นใดก็ได้ และเครื่องหมายตัวเอ. A จะเกิดขึ้นได้ทุก ๆ แห่งไม่เลือกที่ เช่นอาจจะเกิดขึ้นบนเนินอารมณ์ซึ่งเส้นอารมณ์สัมพันธ์กันขึ้นก็ได้ หรือจะเกิดขึ้นบนเนินร้อนรน ซึ่งสัมพันธ์กันขึ้นด้วยเส้นวาสนาก็ได้ หรือตัวเอ. จะเกิดขึ้นบนเนินสำคัญเพราะเส้นสำคัญ สัมพันธ์กันขึ้นก็ได้ หรืออาจจะเกิดขึ้นลอย ๆ อยู่ในที่ใดที่หนึ่ง เช่นเกิดขึ้นบนเส้นสมอง หรือเกิดขึ้นจากตอนกลางของที่ราบลำบากก็ได้เหมือนกัน (ดูภาพตัว A ในลายมือจริงที่ ๖) ซึ่งเกิดขึ้นกลางที่ราบลำบาก

เครื่องหมาย เอ. A นี้ ย่อมขึ้นได้ทุก ๆ แห่งไม่เท่าแต่ที่ได้กล่าวมาแล้วเพราะบางทีเส้นหนึ่งเส้นใดทำรูปกันเข้าเป็นตัวเอ. A ก็ได้ทั้งสิ้น ส่วนคำแปลนั้นก็จะมีคำแปลเป็นอย่างเดียวกัน ไม่เคยพบว่ามีคำแปลไปเป็นอย่างอื่นเลย เครื่องหมายเอ. A นี้เท่าที่เห็นมาแล้ว ขึ้นอยู่บนมือของผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่ง ท่านผู้นี้คือมหาตมะคานธีผู้นำเอกราชมาให้อินเดีย เส้นเครื่องหมายเอ. A ขึ้นอยู่บนเส้นสมองซึ่งหมายถึงว่าท่านผู้นี้เป็นผู้ที่คิดถึง "ความ

สงบ" หรือรักในเรื่อง "สันติภาพ" ตลอดกาล เครื่องหมาย A เกิดขึ้นบนมือของคนทั่ว ๆ ไปเป็นส่วนมาก เพราะไม่ว่าคนใดคนหนึ่งในเรื่องที่เกี่ยวด้วยความลับ หรือเรื่องที่จำเป็นจะต้องปกปิดของคน ๆ นั้น จะต้องมีอยู่บ้างไม่มากก็น้อย เรื่องเหล่านี้จึงมักใช้ตัว A เป็นเครื่องหมายของความลับหรือเรื่องเงียบ ๆ นั้น สิ่งที่ควรจำก็คือเครื่องหมาย A จะขึ้นอยู่ที่ใดก็เหมือนกันไม่เคยพบว่ามีคำแปลเป็นอย่างอื่นเลย ย่อมจะแปลว่า "สงบ" หรือ "สันติ" หรือ "เงียบ ๆ" เหมือนกันทั้งสิ้น

เครื่องหมายเอ. A ไม่ใช่จะเกิดขึ้นเป็นตัวตรงแต่อย่างเดียว ตัวเอ. สามารถจะเกิดขึ้นเป็นรูปนอนก็ได้ คำว่า "ตรง" หมายถึงปลายของตัวเอ. A พุ่งตรงขึ้นไปหานิ้วมือ ส่วนคำว่านอนหมายถึงรูปตัวเอ. A นอนตะแคงขวางฝ่ามืออยู่ นอกจากนี้แล้วตัวเอ. A บางตัวยังนอนหงายก็ได้อีกด้วย คือตัวเอ. หงายท้องเอาข้างล่างขึ้นข้างบน สำหรับตัวเอ. ∀ ที่หงายท้องนี้ ส่วนใหญ่แปลว่า "พลิกแพลงเงียบ ๆ ลับ ๆ" คือเติมคำว่า "พลิกแพลง" เข้าไปด้วยการที่บอกไว้ก็เพื่อจะให้ผู้ศึกษาวิชานี้ให้ทราบไว้เสียชั้นหนึ่งก่อน เมื่อภายหลังไปพบเข้าจะได้ไม่ต้องมีข้อสงสัยอย่างใดอีกซึ่งถ้าไม่บอกไว้ผู้ศึกษาอาจจะคิดว่าตัวเอ A ย่อมจะขึ้นตรงแบบเดียวกับตัวหนังสืออังกฤษเสมอไปก็ได้

๘. เครื่องหมายคนมีเขา เครื่องหมาย "คนมีเขา" นี้เป็นเครื่องหมายซึ่งมีที่ใช้มากเหมือนกัน การที่ได้ให้ชื่อเครื่องห[illegible]

"เครื่องหมายคนมีเขา" นั้น ก็เพราะเครื่องหมายนี้มีลักษณะคล้ายรูปคน คือมีหัว, มีขา, มีเขา, ตอนขานั้นยาวลงไป ส่วนบนของหัวมีลักษณะเป็นเขา จึงได้ให้ชื่อเครื่องหมายนี้ว่า "เครื่องหมายคนมีเขา" (ตำราเดิมเรียกเครื่องหมายนี้ว่าเครื่องหมายดาวพุธ) เพื่อให้ผู้ศึกษาได้จดจำเครื่องหมายนี้ได้ง่ายเข้า แม้ว่ารูปร่างของเครื่องหมายนี้ จะมีลักษณะไม่เหมือนคนมีเขาจริง ๆ ก็ตาม แต่ถ้าคิดถึงภาพการ์ตูนแล้ว ภาพนี้จะมีลักษณะคล้าย ๆ คนมีเขามากทีเดียว

เครื่องหมาย "คนมีเขา" เท่าที่ได้พบมาแล้ว มีลักษณะคล้ายคลึงกันทั้งสิ้น แต่ก็มีอย่างย่อและอย่างเต็มรูป ผู้ทำการศึกษาใหม่ ๆ เมื่อเห็นแล้วมักจะไม่รู้จักเพราะโดยมากเป็นรูปเล็ก ๆ รูปใหญ่โตอย่างเครื่องหมายอื่น ๆ ไม่เคยปรากฏ เครื่องหมายคนมีเขาอย่างเต็มรูปนั้น ตอนที่เป็นหัวคนมีลักษณะเป็นรูปวงกลม หรือมิฉะนั้นก็เป็นรูปสี่เหลี่ยมเหมือนรูปหัวคนแต่มีลักษณะคล้าย ๆ รูป ๓ เหลี่ยมเหมือนคนคางแหลมก็มีเหมือนกัน ส่วนเครื่องหมายคนมีเขาอย่างย่อนั้น มีลักษณะเป็นเส้นขีด ๒ ขีดและมีเส้นขีดขวางอยู่ข้างบน ซึ่งดูเผิน ๆ แล้วก็เหมือนกับตัวหนังสือจีนตัวใดตัวหนึ่ง เครื่องหมายคนมีเขาทั้ง ๒ หรือ ๓ แบบนี้ ย่อมจะมีคำแปลเป็นอย่างเดียวกันหมด ไม่มีคำแปลเป็นอย่างอื่นอีก คือแปลว่า "เด็ดขาด" อย่างเดียว

เครื่องหมายคนมีเขา มีที่เกิดอยู่รวม ๒ แห่งด้วยกัน คือ

เกิดขึ้นบนเนินอารมณ์กับเนินสำคัญเท่านั้น ไม่เคยพบว่ารูปคนมีเขาไปเกิดขึ้นที่เนินอื่นอีก เครื่องหมายคนมีเขาเมื่อเกิดขึ้นที่เนินอารมณ์ ก็หมายถึงเจ้าของมือนั้นเป็นคนมีอารมณ์ "เด็ดขาดกล้าหาญ" ส่วนถ้าเกิดขึ้นที่เนินสำคัญก็มีความหมายว่า จะเป็นคนมีชื่อเสียงว่าเป็นคน "กล้าหาญเด็ดขาด" เช่นเดียวกัน แต่ส่วนที่ว่าจะเป็นคนเด็ดขาดกล้าหาญในเรื่องใดนั้น ก็ต้องดูเส้นอื่น ๆ ที่เข้ามาประกอบกันอีกทีหนึ่ง ซึ่งบางทีความเด็ดขาดกล้าหาญนั้นก็จะกระทำไปได้ทั้งสิ่งที่ดีและสิ่งที่ไม่ดี เพราะได้พบว่าเจ้าของมือคนหนึ่งมีชื่อเสียงว่าเด็ดขาด ในเรื่องที่เกี่ยวด้วยกามารมณ์ ครั้นสืบสาวราวเรื่องแล้วจึงได้ความว่า การที่เจ้าของมือจะมีชื่อเสียงว่าเด็ดขาดในเรื่องกามารมณ์นั้น ก็เพราะก่อนที่จะได้คู่ เขาได้ไปฉุดคร่าหญิงคนหนึ่งมาโดยที่ไม่กลัวต่อความตายเลย เนื่องจากหญิงนั้นเป็นลูกคนที่ร่ำรวย เมื่อฉุดหญิงนั้นมาแล้ว พี่น้องของหญิงนั้นได้เที่ยวติดตามเพื่อจะฆ่าเสีย แต่ชายคนนี้หนีรอดความตายมาได้อย่างหวุดหวิด ครั้นภายหลังเอาหญิงนี้ไปคืนพ่อแม่เขา แล้วพ่อแม่เขาก็ยกให้แบบเลยตามเลย เพื่อนฝูงจึงเล่าลือกันว่า เจ้าของมือนี้เป็นคนที่เด็ดขาดในเรื่องกามารมณ์ (ความรัก) จริง ๆ เพราะกระทำไปอย่างชนิดที่เสี่ยงต่อความตายอย่างที่สุด

สำหรับเส้นเครื่องหมาย "คนมีเขา" นี้ จะไปขึ้นที่อื่นได้อีกหรือไม่นั้น ก็เป็นหน้าที่ ๆ ผู้ศึกษาในภายหลังจะได้ทำการค้นคว้ากันต่อไปอีก แต่ในขณะนี้ยังไม่พบเครื่องหมายคนมีเขาไปเกิดขึ้นที่อื่นอีกเลย นอกจากขึ้นที่เนินทั้ง ๒ เนิน ดังกล่าวมาแล้ว

เครื่องหมาย "คนมีเชาว์" หรือเครื่องหมายของความเด็ดขาดนี้ ไม่ใช่ว่าเมื่อทำอะไรเด็ดขาดแล้ว เรื่องที่ทำไปนั้นจะได้รับผลสำเร็จเสมอไป เพราะความเด็ดขาดหรือเครื่องหมายคนมีเชาว์ ก็มีลักษณะเหมือนตัวหนังสือตัวหนึ่ง ๆ หรือเป็นความหมายของความเด็ดขาดเท่านั้น ส่วนความเด็ดขาดนั้น จะเป็นอย่างไรต่อไป ก็แล้วแต่เส้นอื่น ๆ ที่ประกอบอยู่นั้น จะแปลความหมายว่าอย่างไรต่อไปอีก เช่นได้พบเส้นอารมณ์เด็ดขาดนี้อยู่บนมือของรัฐมนตรีท่านหนึ่ง ท่านผู้นี้เป็นคนที่ชอบทำอะไรเด็ดขาด แต่ปรากฏว่าถ้าทำอะไรเด็ดขาดแล้ว กิจการนั้น ๆ จะต้องผิดหวังทุกทีทำไม่สำเร็จ ซึ่งในทำนองนี้การพยากรณ์นั้น ๆ ก็จำเป็นจะต้องดูเส้นอื่น ๆ ประกอบอีกทีหนึ่ง

๑๐. เครื่องหมาย "เส้นที่แตกออกเป็นรากไม้" เส้นที่แตกออกเป็นรากไม้นี้ ไม่ใช่เป็นเครื่องหมายประกอบ ที่สำหรับจะเอาเข้าไปประกอบกับเส้นหลักเส้นอื่น ๆ เหมือนกับเครื่องหมายต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว เส้นที่แตกออก เป็นรากไม้นี้ จะแตกออกจากเส้นหนึ่งเส้นใดในเส้นหลักนี่เอง เช่นเส้นชีวิตอาจจะแตกออกเป็น รากไม้ ก็ได้ เส้นหัวใจ เส้นสมอง หรือเส้น คู่กันจะ แตกออกเป็นรากไม้ก็ได้ คือเส้นหลักเดิมนั้นเองแตกออกเป็นรากไม้ อันเส้นที่แตกออก

เป็น รากไม้นี้จะต้องเติมคำแปลว่า "ยุ่งยาก" หรือ "ลำบาก" เข้าไปด้วยเสมอ เช่นเส้นชีวิตแตกออกเป็นรากไม้ก็หมายถึงชีวิต "ยุ่งยาก" หรือ "ลำบาก" เส้นสมองแตกออกเป็นรากไม้ ก็หมายถึงสมอง (ความคิด) ที่ยุ่งยากหรือลำบาก เส้นหัวใจแตกออกเป็นรากไม้ ก็หมายถึงความรักยุ่งยากหรือลำบาก เส้นคู่กันแตกออกเป็นรากไม้ หมายถึงคู่ครองคนรักหรือผู้ใหญ่ ก่อความยุ่งยากลำบากให้ หรือเส้นหลักเส้นหนึ่งเส้นใดจะแตกออกเป็นรากไม้ ก็ได้ทั้งสิ้น เมื่อเส้นหนึ่งเส้นใดแตกออกเป็นรากไม้แล้วจะต้องเติมคำว่า "ยุ่งยาก" หรือ "ลำบาก" เข้าไปในเส้นนั้นด้วยเสมอ

เส้นที่แตกออกเป็นรากไม้นี้จะมีอยู่ทุก ๆ มือ ถ้าเส้นอื่น ๆ ไม่แตกออกเป็นรากไม้ เส้นที่แตกออกเป็นรากไม้อยู่เป็นประจำก็คือ เส้นหัวใจตอนทางโคน การที่โคนของเส้นหัวใจแตกออกเป็นรากไม้นั้น ก็เพราะเส้นที่แตกออกนั้นหมายถึงบุตรคนหนึ่ง ๆ เส้นหัวใจที่แตกออกเป็นรากไม้หลาย ๆ เส้น ก็หมายถึงเจ้าของมือนั้นจะมีบุตรหลาย ๆ คน ก็และการที่คนเรามีบุตรหลาย ๆ คนนั้นเอง เรื่องความยุ่งยากลำบากเพราะความรักก็จะเกิดตามมาอย่างหนีไม่พ้น เพราะฉะนั้นไม่ว่าเส้นหนึ่งเส้นใดที่แตกออกเป็นรากไม้ จึงเป็นเครื่องหมายของความยุ่งยากลำบากทั้งสิ้น ผู้ศึกษาพึงจดจำไว้ว่า

ถ้าเส้นหนึ่งเส้นใดแตกออกเป็นรากไม้แล้ว ก็ให้พยากรณ์ถึงเส้นนั้น ๆ ว่า เรื่องนั้น ๆ จะต้องเพิ่มคำว่า "ยุ่งยาก" หรือ "ลำบาก" เข้าไปด้วยเสมอ

๑๑. เส้นเชื่อมโยง "เส้นเชื่อมโยง" นี้ ไม่ใช่เป็นเครื่องหมายแต่ประการใด อย่างเดียวกันกับเส้นที่แตกออกเป็นรากไม้ แต่ที่ได้นำมากล่าวไว้ในบทที่ว่าด้วยเครื่องหมายนี้ด้วย ก็เพราะต้องการจะให้ผู้ศึกษารู้จักว่า เส้นเชื่อมโยงนี้มีความสำคัญต่อการเรียนวิชาการอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาลนี้อีกอย่างหนึ่งเช่นกัน

เส้นเชื่อมโยง เป็นเส้นที่สำหรับเชื่อมต่อระหว่างเส้นหนึ่งไปหาเส้นหนึ่ง หรือจากเรื่องหนึ่งไปหาเรื่องหนึ่งนั่นเอง คือในมือของคนเรานี้ เมื่อเกิดเส้นต่าง ๆ ขึ้นแล้ว เส้นนั้น ๆ จะกระจัดกระจายกันออกไป หรือเกิดขึ้นตามหลักเกณฑ์ที่ขึ้นของเส้นหลักแต่ละเส้น ครั้นต้องการจะให้รู้ว่าเมื่อเกิดเรื่องนั้นขึ้นแล้ว ต่อไปนั้นจะเกิดเรื่องอะไรตามมาอีก หรือต้องการจะให้เส้นหลักอีกเส้นหนึ่งไปเชื่อมต่อกับเส้นหลักอีกเส้นหนึ่ง เพื่อเอาเรื่องของเส้นหลักทั้ง ๒ เส้นมาผสมกันเข้า ในทางหลักวิชานี้จึงได้ใช้เส้นเชื่อมโยง "เป็นสื่อ" หรือเป็นทางที่จะนำผู้ศึกษาไปอ่านถึงเรื่องนั้น ๆ ให้ออกได้ คือจะเกิดเส้นเชื่อมโยงขึ้นระหว่างเส้นหลักเส้นหนึ่งกับเส้นหลักอีกเส้นหนึ่ง ดังภาพตัวอย่างที่นำมาแสดงไว้ข้างล่างนี้ ให้ผู้ศึกษามองดูว่าเมื่อเกิดเส้นคู่ขึ้นในเนินครอบครัวแล้ว เส้นคู่เส้นนี้ได้พุ่งเข้ามาชนกับเส้นชีวิต เมื่อเส้นคู่พุ่งเข้ามาชนกับเส้นชีวิตแล้ว

๕๐

ก็มีเส้นเชื่อมโยงต่อไปยังเส้นศัตรูซึ่งทับอยู่ตอนบนของเส้นสมองอีกทอดหนึ่ง ในลักษณะนี้เส้นที่เชื่อมอยู่ระหว่างเส้นคู่กับเส้นศัตรูนั้นเขาเรียกว่า "เส้นเชื่อมโยง" เพราะเส้นที่เชื่อมโยงกันนี่เอง จึงทำให้ผู้ศึกษารู้ว่าในระยะนั้นเมื่อเกิดอะไรขึ้นกับเจ้าของมือนั้นแล้ว ต่อไปเรื่องอะไรจะเกิดตามมาอีก

เมื่อเส้นคู่มีเส้นเชื่อมโยงไปหาเส้นศัตรู ผู้พยากรณ์หรือผู้อ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาลก็จะอ่านออกทันทีว่า "ในระยะนั้นคู่ของเจ้าของมือนั้นจะต้องกลายเป็นศัตรูกันขึ้น" คำว่าคู่เป็นศัตรูกันนี้ เป็น "โค้ด" ที่เขียนย่อเอาไว้ ส่วนเรื่องที่จะเกิดขึ้นนั้นจะเกิดขึ้นอย่างไรก็ได้ อาจจะเกิดขึ้นมากมายหลายอย่างจนนับไม่ถ้วน แต่เมื่อรวมแล้วก็หมายความว่า ในระยะนั้น คู่ของเจ้าของมือนั้นจะต้องทำให้เสียหายเงินทอง หรือทำให้ยุ่งยากลำบากด้วยประการต่าง ๆ ก็เป็นอันใช้ได้ เช่นคู่พาทรัพย์สินเงินทองหนีไป เมื่อกลุ้งเสียหมดแล้วก็กลับมาอีก และพอได้เงินทองแล้วก็ไปทำให้เสียหายอีก หรือเกิดวิวาทบาดหมางตามตีตามฆ่ากันอยู่เรื่อย ๆ ก็ได้ เมื่อผู้ศึกษารู้จัก

ความหมายของเส้นคู่และเส้นศัตรูแล้วว่าหมายถึงอะไร เมื่อเส้น ๒ เส้น มีเส้นเชื่อมโยงเข้าหากัน ก็หมายถึงเรื่องของเส้นทั้ง ๒ เส้นนั้น มารวมกันเข้าเป็นคำแปลอันเดียวกันนั่นเอง

เส้นเชื่อมโยงที่เกิดขึ้นตรงกลางระหว่างเส้นชีวิตกับเส้นสมอง เหมือนดังเส้นที่เอามาแสดงไว้เป็นตัวอย่างนี้ เส้นที่อยู่ระหว่างกลางแม้จะเป็นเส้นเชื่อมโยงก็ตาม แต่เส้นที่เชื่อมระหว่างเส้นชีวิตไปหาเส้นสมองดังนี้ จะเป็นความหมายของเส้นโรคประสาทสมองด้วย คือแทนที่จะมีคำแปลระหว่างเส้นคู่กับเส้นศัตรูเท่านั้น จะต้องแปลเป็นเส้นโรคประสาทสมองรวมเข้าด้วย คือจะมีคำแปลว่า "ในระยะนั้นเรื่องคู่ครองจะทำให้กระทบกระเทือนประสาทสมองอย่างรุนแรง เพราะคู่นั้นเป็นศัตรูก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นเสมอ ๆ ด้วย" ส่วนเส้นเชื่อมโยงจากเส้นอื่น ๆ ที่เชื่อมไปหาเส้นอื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในทางของเส้นโรคประสาทสมอง เส้นนั้น ๆ มักจะมีคำแปลเท่าแต่เรื่องของเส้นหลักทั้ง ๒ เส้น ที่เชื่อมเข้าหากันอยู่เท่านั้นก็มี ให้ผู้ศึกษาหัดดูเส้นบนลายมือจริง ๆ ให้มาก ก็จะสังเกตเห็นเส้นเชื่อมโยงนี้มีอยู่มากมายเสมอเกือบทุก ๆ ลายมือ เพราะเส้นเชื่อมโยงนี้ มีความจำเป็นจะต้องใช้อยู่เป็นประจำ ยิ่งมือใดที่มีเส้นละเอียดอ่อนแล้ว เส้นเชื่อมโยงก็จะมีมากขึ้นจนทำให้ดูว่ายุ่งเหยิงไปหมด แต่ผู้ที่เรียนรู้หลักเกณฑ์ของเส้นหลักต่าง ๆ แล้ว ก็จะเห็นได้ว่าไม่ยุ่งยากอะไรเพราะเส้นหลักเส้นใด ก็ย่อมจะอยู่ในหลักเกณฑ์ของเส้นหลักเส้นนั้นเท่านั้น ส่วนเส้นลายมือที่หยาบหรือคนที่ทำงานหนัก มักไม่ค่อยมีเส้นเชื่อมโยงให้สังเกตเห็นได้มากนัก เพราะเส้นเชื่อมโยงเป็นเส้นเล็ก ๆ บาง ๆ เมื่อเจ้าของมือใดทำงานหนัก เส้นเชื่อมโยงที่เล็ก ๆ บาง ๆ นั้น ก็จะลบเลือนหายไปเสียเป็นส่วนมาก

การที่ได้นำบทเรียนที่ว่าด้วยเครื่องหมายต่าง ๆ มาบรรยายแต่เพียงย่อ ๆ ก็เพื่อต้องการจะให้ผู้ศึกษาได้รู้จักเครื่องหมาย เท่าที่ใช้กันอยู่ทั่ว ๆ ไปเสียก่อน ส่วนเครื่องหมายอื่น ๆ ก็มีอยู่บ้าง แต่ส่วนมากเครื่องหมายเหล่านั้นมีที่ใช้น้อย คืออาจจะเป็นตั้งหลายร้อยคน หรือบางทีตั้งพัน ๆ คน จึงจะมีสักคนหนึ่ง ซึ่งเครื่องหมายเหล่านั้นถ้าเอามากล่าวไว้แล้ว ก็จะทำให้ผู้ศึกษาฟั่นเฟือนได้ เหมือนหนึ่งตำราเดิม ๆ ที่กล่าวถึงเรื่องเครื่องหมายต่าง ๆ ไว้ตั้ง ๑๐๐๐ เครื่องหมายนั้น ผู้รวบรวมตำรานี้ไม่เชื่อว่าจะเป็นความจริง และไม่เชื่อว่าจะมีใครในโลกนี้ จำเครื่องหมายที่กล่าวไว้อย่างเหลือเฟือนั้นได้ ผู้บรรยายได้ดูมือคนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒๐๐๐๐ คน แต่เครื่องหมายมากมายที่กล่าวไว้ในตำรานั้น ๆ ยังไม่เคยพบเลยก็มี ส่วนเครื่องหมายที่กล่าวไว้ในตำรานี้มีอยู่เพียง ๑๑ เครื่องหมายเท่านั้น ซึ่งผู้ศึกษาจะได้พบได้เห็นอยู่บนฝ่ามือเกือบทุก ๆ มือ ไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่งใน ๑๑ เครื่องหมายนี้ จะต้องมีอยู่เสมอ ซึ่งเชื่อว่าเมื่อผู้ศึกษาได้พบได้เห็นบ่อย ๆ แล้ว ก็จะจดจำเครื่องหมายเหล่านี้ได้อย่างรวดเร็วและแน่นอน ซึ่งจะได้ไม่ต้องเล่าเรียนอย่างละเมอเพ้อฝันต่อไปอีก

อนึ่ง สำหรับเครื่องหมายอื่น ๆ เช่นเครื่องหมายรูปข้าวหลามตัด เครื่องหมายรูปเจดีย์ หรือเครื่องหมายอย่างหนึ่งอย่างใดที่ตำรานี้ไม่ได้นับว่าเป็นเครื่องหมายหลัก เพราะเครื่องหมายเหล่านั้นมีที่ใช้น้อย และมักจะเลือกเกิดรวมกันกับเส้นหลักบางเส้นเท่านั้น ไม่ได้เกิดรวมกันกับเส้นหลักโดยทั่ว ๆ ไป ก็ได้ยกเอาไปบรรยายไว้รวมกันกับเส้นหลักเส้นใดเส้นหนึ่งแล้ว ซึ่งก็มีอยู่เป็นจำนวนมากเหมือนกัน เมื่อผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาไปถึงเล่มที่ ๒ ที่ ๓ หรือที่ ๔ แล้ว ก็จะได้พบเห็นเครื่องหมายต่าง ๆ ซึ่งมีที่ใช้ไม่มากนักเหล่านั้นประกอบอยู่กับเส้นหลักเส้นใดเสมอ จึงขอยุติการบรรยายเรื่องหมายต่าง ๆ แต่เพียงเท่านี้

บทที่ ๙

ฝึกหัดอ่านเส้นบนลายมือจริง

ก่อนที่จะเริ่มเรียนวิชานี้ในบทที่ ๙ ต่อไป จะขอชี้แจงให้ผู้ศึกษาทราบว่า การเรียนวิชานี้ตั้งแต่บทที่ ๑ ถึงบทที่ ๘ ที่ผ่านมาแล้วนั้นควรจะนับว่าเป็นหัวใจของการเรียนวิชานี้ทีเดียว ผู้ศึกษาทุก ๆ คนจะต้องใช้เวลาศึกษาเล่าเรียนให้จดจำได้ทุก ๆ บททุก ๆ ตอนเสียก่อน ที่จะไปจับเรียนในบทอื่น ๆ ต่อไปอีก ทั้งจำเป็นจะต้องทำการฝึกฝนตามคำแนะนำในตำราไปด้วย มิใช่อ่านแต่เพียงผิวเผินแล้วจะมีความรู้ในวิชานี้ได้ โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ใหญ่ ๆ เช่น การแยกมือออกเป็นเนินต่าง ๆ การท่องจำชื่อของเนินการท่องจำความหมายของเนินการรู้จักชื่อของเส้นรู้หลักเกณฑ์ที่ขึ้นของเส้นและรู้จักความหมายของเส้นหรือรู้จักรูปร่างและความหมายของเครื่องหมายต่าง ๆ เป็นต้น ผู้ศึกษาจะต้องเรียนให้รู้จริง ๆ และเมื่อไปเห็นเส้นในลายมือใดแล้ว ก็จะต้องรู้จักเส้นในลายมือนั้น ๆ ว่า เส้นที่เห็นอยู่นั้นคือเส้นอะไรด้วย จึงจะเรียกว่ารู้แจ้งเห็นจริงใน ๘ บทเรียนที่ผ่านมาแล้ว

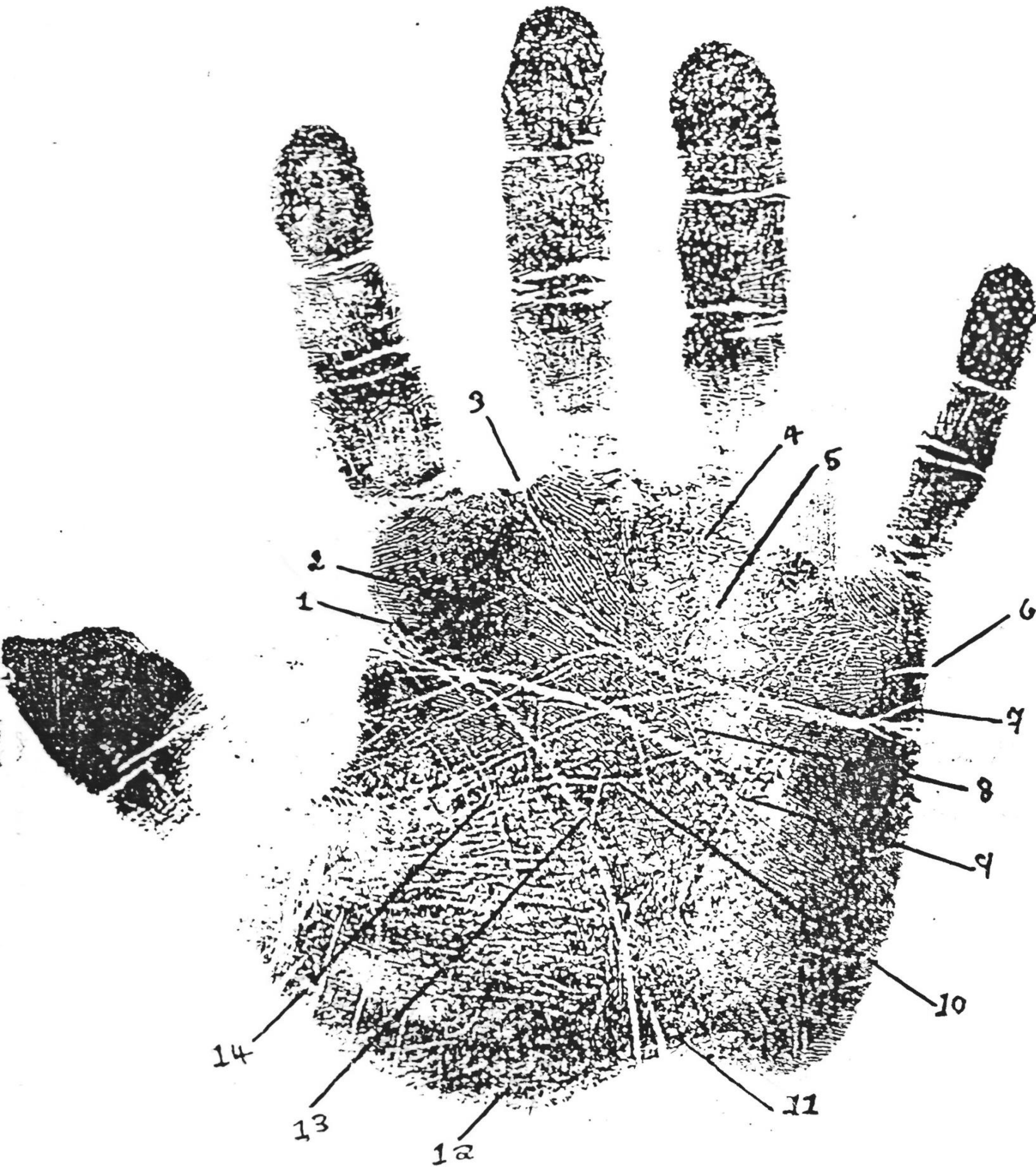
ถ้าและผู้ศึกษาคนใดได้เล่าเรียนมาจนมีความชำนาญตามที่กล่าวมาแล้วนี้ ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็พร้อมที่จะเรียนถึงการอ่านเส้นบนลายมือจริง ๆ ให้ออกเป็นเรื่องราวต่าง ๆ ต่อไปอีก คือเรียนถึงการพยากรณ์นั่นเอง การที่เราจะพยากรณ์ได้นั้น การพยากรณ์ทุก ๆ อย่างจะต้องอ่านจากเส้นต่าง ๆ ที่ผสมกัน

อยู่ และข้อความที่อ่านออกมานั้นก็จะออกมาในรูปของความหมายของเนินและความหมายของเส้นตามที่ได้เล่าเรียนมาแล้วนั่นเอง

สำหรับในบทเรียนบทนี้ ผู้บรรยายจะได้ฝึกหัดให้ผู้ศึกษาอ่านเส้นบนลายมือจริง ๆ ซึ่งมีเส้นหลักต่าง ๆ และมีเครื่องหมายต่าง ๆ ผสมกันอยู่ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ศึกษาไปหัดอ่านเส้นบนลายมือของคนอื่น ๆ ต่อไปอีก แต่จะอ่านให้ฟังแต่เพียงย่อ ๆ ก่อน ส่วนถ้าผู้ศึกษาต้องการจะรู้ให้ละเอียดแล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ จะต้องอ่านเส้นบนตำราทั้ง ๔ เล่มให้จดจำได้ทั้งหมดเสียก่อน จึงจะรู้จักความหมายของเส้นที่เกิดขึ้นบนมือทุก ๆ ลายมือได้

บทแรกที่ผู้ศึกษาจะต้องเข้าใจก็คือ ต้องเข้าใจว่าวิชานี้เราเรียกกันว่า "โค้ด" คำว่าโค้ดนี้ก็คืออักษรย่อของคำพูดต่าง ๆ ที่เขาย่อลงมาแล้ว เมื่อเราอ่าน "โค้ด" ออก ผู้ศึกษาจะต้องรู้จักคำแปลอย่างละเอียดของ "โค้ด" นั้นด้วยว่า เขาแปลว่าอย่างไร (หลักเกณฑ์การแปลโค้ดย่อนี้มีอยู่ในหนังสือเล่มที่ ๒—๓—๔ อย่างละเอียดแล้ว) แต่โดยเฉพาะในหนังสือเล่มนี้ ผู้บรรยายจะทดลองแปลให้ฟังบ้าง พอเป็นบทเรียนขั้นต้นที่จะทำให้สมองของผู้ศึกษาเริ่มเดินไปสู่ทางที่จะรอบรู้วิชานี้ได้ เนื่องจากวิชาการอ่านโค้ดวิทยุแห่งจักรวาลนี้ มิได้เป็นวิชาลึกลับมหัศจรรย์แต่อย่างใด ถ้าผู้ศึกษาคนใดเรียนจำความหมายของเส้น ความหมายของเนิน ความหมายของเครื่องหมายได้แล้ว ผู้ศึกษาคนนั้น ๆ ก็จะแปล "โค้ด" ที่เขาเขียนไว้นี้ออกได้ทั้งสิ้น

ต่อไปนี้ให้ผู้ศึกษาดูหมายเลขที่เขียนไว้บนลายมือนี้ ถ้าเส้นใดในหมายเลขใดที่มิได้ผสมกับเส้นใด ก็จะบอกแต่ว่าเส้นนั้นคือเส้นอะไรเท่านั้น ถ้าและเส้นใดที่ผสมกันไม่ว่าจะผสมกับเส้นใดเนินใดก็ตาม ก็จะบรรยายถึงเส้นที่ผสมกับเส้นหรือเส้นผสมกับเนินให้ฟังด้วย

ภาพลายมือจริงที่ ๗
แสดงเส้นหลักที่สัมพันธ์กันอยู่อ่านออกเป็นเรื่องราวต่าง ๆ ได้

หมายเลข ๑–๒ คือเส้นอารมณ์ เส้นอารมณ์ ๒ เส้นนี้เป็นเส้นอารมณ์ที่ไม่แท้ กับเส้นอารมณ์ที่แท้ เส้นอารมณ์ที่ไม่แท้คือเส้นอารมณ์ที่เกิดขึ้นจากเส้นชีวิตแล้วพุ่งขึ้นไปสู่เนินอารมณ์ (หมายเลข ๑) เส้นอารมณ์เส้นนี้เขาเรียกว่า "วาสนาเป็นอารมณ์" คืออารมณ์ที่มุ่งมั่นจะยกตัวเองให้สูงส่งอยู่เสมอ หมายถึงความทะเยอทะยาน ความมักใหญ่ใฝ่สูงความอยากได้ในทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์จะพึงมีพึงได้ ถ้าและเจ้าของมือใดมีเส้นวาสนาเป็นอารมณ์อยู่แล้ว คน ๆ นั้นก็จะมีความมักใหญ่ใฝ่สูง มีมีความทะเยอทยานอยากได้ในทุกสิ่งทุกอย่างอยู่เสมอ จึงได้ตั้งชื่อเส้นนี้ว่า "วาสนาเป็นอารมณ์" คืออารมณ์ที่กระทำให้มีวาสนาสูงขึ้น

หมายเลข ๒ คือเส้นอารมณ์ที่แท้ เส้นอารมณ์เส้นนี้ไม่เกี่ยวกับความมักใหญ่ใฝ่สูงใด ๆ เมื่อเส้นอารมณ์ที่ขีดขวางอยู่นี้พุ่งไปหาเส้นใด เส้นหนึ่ง เส้นอารมณ์เส้นนั้น ๆ ก็จำเพาะเจาะจงอยู่แต่เรื่องของเส้นนั้น ๆ เท่านั้น ดังเส้นอารมณ์เส้นนี้พุ่งไปหาเส้นหัวใจ อารมณ์ของเจ้าของมือนี้ ก็มีความหมายจำเพาะเจาะจงอยู่แต่เรื่องของเส้นหัวใจเท่านั้น ในขั้นแรกที่เจ้าของมือนี้ยังไม่มีคู่ อารมณ์ที่เพ่งอยู่เสมอก็คือความรักหรือเพศตรงกันข้าม มักชอบอกชอบใจในเพศตรงกันข้ามอยู่เสมอ ถ้าและเมื่อเจ้าของมือนี้มีคู่อยู่แล้วก็จะมี อารมณ์รักชอบอยู่แต่เรื่องของลูกของเมียของผัว ซึ่งเป็นเรื่องของเส้นหัวใจเท่านั้น

เส้นอารมณ์เส้นนี้ แม้จะไม่ไปต่อกันกับเส้นเกียรติยศ แต่เมื่อเส้นอารมณ์พุ่งปลายไปหาเส้นเกียรติยศ อารมณ์ของเจ้าของมือนี้ ก็พุ่งไปสู่ความต้องการที่จะมีชื่อเสียงหรือมีเกียรติยศอยู่ด้วยเสมอ

หมายเลข ๓ คือเส้นเกียรติยศ เส้นเกียรติยศเกิดขึ้นที่ช่องหมดเปลือง คนเราเมื่อมีเกียรติยศตามธรรมดาก็ต้องเป็นคนหมดเปลือง ถ้าเราเห็นผู้ใดมีเส้นเกียรติยศ เราก็พยากรณ์เลยว่า "เจ้าของมือนั้นเป็นที่จะต้องหมดเปลืองเสมอ" ซึ่ง ๑๐๐ ทั้ง ๑๐๐ ก็ต้องถูก เพราะการที่คนเราจะแต่งงานกัน ก็เพราะต้องการจะมีเกียรติยศ เมื่อมีการแต่งงานก็ต้องหมดเปลือง การฉลองครบรอบอายุ ขึ้นบ้านใหม่ ฉลองเหรียญตรา ฉลองการเลื่อนยศเลื่อนตำแหน่ง ล้วนแต่ต้องการเกียรติยศทั้งสิ้น และเรื่องหมดเปลืองก็จะเกิดขึ้นทั้งสิ้นเช่นเดียวกัน นี่ก็คือลักษณะของเส้นเกียรติยศซึ่งเกิดอยู่ที่ช่องหมดเปลือง

เส้นเกียรติยศอยู่ระหว่างเนินอารมณ์กับเนินร้อนรนอำนาจของเนินอารมณ์ และเนินร้อนรนก็ให้กับเส้นเกียรติยศนี้ด้วย เพราะฉะนั้นคนที่มีเกียรติยศจึงเป็นคนที่จะต้องมีความร้อนใจอยู่เสมอ เพราะจะทำอะไรก็ต้องคิดถึงชื่อเสียงเกียรติยศของตนก่อนอื่น (คำว่าคิดหมายถึงอารมณ์)

เส้นเกียรติยศที่จะเพิ่มตามรูป เส้นเกียรติยศเส้นนั้นปลายจะแตกออกเป็น ๒ ง่าม ซึ่งก็เป็นความหมายว่า อันคำว่าเกียรติยศนั้นความจริงก็เป็นเรื่อง ลม ๆ แล้ง ๆ คนเราถือกันไปเองเท่านั้น แต่อันที่จริงแล้ว วันนี้เราทำสิ่งนี้ถือว่ามีเกียรติยศแต่ไม่ช้าไม่นานคำว่าเกียรติยศนั้นก็เสื่อมสลายไปหรือกับได ๆ ก็สิ้นหมด (คือเส้นเกียรติยศที่มีปลายแตกออกเป็น ๒ ง่าม ซึ่งหมายถึงการแตกสลาย)

หมายเลข ๔ เส้นสำคัญขาดออกเป็นตอน ๆ เป็นความหมายว่าจะเป็นคนที่มีชื่อเสียงบ้างไม่มีบ้าง (เกี่ยวด้วยการเงินก็คือมีบ้างไม่มีบ้างเช่นเดียวกัน เมื่อใดมีเงินเมื่อนั้นก็มีชื่อเสียงขึ้น เมื่อใดไม่มีเงินเมื่อนั้นก็ไม่มีชื่อเสียง) พยากรณ์เหมือนดังว่ามานี้

หมายเลข ๕ คือเส้นผู้ช่วย เส้นผู้ช่วยเส้นนี้มีลักษณะโค้ง เส้นผู้ช่วยตัดเส้นสำคัญพุ่งไปลงที่ช่องเสียหาย เป็นความหมายว่า เจ้าของมือนี้ผู้ช่วยเหลือจะทำให้เสียหายเสมอ เส้นผู้ช่วยยาวหมายถึงมีผู้ช่วยอยู่เรื่อย ๆ ด้วย (เส้นผู้ช่วยโค้งคือลักษณะของแรงเหวี่ยงที่ทำให้หมุนกลับไปกลับมา หมายถึงเกิดขึ้นบ่อย ๆ)

หมายเลข ๖ คือเส้นเรือคู่ เส้นเรือคู่ในมือนี้เรียบร้อยไว้เฉย ๆ ไม่มีความหมายแต่อย่างใด (ไม่มีรูปร่างที่เป็นความหมาย)

หมายเลข ๗ คือเส้นบุตร เส้นบุตรที่แตกขึ้นข้างบนคือบุตรหญิง แตกลงข้างล่างคือบุตรชาย การที่เส้นบุตรหญิงแตกขึ้นข้างบน หมายถึงเหมือนมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาทับอยู่บนหัวใจอยู่ทำให้หนัก(หนักใจ) เพราะตามธรรมชาติหรือตามทางที่เป็นจริงนั้น คนที่มีบุตรหญิงพ่อแม่ก็ต้องมีความหนักอกหนักใจมากกว่า บุตรที่เป็นชาย (กลัวจะไปเกิดความเสียหาย)

หมายเลข ๘ คือเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจากตอนปลายของเส้นสมอง แล้วพุ่งปลายไปหาเส้นหัวใจ เส้นวาสนาเส้นนี้ทำมุมเข้ากับเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจากที่ราบลำบากพุ่งขึ้นไปถึงเส้นหัวใจ กระ

ทำให้มีรูปเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า และเมื่อโคนเส้นรุ่งเรืองที่แตกออกมาจากเส้นหัวใจ ตัดเส้นวาสนาเส้นนี้กลายเป็นรูปสี่เหลี่ยมคร่อมเส้นสมองอยู่ด้วย

เส้นทั้ง ๒ เส้นนี้มีคำแปลแตกต่างกันออกไป เส้นวาสนาที่ทำมุมเข้ากันกับเส้นหัวใจเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้านั้น มีคำแปลว่าสมองและหัวใจรุ่งเรือง คือทั้งความรักและความคิด ๆ แต่สิ่งที่เป็นประโยชน์และมีศีลธรรม

ส่วนเส้นนี้กลายเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าคร่อมเส้นสมองอยู่นั้นเป็นความหมายของเส้นสมองที่มีสิ่งคุ้มกัน คือสมองจะกระทบกระเทือนกี่ครั้งกี่หน จะเกิดเรื่องเสียอกเสียใจด้วยเรื่องหนึ่งเรื่องใดบ่อย ๆ สมองก็ยังดี คงใช้ได้อย่างมีประโยชน์เสมอ (คนบางคนพอเกิดเรื่องกระทบกระเทือนสมอง สมองก็เสียหรือสติไม่ดีกลายเป็นคนบ้า ๆ บอ ๆ ไม่เต็มบาทไปเสียมากต่อมาก)

หมายเลข ๙ คือเส้นวาสนาร้อนใจที่พุ่งขึ้นมาจากเนินโรค เส้นวาสนาร้อนใจเส้นนี้ตัดปลายเส้นสมองที่แตกออกเป็น ๒ ง่าม ให้กลายเป็นรูปสามเหลี่ยมอยู่ที่ปลายของเส้นสมองนี้ด้วย เส้นที่มีรูปดังนี้คือเครื่องหมายของผู้ที่มีนเมาหรือติดมาก (ดูในบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นสมองอีกทีหนึ่ง)

หมายเลข ๑๐ คือเส้นโรคประสาทสมอง เส้นโรคประสาทสมองเส้นนี้ตัดผ่านเส้นชีวิตออกมา มาตัดผ่านกับเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจากเส้นชีวิต แล้วไปตัดกับเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจากที่ราบลำบากอีกทอดหนึ่ง เมื่อรวมความในเส้นทั้งหมดนี้ก็แปลความ

หมายว่า เจ้าของมือนี้มีความคิดที่รุ่งเรืองเกี่ยวด้วยหลักฐานหมายความว่าต้องการจะมีหลักฐานบ้านช่องอยู่เป็นนิจ เส้นทุกเส้นที่รวมกันอยู่นี้เมื่อแยกออกแล้ว แปลความหมายได้ดังนี้ คือ

๑. เส้นโรคประสาทสมองที่ตัดผ่านกับเส้นวาสนา ที่เกิดขึ้นจากเส้นชีวิตนั้น แปลว่าประสาทสมองยึดหลักฐาน

๒. เส้นโรคประสาทสมองตัดเส้นวาสนาในที่ราบลำบากแสดงว่าความคิดนั้นเมื่อคิดแล้วก็มีความยากลำบากอยู่ในหัวใจเสมอ เมื่อรวมเส้นสมองรุ่งเรืองเข้าไปด้วย (เส้นสมองที่มีรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าคร่อมอยู่) ก็หมายความว่า ความคิดที่ลำบากนั้นคือ คิดว่าถ้าเรามีหลักฐานบ้านช่องที่ดีนอยู่เสมอแล้ว เราก็จะกลายเป็นคนที่เจริญหรือรุ่งเรืองอยู่เสมอด้วย

หมายเลข ๑๑ คือเส้นลาภซึ่งแอบเส้นชีวิตอยู่ภายในเส้นชีวิต เมื่อเส้นลาภเส้นนี้เกิดขึ้นที่เนินหลักฐานก็หมายความว่า ลาภผลนั้นเกิดขึ้นในหลักฐาน (คือร้านค้าขาย)

หมายเลข ๑๒ คือเส้นยุ่ง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นภายนอกเส้นหลักฐาน เส้นยุ่ง ๆ นี้เป็นเส้นที่มีความหมายจำเพาะหมายถึงความยุ่งยาก เมื่อเส้นยุ่ง ๆ นี้อยู่ติดกับเส้นหลักฐานก็หมายความว่า หน้าบ้านที่เจ้าของมือนี้อยู่มีแต่เรื่องยุ่งยากลำบาก (เหมือนบ้านที่เป็นถนนที่รถยนต์วิ่งไปมาพลุกพล่านอยู่เสมอก็ได้ หรือคนเดินพลุกพล่านอยู่ก็ได้)

หมายเลข ๑๓ คือเส้นที่เป็นรูปสามเหลี่ยมแอบอยู่กับเส้นชีวิต (เส้นรูปสามเหลี่ยมเส้นนี้จะทำมุมให้เกิดขึ้นด้วยเส้นหนึ่งเส้นใดก็ตาม แต่

เมื่ออ่านเส้นที่ทำให้เกิดเป็นรูปสามเหลี่ยมนั้นแล้ว ก็ต้องอ่านความหมายของรูปสามเหลี่ยมนั้นด้วย ซึ่งหมายความถึงการหาเงินไม่พอใช้อยู่ตลอดไป (อ่านในบทเรียนว่าด้วยเส้นชีวิตอีกทีหนึ่ง) เมื่อเส้นที่เป็นรูปสามเหลี่ยมนี้เป็นเส้นใหญ่มากเห็นชัดเจน เส้นนี้ก็จะให้ผลไปตลอดชีวิตของท่านผู้นั้น คือการหาเงินไม่พอใช้อยู่ตลอดชีวิต เมื่อเส้นนี้เกิดขึ้นในที่ราบลำบากด้วย ก็เพิ่มคำแปลขึ้นไปอีกว่า การที่เจ้าของมือนั้นหาเงินไม่พอใช้นั่นแหละ เป็นความยากลำบากของเจ้าของมือนั้นอีกอย่างหนึ่ง

หมายเลข ๑๔ คือเส้นคุ้มกัน เส้นคุ้มกันเส้นนี้เส้นที่สำพันธ์กันอยู่เป็นเส้นเล็กมาก ถึงจะทำการบรรยายไป เชื่อว่าเมื่อพิมพ์แล้ว ผู้ศึกษาจะดูเส้นนี้ไม่เห็นจึงงดเว้นไม่ทำการบรรยาย

เมื่อรวมความหมายของเส้นต่าง ๆ ที่ผู้ศึกษาได้อ่านคำบรรยายเข้าด้วยกันแล้ว ผู้ศึกษาก็สามารถจะพยากรณ์ได้ดังนี้ คือ

ท่านผู้นี้จะเป็นคนที่มีความทะเยอทะยานอยู่เป็นนิจ มีอารมณ์ที่รักเกียรติยศและมีหัวใจมั่นคงอยู่ในความรักเสมอ ทั้งชอบใช้จ่ายหมดเปลืองอยู่เป็นนิจด้วย ท่านชอบคิดอยู่เรื่อย ๆ แต่ท่านก็ไม่กระทำในสิ่งที่ผิดศีลธรรม โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวด้วยหลักทรัพย์ หรือที่อยู่ท่านไม่ยอมให้สูญเสีย และท่านจะมีหลักฐานร้านค้า หรือหาลาภผลได้ในที่อยู่เรื่อย ๆ แต่ท่านนี้หาเงินไม่พอใช้อยู่ตลอดชีวิต เพราะยิ่งหาได้มากก็ยิ่งจะใช้มากขึ้นเสมอด้วย

เมื่อเราพยากรณ์ออกไปดังนี้ ทุก ๆ คำที่พยากรณ์ออกไปนั้นก็จะถูกต้องกับเรื่องราวที่จะเกิดขึ้นกับเจ้าของมือนี้ทั้งสิ้น

ภาพลายมือจริงที่ ๘

แสดงเส้นหลักบนลายมือจริงและเครื่องหมายต่าง ๆ

หมายเลข ๑ คือเส้นผู้ช่วย เส้นผู้ช่วยในลายมือมีขึ้นเป็น ๒ เส้นคู่กัน หรือเส้นผู้ช่วยทำรูปเข้าเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า (อีกเส้นหนึ่งเห็นราง ๆ) หมายถึงเจ้าของมือนี้มีผู้ที่ช่วยเหลือให้ได้รับความรุ่งเรืองอยู่เสมอ ในทางกลับกันหมายถึงด้วยตนเองแล้วไปไม่รอด จะต้องมีผู้ช่วยเหลืออยู่เป็นนิจ เส้นผู้ช่วยหรือเส้นสำคัญยุ่ง ๆ ย่อมจะหมายความว่าเจ้าของมือมีชื่อเสียงว่าเป็นคนชอบยุ่ง และผู้ช่วยเหลือก็ต้องยุ่งไปด้วย เส้นนี้เป็นทั้งเส้นผู้ช่วยและเส้นสำคัญรวมกันแต่เส้นผู้ช่วยหรือเส้นสำคัญเส้นนี้พุ่งตรงไปหาช่องเสียหายมากเกินไป แสดงว่าตอนที่มีชื่อเสียงนั้น คือตอนที่ทั้งเจ้าของมือและผู้ช่วยเหลือเสียหายพร้อม ๆ กันไปด้วย

หมายเลข ๒ คือเส้นสำคัญ เส้นสำคัญในมือนี้ขึ้นอยู่บนเนินสำคัญสูงมาก แสดงว่ากว่าจะมีชื่อเสียงก็เมื่อมีอายุมากไปแล้ว

หมายเลข ๓ คือเส้นหัวใจที่แตกออกเป็นรากไม้ แล้วพุ่งลงไปหาเส้นสมอง อ่านเครื่องหมายเส้นแตกออกเป็นรากไม้เส้นหัวใจ และสมองรวมกัน แปลว่าความรักกับความคิดเป็นเรื่องยุ่งยากหรือลำบากอยู่เสมอ (ความหมายของเส้นนี้หมายถึงว่า เจ้าของมือประเดี๋ยวรักคนโน้นบ้างคนนี้บ้าง จึงทำให้ยุ่งใจและยุ่งสมองไม่ได้หยุด หรือความรักเป็นเรื่องหลายใจอยู่เป็นนิจก็ได้)

หมายเลข ๔ คือตอนปลายของเส้นหัวใจที่แตกออกเป็นรากไม้แปลว่าความรักทำให้ยุ่งยากหรือลำบากและหมดเปลืองอยู่เสมอ (เส้นนี้ลงช่องหมดเปลือง) ความหมายของเส้นนี้เท่าที่เคยพบมาแล้วปรากฏว่าเจ้าของ มือมักมีคู่หลายคน ตัวเองจึงต้องนั่งทะเลาะวิวาทอยู่กับคู่คนโน้นบ้างคนนี้บ้างไม่ได้หยุดหย่อนเมื่อมีคู่มากก็หมดเปลืองมากเป็นเรื่องธรรมดา

หมายเลข ๕ คือเส้นสมองซึ่งมีลักษณะเป็นเกาะตัดท่อนอยู่ทางโคนคล้าย ๆ รูปสามเหลี่ยมซึ่งเป็นความหมายของนักธรรมชาติวิทยา อ่านบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นสมองต่อไป

เส้นรูปสามเหลี่ยมที่หมายถึงนักธรรมชาติวิทยานี้ มีเส้นอารมณ์ที่เป็นรูปสามเหลี่ยมคร่อมอยู่ตอนบนของเส้นชีวิตด้วย เส้นอารมณ์ที่เป็นรูปสามเหลี่ยมนี้ หมายถึงอารมณ์ที่อวดว่ารู้ดีกว่าผู้อื่น (อ่านบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นอารมณ์ต่อไป) และมีเส้น อารมณ์ที่พุ่งขึ้นไปหาเนินอารมณ์มาสัมพันธ์กันกับเส้นที่เป็น เกาะตอนโคน ของเส้นสมอง อยู่ด้วยหมาย ถึงอารมณ์ที่มีความเพียรหรือความพยายามปนอยู่ เส้นทั้ง ๓ เส้นนี้แปลว่าเจ้าของมือนั้น อวดรู้กว่าผู้อื่นใน เรื่องที่เกี่ยวกับธรรมชาติวิทยาบางสิ่งบางอย่าง และเมื่อเจ้าของมือไปกระทำกิจการที่เกี่ยวกับธรรมชาติแล้ว กิจการนั้น ๆก็จะรุ่งเรืองขึ้นด้วย (อำนาจเส้นวาสนาเป็นอารมณ์) คำว่าธรรมชาติในที่นี้หมายถึงการเลี้ยงสัตว์ ทำสวนหรือทำไร่นา เมื่อเจ้าของมือไปทำในสิ่งนั้น ๆ เช่นเลี้ยงสัตว์เป็นต้นก็จะรุ่งเรืองขึ้นไป (ขายได้ก็มีกำไรไม่ขาดทุน) แล้วมักคุยอวดกับเพื่อนฝูงว่าเรามันเลี้ยงสัตว์เก่งกว่าผู้อื่นเป็นต้น

หมายเลข ๖ คือเส้นคุ้มกันที่มีเส้นลาภแอบอยู่ด้วย ซึ่งหมายถึงว่าผู้ใหญ่หรือคู่ครองของเจ้าของมือนี้เป็นผู้ที่มีรายได้ดี หรือมีลาภผลอยู่เสมอ (อ่านความหมายของเส้นคุ้มกันรวมกับความหมายของเส้นลาภ) ในทางกลับกันหมายถึงเจ้าของมือนี้ไปอยู่กับผู้ใหญ่คนใดผู้ใหญ่คนนั้นก็ร่ำรวยขึ้นด้วย

หมายเลข ๗ คือเส้นคู่ที่วิ่งเข้ามาหาเส้นชีวิตหลาย ๆ เส้น ก่อนที่จะมีเส้นคู่วิ่งเข้ามาหาเส้นชีวิตหลาย ๆ เส้นนั้น เส้นคุ้มกันได้แตกออกเป็นเกาะอยู่ด้วย หมายถึงว่าเมื่อมีการโกรธเคืองกับผู้ใหญ่หรือคู่ครองก็เหมือนกันทางออกของเจ้าของมือนี้ ก็คือการเกี่ยวข้องกับเพศตรงกันข้ามมากขึ้น

หมายเลข ๘ คือเส้นคุ้มกันที่มีรูปเป็นเกาะ ซึ่งหมายถึงผู้ใหญ่หรือคู่ครองเป็นมหาอุบาทว์กับเจ้าของมือนั้น (คำว่าอุบาทว์ หมายถึงคู่ครองหรือผู้ใหญ่โกรธเกลียด ไม่ชอบไม่พอใจ ดุ ด่าว่า หรือกลายเป็นศัตรูไปก็ได้ เส้นนี้เป็นตัวแทนของเส้นทั้ง ๒ เส้นคือเป็นตัวแทนของเส้นชีวิต และเป็นตัวแทนของเส้นคุ้มกันด้วย)

หมายเลข ๙ คือเส้นชีวิตที่มีรูปเป็นเกาะ ซึ่งหมายถึงชีวิตที่เป็นมหาอุบาทว์ หรือชีวิตที่ไม่ดี ชีวิตมีแต่ความยากลำบาก

เส้นชีวิตเส้นนี้ เป็นตัวแทนของเส้นทั้ง ๒ เส้นรวมกัน คือเป็นตัวแทนของเส้นชีวิต และเป็นตัวแทนของเส้นวาสนาด้วยการที่เส้น ๆ เดียวเป็นตัวแทนของเส้นทั้ง ๒ เส้นนี้ ให้ผู้ศึกษาที่ทำการศึกษาใหม่ ๆ จดจำไว้ด้วย เพราะเส้น ๆ เดียวเป็นตัวแทนของเส้นทั้ง ๒ เส้นนั้น เราจะสังเกตได้ว่าเมื่อมองดูทีหนึ่งก็เป็นเส้น ๆ อีกเส้นหนึ่ง และเมื่อมองดูอีกทีหนึ่งก็เป็นอีกเส้นหนึ่ง เช่นเส้นคุ้มกันในมือนี้ (เส้นหมายเลข ๘) ก็เป็นตัวแทนของเส้นทั้ง ๒ เส้นเช่นเดียวกันคือมองดูทีหนึ่งก็มีลักษณะเป็นเส้นคุ้มกันแต่ครั้นมองอีกทีหนึ่ง ก็มีลักษณะเหมือนเส้นชีวิต เส้น ๆ เดียวนี้จึงเป็นตัวแทนของเส้นคุ้มกันและเป็นตัวแทนของเส้นชีวิตด้วย เมื่อเส้นคุ้มกันเป็นตัวแทนของเส้นชีวิต และเส้นชีวิตที่เกิดกลางฝ่ามือ เป็นตัวแทนของเส้นวาสนา เส้นวาสนาเส้นนี้โค้งไปตามเส้นชีวิตซึ่งแปลความหมายว่า "วาสนาเกิดมาเพื่อทำประโยชน์ให้ผู้อื่น" (ดูบทเรียนในบทที่ว่าด้วยเส้นวาสนาอีกทีหนึ่ง)

เมื่อเส้นคุ้มกันในมือนี้แตกออกเป็นเกาะ เส้นชีวิตเส้นกลางเป็นเกาะก็ความหมายเป็น ๒ ความหมายรวมกัน คือเจ้าของมือนี้ชีวิตก็เป็นมหาอุบาทว์ ผู้ใหญ่หรือคู่ครองก็เป็นมหาอุบาทว์ วาสนาก็เป็นมหาอุบาทว์

ผู้ศึกษาที่มาเล่าเรียนวิชานี้ใหม่ ๆ ย่อมจะมีข้อสงสัยว่า ก็เมื่อเจ้าของมือเกิดมาเพื่อทำประโยชน์ให้ผู้อื่นแล้ว ผู้ใหญ่คนรักหรือคู่ครองทำไมจึงโกรธเกลียดเป็นมหาอุบาทว์ และเมื่อตนเองเกิดมาเพื่อทำประโยชน์ให้ผู้อื่นแล้ว ชีวิตและวาสนาของเจ้าของมือนี้จะเป็นมหาอุบาทว์ได้อย่างไร เพื่อแก้ความสงสัยในข้อนี้ จึงขอสมมุติเรื่องขึ้นว่า เจ้าของมือนี้แต่แรกขับรถรับจ้าง หาเงินให้เจ้าของรถนั้นได้ใช้สอยตลอดมา แบบนี้ตามหลักวิชาถือว่าเกิดมาทำประโยชน์ให้ผู้อื่น การขับรถนี้จะเป็น ๓ ปี ๕ ปี หรือ ๑๐ ปีก็ได้แต่มีอยู่เพียงครั้งเดียว ที่เจ้าของมืออาจจะดื่มมากเกินไป และนำรถ

ราคาหลายแสนของผู้อุปถัมภ์ไปชนกันวินาศ เจ้าของรถก็จะโกรธคนขับรถนั้น ไม่ยอมช่วยเหลืออย่างใดทั้งสิ้น หมายถึงผู้ใหญ่เป็นอุปาทว์หรือเป็นศัตรู ทั้ง ๆ ที่คนขับรถนั้นได้ทำประโยชน์มาให้เป็นจำนวนมากแล้วก็ตาม และในการที่ขับรถชนกันนั้นก็ทำให้คนตายด้วย เมื่อเป็นดังนี้คนขับรถนั้นก็จะต้องติดตรางเงินทองวินาศเสียหายหมดสิ้น (เส้นวาสนาเป็นเกาะ)และการติดตรางนั้นหมายถึงชีวิตเป็นอุปาทว์ด้วย (เส้นชีวิตเป็นเกาะ)

เมื่อดูเส้นบนลายมือนี้แล้ว ก็จะพยากรณ์ได้เลยว่า เจ้าของมือนี้จะต้องติดตรางแน่นอน แต่เรื่องที่เกิดขึ้นจริง ๆ นั้นอาจจะไม่เป็นเหมือนดังที่ว่ามานี้ก็ได้เรื่องที่ว่ามานี้เป็นแต่เรื่องที่สมมติขึ้นแทนเท่านั้น ส่วนเรื่องจริงนั้นจะเป็นอย่างไรก็ได้ คือเจ้าของมือจะต้องทำประโยชน์ให้ผู้อื่นก่อน และเมื่อทำประโยชน์ให้ผู้อื่นแล้ว ผู้ใหญ่หรือผู้ที่ได้รับประโยชน์นั้นก็จะต้องหันมาโกรธเกลียด ไม่ชอบหรือกลายเป็นศัตรูไป ทั้งร่างกายและการเงินของตนเองก็จะต้องถึงวิบัติฉิบหาย หมดสิ้นตรงตามหลักที่วางไว้ก็เป็นอันใช้ได้

หมายเลข ๑๐ คือตอนโคนของเส้นวาสนา (ถ้าเส้นนี้เป็นตัวแทนของเส้นวาสนา) แต่จะเป็นตอนปลายของเส้นชีวิต (ถ้าเส้นนี้เป็นตัวแทนของเส้นชีวิต)

หมายเลข ๑๑ คือเส้นวาสนาร้อนใจหรือเส้นโรค ซึ่งพุ่งผ่านเส้นสมองขึ้นไปตัดกับเส้นสมองกลายเป็นรูปกากะบาทไขว้อยู่ที่เนินโรค (อ่านบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นเครื่องหมายกากะบาทไขว้อีกทีหนึ่ง) ซึ่ง

แปลว่า "บ้า" หรือ "กลุ้มใจเป็นบ้า" เมื่อเป็นดังนี้แล้วเจ้าของมือนี้ก็จะมีลักษณะเหมือนคนบ้า หรือจะมีเรื่องที่ทำให้กลุ้มใจเหมือนบ้าอยู่เสมอ (คนที่ติดตราง น้อยคนที่จะอยู่ได้อย่างสบายใจ ถ้าไม่เพียงแต่กลุ้มใจเรื่อย ๆ ก็อาจจะเกือบเป็นบ้าเอาทีเดียว)

หมายเลข ๑๒ คือเส้นหนี้สินซึ่งเกิดขึ้นบนเส้นสมอง (อ่านบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นหนี้สิน ซึ่งได้บอกไว้แล้วว่า สามารถจะขึ้นได้ในทุกแห่ง)

เส้นหนี้สินเส้นนี้ ประกอบด้วยเส้นที่แยกออกมาจากเส้นสมองซึ่งเรียกว่าเส้นเป็นหนี้ เมื่อเส้นเป็นหนี้แยกออกมาจากเส้นสมองก็ต้องอ่านความหมายของเส้นสมองรวมเข้าไปด้วยซึ่งหมายถึงสมองคิดแต่จะเป็นหนี้ เส้นใช้หนี้คือเส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจากเส้น สมองซึ่งพุ่งขึ้นไปชนเส้นหัว ใจกลาย เป็นเส้นใช้หนี้ เมื่อเส้นใช้หนี้กลายเป็นเส้นวาสนาด้วยก็อ่านรวมเส้นหนี้สิน,เส้นวาสนา,กับเส้นสมอง,เข้าด้วยกัน คือเมื่อเป็นหนี้มาแล้วก็มีความคิดที่จะหาเงินทอง หมายถึงเมื่อมีหนี้สิน การหาเงินก็จะดีขึ้นกว่าที่ไม่มีหนี้สิน (เช่นเรือของเรามาขายแล้วมีกำไรเป็นต้น)

ถ้าผู้ศึกษาเป็นนักสังเกตก็จะเห็นได้ว่า เส้นวาสนาที่เกิดขึ้นจากเส้นสมองเส้นนี้ มีเส้นที่แยกออกจากเส้นหัวใจมาตัดเส้นวาสนาให้ขาดอยู่ ๒ เส้นด้วยกัน เส้นที่ตัดในหลักวิชาเขาหมายถึงเสียหาย เหมือนเราตัดไม้ ๆ ก็ขาด หมายถึงไม้นั้นเสีย เมื่อเส้นที่แยกออกมาจากเส้นหัวใจตัดเส้นวาสนา

ขาด ผู้ศึกษาที่เรียนรู้จักความหมายของเส้นหัวใจแล้ว ก็จะอ่านออกทันทีโดยไม่ต้องมีผู้อื่นสั่งสอนอีก คือหมายความว่าเจ้าของมือนี้ เมื่อเป็นหนี้สินมาก็จะหาเงินทองได้มาก และเมื่อมีเงินทองมากแล้ว เงินทองนั้นก็จะถูกความรักหรือเพศตรงกันข้ามมาทำลายเสียบ้าง (ในเส้นนี้หมายถึงถูกทำลาย ๒ ครั้งซ้อน ๆ กัน)

ตอนต่อขึ้นไปนั้น ถ้าผู้ศึกษารู้จักความหมายของเส้นและรู้จักเครื่องหมายเกาะเป็นอย่างดีแล้ว ก็จะอ่านออกอีก นั้นคือปลายของเส้นวาสนาเส้นนี้ขึ้นไปชนอยู่กับเส้นหัวใจที่มีเกาะอยู่ด้วย ซึ่งมีความหมายว่าเจ้าของมือนี้หาเงินทองมาได้เท่าใดเงินทองนั้นก็จะต้องใช้หมดเปลืองไปเพราะความรักที่เป็นอุบาทว์ พูดให้ฟังง่าย ๆ ก็หมายความว่า ได้เงินทองมาเท่าใดก็เอาไปบำรุงบำเรอหญิงที่ไม่ดีเสียหมดสิ้น (เส้นหัวใจหมายถึงเพศตรงกันข้าม)

หมายเลข ๑๓ คือเส้นลาภที่เกิดขึ้นแอบอยู่กับเส้นหัวใจ เส้นลาภเส้นนี้ตอนโคนมาจากตำแหน่งที่เกิดของเส้นบุตร แสดงว่าเจ้าของมือนี้เมื่อใดมีบุตร เมื่อนั้นการเงินจะเฟื่องฟูขึ้นหนหนึ่ง หรือบุตรทุก ๆ คนจะต้องเป็นคนที่หาเงินเก่งทุก ๆ คนก็ได้ แต่คนที่มีเส้นลาภเกิดชนกับเส้นหัวใจ และมีลักษณะยาวมากดังนี้ ย่อมจะให้ผลกับความคิดในการหาเงินของตนเองอีกด้วย คือเจ้าของมือจะมีลักษณะเป็นคนหาเงินเก่งอยู่เสมอ แต่เส้นลาภเส้นนี้โดนเป็นเกาะด้วย หมายถึงลาภใหญ่ ๆ ไม่มี ๆ แต่ลาภเล็ก ๆ น้อย ๆ หาได้คราวหนึ่ง ๆ ไม่มากนัก

หมายเลข ๑๔ คือเส้นบุตรซึ่งแตกขึ้นข้างบนหมายถึงบุตรหญิง

หมายเลข ๑๕ คือเส้นเรือนคู่ เส้นเรือนคู่ในมือนี้มีลักษณะขาดออกเป็น ๒ ตอน แสดงว่าเจ้าของมือนี้เมื่อมีคู่ ๆ นั้นจะต้องแตกแยกกันไปเสียครั้งหนึ่งก่อน เมื่อได้คนหลัง ๆ จึงจะอยู่กันได้ แต่อาจจะแตกแยกกันบ่อย ๆ ก็ได้เหมือนกัน เส้นคู่เส้นล่างมีเกาะอยู่กลางเส้น ถ้ามีคู่ ๒ คน คนที่ ๒ จะกลายเป็นศัตรูตามล้างผลาญกันเสมอด้วย

เมื่อผู้ศึกษาได้อ่านเส้นต่าง ๆ บนลายมือนี้จบลงแล้ว ต่อไปนี้จะต้องรู้จักรวบรวมความหมายของเส้นแต่ละเส้นให้เข้าเป็นคำพยากรณ์แต่โดยย่อ เพื่อบอกให้เจ้าของมือหนึ่งเจ้าของมือใดที่เราดูให้นั้นทราบไว้ ดังเช่นเจ้าของมือนี้เป็นต้น เมื่อดูเส้นต่าง ๆ อย่างละเอียดแล้ว เราก็จะย่อคำพยากรณ์ลงได้ดังนี้คือ ท่านจะมีผู้ช่วยเหลือเสมอจนกระทั่งรุ่งเรือง แต่ภายหลังทั้งตนเองและผู้ช่วยก็จะเกิดความเสียหายขึ้นพร้อม ๆ กันด้วย ท่านเป็นคนที่จะมีเรื่องยุ่งยากลำบากเกี่ยวกับความรักอยู่เป็นนิจ และชีวิตของท่านเกิดมาจะต้องทำประโยชน์ให้ผู้อื่นอยู่เรื่อย ๆ แต่เมื่อทำไปแล้วก็มักจะเกิดความเสียหายตามมาภายหลังด้วยเสมอ ทั้งผู้ที่ได้รับประโยชน์ไปนั้นก็จะเสียหาย และกลายเป็นศัตรูหรือโกรธเกลียดกันด้วย ท่านจะต้องเป็นหนี้ผู้อื่นอยู่เรื่อย ๆ แต่เมื่อใดเป็นหนี้ผู้อื่นมาแล้ว หลังจากนั้นจะหาเงินทองได้ดีกว่าเมื่อยังไม่ได้เป็นหนี้ และเมื่อมีเงินทองมากแล้ว ก็มักใช้จ่ายเกี่ยวด้วยความรักที่ไม่ดีไปเสียมากอยู่เป็นนิจ ท่านมีความรู้ในเรื่องธรรมชาติดีมาก และถ้าท่านเลี้ยงสัตว์หรือทำสวนเมื่อใดแล้ว กิจการนั้น ๆ ก็จะได้รับความเจริญรุ่งเรืองขึ้นด้วย ส่วนหัวใจของท่านมักจะมีเรื่องยุ่ง ๆ กลุ้ม ๆ อยู่เสมอไม่ค่อยสงบ

โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องของความรัก มักจะมีแต่ความยุ่งยากลำบากไม่สิ้นสุด ถ้าผู้ศึกษาพยากรณ์ไปดังนี้แล้ว เรื่องที่พยากรณ์ไปนั้นก็จะถูกต้องกับชีวิตจริงของเจ้าของมือนั้นอย่างที่จะไม่ผิดพลาดเลย นี่คือการฝึกหัดการพยากรณ์ในขั้นต้นของวิชานี้

การที่ได้นำเส้นบนลายมือจริง มาแสดงไว้ในที่นี้ ก็เพื่อให้ผู้ศึกษาเห็นว่าอันหลักวิชาที่วางไว้ในตำรานี้ ได้วางหลักเกณฑ์ไว้อย่างถูกต้องแล้ว ไม่ว่าเส้นหนึ่งเส้นใด หรือเครื่องหมายอย่างหนึ่งอย่างใดที่ตำราได้กล่าวไว้นั้น เส้นนั้น ๆ หรือเครื่องหมายนั้น ๆ จะต้องไปขึ้นในลายมือจริง ๆ โดยทั่ว ๆ ไปเสมอ ถ้าผู้ศึกษาคนใดสงสัยว่า คำพยากรณ์นั้น ๆ จะถูกหรือไม่ถูก การแก้ความสงสัยข้อนี้ ก็เป็นหน้าที่ ๆ ผู้ศึกษาจะต้องแก้ความสงสัยเอาเอง คือเมื่อท่านจำเส้นหนึ่งเส้นใดในหลักวิชานี้ได้แล้ว ครั้นไปพบเส้นนั้นในลายมือใดก็ให้ลองพยากรณ์ดู ถ้าทำได้ดังนี้แล้วท่านก็จะทราบได้ทันทีว่า คำพยากรณ์ที่ให้ไปนั้นจะเป็นการถูกต้องหรือไม่? เพราะเจ้าของมือนั้นย่อมจะพูดความจริงกับผู้พยากรณ์เป็นส่วนมาก ซึ่งเชื่อว่าถ้าท่านอ่านเส้นนั้น ๆ ออกจริง ๆ แล้ว ท่านก็จะได้รับความประหลาดใจที่คำพยากรณ์ของท่านทุก ๆ คำ ถูกต้องกับชีวิตจริงของเจ้าของมือทุก ๆ มือไม่เคยมีการผิดพลาดเลย

บทที่ ๑๐

ว่าด้วยเรื่องเส้นชีวิต

เส้นชีวิต นับเป็นเส้นหลักใหญ่และสำคัญที่สุดในหลักวิชานี้ เปรียบเสมือนคนเรา ร่างกายย่อมเป็นสิ่งสำคัญยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด ทั้งนี้ก็เพราะว่าสิ่งอื่น ๆ นั้นจะเกิดขึ้นได้ ก็ต้องอาศัยมีร่างกายมาก่อนทั้งสิ้น เช่นความคิด (เส้นสมอง) หรือความรัก (เส้นหัวใจ) ตลอดจนเรื่องอื่นใดก็เหมือนกัน (เส้นอื่น ๆ) เรื่องนั้น ๆ จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อคนเรามีชีวิตอยู่แล้วหรือมีร่างกายอยู่แล้ว ถ้าและคนเราไม่มีชีวิตหรือไม่มีร่างกายอยู่ก่อน เรื่องอื่น ๆ ก็จะเกิดขึ้นไม่ได้อย่างแน่นอน เพราะฉะนั้นในหลักวิชานี้ จึงถือว่าเส้นชีวิตเป็นเส้นสำคัญที่จะต้องเรียนก่อนเส้นอื่น ๆ เช่นเดียวกัน

ความสำคัญของเส้นชีวิตนั้น นอกจากที่จะต้องเรียนถึงรูปร่างของเส้นชีวิตแล้ว เส้นต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนลายมือของคนเราทุก ๆ เส้น จะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันกับเส้นชีวิตทั้งสิ้น การที่เส้นต่าง ๆ จำเป็นจะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับเส้นชีวิตนั้น ก็เปรียบเสมือนความจริงทั้งหลายแหล่ที่เกิดขึ้นในโลกนี้ ไม่ว่าเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่เกิดขึ้นแล้วในโลก เรื่องเหล่านั้นจะต้องเข้ามาสัมผัสเกี่ยวข้อง กับร่างกาย ของคนเรา ทั้งหมด แม้ว่าการเกี่ยวข้องนั้นจะไม่เกี่ยวด้วยการสัมผัส ก็ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องไม่โดยทางใดก็ทางหนึ่ง คือถ้าไม่มาแตะต้องกับร่างกายของเรา เราก็จะได้เห็นสิ่งนั้น ๆ ด้วยสายตาของเราเอง หรือมิฉะนั้นก็ได้ยินด้วยหู ซึ่งทั้งตาและหูก็เป็นส่วนหนึ่งของร่างกายของคนเราเช่นเดียวกัน

เส้นต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนลายมือของคนเราก็เหมือนกัน เส้นนั้น ๆ ทุก ๆ เส้นจะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับเส้นชีวิตทุก ๆ เส้น ถ้าไม่เกี่ยวโดยทางตรงก็ต้องเกี่ยวโดยทางอ้อม ซึ่งเมื่อผู้ใดได้ทำการศึกษาเล่าเรียนไปแล้วก็จะทราบได้ว่าคำที่กล่าวนี้เป็นความจริงทั้งสิ้น

ในบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นชีวิตนี้ บั้นต้นจะได้เขียนรูปร่างของเส้นชีวิตที่มีลักษณะต่าง ๆ ให้ผู้ศึกษาได้เล่าเรียนกันก่อน เพราะการที่จะเอาเส้นบนลายมือจริง ๆ มาลงไว้ทั้งหมดนั้น ย่อมจะทำไม่ได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะว่าถ้าเอาเส้นลายมือจริง ๆ มาลงไว้ทั้งหมดแล้ว หนังสือวิชานี้ก็จะมีมากมายนับเป็นร้อย ๆ เล่มขึ้นไป ถ้าและหนังสือวิชานี้มีถึง ๑๐๐ เล่มขึ้นไปแล้ว ก็เป็นอันเชื่อแน่ได้ว่าจะไม่มีใครแม้แต่สักคนเดียวที่จะเรียนรู้วิชานี้ได้เลย

การอ่านบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นชีวิต หรือบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นอื่นใดก็เหมือนกัน ผู้ศึกษาจะเรียนหรือจะอ่านให้เข้าใจได้ ก็ต่อเมื่อผู้ศึกษานั้น ๆ ได้เรียนรู้หลักเกณฑ์ขั้นต้นของวิชานี้มาแล้ว เช่นรู้เรื่องการแยกเนิน หรือรู้เรื่องของเส้นหลักต่าง ๆ มาแล้วเป็นอย่างดีเท่านั้น ถ้าและผู้ศึกษาคนใดยังมิได้เรียนรู้ในเรื่องของเนิน และเรื่องของเส้นที่กล่าวมาแล้ว หรือหมายถึงว่าผู้ศึกษาที่จะเล่าเรียนต่อจากนี้ไป ยังไม่ได้เรียนอย่างจริงจังจากบทที่ ๑ ถึงบทที่ ๗ มาแล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ เมื่อมาอ่านบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นชีวิตนี้ หรืออ่านบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นอื่น ๆ ต่อไปอีก ก็จะไม่เข้าใจเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะว่า การบรรยายในเรื่องเส้นใดเส้นหนึ่งก็ตาม ก็จะต้องบรรยายไปตามหลักเกณฑ์ที่ได้เล่าเรียนมาแล้วนั่นเอง ถ้าและผู้ศึกษาคนใดยังมิได้เข้าใจในหลักเกณฑ์เหล่านี้มาก่อน ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็จะอ่านคำ

บรรยายเหล่านี้ไม่เข้าใจต่อไปอีก เพราะฉะนั้นเรื่องการเรียนรู้หลักเกณฑ์ในบั้นต้น จึงนับว่าเป็นเรื่องสำคัญที่สุดของการเรียนวิชานี้

อนึ่งเล่า การเขียนเส้นต่าง ๆ ในมือเล็ก ๆ ที่เขียนขึ้นนี้ ก็ย่อมจะเขียนให้เหมือนกับเส้นในลายมือจริง ๆ ไม่ได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะว่ารูปมือต่าง ๆ ที่เขียนเส้นต่าง ๆ ขึ้นนี้ เป็นมือเล็ก ๆ กว่ามือจริง ๆ มาก ผู้ศึกษาจะกำหนดให้รู้จักเส้นเหล่านี้ได้ ก็แต่ผู้ที่อ่านคำบรรยายแล้วเข้าใจเท่านั้น สมมติว่าผู้บรรยายจะบรรยายว่า ปลายของเส้นชีวิตเส้นนี้พุ่งไปหาเนินวิปริต และเรื่องของเส้นชีวิตเส้นนั้นจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้เป็นต้น ถ้าและผู้ศึกษานั้น ๆ ยังไม่รู้จักว่า ปลายของเส้นชีวิตนั้นอยู่ทางไหน และเนินวิปริตนั้นอยู่ทางไหนของฝ่ามือ ผู้ศึกษาที่อ่านคำบรรยายนี้ไปก็จะอ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ คือสักแต่ว่าอ่านออก แต่ก็ไม่รู้ว่ามีความหมายว่าอย่างไรนั่นเอง แต่ถ้าผู้ศึกษาคนใด ก่อนที่จะมาเรียนว่าด้วยรูปร่างของเส้นต่าง ๆ ที่จะบรรยายต่อไปนี้ ผู้ศึกษาคนนั้น ๆ ได้เรียนในบทที่ว่าด้วยการแยกเนิน รู้จักเนินและความหมายของเนิน เรียนรู้จักเส้นและความหมายของเส้น และฝึกหัดเล่าเรียนตามคำสั่งของบทเรียนที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจนจำได้เรียบร้อยแล้ว เมื่อผู้ศึกษามาเรียนในบทเรียนต่อไปนี้ก็จะเข้าใจได้ เพราะผู้ศึกษานั้น ๆ ย่อมจะกำหนดบนมือเล็ก ๆ ที่เขียนขึ้นนี้ได้ว่า คำว่าเนินนั้น ๆ ที่กล่าวในบทเรียนนี้อยู่ที่ใด และเส้นหนึ่งเส้นใดปลายโคนหัวหางอยู่ทางไหน และเส้นอะไรหมายความว่าอย่างไรด้วย การอ่านคำบรรยายต่อไปนี้จึงจะเข้าใจได้

อนึ่ง เส้นต่าง ๆ ที่เขียนไว้บนมือเล็ก ๆ นี้ ทุกๆ เส้นได้ลอกออกมาจากลายมือจริง ๆ และมีลักษณะคล้ายเส้นจริง ๆ มากที่สุด ไม่มีเส้นหนึ่งเส้นใดที่จะเขียนขึ้นด้วยความนึกคิด หรือนึกแล้วเขียนขึ้นตามมโนคติก็หามิได้ แต่ถึงกระนั้นก็ตาม เนื่องจากเส้นเหล่านี้ได้ย่อลงเล็กกว่าที่ปรากฏในลายมือจริง ๆ มาก การที่จะให้เหมือนของจริงทีเดียวจึงทำไม่ได้ เอาแต่เพียงว่าพอคล้ายคลึงกันเท่านั้น ผู้ศึกษาจะเข้าใจถึงเรื่องเส้นเหล่านี้ได้ ก็เพราะอ่านคำบรรยายแล้วเข้าใจในคำบรรยายนั้นเอง และก่อนที่จะเข้าใจในคำบรรยายได้นั้น ก็ต้องเนื่องมาจากการที่ผู้ศึกษาได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของตำรานี้ในบทต้น ๆ มาแล้วอย่างละเอียดด้วย ถ้าและในบทต้น ๆ ผู้ศึกษายังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งในตำรานี้ให้ครบถ้วนเสียก่อนแล้ว จู่ ๆ ก็มาอ่านคำบรรยายว่าด้วยรูปร่างของเส้นต่าง ๆ ที่จะกล่าวต่อไปนี้ทีเดียว ก็เป็นอันเชื่อแน่ได้ว่าผู้ศึกษานั้น ๆ จะอ่านไปโดยเปล่าประโยชน์อย่างแน่นอน

ก่อนที่จะบรรยายว่าด้วยเส้นชีวิตต่อไปนี้ จึงขอชี้แจงให้ทราบเสียก่อนว่าวิชาการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ อันตัวสำหรับที่จะเอามาเรียนมาอ่านกันนั้นมีอยู่ ๓ ชนิดด้วยกัน เหมือนดังที่เราเรียนภาษาอังกฤษ จึงเราจะต้องเรียนไปทั้ง ๔ ชนิดพร้อม ๆ กัน คือตัวเขียนเล็ก, ตัวเขียนใหญ่, ตัวพิมพ์เล็ก, ตัวพิมพ์ใหญ่, อันวิชาว่าด้วยการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ เราก็ต้องอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬที่เขียนเอาไว้บนมือของคนเรา ให้เข้าใจรวม ๓ ชนิดด้วยกันคือ

๑. การอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬว่าด้วยเส้นสัมพันธ์ใหญ่ คือเส้นที่เรามองเห็นด้วยตาเปล่าหรือเส้นต่าง ๆ เท่าที่เรามองเห็นอยู่ในลายมือของคนทั่ว ๆ ไปนั้นอย่างหนึ่ง

๒. การอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬว่าด้วย "โคตย่อ" อันโคตย่อนี้ ส่วนมากจะมองไม่เห็นด้วยตาเปล่า ต้องใช้แว่นขยาย มีรูปร่างคล้าย ๆ กับเส้นสัมพันธ์ใหญ่ แต่ย่อลงเล็กกว่าเส้นสัมพันธ์ใหญ่มาก เส้นนี้จะเรียนได้ง่ายหน่อย เพราะมีลักษณะคล้าย ๆ กันกับเส้นสัมพันธ์ใหญ่นั่นเอง เมื่อเราอ่านเส้นสัมพันธ์ใหญ่ออกแล้ว ค่อยเรียนอ่านโคตย่อต่อไปก็จะรู้เร็วขึ้น

๓. การอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬว่าด้วยการอ่าน "เส้นหนังมือ" อันเส้นหนังมือนี้ไม่เหมือนกับเส้นสัมพันธ์ใหญ่ ถ้าจะเปรียบก็เหมือนกับหนังสืออีกภาษาหนึ่ง ซึ่งจะต้องเรียนรู้เป็นพิเศษกว่าการอ่าน "โคตย่อ" อันเส้นหนังมือนี้ จะใช้ในการพยากรณ์โดยทั่ว ๆ ไปมากกว่าเส้นสัมพันธ์ใหญ่เสียอีก คือในการพยากรณ์โดยทั่ว ๆ ไปนั้น ความละเอียดถี่ถ้วนของเรื่องการพยากรณ์จะใช้หนังมือมากกว่า ๘๐% ของทุก ๆ ครั้งที่มีการพยากรณ์ หรือบางคราวก็อาจจะต้องใช้การพยากรณ์ด้วยเส้นหนังมือล้วน ๆ ก็มี โดยเฉพาะกับผู้ที่ไม่ค่อยมีเส้นสัมพันธ์ใหญ่ (มักเห็นเส้นใหญ่ ๆ ในมือเพียงไม่กี่เส้น)

ในวิชาการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาฬนี้ ได้กำหนดภาคของการเรียนว่าด้วยเส้นสัมพันธ์ใหญ่ออกเป็นชั้นประถม เพราะเรื่องนี้จำเป็นจะต้องเรียนก่อน คือเรื่องของเส้นหลักต่าง ๆ ที่บรรยายมาแล้ว เมื่อถึงชั้นมัธยมก็ต้องเรียนการประสมเส้นสัมพันธ์ต่าง ๆ เข้าเป็นเรื่องราวที่กว้างขวางออกไปมากกว่าชั้นประถม และจะต้องเรียนวิธีการอ่าน "โคตย่อ" หรือ "เส้นหนังมือ"

ด้วย ผู้ที่เรียนวิชานี้แต่ชั้นประถมอย่างเดียวนั้น ไม่สามารถที่จะใช้วิชานี้ให้เป็นประโยชน์อย่างแท้จริงได้ ถึงจะมีความรู้ก็เรียกว่ามีความรู้อย่างงู ๆ ปลา ๆ เท่านั้น ถ้าและจะต้องการให้ใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริงแล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ ก็จะต้องเรียนวิชาการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาลชั้นมัธยมให้จบด้วย จึงจะใช้ประโยชน์ได้อย่างบริบูรณ์ หรือเรียกว่ารู้จริง เรื่องนี้ถ้าจะเปรียบก็เปรียบเหมือนเด็กนักเรียน ที่เรียนแต่ชั้นประถมอย่างเดียว ซึ่งก็ไม่สามารถจะทำงานทำการอะไรให้เป็นเรื่องราวได้ ฉันใดก็ดี ถ้าเมื่อนักเรียนคนหนึ่งคนใดเรียนจบในชั้นมัธยมไปแล้ว นักเรียนคนนั้น ๆ ก็สามารถจะใช้วิชาที่เรียนมาให้เป็นประโยชน์ได้ฉันนั้น

ต่อไปนี้ให้ทำการศึกษาว่าด้วยความหมายของเส้นชีวิตต่อไป

๑. เส้นชีวิตหมายถึงชีวิต ชีวิตหมายถึงร่างกายที่ยังเป็นอยู่ ยังหายใจได้, รับประทานได้, พูดได้, กินได้, นอนได้, ตื่นได้ และมีความรู้สึกเหมือนดังสิ่งที่มีชีวิตโดยทั่ว ๆ ไป

๒. เส้นชีวิตหมายถึงตัวตน ตัวตนหมายถึงร่างกายที่มีความรู้สึกในสิ่งต่าง ๆ ได้ เช่นจะกระทบความร้อน, ความหนาว, ความเย็น, ความอ่อนโยนนิ่มนวล, ความแข็งกระด้าง, ดุร้าย, หรือกระทบอะไรก็มีความรู้สึกเรียกว่าตัวตน

๓. เส้นชีวิตหมายถึงความเป็นอยู่ ความเป็นอยู่หมายถึงความเป็นอยู่ในปัจจุบัน ความเป็นอยู่ไม่ได้หมายถึงว่าเท่าแต่หายใจได้ ความเป็นอยู่ย่อมหมายไปถึงอยู่ดีหรือไม่ดี, อยู่สบาย, หรือไม่สบาย, อยู่อย่างมีหวังหรือหมดหวัง อยู่อย่างคนที่มีความรู้สึกทั้งดีและชั่ว หรืออยู่อย่างคนที่มีความคิดเดือนดอยอยู่เสมอ

๔. เส้นชีวิตหมายถึงความเป็นไป ความเป็นไปหมายถึงสิ่งที่จะมากระทบกับร่างกายนั้น ๆ ในอนาคต ว่าจะเป็นอย่างไร รวมแล้วก็คือร่างกายนั้นจะเป็นไปในทางที่ดีและทางที่ชั่ว จะลำบากมากจะเหนื่อยน้อยหรือเหนื่อยมาก หรือมีสิ่งใดที่จะมากระทบกระเทือนใจบ้าง หรือร่างกายจะไม่ค่อยดีมีเรื่องเจ็บป่วยเดือดร้อนอะไรหรือไม่

๕. เส้นชีวิตหมายถึงลำตัวตั้งแต่คอลงไป คือหัวไหล่, ทรวงอก, ลำตัวทั้งหมด, หมายถึงอวัยวะภายใน นับตั้งแต่กระเพาะอาหารหรือลำไส้ ไส้น้อยไส้ใหญ่, ปอดตับ, ไต, ม้าม, และดี

เมื่อเส้นชีวิตมีความหมายมากมายด้วยประการฉะนี้แล้ว ผู้ศึกษานั้น ๆ จึงต้องทำการศึกษาบทเรียนที่ว่าด้วยเส้นชีวิตนี้ให้ละเอียดถี่ถ้วน และมองดูเส้นชีวิตอย่างพินิจพิเคราะห์เสมอ เพราะเรื่องอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นกับชีวิตหรือร่างกายใด เรื่องนั้น ๆ ก็จะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับเส้นชีวิตทั้งสิ้น ไม่ตอนใดก็ตอนหนึ่ง เหมือนดังที่ได้อธิบายมาแล้วแต่หลัง

ต่อไปนี้ให้ทำการศึกษารูปร่างของเส้นชีวิตว่า เส้นชีวิตมีรูปร่างเป็นอย่างไร แล้วมีคำแปลว่าอย่างไรต่อไป

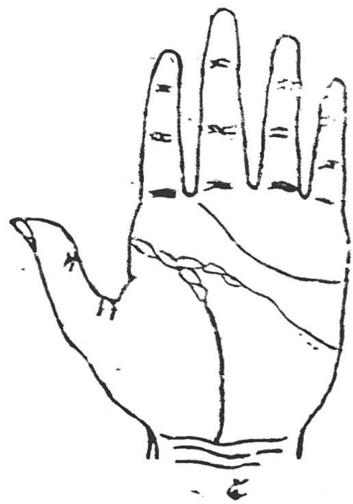
๑. เส้นชีวิตเป็นเส้นเรียบร้อยตั้งแต่โคนถึงปลาย ไม่มีเส้นตัดมาก หรือมีรูปเป็นเกาะน้อยเกาะใหญ่อยู่บนเส้นหรือไม่มีลักษณะคดไปคดมา เส้นชีวิตเส้นนี้มีลักษณะตอนโคนกับตอนปลายเท่ากัน คือไม่เล็กใหญ่กว่ากันไปตลอดทั้งเส้น แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นผู้ที่มีชีวิตอันราบรื่น สุขภาพร่างกายและการเงินดีไม่ค่อยมีการเจ็บป่วยเกิดขึ้น ประสาทสมองแจ่มใสอยู่เสมอค่าย่อว่า "ชีวิตเรียบร้อย".

๒. เส้นชีวิตเป็นเส้นเรียบร้อยตั้งแต่โคนไปถึงปลายไม่มีเส้นตัดมาก ไม่มีเกาะเล็กเกาะน้อยอยู่บนเส้น หรือไม่มีลักษณะคดไปคดมา แต่เส้นชีวิตเส้นนี้ตอนโคนค่อนข้างเล็ก เมื่อไปทางตอนปลายเส้นชีวิตค่อย ๆ โตขึ้นหรือพองขึ้นเรื่อย ๆ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นมักจะมีชีวิตอันราบรื่น สุขภาพร่างกายและการเงินดี ไม่ค่อยจะมีการเจ็บป่วยเกิดขึ้น ประสาทสมองแจ่มใสอยู่เสมอ และความเป็นอยู่ก็จะเจริญขึ้นเรื่อย ๆ คำย่อว่า "ชีวิตเจริญ" (แต่มักเจริญขึ้นอย่างเชื่องช้า)

๓. เส้นชีวิตเกิดขึ้นล้อมเนินครอบครัวเส้นชีวิต เส้นนี้มีเส้นตัดเส้นชีวิตอยู่มากมายเส้น ตัดนี้จะวิ่งเข้ามาจากภายนอกเส้นชีวิต หรือวิ่งออกไปจากภายในเส้นชีวิตก็ได้ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นมักเป็นโรคประสาทสมอง หรือมีความคิดฟุ้งซ่านอยู่เสมอ กระทำกิจการอย่างใดไม่อยู่กับร่องกับรอย การเงินก็ไม่ค่อยดีมี ๆ หมด ๆ หมดแล้วก็มีอีก คำย่อว่า "ชีวิตไม่ดี" (ถ้ามีเส้นตัดไปจนตลอดปลายเส้นชีวิตแล้ว ชีวิตของเจ้าของมือนั้นก็จะไม่รุ่งเรืองขึ้นไปอีก)

๔. เส้นชีวิตเป็นเกาะเล็กเกาะน้อยอยู่ตอนโคนของเส้นชีวิต เกาะเหล่านี้โดยมากจะเกิดขึ้นจากตอนต้นของเส้นชีวิตทีเดียว และเป็นเกาะหลาย ๆ เกาะไปจนถึงที่เกิดของเส้นสมองด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อน้อยชีวิตไม่ค่อยดี จะเกิดเรื่องยุ่งยากลำบากขึ้นกับพ่อแม่พี่น้อง อาจจะตายจากกันหรือเกิดการแตกแยกกันก็ได้ ตนเองก็ไม่ดี จะมีการเจ็บป่วยเสมอ ๆ หรือออด ๆ แอด ๆ ๓ วันดี ๔ วันไข้ หรือจะต้องพลัดพรากจากที่อยู่ไปเสมอ ๆ ก็ได้ คำย่อว่า "ชีวิตยุ่งยาก"

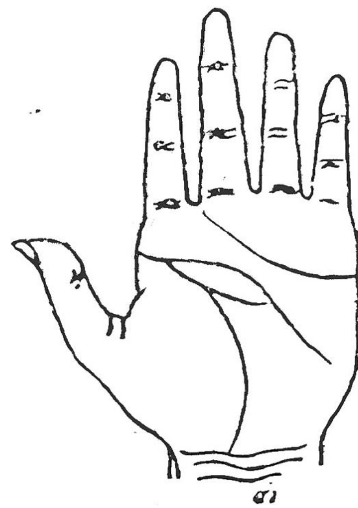
๕

๕. เส้นชีวิตเป็นรูปเกาะยาว ๆ อยู่ตามเส้นชีวิต และเส้นสมองก็มีเกาะเกิดขึ้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อน้อย จะเกิดความยากลำบากอย่างแสนเข็ญ พ่อแม่จะต้องตายจากกัน ตัวเองจะเป็นกำพร้าพลัดพรากจากพ่อ แม่ ไป อยู่ ใน อุปถัมภ์ ค้ำชู ของ ผู้ อื่น ความวิบัติเกิดซ้ำจากไม่สิ้นสุด อยู่ที่ใดมักไม่มีความสุข บางครั้งบางคราวจะต้องอดมื้อกินมื้อก็ได้ คำย่อว่า "ชีวิตระกำ"

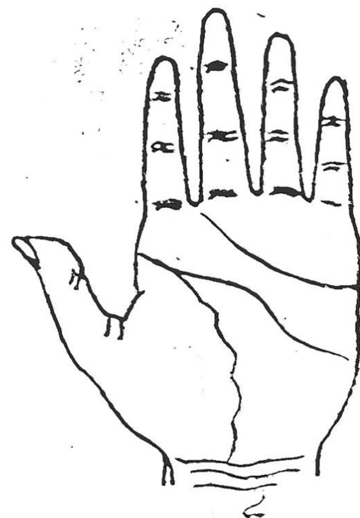
๖

๖ เส้นชีวิตเป็นเกาะเล็ก ๆ ทับอยู่ตอนบนของเส้นชีวิต เกาะนี้ส่วนมากจะเกิดขึ้นจากเส้นสมอง แล้วทับอยู่พอดีตรงกับที่เกิดของเส้นชีวิต แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาจะมีชีวิตที่โศกเศร้า อยู่ที่ใดไม่ค่อยมีความสุข ถ้าอยู่กับพ่อ แม่ ก็มักแตกแยกกัน หรือทะเลาะวิวาทกันวันยังค่ำ หรือมิฉะนั้นพ่อแม่เลิกร้างกันไป ตนเองต้องไปอยู่กับพ่อเลี้ยงแม่เลี้ยง ถูกเขาจะเกลียดชังรังแก หรือถูกเขากลั่นแกล้งให้ได้รับความทุกข์ยากลำบากอยู่เสมอ คำย่อว่า "ชีวิตโศกเศร้าขื่นค่ำ"

๗

๗. เส้นชีวิตมีเกาะใหญ่ทับอยู่ตอนบนของเส้นชีวิต ส่วนใหญ่รูปเกาะมีเกิดขึ้นเนื่องจากเส้นสมองทำรูปกันเข้าเป็นเกาะ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาเพื่อจะเป็นคนที่โศกเศร้าอย่างใหญ่หลวง คือเมื่อเกิดมาแล้วพ่อแม่จะตายจากไปหมดสิ้น ตั้งแต่ตัวยังเล็กอยู่ เมื่อมีลูกมีผัวมีเมีย ลูกผัวหรือเมียก็ตายหมด (เส้นนี้พบบนมือหญิงคนหนึ่ง มีผัว ๓ คน มีลูก ๖ คน ลูกก็ตายหมด ผัวก็ตายหมดเช่นเดียวกัน อยู่ตัวคนเดียวเที่ยวหากินด้วยการรับจ้างผู้อื่น) คำย่อว่า "ชีวิตโศกเศร้าใหญ่หลวง"

๘

๘. เส้นชีวิตเกิดขึ้นล้อมเนินครอบครัว เส้นชีวิตเส้นนี้เมื่อขีดเป็นวงมาแล้ว ก็เกิดคดเข้าไปข้างในบ่อย ๆ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นร่างกายจะไม่ดี มักมีการเจ็บป่วยบ่อย ๆ ถ้าตอนใดเส้นชีวิตคดโค้งเข้าไปข้างใน ตอนนั้นจะเกิดการเจ็บป่วยขึ้นหนหนึ่ง ถ้าเส้นชีวิตคดเข้าไปเล็ก ๆ แสดงว่าการเจ็บป่วยนั้นไม่มากนัก ถ้าตอนใดเส้นชีวิตคดเข้าไปมาก แสดงว่าตอนนั้นของชีวิตจะเจ็บป่วยมาก คำย่อว่า "ชีวิตเจ็บป่วย" เส้นชีวิตแบบนี้ ย่อมแสดงไปถึงการเงินที่ไม่ดีด้วย

๙

๙. เส้นชีวิตเกิดขึ้นล้อมเนินครอบครัว เส้นชีวิตเส้นนี้เมื่อโค้งไปแล้วก็แตกออกไปทางภายนอกเส้นชีวิตบ่อย ๆ แสดงว่าเจ้าของมือนั้น สุขภาพร่างกายไม่ดี มีโรคอยู่ที่ร่างกายเสมอรักษาไม่หาย หรือเจ็บออด ๆ แอด ๆ อยู่เรื่อย ๆ เมื่อเส้นชีวิตแตกออกไปข้างนอกหนหนึ่ง การเงินก็เกิดวิบัติขึ้นครั้งหนึ่ง ถ้าตอนใดของเส้นชีวิตแตกออกไปเป็นเส้นใหญ่ เมื่อนั้นก็จะเสียหายหมดตัวครั้งหนึ่ง คำย่อว่า "ชีวิตวิบัติ

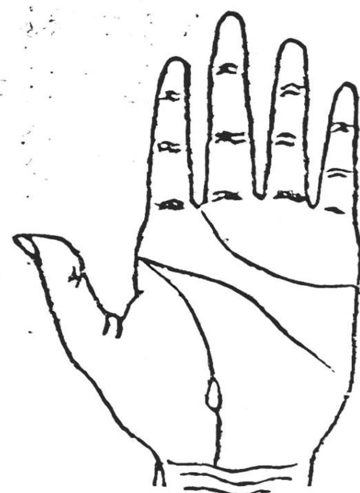
๑๐

๑๐. เส้นชีวิตเกิดขึ้นเป็นเส้นโค้งล้อมเนินครอบครัว ทางปลายของเส้นชีวิตเส้นนี้ในเนินหลักฐานกลายเป็นเกาะขึ้นด้วย (เกาะนี้โดยมากเกิดขึ้นจากเส้นหลักฐานทำรูปกันเข้าเป็นเกาะ) แต่เกาะนี้ไม่ใหญ่นัก แสดงว่าเจ้าของมือนั้น เมื่ออายุน้อยมักมีทรัพย์สินเงินทองมาก แต่เมื่ออายุมากเข้าคือตั้งแต่ ๔๐ ปีขึ้นไปก็มักจะยากจนลงกว่าอายุน้อย ๆ ทั้งสติสัมปชัญญะก็จะไม่ค่อยดีด้วย คำย่อว่า "ชีวิตอุบาทว์"

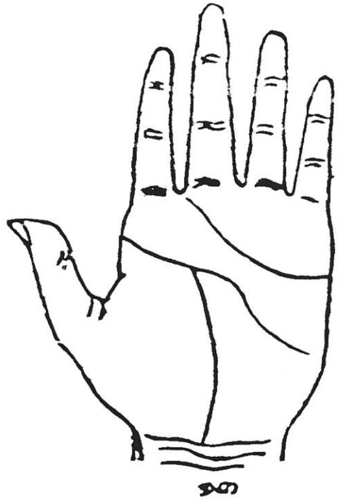
๑๑

๑๑. เส้นชีวิตเกิดขึ้นล้อมเนินครอบครัว เส้นชีวิตเส้นนี้เกิดเป็นเกาะใหญ่ขึ้นทางปลายของเส้นชีวิตในเนินหลักฐาน (เส้นรูปเกาะนี้เกิดขึ้นที่เส้นหลักฐานเป็นส่วนมาก ไม่ใช่เกิดขึ้นลอย ๆ) แสดงว่าเจ้าของมือนั้นชีวิตจะเป็นมหาอุบาทว์อย่างรุนแรง พอสร้างบ้านสร้างที่อยู่ขึ้น ความวิบัติฉิบหายด้วยเรื่องต่าง ๆ จะเกิดขึ้นทันที จนกระทั่งหมดตัว และตัวเจ้าของมือนั้นจะต้องยากจนลงถึงกับเสียสติบ้า ๆ บอ ๆ กลายเป็นคนไม่เต็มบาทไปตลอดชีวิต คำย่อว่า "ชีวิตอุบาทว์รุนแรง"

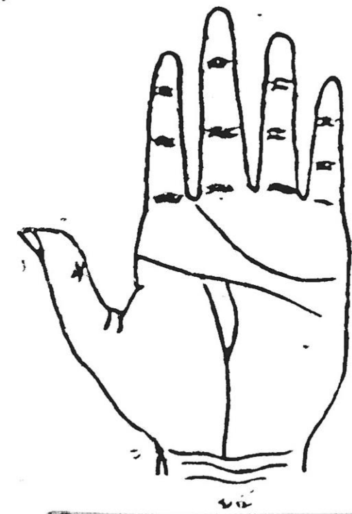

๑๒

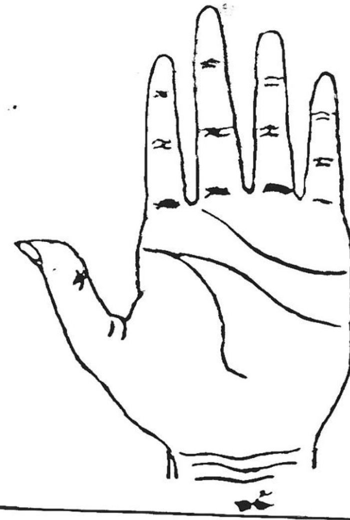
๑๒. เส้นชีวิตเกิดเป็นเกาะเลยอายุ ๓๐ ปีขึ้นไป (เมื่อใช้หลักวัดเส้นชีวิตแล้ว) เกาะนี้ไม่เล็กหรือใหญ่เกินไป แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นโรคกระเพาะอาหารอย่างรุนแรง แต่จะแรงมากหรือแรงน้อย ก็ให้ดูความชัดเจนของเส้นที่เกิดเป็นเกาะขึ้นนั้น ถ้าเกาะชัดเจนมาก แสดงว่าจะเป็นโรคกระเพาะอาหารรุนแรงมาก ถึงกับต้องมีการผ่าตัด ถ้าเป็นเกาะเล็ก ๆ จะเป็นโรคกระเพาะอาหารขึ้นชั่วคราวแล้วรักษาหายไปก็ได้ คำย่อว่า "ชีวิตโรคกระเพาะ"

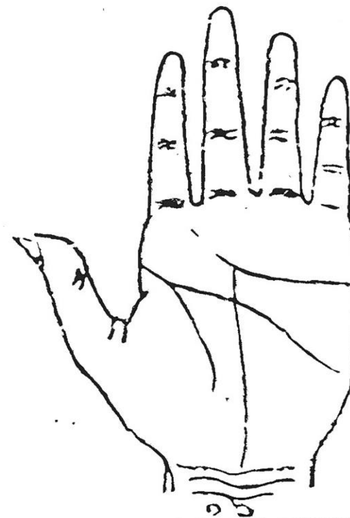
๑๓. เส้นชีวิตเกิดขึ้นตรงกลางของเส้นสมอง คือเมื่อเส้นสมองเกิดยาวออกมาแล้วจึงเกิดเส้นชีวิตขึ้น หรือมองดูจากที่ไกลมีลักษณะเหมือนเส้นชีวิตขึ้นไปชนเส้นสมองอยู่ตรงกลาง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่เชื่อตนเองเกินไป เมื่อทำอะไรแล้วมักจะคิดว่าทำดีทำถูกแต่ผู้เดียวไม่เชื่อผู้อื่น คนชนิดนี้มักตั้งตัวได้ด้วยตัวของตัวเองไม่ต้องมีผู้อื่นช่วยเหลือ แต่ถ้าเส้นชีวิตเชื่อตนเองเกิดขึ้นทั้ง ๒ มือ ก็จะเป็นคนเชื่อตนเองเกินไปจนเข้าผู้เข้าคนไม่ได้ พูดอะไรมีแต่ขวางหูคนอื่น กลายเป็นคนไม่ดีไป เพื่อนฝูงมักไม่ยอมคบค้าสมาคมด้วย ค่าย่อว่า "ชีวิตเชื่อตนเอง"

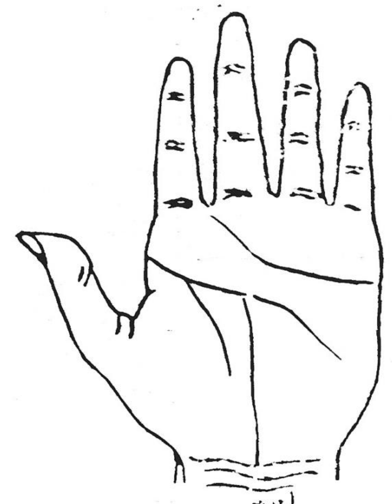
๑๔. เส้นชีวิตเกิดขึ้นตรงกลางของเส้นสมอง หรือมองดูไกล ๆ เหมือนเส้นชีวิตขึ้นไปชนเส้นสมองอยู่ตรงกลาง เส้นนี้เป็นตัวแทนของเส้นชีวิต และเป็นตัวแทนของเส้นวาสนาด้วย คือเส้นชีวิตเชื่อตนเอง แต่เส้นชีวิตเส้นนี้ มีเส้นวาสนาแตกออกพุ่งขึ้นไปชนเส้นสมองอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่เชื่อตนเอง แต่เมื่อใดเกิดความเชื่อตนเองขึ้นมาโดยไม่เชื่อผู้อื่นเลย เมื่อนั้นก็จะต้องถึงความวิบัติล่มจมหมดตัวลงเสมอ ค่าย่อว่า "ชีวิตเชื่อตนเองแล้ววิบัติ"

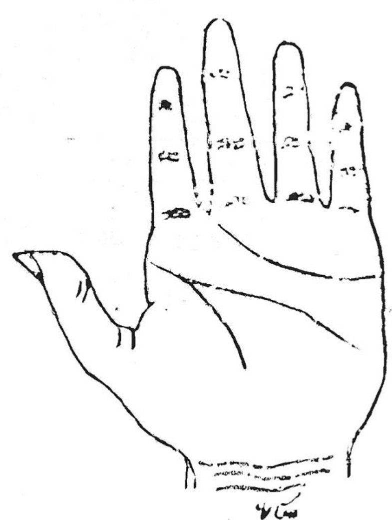
๑๕. เส้นชีวิตเกิดขึ้นล้อมเนินครอบครัว เส้นชีวิตเส้นนี้สั้นไม่ยาวไปถึงเนินหลักฐาน เหมือนเส้นชีวิตเส้นอื่น ๆ คือเมื่อยาวไปได้ประมาณครึ่งหนึ่งของเส้นชีวิตแล้วก็ขาดหายไป แต่ตอนปลายของเส้นชีวิตที่จวนจะขาดหายไปนั้น ได้โยกปลายเข้าไปภายในเส้นชีวิตด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาจะต้องไปกระทำกิจการให้ผู้อื่นอยู่เสมอ และเมื่อไปกระทำกิจการให้ผู้หนึ่งผู้ใดแล้ว อยู่ไม่ช้าไม่นานก็จะต้องเปลี่ยนแปลงไป แล้วไปกระทำกิจการให้ผู้อื่นต่อไปอีก ค่าย่อว่า "ชีวิตรับจ้าง"

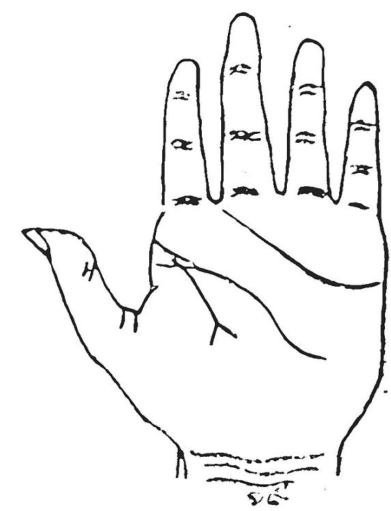
๑๖. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็โค้งเป็นวงล้อมเนินครอบครัว ไปได้เพียงท่อนเดียวก็ขาดหายไป เมื่อเส้นชีวิตขาดหายไปแล้วตอนภายในเส้นชีวิตมีเส้นวาสนาเกิดขึ้นจากข้อมือพุ่งขึ้นไปชนเส้นหัวใจอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่จะอยู่ที่ใดได้ไม่นาน จะต้องมีการโยกย้ายที่อยู่อยู่เสมอ แต่เมื่อย้ายไปครั้งหนึ่งแล้ว ความเป็นอยู่ก็จะเจริญขึ้นกว่าเก่าหนหนึ่ง ค่าย่อว่า "ชีวิตโยกย้ายเจริญ"

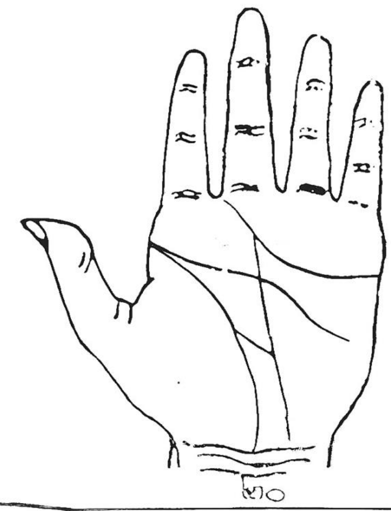
๑๗. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้เมื่อยาวล้อมเนินครอบครัวไปได้เพียงครึ่งเดียวก็ขาดหายไป ตอนปลายในเส้นชีวิตมีเส้นวาสนาพุ่งขึ้นไปชนเส้นสมองอยู่ด้วย แสดงว่า เจ้าของมือนั้นเมื่อได้มีการโยกย้ายที่อยู่หนหนึ่ง เมื่อนั้นก็จะเกิดความวิบัติเสียหายขึ้นหนหนึ่ง (เส้นนี้พบในมือหญิงคนหนึ่ง เมื่อเดินทางไกลไปเพื่อเรียนวิชาตัดเสื้อ แต่การไปเรียนวิชาตัดเสื้อนั้นก็ไม่สำเร็จซ้ำ ไปเสียตัวด้วย ครั้นมีคู่เดินทางไปอยู่บ้านคู่ ก็เสียหายหมดตัวต้องกลับมาอยู่บ้านเดิมอีก) คำย่อว่า "<u>ชีวิตโยกย้ายผิดพลาด</u>"

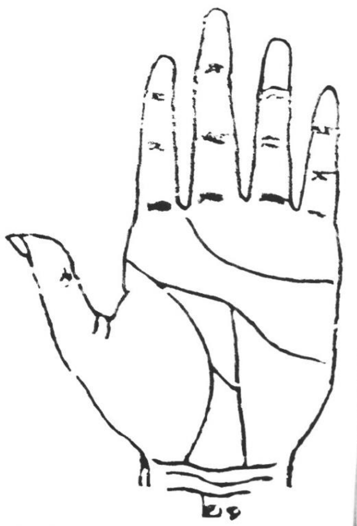
๑๘. เส้นชีวิตเกิดจากง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้ โค้งล้อมเนินครอบครัว ไปได้เพียงครึ่งเดียวก็ขาดหายไป แต่เส้นชีวิตที่ขาดหายไปนั้น ก็ไม่ได้คดเข้าหรือคดออกแต่อย่างใด แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนที่ชอบหากินด้วยการกระทำกิจการหลายสิ่งหลายอย่างอยู่เป็นนิจ และงานนั้นก็ไม่เลือกว่าจะเป็นงานของตนเองหรืองานของผู้อื่นก็ทำทั้งสิ้น มักชอบการเปลี่ยนแปลงอาชีพอยู่เป็นประจำ คำย่อว่า "<u>ชีวิตเปลี่ยนแปลง</u>"

๑๙. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากเกาะที่ตอนโคนของเส้นสมอง (คือเส้นสมองนักธรรมชาติวิทยา) เส้นชีวิตเส้นนี้เมื่อยาวออกมาเพียงเล็กน้อยแล้วก็แตกออกเป็น ๒ ง่าม แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเป็นคนเห็นว่าความล้มละลายของชีวิตเป็นเรื่องธรรมดาสามัญ หรือเป็นเรื่องของธรรมชาติไม่เห็นจะเป็นสิ่งผิดแปลกอย่างใด (เส้นนี้พบบนมือชายคนหนึ่ง ซึ่งติดตะรางมาแล้วมากกว่า ๑๐ ครั้งครั้งละเดือน ๒ เดือนหรือ ๖ เดือนก็มี แต่เขาก็ว่าการติดตะรางนั้นเป็นเรื่องธรรมดาสามัญ ไม่เห็นจะน่าหวาดเสียวอย่างไร พอออกมาก็ทำผิดอีกและติดตะรางต่อไปอีกอยู่เรื่อย ๆ) คำย่อว่า "<u>ชีวิตแตกสลาย</u>"

๒๐. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้โค้งล้อมเนินครอบครัว ไปจนถึงเนินหลักฐาน ตอนกลางมีเส้นแยกออกจากเส้นชีวิตไปชนที่เส้นวาสนากลางที่ราบลำบากอยู่ด้วย และเส้นวาสนาเส้นนี้พุ่งเลยเส้นสมองขึ้นไปชนอยู่กับเส้นหัวใจ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะต้องโยกย้ายออกไปจากที่อยู่เดิมเสมอ ๆ เมื่อย้ายไปหนหนึ่งชีวิตก็จะเจริญขึ้นครั้งหนึ่ง เหมือนข้าราชการซึ่งย้ายไปครั้งหนึ่งก็เลื่อนยศหนหนึ่งเป็นต้น แต่เมื่อย้ายไปแล้วภายหลังก็ต้องกลับมาอยู่ที่เดิมอีก คำย่อว่า "<u>ชีวิตโยกย้ายรุ่งเรือง</u>"

๒๑

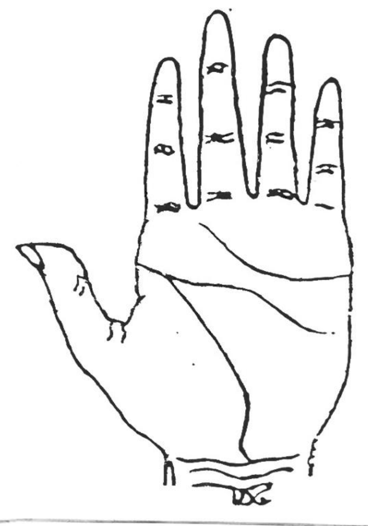
๒๑. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือและเส้นชีวิตเส้นนี้โค้งล้อมเนินครอบครัวจดเนินหลักฐาน ตอนกลางของเส้นชีวิตมีเส้นโยกออกจากเส้นชีวิต ไปชนกับเส้นวาสนาในที่ราบลำบาก และเส้นวาสนาเส้นนี้ยังวิ่งไปรวมอยู่กับเส้นสมองด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นความเป็นอยู่ที่จริงมีหลักฐานบ้านช่องบริบูรณ์อยู่แล้ว แต่ต้องการจะโยกย้ายไปกระทำกิจการบางสิ่งบางอย่างในที่อื่นอีก แต่ครั้นโยกย้ายไปเมื่อใด เมื่อนั้นก็จะได้รับความเสียหายถึงหมดตัวทุกครั้ง ต้องย้ายกลับมาที่เก่าอีกเสมอ คำย่อว่า "ชีวิตโยกย้ายผิดพลาด"

๒๒

๒๒. เส้นชีวิตเกิดขึ้นที่ง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้โค้งเป็นวงล้อมเนินครอบครัวไปถึงเนินหลักฐาน เมื่อยาวไปแล้วก็มีลักษณะคดเข้าบ้างคดออกบ้างไปตลอดเส้น แสดงว่าเจ้าของมือนั้นร่างกายก็ไม่ดี มีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียนอยู่เสมอ และการเงินก็ไม่ดีด้วย คือมี ๆ หมด ๆ หมด ๆ แล้วก็มีอีกอยู่เรื่อย ๆ แต่ส่วนใหญ่มักหาไม่พอใช้ เพราะเสียหมดทั้งร่างกายและการเงิน คำย่อว่า "ชีวิตระกำ"

๒๓

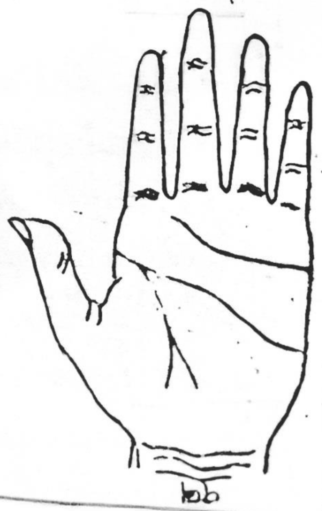
๒๓. เส้นชีวิตเกิดขึ้นที่ง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้ยาวโค้งล้อมเนินครอบครัวไปถึงเนินหลักฐาน แต่มีบางตอนที่คดเข้าไปภายในเส้นชีวิต แสดงว่าในระยะที่เส้นชีวิตคดเข้าไปนั้น เจ้าของมือนั้นจะต้องเสียเงินทองให้ผู้อื่นหรือมิฉะนั้นจะต้องไปทำงานให้คนอื่นในระยะนั้นก็ได้ (เส้นที่คดเข้าไปนี้จะต้องคดเข้าไปมีลักษณะเป็นรูปโค้ง ถ้าเส้นชีวิตคดเข้าไปมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม หมายความว่าจะเกิดการเจ็บป่วยขึ้นในระยะนั้น) คำย่อว่า "ชีวิตเพื่อผู้อื่นเป็นครั้งคราว"

๒๔

๒๔. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้โค้งล้อมเนินครอบครัวไปจนถึงเนินหลักฐาน แต่ตอนปลายของเส้นชีวิตตอนที่จะถึงข้อมือนั้น คดเข้าไปภายในเพียงเล็กน้อยด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่ออายุน้อยจะกระทำกิจการที่หาเลี้ยงชีพด้วยลำแข้งของตนเองได้ แต่เมื่ออายุมากเข้าจะต้องไปกระทำกิจการของผู้อื่น หรือไปเป็นลูกจ้างผู้อื่น และเมื่อไปรับใช้ผู้อื่นแล้ว จนตลอดชีวิตก็ไม่ได้กลับมากระทำกิจการหาเลี้ยงชีพด้วยตนเองอีก คำย่อว่า "ชีวิตเพื่อผู้อื่นบั้นปลาย"

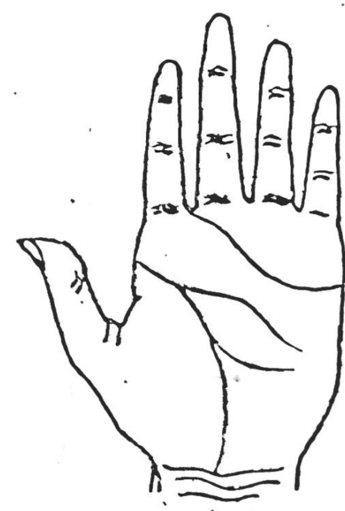
๒๕. เส้นชีวิตเกิดขึ้นที่ง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้เมื่อยาวโค้งล้อมเนินครอบครัวไปแล้ว ทางตอนปลายของเส้นชีวิตก็แยกพุ่งไปหาเนินวิปริต และไปขาดหายอยู่ที่เนินวิปริตนั้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อเจริญวัยใหญ่กล้าขึ้นแล้ว จะต้องโยกย้ายออกจากบ้านจากถิ่นที่ตัวเกิด เพื่อเดินทางไปอยู่ในแดนไกล ถ้าเส้นชีวิตเดินทางไกลทั้ง ๒ มือ แสดงว่า เมื่อเดินทางไปแล้วจะต้องไปตั้งรกรากอยู่ที่เมืองไกล และจะต้องไปเสียชีวิตอยู่ในเมืองไกลด้วย คำย่อว่า "ชีวิตเดินทางไกล"

๒๖. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้เมื่อยาวไปได้ครึ่งเดียวก็แตกออกเป็น ๒ ง่าม แสดงว่าเจ้าของมือนั้นไม่ว่าจะสร้างอะไรขึ้น หรือทำงานอย่างหนึ่งอย่างใดไปก็ตาม สิ่งที่สร้างขึ้นนั้นหรืองานนั้นก็จะแตกสลายล้มเลิกไปในภายหลังเสมอ เช่น สร้างบ้านแล้วก็ขายไปเป็นต้น การที่จะรู้ว่างานที่ทำหรือสิ่งที่สร้างนั้นจะสลายไปเร็วหรือช้าอย่างไร ให้ดูเส้นชีวิตที่แตกออกนั้น ถ้าเส้นชีวิตสั้นแล้วแตก งานที่ทำก็เลิกเร็ว ถ้ายาวนาน ๆ จึงจะล้มเลิกหนหนึ่ง คำย่อว่า "ชีวิตสลาย"

๒๗. เส้นชีวิตเกิดขึ้นที่ง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้โค้งไปตามเนินครอบครัวไปหมดอยู่ที่เนินหลักฐาน ตอนกลางของเส้นชีวิตมีเส้นแยกพุ่งไปหาเนินวิปริต และบนเส้นที่แยกไปนั้นมีรูปเป็นเกาะอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นครั้งหนึ่งในชีวิต จะต้องเดินทางไปต่างประเทศ และเมื่อเดินทางไปแล้ว ก็จะมีเรื่องเสียหายหลายสิ่งหลายอย่างเกิดขึ้นด้วย (เส้นนี้พบบนมือของนักมวยเอกของไทยคนหนึ่งคือ คุณ จำเริญ ทรงกิติรัตน์ (ซึ่งเดินทางไปชกมวยที่อเมริกาแล้วดั้งจมูกหัก และก่อนจะกลับมาบ้านก็ได้เป็นลมสลบไปหลายครั้ง)

๒๘. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้โค้งล้อมเนินครอบครัวไปจนถึงเนินหลักฐาน ตอนกลางของเส้นชีวิตมีเส้นแยกออกเส้นหนึ่ง แต่เส้นที่แยกออกนี้ไม่ได้แยกพุ่งไปหาเนินวิปริตเหมือนเส้นชีวิตเดินทางที่กล่าวแล้ว เส้นที่แยกออกนี้พุ่งเข้าไปอยู่ภายใต้เส้นสมองตอนทางปลาย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นมีลักษณะ "หัวใจไปอื่น" คือจะกระทำกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดอยู่ หรือจะมีผัวมีเมียอยู่ก็ตาม แต่เจ้าของมือนั้นหัวใจไม่ได้อยู่กับงานนั้น หรือไม่ได้อยู่กับผัวเมียนั้น หัวใจกลับไปคิดจะทำงานอื่น หรือกลับไปต้องการคู่อื่นอยู่เสมอ คำย่อว่า "ชีวิตหัวใจไปอื่น"

๒๙

๒๙. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้โค้งล้อมเนินครอบครัว ไปจนถึงเนินหลักฐาน หรือยาวไปจนถึงข้อมือ ในท่อนปลายของเส้นชีวิตแยกออกเป็นเส้นหลักฐานอยู่ด้วย เส้นหลักฐานในมือนี้เกิดขึ้นมีลักษณะเป็นรูปยาว ๆ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มีหลักฐานบ้านช่องบริบูรณ์ และจะเป็นคนที่มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงเสมอ ไม่ค่อยมีการเจ็บไข้ได้ป่วยแต่อย่างใด นอกจากนี้แล้วยังจะเป็นคนที่มีอายุยืนยาวด้วย คำย่อว่า "ชีวิตยืนยาว"

๓๐

๓๐. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากเนินอารมณ์ ถ้ามองดูไกล ๆ ก็มีลักษณะเหมือนเส้นชีวิตในตอนต้นพุ่งขึ้นไปหาเนินอารมณ์ ตอนปลายของเส้นชีวิตยาวไปถึงเนินหลักฐาน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มีชีวิตอันรักสงบ คือถึงจะมีความโกรธเคืองกับผู้ใด ก็จะสกดอดกลั้นความโกรธเคืองนั้นไว้ ไม่ยอมทะเลาะวิวาทบาดหมางกับผู้ใดทั้งสิ้น ถ้าเห็นเขาทะเลาะวิวาทกันก็มักหลบเลี่ยงไม่ยอมเข้าใกล้ เพราะหัวใจเป็นคนรักสงบ คำย่อว่า "ชีวิตรักสงบ"

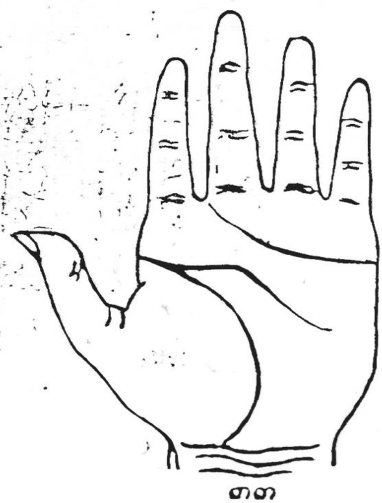
๓๑

๓๑. เส้นชีวิตเกิดต่ำลงมาในเนินดุดัน เส้นชีวิตเส้นนี้โดยมากเมื่อเกิดต่ำลงมาแล้ว เส้นสมองก็จะเกิดห่างกับเส้นชีวิตออกไปด้วย แต่บางมือเส้นสมองเกิดต่ำลงมาด้วยก็มี แสดงว่าเจ้าของมือนั้นมักจะเป็นคนดุดื้อดึง มักชอบการทะเลาะวิวาทหุ้มเถียงกับผู้อื่นอยู่เสมอ คนที่มีเส้นชีวิตเช่นนี้ถึงแม้ไม่ต่อสู้ตีรันกับผู้อื่น ๆ ก็มักจะเกิดทะเลาะวิวาททุบตีกันระหว่างผัว ๆ เมีย ๆ ไม่ได้หยุด คำย่อว่า "ชีวิตตีรัน"

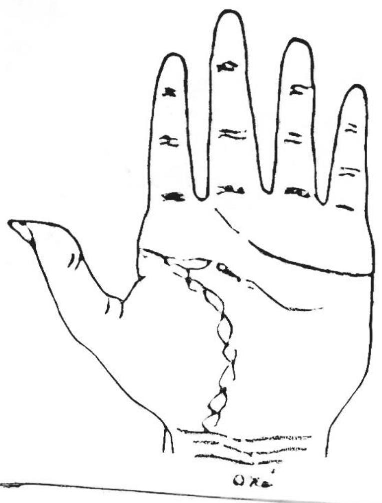
๓๒

๓๒. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้ยาวเป็นรูปโค้งล้อมเนินครอบครัวไปจนถึงเนินหลักฐาน ตอนโคนของเส้นชีวิตจริงอยู่ที่ง่ามมือ มีเส้นแยกพุ่งขึ้นไปสู่เนินอารมณ์อยู่ด้วย (เส้นนี้เรียกว่า "เส้นวาสนาเป็นอารมณ์") แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มีความทะเยอทะยานใฝ่สูง มักมีความพยายามในการที่จะสร้างตัวเองให้รุ่งเรืองอยู่เป็นนิจ คนที่มีเส้นวาสนาเป็นอารมณ์ ถ้าเส้นอื่น ๆ ไม่เลวเกินไป ทุก ๆ คนจะสร้างหลักฐานบ้านช่องขึ้นได้อย่างบริบูรณ์ คำย่อว่า "ชีวิตทะเยอทะยาน"

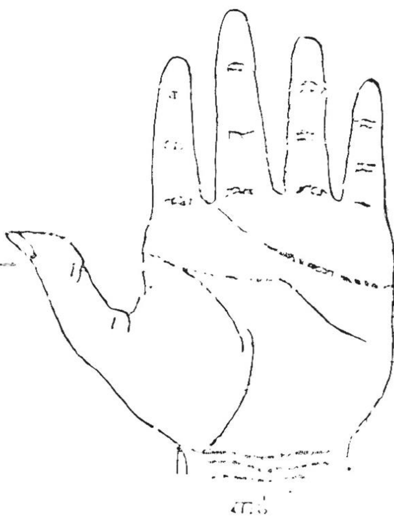
๓๓

๓๓. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้มีลักษณะโค้งล้อมเนินครอบครัวไปจนถึงเนินหลักฐานหรือข้อมือ มองดูไกล ๆ จะเห็นว่าเหมือนเอาวงเวียนขีดให้เป็นวงกลมขึ้นวงหนึ่ง เรียกว่าเส้นชีวิตล้อมเนินครอบครัวเป็นวงกลม แสดงว่าเจ้าของมือนั้นตลอดชีวิตจะเป็นผู้ที่มีความรื่นเริงสดใสอยู่เสมอ คือจะเป็นคนที่ชอบพูดจาตลกคนองเหยาเหมือนคนไม่มีทุกข์ร้อนอยู่เป็นนิจ นั่งที่ไหนก็จะพูดจาให้เพื่อนฝูงมีเรื่องต้องหัวเราะกันบ่อย ๆ คำย่อว่า "ชีวิตรื่นเริง"

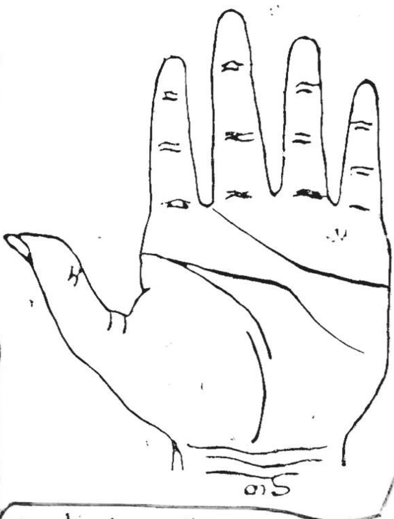

๓๔

๓๔. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้ยาวไปจนถึงเนินหลักฐาน เหมือนกับเส้นชีวิตอื่น ๆ แต่ตลอดทั้งเส้นชีวิต จะมีลักษณะเป็นเกาะเล็กเกาะน้อยไปตลอดเส้น หรือ อย่างที่ เรียกว่า เส้น ชีวิต เป็น ลูกโซ่ ก็ได้ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นร่างกายจะไม่ดี คือจะเกิดเรื่องเจ็บป่วยรุนแรงขึ้นบ่อย ๆ และการเงินก็ไม่ค่อยดีด้วย ประเดี๋ยวมีประเดี๋ยวหมดอยู่เรื่อย ๆ มักสร้างหลักฐานบ้านช่องไม่ค่อยได้ หรือหมดตัวบ่อย ๆ คำย่อว่า "ชีวิตไม่ดี"

๓๕. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ เส้นชีวิต เส้นนี้ เมื่อโค้งล้อม เนิน ครอบครัว ไปได้เพียงครึ่งเดียวก็ขาดหายไป แล้วก็มีเส้นชีวิตทางท่อนปลายขึ้นมาต่ออยู่ทางภายในเส้นชีวิตที่ขาดนั้นอีกทอดหนึ่ง เส้นชีวิต ๒ เส้นนี้เหลื่อม ล้ำกัน อยู่ มี ลักษณะ เหมือน เส้น ลาภ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อใดคิดจะโยกย้ายที่อยู่ครั้งหนึ่ง เมื่อนั้นก็มีลาภผลขึ้นหนหนึ่ง หลังจากนั้นก็จะต้องมีการโยกย้ายที่อยู่ ครั้นย้ายไปแล้วลาภผลรายได้ก็จะตกลงอีก ครั้นเมื่อใดคิดจะย้ายบ้านอีกเมื่อนั้นก็มีลาภผลขึ้นอีก คำย่อว่า "ชีวิตโยกย้ายเป็นลาภ"

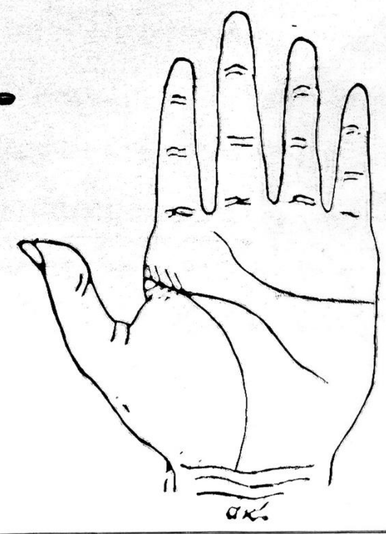

๓๖

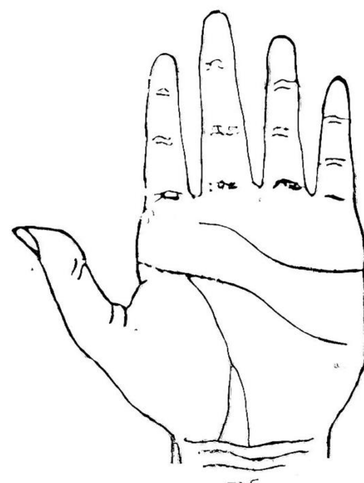
๓๖. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้เมื่อโค้งล้อมเนินครอบครัวไปได้แต่เพียงครึ่งเดียวก็ขาดหายไป แล้วมีเส้นชีวิตทางท่อนปลายขึ้นมาต่ออยู่ทางภายนอกเส้นชีวิตอีกทีหนึ่ง เส้นชีวิตทั้ง ๒ เส้นเหลื่อมล้ำกันอยู่มีลักษณะเป็นเส้นลาภ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อใดคิดจะโยกย้ายครั้งหนึ่ง เมื่อนั้นก็จะเกิดลาภผลขึ้นครั้งหนึ่ง หลังจากโยกย้ายแล้วลาภผลก็หมดไป เมื่อใดคิดจะโยกย้ายอีกเมื่อนั้นจึงจะมีลาภผลอีก (เส้น ๒ เส้นนี้ให้ความหมายผิดกันตอนที่เลข ๓๕ ยิ่งย้ายยิ่งไกลบ้านเดิมออกไป เลข ๓๖ ยิ่งย้ายยิ่งใกล้บ้านเดิมเข้ามาทุกที)

๓๗. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ แล้วพุ่งเป็นเส้นโค้งล้อมเนินครอบครัวไปจนถึงเนินหลักฐาน แต่เส้นชีวิตห่างท่อนปลาย คือตั้งแต่อายุ ๓๕ ปีไปแล้ว (จะรู้ได้ด้วยการใช้หลักวัดเส้นชีวิต) ขาดออกเป็นตอน ๆ เหลื่อมล้ำกันลงไปเรื่อย ๆ ยิ่งเหลื่อมล้ำกันลงไป เส้นชีวิตยิ่งใหญ่ขึ้นทุกที แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่ออายุมากแล้วจะเป็นคนอยู่เป็นที่ไม่ค่อยได้ มักมีการโยกย้ายที่อยู่อยู่เสมอ และเมื่อย้ายที่อยู่ไปหนหนึ่ง ความเป็นอยู่ก็ดีขึ้นกว่าเดิมหนหนึ่ง คำย่อว่า "ชีวิตโยกย้ายดีขึ้น"

๓๘. เส้นชีวิตเกิดขึ้นที่ง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้โค้งยาวไปถึงเนินหลักฐาน ตอนต้นของเส้นชีวิตที่เกิดอยู่ที่ง่ามนิ้วมือนั้นมีเส้นแตกออกเป็นรากไม้อยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นชีวิตจะเป็นเสน่ห์ คือเมื่อใครเห็นก็จะรักจะชอบใจเจ้าของมือนั้นทันที โดยไม่ต้องพูดจาอะไรด้วยคนที่เห็นก็รักเสียแล้ว แต่จะมีเสน่ห์มากหรือน้อย ก็ให้ดูเส้นที่แตกออกเป็นรากไม้นั้น ถ้ามีเส้นแตกออกมากแสดงว่ามีเสน่ห์มาก ถ้ามีเส้นแตกออกน้อยก็มีเสน่ห์น้อย คำย่อว่า "ชีวิตมีเสน่ห์"

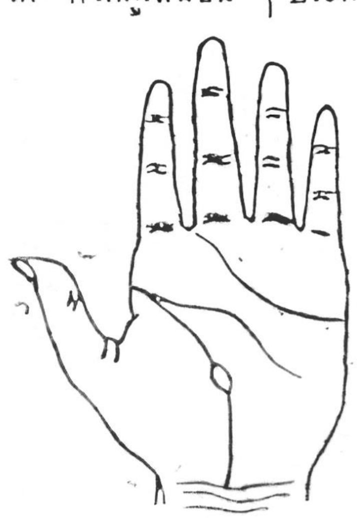

๓๙. เส้นชีวิตเกิดขึ้นที่ง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็โค้งล้อมเนินครอบครัวไปจนถึงเนินหลักฐาน ตอนปลายมีลักษณะแตกออกเป็น ๒ ง่ามอยู่ด้วย เส้นที่แตกออกเป็น ๒ ง่ามนี้ เมื่อแตกออกแล้วก็ค่อย ๆ แยกห่างกันออกไปทุกที มีลักษณะเป็นรูปกรวยยาว ๆ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นชีวิตไม่ค่อยเจริญ คือจะกระทำกิจการอย่างใดอยู่ สิ่งนั้น ๆ จะค่อย ๆ เจริญขึ้นครั้งละเล็กละน้อย เช่นจะปลูกบ้าน ปีหนึ่งซื้อเสา ปีหนึ่งซื้อไม้ กว่าจะปลูกบ้านได้ก็หลายปี หรือเหมือนข้าราชการผู้น้อยที่เงินเดือนขึ้นปีละ 5 บาท 10 บาท เป็นต้น คำย่อว่า "ชีวิตไม่เจริญ"

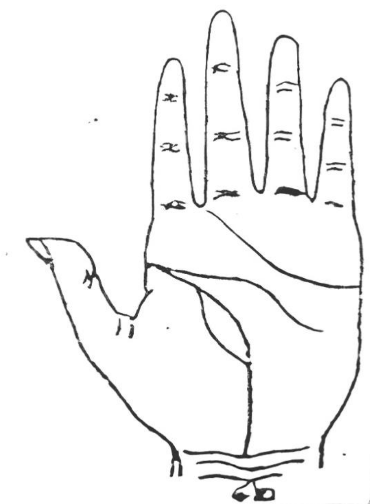
ต่อไปนี้ให้ผู้ศึกษาหัดดูเส้นชีวิตว่า เมื่อเส้นชีวิตในมือใดประกอบด้วยเครื่องหมายอย่างใดเข้าไปแล้ว เส้นชีวิตนั้น ๆ จะมีความหมายว่าอย่างไรต่อไปอีก อันเส้นชีวิตที่มีเครื่องหมายประกอบเข้าไปนี้ บางเส้นอาจจะเป็นบรรยายคือเรื่องนั้น ๆ จะเกิดขึ้นตรงกันกับเส้นที่วัดไปถึง แต่บางเส้นอาจจะเป็น "โค้ด" คือความหมายย่อ ซึ่งหมายถึงว่าในชีวิตของเจ้าของมือนั้นจะเกิดเรื่องนั้น ๆ อยู่เสมอ อันเส้นที่เป็น "โค้ด" นี้ เส้นนั้น ๆ จะต้องเกิดขึ้นเป็นเส้นใหญ่ ๆ เห็นชัดเจน ส่วนเครื่องหมายที่เล็ก ๆ นั้นมักจะเกิดเรื่องขึ้นแต่เพียงชีวิตตอนนั้น ๆ เท่านั้น เรียกว่า "บรรยาย"

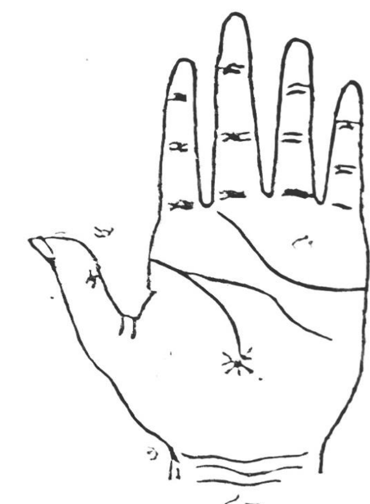
๔๐. เส้นชีวิตเกิดขึ้นที่ง่ามมือ เส้นชีวิตนี้โค้งเป็นวงไปจนถึงเนินหลักฐาน แต่ตอนกลางของเส้นชีวิตมีรูปเป็นเกาะเล็ก ๆ เกิดขึ้นด้วย เกาะนี้มีลักษณะยาวเป็นรูปเมล็ดแตงกวา เกาะเหล่านี้บางทีเล็กมากเกือบ ๆ จะไม่เห็นด้วยตาเปล่าก็มี หรือสามารถจะเห็นด้วยตาเปล่าแต่ค่อนข้างเล็กก็มี หรือบางทีโตเท่าเมล็ดข้าวสารก็มี เมื่อเกาะรูปนี้เกิดขึ้นที่เส้นชีวิตตอนใด แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีความเป็นอยู่อย่างหมดหวังหัวใจเลื่อนลอย ถ้าเกาะเล็กแสดงว่าหมดหวังแต่น้อย ถ้าเกาะใหญ่แสดงว่าหมดหวังมาก แต่ถ้าอยากจะทราบว่าหมดหวังด้วยเรื่องใด ก็ให้ดูเส้นอื่น ๆ ประกอบอีกทีหนึ่ง คำย่อว่า "ชีวิตหมดหวัง"

๔๑. เส้นชีวิตเกิดขึ้นที่ง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้ยาวเป็นเส้นโค้งไปถึงเนินหลักฐาน แต่ตอนกลางของเส้นชีวิตมีลักษณะเป็นเกาะขึ้นด้วย เกาะนี้กลม ๆ เหมือนกับลูกแตงกวา แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเกิดความเสียหายขึ้นโดยปัจจุบันทันด่วน อาจจะถึงกับถูกคุมขัง หรือเสียเงินทองมากก็ได้ แต่เกาะนี้เกิดขึ้นต้องไม่เลยเส้นชีวิตตั้งแต่อายุ ๓๐ ปีขึ้นไป ถ้าเลยเส้นชีวิตตั้งแต่อายุ ๓๐ ปีขึ้นไป (เมื่อวัดแล้ว) โดยมากมักจะเป็นโรคกระเพาะอาหาร คำย่อว่า "ชีวิตเสียหาย"

๔๒. เส้นชีวิตเกิดขึ้นที่ง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้โค้งอ้อมเนินครอบครัวไปจนถึงเนินหลักฐาน แต่ตอนกลางเกิดเป็นเกาะใหญ่คร่อมเส้นชีวิตไปยาวมาก แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อชีวิตเดินเข้าไปอยู่ภายในเกาะนั้น จะเกิดความยากลำบากหลายสิ่งหลายอย่างขึ้นเรื่อย ๆ อาจจะทำงานเหนื่อยมากอยู่เสมอหรือยากจนลงมากก็ได้ เมื่อชีวิตเดินไปถึงตรงที่เกาะบรรจบกันบนเส้นชีวิตในตอนใด ในตอนนั้นแสดงว่าจะหมดตัวหนหนึ่งด้วย คำย่อว่า "ชีวิตลำบาก"

๔๓. เส้นชีวิตเกิดขึ้นที่ง่ามมือแล้วโค้งอ้อมเนินครอบครัวไปหาเนินหลักฐานแต่เส้นชีวิตเส้นนี้ไปไม่ถึงเนินหลักฐานก็ขาดหายไป ตอนปลายของเส้นชีวิตที่ขาดมีรูปเป็นดาวขึ้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาจะต้องตายโดยปัจจุบัน คือตายโหง ถ้ามีเส้นอิทธิพลอยู่ด้วย ก็จะทำให้ผู้อื่นตายโหงไปด้วย เส้นนี้คือเส้นชีวิตบนลายมืออดอฟฮิตเลอร์ ผู้นำของเยอรมันสมัยหนึ่ง จึงทำให้ผู้อื่นตายมากกว่า ๒๐ ล้านคน และตนเองก็ตายโหงด้วย คำย่อว่า "ชีวิตตายปัจจุบัน"

๔๔. เส้นชีวิตเกิดขึ้นที่ง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้โค้งเป็นวงล้อมเนินครอบครัวไปถึงเนินหลักฐาน และตอนปลายของเส้นชีวิตในเนินหลักฐานนั้นแตกออกเป็นรากไม้อยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาจะมีแต่ความยุ่งยากลำบากอยู่เสมอจะต้องทำกิจการงานต่าง ๆ อย่างไม่ได้หยุดหย่อน คนชนิดนี้จะหาความสบายได้ยาก แต่จะจนหรือไม่จนต้องดูเส้นอื่น ๆ ประกอบด้วย บางคนรวยแต่ก็ยุ่งไม่ได้หยุดก็มี คำย่อว่า "<u>ชีวิตยุ่งยาก</u>"

๔๕. เส้นชีวิตเกิดขึ้นที่ง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้โค้งล้อมเนินครอบครัวไปถึงเนินหลักฐาน ตอนปลายของเส้นชีวิตมีเส้นหลักฐานแยกออกจากเส้นชีวิตด้วย ก่อนที่จะถึงเส้นแยกหลักฐานมีเส้นแยกพุ่งไปหาเนินวิปริตอยู่เส้นหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่ออายุน้อยจะต้องเดินทางออกจากบ้านจากที่อยู่ของตัวเองไปอยู่ที่อื่น แต่เมื่ออายุมากเข้าแล้วจะต้องเดินทางกลับมาอยู่บ้านเมืองที่ตัวเกิดอีกครั้งหนึ่ง คำย่อว่า "<u>ชีวิตโยกย้ายไปกลับ</u>"

๔๖. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้โค้งล้อมเนินครอบครัวไปจนถึงเนินหลักฐาน ตอนกลางของเส้นชีวิตมีเส้นที่มาจากทิศทางต่าง ๆ ตัดกันกลายเป็นรูปดาวขึ้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะต้องได้รับบาดเจ็บที่ร่างกายถึงตายโดยทันที และบาดเจ็บนั้นจะเกิดขึ้นที่บริเวณส่วนของท้องด้วย (เส้นนี้พบบนลายมือของนายแพทย์แผนปัจจุบันคนหนึ่ง ซึ่งภายหลังได้ถูกคนร้ายแทงท้องทะลุถึง ๔ รู และสิ้นชีวิตลงภายในเวลาเพียง ๑๕ นาทีเท่านั้น) คำย่อว่า "<u>ชีวิตตายปัจจุบัน</u>"

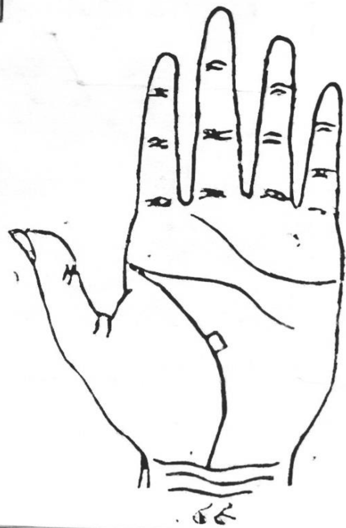

๔๗. เส้นชีวิตเกิดขึ้นที่ง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้โค้งล้อมเนินครอบครัวไปจนถึงเนินหลักฐาน ตอนบนของเส้นชีวิตมีรูปดาวเล็ก ๆ เกิดขึ้นด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเกิดอุบัติเหตุขึ้นครั้งหนึ่ง ทำให้บาดเจ็บโดยปัจจุบันขึ้นที่บริเวณท้อง ตอนที่จะเกิดอุบัติเหตุนั้นคือตอนที่เส้นชีวิตเกิดเป็นรูปดาวขึ้นนั้นเอง ต้องใช้วิธีวัดตามหลักวัดเส้นชีวิตจึงจะรู้ว่าอุบัติเหตุนั้นจะเกิดขึ้นในตอนใด ดาวดวงเล็ก ๆ มักให้ผลไปในทางที่จะประสพอุบัติเหตุ แต่เนื่องจากดาวดวงเล็กนั้นเอง ไม่เคยปรากฏว่ากระทำให้ถึงกับเสียชีวิต คำย่อว่า "<u>ชีวิตอุบัติเหตุเล็กน้อย</u>"

๔๘

๔๘. เส้นชีวิตเกิดขึ้นที่ง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้โค้งล้อมเนินครอบครัวไปจนถึงเนินหลักฐาน ตอนกลางของเส้นชีวิตมีเส้นที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าคร่อมอยู่ด้วย แสดงว่าเมื่อชีวิตเดินมาถึงตอนที่เส้นสี่เหลี่ยมผืนผ้าคร่อมอยู่นั้น เจ้าของมือนั้นจะได้กระทำกิจการบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งจะทำให้มีความรอบรู้ขึ้นกว่าชีวิตที่ได้ผ่านมาแล้ว เส้นนี้โดยมากพบบนมือคนที่ไปเป็นทหาร หรือไปเรียนวิชาอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อเรียนวิชาอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ในระยะนั้นจึงมีความรู้มากขึ้นกว่าสิ่งที่ตนได้เคยรู้มาก่อน พยากรณ์ผลการสอบว่าสอบได้ คำย่อว่า "ชีวิตที่เจริญขึ้น"

๔๙

๔๙. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้ โค้งล้อม เนิน ครอบ ครัวไป ถึง เนินหลักฐาน ตอนกลางมีเส้นที่เป็นสี่เหลี่ยมแอบอยู่ภายในเส้นชีวิตด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อ ชีวิต เดินมาถึงเส้นที่ เป็นรูป สี่เหลี่ยมแอบอยู่ จะต้องเกิดเรื่องราวถึงกับต้องไปอยู่ในตะรางหรือติดห้องขังหนหนึ่ง (เส้นตะรางที่เกิดเป็นสี่เหลี่ยมขึ้นเฉย ๆ แบบนี้ เรื่องที่จะทำให้ติดตะรางนั้นมักจะเกิดขึ้นที่บ้านเรือนของตนเอง) คำย่อว่า "ชีวิตคุมขัง"

๕๐

๕๐. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้โค้งล้อมเนินครอบครัวไปจนถึงเนินหลักฐาน ตอนกลางมีเส้นเป็นรูปสี่เหลี่ยมแอบอยู่ภายในเส้นชีวิตด้วย และภายในรูปสี่เหลี่ยมนั้นมีรูปเดินทางอยู่ด้วย เส้นเดินทางคือเส้นที่ขีดย้อนลงไปจากเส้นชีวิต แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่อชีวิตเดินมาถึงเส้นสี่เหลี่ยมนั้นแล้ว จะต้องมีการเดินทางไกลไปที่อื่น และเมื่อเดินทางไปแล้วก็จะต้องไปถูกคุมขังอยู่ด้วย (เส้นนี้พบบนมือทหารผ่านศึกคนหนึ่งซึ่งเดินทางไปแนวหน้าในสงครามโลกครั้งที่ ๒ แต่เมื่อไปแล้วก็ไปกระทำความผิดติดตะรางทหารอยู่หลายเดือน) คำย่อว่า "ชีวิตเดินทางคุมขัง"

๕๑

๕๑. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้โค้งล้อมเนินครอบครัวไปจนถึงเนินหลักฐาน ตอนกลางของเส้นชีวิตมีเส้นขีดลงจากเส้นชีวิตอยู่หลาย ๆ เส้น แสดงว่าเจ้าของมือนั้นชีวิตจะต้องมีการเดินทางอยู่เสมอ หรือมีอาชีพหากินด้วยการเดินทาง เป็นประจำก็ได้ เส้นเดินทางที่แยกลงจากเส้นชีวิต เป็นเส้นเล็ก ๆ สั้น ๆ ตามแบบนี้ แสดงว่าการเดินทางนั้นเป็นการเดินทางที่ไปไม่ไกลนัก หรือมีการเดินทางใกล้บ้านใกล้ที่อยู่ของตนนั้นเอง คำย่อว่า "ชีวิตเดินทาง"

๕๒. เส้นชีวิตเกิดขึ้นที่ง่ามมือ แต่เส้นชีวิตเส้นนี้ท่อนปลายจะสั้นยาวอย่างใดก็เหมือนกัน ตอนโคนมีรูปเป็นเกาะที่เกิดจากเส้นสมองทับอยู่บนเส้นชีวิตด้วย แล้วมีเส้นวาสนาเป็นอารมณ์เกิดขึ้นจากเส้นชีวิตผ่านเกาะนั้นขึ้นไปทำให้เกาะแปรรูปไปเป็นอย่างอื่น แสดงว่าเจ้าของมือนั้นชีวิตบั้นต้นเกิดมาจะต้องโศกเศร้า คือมีพ่อแม่ลูกเมียจะต้องพลัดพรากจากกันไป หรือตายจากกันไปทั้งสิ้น แต่ภายหลังมีความเพียรพยายาม กระทำให้ความโศกเศร้านั้นหายไปได้ คือได้ลูกได้เมียได้ผัวไม่พลัดพรากจากกันต่อไปอีก คำย่อว่า "ชีวิตกับความโศก"

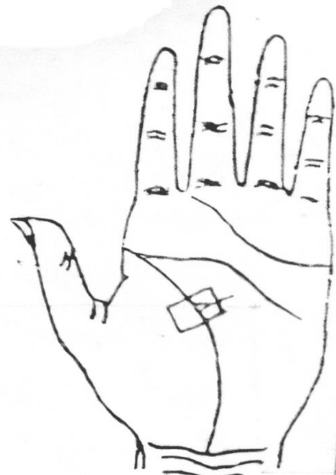
๕๓. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้ตอนปลายจะเป็นรูปใดก็ตาม แต่ตอนโคนมีเส้นสมองเกิดขึ้นเป็น ๒ เส้นและมีเส้นอื่น ๆ พุ่งเข้ามาทำรูปเป็นสามเหลี่ยมอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาจะมีความรอบรู้ในเรื่องบางสิ่งบางอย่างที่เป็นหลักวิชา และความรอบรู้ในเรื่องที่เป็นหลักวิชานั้นสามารถจะเผยแพร่ถ่ายทอดความรู้นั้นไปให้ผู้อื่นได้ด้วย คำย่อว่า "ชีวิตที่เป็นหลักวิชา"

๕๔. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้โค้งอ้อมเนินครอบครัวไปจบถึงเนินหลักฐาน ตอนต้นของเส้นชีวิตมีเส้นวาสนาเป็นอารมณ์พุ่งขึ้นไปถึงเนินอารมณ์อยู่ด้วย และเส้นวาสนาเป็นอารมณ์เส้นนี้พุ่งขึ้นไปต่อกับเส้นมรณะที่เนินอารมณ์อีกต่อหนึ่ง แสดงว่าเจ้าของมือเมื่อได้คู่ ๆ จะต้องตายจากไปเสมอ ถ้าเส้นนี้เป็นเส้นใหญ่เห็นชัดเจน แสดงว่าได้คู่กี่คนคู่นั้นก็จะตายหมด ถ้าเส้นเล็กบาง ๆ เมื่อคู่ตายจากสักคน๒ คนก็หมดกำลังลง ต่อไปได้คู่แล้วไม่ตายอีก เส้นนี้เหมือนอย่างที่เขาเรียกว่าคนกินผัวกินเมียเป็นต้น คำย่อว่า "ชีวิตทำลายคู่"

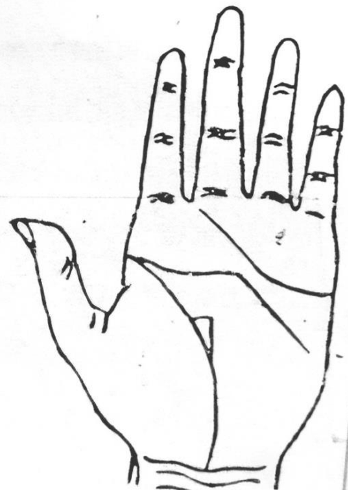

๕๕. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้โค้งอ้อมเนินครอบครัวไปถึงเนินหลักฐาน ตอนกลางของเส้นชีวิตขาดออกจากกัน แต่ตรงที่เส้นชีวิตขาดนั้นกลับมีเส้นเป็นรูปสี่เหลี่ยมคร่อมอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นในตอนที่เส้นชีวิตขาดนั้นจะเจ็บป่วยรุนแรงเกือบเสียชีวิตหนหนึ่ง แต่บังเอิญมีผู้ช่วยเหลือให้รอดไปได้ (เส้นนี้เคยพบว่า เจ้าของมือมักจะเกิดเรื่องเจ็บป่วยเป็นส่วนมาก แต่เมื่อเจ็บจนใคร ๆ เห็นว่าจะไม่รอดแล้ว ก็กลับมีหมอดีมาช่วยเหลือให้รอดไปได้ ไม่ถึงตาย) คำย่อว่า "ชีวิตมีผู้ช่วย"

๕๖

๕๖. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ ตอนกลางของเส้นชีวิตมีเส้นเป็นรูปสี่เหลี่ยมอยู่ด้วย และภายในเส้นสี่เหลี่ยมนั้นจะมีเส้นที่อ่านความหมายว่าอย่างไรเกิดขึ้นก็ได้ แสดงว่าเส้นที่เกิดขึ้นในรูปสี่เหลี่ยมนั้นจะไม่เกิดเรื่องราวขึ้นกับเจ้าของมือนั้นเลย เช่นในรูปตัวอย่างนี้มีเส้นโรคประสาทโกรธเคืองเกิดขึ้นในรูปสี่เหลี่ยมอยู่ด้วย แต่เจ้าของมือจะไม่โกรธเคืองกับผู้ใดในระยะนั้น หรือบางทีอาจจะนึกโกรธแล้วไม่โกรธก็ได้ แต่ถ้ารูปสี่เหลี่ยมขาด ๆ ตอน ๆ อาจจะโกรธแล้วหายก็ได้ หมายถึงป้องกันไม่สนิท ชื่อย่อว่า "ชีวิตมีการป้องกัน"

๕๗

๕๗. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ ตอนกลางมีรูปสามเหลี่ยมเกิดขึ้นด้วยเส้นรูป ๓ เหลี่ยมนี้ ข้างบนเป็นเส้นตรง ข้างล่างเป็นรูปเฉียงเข้ามาชนกับเส้นชีวิต เส้นรูปสามเหลี่ยมนี้จะทำมุมให้เกิดขึ้นด้วยเส้นหนึ่งเส้นใดก็ได้ แสดงว่าในระยะชีวิตตอนนั้นของเจ้าของมือนั้นจะหาเงินไม่พอใช้ คำว่าหาเงินไม่พอใช้ตามรูปของเส้นนี้ ไม่ใช่หาเงินไม่ได้ บางคนหาได้มากแต่จะเกิดเรื่องต้องเสียต้องจ่ายมากกว่าหาได้อยู่เสมอ ชื่อย่อว่า "ชีวิตหาเงินไม่พอใช้"

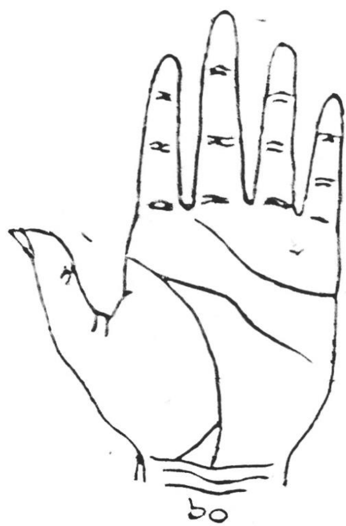
๕๘

๕๘. เส้นชีวิตเกิดเส้นเป็นรูปสามเหลี่ยมแอบอยู่ภายในเส้นชีวิต เส้นรูปสามเหลี่ยมเส้นนี้มีลักษณะเหมือนกับรูปสามเหลี่ยมที่กล่าวมาแล้ว คือตอนข้างบนที่เป็นเส้นตรงออกไป แล้วมีเส้นหักพับจากเส้นที่ตัดตรงไปนั้นเข้ามาหาเส้นชีวิตอีกทีหนึ่ง จนกลายเป็นรูปสามเหลี่ยม แต่เส้นรูปสามเหลี่ยมเส้นนี้ใหญ่มาก (เส้นที่เป็นรูปสามเหลี่ยมใหญ่ มักเกิดขึ้นด้วยเส้นโรคประสาทสมองกับเส้นวาสนาทำมุมกัน ให้เกิดเป็นรูปสามเหลี่ยมขึ้น) แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาจะหาเงินไม่พอใช้ตลอดชีวิต และเรื่องการหาเงินที่ไม่พอใช้นี่เอง จะทำให้กระทบกระเทือนสมองหรือลำบากใจอยู่เป็นนิจด้วย (เส้นรูปสามเหลี่ยมอยู่ในที่ราบลำบาก) ชื่อย่อว่า "ชีวิตหาเงินไม่พอใช้ตลอดกาล"

๕๙

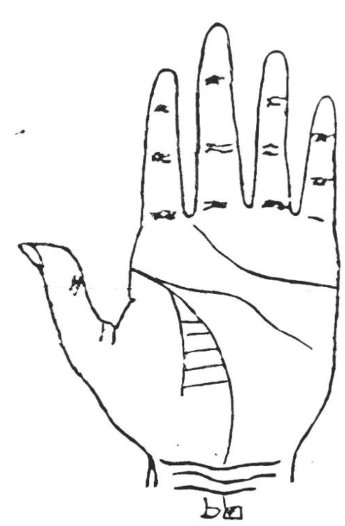
๕๙. เส้นชีวิตเกิดขึ้นง่ามมือ ภายในเส้นชีวิตมีเส้นเป็นรูปสามเหลี่ยมเกิดขึ้นด้วย แต่รูปสามเหลี่ยมเส้นนี้ ไม่เหมือนกับรูปสามเหลี่ยมที่กล่าวมาแล้ว คือเส้นรูปสามเหลี่ยมเส้นนั้นห้อยลงแล้วเส้นนั้นหักพับเข้ามาชนกับเส้นชีวิตอีกทอดหนึ่ง เส้นที่ทำให้เป็นรูปสามเหลี่ยมเส้นบนยาวเส้นล่างสั้น แสดงว่าเจ้าของมือนั้นร่างกายจะไม่ดี คือมีการเจ็บป่วยอยู่เสมอ แต่ก็ยังทำงานทำการได้อยู่เรื่อย ๆ ไม่ถึงกับล้มหมอนนอนเสื่อ ถ้าเส้นรูปสามเหลี่ยมนี้ใหญ่มาก หมายถึงตลอดชีวิตเจ็บป่วยอยู่มิได้ขาด ชื่อย่อว่า "ชีวิตเจ็บป่วยสบาย"

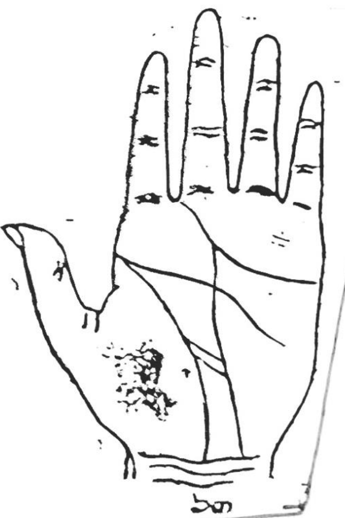
๖๐. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้โค้งล้อมเนินครอบครัว ไปจบถึงเนินหลักฐาน และที่เนินหลักฐานนั้นเส้นชีวิตแตกออกเป็นเส้นหลักฐานอยู่ด้วยแสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นผู้ที่มีหลักฐานบ้านช่องบริบูรณ์เสมอถ้าเส้นหลักฐานนี้เกิดขึ้นจากเส้นชีวิตทั้ง ๒ มือแสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีหลักฐานบ้านช่องตั้งแต่อายุน้อย ๆ คือตั้งแต่อายุ ๒๐ ปีขึ้นไปในขั้นแรกอาจจะเช่าบ้านเขาอยู่ โดยไม่ต้องอาศัยใครก่อนก็ได้ แต่เมื่ออายุมากขึ้นแล้วคนที่มีเส้นหลักฐานอยู่ทั้ง ๒ มือ จะต้องสร้างบ้านช่องที่ดินของตนเองขึ้นได้ด้วย ค่าย่อว่า "ชีวิตหลักฐาน"

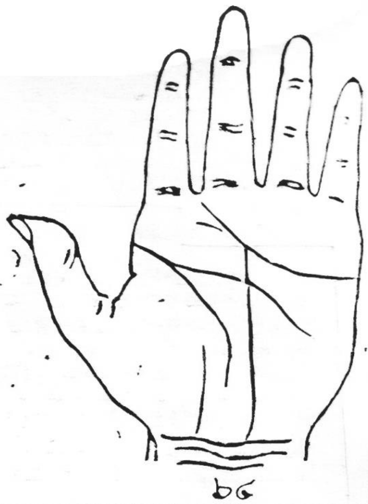
๖๑. เส้นชีวิตเกิดขึ้นที่ง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้ โค้งเป็นวงไปตามเนินครอบครัว ตอนปลายของเส้นชีวิตไปหมดอยู่ที่เนินหลักฐานและมีเส้นหลักฐานแยกออกจากท่อนปลายของเส้นชีวิตอยู่ด้วย เส้นหลักฐานเส้นนี้เมื่อแยกออกแล้วก็แยกออกเป็นหลาย ๆ เหลี่ยมด้วยกัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะเป็นคนที่มีหลักฐานบ้านช่องที่ดินหลาย ๆ แห่ง ตามมากและน้อยของเส้นที่เป็นเหลี่ยม ๆ นั้น ค่าย่อว่า "ชีวิตหลักฐานหลายแห่ง"

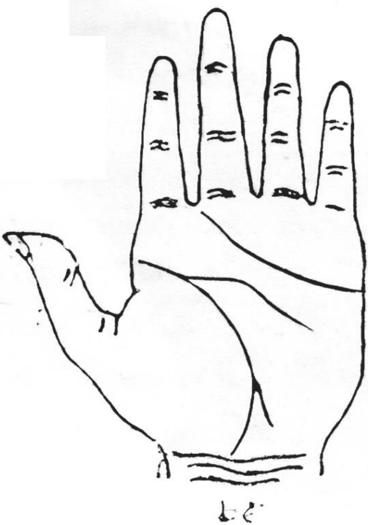
๖๒. เส้นชีวิตเกิดขึ้นที่ง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้โค้งไปตามเนินครอบครัวตอนปลายของเส้นชีวิตไปหมดอยู่ที่เนินหลักฐาน ภายในเนินครอบครัวมีเส้นคุ้มกันเกิดขึ้นด้วย และจากเส้นคุ้มกันเส้นนั้น มีเส้นขีดเข้ามาหาเส้นชีวิตเป็นช่อง ๆ แสดงว่าเมื่อชีวิตเดินมาถึงเส้นที่ขีดขึ้นไปหาเส้นคุ้มกันหนหนึ่ง เจ้าของมือนั้นจะต้องย้ายที่อยู่หนหนึ่งถ้าเส้นขีดขึ้นไปหาเส้นคุ้มกันนั้นมีหลาย ๆ เส้น แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะต้องมีการโยกย้ายที่อยู่หลาย ๆ ครั้งเท่ากับเส้นที่ขีดขึ้นไปนั้น ค่าย่อว่า "ชีวิตโยกย้าย"

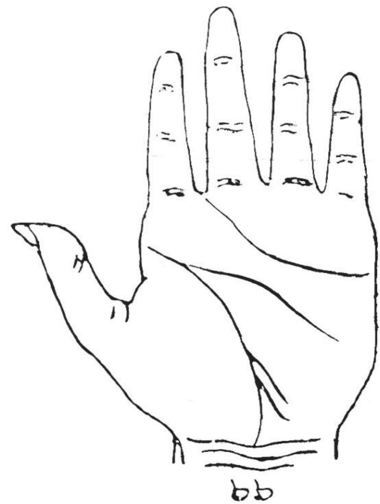
๖๓. เส้นชีวิตเกิดขึ้นที่ง่ามมือ ตอนกลางของเส้นชีวิตเส้นนี้มีเส้นเดินทางพุ่งไปชนเส้นวาสนา ในกลางที่ราบลำบากอยู่ ๒ เส้นด้วยกัน แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีที่อยู่ ๒ แห่ง หรือทำงาน ๒ แห่งก็ได้ และจะต้องไป ๆ มา ๆ จากที่แห่งหนึ่งไปยังที่แห่งหนึ่งอยู่เสมอ เส้นวาสนาที่เกิดขึ้นในที่ราบลำบากนี้ ย่อมให้ความหมายไปถึงการเงินที่ดีหรือไม่ดีด้วย ถ้าเส้นวาสนาขึ้นพ้นเส้นสมองขึ้นไป ๆ จนอยู่กับเส้นหัวใจ แสดงว่าการเงินของเจ้ามือนั้นดี หาเงินทองได้ด้วยความเย็นใจ แต่ถ้าเส้นวาสนาขึ้นไปชนเส้นสมองอยู่ด้วยแสดงว่าเจ้าของมือนั้นการเงินไม่ค่อยดี คือมี ๆ หมด ๆ อยู่เรื่อย ๆ เรื่องการเงินทำให้กระทบกระเทือนสมองอยู่เป็นนิจ ค่าย่อว่า "ชีวิตมีที่อยู่ ๒ แห่ง"

๖๔

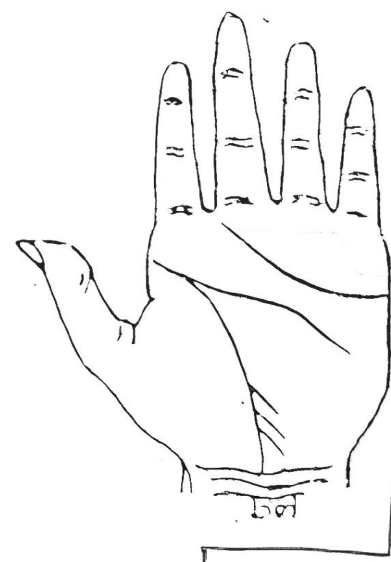
๖๔. เส้นชีวิตเกิดขึ้นที่ง่ามมือ เส้นชีวิตเส้นนี้ยาวไปไม่ถึงเนินหลักฐานก็ขาดหายไปแล้วมีเส้นคั่นกันเกิดขึ้นภายนอกเส้นชีวิต และภายในเส้นชีวิตมีเส้นวาสนาอยู่ด้วย แสดงว่าเจ้าของมือนั้นจะมีลักษณะเหมือนคนที่ไม่มีชีวิต มีแต่ผู้ช่วยเหลือและวาสนา คนที่มีเส้นชีวิตเช่นนี้จะเจ็บเกือบตายบ่อย ๆ แต่เมื่อทำท่าจะตายแล้วก็จะมีหมอหรือผู้ให้ยา กลับหายสบายขึ้นอีก แต่มิช้ามินานก็เจ็บเกือบตายอีกอยู่เรื่อย ๆ แต่ไม่ตายสักที บางคนขนาดต่อโลงแล้วไม่ตายก็ได้ คำย่อว่า "ชีวิตไม่มี มีแต่วาสนา"

๖๕

๖๕. เส้นชีวิตเกิดขึ้นที่ง่ามมือ แล้วโค้งล้อมเนินครอบครัวไปถึงเนินหลักฐาน ตอนปลายของเส้นชีวิตเส้นนี้ มีเส้นแยกลงจากเส้นชีวิตเข้าไปภายในอยู่ด้วย เส้นที่แยกลงไปนี้เป็นเส้นใหญ่เห็นชัดเจนเท่ากับเส้นชีวิต และไม่ได้พุ่งปลายไปหาเนินวิปริต เหมือนเส้นเดินทาง แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเกิดมาจะต้องเป็นกำพร้า ไม่พ่อหรือแม่คนใดคนหนึ่งจะต้องตายจากไปตั้งแต่ตนเองอายุยังน้อยอยู่ คำย่อว่า "ชีวิตกำพร้า"

๖๖

๖๖. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือ แล้วโค้งล้อม เนินครอบครัวไปถึงเนินหลักฐาน เส้นชีวิตเส้นนี้มีเส้นแยกลงทางท่อนปลายของเส้นชีวิตอยู่ ๒ เส้น เส้นแยกลงทั้ง ๒ เส้นนี้เป็นเส้นใหญ่เห็นชัดเจนเหมือนกับเส้น ชีวิต แสดงว่าเจ้าของมือนั้น เกิดมาจะต้องเป็นกำพร้าทั้งพ่อและแม่ คือพ่อแม่จะต้องตายจากไปตั้งแต่ตนเองอายุยังน้อยอยู่ตัวเองจะต้องระเหเร่ร่อน ไปอาศัยร่มไม้ชายคาของผู้อื่นอยู่เสมอ คำย่อว่า "ชีวิตกำพร้าคู่"

๖๗

๖๗. เส้นชีวิตเกิดขึ้นจากง่ามมือแล้วโค้งล้อมเนินครอบครัวไปถึงเนินหลักฐาน เส้นชีวิตเส้นนี้ทางท่อนปลายมีเส้นแยกลงเข้าไปภายในเส้นชีวิตอยู่หลาย ๆ เส้น เส้นที่แยกลงไปนี้จะเป็นเส้นเล็กหรือใหญ่ก็ได้ แสดงว่าเจ้าของมือนั้นเมื่ออายุยังน้อยอยู่หรืออายุกลางคน จะมีทรัพย์สินสมบัติเงินทองมากมายสักเท่าใดก็เหมือนกัน ครั้นภายหลังเมื่ออายุมากเข้าแล้วก็จะยากจนลง ทรัพย์สินสมบัติที่สร้างมาจะสูญเสียไปหมดสิ้น คำย่อว่า "ชีวิตจนลงในภายหลัง"

ปัจฉิมลิขิตแห่ง
วิชาการอ่านโค๊ดวิทยุแห่งจักรวาฬ
เล่มที่ ๑

ในวิชาการอ่านโค๊ดวิทยุแห่งจักรวาฬ หรือการเรียนวิชาดูลายมือแบบใหม่เล่มที่ ๑ กำหนดให้การเล่าเรียนจบลงแต่เพียงเท่านี้ ผู้สนใจที่จะทำการศึกษาให้มีความรู้กว้างขวางออกไปอีก จะต้องทำการศึกษาเล่าเรียนในเล่มที่ ๒ ต่อไป แต่ก่อนที่จะจบตำราในเล่มที่ ๑ นี้ มีข้อที่จะแนะนำให้ผู้ศึกษาได้ทราบไว้บ้างตามสมควรคือ ในตำราเล่มที่ ๑ นี้ ผู้ศึกษาทุก ๆ คนจะต้องแปลกใจบ้างไม่มากก็น้อย เพราะอันว่าวิชาการดูลายมือ หรืออย่างที่เรียกว่าวิชาหัตถศาสตร์นี้ แต่เดิม ๆ มาก็มีตำหรับตำราของเกจิอาจารย์ต่าง ๆ อยู่มากมายหลายเล่มด้วยกัน และตำราเหล่านั้นบางเล่มได้เอาลายมือจริง ๆ มาลงไว้ก็มีเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นลายมือของมหาบุรุษต่าง ๆ ก็มี แต่จำพวกลายมือจริง ๆ ที่ตำราเดิม ๆ ได้นำมาลงไว้นั้น หามีตำราเล่มใด ๆ ที่จะได้บรรยายถึงเส้นทุก ๆ เส้นในลายมือนั้น ๆ ไม่ อย่างมากที่ตำราเหล่านั้นจะทำได้ก็คือ ชี้แนะให้เห็นเส้นบางเส้น หรือเครื่องหมายบางเครื่องหมายในลายมือนั้นเท่านั้น ส่วนเส้นต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่อีกมากมายนั้น หาได้มีตำราใด ๆ ได้เคยบรรยายไว้แต่อย่างใดไม่ เรื่องนี้ท่านผู้ศึกษาทุก ๆ คนที่ได้เคยอ่าน หรือได้เคยเล่าเรียนจากตำราเดิม ๆ มาแล้ว คงจะ

เห็นได้ว่าเป็นดังนั้น เรื่องนี้จึงพอสรุปได้ว่าการที่หนังสือตำราเหล่านั้น ไม่สามารถจะอธิบายเส้นทุก ๆ เส้นในลายมือที่เอามาแสดงไว้นั้น ก็เพราะตำราเหล่านั้นไม่รู้จักเส้นในลายมือของคนเหล่านั้นนั่นเอง ท่านก็เหมือนกับคนที่รู้หนังสือ ๒–๓ ตัว เมื่อพลิกหนังสือเต็มหน้ากระดาษขึ้นมา ก็ชี้ให้ผู้ศึกษาดูตัว ก. หรือตัว ข. ตัวใดตัวหนึ่งเท่านั้น แต่อีกหลายร้อยหลายพันตัวไม่รู้ว่าตัวอะไร และอ่านว่าอย่างไร จึงไม่มีใครอธิบายไว้ในหนังสือเล่มใด ๆ ทั้งสิ้น สรุปแล้วก็ได้ความว่าเพราะยังไม่มีใครรู้จักเส้นในลายมือของคนเรา ทุก ๆ เส้นนั่นเอง แต่สำหรับในตำรานี้ไม่ว่าจะนำลายมือใด ๆ มาแสดงไว้ ผู้บรรยายหรือผู้เล่าเรียนตำรานี้ทุก ๆ คน ก็ย่อมจะรู้จักเส้นในลายมือเหล่านั้นได้ทั้งสิ้น ทั้งจะรู้จักความหมายของเส้นเหล่านั้นที่บวกกันอยู่แล้วอ่านว่าอย่างไรด้วย เมื่อเป็นดังนี้แล้ว ก็เป็นอันหวังได้ว่าไม่ว่าคนใดที่เรียนวิชาดูลายมือจากตำรานี้แล้ว ย่อมจะอ่านเส้นบนลายมือของคนทั้งโลกให้ออกได้อย่างแน่นอน

ก่อนที่ผู้ศึกษาจะเรียนผ่านจากเล่มที่ ๑ ไปนั้น จึงขอตักเตือนว่าอันหนังสือวิชาการอ่านโค๊ดวิทยุแห่งจักรวาฬ หรือ วิชาการดูลายมือเล่มที่ ๑ นี้ เป็นหนังสือที่จะสอนให้ผู้ศึกษารู้จักเส้นในลายมือของคนทุก ๆ คนอย่างแท้จริง เมื่อท่านได้ศึกษาจากตำราเล่มที่ ๑ นี้จบลงแล้ว ท่านก็จะสามารถรู้จักชื่อเส้นในลายมือของคนทุก ๆ คนได้ทั้งหมด อันนี้เป็นความรู้ขั้นต้นหรือความรู้ขั้นประถม ถ้าท่านเรียนในตำราเล่มที่ ๑ ให้มีความรู้แต่เพียงเท่านี้ ก็หมายความว่าท่านรู้วิชานี้ขึ้นมาเกือบครึ่งหนึ่งแล้ว ส่วนถ้าและท่านต้องการจะมีความรู้สูงขึ้นไปอีก จนถึงกับจะให้พยากรณ์ชะตาชีวิตของ

คนเราได้ทุก ๆ อย่าง ท่านก็ต้องไปทำการศึกษาจากตำรานี้ในเล่มที่ ๒-๓ หรือ ๔ ต่อไปอีก ซึ่งความรู้ในเล่มต่อ ๆ ไปนั้น ก็จะนำผู้ศึกษาไปสู่การพยากรณ์ที่สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ จนสามารถจะพยากรณ์เรื่องอะไร ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับคนทั้งโลกนี้ได้ทั้งสิ้น โดยไม่ต้องใช้การโกหกหลอกลวงหรือการเดาเข้าช่วยแต่ประการใดด้วย ทั้งไม่ต้องเลือกว่าสิ่งที่พยากรณ์ไปนั้น เจ้าของมือนั้นจะต้องการหรือไม่ต้องการ ก็จะเกิดเรื่องนั้น ๆ ขึ้นกับเจ้าของมือนั้นได้ รวมแล้วก็หมายความว่าท่านจะต้องรู้วิชานี้ หรืออ่านเส้นบนลายมือคนทั้งโลกให้ออกได้อย่างแน่นอน เพราะผู้รวบรวมตำรานี้ได้นำเส้นบนลายมือของคนทั้งโลกมาอยู่ในตำรา ๔ เล่มนี้หมดสิ้นแล้ว และไม่ต้องเลือกว่าคนเหล่านั้นจะเป็นคนชาติใดภาษาใดด้วย เพราะในเล่มต่อ ๆ ไปนั้น จะสอนให้ผู้ศึกษารู้จักเส้นทุก ๆ เส้นในลายมือของคนทุก ๆ คน

อนึ่ง อันวิชาการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาพเล่มที่ ๑ นี้ เป็นวิชาการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาพเล่มที่ ๑ ที่ได้ทำการปรับปรุงใหม่ เพื่อให้ผู้ศึกษาได้ศึกษาเล่าเรียนง่ายขึ้น อันเป็นตำราเล่มที่ ๑ ซึ่งจัดพิมพ์ขึ้นเป็นครั้งที่ ๒ เพราะฉะนั้นถ้าผู้ศึกษาจะซื้อตำราเล่มที่ ๒ มาทำการศึกษาต่อไปแล้ว ก็ต้องซื้อหนังสือวิชาการอ่านโคตวิทยุแห่งจักรวาพเล่มที่ ๒ พิมพ์ครั้งที่ ๒ เช่นเดียวกัน ข้อความในหนังสือทั้ง ๒ เล่มนี้จึงจะติดต่อกันไปไม่ซ้ำซากกัน ส่วนถ้าและท่านจะซื้อตำราเล่มที่ ๓ และเล่มที่ ๔ ต่อไปอีก ก็ไม่ต้องเลือกว่าตำรา ๒ เล่มนั้นจะพิมพ์ครั้งที่ ๑ หรือครั้งที่ ๒ เพราะในหนังสือตำรา ๒ เล่มนั้นจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใดอีก ทั้งจะมีข้อความติดต่อกันไปจากเล่มที่ ๒ พิมพ์ครั้งที่ ๒ นี้ด้วย

ในที่สุดนี้ขอให้ทุก ๆ ท่านที่เรียนดูลายมือจากตำรานี้ จงภูมิใจได้แล้วว่าท่านเลือกซื้อตำราได้ถูกต้อง และตำรานี้เท่านั้นที่จะทำให้คนทั้งโลกรอบรู้ในวิชานี้ได้ หรืออ่านเส้นบนลายมือของคนทั้งโลกออกได้ ขอให้ทุก ๆ ท่านจงมีความสุข ความเจริญ และขอให้ความหวังตั้งใจที่ท่านจะเล่าเรียนวิชานี้ จงประสพผลสำเร็จทุก ๆ ท่าน เทอญ

ขอได้รับความนับถืออย่างสูง

โหรฌานศิลป์

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ประเสริฐอักษร 691 ถนนมหาชัย พระนคร
นายอำนวย จักรานุกูล ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ. 2512 โทร. 23752